475 Haldorsson (Biorn) Lexicon Islandico-Latino-Danicum ex MSS. Legati Arna-Magnæani cura R. K. Raskii, 2 vol. *half calf* *Hauniæ*, 1814

rep..

2 vols 30/-

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biørn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CURA

R. K. RASKII EDITUM.

PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. I.

HAVNIÆ MDCCCXIV.

APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.

TYPIS VIDUÆ HÖECKE.

Præfatio.

Forerindring.

Ad Lectorem.

Qvo lætiora incrementa antiqvitatum borealium ſtudium et in hisce regnis et in vicina Germania per aliqvot lustra coeperat; tanto magis a viris doctis ea deſiderabatur librorum ſupellex, cujus ope vetusta gentis arctoæ lingva facilius addisceretur. Hanc vero lingvam non fuisſe diverſam ab ea, qvæ a Norvegia in Islandiam cum primis colonis ſub finem ſæculi noni p. C. n. migraverat, et, modo paulisper immutata, inprimis in parte inſulæ interiore adhucdum viget, inter omnes hujus rei peritos hodie constat. Juvenis itaqve acutisſimus atqve harum litterarum diligentisſimus perſcrutator R. K. Raſk Fionia-Danus rem fecit omnibus litterarum borealium ſtudioſis gratisſimam, dum rudimenta lingvæ islandicæ ita ſermone vernaculo traderet, ut vetustiorum autorum licet indigenarum in eodem genere conamina longe ſuperaverit. Hinc novum inter nos exarſit deſiderium Lexici cujusdam islandici, qvod miras lingvæ proavitæ opes fideliter explicaret. Jamdudum aderant qvidem tria vocabularia: Magni Olavii ſpecimen lexici runici ed. D. Olaus Wormius Hafn. 1650 fol. Lexicon islandicum vel lingvæ ſeptentrionalis dictionarium a Gudmundo Andreæ Islando ed. P. Reſenius, Hafn. 1683 in 4. Olai Verelii index lingvæ veteris ſcytho ſcandicæ ſive gothicæ ex vetusti ævi monumentis collectus atqve opera O. Rudbecki editus, Upſalæ 1691 fol. In his autem omnibus vix decimam habemus verborum islandicorum partem, omnia præterea horum librorum exemplaria jamdudum tabernas bibliopolarum reliqverunt, et in paucis bibliothecis adhucdum latitantia vix auro posſunt parari. Editiones qvidem operum islandicorum in Svecia ſæculo decimo ſeptimo factæ brevioribus interdum vocum indicibus gaudent. Multæ qvoqve voces islandicæ ſub finem ſæculi ſuperioris in istis egregiis indicibus fuere explicatæ, qvos ſeviri, ex legato Magnæano ad antiqvitates ſeptentrionales evulgandas conſtituti, editionibus veterum monumentorum adjungi

Til Læseren.

Jo mere Lysten til at kiende Nordens Hedenold er saavel hos os, som hos vore germanske Naboer, i de senere Aar bleven gjenoplivet; desto mere savnede de Lærde saadanne litteraire Hjelpemidler, ved hvilke Nordens Oldsprog lettere kunde læres. Alle Sagkyndige ere enige om, at hint Sprog ikke var forskjelligt fra det, som Nybyggerne i det niende Aarhundrede bragte med sig fra Norge til Island, og som med nogle Forandringer endnu den Dag i Dag tales, især paa den indre Deel af denne Øe. Det var derfor saare kjerkomment for alle Yndere af dette Fag, at Hr. R. K. Rask, en ung Mand, der med meget Skarpsind forbinder grundig Indsigt i de nordiske Sprog, udgav 1811 en Veiledning til det Islandske eller gamle Nordiske, der langt overgaaer de ældre endskiøndt indfødte Forfatteres lignende Forsøg. Herved vaktes paa ny Længselen efter en Ordbog, der troligen fremstilte os Oldsprogets beundringsværdige Skatte. Vel vare trende Ordbøger allerede i det syttende Aarhundrede blevne udgivne, tvende hos os, den ene af Magnus Olassen ved Ole Worm 1650, den anden af Gudmund Andreæ ved P. Resen 1683, den tredie i Sverrig af Ole Verelius ved O. Rudbeck 1691; men alle disse omfatte neppe Tiendeparten af de islandske Ord; de have desuden længe været ude af Boghandlen, findes kun i enkelte Bibliotheker, og ere for Penge neppe at erholde. Adskillige af de i Sverrig i det syttende Aarhundrede af islandske Sagaer foranstaltede Udgaver indeholde korte Ordregistre. Mange islandske Ord bleve mod det attende Aarhundredes Ende oplyste i de fortreffelige Registre til de islandske Mindesmærker, hvis Udgivelse det arnamagnæanske Legats Ephorer besørgede. Hertil kunde endnu føies de For=

curaverunt; qvibus addi merentur eæ vocum rariorum explicationes, qvæ in libris a Johanne Olavio de Hopnoneſo editis reperiuntur, nempe: disqviſitione de arte poetica veterum borealium, lingva danica conſcripta, Havniæ 1786 in 4.; ſyntagmate de baptismo, Havniæ 1770 in 4.; diatribe de cognatione ſpirituali 1771 in 8.; explicationes deniqve vocabulorum juris partim a Vidalino datæ, qvæ in brevius contractæ leguntur islandice in actis ſocietatis islandicæ litterariæ, partim ab J. G. Thorkelino v. cl. in editionibus, qvas accuravit legum eccleſiaſticarum. Hæc autem omnia, magna qvidem lingvæ addiscendæ adjumenta, certos modo libros, certas vocabulorum claſſes reſpiciunt, atqve, ut magnum istud taceam incommodum tot libros, dum unicam qværas vocem, frustra forſitan pervolvendi; omnes isti indices, ſi unum excipias editioni Christniſagæ affixum, ne qvidem lectionem istorum voluminum, qvibus additi ſunt, tironi expediunt; vocabulis ſcilicet vulgaribus plerumqve omisſis rariora modo explicant. Tandem in recenſu Lexicographorum non prætermittendus est Ihre, vir de antiqvitatibus borealibus optime meritus, ſed, origines conſcribens lingvæ ſviogothicæ, voces islandicas non niſi ex parte attigit, atqve in iisdem explicandis vir iste immortalis, utpote peregrinus, ex ipſorum Islandorum judicio ſæpius titubavit.

Diu multumqve ab ephoris legati Arnamagnæani de editione novi vocabularii islandici fuit agitatum, ſed obſtabant alia opera ex voluntate testatoris prius, ut videbatur, edenda, obstabant qvoqve ipſius operis ambitus et ista nimis forſitan ſcrupuloſa diligentia, qvæ id fastidit, qvod non omne punctum tulerit. Asſervabatur nempe inter theſauros legati Magnæani Lexicon Eddicum ſtudio Joannis Olavii Grunnavicenſis elaboratum, immenſa verborum poeticorum collectio, ſed rudis indigestaqve moles, qvæ curas ſecundas easqve haud vulgares postulabat. Aderat qvoqve vocabularium nunc editum ab autore MDCCLXXXVI transmiſſum, cujus qvidem pretium agnoverunt omnes, nonnulli illud mox edendum ſvaſerunt, aliis justo brevius, in vocibus poeticis afferendis nimis parcum, in qvibusdam vocibus explicandis haud ſatis concinnum viſum est; illud itaqve ab integro trans-

klaringer over sieldnere Ord, som findes i John Olaffens trende Skrifter: om Daaben, det aandelige Slægtskab, og Nordens gamle Digtekunst; i Vidalins Fortolkning af Lovudtryk, hvoraf er giort Udtog i det islandske Litteraturselskabs Skrifter 2 – 8 Deel; og i Etatsraad Thorkelins Registre til de af ham udgivne Kirkelove. Men alle disse vigtige Hjelpemidler til Sprogets Granskning angaae dog kun enkelte Skrifter, enkelte Ordklasser, og uden at tale om den store Uleilighed, at efterslaae saa mange Bøger, maaskee omsonst, for at finde et eneste Ord; kan ei engang noget af disse Registre, naar man blot undtager det til Udgaven af Kristnisaga, sætte Begynderen i Stand til at forstaae det Skrift, hvorover det er forfattet; da de almindeligere Ord gaaes forbi, og ikkun de sieldnere blive anførte. Endeligen maae vi, ved at opregne de islandske Lexikographer, ikke forbigaae Ihre, denne af de nordiske Oldsager saa saare fortiente Mand, men som, da han allene vilde udvikle det svenske Sprogs Herkomst, ikkun leilighedsvis anfører islandske Ord, i hvis Anvendelse desuden denne udødelige Lærde, ifølge indfødte Islænderes Dom, oftere har feilet.

Længe og meget vare det arnæmagnæanske Legats Ephorer sysselsatte med at foranstalte Udgivelsen af et islandsk Lexikon. De hindredes deels ved andre Værker, som ifølge Testators Villie syntes først at burde udgives, deels ved Foretagendets egen Omfang, og den maaskee alt for ængstlige Omhyggelighed, som forsmaaer alt, hvad der ei ganske er fuldendet. Man havde iblandt Legatets Skatte et eddisk Lexikon af John Olaffen fra Grunvik, en uhyre Samling angaaende det poetiske Sprog, men uordentlig skrevet og trængende til en ny møisommelig Bearbeidelse. Man havde og nærværende Ordbog, der 1786 var bleven oversendt fra Forfatteren. Alle erkiendte dette Arbejdes Værd, nogle vilde strax have det udgivet, men andre meente det var for kort, vel sparsomt i at anføre poetiske Udtryk, og ikke nøjagtigt nok i enkelte Ords Fortolkning. Man vilde derfor lade det omskrive paa ny, og med mange Tilsætninger forøge. Imidlertid forløbe mange Aar, Værket laae hen, og vilde endnu have henligget, hvis ikke min Ungdomsven Hr. J. Aall, Ridder af

ſcribi multisqve additamentis augeri voluerunt. Inter hæc multi elapſi ſunt anni; latuit istud opus, atqve adhuc latuisſet, niſi vir mihi a juventute amicisſimus J. Aall, ordinis Dannebrogici eqves, atqve ferrifodinæ in Norvegia posſesſor, de pretio hujus vocabularii certior factus, pro ſuo erga litteras amore conſilium mox cepisſet ſumtus ad editionem necesſarios comparandi. Honorificentisſimi oneris ſocium nactus est virum generoſisſimum C. Anker, regi a conſiliis conferentiæ, prædiorum in Norvegia posſesſorem, historiæ inprimis patriæ ſtudioſisſimum. Hi duumviri negotium hujus editionis, qvam brevi temporis ſpatio fieri posſet, procurandæ mihi commiſerunt. Vocabulario itaqve manu Biornonis conſcripto ab ephoris legati Arnamagnæani humaniter commodato, bibliopolam adii, eumqve pecuniæ ſumma numerata adduxi, ut opus ſuis ſumtibus inprimi curaret.

Deinde de editore erat cogitandum. Licet enim autographum autoris haud esſet tranſcribendum, attamen præter plagularum impresſarum accuratisſimam correctionem multa erant facienda. Totum ſcilicet iterum perlegendum, castigandum, qvantum fieri potuit augendum, verborumqve verſioni latinæ danica ſubjicienda. Neqve dubius hærere potui, cui hoc committerem negotium; præsto nempe erat R. K. Raſk grammaticæ islandicæ editor, qvi hiscē litteris incumbens laborem haud parvum lubentisſime ſuscepit.

Autographum autoris, qvod ipſe prelo destinaverat, ita erat exaratum, ut dimidia pars cujusvis paginæ vacua pateret, in ea igitur verſio danica adſcripta fuit, una cum nonnullis additamentis, qvæ editor vel ex ſua penu depromſerat, atqve littera R adjecta inſignivit, vel ex duobus indicibus manuſcriptis a Johanne Olavio confectis ad Heimskringlam Snorronis et Knytlingaſagam pertinentibus hauſerat, qvæ litteris Sn. et Kn. ſubjectis indicavit. Vocabula porro recentiore demum ævo ab Islandis recepta litteris N. O. appoſitis editor ſæpius notavit. In verſione danica conficienda, qvæ interdum a verſione latina recedens presſius islandica ſeqvitur, Islandorum nonnullorum litteratorum opere et auxilio uſus est, nempe Sigurdi Thorgrimsſonii, Sigurdi Gunlögſonii, Asgeyri Stadfeltii, Johannis Findſonii, et

Dannebroge og Ejer af Nefs Jernværk i Norge, underrettet om denne Ordbogs Værd, strax, ifølge sin Kjerlighed til Videnskaberne, havde fattet den Beslutning, at tilveiebringe de til dets Udgivelse fornødne Bekostninger. Til dette ærefulde Foretagende fandt han en Deeltager i hans Høivelbaarenhed Konferenceraad C. Ancher, Jernværkseier i Norge, en Mand hvis kjereste Syssel er Fædrelandets Historie. Disse tvende Mænd overdroge mig at besørge Værket trykt det snareste muligt.

Jeg gik derfor, efterat det Arnæmagnæanske Legats Ephorer havde havt den Godhed at udlaane mig Biørn Haldorsens Haandskrift, til Hofboghandler Schubothe, og bragte ham ved et Forskud til at ville paatage sig Forlaget. Derefter maatte tænkes paa en Udgiver, thi omendskiønt Forfatterens Haandskrift ei behøvede at omskrives, var der dog, foruden Trykkearkenes nøiagtige Korrektur, endnu meget at giøre. Det hele skulde atter læses igjennem, rettes, og saa meget muligt forøges, samt til Ordenes latinske Oversættelse føies en dansk. Uvis kunde man ikke være, hvem dette Arbeide skulde overdrages; thi Hr. Rask, den islandske Grammatiks Udgiver var den, som, ifølge sin Iver for denne Litteraturgren, med Beredvillighed paatog sig denne ikke liden Møie.

Forfatterens af ham selv til Trykken bestemte Autograph var saaledes skrevet, at den halve Deel af hver Side var blank; der blev nu den danske Oversættelse tilskrevet samt nogle Tillæg, hvilke Udgiveren dels meddelte af sit eget Forraad, og udmærkede ved et R., dels hentede af tvende ved John Olaffen skriftligen forfattede Registre til Knytlingasaga og Heimskringla, betegnede med Kn. og Sn. Ord, som først i nyere Tider ere optagne i Sproget, ere ofte blevne bemærkede ved Bogstaverne N. O. I at forfærdige den danske Oversættelse, som undertiden er troere end den latinske, er Udgiveren bleven understøttet af adskillige videnskabeligen dannede Islændere. Paa den første Deel have arbejdet Hr. Landfoged Sigurd Thorgrimssen og Hr. Sigurd Gunløgsen, paa den anden Hr. Kandidat Asgeyr Stadfelt, og det sidste af begge Dele er bearbeidet af Hr. J. Findsen, og Hr. Find Magnussen, selv Digter og fortrolig med det gamle Digtersprog. Det hele er dog saavidt muligt

Finni Magnusſonii, poetæ et lingvæ veteris poeticæ peritisſimi, ita tamen ut, qvæ ſcripſerint, calculo ſuo probaret. Cum totius operis impresſio jam ad finem vergebat, editor ſumtibus Regis noſtri augustisſimi ad Islandiam profectus est, lingvæ nostræ incunabula coram viſurus; hinc ultimam plagularum correctionem Johannes Findſonius in ſe ſuſcepit.

Habetis hic lectores historiam hujus editionis, qvam antiqvitatum borealium fautoribus pergratam fore confidimus. Fatemur eqvidem cum majore apparatu, longiore temporis dispendio, pluribus administris, Lexicon islandicum adhuc præstantius confici potuiſſe. Voces poeticas, qvarum largâ copiâ gaudet prisca gentis arctoæ lingva, frustra ſæpe qværes. Doctæ vocabulorum explicationes, qvales in librorum impresſorum indicibus interdum occurrunt, hic non inveniuntur. In ordine, qvo ejusdem vocabuli ſignificationes ſe invicem excipiunt, rite constituendo, ſæpius noster hallucinatus est. Sed ab altera parte contendimus Lexicon Biörnonis nostri ea diligentia fuisſe elaboratum, eam ſermonis proſaici ubertatem continere, ut, qvi hujus auxilio uſus omnes ſcriptores Islandorum historicos aureæ ætatis perlegere velit, raro admodum ullam vocem, ne phraſin qvidem ullam inſolentiorem, hic amisſam deſideraturus ſit. Non vero hic unicus operis hujus fructus, qvod viam munit ad libros islandicos intelligendos, origines qvoqve lingvarum borealium optime illustrat, et veluti ante oculos ſistit. Qvædam ad rationem vocum gallicarum explicandam, multa ad historiam lingvæ germanicæ et anglicæ hinc poterunt deſumi. Sed multiplicem uſum lingvæ islandicæ, qva nulla inter hodiernas Europæ gentes viget antiqvior, in integro libello *) a nobis explicatum hic omittendum esſe ducimus ad cætera, qvæ hujus ſunt loci, properaturi.

In vocibus recte ſcribendis Islandi jam ſæculo duodecimo et decimotertio disſenſerunt, et licet ea ætate longe qvam cæteræ Europæ gentes diligentiores in orthographia lingvæ vernaculæ constituenda exstiterint, tamen non parva eatenus

*) Om det islandske Sprogs Vigtighed; Kjøb. 1813, p. 206 in 8.

gjennemseet af Hr. Rask. Da Værkets Trykning nærmede sig Enden, rejste han paa kongelig Bekostning til Island, for selv at besøge vort Sprogs Vugge; Hr. J. Findsen paatog sig derfor de sidste Arks Trykning.

Dette var en Fremstilling af, hvorledes Udgaven af et Værk er bleven foranstaltet, der, som jeg haaber, vil vorde kierkomment for alle de nordiske Oldsagers Yndere. Jeg tilstaaer, at under større Tilberedelser, i længere Tid, ved flere Medarbeidere, et fortrinligere islandsk Lexikon kunde forfattes. De poetiske Ord, hvoraf Nordens Oldsprog har en stor Mængde, søges her ofte forgiæves. Slige lærde Ordfortolkninger, som undertiden findes i Registrene til nogle af de trykte Sagaer, læses ikke her. I at bestemme Ordenen, hvori det samme Ords forskjellige Bemærkelser følge paa hinanden, har Forfatteren stundom feilet. Men paa den anden Side tør jeg paastaae, at Biørn Haldorsens Ordbog er forfattet med en saadan Omhyggelighed, har en saadan Rigdom paa gode Ord af det prosaiske Sprog; at hvo som ved dets Hjelp gjennemlæser alle historiske Forfattere fra det islandske Sprogs gyldne Alder, meget sielden vil savne noget Ord, ja ikke engang nogen usædvanlig Talemaade.

Dog er det ikke den eneste Nytte af dette Værk, at det aabner Adgangen til at forstaae de islandske Bøger; det oplyser tillige herligt de nordiske Sprogs ældgamle Skikkelse, og ligesom stiller os den for Øine. Herfra kan adskilligt hentes til at forklare franske Ords Herkomst, og meget til det tydske og engelske Sprogs Historie. Dog jeg maae her forbigaae den mangesidige Anvendelse, der kan giøres af det islandske Sprog, maaskee det ældste af Europas nu levende Tungemaal, hvilket jeg i et særeget Skrift vidtløftigere har udført, for at kunne meddele det øvrige af hvad jeg paa dette Sted har at berette.

I Henseende til Ordenes Retskrivning vare Islænderne allerede i tolvte og trettende Aarhundrede uenige, og omendskient de behandlede Modersmaalets Skrivning med langt større Omhyggelighed, end Europas øvrige Folkeslag, bemærker man dog i de gamle Haandskrifter en ikke liden Forskiellighed, som i de trykte Bøger er

obſervatur in codicibus discrepantia, neqve minor in libris impresſis reperitur disſenſus. Lexicographus qvoqve noster ſuas vocum ſcribendarum leges ſibi finxit, easqve probabiles qvidem ſed non omnes ſatis rectas, in hac vero editione haud facile ſine perturbatione totius operis corrigendas. Ne igitur orthographia autoris nostri negotium facesſat lectori, hic ſeqventes obſervationes, qvas editor mecum communicavit afferre juvabit.

a) Biorno ſemper ſcribit ft pro pt, et ſæpe bl pro fl, qvod faciens ſonum forte, qvo voces efferuntur, presſius ſeqvitur, ſed vocabulorum formam, qvam veterum monumenta exhibent, eo ipſo negligit.

b) Autor noster, natus in qvadrante inſulæ occidentali, juxta dialectum provinciæ ſuæ vocales breviores loco diphtongorum ante ng adhibet v. c. e et ö pro ei et au.

c) Fere ſemper omittit noster i brevius poſt g et k ante o et æ v. c. köt pro kiöt, göra pro giöra, gædi pro giædi; qvamvis nulla ratio apparet, cur ista littera magis ante has duas vocales et post has conſonantes, qvam in conjunctione cum reliqvis litteris omitteretur.

d) Inter z et ſt non ſatis accurate distingvit; ſic z adhibet in verbis v. c. at ottaz, ſed ſt in ſuperlativis v. c. biartastr.

e) Adjectiva et adverbia, qvæ in ligr et liga deſinunt ſcribit cum e legr et lega; licet Islandi vix unqvam vocalem e niſi cum j conjunctum hoc modo pronuntient.

f) y et i, ey et ei ſæpe confunduntur v. c. euk pro eik, biriar pro byriar.

Restat, ut de vita moribusqve autoris nonnulla afferamus. Hoc enim pietatis esſe videtur, ut qvorum beneficiis utamur, horum memoriam recolamus. Natus est Biorno Haldorſonius in Islandia MDCCXXIV. Prima litterarum elementa a patre Haldore Einari filio parochiæ Stadenſis ſacerdote edoctus ſcholam Scalholtinam petiit anno ætatis decimo qvinto. Curſu ſcholastico intra 6 annos abſoluto non univerſitatem havnienſem petiit, ſed, rei familiaris angustiis haud dubie

bleven vedligeholdt. Ogsaa vor Lexikograph har dannet sig sine egne Retskrivningsregler, som ei alle ere gyldige, men som ikke her uden hele Værkets Forstyrrelse kunde rettes. At derfor ikke hans Orthographie skal mislede Læseren, maae jeg her anføre nogle Bemærkninger, som af Udgiveren ere blevne mig meddelte.

1) Skriver Biørn Haldorsen stedse ft for pt, og ofte bl for fl, hvilket vel synes at komme Udtalen nærmere, men giør derved Ordene ukiendelige i den Form, hvori de forekomme i de gamle Sagaer;

2) bruger Forfatteren ofte, som Vesterlænder, sin Dialektudtale, og sætter de korte Selvlyd foran ng, isteden for Tvelydene, f. Ex. e og ö for ei og au;

3) udelader han næsten altid det svage Jod efter g og k foran ö og æ, f. Ex. köt for kiöt, göra for giöra, gædi for giædi, omendskiønt der ingen Grund er, hvorfor dette Bogstav mere i de omtalte Tilfælde skulde udelades, end foran alle øvrige Vokaler og bag efter de andre Konsonanter;

4) skilner han ikke nøie nok imellem z og st. Han bruger saaledes z i Verberne, f. Ex. at birtaz; men st i Superlativerne, f. Ex. biartast, og i det passiviske Supinum, f. Ex. their hofdu barist;

5) skriver han Adjektiver og Adverbier paa ligr og liga med e, legr og lega, omendskiønt Islænderne neppe nogensinde saaledes udtale e, uden hvor det er forbundet med Jod;

6) blander han ofte y og i, ey og ei, f. Ex. eyk for eik, en Eeg; biriar for byriar.

I Henseende til de danske Ord har Hr. Rask fulgt sin egen stundom fra det Vedtagne afvigende Retskrivning, hvilket den danske Læser bedes at undskylde. — Endnu staaer tilbage at tilføie nogle Efterretninger om Forfatterens Liv og Levnet, thi det sømmer sig at gienkalde deres Minde, hvis Velgjerninger vi nyde. Biørn Haldorsen var født i Island 1724. Den første Undervisning modtog han af sin Fader Haldor Einarsen, Præst paa Stad i Steingrimsfiorden; i sit femtende Aar kom han i Skalholts Skole. Efter at have fuldendt sin Skolegang, drog han ikke

coactus, primum operam ſuam choronomo cuidam qvadriennio dicavit, dein a ſacerdote qvodam, ut capellani munere fungeretur, adſcitus, ſacro ordini initiatus est. Anno MDCCLI ipſe coetus antiſtes evaſit, qvo munere per ſeptem et qvod excurrit lustra ſumma cum fide defunctus est. Ad ſenium jam vergens morbo oculorum captus est, cui remedium qvæſiturus Havniam ſed frustra navigavit; hinc in Islandiam redux mortuus est MDCCLXXXVII. Rei oeconomicæ in hac terrarum asperitate ſatis arduæ, ædibus ædificandis, hortorum inprimis culturæ inter Islandos fere neglectæ per longam annorum ſeriem intentus, multis exemplo ſuo profuit, atqve industria ſua ita inclaruit, ut a rege Frederico qvinto nummum argenteum pro meritis inſcriptum præmii loco acceperit. Inter hosce labores, qvos manu promtus viribusqve corporeis prævalens, ipſe ſustinuit, litterarum ſtudio ita incubuit, veluti totus vitæ umbratili in ipſa Muſarum ſede deditus fuiſſet. Nam et plura ſcripta ascetica in lingvam islandicam transtulit, et varios libros argumenti botanici atqve oeconomici lingva vernacula evulgavit, et qvindecim annos huic vocabulario conficiendo impendit, qvod magnam certe non poterit non gignere admirationem istius viri, qvi tot districtus negotiis, in tali ſecesſa, in tanta librorum penuria, tale opus et concipere et ad exitum adducere valuerit *).

Hæc fere erant Lector benevole, qvæ in hac præfatione monenda esſe duximus. Ne vero, aliorum industriam hic laudantes nos ipſi plane ſimus ἀσυμβολοι, in gratiam lectorum peregrinorum recenſum ſubjungere juvabit istorum monumentorum islandicorum, qvæ ad antiqvitates boreales ſpectantia huc usqve typis fuere evulgata, atqve de fide eorum historica criſin addere brevisſimam, cujus fundamenta alio loco fuſius a nobis erunt explicanda.

*) Vitam autoris descriptam habemus in libello islandico Havniæ edito 1799 cui titulus: Æfi Sira Biarnar Haldorsſonar ſamantekin af Profasti Sira B. Thorgrimsſyni p. 36 in 8.

Scripſimus Havniæ Non. Dec. MDCCCXIII.

P. E. Müller,

in Univerſ. Regia Havn. Theol. Prof. Publ. Ord.

til Universitetet i Kiøbenhavn, men blev, udentvivl formedelst Fattigdom, nødt til i fire Aar at tage Tjeneste hos en Syssclmand; siden blev han antaget til Kapellan hos en Sognepræst. 175 blev han selv kaldet først til Saudlaukdalens, siden til Setbergens Kald, hvilke Embeder han med Samvittighedsfuldhed forestod i syv og tredive Aar. Paa sine gamle Dage mistede han sit Syn, for at søge Raad herimod seilede han til Kiøbenhavn, men uden Nytte, kort efter Tilbagekomsten til Island døde han 1787.

Landoeconomien, der under dette haarde Klimat er temmelig besværlig, drev han med megen Iver, ligeledes Bygningsanlæg og især den af Islænderne næsten forsømte Havedyrkning. Han gavnede saaledes mange ved sit Exempel, og blev ved sin Vinskibelighed saa berømt, at Frederik den Femte sendte ham Sølvmedaillen pro meritis til Belønning. Under disse Sysler, hvilke han ifølge sin Legemsstyrke og tekniske Duelighed for en stor Deel udførte med egne Hænder, dyrkede han tillige Videnskaberne med en Iver, som om han paa et af Musernes Sæder havde i Studerestuen tilbragt sin hele Tid. Flere Opbyggelsesskrifter oversatte han paa Islandsk, han udgav i Modersmaalet adskillige botaniske og oekonomiske Afhandlinger, og anvendte femten Aar paa denne Ordbogs Udarbeidelse, som maae vække Beundring over den Mand, der adspredt ved saa forskjellige Sysler, i en saadan Afkrog, under et sligt Afsavn af Bøger, formaaede at udkaste og fuldføre et saadant Værk.

Dette var, hvad jeg i denne Fortale havde at sige Læseren. Men at jeg ikke her blot skulde rose andres Arbejde, uden selv at yde noget, har jeg ikke troet det upassende, for de fremmede Læseres Skyld at tilføie en Oversigt over de islandske til Nordens Oldtid hørende Mindesmærker, som hidtil ved Trykken ere kundgiorte, tilligemed en kort Dom over deres historiske Værd, hvis Grunde jeg imidlertid maae forbeholde mig paa et andet Sted vidtløftigere at udvikle.

Conſpectus criticus librorum islandicorum impreſſorum ad antiqvam litteraturam pertinentium.

Editiones carminum.

Carmina mythica.

Philoſophia antiqvisſima Norvego-Danica dicta Voluspa, qvæ est pars Eddæ Sæmundi, Edda Snorronis non brevi antiqvioris, islandice et latine publici juris primum facta a Petro Joh. Reſenio, Havniæ MDCLXV, p. 36 in 4. (Editioni parum accuratæ ſubjectæ ſunt notulæ Magni Olai atqve editoris, qvibus accesſit Gudmundi Andreæ Islandi levis paragraphus in explicationem ſuper Voluspa Opella ad calcem Eddæ Snorronianæ a Reſenio editæ invenitur).

Ethica Odini, pars Eddæ Sæmundi, vocata Haavamaal una cum ejusdem appendice, appellata, Runa-Capitule, a multis exoptata, nunc tandem islandice et latine in lucem producta est per P. J. Reſenium, Havniæ 1665, p. 20 in 4. (Editio hæc minus accurata paucisſimas habet notas, legitur ad calcem Eddæ Reſenianæ. Horum carminum nec non Voluspæ textum castigavit, latine vertit, atqve multis notis illustravit Johannes Olavius Grunnavicenſis, cujus opus MSr. in ſcriniis Arnamagnæanis Havniæ asſervatur). Fragmentum capitis runici legitur qvoqve in Sheringhami disceptatione de Anglorum gentis origine 1670, p. 287-92.

Philoſophia antiqvisſima Norvego-Danica dicta Völuspa alias Edda Sæmundi ex Bibliotheca P. J. Reſenii, Havniæ 1673, cum indice vocabulorum islandicorum, p. 115 in 4. (Gudmundus Andreæ verſionem atqve ſingularum vocum expoſitionem concinnavit).

De yfverborna Åtlingars eller Sviogöthars ok Nordmänners patriarkaliska Lära, af Sæmund hin Frode på Island efter gamla Runoböcker Å. C. r. 1090 afskrefen; men nu efter trenne kongl. Antiqvitets-Archivet tilhoriga göthiska Handſkrifter med Svensk Öfversætning utgifven af Johan Göransſon, Stockholm 1750, p. 24 in 4. (Voluspam exhibet cum explicatione vocum rariorum. Schyzius in Lehrbegriff der alten Deutſchen und Nordiſchen Völcker von dem Zuſtande der Seelen 1750; magnam Voluspæ partem islandice et latine in notis attulit).

Vafthrudnismal ſive Odarum Eddæ Sæmundianæ una, qvam ex codice membran: Bibliothecæ Regiæ cum verſione latina, varietate Lectionum, notis philologico-criticis indiceqve vocum, pro Stipendio communitatis Regiæ edidit Grimus Johannis Thorkelin, Hafniæ 1779, typis et impenſis Steinii, p. 67 in 4.

Edda Sæmundar hinns Froda. Edda rhytmica ſeu antiqvior vulgo Sæmundina dicta Pars I., Odas mythologicas a Reſenio non editas continens. Ex codice Bibliothecæ Regiæ Hafnienſis pergameno nec non diverſis Legati Arna-Magnæani et aliorum membraneis chartaceisqve

melioris notæ manuſcriptis. Cum interpretatione latina, lectionibus variis, notis, Glosſario vocum et indice rerum Hafniæ 1787. Sumtibus legati Magnæani et Gyldendalii, p. 722, Præf. XLVII vita Sæmundi autore Arna-Magnæo XXVIII. (Præfationem conſcripſit S. Thorlacius, unus ex Ephoris legati Arna-Magnæani. Editionem adornavit Gudmundus Magnæus Stipendiarius Arna-Magnæanus opera et ſtudio adjutus Gunnari, Pauli filii, Hiardholtenſis in Islandia olim Pastoris. Pars 2da, carmina, quæ inedita ſuperſunt, XXI num. contentura, his ipſis menſibus typis imprimi coepit, legati Arna-Magnæani, et Secretarii Deichmanni, qui bibliopolium Gyldendahlianum redemit, ſumtibus intra biennium proditura. Illaboravit huic Volumini Gudmundi Magnæi, Johnſonii, Johannis Olavii Hypnoneſienſis aliorumque virorum doctisſimorum opera.

Thryms Qvida ſ. Oda Thrymi islandice et danice cum annotationibus in collectione, qvam ſub titulo Bragur edidit Græter v. cl. antiqvitatum borealium a multis inde annis diligentisſimus in Germania ſcrutator; vol. I., S. 306-24.

Lieder der älteren oder Sæmundinischen Edda, mit einer Einleitung über die Geschichte und das Verhältnis dieser nord. und deutschen Dichtungen, durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812, pars libri cujus titulus.

Altnordische Lieder und Sagen, welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Niebelungen gehören. Habemus hic textum partis posterioris Eddæ Sæmundinæ ſine verſione et annotationibus; egregiam vero introductionem adjecit editor ſolidæ eruditionis copia refertam.

Grotta-Saungr o: Grotticinium ſive canticum molare edidit cum duplici verſione, latina et danica Skule Thordi Thorlacius, Scholæ Metropolitanæ Havnienſis Rector, in obſervationibus miscellaneis antiqvitatum borealium, Havniæ XDCCXCIV, p. 47 in 8. (Carmen perantiqvum exstat in multis Eddæ Sæmundinæ exemplaribus manuſcriptis chartaceis, nec non in codice Eddæ Snorrianæ, qvi Wormianus dicitur. Eruditisſimus editor lectionis qvidem varietatem adjecit, ſed obſervationes criticas, qvas ſe exhibiturum in præfatione pollicitus est, jam prelo maturas fatale conſumſit incendium Havnienſe MDCCXCV).

Fragmenta Höstlangæ et Thorsdrapæ ethnicorum a ſeculo IXno et Xmo carminum ex Eddæ Snorrianæ codd. Regio et Worniano membraneis aliisqve chartaceis nunc primum edita verſionibus et notis illustravit Skulius Thordi Thorlacius, Havniæ MCCMI. Sive: antiqvitatum borealium obſervationes miscellaneæ ſpecimen ſextum. Ethnici in laudem Thori Pæanis, vulgo Höstlang dicti, fragmenta duo cum explanatione mythico-philologica p. 87 et VIII in 8. Specimen ſeptimum 1) De Thoro Geirrodgardos profecto Mythus Eddæ Snorrianæ ex codice Regio et Wormiano, 2) Thorsdrapæ ſive de eadem Gigantomachia Thori Geirrodiana carminis fragmentum continuum; auctore Eilivo Gudrunæ filio ſeculi Xmi poeta cum perpetuo in verba et ſenſum commentario. 3) Ejusdem autoris reliqva, qvæ in Edda (Snorriana) ſuperſunt fragmenta poetica, qvorum tria manifestæ ſunt carminis Thorsdrapæ laciniæ. Accedunt alterius

Eilivi cognomine Kulnafveini, priore ut videtur aliqvanto recentioris, fed ipfo Snorrío antiqvioris poetæ ex veteri in Christum hymno V fragmenta p. 208 et XVI; Havniæ MCCMI in 8. (Hæc fpecimina reliqvas carminum islandicorum editiones longo intervallo post fe relinqvunt, atqve largam afferunt doctisfimarum obfervationum copiam).

Rigsmál carmen mythicum, qvod in codice Eddæ Snorrianæ Wormiano reperitur, primum typis fuit mandatum in fasciculo fecundo verfionis Eddæ Sæmundinæ, qvam Sandvigius fermone danico concinnavit, Havniæ 1785. Dein Lundæ prodiit MDCCCI, autore N. H. Siöborg fub titulo Rigsmál carmen Gothicum antiqvisfimam Scaniæ historiam illustrans, p. 28 in 4. Accesferunt et introductio brevior et paucorum vocabulorum explicatio.

Carmina historica.

Lodbrokar-Qvida or the Deathfong of Lodbrog; now first correctly printed from various Manufcripts, with a free english Translation. To which are added the various readings, a literal latin verfion, an islando-latin Glosfary and explanatory Notes. By the rev. James Jonstone A. M., Chaplain to his Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the Court of Denmark, printed for the Author, Kopenh. 1782, p. 111. in 8. (Textum hujus carminis fatis antiqvi in Regner Lodbroks Saga apud Biornerum et in Vormii litteratura runica, p. 197-227. antea impresfum castigavit illustravitqve editor, opera et ftudio ufus J. G. Thorkelini).

Lodbrokar qvida, carmen gothicum famam regis Regnari Lodbrochii celebrans edid. N. H. Siöborg, Lundæ MDCCCII, p. 77 in 4. (Textum constituit editor juxta chirographa Arna-Magnæana, atqve brevem verborum explicationem adjecit).

Geisli Einars Prests Skulafonar, er hann qvad um Olaf enn Helga Haraldsfon Noregs Konung ɔ: Radius, poema compofitum ab Einaro facerdote, Skulonis filio, in honorem Sancti Olavi, Haraldi filii, Norvegiæ regis. (Poema istud, anno 1161 compofitum, legitur cum verfione latina ad calcem Heimskringlæ vol. 3 ed. Havn.)

Jon Loptføns Encomiast eller en ubenævnt Forfatters Lykønskenings-Vers til ham med dansk Overfættelse og Anmærkninger ved John Erichsen, Kjøbenhavn 1787, 126 S. i 4. ɔ: Carmen encomiasticum Jonæ Lopti filio ab anonymo qvodam dedicatum danice vertit, atqve animadverfiones inprimis chronologicas adjecit J. Erichfonius. (Poema istud Johanne Lopti filio adhuc vivente, atqve igitur fæculo decimo fecundo exaratum, continet feriem genealogicam regum Norvagiæ juxta opus historicum Sæmundi multifcii nunc deperditum concinnatam).

Anecdotes of Olave the Black, King of Man, to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norway by Snorro Sturlfon — published by the Rev. S. Johnstone, Kopenh. 1780 in 8. Speciminis loco ad calcem historiæ adjecta funt fragmenta carminis Hattalykill dicti, qvod in laudes regis Haconis compofuit Snorro Sturlæus; fragmentis fubjuncta est verfio anglica litteralis.

Hakonar Qvida Sturlu Thordarsonar ɔ: Sturlæ Thordi filii de Hacone Norvegiæ rege poema; ejusdemqve Sturlæ de eodem rege Rafnsmál ɔ: cantus corvi. (Hæc poemata medio fere fæculo decimo tertio compofita edidit S. T. Thorlacius in fpecimine fecundo Obfervationum miscellanearum, Havniæ 1780 cum docta introductione, verfione latina metrica atqve varietate lectionum, p. 48 et XX).

Carminibus antiqva lingva boreali confectis addere licebit carmen istud, qvod Constantinopoli in ludo gothico in honorem imperatoris decantatum nobis fervavit Constantinus Porphyrogennetes in libro de ceremoniis aulæ Byzantinæ. Istud enim carmen majoribus nostris nuper vindicavit Finnus Magnusfonius in disfertatione brevi in lucem proditura, ostendens et metri genus et fingula verba esfe islandica, atqve, fi diverfitatem pronuntiationis et paucas librariorum halluccinationes demas, bonum ex hacce vocum barbaricarum farragine carmen islandicum prodire.

Editionibus carminum fubjungenda est Edda Snorriana, qvippe qvæ poefeos apud veteres boreales et fundamentum exhibeat, et leges figat, et plurima contineat fragmenta. Opus istud a Snorrone initio fæculi decimi tertii inchoatum et a nepote Olavo Albo adauctum, formam, qvam nunc in codicibus exhibet, jam initio fæculi decimi qvarti induisfe videtur. Primum duplicem continet mythorum collectionem, nonnullis carminum antiqvorum fragmentis exornatam, qvæ nominibus Gylfeginning et Bragarædr folet infigniri; dein phrafeologiam poeticam, kenningar dictam, qvæ Deorum, hominum, multarumqve rerum appellationes poeticas exhibet, atqve earum ufum multis exemplis ex carminibus veterum fcaldorum defumtis ubivis confirmat. Seqvitur tertia pars, et ea multis exemplis referta, qvæ regulas complectitur recte fcribendi, accurate loqvendi et juxta variam metrorum rationem carmina pangendi, five tractatum orthographicum, tropologiam, et clavem metricam. Hocce opus, mifere truncatum feqventes editiones exhibent.

Edda Islandorum, An. Chr. MCCXV islandice confcripta per Snorronem Sturlæ Islandiæ Nomophylacem, nunc primum Islandice, Danice et Latine ex antiqvis codicibus M. S. S. bibliothecæ regis et aliorum in lucem prodit opera et ftudio Petri Johannis Refenii J. U. D. Juris ac Ethices Profesforis Publ. et Confulis Havnienfis; Havniæ, typis H. Godiani MDCLXV in 4. (Tota editio negligenter facta est, nec textus rite constitutus, nec verfio ubivis accurata. Præterea primam tantum modo Eddæ partem hic habemus integram, phrafeologiam vero Magnus Olai, Islandus, cujus opera ufus est editor, in epitomen alphabeticum pro arbitrio redegit ita, ut qvædam de fuo adderet, omnia vero carminum fragmenta, exempli loco adjecta, refecaret. Tertia operis pars omnino omisfa.

Hyperboreorum Atlanticorum feu Suiogotorum et Nordmannorum Edda. Hoc est Atavia feu fons gentilis illorum et Theologiæ et Philofophiæ jam demum verfione Svionica donata accedente Latina; una cum præfamine de Eddæ antiqvitate et indole etc. ut et de anti-

qvisfimis et genuinis Skythis, Getis, Gotis, Atlantiis, Hyperboreis, Cimbris, Gallis, eorumqve Satore, Gomero; ad manufcriptum, qvod posfidet Bibliotheca Upfalienfis, antiqvisfimum, correctisfimum et qvidem membranaceum, Goticum, in lucem prodit opera et ftudio Johannis Göranslon Philof. Magistri, Upfaliæ, p. 94 et XXXVII in 4. Hujus editionis Refeniana vix præstantioris, nonnifi prima prodiit particula, qvæ Gylfeginning continet.

Multa præterea carmina carminumqve fragmenta in plurimis Islandorum historiis pasfim occurrunt, inprimis in Heimskringla, Knytlingafaga, Olaf Tryggvefonar-faga, Orkneyingafaga, Friþofsfaga, Alfsfaga, Volfungafaga, Regnar Lodbroks-faga, Hervararfaga, Orvaroddsfaga, Nialafaga et in vitis poetarum Eigilli, Gunlaugi Vermiliingvis, Gretteri, Viga-Glumi, Havardi Isfyrdingenfis etc.

Non pauca poemata poematumqve fragmenta ex codicibus islandicis hactenus ineditis defumta exhibent.

Thomæ Bartholini, Thomæ filii antiqvitatum Danicarum de caufis contemtæ a Danis adhuc gentilibus mortis libri tres ex vetustis codicibus et monumentis hactenus ineditis congesti Havniæ MDCLXXXIX, p. 702 in 4.

Five pieces of runic poetry translated from the islandic language; London 1763, p. 99. Ad calcem adjectus est textus islandicus. Ibi leguntur: diverbium Angantyris et Hervoræ, carmina, Regnari morientis, Egilli pro capite redimendo, Haraldi Severi de amore erga filiam regis Jarizlai, nec non epicedium in mortem Haconis.

Om Nordens gamle Digtekunst, dens Grundregler, Versarter, Sprog og Foredragsmaade. Et Prisskrift ved John Olaffen, Kjøbh. 1786 ɔ: De arte veterum Septentrionalium poetica ejusdemqve legibus, metris atqve dictione, Autore J. Olavio; Havniæ, in 4. p. 256 præt. ind.

In litteratura Islandorum poetica ultimum locum occupant Rimur ɔ: cantilenæ historici plerumqve argumenti, feqvioribus inprimis fæculis confcriptæ. Qvoad dictionem magna prolixitate, tenui plerumqve vena poetica, multisqve fententiis moralibus a priscis carminibus valde discrepant; licet earum nonnullæ, prisca vocabula phrafesqve eddicas adhibendo, unde Eddukiendar dictæ, gustum qvendam antiqvitatis ambitiofius affectent. Si metrum fpectas, in aliqva diverfitate communem obfervant cum rythmis recentiorum fimilitudinem, priscum metri genus, qvod Runhenda dicitur, multis modis variantes. Hoc qvoqve illis peculiare, qvod plura carmina diverfæ longitudinis ita jungunt, ut prologo et epilogo additis, cyclo qvodam historiam longiorem pertexent. Majore itaqve ambitu non minus ac metris fibi propriis ab eis cantilenis differunt fatis tritis, danice "Kiæmpevifer" dictis "uno carmine res gestas athletæ cujusdam celebrantibus, qvæ inter Islandos qvoqve faltem circa tempora reformationis in ufu fuerunt, fed jam dudum ita defierunt, ut vix pauca qvædam earumdem fragmenta in ore hominum nostro ævo fuperfint. Istæ vero cantilenæ, qvæ Rimur dicuntur, qvarum antiqvisfimæ, Skidarima et Skaldhelga rimur hactenus ineditæ, fæculo decimo qvarto antiqviores feruntur, per feqventia

ſæcula ad noſtram usqve ætatem tanto cum ſtudio conditæ fuere, ut illarum exſtet infinita propemodum ſeges. Ex his haud paucæ in ipſa Islandia typis fuere evulgatæ, qvarum vero non omnes ad nos pervenerunt. Plurea Arna-Magnæana et bibliothecæ regiæ totos ſervant codices vel membranaceos his refertos. Una talis cantilena: Rimur af Carl og Grim, legitur apud Biörnerum. Ex reliqvis exempli gratia afferre juvabit Rimur af Sigurde Snarfare qvednar af Sira Snorra Biörnsſyne, Hrappſey 1779, p 192 in 8. Rimur af Hervöru Angantirs dottur, Hrappſey 1777, p. 182 in 8.

Scripta historica.

Historiarum collectiones.

Nordiſka Kämpa Dater, i en Sagoflock ſamlade om forna Kongar og Hjaltar o. ſ. w. ɔ: Volumen historicum continens variorum in orbe hyperboreo antiqvo regum, heroum et pugilum res præclare et mirabiliter geſtas. Acceſſit, præter conſpectum genealogicum ſvethicorum regum et reginarum accuratisſimum, etiam præfatio de cauſis editi hujus operis, lingvæ gothicæ prærogativa, rerum antiqvarum jucunditate, historiarum hyperborearum fide, earumqve heic editarum chronotaxi, addito etiam ante evulgatarum catalogo etc. Autore Erico Julio Bioerner, Stockholmiæ 1737, in fol. Hocce volumen ſeptendecim complectitur narrationes pleraſqve fabuloſas, qvarum ſingulæ ſuis locis deinceps erunt afferendæ. Verſionem autor et ſvecicam et latinam cum paucis notis, nullam vero lectionis varietatem adjecit. Codices habuit paucos eosqve non optimos. In criſi historica ſæpius titubat.

Nockrer margfrooder Sögu-Þættar Islendinga til Leifelegrar Skemtunar og Dægra-Stillingar Þeſſa Lands Innbyggiurum aa Prent ſetter ad Forlage Hr. Vice-Lögmannſins Biörns Marcusſonar. Trycket á Hoolum i Hialltadal 1756, p. 188 in 4.

Agiætar Fornmanna Sögur, eru á Þrick utgeingnar ad Forlage Hr. Vice-Lögmanſens Biörns Marcusſonar; Hoolum 1756, p. 240 in 8.

In hac duplici collectione a Biorno Marcusſonio instituta 14 leguntur narrationes islandicæ varii generis. De ſingulis deinceps monendum, hic obſervasſe ſufficiat editionem, qvæ non ſolum verſione et notis ſed etiam præfatione caret, textum exhibere, juxta codices minus bonos constitutum, unde multa vitia inprimis in carminibus ibi allatis irrepſerunt.

Fragments of English and Irish History in the ninth and tenth century in two parts translated from the original Icelandic, and illustrated with ſome notes by Grimr Johnſon Thorkelin Regius Profeſſor of antiqvity in the Univerſity of Copenhague, Keeper of his Majestys privy Archives etc, London MDCCLXXXVIII, p. 95 in 4. Splendida hæcce editio primum partem continet historiæ Regnari Lodbroki dein fragmenta egregiæ Laxdalenſium historiæ hactenus ineditæ, Eyrbyggiaſagæ et Landnamæ. Plura qvoqve et carminum et historiarum fragmenta in annotationibus attulit explicavitqve editor eruditisſimus.

Altnordische Lieder und Sagen welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Niebelungen gehören durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812. Præter partem posteriorem Eddæ Sæmundinæ hic leguntur Blomsturvallasaga, Volsungasaga, Ragnar Lodbroks-saga.

Narrationes fide dignæ de Islandia infulisqve finitimis.

Agmen ducit Arius Multifcius (Frode) qvi, Snorrio teste, primus omnium islandorum initio fæculi duodecimi historias lingva boreali compofitas litteris mandavit. Fuit itaqve primus Islandorum historiographus, non vero historicus. Exstiterunt nempe multi ante Arium viri fapientes, qvi res præclare gestas continuo fermone propofitas memoriæ mandaverant, qvalis narratio, antiqvitus non nifi ore prolata, Saga dicebatur. Unum modo Arii opus fuperest, cujus hæ funt editiones.

Schedæ Ara Preftz Froda um Island. Prentader i Skalholte aff H. Krufe 1688, p. 26 in 4. Editionem hanc textus islandici curavit episcopus Skalholtensis Theod. Thorlacius.

Aræ multifcii Scedæ de Islandia. Accedit disfertatio de Aræ multiscii vita et fcriptis Oxoniæ e Theatro Seldoniano 1716 in 8. Titulus a bibliopola recentiore additus. Ipfe libellus circa A. 1697 exaratus textum exhibet cum verfione, paraphrafi et notis philologicis. Defunt ultimæ plagulæ, nam editor Chr. Wormius, postea Episcopus Siælandiæ, tum juvenis Oxoniæ degens, ære alieno oppresfus urbem linqvere cogebatur.

Arii Thorgilfis Filii cognomento Frode ɔ: multiscii vel polyhistoris, in Islandia qvondam presbyteri, primi in Septentrione historici, Schedæ, feu libellus de Islandia, e veteri Islandica vel fi mavis Danica antiqva, Septentrionalibus olim communi lingva, in latinam verfus ac præter necesfarios indices, qvorum unus est lexici instar brevibus notis et chronologia, præmisfa qvoqve Autoris vita illustratus ab Andrea Busfæo, Havn. 1733 in 4. p. 118 præter indicem et glosfarium. (Egregius fervatur in fcriniis Arna-Magnæanis apparatus ad novam Schedarum editionem ab ipfo Arna-Magnæo collectus).

Viga-Glums Saga five vita Viga Glumi. Cujus textus ad fidem præstantisfimi Codicis membranei diligenter exactus est, et collatus cum multis libris chartaceis. Cum verfione latina, paucis notulis ad fenfum pertinentibus, varietate lectionis, in latinum verfa, et criticis obfervationibus mixta; carminum in ordinem profaicum redactione et indice triplici; uno rerum memorabilium, altero Chronologico, tertio vocum et phrafium; qvi etiam Commentarii vicem in loca difficiliora fustinet. E manufcriptis legati Magnæani, fumtibus P. F. de Suhm; Havniæ 1786, p. 242 et XXX in 4. Editionem adornavit G. Peterfen.

Sagan of Gunnlaugi Ormstungu ok Skalld-Rafni five Gunnlaugi Vermilingvis et Rafni Poetæ vita. Ex manufcriptis Legati Magnæani cum interpretatione Latina, notis Chronologicis, tabulis Genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum; Hafniæ 1775. Adjectæ funt tres commentationes, duæ editoris de expofitione infantum apud veteres Septentrionales ejusqve cau-

ſis, nec non de vocibus Vikingr et Viking, tertia Pauli Vidalini de lingvæ ſeptentrionalis appellatione: lingva Danica. Præter indicem p. 318 et XXXII in 4. Hæc editio, qvam curavit Erichſonius, omnium est et præstantisſima et elegantisſima.

Sagan af Niali Þorgeirsſyni ok Sonum hans, utgefin efter gammlom Skinnbókum med Konunglega Leyfi og prentud i Kaupmannahaufin 1772, p. 272 in 4.

Nials-Saga, Historia Niali et filiorum Latine reddita cum adjecta chronologia, variis textus islandici lectionibus, earumqve criſi, nec non glosſario et indice rerum ac locorum. Accesſere ſpecimina ſcripturæ codicum membraneorum, tabulis æneis inciſa. Sumtibus Petri Friderici Suhmii et Legati Arna-Magnæani; Havniæ MDCCCIX, p. 872 et XXXII in 4. Hujus editionis apparatum elaboravit Joh. Johnſonius. Præfationem ſcripſit S. T. Thorlacius.

Orkneyinga Saga ſive Historia Orcadenſium a prima Orcadum per Norvegos occupatione ad exitum ſeculi duodecimi. Accedit Saga hins helga Magnuſar Eyia Jarls ſive vita Sancti Magni inſularum comitis. Ex Msſ. Legati Arna-Magnæani cum verſione latina, varietate lectionum et indicibus, chronologico, reali et philologico edidit Jonas Jonæus isl. Hafniæ 1780. Sumtibus P. J. Suhm p. 543 in 4. præter indicem et præfationem.

Þattr Þrandar og Sigmundar Breſtisſonar ſive Historia Thranderi et Sigmundi Brestis filii. Legitur hæc narratio de rebus Færoenſibus in vita Regis Olavi Trygvi filii edit. island. Vol. I., cap. 94-117 et in appendice p. 22-36.

Eyrbyggia-Saga ſive Eyranorum historia, qvam mandante et impenſas faciente Perill. P. F. Suhm, verſione, lectionum varietate ac indice rerum auxit G. J. Thorkelin Prof. Philoſ. Extraord. Havniæ 1787, p. 339 et XII in 4.

Egils Saga ſive Egilli Skallagrimii vita. Ex manuſcriptis Legati Arna-Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia et tribus tabb. æneis. Havniæ ſumptibus Legati Arna-Magnæani p. 772 et XX; Havniæ MDCCCIX. Editio facta est per Gudmundum Magnæi, ſtipendiarium legati Arna-Magnæani, cui in carminibus illustrandis auxilium præstitit Gunnarus Pauli ſacerdos Hiardarholtenſis. Editio hujus historiæ in Islandia facta Hrappſey 1782, p. 178 in 4. textum modo continet islandicum carminibus fere omisſis.

Vatnsdæla Saga ok Saga af Finnboga hinum Rama ɔ: Historia Vatnsdalenſium, cui accedit historia Finnbogi Robusti ſumtibus J. Aallii. Edidit Mag. E. C. Werlauff Hist. Profeſ. Havniæ 1812, p. 384 et XXI in 4. Editor præter lectionis varietatem adjecit verſionem atqve notas lingva danica.

Historia Gislii Suri filii in collectione Marcusſ. in 8. p. 127-180.

Bandamannaſaga ɔ: historia foederatorum in collectione Marcusſ. in 4. p. 1-15.

Grettis Saga ens Sterka ɔ: Historia Gretteris Robusti ibid., p. 81-163. Longe præstantior editio hujus historiæ, multis carminibus interſperſæ, a ſtipendiariis Arna-Magnæanis adornata est, jam prelo fere matura.

Saga af Þordi Hrædu ɔ: Historia Thordi Hrædæ ibid. p. 59-81.

Saga af Hávardi Isfyrding ɔ: Historia Havardi Isfyrdingensis ibid. p. 38-58.

Þattur af Aulkofra ɔ: historiola de Ölkofro Islando ibid. p. 34-37.

Þattur Halfreds Vandræda Skallds ɔ: Historia Hallfredi cognomine Vandrædaskald. Legitur in vita Olavi Trygvi filii edit. isl., Vol. 2, p. 77-87, 109-115, 247-250, 304-307 et in appendice p. 19-22.

Kristni-Saga sive Historia religionis christianæ in Islandiam introductæ nec non Thattr af Isleifi Biskupi, sive narratio de Isleifo Episcopo ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum, Hafniæ 1773, p. 194, præter præf. et indices in 8. Adjecit editor Erichsonius disqvisitiones de Berserkis et de centenario Argenti.

Hungurvaka sive Historia primorum qvinqve Skalholtensium in Islandia Episcoporum. Páls Biskups-Saga sive Historia Pauli episcopi et Þattr af Þorvaldi Vidförla sive Narratio de Thorvaldo Peregrinatore ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, annotationibus, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum Hafniæ 1778, p. 141 in 8. præter præf.

Sagan Landnama um fyrstu bygging Islands af Nordmonnum, Skalholte 1688, p. 182 in 4. Hac editione textum modo exhibente longe præstantior seqvens.

Islands Landnamabok. Hoc est liber originum Islandiæ versione latina lectionibus variantibus et rerum, personarum, locorum nec non vocum rarissimarum indicibus illustratus. Ex manuscriptis legati Magnæani, Havniæ 1774, p. 510, præter præfat. in 4. Edidit sumtibus Suhmii Johannes Finnæus. Indices locupletissimos adjecit Johannes Olavius. Hocce opus ab Ario inchoatum, continuatum a Kolskeggo, Styrmero († 1245), Sturla Thordi filio († 1284), et curis posterioribus ad auctum atqve limatum ab Hauko Erlendi filio († 1334) qvemlibet insulæ tractum cum nominibus locorum, qvæ maxima ex parte adhuc hodie supersunt, enumerat, historiam occupationis et primos cujusvis tractus incolas, eorumqve ut plurimum majores et posteros recenset, et unde qvivis et qva occasione novam hanc patriam sibi qvæsiverit, pertexit. Qvicunqve hunc librum originum inspicit, ter fere mille nomina personarum, mille et qvadringenta nomina locorum complectentem, facile intelligit tale opus haud absqve supellectili litteraria condi potuisse. Variæ porro ibi diserte citantur narrationes, omnesqve fere hactenus allatæ historiæ præter multas, qvæ supersunt, ineditas attinguntur. Tot deniqve hujus libri codices habemus superstites, ut eos ad certas qvasdam familias referre qveamus, et sic eam constituere operis hujus recensionem, ab additamentis Haukii purgatam, qvæ Sturlo debetur. Hinc igitur colligere licebit, qvantus medio sæculo decimo tertio litteraturæ Islandorum historicæ fuerit ambitus.

Hasce historias hactenus recensitas, qvarum multas similes servant scrinia Magnæana, omnes, si forte narrationes paullo seriores de Finboga et Halfredo excipias, a medio fere sæculo

duodecimo usqve ad medium fæculi decimi tertii calamo exceptas, atqve res fæculi decimi atqve undecimi prisco dicendi genere enarrantes dicimus esfe veras; partim qvod magnus inter magnam testium varietatem in iisdem rebus enarrandis confenfus luculenter arguat, autores historiam avorum et atavorum vix adulterare potuisfe; partim qvod totus narrationis tenor fatis ostendat autores vera afferre voluisfe; cui qvidem veracitati haud obstat, qvod qvædam admiscuerunt falfa, qvæ ætatis fuperstitio pro veris venditavit, nonnulla vero facinora inprimis inter gentes exteras ab Islandis perpetrata fama duce in majus auxerunt.

Historiæ de rebus Dano-Norvegicis a tempore inde Haraldi Pulchricomi.

Heimskringla five historiæ regum feptentrionalium a Snorrone Sturlonide ante fæcula qvinqve patrio fermone antiqvo confcriptæ, qvas ex manufcriptis codicibus edidit, verfione gemina notisqve brevioribus, indice poetico vel rerum, fparfim infertis illustravit Johannes Peringfkiold, Stockholmiæ 1697, in fol., vol. I. p. 830, vol. II. p. 486 præter indices. Hujus editionis laudes longe fuperavit recentior editio.

Heimskringla edr Norigs Konungafögor five Historia Regum Norvegicorum confcripta a Snorrio Sturlæ filio, qvæ, fumtibus ferenisfimi principis Daniæ Norvegiæqve hæredis Friderici, magni regis Friderici filii, nova emendata et aucta editione in lucem prodit, opera Gerhardi Schönning, Havniæ MDCCLXXVII, in fol., vol. I. p. 349 præter præfationem et vitam Snorronis. Vol. II. p. 400 anno feqvente prodiit. Volumen III. p. 494 et XLIV post Schönningium, operi immortuum, accuravit Skulius Theod. Thorlacius Regi a Confil. Just. et fcholæ metropol. Rector MDCCLXXXIII. Huic volumini adjecta funt præfatio critica, poema Einaris in honorem Sancti Olavi atqve vita ejusdem poetæ. Hisce tribus voluminibus, qvibus ea, qvæ habuit qvoqve editio Peringfkioldi, abfoluta funt, accesfit volumen qvartum anno MDCCCXIII, p. 438 et XXXIX. Hujus partem priorem regis Sverreri historiam, Autore Carolo abbate, Skulius Theod. Thorlacius fumtibus principis hæreditarii Frederici adornaverat, partem vero posteriorem, historiam Haconis Sverreridæ, Guttormi Sigurdfonii atqve Ingii Bardfonii fumtibus regis Friderici fexti edendam curarunt Birgerus Thorlacius Profesfor lingvæ Latinæ ordinarius (filius prioris editoris) et Ericus Christianus Werlauff, Profesfor historiæ et antiqvit. feptent. Hi qvoqve duumviri præfationem fcripferunt atqve annotationes toti volumini addiderunt. Seqvens volumen, historiam continens Haconis Grandævi, jam prelo maturatur, fexto volumine totum opus finietur.

The norwegian account of Hacos expedition against Scotland MCCLXIII now first published in the original Islandic from the Flateyan and Frifian Msf. with a litteral English verfion and notes. By the Rev. James Johnstone Chaplain to His Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the court of Denmark, 1782, p. 143 in 8. (Partem hic habemus vitæ Ha-

ſonis grandævi, cujus qvoqve fragmenta in duobus ſeqventibus opusculis ab eodem editore evulgatis leguntur.

Anecdotes of Olave the Black King of Man and the Hebridian princes of the Somerled family to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norvay by Snorro Sturlſon poet to that monarch. Now first published in the original Islandic from the Flateyan and other manuſcripts with a literal verſion and notes by the Rev. J. Johstone 1780, p. 48 in 8.

A fragment of antient history, p. 12 in 12.

Æfi Dana Konunga eda Knytlinga Saga ɔ: Historia Cnutidarum regum Daniæ, p. 268 in fol. Hæcce historia digna profecto, qvæ post Snorronem nominetur, jam medio ſæculi decimi octavi cura viri cel. Joannis Grammii latine fuit verſa atqve typis impresſa, ſed eo demortuo opus tam diu apud typographum jacuit neglectum, donec blattis et tineis omnia exemplaria fuerunt conſumta, paucisſimis exceptis, qvæ in bibliothecis nostris absqve titulo, præfatione et indice asſervantur.

Historia Olai, Tryggvæ filii, in Norrigia laudatisſimi olim et maxime inclyti in ſeptentrione regis, idiomate gothico ſive ſvecico vetusto primum condita ab Oddo Monacho Islando nunc in lingvam hodiernam Sveticam qvin et latinam translata a Jacobo Istmenio Reenhielm regni antiqvario, Upſaliæ 1691, p. 385 et 116 in 4.

Itt Stycke af Kong Oluf Tryggvaſons Saga, hvilken Oddur Munch på gammal Götſka beſkrifwit hafwer, af itt gammelt Pergaments manuſcripto aftrykt, Upſala 1665, 8. Est fragmentum operis præcedentis prælium Svoldrenſe describens ab Ol. Verelio editum.

Saga þeſs Haloflega Herra Olaff Tryggvaſonar Noregs Kongs ɔ: Historia Olavi, Tryggvæ filii, Scalholti vol. 1. MDCLXXXIX p. 238, vol. 2. MDCXC p. 336 et 36 in 4. Habemus hic duas vitæ regis Olavi editiones, qvæ interdum ad verba conſpirant, plerumqve eundem in narrando ſervant tenorem, ſæpius vero eadem diverſis verbis enarrant, atqve, in nonnullis disſentientes, ſingulæ ſua habent additamenta. His vero inprimis gaudet editio islandica, qvæ non ſolum epitomen historiæ norvegicæ ab Haraldo Pulchricomo usqve ad natales Olavi ex Snorrone exſcriptum proemii loco adjecit, ſed qvoqve multas alias vel longiores narrationes interſperſit, qvarum notabiliores ſuis locis attulimus; ex reliqvis pleræqve ſatis fabuloſæ v. c. vol. I. cap. 168 de Thorleifo Jarlaſkald, vol. II. cap. 2 de Sunnevo et Albano, 13 Thorsteino Tauripede, 14 Thorvaldo Taſalda, 15 Thorvaldo Peregrinatore, 20 Raugvaldo et Raudo,

29 Augmundo Ditt et Gunnaro Helming, 56 Thorsteino Skelk, 64 Svada et Arnore. Sed qvoqve veræ occurrunt historiæ v. c. vol. II. cap. 6 feqv. de Islandia ejusqve incolis, 22 de Kiartano, 54 de Hromundo Claudo, 61 de Erico Rufo. Si hasce vitæ regis Olavi descriptiones cum iis, qvæ habet Snorro comparamus; rarius verba verbis respondere invenimus, in paucis plane disſentiunt, ſed plerumqve easdem res Snorrone multo plenius tradunt; ita tamen, ut ſæpius cauſa pateat, cur Snorro vel brevitatis vel criſeos historicæ ſtudio ea, qvæ hic narrentur, omiſerit. Jam vero testatur editio islandica duos monachos, ejusdem monasterii alumnos, Gunlogum et Oddum, Snorrone paullo antiqviores vitam regis Olavi ſuo qvemqve modo latine descripſisſe. Nominantur etiam vol. II. cap. 108 viri matronæqve nobiliores, qvos res Olavi gestas enarrantes ſecuti ſunt isti monachi. In ipſa editione islandica Gunlogus ſæpius citatur qvam Oddus. In ultima plagula editionis Svecicæ Oddus narrationis autor diſerte nominatur. Hinc probabiliter conjicitur editionem islandicam continere verſionem operis Gunlogi, Svecicam vero esſe verſionem operis Oddi, utramqve vero liberiorem et additamentis adauctam. Hisce qvoqve fidem facit totius narrationis genius monasticus, a ſtylo cæterarum historiarum et ipſius Snorronis valde diverſus. Editioni vero islandicæ magnum pretium inde conciliatur, qvod textus ex codice membranaceo Flateyenſi deſcriptus est, qvem ſub finem ſæculi decimi qvarti exaratum esſe ſcimus.

Duo fragmenta vix ſæculo decimo qvarto antiqviora, qvæ leguntur inter ſcriptores rerum Danicarum medii ævi a Langebekio editas, vol. II. p. 25-37, 146-153.

Jomsvikingaſaga ſive historia Jomsvicenſium, legitur in vita Regis Olavi ed. isl. vol. I. cap. 70-78, 123-163. Hanc in confinio ponimus hujus clasſis et ſeqventis, qvia parte ſua priore ad hanc posteriore vero ad illam propius accedere videtur.

Narrationes historicæ minus certæ, qvæ tamen fidem aliqvam merentur.

Söguþattr af Alfe Konge og reckum hans ɔ: Historia de Alfo rege ejusqve heroibus; (apud Biörnerum.)

Saga af Ragnari Lodbrok og ſonum hans ɔ: Ragnari Lodbrokii ejusqve filiorum historia. In collectionibus exstat Biörneri et Hagenii; aliam hujus narrationis recenſionem exhibet collectio Thorkeliana, qvam ſupra citavimus.

Fragmentum islandicum de regibus Dano-Norvegicis ab Ivaro Vidfadmi ad Haraldum Blaatand, apud Langebek Scriptor, vol. II, p. 266-86.

Saga af Hrolfe Konge Kraka ɔ: Historia regis Rolfi Krakii (apud Biörnerum).

Saga af Friþiofe Frækna ɔ: Historia de Frithiofo animoſo (ibid.)

Sogubrot af nockorum Fornkongum i Dana oc Svia velldi ɔ: Fragmentum de priscis nonnullis Daniæ Seveciæqve regibus edidit, adjecta verſione ſvecica, J. F. Peringſkiold, Stockholmiæ 1719, p. 32 in 4.

Hasce narrationes minus certas esſe asſerimus, qvod ſtilo vix ultra ſæculum decimum qvartum asſurgente, res gestas fabulis nonnullis interſperſas describant Haraldo Pulchricomo antiqviores; easdem vero fidem aliqvam mereri atqve ſæculo isto neutiqvam excogitatas esſe judicamus, qvippe qvæ a figmentis istius ætatis mire discrepent. Omnes ſcilicet genium antiqvitatis borealis ſpirant, moresqve priscorum hominum coloribus haud fucatis depingunt. Præterea pleræqve earum historias continent, qvarum præcipua momenta aliis qvoqve testimoniis firmantur, atqve ipſæ, carminibus refertæ, vestigia ſervant originis ſuæ ex carminibus carminumqve explicatione repetendæ. — Huic clasſi unam addimus narrationem de rebus islandicis.

Saga af Þorgrimi Pruda og Wiglunde Wæna ſyne hans ɔ: Historia de Thorgrimo Magnanimo deqve filio Viglundo Pulchro in collectione Marcusſonii, in 4., p. 15-33. Hæc nempe narratio ſatis pulchra varia habet, qvæ a ſimplicitate cæterarum narrationum islandicarum abhorrent.

Narrationes mythicæ.

Volſungaſaga ſive Historia Volſungorum (apud Biörnerum et in collectione Hagenii).

Hervararſaga edita a Verelio cum verſione ſvecica atqve multis notis latine ſcriptis, Upſaliæ 1772, in fol., p. 194 et 34.

Emendatius prodiit ex manuſcriptis legati Arna-Magnæani, Havniæ opera Stephani Biörnonis, ſumtibus P. F. Suhmii cum ejusdem commentario geographico; p. 275 et VIII in 4. Havniæ 1785.

Fundinn Noregur ſive origines Norvegiæ in vita regis Olavi Tryggvæ filii edit. isl. vol. I. cap. 175-177; multis additamentis adauctæ leguntur apud Biörnerum.

Sögu-þattur af Norna gesti ɔ: Historiola de Norna Gesto (apud Biörnerum et in vita Olavi Trygvæ filii ed. isl., vol. II., p. 132-146).

Hæ narrationes, qvæ in ea forma, qvam nunc servant, vix sæculum duodecimum attingunt, res sistunt illis, qvas prior classis exhibuit multo antiqviores. In illis qvædam, in his multa divina humanis mixta. Hinc eas dicimus mythicas, qvibus traditiones perantiqvæ non modo ornatum dedere, sed etiam fundamentum qvodammodo constituerunt. Pauciora inde historica erui posse concedimus, sed traditiones, qvibus innituntur perantiqvas esse arguimus, partim ob ipsam carminum, qvæ in iis leguntur antiqvitatem; partim ob nexum, qvi inter hasce traditiones et alia vatum priscorum carmina intercedit, partim deniqve ob magnum illud discrimen, qvod inter hosce mythos eosqve, qvos nugis haud absimiles narrationes deinceps afferendæ continent, observasse juvabit.

Narrationes fabulosæ.

Göthrici et Rolfi Westrogothiæ regum Historia lingva antiqva Gothica conscripta, qvam ex M. vetusſimo edidit et versione notisqve illustravit Olaus Verelius Antiqv. Patr. Prof. Accedunt v. cl. Joannis Schefferi Argentoratensis notæ politicæ, Upsaliæ 1664, p. 240 et 129 in 8. Prior forte hujus historiæ pars, qvatenus carminibus Starcatheri nititur cap. 1-7 ad narrationes mythicas referenda; seqventia vero longe minorem merentur fidem.

Ketilli Hængii et Grimonis Hirsutigenæ patris et filii Historia seu res gestæ ex antiqva lingva Norvagica in latinum translatæ per Islefum Thorlevium Islandum, opera et studio Olavi Rudbekii publici juris factæ; Upsalæ 1697, in fol., p. 17. Hisce in eadem editione subjungitur.

Orvarodds Saga, p. 51. Hæc editio omnium et pessima et rarissima; vitiis scatet typographicis, textus juxta malos codices constitutus, versio admodum negligenter facta.

Þorstens Vikingssons Saga ex antiqvo manuscripto edita cum versione svecica et multis notis latine scriptis opera Jacobi Reenhielmi Regni Sveoniæ Antiqvarii, Upsalæ MDCLXXX, p. 140 et 130 in 8.

Historia de Bodvaro Biarko, cujus fragmentum exstat (apud Biörnerum.)

Saga Ans Bogsveigers ɔ: Historia Ani Jaculatoris, (apud Biörnerum). Ad calcem hujus editionis recentior qvidam Islandus nonnulla adjecit, qvæ aliter leguntur in codice membranaceo Magnæano, cujus ætas ad sæc. XIV assurgere videtur.

Herraudi et Bosæ Historia cum nova interpretatione juxta antiqvum textum gothicum e veteri Ms. edita et notis illustrata ab Olao Verelio Ant. Patr. Prof., Upsaliæ 1666, p. 123 in 8.

Kialnefingafaga edur af Bua Andriids fyne ɔ: historia Kialnefenfium five Bui Andridæ filii (in collectione Marcusfonii, in 8., p. 1-34.)

Þattur Orms Storolfs funar ɔ: Narratio de Ormo Storolfi filio. Legitur in vita regis Olavi Tryggvæ filii ed. isl. in appendice, p. 5-22.

Ad hanc clasfem narrationes retulimus de rebus atqve perfonis, qvæ cum momentis historicis qvidem cohærent, fed ita, ut plurima eorum, qvæ afferantur, vera esfe neqveant; nobis vero defit trutina, juxta qvam vera a falfis fecernere qveamus. Omnes, qvas commemoravimus, historiæ fæculo decimo qvarto confcriptæ esfe videntur. Pauca in iis ad antiqvum Deorum cultum, multa ad vulgi fuperstitionem fpectant. Autores haud dubie ad traditiones majorum respexerunt, fed ita, ut haud pauca e fuis admiscuerint. In toto autem narrationis telo texendo non fabulas exterorum romanenfes imitari, fed mores avitos exprimere ftuduerunt. Hinc nulla fere historica fed qvædam de moribus priscorum borealium hinc peti posfe existimamus.

F a b u l æ.

Sagan af Bárde Dumbsfyne er kalladur var Snæfells-as ɔ: historia Bardi Dumbi filii cognomine Snæfells As. (In collectione Marcusfonii, in 4., p. 163-172).

Sagan af Gesti fyne Bárdar Snæfells As. Historia Gestii filii Bardi. (ibid. p. 172-181).

Þáttur af Jökle fyne Bua Andrida-fonar ɔ: Narratio de Jökele filio Bui nepote Andridæ. (ibid. p. 182-187).

Armanns Saga ɔ: historia Armanni islandice f. a., p. 38 in 4. Hrappfey.

Sagan af Kroka Ref ɔ: historia de Refo verfuto (in collectione Marcusfonii, in 8., p. 35-68).

* * *

Sagan af Hromunde Greipsfyne ɔ: Historia de Hromundo Gripi filio. (apud Biörnerum).

Saga af Halfdane Bronufostra ɔ: Historia de Halfdano Branæ alumno. (ibid.)

Sagan om Ingvar Vidtfarne og Hans Son Svend. Från gamla Isländfkan öfwerfatt; och Underfökning om wåru Runftenars Ålder i Anledning af famma Saga, famt Foretal om Sagans Trowärdighet af Nils Reinhold Brocman ɔ: Historia de Ingvaro Peregrinatore et filio Svenone ex antiqvo fermone islandico translata, nec non disqvifitio de ætate lapidum litteris ru-

nicis insculptarum, qvæ in Svecia repertæ sunt, accedit præfatio de fide hujus historiæ Autore N. R. Brocman. Stokholmiæ 1762, p. 280 in 4.

Saga af Þorstein Bæarmagn ɔ: Historia de Thorsteino dicto Bæarmagn. (apud Biörnerum).

Sagann af Sturlauge hinum Starfsama s. Historia de Sturlogo laborioso. Edidit et svecice vertit Gudmundus Olavi filius Reg. Ttransl. ling. antiq. Upsaliæ 1694, p. 76 in 4.

Fortissimorum pugilum Egilli et Asmundi Historiam antiqvo gothico sermone exaratam, transl. notis et indice vocum illustravit Pet. Salanus; Upsaliæ 1693, p. 162 præter indicem.

* * *

Vilkina-Saga sive historia Vilkinensium Theodorici Veronensis ac Niflungorum ex msf. codicibus lingvæ veteris scandicæ in hodiernam Svecicam atqve Latinam translata opera Johannis Peringskiold; Stockholmiæ MDCCXV, in fol. Hanc narrationem cæteris, qvas hæc classis continet, longe eminentiorem in limine hujus sectionis posuimus, qvippe qvæ mythos pervetustos cum figmentis recentioribus temere permixtos ita tractet, ut non e fontibue indigenis sed ex narrationibus romanensibus Germanorum qvoad maximam partem hausta esse videatur.

Saga af Sorla Sterka ɔ: Historia de Sorlo Robusto. (apud Biörnerum.)

Sagan af Hiedine og Hogna s. Historia duorum regum Hedini et Hugonis ex antiqva lingva Norvegica per Dnum Jonam Gudmundi in latinum translata p. 8. Legitur ad calcem Historiæ Ketilli Hængii; exstat qvoqve sub nomine Saurla Þattr in vita regis Olavi Trygvæ filii, ed. isl., vol. II., cap. 17, p. 49-58.

Sagan af Halfdane Eysteins syne ɔ: historia Halfdani Eysteni filii. (apud Biörnerum.)

Sagan af Illuga Grydar Fostra ɔ: Historia de Illugo Grydæ alumno a Gudmundo Olavi filio Reg. Transl. lingvæ antiqvæ edita et svecice versa; Upsaliæ 1695, p. 19 in 4.

Hialmters og Ölvers Saga s. Historia Hialmteri et Ölveri edita et ex antiqva lingva boreali in lingvam Svecicam translata per J. F. Peringskiold; Stockholmiæ 1720, p. 79 in 4.

Saga Asmundar Kappabani s. narratio historica rerum præclare gestarum ab Asmundo pugilum interfectore. E cod. msf. membranaceo edid. J. F. Peringskiold; Stockh. MDCCXXII, p. 42 in fol.

Sagann af Samsone fagra ɔ: historia Samsonis Pulchri. (apud Biörnerum.)

Romsturvallafaga ɔ: historia campi floridi. (in collectione Hagenii).

Fabulas dicimus eas narrationes, qvæ res vel omnino vel ex parte fictitias ita tractant, ut luculenter pateat, autorem non veritatem fed meram oblectationem respexisfe. In his, qvæ attulimus, mira temporum et locorum perturbatio, plurima abfurda, fermo recentior, ætas incerta. De nonnullis constat, qvod faltem ante finem fæculi decimi qvarti exaratæ fuerint, aliæ fæculum decimum qvintum redolent. Qvædam posfunt esfe antiqviores, licet ferius cum multis forte additamentis calamo fuerint exceptæ. Constat enim jam fæculo duodecimo exstitisfe inter Islandos, qvi fictas narrationes condiderint. In toto hoc genere carmina rarius occurrunt. Narrandi ratio interdum artificiofior, et a prisca fimplicitate recedens infulfum fimul atqve ambitiofum mentes percellendi ftudium præ fe ferre videtur. Ex hac farragine eas primo loco attulimus, qvæ de rebus islandicis agunt, tum eas, qvæ indolem priscarum narrationum qvodammodo imitantur, qvibus eas deniqve fubjunximus, qvæ ex fabulis exterorum romanenfibus plus minusve traxisfe videntur. Ex his per fe fpectatis omnino nihil historicum peti potest, ex illis nonnifi paucisfima, qvæ forte ad mores illustrandos pertineant, petenda. Multæ narrationes ejusdem furfuris fervantur in fcriniis Arnamagnæanis v. c. Magus Saga, Jallmans ok Hermansfaga, Ulfarsfaga, Saga af Sigrgardi ok Valbrandi, af Artuskappa af Perceval etc.

* * *

Ne qvid prætermittatur hic qvoqve nominasfe fufficit narratiunculam qvandam fuppofititiam, qvæ primum prodiit fub titulo: Fragmentum Mfti. Runici cum interpretatione vernacula, disf. qvam edid. Lucas Halpap Holmienfis; Upfalæ 1690, in 8, p. 39. Deinde iterum recufa prodiit tanqvam Historia Hialmari regis Biarmelandiæ atqve Thulemarkiæ ex fragmento runici Mfti. litteris recentioribus defcripta cum gemina verfione Johannis Peringfkioldii, p. 22, in fol., et in Hickefii thefauro, Oxon. 1705. Hocce monumentum plane fpurium esfe jam dudum viri docti monuerunt, in primis vero docuit C. G. Nordin in disfertatione de Monumentis Sviogothicis vetustioris ævi falfo meritoqve fuspectis, Upfaliæ 1774 in 4. Alia recentiorum temporum figmenta ejusdem generis lucem haud adfpexerunt v. c. Kembrefaga f. de bello cimbrico de qvo epistolæ Lagerbringii et Langebekii exstant in Langebekianis p. 323-33 et Saga af Halfdan Gamla og fonum hans anno fuperiore ex Islandia Hafniam allata.

Annales et Genealogiæ.

Annales Islandorum vetusſimi. Leguntur inter ſcriptores rerum danicarum ed. Langebek; vol. II., p. 177-199.

Necrologium Islando-Norvegicum vetus (ibid. p. 502-519.)

Annales Islandorum regii (ibid. vol. III., p. 1-135.)

Langfedgatal ſive vetusſima regum ſeptentrionis ſeries (ibid. vol. I., p. 1-6.)

Series triplex regum ſeptentrionis (ibid. p. 10-12.)

Series runica regum Daniæ prima (ibid. p. 26-30.)

Series runica regum Daniæ altera (ibid. p. 31-34.)

Rymbegla ſive rudimentum computi eccleſiastici et annales veterum islandorum. Qvam ex manuſcriptis legati Arna-Magnæani verſione latina, lectionum varietate, notis in materiam computisticam, indice vocum Rymbeglæ propriarum et rerum in partem historicam auxit Stephanus Biörnonis Isl. Additaſunt 1) Talbyrdingus ejusdem notis illustratus; 2) Oddi Astronomi ſomnia; 3) Joh Arnæ et 4) Finni Johannæi Horologia. Havniæ 1780, p. 574 præter indic. in 4.

Multi præterea annales v. c. Flateyenſes, Oddenſes, Skalholtenſes, Reſenii etc. in bibliothecis latent, qvorum editionem v. cl. A. Kallius hist. in Univerſ. Havn. Prof. Ord. jamdadum instituere aggresſus est, et dimidiam fere partem jam prelo excudendam curavit. Annales qvidem in Islandia ab initio ſæculi duodecimi fuere confecti, ſed eorum nulli ad nos pervenerunt, niſi ſæculo decimo qvarto interpolati. Hinc patet eos in rebus antiqvisſimis constituendis minorem habere autoritatem, cum nobis haud constet, num ad monumenta vetusta, an juxta ſomnia recentiorum confecti fuerint.

L e g e s.

G. J. Thorkelini particula prima juris criminalis islandici antiqvi latine verſi; Havniæ ſ. a. p. 16. (Est fragmentum tituli legis Graagaas de criminibus qvi Vigslodi dicitur).

Jus eccleſiasticum vetus ſive Thorlaco-Ketillianum constitutum An. Chr. MCXXIII. Kristnirettr hinn Gamli edr Thorlaks oc Ketils Biscups. Ex msſ. Legati Magnæani cum verſione latina, lectionibus variantibus, notis, collatione cum jure canonico, juribus eccleſiasticis exo-

ticis indiceqve vocum. Ed. Grimus Johannes Thorkelin Isl.; Havniæ 1775, in 8. p. 176, et XXII præter indicem completisſimum.

Jus ecclesiasticum novum ſive Arnæanum constitutum anno Domini MCCLXXV. Kristinnrettr hinn nyi edr Arna Biskups ex msſ. Legati Magnæani cum verſione latina, lectionum varietate, notis, collatione cum jure canonico, conciliis, juribus ecclesiasticis exoticis indiceqve vocum primus edit. G. J. Thorkelin Isl. Havniæ MDCCLXXVII, p. 265 et XXIV in 8.

Logbok Islendinga hveria ſaman hefur ſett Magnus Noregs Kongr loſligrar minningar, ſoſem hans Bref og Formæle votter yfverleſin epter þeim rettustu og ellstu logbokinn, ſem til haſa fengist og prentud eptir Bon og Forlage heidarlegr Manns Jons Jonsſyne, Logmans; Hoolum 1578 in 8. (ad L in alph. 2do). ɔ: Codex legum islandicarum a rege Norvegiæ Magno Lagabætiro (legum emendatore) collectus ſumtibus Jonæ Jonſonii impresſus).

Magnus Lagabætiri Gulaþingslög ɔ: Magni legum Emendatoris lex gulenſis auſpiciis et ſumtibus augustisſimi regis Friderici VIti et cura Sevirorum Arna-Magnæorum cum verſione danico-latina et lectionum varietate preditura jam ſub prelo ſudat.

* * *

Coronidis loco liber afferendus ſui generis unicus.

Kongs-Skuggſio ſ. Speculum regale cum interpretatione danica et latina variis lectionibus et notis. Edidit Halfdanus Einerſen Phil. Mag. et Rector Schol. Cathedr. Holens. Sor. 1768, p. 840 et LXX. Præfationem, lectionum varietatem et verſionem danicam adjecit J. Erichſonius. Opus ineunte ſæculo decimo tertio in Norvegia exaratum esſe videtur. Duas habet partes, qvarum una continet mores et prudentiam mercatorum, qva occaſione multa phyſica et geographica afferuntur, altera, qvæ tota est moralis et practica, agit de aulicis et de rege ipſo.

A.

A, (præpos. regens acc. et abl.), *in*, til, paa, i. á himin, *in cælum*, til Himlen; á himnum, *in cælis*, i Himlen; á lifi, *in vivis*, i Live; ör á sér, *pronus, liberalis*, rund ad sig; fliótr á sér, *pernix*, hurtig ad sig; seinn á sér, *tardus*, langsom ad sig eller paa sig; honum vard á í því, *in eo impegit, vel lapsus est*, deri forsaa han sig; Þár á eptir, *deinde, deinceps*, derefter, dernæst, ovenpaa. *Nonnunqvam in compositis vim intendendi habet*; i Sammensætninger forstærker det undertiden Betydningen, f. Eks. ávöxtr, *fructus*, Frugt; ábaggi, *onusculum*, Bylt, Byrde.

A, *sive* at; *non, verbis suffixum, atqve interdum Pronominibus*; en nægtende Partikkel, som hænges til Gjerningsord og undertiden til Pronom. hos Digterne.

Á, *f.* ár, *pl.* ár, *amnis fluvius*, Flod, Aa; áin hleypr fram, *amnis rapiditati indulget, et de crescente et de recrescente amni dicitur*, Floden styrter frem, eller Vandet løber bort.

Á, *f.* i Gen. med Art. áinnar, Dat. ánni, áinni, Akk. ána, Plur. ær, *agna, ovis foemina*, Gimmerlam, ungt Hunfaar. *Indeclinabile in sing. nisi in regimine, hodie nobis in sing. Nom.* ær, *olim in plur. tantum, ut*, tá, tær; ló, lær; ró, rær. Nu omstunder heder det i Enkeltt. ær, hvilket tilforn allene var Flertalsformen, ligesom tá, tær, o. s. v.

Á, (átti, hefi átt, at eiga), 1) *debeo, teneor*, bør, har at; 2) *possideo*, ejer, besidder; 3) *habeo, est mihi*, har. E'g á at giallda, *solvere teneor*, jeg har at betale; ég á hestinn, *equum possideo*, det er min Hest; ég á konu, ég á lánga leid, ég á von, *est*

mihi uxor, longum iter peragendum, spes, jeg har en Kone, en lang Vej, Haab; Þeir áttuz vid, *actio, lucta, prælium erat inter eos,* de havde med hinanden at gjøre, vare i Haarene paa hinanden; Þeir áttuz íllt vid, *injuriis certabant,* de havde Uenighed, Uvenskab med hinanden; ég mun eiga undir Því, *de eventu confisus ero,* det tør jeg lide paa; hann hefir lengi átt í Því, *dudum expertus est,* han har længe havt det at trækkes med; hann á ecki med Þad, *nihil ad illum pertinet,* han har intet med det at bestille, det vedkommer ham ikke; hann á ecki á sér, Þó menn beri hann og beysti, ef madr géngr í laukagard annars, *nullam impetrato satisfactionem, qvi cepinam alterius intrat, etiamsi fustigetur et concutiatur,* den, som gaar ind i en andens Have, har ingen Ret at paatale omendskjønt man slaar og prygler ham; hann átti mikid undir sér, *polluit multum,* han formaaede meget, havde meget at sige; ég á ecki undir hönum, *non fidem illi habeo,* jeg troer ham ikke, stoler ikke paa ham; ég á eckert undir honum, *non potest mihi nocere, etiam si velit,* jeg risikerer intet af ham; hvört hann á at sér, mikid eda litid, *utrum magis v. minus valeat,* hvad enten han har lidt eller meget at sige; Gud á hlýdni at Þér, *deo obedientiam debes,* du skylder Gud Lydighed; ég á hann at, *mihi favet,* jeg har ham til Hjælp; hann átti son vid (v. med) konu sinni, *filium ex uxore sua procreavit,* han havde en Søn med sin Kone.

Áaustr, *m. infusio,* Overøselse; *metaph. jurgia, criminatio,* Overgydelse, Udskjælden.

Ábaggi, *m. (baggi) onusculum in supplementum alterius sarcinæ ut alterum pondere exæqvet,* en Vægt, som lægges til den letteste af de to Byrder, en Hest bærer, for at den kan have lige tungt paa begge Sider.

Ábati, *m. lucrum, qvæstus, proventus,* Fordel, Profit, Vinding; sætr er ábata Þefurinn, *lucri bonus odor,* sød er Lugten af Profit; *v.* bati, at bata.

Ábatasamr, *lucrosus, qvæstuosus,* forbelagtig.

Abbadís, *f. Abbatissa, maxima sacerdos,* Abbedisse.

Ábiátar, *imperf. verb. accidit,* hændes, indtræffer; hvad sem áb, *qvicqvid acciderit, in omnem eventum,* hvad der end maatte indtræffe.

Abl, *m. fornax, ustrina,* Esse (i en Smede).

Abl, *n. robur,* Styrke, *vid.* afl.

Ábláſtr, *m.* 1. *aspiramen,* Blæsen eller Aanden paa noget; 2. *pustulæ labiorum, epinyctides,* Blegner paa Læberne.

Ablhólkr, *m. acrophysium,* Blæserør i en Smedebælg.

Ablí, *m. idem ac* abl. *m.*

Ablkópa, *f. syncope ex fumo ustrinæ,* Afmagt eller Svindel af Kulos og Røg.

Áboginn, *cernuus,* som luder med Hovedet, gaar med heldende Hoved, krumbøjet.

Ábót, *f. supplementum*, Tillæg, Tilgift; ecki er ábotavant, *satis est*, der behøves ikke mer.

Ábóti, *m. Abbas, Cœnobiarcha*, Abbed.

Ábragd, *n. nexiles exuviæ lori, hami v. aliarum rerum*, Fletning, Virken, Knytten f. Eks. i Snærtet af Ridepisken o. desl., (ég bregd).

Ábreida, *f. stragulum, tegmen lecti*, Overdyne eller Tæppe til en Sæng.

Ábreidsl, *n. idem* 2) *sparsum lætamen prati v. vireti*, Gjødske (paa Tofter eller Hjemmemarker).

Ábristur, *f. pl.* (á, *ovis et* brest) *colostrum s. pyriastes agnarum, coaguli colostrici ferculum*, Kalvedans, en Ret af sammenløben ny Malk af Kjør eller Faar.

Ábúd, *f. rusticatus, incolatus*, Beboelse, (ég bý), 2) *minæ torvitas*, truende Udseende, Barskhed; ábúdar vedr, *aer minax*, overhængende Uvejr; ábúdar madr, *homo torvus*, en barsk (nærig) Mand.

Ábúdarfrekr, *adj. alieni cupidus*, nærig, vindesyg.

Áburdr, *m. manifesta insimulatio criminis*, aabenbar Beskyldning. 2) *stercoratio vireti, lætamen*, Gjødning. 3) *splendor in vestitu*, Pragt i Klæder; at beraz mikit á, *luxuriari vestitu*, stadse. 4) *sarcina eqvorum*, en Hestes Byrde eller Dragt; áburdar hestr, *equus sagmarius, onerarius, dorsuarius*, en Hest som bruges til at bære.

Ábýli, *n.* (ból) *fundus colendus*, Bolig, det Sted, man bebor.

Ábyrgd, *f.* (byrgi), *cautio, vadimonium*, Ansvar. 2) *periculum, eventus*, Hasard, Risiko.

Ábyrgdarlaust, *sine periculo, in tuto*, uden Ansvar, uden at riskere noget.

Ábyrgi, (einum), *periculum, s. eventum alicui committo s. in eum remitto*, paalægger en at være ansvarlig for noget; ábyrgiz, *periculum in me recipio*, jeg staar inde for, svarer for, visser for.

Ábætir, *m. additamentum*, Tillæg.

Ad, *ad, usqve, tenus*, til, ved, ad; *vid.* at.

Ada, *f. conchæ species, mytilus maior*, Musling, *Mytil. modiolus*; hann sitr sem ada i leiri, *dicitur de homine stupido, segni et intractabili, conchæ instar in luto hæret*, han kommer ikke længer end man skyder ham.

Adal, *n. vel* Adall, *m. natura, origo, indoles*, Natur, Oprindelse, Art.

Adalbláber, *n. pl. vaccinium myrtillus, vitis idæa*, Bøller, Bøllebær.

Adalból, *n. prædium avitum, allodium*, Odelsgaard, en Hovedgaard.

Adalbóndi, *m. dominus, herus*, den første Lodsejer, Hovedgaardsejer.

Adalborinn, *natu nobilis*, af adelig Byrd, adelbaaren.

Adalbréf, *n. diploma nobilitatis*, Adelspatent; 2. *architypum litteræ authenticæ*, Original, Hoveddokument.

Adalfestar, *f. uncia argenti olim Curioni, ex bonis relegati, persolvenda pro redemtione ca-*

pitis, to Lod Sølv, som en dømt til den mindre Fredløshed (Forvisning) skulde erlægge til Herredshøvdingen, for ikke at blive landsforvist.

Adalflockr (herfins), *vis copiarum, cohors maxima*, Hovedkorpset (af en Hær).

Adalfríheit, *n. pl. jus galeæ et clypei*, Adelsret, adelige Friheder.

Adall, *m. Nobilitas*, Adel, Adelskab.

Adallegr (v. adillegr), *ipse, nativus, proprius*, naturlig, egentlig, oprindelig; 2. *nobilis*, adelig.

Adalmadr, *m. nobilis, patricius*, Adelsmand.

Adalrúnir, *f. pl. rudimenta primæva Runarum*, de ældste, oprindelige Runer.

Ádan, *pridem, nuper*, nys, nylig.

Ádeila, *f. redargutio*, Irettesættelse; hann mætti ádeilum, *in reprehensionem incidit*, han paadrog sig Bebrejdelse.

Ádefs, *n. lutum*, Skarn, (*vox plebeja*).

Adili, *m.* (sakar v. varnar) *actor v. defensor causæ natus, seu, cui competit necessitudine naturali actio v. procuratio causæ*, den, som ved Fødsel og Slægtskab er den rette Sagsøger eller Eftermaalsmand i en Drabssag.

Adili, *f.* (*sive* Adild) *jus agendi causam naturale*, den naturlige Ret til at føre en Sag; at eignaz adilina þess máls, *actionem causæ in se devolutam accipere*, at modtage den lovlige Ret til at føre en Sag.

Adill, *m. persona principalis, autor*, Hovedmand, Stifter, Ophavsmand; fiandinn er alls ills adill, *diabolus autor omnis mali est*, Fanden er Aarsag til alt ondt.

Adillegr, *vid.* adallegr.

Adkomu-sótt, *morbus epidemius, peregrinus, ab exteris illatus*, Sygdom, som er indkommen fra fremmede Steder.

Ádr, *prius, antea, præ latinorum in compositis*, før, tilforn, i Forvejen.

Ádráttr, *m. fibula frenorum*, Beslaget, Dopperne paa et Bidsel; 2) *gratificatio verbalis*, Forventning eller Haab, som man halvvejs giver en, et halvt Løfte.

Ádreifi, (ádreifdi, at ádreifa), *adspergere*, bestænke, dykke, overslaa.

Ádreifíng, *f. aspersio*, Bestænkelse; Ádreifingarvatn, Vand til at bestænke med.

Adrep, (ádrap, at ádrepa,) *tangere*, berøre. 2) *leviter mentionem facere*, berøre kortelig (i Talen).

Ádrep, *n. Compendium*, Udtog.

Ádrepa, *f. tactus*, Berørelse; 2) *mentio*, Berørelse (af en Materie).

Ádryckia, *f. propinatio*, Tildrikken; *vid.* drecka á einn, *et* dreckaz á.

Aeggia, (áeggiadi, at áeggia), *adhortor*, tilskynder, driver paa, eller til noget.

Áeggian, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Áeggíng, *f. idem.*

Af, *ex, de*, af, om; af því, *ideo*, derfor, fordi; veikr af sér, *fragilis*; hardr af sér, *strenuus*; godr, illr af sér, *bonus, malus*, svagelig, haard, god, ond af eller ad sig.

Áfá, *f. temulentia, inebriatio,* Beruselse.

Áfall, *n. calamitas,* Uheld, Baade. 2) *fluctus decumanus,* stor Bølge, stor Sø.

Áfángastadr, *m. mansio, locus pausandi,* Bedested (paa Rejsen).

Áfángi, *m. pausandi locus et opportunitas,* Bedested (for Rejsende); taka áfánga, *pausam facere itineris,* at bede (undervejs). 2. *iter continuum, sine pausa. — iter unius diei,* en Bed, Tur, som man rejser uden Ophold, Dagsrejse, þrír áfángar: *iter tridui,* tre Dages Rejse; hafa mikla áfánga, *magnis itineribus progredi,* rejse i store Ture, sjælden bede. 3. *pascuum,* Græsgang.

Afar, *præpos. inseparabilis. Nimis, supra modum,* alt for, særdeles. *Sic:* afarvel, *perbene, optime,* særdeles vel.

Afarkostr, *m. iniqva conditio,* ubilligt Vilkaar, Voldsomhed.

Afarmenni, *n. vir supra modum vehemens, immanis,* et forfærdeligt, overmodigt Menneske. 2. *viribus incomparabilis,* et overhaands stærkt Menneske.

Afarreidr, *supra modum iratus,* overhaands vred.

Afaryrdi, *n. pl. convitia,* Skjældsord. 2. *præcipitantia lingvæ,* Overilelse i Tale.

Áfastr, *conjunctus, contiguus,* sammenhængende med, som støder tæt til.

Áfátt er honum, *aliqvid illi deest,* han mangler noget.

Afbaka, *dicta alicuius in peiorem partem traducere,* gjentage og fordreje ens Ord. *Metaphora vocis deducta esse videtur a piscatoribus qvi navigiola in continenti tergo protrudunt,* Figuren synes at være taget af, 2) at Fiskerne skyde deres Baade frem paa Landet ved at sætte Ryggen under; — *de lignis dicitur, qvando segmentum convexitatis exasciatur vel serratur,* at hugge en rund Bjælke flad paa en Side. (*vid.* bak *et* at baka bát).

Afbakaligr, *ineptus, sinister,* ubehændig, klodset.

Afbakan, *f. in peiorem partem detorsio,* Fordrejelse (af ens Ord).

Afbatan *vel* afbötun, *f. excusatio,* Undskyldning.

Afbeidni, *f. deprecatio,* Frabedelse.

Afbendi, *n. Tenasmus,* Bindsel.

Afber, (afbar, at afbera,) *ferre, tolerare,* taale, udholde; afberst, at afberaz, *idem,* þeir afbáruz illa, *ægre tulerunt,* de fandt sig ikke vel deri.

Afbiarga, *adv. de sole dicitur, qvando ex summis montibus supra horizontem non videtur,* siges om Solen, naar den end ikke fra de høieste Fjælde kan sees over Synskredsen.

Afblómadr, *desloratus,* afblomstret.

Afbod, *n.* 1. *horror, terror,* Forfærdelse, Gysen. 2. *excessus,* Overdrivelse, (*vid.* ofbod).

Afbodavedr, *n. procello vehemens,* et forfærdeligt Vejr, en stærk Storm.

Afbötun, *f. excusatio,* Undskyldning.

Afbragd, *n. excellentia,* Fortræffelighed, Udmærkelse; afbragdsmadr, *vir excellens, facile primus,* udmærket Mand; afbragd manna, *idem.*

Afbragdsliga, *optime*, ypperlig, fortræffelig.

Afbráníngr, *m. remissio morbi, doloris, molestiæ*, Lindring for en Tid i Sygdom, Smerte, Sorg.

Afbrigdi *n. pl. injuriæ, violatio juris*, Overtrædelse, Forsettelse.

Afbrigdi, *n.* (*vid* afbragd.) Afbrigdishestr, en ypperlig Hest.

Afbrot, *n. delictum*, Forbrydelse.

Afbrugdinn, *supra sortem communem*, usædvanlig, fortrinlig. 2) *arte eximia elaboratus*, kunstig udarbejdet.

Afburdamadr, *vir fortissimus*, en Mand af en sjælden Styrke.

Afburdir, *m. pl. vires eximiæ*, stor Styrke.

Afburdr, *m. refugium*, Tilflugt. 2) *exceptio rei contra instantias actoris*, den tiltaltes Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand; 3) *partes superiores in bello v. contentione*, Overmagt, Overlegenhed (i Krig eller Trætte).

Afbýli, *n. tuguriolum*, lille Bondehytte, (*vid.* kot).

Afbær, 1. *præstans*, udmærket, (*vid.* ég ber af).

Afdalr, *m. convallis remota*, en afsides Dal.

Afdeili (hefi afdeilt, at afdeila), *separo*, afdele, fraskille.

Afdeiling, *f. Separatio*, Adskillelse, Fraskillelse.

Afdey, (afdó, hefi afdáid at afdeya) *desævio*, *de ventis et æstu maris dicitur*, raser ud, af, siges om Vinden og Søgangen; afdáid vedr, *tempestas desæviens*, Storm, som har lagt sig.

Afdráttr, *m. defraudatio*, Afdrag, Afkortning (i Løn ell. desl.).

Afdrep, *m. refugium*, Tilflugtsted, Skjulested. 2) *convallicula*, en lille Grotte eller Kløft.

Afdrif, *n. pl. exitus, finis*, Udfald, Ende; (*modus loquendi desumtus est ex tabulis naufragii, quæ fluctibus et tempestatibus expositæ sunt. vid.* ég drif, agito).

Afdruckinn, 1. *evacuatus*, udtømt, afdrukken. 2. *sobrius post temulentiam*, ædru, efter en Rus.

Afeggia, *dehortor, dissvadeo*, fraraader.

Áfelli, (áfelldi, *at* áfella), *condemno*, domfælder, fordømmer, dømmer i Bøder.

Áfelli, *n.* 1. *poena, vindicta*, Straf. 2. *calamitas*, Uheld.

Áfellisdómr, *m. condemnatio*, Fordømmelse, Dom.

Áfellur (i húsi), *f. pl. asseres subtecti supra tignos proceres*, Brædter, som anbringes ovenpaa Murlederne (Remmene) imellem Sparrene i en Bygning.

Áfengr, *vehemens*, stærk, brusende; áf. dryckr, *potus inebrians, caput tentans*, stærk Drik, som stiger i Hovedet.

Áferd, *f. lineamenta s. inæ rei externæ*, Klædes eller andet Tøjs Udseende, Traadenes Fald; fallegr áferdar, *inas habens pulcras*, smuk af Udseende (om Tøj, Blade o. desl.).

Áfergia, *f.* (fergi, *premo*) *vehementia*, Hæftighed.

Afeyrdr, *auribus orbatus*, ørelös, hankeløs; hann giördi afeyrdt, *auribus orbavit*, han slog Ørerne, Hankerne af.

Affall, 1. *detrimentum*, Tab, Afslag; at selia med afföllum, *minoris vendere, qvam qvis emerat*, sælge for ringere end man har kjøbt; 2) *res otiosa, rejicula*, Affald, Udskud. 3) *ima pars telæ*, Slutningen af Rendegarnet i et Stykke Tøj, der væves, Ender; 4) *idem ac.* afhlaup, Afløb.

Affallinn, *deciduus*, affalden; affallid epli, *pomum deciduum*, nedfaldet Æble; affallinn madr, *apostata*, en frafalden.

Affallsendi, *vid.* affall 3.

Affallsjörd, *f. fundus inutilis domino*, Jord, som ikke bruges, og gjør Ejeren ingen Nytte.

Affaradagr, *m. dies ultimus vel feria ultima natalitiorum*, den sidste Dag af Julen. *Sn.*

Affaragódr, *felix, faustus*, heldig, som har godt Udfald.

Affaraillr, *tragicus, infelix*, uheldig.

Affarasnid, *n. gestus insolentes et mores affectati*, Særhed i Lader eller Klædedragt, affekteret Væsen.

Affarir, *f. pl. consummatum iter*, fuldendt Rejse. 2) *exitus eventus*, Udfald, Udgang, Ende.

Affedraz, *degenerare a patre*, vanslægte fra sin Fader.

Affell, (hefi affallid, at affalla), *defloresco, de sylvis*, falder af (som Løv, Haar). 2) *sententiam muto s. religionem*, falder fra en vis Mening eller Tro.

Affermi, (hefi affermt, at afferma, *a* farmr), *exonero*, udlosser.

Afflutníngr, *m. calumnia, obtrectatio*, Bagtalelse.

Affluttr, *insimulatus mali criminis, maligne delatus*, bagtalt, beført af Ondskab.

Afflyt, (at afflytia), *deferre*, bagtale, sætte ondt for.

Affram, (*sive* áfram) *per rectam viam rectâ*, fremad, lige ud.

Affreydi (at affreyda), *despumare*, afskumme.

Affreydíng, *f. despumatio*, Afskummelse.

Afgamall, *decrepitæ s. confectæ ætatis*, udlevet, gammel og aflægs.

Afgángr, *m. reliqvia*, Levning, det der gaar fra; hann er mér afgángs, *mihi reliqvus est*, han er bleven mig tilbage. 2. *hodie etiam pro morte sumitur, rarius olim*, nu ogsaa: dødelig Afgang, hvilken Betydning er sjældnere hos de gamle.

Afgata, *f. iter devium, divortium*, Afvej, Gangsti, som løber fra den rette Vej ud til en Afside.

Afgéng (at afgánga), *reliquus sum*, bliver tilbage, tilovers, gaar fra. 2. *morior*, dør, afgaar.

Afgénginn, *reliqvus*, tiloversbleven. 2. *mortuus*, afgangen, død.

Afgéypa, *adv. ultra omnem hyperbolem*, overordentlig, (uoverdrivelig); hann villtiz afgéypa, *toto coelo erravit*, han tog forfærdelig fejl.

Afgift, *f. proventus, reditus*, Afgift.

Afgirdi (afgirdi, hefi afgirt at afgirda), *intersepio*, afgjærder, aflukker.

Afgirding, *f. interseptum*, Afgjærdelse, Mellemgjærde.

Afgiörd, *f. offensa*, Forseelse. 2) *nodus fasciculi clitellarii*, en Knude paa Sadelgjorden, hvorved man forkorter den. 3) *laqveus in extremo funis nodatus ad sarcinam decussatim constringendam*, Lykke, som slaaes paa Enden af et Reb, naar man vil binde Bylten paa overkors.

Afglapayrdi, *n. pl. verba futilia*, tosset Sludder.

Afglapi, *m. stipes, infatuatus*, Tosse, Taabe, Fjante.

Afglöpun, *f. vid.* Þings afglöpun.

Afgöri (hefi afgört, at afgöra), *ad finem perduco*, afgjøre. 2) *offendo, delinqvo*, forse sig, forbryde sig.

Afgreidi (—ddi, hefi afgreitt, at afgreida), *expedio, solvo*, gjøre færdig. 2) *trado*, overlevere, aflevere, (*a* greidr).

Afgreidsla, *f. solutio, traditio*, Aflevering.

Afgrunn, *n. barathrum, abyssus*, Afgrund.

Afgrunnr, *m. idem*.

Afgud, *m. idolum, deus alienus*, Afgud.

Afgudadýrkan, *f. idololatria*, Afgudsdyrkelse.

Afgudadýrkari, *m. idolatra*, Afgudsdyrker.

Afgædíngr, *m. fastus, austeritas*, naragtig Stolthed, Storagtighed.

Afgædíngslegr, *fastuosus*, pedantisk stolt, opblæst.

Afhalld, *n. existimatio, fama, laus*, Afhold, Yndest og Ære, det som er afholdt; hann er i afhalldi, han er yndet og æret.

Afhallr (-höll, -hallt), *declivis*, skraa, hældende nedad.

Afhellir, *m. diverticulum antri*, en afsides Hule, Grotte.

Afhendi (hefi afhent, at afhenda), *trado, manu mitto*, afhænder, overdrager.

Afhendíng, *f. traditio*, Afhændelse. 2) *metri genus, omnium, brevissimum et facillimum, vocatur etiam* afhendt, et kort, rimfrit Vers eller Versart, kaldes ogsaa afhent.

Afhendr, *derelictus, emancipatus*, forladt, forstødt; konúngr qvadst, ei myndi segia sér hann afhendann fyrir þat, *ob eam causam, rex, se illum non derelictum dixit*, (*a* hönd), Kongen sagde, at han ikke derfor vilde slaa Haanden af ham.

Afhlaup, *n. effluvium*, Afløb.

Afhlaup, *n. qvod superest*, Overskud, det som er tilovers; ef hey finst afhlaups, *fœnum si superfluum est*, dersom der er Hø tilovers; hér er enn mikid afhlaups, *multum adhuc superest*, her er endnu meget tilovers.

Afhluta, *divido*, dele, afdele i visse Parter. 2) *forte defraudo*, dele uretfærdig, berøve en sin Del.

Afhóp, *n. ramus fluminis*, en Arm af en Flod, et Vandstade, som gaar ud fra en Aa.

Afhorfinn (hverf), *spe dejectus*, som har opgivet alt Haab, uden Haab. 2) *desistens*, som ophører med noget, opgiver det.

Afhöfda (at afhöfda), *decollo*, halshugge.

Afhögg, *n. segmentum*, Afsnit. 2) *amputatio membri. Sic*: fótar afh. &c., Afhuggelse af et Lem, f. Ex. af en Fod o. desl.

Afhögg, (afhió, at afhögga), *amputo*, afhugger, afskjærer.

Afhrak (*v.* afrak), *n. homo s. res nullius ponderis*, Person eller Ting, som duer til intet. (hrek *s.* rek).

Afhreistra (at afhreistra *ex. c.* fisk), *desqvamo*, skrabe Skjællene af.

Afhrof (*s.* afrof) *n. diminutio*, *detrimentum*, Skade, Afbræk; at giallda afrof, *sentire detrimentum*, *ex suis amittere*, lide Tab, miste af sine Folk (i Striden). 2) *strages*, Nederlag.

Afhýddr (húd), *excoriatus*, *flagellatus*, hudflettet, pisket.

Afi, *m. avus*, Bedstefader.

Áfiádr, *impetuosus*, *vindictæ cupidus*, hæftig, hævngjerrig. (*ab* a *intensivo et* fiádr, *a verbo* ég fiái, *aversor*, *odio habeo*).

Afkáraligr (kári), *absurdus*, urimelig.

Afkarma (at afkarma), *domum in conclavia divido*, afdeler et Hus i Værelser.

Afkasta (at afkasta), *perficio*, udføre, overkomme, orke; hann fær miklu afkastad, *magnis laboribus par est*, han kan udrette meget.

Afkaupi (afkéypti at afkaupa), *nimis care emo*, kjøbe, betale for dyrt.

Afkéypis, *ultra commercium*, ikke i Kjøbet eller Handelen.

Afklippa, *f. segmen*, afklippet Stykke, Afsnit.

Afklofalegr, *absurdus*, *inconveniens*, uskikket, ubekvem.

Afklofa-skídi, *n.* 1) *ramentum*, Splint, frakløvet Træsplint. 2) *degener*, *homo nauci*, vanslægtet, Døgenigt.

Afklofi, *m.* (klýf) *ramentum ligni*, en Splint.

Afklædi (—ddi, at afklæda), *vestibus exuo aliqvem*, afklæder.

Afkomendr, *m. pl. posteri*, Efterkommere.

Afkominn, *in secessu*, afsides liggende.

Afkró, *f. recessus*, *secessus*, Afkrog, Vraa.

Afkróa (at afkróa), *secludo*, aflukker, indelukker.

Afkrókr, *m. diverticulum*, en Sidevej, Afvej.

Afkymi, *m. secessus*, *recessus*, *angulus*, *abditorium*, Afkrog, Skjulested.

Afkjæli (—ldi, at afkjæla) *refrigero*, afkjøle.

Afl, *n.* (*pl.* öfl), *robur*, *vires*, Styrke.

Afl, *m. vid.* abl.

Afla (afladi, at afla), *paro*, *comparo cum Gen.*, erhverver, skaffer sig. 2) *possum*, formaar, kan. Hann fær þess ecki aflad, *non potest*, det er han ikke i Stand til.

Aflabrögd, *n. pl. piscatura*, *venatio*, Fiskeri, Jagt.

Aflaföng, *n. pl. qvicqvid piscatu vel venatione acqviritur*, Fiskefangst, Fangst.

Aflag, *n. res qvam carere possumus. Genitivus tantum in usu est*, Noget, som man kan undvære, bruges blot i Genitiv; hafir þú aflags vil ég kaupa, *si qvid tibi superfluum*

est, emam, derſom du har noget tilovers, vil jeg kjøbe det; aflags-fat, vestis superflua, de detrita veste plerumqve sumitur, qvam gestare qvem pudet, Aflægsklæder, bruges for det meste om ſlidte Klæder, ſom man ikke vel kan gaa længer med.

Aflaga (at aflaga), turbo, confundo, bringer af Lave, forſtyrrer.

Aflaga, 1. contra leges, præter jus, ulovligt, forbryderſk; hafi þeir nockut gjört aflaga vid hann, si qva injuria illum affecerunt, have de forbrudt ſig noget imod ham (Kn.) 2. exorbitanter, galt, forkjert; þad fór aflaga, inordinate s. sinistre hoc negotium gestum est, det gik (rent) forkjert.

Aflagaborinn, calumniose insimulatus alicujus delicti et qvidem clam, hemmmelig beſørt, fornærmet.

Aflagnir, f. pl. idem qvod aflág, hann hefir vopn aflagna, arma illi supersunt, han har Vaaben tilovers.

Aflakalega (lakr), impotenter, elendigen, unyttig.

Aflakalegr, imbecillis, nullius usus, uſſel, elendig, uduelig.

Aflaki, m. vacerra, homo nauci, Uſling, Døgenigt, Drog.

Aflakló, f. 1. ungula adunca, aqvilina, krum Klo, Ørneklo. 2. homo venationi et capturæ deditus, in captura s. venatione industrius & felix, ſnild og heldig Jæger eller Fiſker. 3. rapax, Snaphane.

Aflamadr, m. vir robustus, en ſtærk Mand. 2) potens, mægtig. 3) acqvisitu felix, heldig i at erhverve.

Aflángr, oblongus, aflang.

Aflát, n. cessatio, Afladelſe, Ophør. 2) indulgentia, Aflad; án afláts, sine intermissione, uafladelig.

Aflátsamr, morigerus, indulgens, føjelig, eftergivende.

Aflátsbréf, n. indulgentiæ papales, Afladsbrev.

Aflátsemi, f. (læt af) Obedientia, Føjelighed, Eftergivenhed.

Aflausn, f. absolutio, Afløsning.

Aflavon, f. spes lucrosi piscatus, Haab om fordelagtig Fangſt, om Fordel.

Afleidíng, f. prætextus, Paaſkud, Foregivende, 2) dissvasio, Fraraadelſe. 3) concessio beneficii minoris, ut majus eo confidentius denegetur, det at tilſtaa En en liden Gunſt for at en ſtørre desbedre kan afſlaaes. 4) seqvela, conseqventia, en Følge. R.

Afleidis (leid), de via, af Vejen.

Afleitr, incongruus, incompetens, urimelig, upasſende; hann gaf afleit ord, nihil ad rem dixit, han ſnakkede hen i Taaget.

Aflestr, m. lectio scripturæ, Læſen af noget ſkrevet; hönd hans er ill aflestrar, ejus scriptura ægre legi potest, hans Haand er ſlem at læſe.

Aflet, (latti, at letia), dehortor, fraraader.

Aflettilegr, non constans, cui levamen sperandum, ſom ikke holder ud, ſer ud til at ville holde op.

Afleysi (—fti, at afleysa), *absolvo*, giver Afløsning, afløser; udfører, faar fra Haanden. 2) *separo ab aliis*, fraskiller; afleysa verk sitt, *opus absolvere*, tilendebringe sit Arbejde; afleysa einn fianda flock, *unam cohortem hostium delere*, ødelægge en fiendlig Trop.

Afli, *m. acquisitio*, Erhvervelse, Forskaffelse. 2) *res acquisitæ*, Fangst, det erhvervede. 3) *copiæ, vires*, Mængde, Styrke; hönum vard aflafátt, *vires s. facultates necessariæ eum destituere*, han havde ikke Kræfter nok; frænda afli, *magnus numerus cognatorum*, stor og mægtig Familie.

Aflíd (afleid, at aflída), *prætereo, dilabor*, lider, forløber; er aflídr veturinn, *elapsa hieme*, naar Vinteren er forbi; aflídandi tími, *tempus deficiens*, den bortskridende Tid; aflidinn tími, *tempus præteritum*, den forbigangne Tid.

Aflífa (at aflífa), *vita privo, neci do*, aflive.

Aflifi, (—fdi, hefi aflifad, at aflifa) *superstes esse*, overeve; hvör yckar som aflifir annann, hvilken af Eder, der overlever den anden.

Aflima (at aflima, limr), *mutilo, trunco*, lemlæster, hugger Lemmer eller Grene af.

Aflita (at aflita), *decoloro*, tager Farven af.

Aflóa (at aflóa), *defloco*, slider Luen af, gjør lubar; aflóad fat, *trita s. defloccata vestis*, et luslidt Klædebon.

Áflog, *n. pl. conflictus, lucta vehemens*, Slagsmaal.

Aflóg, *n. pecus mactationi destinatum*, Slagtekvæg.

Aflóga, *macto*, slagter. 2) *alieno*, afhænder, skiller sig ved.

Áflogamadr, *pugnax*, Slagsbroder, som gjærne ypper Klammeri og Slagsmaal.

Aflögun, *f. confusio, turbatio*, Forstyrrelse, det at bringes af Lave.

Aflraun, *f. tentatio virium*, Kræfternes Anstrængelse, Fare, hvor man kommer til at prøve sine Kræfter.

Aflsinar, *f. pl. nervi*, stærke Sener.

Aflsmunir, *m. pl. præstantia virium*, fortrinlig Styrke, udmærkede Kræfter.

Aflsmunr, *m. disparitas virium*, Forskjæl, Ulighed i Styrke; þar kéndi aflsmunar, *innotuit disparitas roboris*, der saa man, hvem der var stærkest.

Aflúinn, *ex labore, refectus*, udhvilet, ikke længer træt.

Aflvana (*s.* aflvani), *viribus deficiens*, som fattes Kræfter, afmægtig.

Aflvödvi, *m. musculus deltoides*, den stærke Muskel paa Over-Armen, dog ogsaa andre store Muskler, saasom paa Forarmen og Musen i Haanden.

Aflýiz (aflúdist, hefi aflúist, at aflýast), *vires recolligo*, udhvile sig.

Aflýk (aflauk, at aflykia v. afliúka), *perficio, ad finem perduco*, fuldende, slutte, afslutte.

Aflægi, *n. res absurda, absona*, noget urimeligt, vanskabt, hæsligt.

Aflægisháttr, *m. perversitas*, forkjert Skik.

Aflægislega, *adv. perverse*, forkjert, forvendt.

Aflægislegr, *perversus*, forkjert, forvendt.

Aflæt (—lét, at afláta), *cesso*, lade af.

Afmáanlegr, *delebilis*, som kan udslettes.

Afmádr, *deletus*, udslettet.

Afmái (at afmá), *deleo, oblitero*, udsletter, udstryger, ødelægger.

Afmála, *pingo*, afmale. 2) *demonstro*, beskrive, skildre.

Afmálan, *f. demonstratio*, Skildring, Beskrivelse.

Afmán (*qv.* afmáan), *f. macula delenda*, en Plet, Skjændsel; afmánar svívirdíng, *ignominia vindicanda*, stor Skam og Vanære.

Afmarka, *meto, difinio*, afpæle, afmærke.

Afmenni, *n. homo nauci*, Usling.

Afmeya, *virginem deflorare*, skille en Pige ved sin Mødom.

Afmór (*vid.* Ammór).

Afmynda, *deformo*, vanskaber, fordrejer, gjør ukjendelig.

Afmyndan, *f. deformatio*, Vanskabelse, Mishandling.

Afmæli, *n. dies natalis*, Fødselsdag; nú er afmæli mitt í dag, *hodie mihi natalis iterum illucet*, i dag er det min Fødselsdag.

Afnám, *n.* 1) *jus ad rem*, Ret til en vis Ting. Han átti þar at afnámi 60 hundrada, *jus habuit ibidem ad bona 60 hundradas æqvantia*, han havde en retmæssig Fordring der paa 60 Hundreder. 2) *detrimentum*, Afbræk, Skade, Tab; afnáms kú, *v.* á, *vacca s. ovis effæta, mactanda*, en Ko eller et Faar, som er for gammelt til at faa Lam eller Kalve, maa slagtes, Slagteko, Slagtefaar. Þad mun oss afnám þykia, det maa vi anse for stor Skade. 3) *exemtio, præceptio*, Forlodstagen; afnámsfé, *bona exemta, præcepta*, forlods udtaget Gods.

Afneita, *abnego*, fornægter.

Afneitan, *f. abnegatio*, Fornægtelse.

Afnem, *detraho*, tager af, fra.

Afneytsla, *f. esus, usus cibariorum*, det at nyde, spise af Levnetsmidler, Nydelse.

Afný (afnúdi *s.* afneri, afnýa *s.* afnúa), *cute fricando tero*, skraber, gnider, visker af.

Áfódur, *n. pabulum pro jumentis viatorum*, det Foder, Rejsende bruge til deres Heste undervejs.

Áform, *n. propositum, intentio*, Hensigt, Agt.

Áforma, *animo intendo*, agte, have i Sinde.

Afplána, *deleo, complano*, udsletter, sletter hen.

Afplocka, *avello, decerpo*, afplukker.

Afqvista (at afqvista), *ramos amputare*, hugger Smaagrene af, stævner (et Træ).

Afqvisti, *n. sarmenta, ramusculi arborum amputati*, afhugne Smaagrene.

Afqvæmi, *n. proles*, Afkom.

Afrád, *n. cædes*, Mord, Ombringelse; þu munt giallda afrád, *morte lua*, det vil gjælde dit Liv.

Afrádinn, *interemtus*, ombragt, omkommen.

Afrakstr, *m. fructus, emolumentum*, Frugt, Fordel. 2) *fimus residuus in prato*, det tilbageblevne Affald af Gjødning naar den strøes ud.

Áframm, *recta, prorsum, prone*, ligefrem, fremad, forover.

Afrás, *f. defluvium, effluvium*, Afløb, Udløb.

Áfredi, *m.* (fredinn), *gelatio*, Sne, som fryser ovenpaa ufrussen Jord, og altsaa forhindrer Kvæget om Vinteren fra at komme til Jorden.

Afrek, *n.* 1) *facinus præclarum*, Daad, Bedrift; Vestfirdíngar giördu so mikid afrek, ad þeir fluttu stór skip yfir þær heidar, er varla þóttu lausum mönnum færar, *Vestfiördenses tantum edidere facinus ut navigia majora per tesqva vacuo pediti fere impervia traxere*, Indbyggerne i Vestfjordene udførte saa mærkeligt et Værk, at de drugte store Skibe over Fjældstrækninger, der neppe syntes fremkommelige for løse og ledige Fodgjængere. 2) *remanentes nubes, ubi serenat*, de Skyer, som blive tilbage paa Himmelen, naar det klarer op.

Afreksmadr, *facinorosus athleta*, udmærket Mand, Helt.

Afreksverk, *n. facinus clarum*, Heltegjerning.

Afréna, *deficio, langveo*, sagtner, holder op lidt efter lidt.

Afrénan, *f. diminutio, defectus, decrementum*, sagte Formindskelse, Aftagelse; afrénan sóttar, *paracme*, Sygdommens Aftagelse efterhaanden; kafalldid er í afrénun, Snefoget begynder at sagtne.

Afrensl, *n. ductus aqvæ, effluvium*, Vandets Afløb, Udløb.

Afrétt, *f. certa pars communitatis* ɔ: *pascua in abscessibus communia*, Fælled, egentlig fælles Græsgange langt borte imellem Fjældene, hvor man lader Kvæget gaa om Sommeren og passe sig selv; at reka í afrétt, at drive til Fjælds, paa Fjældfælled.

Afréttarland, *n. idem.*

Afréttr, *f. pl. idem.*

Áfría, *arguo, insimulo defectus*, bebrejder, beskylder en for at forsømme en Pligt.

Áfría, *f. redargutio*, Bebrejdelse, Irettesættelse.

Áfríulaus, *in qvo nihil desideratur*, dadelfri, ulastelig.

Afrof, *n. detrimentum*, Afbræk, Skade; hann giördi mikid afrof í vörn finni, *multum damni oppugnatoribus intulit*, han tilføjede Fienden stor Skade ved sit Forsvar. 2) *cæspites eruti*, opreven Grønsvær eller Græstørv.

Afrúa, *vellus ovibus detraho*, tager Ulden af Faar (med Hænderne).

Afrý, afrúdi, hefi afrúid at afrýa, *idem et rectius.*

Afræd, *dehortor*, fraraader. 2) *mecum concludo f. mihi propono*, beslutter, foresætter mig.

Affaka, *excuso, prop. reatum tollo*, undskylder.

Affakan (*f.* afförkun) *f. excusatio*, Undskyldning.

Affakanlegr, *excusabilis*, undskyldelig.

Affal, *n. abalienatio*, Afstaaelse, Afhændelse.

Affala, *abalieno, trado*, afhænder, overleverer.

Affalsbréf, *n. instrumentum traditionis*, Kjøbebrev, Skjøde.

Affalta, *salsamenta macerare aqva dulca*, udbløde Saltmad i Vand.

Affegi, *abnuo, denego*, siger Nej, affslaar. 2) *sententiam fero*, afsiger en Dom, Kjændelse.

Affel (affeldi, at affelja), *in alium refero, a me removeo*, afhænder, overdrager *vid.* affala.

Affet (affetti, at affetja), *submoveo, dejicio aliquem officio*, afsætter.

Affídis, *seorsum, a latere*, afsides.

Affisia (mér), *renuncio omni jure pro me et omnibus propinqvis meis*, frasiger mig, opgiver al Ret til en Ting baade for mig selv og mine Arvinger.

Affinna, *insanus, mentis non compos*, afsindig.

Affkamta, *determino, partior*, bestemmer, afdeler, deler.

Affkapa (at affkapa), *deformare*, vanskabe, forstyrre.

Affkaplegr, *monstrosus*, vanskabt, uhyre.

Affkéf, *erado, expungo*, afskraber, udkradser.

Affkéidis, *exorbitanter*, paa Afveje, udskejende.

Affképi, *n. monstrum*, Uhyre, noget Vanskabt, Sælsomt.

Affkér, (affkar, hefi affkorit, at affkéra), *abscindo*, afskjærer, afhugger.

Affkil, (affkildi, at affkilia), *excipio*, undtager.

Affkiptalaus, *suarum rerum satagens, alienis, abstinens*, som ikke tager Del i, ikke blander sig i en vis Sag.

Affkiptaleysi, *n. temperantia, abstinentia a negotiis aliorum*, Afhold fra andres Sager.

Affkipti, *n. pl. Commercium*, Deltagelse i fremmede Sager. 2) *defraudatio*, Bedrag, det at berøve en sin Del; ecki læt ég mér þessi affkipti lynda, *talem defraudationem non feram*, jeg vil ikke taale, finde mig i en saadan Afkortelse, Besvigelse.

Affkræmi, *n.* (skráma), *vultus deformatus*, Skamskjændelse, især i Ansigtet.

Affkræmi, *deformo, vulnero*, skamskjænder, skamfører.

Affkræmislegr, *deformis, dehonestatus*, skamskjændet, vanskabt.

Affkúm, *n. fex rerum, pr. spuma, scybalum*, Affum, Udskud.

Affkurdar-géiri, *m. recisamentum, segmen panni*, en afskaaren Lap, Strimmel, Kile.

Affkurdr, *m. abscissio*, Afskjærelse. 2) *segmen*, Afsnit, Stumpe.

Affláttr, *m. fænisecium*, Hoslæt; íllt land affláttar, *pratum difficilioris fænisecii*, Mark, hvor det er vanskeligt at slaa Græs.

Affleppr, *declivis, vergens, lubricus*, jævnt aftagende, hældende, glat. 2) *fallax, inconstans, fugax*, ustadig, upaalidelig; affleppt er annars glis, *fallax aliena quadra*, laant Prydelse mister man snart.

Afflæ, (affló, hefi, afflegit, at afflæ), *desistere de proposito*, afstaa fra sit Forsæt; því var öllu afflegit um morguninn, sem rádit var um kvöldit, det man havde besluttet om Aftenen, forkastede man om Morgenen.

Affneidi, *demo, abscindo*, afskjærer, aftager; aff. mig, frá, *subtraho me v. contineo me*, unddrager mig, afholder mig fra.

Affníd, *abscindo, reseco*, afskjærer.

Affögn, *f. abdicatio, repulsa,* Afslag, Nei.

Afsökun, *f. excusatio,* Undskyldning.

Afsprengi, *n. soboles, prosapia,* Afkom, Slægt.

Afspringr, *m. idem,*

Afstada, *f. situs loci, plaga, tractus,* et Steds Beliggenhed, Egn.

Afstadinn, *factus, præteritus,* afgjort, forbi; *item: perpessus,* overstaaet; þat hefr hann afstadid, *hoc perpessus est f. toleravit,* det har han overstaaet, gjennemgaaet.

Afstend, *v.* stend af, *concedo, decedo,* afstaar, indrømmer.

Afsting, *renuo, pernego,* jeg nægter, afslaar rent.

Afstirmi, *qv.* afstirfi, *n.* (ſtart), *animal enervatum, impar laboris, labore confectum,* forslidt, udaſet Dyr eller Menneſke.

Afstrýk, *tergo, everro, desicco, expungo,* ſtryger af, ud, viſker ud, ſletter ud; ecki er afstriúkandi, *indelebilis macula est, prov. de ingenti vitio,* det er en uudſlettelig Skam.

Afstúka, *ædes in conclavia divido,* afdele et Hus i Værelſer, Kamre o. desl.

Afstúka, *f. conclave,* Kammer, lille Aflukke.

Afstýri, *averto, averrunco,* afvender, afværger.

Afsvar, *n. repulsa,* Afslag.

Afsver, *ejuro, abrenuncio,* afſværger, ſværger ſig fra.

Aftak, *n. pernegatio,* rent Afslag, Fraſigelſe; hann hefir eingin aftök, *non omnino pernegat,* han nægter det ikke ganſke.

Aftaka, *f. cædes, supplicium capitale,* Henrettelſe.

Aftakavedr, *n. tempestas vehemens,* et Himmelsvejr, et forfærdeligt Uvejr.

Aftal, *n. pactum, conclusio,* Aftale.

Aftan, *m. et n. Vesper,* Aften, Eftermiddag; midr aftan, *medius vesper,* Midaften, (o: Kl. 6 om Eftermiddagen.)

Aftan, aftan til, *a tergo, pone,* bag, bag til.

Aftansaungr, *m. cantus vespertinus,* Aftenſang.

Aftanskin, *n. fulgor solis vespertinus,* Aftenrøden.

Aftar, aftast, *adv. posterius, postreme,* længer tilbage, bagerſt.

Aftari, aftastr, *posterior, postremus,* bagerſt; aftari hlutr, *posterior pars,* Bagdelen; aftari fætr, *pedes posteriores, vulgo* aftr-fætur, Bagfødder.

Aftek, *abrogo, rescindo,* afſkaffer, aflægger. 2) *denego,* afslaar. 3) *capite plecto,* henretter, ſtraffer paa Livet.

Aftel, *dehortor,* fraraader, bringer fra noget.

Aftnar, *verb. imp. vesperascit,* det aftner.

Aftót, *n. res nihili, pr. vile tomentum,* Snus, ubrugeligt Affald.

Aftök, *n. pl. tempestas atrocissima, sc. denegans iter f. aliud propositum,* hæftigt Uvejr, ſom forhindrer en Rejſe eller andet desl.; aftakavedr, *idem. (vid.* aftak).

Aftökustadr, *m. locus supplicii,* Retterſted. 2) *locus deponendi sarcinas,* Bedeſted, Hvileſted.

Aftr, *denuo, rursus,* igjen, atter. 2) *retro,* tilbage; aftr á bak, *retro, recessim,* tilbage, baglænds.

Aftra, *disvadeo, moror, impedio*, fraraader, afholder fra, hindrer.

Aftrbati (í sóttum), *m. paracme*, Sygdommens Aftagelse, Bedring; hönum er í aftrbata, han begynder at komme sig.

Aftrbata, *revalescens*, som kommer sig.

Aftrelldíng, *f.* (ég elldi), *diluculum*, Dagbrækning, Dagskjær.

Aftrför, *f.* 1) *regressus*, Tilbagegang, Tilbagerejse. 2) *desinatio, remissio*, Ophørelse, Afladen.

Aftrgánga, *f. lemures, manes*, en Gjenganger, et Gjenfærd, Spøgelse.

Aftrgéinginn, *reversus*, kommen tilbage, gaaet tilbage (ogsaa om Spøgelser).

Aftrhalld, *n. retentio*, Tilbageholden, Forhindring.

Aftrhelld, *impedio*, forhindrer, holder tilbage.

Aftrhlaup, *n. recessus maris*, Tilbagegang, Ebbe.

Aftrhlestr (bátr), *navicula, cui puppis onere pressa est*, forlæsset bag til, (om Baade eller Skibe.)

Aftrhlædr (bátr), *idem.*

Aftrhvarf, *n. reditus*, Tilbagevenden, Gjenkomst. 2) *resipiscentia*, Omvendelse, Fortrydelse.

Aftrkall, *n. revocatio*, Tilbagekaldelse, Gjenkaldelse.

Aftrkallan, *f. idem.*

Aftrkallanlegr, *revocabilis*, tilbagekaldelig, gjenkaldelig.

Aftrkast, *n. repercussio, recursus*, Tilbageslag; a. straums, *primus recursus maris*, den første Begyndelse til Ebbe.

Aftrkoma, *f. reditus*, Tilbagekomst, Gjenkomst.

Aftrkrístíngr, *m. vox qverula et miserabilis, pr. iterata pipatio*; (à krísti), Jamren, Ynken ꝛc., en Usselryg, Usling.

Aftrlæsi (aftrlæsti, at aftrlæsa), *claudo*, lukker i, lukker i Laas.

Aftrrek, *repello*, driver tilbage, gjendriver.

Aftrreka, *repulsam passus*, tilbagedreven (egentl. som slaaes tilbage til samme Land, som man sejlede ud fra).

Aftrréttíngr, *m. clavus ferreus soleæ eqvorum contritus et recusus*, et Hesteskosøm, som man har rettet.

Aftrsnúníngr, *m. redux invitus*, en, som imod sin Villie maa vende tilbage.

Aftrstafn, *m. puppis*, Bagstavn, (*vid.* skutr.)

Aftækr, *denegatus, prohibitus*, forbudt, forhindret; nú er aftækt at ferdaz, *iter jam plane denegatum est*, nu er man ganske hindret fra at rejse.

Afvanr, *desvetus*, afvant.

Afvatna (salt-mat), *salsamenta macero*, udbløder (Saltmad).

Afvega, *per v. in devia*, fejl, paa Afvej; Þeir fóru afv., *de via errarunt*, de rejste vild, som paa Afveje.

Afvegaleidsla, *f. seductio*, Forførelse.

Afvegis, *idem ac* afvega.

Afvegr, *m. devium, error*, Afvej.

Afven (afvandi, hefi afvanit, at afvenia), *dedoceo, desvefacio*, afvænner vænner fra.

Afvendi, *averto, declino*, afvender, afværger.

Afugga (at afugga), *pinnas piscium præsecare*, skjærer Finnerne af Fiske.

Afuggar, *m. pl. pinnæ præsectae*, afskaarne Fiskefinner.

Afuggur, *f. pl. resegmina staminum telæ*, Ender, som skjæres af Rendegarnet naar et Stykke Tøj er vævet færdig.

Afvigt, *f. fraudulenta ponderatio*, Undervægt, uredelig Vægt.

Afvik, *n. secessus, recessus*, Afkrog, afsides Sted.

Afvikinn, *remotus*, afsides liggende. Afv. stadr, *locus secretus*, hemmeligt afsides Sted. Afv. frá trúnni, *apostata, qvi religionem deseruit*, affalden fra Troen.

Afvirdíng, *f. despectus*, Foragt, Ringeagtelse.

Afvirtr, *despectui habitus*, foragtet, ringeagtet.

Afundinn, *infestus, absurdus, inaffabilis*, fortredelig, vred, som ikke vil tale med en.

Afuryrdi, *n. pl. sævities in verbis*, haarde Ord, ublide Udtryk.

Áfúsa, *f. voluptas, beneplacitum*, Velvillighed, Yndest.

Áfúsugéstr, *m. hospes acceptus*, en kjærkommen Gjæst.

Áfylgis, *in comitatu*, i Følge, Selskab med.

Áfýsi (áfýsti, at áfýsa), *hortor*, tilskynder, opmuntrer til.

Áfýsni, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Afþekia (afþakti hefi afþakit, at afþekia), *tectum demoliri*, tager Taget af, aftækker.

Afþilia, *asseribus intersepio*, afslukker, sætter Fjælevæg imellem.

Afþocka (at afþocka), *odio expono*, bagvasker, sætter i ondt Rygte.

Afþockadr, *male delatus*, bagvasket, sværtet.

Afþreyttr, *recreatus a labore*, udhvilet, vederkvæget, ikke mere træt.

Afþreytumedöl, *n. pl. medidamenta acopa*, Midler mod Træthed og Udmattelse.

Afþyrstr, *bene potus*, slukket, ikke mere tørstig.

Afæta, *f. palus vapores tepidos emittens*, et Morads, en Sump, som formedelst varme Dampe ikke fryser om Vinteren.

Ag, *n. vid.* agi.

Aga (at aga), *exerceo*, øver i noget, optugter, aver.

Agablautr, *aqva ad mollitiem maceratus*, ganske udblødt, gjennemblødt i Vand.

Agaklökkr, *disciplinam admittens*, som lader sig opave, bøjelig.

Ágalli, *m. vitium*, Fejl, Vanske.

Ágángr, *m. aggressio, impetus*, Overfald, Anfald. 2) *injuria*, uretmæssigt Indgreb, Fornærmelse.

Ágángsamr, *iniquus, injuriosus*, nærgaaende, anmassende. 2) *facilis*, let at gaa til. Ágángsamt verk, *opus facile*, et Arbejde uden Vanskelighed.

Agar, *f.* agaz, *mollescit, rarescit*, udblødes, opblødes, opløses. Skórinn agaz, *calceus permadescit*, Skoen bliver gjennemblødt. Hér

agar alt saman, *hic sunt omnia promiscua s. confusa, confluctuantur*, her er alt iblant hinanden, i Forvirring.

Agat, *n. gagates*, Agat.

Agdi, *m. vir nobilis, pr. aqvilinus*, en bekjendt Mand, egentl. den ørneagtige. 2) *multa expertus*, erfaren, forsøgt.

Ágéngilegr, *caducus, labilis, deciduus*, affaldende, som begynder at forfalde, falde hen.

Ágéngst (at ágángast), 1) *adoriri*, anfalde, angribe hinanden. Þar génguſt þeir á, *ibi alter alterum adorti sunt*, der angrebe de hinanden. 2) *par æstimari*, jævne, ligne imod hinanden. Þeir létu þetta ágángaz, *hæc æqvarunt*, de lode dette gaa lige op.

Ágériz (at ágéraz), *invalescere*, tager til, faar Magt.

Agg, *n. rixæ, jurgia*, Trætte, Klammeri.

Agi, *m. disciplina, castigatio, exercitatio*, Ave, Tugt; þar var agi ok elian, *exercitatio et labor ibi non defuit*, der blev (han) holdt i Øverne.

Agi, *m. caries soli*, løs, sid og vandig Jord. Aga-mikid land, *solum aqvosum*, vandrig Jord.

Ágiarn, *avarus avidus*, gjerrig. Ág. var hann bædi fiár ok metnadar, *opum et honoris avidissimus erat*, han var baade pengegjerrig og ærgjerrig. 2) *vehemens, alacris, promtus*, begjerlig, ivrig, fyrrig.

Ágiarnlega, *avide, vehementer*, gjerrigen, hæftigen. Konungr vard grimmlega reidr ok ágiarnlega, *rex ira feroci et vehementi percitus est*, Kongen var ophidset til en grusom og hæftig Vrede.

Ágirnd, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Ágirni, *f. idem*.

Ágirniz (ágirntiſt, hefi ágirnzt, at ágirnaſt), *cupio, appeto*, tragte, hige efter.

Agn, *n. esca, illecebræ, inescamentum*, Madding, Lokkemad. 2) *piscatura, captura ferarum*, Fiske- Fugle-fangst, Jagt.

Agnarr, *nom. pr. viri*, en Mands Navn. 2) *venator s. piscator strenuus, victoriosus*, en driftig, modig, heldig Fisker eller Jæger.

Agndofa, *inescatus deliciis, stupidus*, som har tabt Sands og Følelse, egentlig om en Fisk, som har hængt længe paa Krogen.

Agnhalld, *n. uncinus hami, spiculum*, Hagen paa en Fiskekrog.

Agnhnúi, *m. idem*. Allir höfdu agnhnúa á hönum, *omnium obtrectationi expositus erat*, alle havde Horn i Siden paa ham.

Agnör, *f. idem*.

Agnsamr, *qvæstuosus, fortunatus in captura ferarum*, nærsom, fordeelagtig, bekvem til Fiskeri eller Jagt; þar er agnsamt býli, *facilis est ibi commeatus cibariorum e regno animali, seu locus est ad venationem et piscaturam aptus*, dette Sted ligger bekvemt til Jagt og Fiskeri.

Agnir, *f. pl.* (*a sing.* ögn), *palea, stramen*, Avner.

Agnsax, *n. vid.* fiskibredda.

Ágódi, *m. proventus, reditus*, Fordel, Afgrøde. Ágóda-pantr, *antichresis*, Pant, som den panthavende maa bruge og nytte.

Ágreiníng, *f.* (grein) *disentio*, Uenighed, Uoverensstemmelse i Mening.

Ágreiníngr, *m. idem.*

Ágrip, *n. compendium, elenchus libri*, Udtog.

Agta, *curo, æstimo*, haver Agt paa, Tilsyn med; agter, skatter. Hann agtadi eptir um eignir stadarins, *opes prædii curavit*, han havde Tilsyn med Gaardens Tilliggende. *vid.* akta

Ágæti, *celebro, laudo*, berømme, rose. Vörn hans var ágætt, *propugnatio ei laudi fuit*, hans Forsvar blev berømt.

Ágæti, *n. celebritas*, Berømmelse, Ypperlighed. Hann giördi þat til ágætis sér (Biörn breti), *id fecit, ut celebritatem sibi acqvireret, ne lateret nomen suum*, *v. facti fama*, det gjorde han for at indlægge sig et Navn; ágæta-gódr, *omni laude dignus*, fortræffelig, særdeles god. 2) *delicia*, Lækkerbidsken, Kræs. Þeir fiskar voru ágæti hans, *isti pisces illi erant in deliciis*, disse Fiske vare hans lækreste Ret; nýtt miöl var brúkad til ágætis eins og annars á Reykhólum, *recens farina ad verias delicias, Reykholis usui fuit*, nyt Mel blev kun brugt som en Lækkerhed paa Gaarden Reykholar; at hafa at ágætum, *in deliciis habere*, at holde meget af.

Ágærlega, *celebrites, eximie*, berømmelig, ypperlig.

Agætr (gæti), *celebris, memorabilis*, berømt, fortræffelig. Ágætt fall sá féck til vallar, *memorabilis in illa planitie erat cædes (regis Haralldi victoriosi)*, hans Fald (i Marken) er berømt.

Áhalld, *n. utensile, instrumentum, vis*, Redskab, Værktøj, Evne; *sæpius in plur.*, oftere i Flertallet áhölld.

Áhángandi, *adhærens, necessitate junctus*, Paarørende, Beslægtet.

Áhángari, *m. v. socius*, Kammerad, Tilhænger. 2) *cliens*, Klient.

Áhángi (at áhánga), *adhæreo*, hænger ved, hænger sammen med.

Áheit, *n. votum*, Løfte til Guderne, Paakaldelse. Þeir komuz med áheitum af, *post vota nuncupata (ægre) evaserunt*, de slap derfra med Løfter til Guderne (ɔ: med Nød og neppe).

Áheyrilegr, *plausibilis, verisimilis*, rimelig, som lader sig høre.

Áheyrsla, *f. exauditio*, Paahøren, Tilhøren.

Áheyrsla, *inaudiens*, som hører paa noget. Hann vard áheyrsla, *inaudivit*, han hørde det.

Áhittinn, *sagax*, snu, heldig til at gjætte eller træffe.

Áhladandi, *m. æstus maris freqventior*, stærk Søgang.

Áhlaup, *n. impetus, irruptio, invasio*, Anfald, Angreb.

Áhlaupasamr, *impetuosus*, *acer*, *vehemens*, voldsom, hæftig angribende (sit Arbejde eller sin Fiende).

Áhlaupavedr, *n.* *inopinata tempestas*, pludselig paakommende Uvejr.

Áhlaupaverk, *n.* *res facilis et explicata*, et Arbejde, man kan løbe til, som er snart bestilt.

Áhlecking, *f.* *damnum*, Uheld, Vanheld.

Áhleypni, *f.* *procacitas*, *impetus importunus*, Fremfusenhed.

Áhlýdiz (áhlýddist, hefi áhlýzt, at áhlýdast), *comprobo*, bifalder, overtales.

Áhöfn, *f.* (skips), *qvicqvid in navi rerum est*, *merces peregrinatorum*, *onus nauticum*, Skibsladning, alle Sager, der ere indenborde.

Áhölld, *n. pl.* *arma*, *instrumenta*, Redskaber, Verktøj. 2) *paritas*, *æqvalitas virium*, Ligevægt, Lighed i Styrke og Kræfter. Lengi vóru áhölld med þeim, *diu æqvo marte certabant*, længe stod de dem lige godt i Kampen; at hafa eingi áhölld vid, *nullas habere vires ad resistendum*, ikke kunne gjøre nogen Modstand.

Áhrun, *n.* *ruina*, *casus*, Nedstyrten, Fald (især om Skylregn).

Áhrynsord, *n. pl.* *verba efficacia*, *fatidica*, varslende Ord, Ønsker og Ord, som bestemme ens Skjæbne.

Áhræri (at áhræra), *attingere*, berører, rører ved, tager paa.

Áhugi, *m.* *sollicitudo*, *fervor animi*, Bekymring, oprørt Sind.

Áhyggia, *f.* *sollicitudo*, *cura*, Omhu, Omsorg, Bekymring.

Áhyggiufullr, *sollicitus*, bekymret.

Áhyggiusamlega, *sollicite*, bekymret, uroligen.

Áhyggiusamlegr, *sollicitus*, *qvi sollicitudinem præ se fert*, som ser ud til at have Bekymringer, tankefuld.

Áhyggiusamr, *sollicitus*, *anxius*, bekymret, urolig.

Áhyggiusemi, *f.* *sollicitudo jugis*, Bekymringer, Bekymrethed.

Áhætta, *f.* *præsens periculum*, Vovestykke.

Áhætti (at áhætta), *periculum facio*, vover noget farligt.

Ái, *m.* *proavus*, Oldefader (ellers lángafi). Fyrstr er fadir, afi annar, þridi ái, *primus est pater*, *avus alter*, *tertius proavus*, den første er Fader, den anden Bedstefader, den tredie Oldefader.

Ái (ádi, hefi ád, at á *vel* at æa), *pausare*, *cum jumentis qviescere et illis respirationem dare*, beder paa Rejsen. Rétt er manni at æa eykum sínum, þar ei hefir ádr slegid verid, *ubi fœnisecium non est*, *pausam jumentis dare cuilibit integrum esto*, man har Ret til at bede med sine Heste, hvor der ikke slaaes Hø.

Áir, *f. pl.* *lac butyro emunctum*; *ebutyratum*, Kjærnemælk.

Aka (akadi, hefi akad), *ago*, *agito*, *pro*, *moveo*, bringe frem, bevæge frem. Aka skauti, *pedem proferre*, fire Skjødet (paa Sejlet); aka sér, *motare tergum v. humeros*, vrie sig, skutte sig.

Ákafi, *m.* *fervor*, *præcipitantia*, Iver, Hidsighed. Ákafi þinn ok álitaleysi dregr þig skamt, *fervor et inconsiderantia tua parum tibi prosunt*, du kommer ikke langt med din Hidsighed og Uforsigtighed.

Ákaflegr, *assiduus*, *vehemens*, ivrig, hidsig, hæftig.

Ákaflyndr, *idem*.

Ákafr, *idem*.

Ákall, *n.* *invocatio*, Paakaldelse.

Ákalla, *invoco*, paakalder.

Ákarn, *n.* *glans quernea*, Ageren.

Ákast, *n.* *ictus lapidis v. teli*, et Slag, Kast med Steen eller Spyd. 2) *farina pulti satis*, Mel til en Grød.

Ákéfd, *f.* *vid.* ákafi.

Ákénni, *clare sentio*, mærker, smager. Þess hafdi ákénnt, *clare innotuit*, det fik man at fornemme.

Ákénning, *f.* *gustus*, *gustatio*, Smag, Smagen.

Ákiósandi, *eligendus*, udkaaren, som man maa ønske, attraa.

Akka, *concervo*, dynger sammen, sammenhober.

Akkéri, *n.* *anchora*, Anker; akkéris-strengr, *m.* *funis anchorarius*, Ankertov.

Akkr, *m.* *desiderium*, Lyst. Mér er enginn ackr í því, *nihil pensi mihi est*, jeg bryder mig ikke om det, kan ikke noget med det (plebejistisk).

Áklaga, *accuso*, *arguo*, anklage, sigte, saggive.

Áklagari, *m.* *accusator*, Anklager.

Ákleiminn, *vulnerandi peritus*, saarende, som gjerne saarer. Hann giördi hönum ákleimt, *vulnera inflixit*, han saarede ham.

Áklögun, *f.* *accusatio*, Anklagelse, Saggivelse.

Áklædi, *n.* *stragula polymita*, et Tæppe, Dækken (egentlig til Kvindfolks Ridesadler).

Akneyti, *n.* *bos jugalis*, et Nød, en Okse, som drager Aag, spændes for Plov.

Ákoma, *f.* *vulnusculum*, *ulcusculum*, et lille Saar, en lille Byld. 2) *recens pluvia*, en lille Iling, pludselig Regn.

Áköst, *n. pl.* *mutuæ criminationes*, gjensidige Beskyldninger, Bebrejdelser.

Akr, *m.* *ager*, en Ager.

Akrhæna, *f.* *Perdix vulgaris*, *Tetrao*, en Agerhøne.

Akrland, *n.* *arvum*, Agerland, Pløjland.

Akrmadr, *m.* *agricola*, en Agerdyrker, Landbruger.

Akrrein, *f.* *porca*, en Agerren.

Akryrkia, *f.* *agricultura*, Agerdyrkning, Landbrug.

Akt, *n.* *æstimatio*, Agt, Agtelse.

Akta, *æstimo*, agte.

Aktaumr, *m.* *funnis*, *qvo obliqvantur vela*, *pes*, Fireline, Tog, hvormed man firer Sejlene.

Ákúra, *f.* et ákúran, *reprehensio querula*, Irettesættelse, Bebrejdelse. Hann mætti ákúrum, *qverimoniam contra se offendit*, han paadrog sig Irettesættelse.

Akæra, *f.* *accusatio*, Anklagen, Beskylden.

Akæri, *accuso*, anklager.

Ál, *f.* (*pl.* álar), *lorum*, *funiculus e corio*, en Ol, Rem.

Alabastur, *m.* *alabastrites*, *alabastrum*, Alabast.

Álag, *n. additamentum*, Tillæg, Tilgift. 2) *indictio, tributi novi impositio*, Paalæg. 3) *mulcta*, Bøder. 4) *superior pars costæ navis*, det øverste af Indholter eller Krumholter i et Skib. 5) *sæpius in plur.* álög, *diræ fatales*, Forhekselse, en Persons Skjæbne, bestemt ved Troldom. At vera í álögum, *furiis agitari*, at være forhekset.

Álagsháttr, *m. modus appositivus*, *vid.* Skálda, Maade at lægge paa, eller sammensætte (?).

Álagstorfa, *f. superior pars strati clitellarum*, Grønsvær eller Græstørve, som lægges ovenpaa det øvrige Underlag under Kløftsadler.

Álakista, *f. excipula*, Aalekiste.

Álakrabbi, *m. mustela*, Aalekvabbe (en Fisk).

Álas, *n. reprehensio, vituperium*, Irettesættelse, Bebrejdelse.

Álasa, *vituperare*, irettesætte, skjænde paa.

Álastöng, *f. fuscina*, en Aalestang.

Álát, *n. embamma*, Dyppelse som heldes paa, især Melk ell. desl. som slaaes paa Grød.

Albatamedal, *n. medicamentum catholicum*, Universalmiddel.

Albati, *m.* (*qv.* allr bati), *restitutio in integram sanitatem*, fuldkommen Helbredelse.

Albeinn, *in excipiendo promtus*, meget gjæstmild.

Albiartr, *pellucidus*, meget klar, skinnende.

Alblár, *in totum cæruleus*, ganske blaa.

Alblódugr, *totus cruore madens*, ganske blodig, over alt bestænket med Blod.

Alblómgadr, *totus in flore*, *f. floreus*, blomsterfuld, meget blomstrende.

Albogabarn, *n. proles novercali odio exposita*, *s. astorgiæ matris*, et Barn, der ikke yndes af Forældrene, behandles som Stedbarn.

Albogaskél, *f. patella conica s. mucronata*, Patel, Albueskjæl.

Albogaskot, *n. pl. velitationes et infensi gestus hostiliter trudentis*, Albuestød.

Albogi, *m.* (alin bogi, *vulgo* olbogi, olnbogi), *cubitus, curvatura cubiti, artus lacerti et brachii*, Albue.

Albúinn, *omnino paratus*, ganske færdig, fuldkommen beredt.

Aldauda, *adj. indecl. ad internecionem cæsus*, aldeles udtyddet. Þar var aldauda í landinu, *tota regio ad internecionem vastata erat*, hele Landet var blottet for Mennesker. 2) *emortuus, prorsus exstinctus*, uddød (*de familia*). *Kn.*

Aldin, *n. herbæ hortenses cultæ*, Havevæxter, Haveurter, *omnes arborum fructus edules spec. glans fagea*, alle Slags Træfrugt, især Olden.

Aldingardr, *m. hortus*, Have. 2) *pomarium*, Frugthave.

Aldæla, *humanus, facilis homo*, omgjængelig, let at komme til Rette med. Hann er ecki aldæla, *est homo paucorum hominum*, han er temmelig vanskelig.

Áleidis, *prorsum, in viam*, fremad, videre paa Vejen. Áleidis þokar nú um heilsu mína, *de valetudine mea melius spero*, nu synes mig dog, jeg begynder at komme mig.

Áleiga, *f. omnis possessio sive habentia*, ens hele Ejendom, alt hvad man ejer og har.

Áleigumál, *n. culpa omni habentia expienda*, en Sag, som gjelder ens hele Boeslod.

Áleikinn, *in ludo injurius*, som fornærmer eller bedrager den man leger eller spiller med.

Áleiksa, *inferior, male habitus in ludo*, som taber, fornærmes, bedrages i Legen eller Spillet.

Áleikst (áleikst, hefi áleikizt, at áleikast), *in ludo succumbere*, taber Spillet; áleikizt hefir hlutr minn, *deterior sors me mansit*, det er gaaet tilbage for mig.

Áleita, *tento*, forsøger, prøver paa. *Kn.*

Áleitinn, *impetuosus*, som vælder sig ind paa andre, ikke kan lade andre være i Ro.

Áleitni, *f. infestatio, conatus irritandi, petulantia*, Overmod, Kaadhed i at fornærme og opirre andre.

Álengdar, *adv. eminus*, langt fra, langt borte.

Áles, *n. filum laneum crassissimum*, groot Uldgarn.

Aleyda, *f. solitudo, desertum*, en Ørken, Udørken.

Álfa, *f.* hálfa, *f. plaga, regio mundi*, Verdenskant, Himmelegn. *Sic:* heimsálfa, *regio mundi*, Verdensdeel; landsálfa, *districtus terræ*, Landstrækning. 2) hálfa *f.* álfa, *vices, qvod in contractibus sæpe occurrit*, Vegne, Side, Del, hvilket ofte forekommer i Kontrakter, *ex gr.* af einnri álfu var N. af annari M. *ab hac parte erat N. ab altera M.* paa den ene Side var N. paa den anden M.

Álfabruni, *m. aphthæ*, et Slags Byld eller Udslæt med Roe og Sprækker især i Ansigtet paa Dyr, (se Félagsrit 9 Bindini 186 blads.)

Álfadir, *m. omnium pater, Pantopater*, Alfader.

Álfafólk, *n. idem ac* álfr. 2) *saxicolæ*, Bjergboer.

Álfallinn á, *persvasus*, forsikret, forvisset om.

Álfavakir, *f. pl. pori majoris glaciei vernalis*, smaa Huller eller Vaage i Isen om Foraaret.

Álfr, *f.* álfi, *m. genius, faunus*, Alfe, Ellefolk, *in Edda nominantur*, hvítálfar *v.* liósálfar, *genii lucis et* svartálfar *v.* döckálfar, *genii tenebrarum, angeli sc. boni et mali*, i Edda nævnes Hvidalfer eller Lysalfer og Svartalfer eller Mørkalfer, de første vare gode, de sidste onde Aander. *Propr.* álfr *patronymicum est e patria eorum* álfheimar, *qvi sunt orientalis Norvegiæ regio inter amnis, cuius termini fuere amnes duo* Raumelfur *et* Gautelfur, egentlig et Folkenavn paa dem, som boede i Alfhejm, et Landskab i det østlige Norge imellem Floderne Romelven og Gøtelven, altsaa omtrent det nuværende Bahus.

Álfrekaber, *n. pl. catapotia*, Lakserepiller, *vid.* dritber.

Álfreki, *m. sordes humanæ s. exoneratio alvi, hæ sordes sæpe in amnes et fluvios ejiciebantur, imo latrinæ supra rivos ædificatæ sunt, ne ulli homini nauseæ sint illæ sordes*, Menneskeskarn, hvilket man plejede at kaste i Aaer

og Floder, ja man bygde ogsaa Vandhuse over Bække, for at slige Ureenligheder ikke skulde være nogen til Ekkelhed.

Alfrægiaz, *celebrescere*, blive vidt og bredt berømt, bekjendt. Þat alfrægdiz um öll lönd, *per omnes terras celebrabatur*, det blev bekjendt over alle Lande.

Álfr, *f. cygnus, olor*, Svane.

Alfær, *permeabilis*, fremkommelig, befarelig. Alfær vegr, *via publica legaliter meabilis*, Alfarevej. 2) *instructus, idoneus*, udrustet med Tilbehør, paa rede Haand.

Algilldi, *n. plenum pretium rei perditæ*, fuld Værdi, fuld Erstatning, *vid.* gilldi.

Algiördr *v.* algiörr, *perfectus, consummatus*, fuldgjort, fuldendt, fuldkommen.

Algiörleiki, *m. perfectio*, Fuldkommenhed.

Algiörvi, *n. panoplia*, fuld Rustning, Mundur.

Algleymingr, *m.* 1) *amnestia*, fuldkommen Tilgivelse, Amnesti. 2) *effusa lætitia, ubi qvis ob gaudium omnia alia postponit*, overvættes Glæde, saa man glemmer og tilsidesætter alt andet.

Allheimr, *m. totus mundus, macrocosmus*, hele Verden, Alverden.

Alhendur, *f. pl. omnis nisus*, alle Kræfter, al muelig Anstrængelse. At leggia alhendr á, *omnibus viribus niti*, at anvende alle Kræfter paa noget.

Alhugi, *m. serietas*, Alvorlighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Ærlighed.

Alhýsi, *n. integrum prædium, omnes rusticatui aptæ domus*, alle Bygninger, som hører til en fuldstændig Gaard.

Álíd (áleid, at álída), *inclino procedo*, lakker mod Enden, lider ud paa, forløber.

Alifé, *n. pecus altile, saginatum*, Fedekvæg.

Alifuglar, *m. aves domesticæ*, Huusfugle, tamme Fugle.

Álíka, *similiter*, ligeledes, paa lige Maade.

Álíkr, *similis*, ligedan, lignende.

Alilamb, *n. agnus pasticus*, Fedelam.

Alin, *f.* Álnar, *ulna, cubitus*, en Alen, (*olim* öln). *est sive mensura f. pretium, nam constitit una ulna panni promercalis olim 4 solidis*, enten i Alenmaal eller i Pengeværd 4 Skilling, som var den gamle Priis for en Alen Havnevadmel.

Alinn (*pl.* aldir *v.* alnir). 1. *natus*, født. 2. *alitus, pasticus*, fedt, mæsket.

Álit, *n. aspectus, facies, apparentia*, Anseende, Udseende. Fagr álits, *formosus venustus*, smuk af Udseende, veldannet; vænn at áliti, *idem*.

Álit, *n. inspectio, æstimatio*, Betragtning, Anseelse.

Álit (áleit, at álíta), *æstimo*, betragter, anseer.

Álitaleysi, *n. imprudentia*, Ubetænksomhed, Uforsigtighed.

Álitlegr, *formosus*, anseelig, skjøn. 2) *de quo bene sperandum*, som man maa have godt Haab om. Þá var álitleg vinátta þeirra, *tum*

amicitia eorum apparenter bona fuit, den Gang syntes deres Venskab at staa paa en god Fod.

Alka, *f. alca (avis)*, Alke (en Søfugl, som er sort og hvidbroget).

Álka, *f. mentum s. inferior pars faciei hominis*, Hagen, Underdelen af Ansigtet. Hann teigir álkuna, *dicitur de eo, qvi impudenter cervice recurva mentum exserit, s. porrigit*, han kaster med Nakken, siges om en, som paa en upassende Maade kaster Hovedet tilbage og stikker Hagen frem.

Alkéndr, *omnibus notus*, kjendt af alle, almindelig bekjendt.

Alkiötvi, *m. pancreas*, en Tykkert, et tykt, lasket Menneske.

Alklædi (at alklæda), *integrum vestitum dare*, klæde en fra Top til Taa.

Alklædnadr, *m. integer vestitus*, en hel Klædning.

Alkunna, *v.* Alkunnigr, *v.* Alkunnr, *perfecte notus*, fuldkommen, eller almindelig bekjendt.

Áll, *m. muræna, anguilla, alias* biartáll, liósáll, ætiáll, en Aal, man siger ogsaa: biartáll, liósáll, ætiáll.

Áll, *m.* 1) *alveus, oblonga lacuna in re aliqva*, en lang Fordybning i Midten af noget, f. Ex. Floder. 2) *alveolus niger in tergo eqvorum*, en sort Stribe langs Ryggen af Heste. 3) *alveolus sive medulla in medio pinus*, Marven midt i Fyrretræer.

Alla-götu, *ad finem, prorsus ad*, lige til, hele Vejen til. Alla-götu at bænum, *prorsus ad prædium*, hele Vejen ell. lige til Gaarden.

Allda, *f. unda maris*, Bølge. Hvadan mun sú allda runnin? *qvinam hujus consilii autor?* hvem er vel Ophavsmanden til det? 2) *elevatio terræ inde*: Ölldubryggr, *nom. pr. loci*, en Banke, hvor Grunden hæver sig deraf det Stedsnavn Öldubryggr; *olim* jollda *unde* jolldulaup, tilforn hed det jóllda hvoraf jolldulaup.

Alldarbragr, *m. genius seculi*, Tidsalderens Aand.

Alldafar, *n. lapsus temporum*, Tidsløb. 2) *genius seculi*, Tidsalderens Aand.

Alldafarsbók, *f. annales*, Aarbog, Krønnike, Annal.

Alldamót, *n. pl. confinia seculorum*, to Tidsalderes eller Hundredaars Sammenstød.

Alldavinr, *m. amicus constantissimus, inveteratus*, gammel, oprigtig Ven.

Alldaödli, (*pro* alldaedli. *s* adli), *ablat. tantum in usu est*: frá allda ödli, *ab initio seculorum* fra Arilds Tid.

Alldinn, *annosus*, gammel.

Alldr, *m. ætas, ævum, seculum*, Alder, Levealder, Tidsalder. Alldri orpinn, *annosus*, gammel, bedaget; meiri at alldri, *natus, ætate major*, ældre; jafnalldri, *coævus, æqvalis*, jævnaldrende, lige gammel item: samtidig.

Alldradr, *annosus*, aldrende.

Alldrei *f.* alldreigi (ɔ: alldur ei, alldur eigi), *numqvam*, aldrig, ingensinde. Um alldr ei, *per secula numqvam*, aldrig nogensinde.

Alldrlag, *n. terminus vitæ fatalis*, Død, egentlig Livets Slutning. Verda einum at alldurlagi, *occidere f. occidi curare*, være Aarsag i ens Død. At valda eins alldrlagi, *habere jus vitæ et necis*, at have ens Liv og Død i sin Haand.

Alldrtili, *m. mors*, *obitus*, *consummatio dierum vitæ*, Død, Livets Ende. Þad vard hönum at alldrtila, *istud terminum vitæ illi constituit*, det blev hans Død, forvoldte hans Død (à tili).

Alldrænn *f.* alrænn, *humanus*, *genialis*, omgjængelig, blid i Omgang, (ræna; *vid.* einrænn, *difficilis.*)

Allgódr, *perqvam bonus*, meget god, ret god.

Allillr, *perqvam malus*, meget ond.

Allkérskilega, *sarcastice*, meget spodsk og bidende.

Allra heilagra messa, *f. commemoratio omnium sanctorum*, *dies pandicularis*, Allehelgens Dag.

Allr, *omnis*, *totus*, al, hel. 2) allr, *qvi vivere desiit*, *nil præterea valens*, ganske, rent ɔ: død. Hann vard þar állr, *ibi mortuus est*, han blev der med alle, døde der. Þat er öllu (at öllu) gott, *ex omni parte beatum*, det er godt i enhver Henseende. Allr, *penitus*, lige, ganske. Allt þar til, *donec*, *eo usqve*, lige indtil, lige til.

Allskyns, allskonar, *omnis generis f. modi*, allehaande, alskens.

Allstór, *perqvam grandis*, meget stor.

Alltíd, *semper*, altid.

Allvel, *per bene*, *optime*, meget vel, ret vel.

Allsendis, *omnino*, *tandem*, ganske og aldeles.

Allz, *cum*, *qvoniam*, saasom, da. Allz vér erum einnar túngu, *cum lingua nobis communis sit*, da vi tale et og samme Sprog (Digt).

Álma, *f. scapus hami f. alterius similis instrumenti*, *ansa*, *cui funiculus alligatur*, en Green eller Arm af et Anker, en Fiskekrog eller deslige Redskaber.

Almanak, *n. fasti*, en Almanak.

Almannarómr, *m. fando vulgata fama*, almindeligt Rygte.

Almáttr, *m. omnipotentia*, Almagt.

Almáttugr, *omnipotens*, almægtig.

Almennilegr, *idem ac* almennr. 2) *universalis*, almindelig, universal, generel.

Almenníngar, *m. pl. loca communia*, *compascua*, Græsgange, som ere tilfælles, Fælleder, Almindinger.

Almenníngr, *m. universitas*, Almenhed. 2) *expeditio*, *universalis*, almindelig Ledding.

Almenníngsgagn, *bonum publicum*, det offentlige Bedste.

Almenníngsvegr, *via regia v. publica*, Landevej, Alfarevej.

Almennr, *ordinarius*, *communis*, *vulgaris*, sædvanlig, almindelig.

Almennt, *communiter*, almindeligen.

Álmr, *m. ulmus*, Elm, Almetræ. 2) *arcus ulmeus vel etiam qvicunqve arcus*, Bue af Elmetræ, enhver Bue (Digt)

Almúgi, *m. plebs, promiscua multitudo*, Almue, Mængden.

Almúgamadr, *m. vir plebejus*, en Almuesmand.

Almúgastiórn, *f. democratia*, Folkeregjering, Demokrati.

Almusa, *f. vid.* ölmusa.

Almæli, *n. fama vulgaris*, almindeligt Rygte, hvad alle sige.

Almætti, *n. omnipotentia*, Almagt.

Álnarlángr, *cubitalis*, alenlang.

Álög, *n. pl. vid.* álag.

Álögur, *f. pl. onera gravamina*, Paalæg, Byrder. 2) *mulcta*, Pengebøder.

Álpalegr, *brutalis*, fjantevorren, tosset.

Álpaz (*per metathesin lit. pro* aplaz), *vitulorum more incedere*, gaa sin egen skjæve Gang, tosse af.

Alr, *m. subula*, en Syl.

Alræmdr, *famosus*, almindelig bekjendt, som har et udbredt Rygte.

Alræmi, *n.* (rómr), *fama vulgaris*, almindeligt Rygte, Ry.

Alskínandi, *undiqve splendens*, meget skinnende, overalt glimrende.

Alskipadr, *plene ordinatus*, besat, fuld besat; alskipud stofa, *triclinia strata*, *occupatis sedilibus*, en Stue, hvor alle Pladser ere besatte.

Alskotinn (akr), *ager in herba f. gramine*, bevoksen overalt, i fuld Flor (som en Ager).

Alskrafadr, *in omnium ore*, som er i alles Munde, som alle tale om.

Alstadar, *adv. ubiqve*, overalt, allevegne. *Kn.*

Alsnotr, *prudens*, meget snild.

Alsvidr, *pro* alsviunr, *sapiens*, meget viis. 2) *bene moratus*, dannet, meget kultiveret.

Alsystkyn, *n. pl. fratres et sorores germani*, kjødelige Søskende, Fuldsøskende.

Altaladr, *in omnium ore*, som er i alles Munde. 2) *diserte loqvens*, som kan tale redt (om Børn.)

Altari, *n.* (*hodie at olim m.*) *ara*, *altare*, et Alter.

Altarisbók, *f. missale*, Alterbog.

Altarisbrík, *f. corona altaris*, Altertavle.

Altaris-kérti, *candela consecrata*, Alterlys.

Altarisklútr, *m. mappula*, Alterdug, et Klæde, som lægges over Kalken.

Altarisklædi, *n. aræ peristroma*, *paramenta altaris*, Alterklæde.

Altekinn, *affectus*, betaget. Alt. af landfarsótt, *morbo epidemico affectus*, han er angreben af en Omgangssyge.

Altýngis (túnga), *per omnes lingvas*, i alle Sprog. Þad er alt. rétt, *in omni lingva valet*, det gjælder i alle Tungemaal.

Alvalld, *n. omnipotentia*, Almagt.

Allvalldr, *omnipotens*, almægtig. 2) *Monarcha*, Enevoldsherre, Konge (Digt).

Alvara, *f.* (*qv.* allr vari), *serietas*, Alvor, Alvorlighed. Med alvöru, *serie*, alvorlig, for Alvor.

Alvarlega, *serie*, alvorligen.

Alvarlegr, *serius*, alvorlig.

Alvepni, *n.* (allr, vopn), *panoplia*, *integra armatura*, fuld Rustning.

Alverkia, *omnibus membris dolens*, over det hele Legeme betaget af Smerte.

Alvidra, *f.* *mollis undiqve aura*, mildt Vejr paa alle Sider, en sagte, mild Vind allevegne fra.

Alvidrulegr, *comis affabilis*, mild, venlig.

Alvisinn, *idem ac seqv.*

Alvista, *o. g.* *apoplecticus*, *sideratus*, rørt over hele Kroppen. *vid.* halfvista à vista, *torrefacere.*

Alvitr, *omniscius*, alvidende.

Alvopnadr, *cataphractus*, fuldbevæbnet, i fuld Rustning.

Alvotr, *permadidus*, *s. toto corpere uvidus*, vaad overalt.

Alvörugéfin, *serius*, alvorlig.

Alvörugéfni, *f.* *serietas*, Alvorlighed.

Alúd, *f.* *studium*, *benevolentia*, Beredvillighed, Oprigtighed.

Alúdlegr, *benignus*, *facilis*, velvillig, oprigtig.

Alúdlega, *benevole*, velvilligen, oprigtigen.

Alún, *n.* *alumen*, Allun.

Álútr, 1) *cernuus*, ludende, som helder forover. 2) *pronus*, *inclinans*, tilbøjelig, heldende til.

Alvæpni *vid.* Alvepni.

Alýdis, *cum omni studio*, med al Flid og Iver.

Álýgi, *f.* *mendacium probrosum*, *calumnia*, løgnagtig Beskyldning.

Álykta (at álykta), *concludo*, beslutter; slutter.

Ályktan, *f.* *conclusio*, *sententia decisiva*, Beslutning; Slutning, Følgeslutning.

Alþíng, *n.* (alþíngs), *comitia*, *commune s. universale forum*, Altinget (i Island).

Alþíngi, *n.* 1) *consultatio publica s. de salute publica*, offentlig Raadslagning om det almindelige Bedste. 2) *idem ac* alþíng.

Alþíngismenn, *m. pl.* *consultores et consultatores*, Raadgivere og Raadspørgere; alle de, som indfandt sig paa Altinget.

Alþíngis-samþyckt, *f.* *consultum universitatis*, *plebiscitum*, Beslutning paa Altinget, en Lov, som af Almuen blev vedtaget paa Altinget.

Alþýda, *f.* *populus*, *plebs*, Almue, Folket.

Alþýdlega, *more vulgari*, almindeligen, som Skik og Brug er. 2) *humaniter*, meget venlig, omgjængelig.

Alþýdlegr, *generalis*, almindelig. 2) *humanus*, venlig, omgjængelig.

Alþýdulof, *v.* -hrós, *n.* *præconia vulgi*, almindelig Berømmelse, Ros.

Alþýduftiórn, *f.* *res publica*, Republik, Folkeregiering.

Alþýngis, *omnino*, *omni modo*, ganske, aldeles, (à þúngi).

Álægia, *f.* *eqva marem appetens*, brunstig (om Hopper); merin er álægia, *eqviit*, Hoppen er brunstig.

Álægt hrofs, *idem.*

Alætr, 1) *de puberibus dicitur, qvi folido cibo nutriri possunt et lacte diutius non opus habent*, som kan spise alle Slags Mad (siges om Børn, som ikke længer behøve Die eller Mælk). 2) *de cibo etiam dicitur, qvi ad satietatem sine periculo estur*, meget eller fuldkommen spiselig, som enhver kan spise uden Fare (om Maden).

Áma, *f. amphora*, et Fad, Anker, en stor Tønde, (áma, háma).

Áma, *f. Erysipelas, ignis facer, ignis fancti Antonii*, Rosen (en Sygdom).

Áma, *molesto, ango*, plager, foruroliger. Margt amar vesælum, *multa angunt miserum*, meget ængster den ulykkelige.

Ámálga, *sæpius admoneo*, gjentager idelig, raader ofte paa.

Amafamr, *femper molestus*, som besværer, fortrediger, vranten, gnaven.

Amafemi, *f. studium ægre faciendi*, Utjenstagtighed, Vrantenhed, Gnavenhed.

Ámáttkr, *pervalidus*, mægtig, vældig, drabelig; (ámáttgr *et* ámáttugr *qv.* máttugr á).

Ambátt, *f. ferva, ancilla, cui fervitia qvotidiana incumbunt*, Trælkvinde, Slavinde.

Ambbaga, *f. finiftre officium peragens*, en som bærer sig forkjert, ubehændig ad.

Ambbögulegr, *inconcinnus in operibus*, ubehændig i sine Forretninger.

Ambl, *n. labor affiduus, vagus*, ideligt Arbejde uden synderlig Færdighed og Fremgang, Fusken. *vid.* embla.

Ambla, *indefinenter laborare*, fuske paa noget. *vid.* vambla, fvambla.

Amblodi, *m.* (*qv.* lodandi vid ambl), *vir inaniter fatagens*, Fusker.

Ambod, *n. inftrumentum rufticum*, Redskaber, Arbejdstøj. 2. *genitalia*, det mandlige Lem. *vid.* Osterfon.

Ambodafkémma, *f. colona*, et Hus, hvori Landtedskaber, Arbejdstøj forvares.

Ambr, *n.* 1) *vid.* ambl. 2) *ftridor et qværelæ miferorum*, de Fattiges Klager, Jamren.

Ambftra, *cum molestia laboro*, slider og slæber.

Ambftur, *m. et n. labor molestus et tædiofus*, Slid og Slæb.

Ambt, *n. officium, hodie præfectura regia*, Embede, Amt.

Ambtmadr, *m. officialis, hodie præfectus regius, prætor, gubernator*, Embedsmand, Amtmand.

Ambtviftaz, *follicite curam gerere*, udfører med Flid og Anstrængelse.

Ámedal, *præp. cum Gen. inter*, imellem.

Ami, *m. molestia*, Fortred, Besvær, Ubehagelighed.

Ámilli, *idem ac* ámedal.

Áminni, *moneo*, paaminder, erindrer en om noget.

Áminnilega, *memorabiliter*, mærkværdigen, mærkelig.

Áminnilegr, *memorabilis*, mærkværdig, erindringsværdig.

Áminníng, *f. admonitio*, Paamindelse, Erindring, Advarsel.

Áminntr, *monitus*, paamindet, erindret, advaret.

Amma, *f. avia*, *mater maior*, Bestemoder. Ömmubrodir, -systir, *proavunculus*, *promatertera*, Bestemoders Broder, -Søster.

Ammór, *f.* afmór, *m. cupido*, *amor cæcus*, blind Kjærlighed, Elskov.

Ammórsdryckr, *m. philtrum*, Elskovsdrik.

Ámót, *n. confluentia*, Sammenløb af flere Floder.

Ámóta, *o. similis*, lignende.

Ámóti, *contra*, *obviam*, imod, imøde. Á móts vid, *e regione*, lige over for.

Ámótsvad, *n. vadum confluentis*, et Vadested, hvor Floder løbe sammen.

Ampli, *m. simpulum*, et Drikkekar, som brugtes ved Offergilder.

Amr, *n. vid.* ambr.

Ámumadkr, *m. lumbricus terrestris*, *sic dictus*, *qvod erysipelas his lumbricis probari et curari soleat*, *cum applicati marcescant et moriantur*, Regnorm, Jordmadike, saaledes kaldet af Áma, Rosen, fordi man plejer at prøve og læge Rosen med disse Madiker, der hensvinde og dø, naar man lægger dem paa.

Ámusott, *f. idem ac* áma, *erysipelas*, Rosen. *vulgo* heimakona *v.* heimakoma.

Ámæli, *n. vituperium*, Dadel, Bebrejdelse. Ámælis ordid stódst hann ei, *inhonestum qvid sibi objici non passus est*, han taalte ikke den Bebrejdelse.

Ámæli, *verbis castigo*, *increpo*, bebrejde, skjænde paa.

Ámælisamr, 1) *dedecorosus*, dadelværdig, usømmelig. 2) *increpatorius*, dadelsyg, bebrejdende.

Án, *præp.* (*hodie cum gen. olim interdum cum acc.*) *sine*, uden. Án er ills géngis nema heiman hafi, *hostis domesticus periculosissimus*, Frænde, er Frænde værst.

Án, *m. molestia*, Møje, Fortrædelighed. Hann á illan án, *magna illi molestia est*, han har stor Besværlighed.

Ana (at ana), *sine ratione ferri*, *qvo oculi spectant*, gaa hen i Taaget, løbe efter Næsen. Ana fram *idem*.

Ánaud, *f. servitus*, Trældom, Slaveri, Undertrykkelse. 2) *captivitas*, Fangenskab.

Ánaudarok, *n. jugum servitutis*, Trældomsaag.

Ánaudga (at ánaudga), *servire*, *cogere*, lader trælle, bringer i Trældom.

Ánaudugr, *in servitutem redactus*, bragt i Trældom, ufri.

And, *præpos. inseparabilis*, *contra*, en Afledésstavelse foran, som tilkjendegiver: imod.

Anda (at anda), *spiro*, *respiro*, aander, drager Aande. At anda á, *adhalare*, aande paa.

Andadr, *mortuus*, *placide exstinctus*, død, hensovet.

Andagift, *f. dotes animi spirituales*, Aandsgave.

Andakýll, *m. palus anatum, nom. pr.* et Andekjær ogsaa Stedsnavn.

Andardráttr, *m. respiratio, spiritus*, Aandedræt. I' einnm andardrætti, *uno spiritu*, i et Aandedræt.

Andarnefia, *f. balæna rostro anatiformi*, en Hvalfisk med et Næb næsten som et Andenæb.

Andarslit v. Andarslitur, *n. pl. mors, agon*, Dødskamp, sidste Aandedræt.

Andartak, *n. unica resumtio spiritus*, Aandedrag, den Tid man een Gang drager Aanden.

Andaz, *exspiro, de morte placida dicitur eadem notione ac* sálaz *vid. infra*, døer, henfover, siges om en sagte og rolig Død ligesom sálaz, se dette.

Andbod, *n. pl. renunciatio*, Modbud.

Anddyr, *f. pl. fores interiores vestibuli, qvibus opposita sunt* karldyr, Stueder i Forstuen ligefor Forstuedøren, som kaldes karldyr.

Anddyri, *n. idem ac* Anddyr. 2) *vestibulum domus*, Forstue, Indgang.

Andfúll, *ore fætens*, som har en stinkende Aande.

Andfýla, *f. stomacace, fætor oris*, stinkende Aande.

Andfælni, *f. somniorum terriculamenta*, slemme Drømme, Forfærdelse i Søvne.

Andfælur, *f. pl. idem.*

Andfætíngar, *m. pl. Antipodes*, Antipoder.

Andgeyflaz, *obloqvi*, trætte imod, modsige.

Andgeyflumadr, *m. oblocutor*, en som trætter imod, en Modsiger. *vid.* geyfla, gófla.

Andheitr, *spiritu fervidus*, hævngjerrig, som har den Egenskab at ens gode eller især onde Ønsker gaa i Opfyldelse, (*à* andi). 2) *calidæ respirationis*, som har varm Aande eller Uddunstning, (*ab.* and.)

Andhóf, *n. modus remis reluctandi contra ventum v. æstum maris*, det med Aarerne at ro mod Vind eller Strøm, for at Baaden ikke skal drive.

Andhæfi, *lembum piscatorium remigando moderari inter piscandum*, styrer Baaden med Aarerne, saa at den ikke skal drive imens man fisker.

Andhælis (*a* hæll), *retro*, baglænds, tilbage, forkjert.

Andhæris, *adverso crine*, imod Haarene.

Andi, *m. spiritus, anhelitus, anima*, en Aand, Aande.

Andkalldr, *aer frigidiusculus*, kjølig, sval (om Luften.)

Andkannalaus, *perfectus, integer (vitæ)*, fejlfri.

Andkanni, *m. vitium, nævus*, Fejl, Mangel.

Andköf, *n. pl. respirationis deliqvium*, Aandestemthed, Besvimelse.

Andlát, *n. mors, amissio spiritus*, Død, Aandens Opgivelse.

Andlegr, *spiritualis*, aandelig geistlig.

Andlit, *n. facies, vultus obversus*, Ansigt, Aasyn.

Andlitsfall, *n. lineamenta oris*, Ansigtstræk, Lineamenter.

Andlitsſkýla, *f.* (múka) *liripipium*, Slør for Ansigtet.

Andlitsſkæling, *f. rictus, ſpaſmus cynicus*, Vrængen, Fordrejelse af Ansigtet.

Andmáll, *oblocutor, refragator*, som siger imod, som gjerne vil trætte imod.

Andmálſamr, *idem.*

Andmálſemi, *f. jurgia freqventia et tædioſa refragatio*, Modsigelsesaand, Modsigelsessyge.

Andmarki, *m. nævus, vitium*, Fejl, Lyde.

Andmerki, *n. pl. limites*, Grændseskjæl, Grændse.

Andnes, *m. lingula terræ, aliæ obverſa ad ora ſinuum*, et Næs lige over for et andet ved Mundingen af en Fjord.

Andorda, *diſſentientes, contradicentes*, som siger imod, uenig med.

Andrá, *f. pauſa, anhelitus*, Øjeblik, Aandedrag. Þad var allt í einni andrá, *hoc totum uno anhelitu factum eſt*, det skjede alt i et Aandedræt.

Andra, *f.* (öndrur) *xyloſolea*, Skier.

Andra, 1) *pedetentim v. lente gradior*, gaa langsomt frem, vandre. 2) *ſoleis v. aſſulis ligneis curro*, løber paa Skier.

Andrammr, *ore fœtens*, som har en stinkende Aande.

Andremma, *f. fœtor oris*, stinkende Aande.

Andriki, *m. anas mas*, en Andrik.

Andródr, *m. remigatio contra ventum*, Roning eller Roen imod Vinden.

Andrúm, *n. facultas reſpicandi, reſpiramen, ſpiramentum*, Aanderum, Pusterum.

Andſkara, at, *inepte applicare margines v. commiſſuras tabularum, ceſpitum &c.*, fludre sammen, hutle sammen Bredter, Grøntørve ell. desl. saa at Sammenføjningerne ikke passe.

Andſkoti, *m.* 1) *hoſtis, pr. contra jaculans*, Modstander, Fjende. Hann var alldrei í andſkota flocki hans, *nunqvam hoſtibus ejus ſe aſſociavit*, han var aldrig iblant hans Modstandere, Fiender. 2) *e regione ſedens*, som sidder ligeoverfor. 3) *diabolus*, Djævelen, Fanden.

Andſpænis (ſpónn), *e regione, ex adverſo*, ligeoverfor.

Andſtreymi, *n. lapſus aqvarum adverſus; metaph. res adverſæ*, det at have Strømmen imod sig; figurl. Modgang.

Andſtreymis, *adverſo flumine*, imod Strømmen.

Andſtreymr, *difficilis, inimicus*, vanskelig, som er imod.

Andſtygd, *f. abominatio*, Vedersthggelighed, Modbydelighed.

Andſtyggilegr, *deteſtabilis*, vederstyggelig, modbydelig, afskyelig.

Andſvar, *n. reſponſum*, Svar, Gjensvar. 2) *vadimonium, periculum*, Ansvar, Borgen.

Andſvara, *reſpondeo*, gjensvare, give (til) Gjensvar, besvare.

Andſvipt, *v.* andſypt, *f. anſula*, Haandfang, Stroppe.

Andfælis, *inverso ordine, contra solem*, imod Solen; forkjert, omvendt. 2) *in aprico, contra* forfælis, *in umbra*, i Solen, modsat forfælis, i Skygge.

Andtigna, *contemno*, ringeagter, forsmaar.

Andtúr, *m. mos indecorus*, slem Vane. Hann hafdi þann andtúr at hann géck í elldaskála, *illi erat mos indecorus iste, ut culinam freqventaret*, han havde den Vane, at han gik i Kjøkkenet.

Andtúraz (at andtúraz), *servili modo curare*, gjøre sig upassende Umage.

Andtæli, *n.* (tæli, *alicio*) *fœmina impudica, quæ ad se viros allicit*, Luder, Skjøge, som lokker Mandfolk til sig.

Andtæpti (at andtæpta), *mussito, aliquid mussitando regero*, mumler, brummer.

Andur, *f.* (*pl.* öndrur) *Xylosoleæ*, Skier.

Andvaka, *f.* (*potius in plur.* andvökur) *pervigilium, agrypnia*, lang Vaagen, Søvnløshed.

Andvaka, *o. g. pervigil, insomnis*, søvnløs.

Andvaki, *o. idem.*

Andvana *v.* andvani, *mortuus*, død, livløs. 2) *vacuus*, ledig, blottet for, manglende.

Audsandvana, *pauper*, fattig, uden Formue.

Andvar, *n. aura levis*, en sagte Luftning.

Andvaragéstr, *m. hospes suspectus*, en mistænkelig Gjest.

Andvaralaus, *securus*, sorgløs, sikker, ubekymret.

Andvaraleysi, *n. securitas*, Sorgløshed, Sikkerhed.

Andvarasamr, *sollicitus*, opmærksom, bekymret for.

Andvari, *m. aura tenuis adversa*, sagte, behagelig Luftning.

Andvari, *m. vigilantia, sedulitas*, Aarvaagenhed, Omhyggelighed. *Etiam nom. propr. nani, Pervigil*, ogsaa en Dvergs Navn, den aarvaagne.

Andvarp, *n. suspirium, gemitus*, Suk, dybt Suk.

Andvarpa, *suspiro*, sukker.

Andvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Andvígr, *antagonista, contra cædens*, Modstander, som fægter imod.

Andvirdi, *n. pretium æqvivalens*, saameget som en Ting er værd, fuld Betaling.

Andvitni, *n. pl. testes contrarii, aliis oppositi*, Modvidner, Kontravidner.

Andvökuríngl (edr órar), *typhonia, typhomania*, Vildelse forbunden med Søvnløshed.

Andæfi, *vid.* andhæfi *v.* andþæfi.

Andæpti, *idem ac* andtæpti.

Andþóf, *n. idem ac* andhóf. 2) *interscalmium primum a prora*, den første Rorbænk fra Forstavnen af.

Andþveiti, *n. aggressus*, Angreb, Kamp, Haandgemæng. Hirdmennkónganna vóru komnir í krappasta andþveiti, *cominus acerrime pugnabant satellites regum*, Kongernes Drabanter vare komne i den haardeste Kamp.

Andþæfi, *idem qvod* andhæfi.

Ánetia (at ánetia), *irretire*, indvikle, besnære.

Ánga, *fragrare*, dufte, være vellugtende. Hér ángar úr högum, *pascua fragrant*, Engene dufte.

Ángan, *n. molestia v. fatum*, Skjæbne. 2) *serva, pedisseqva*, Slavinde, Opvarterske. Æ var hún ángan illrar brúdar, *à mala muliere inseparabilis erat*, bestandig opvartede hun den onde Kvinde.

Ángantýr, *qs.* hángantýr, *nomen Odini, e suspensorum cadaveribus, qvibus ad necromantiam usus est*, et af Odins mange Navne, taget af de hængte, hvis Lig han brugte til sin Troldomskunst.

Ángi, *m. svavis odor*, Duft, Vellugt. Ángi í jördu, heyi, *svavis odor prati, foeni &c.*, Duft af Marken, Høet og desl.

Ángi, *m.* 1) *fibra*, en Trævle. 2) *ramulus, stolo*, en lille Gren, en Kvist. 3) *extremitas*, det yderste af noget, Spids.

Ángilia, *f. pinna pectoralis piscium*, Brystfinne.

Angiliubein, *n. maxilla asellorum inferior*, det nederste Kjæveben paa Torsken.

Ángist, *f. angustia*, Angest.

Ángr, *m. sinus v. lingula, tam terræ qvam maris, locus scilicet angustus*, et snævert Sted, en Krog enten af Landet eller Søen; altsaa: Landtunge, snæver Fjord.

Ángr, *m. moestitia*, Bedrøvelse. Hann er nú í aungum, *jam moeret*, nu sørger, klager han.

Ángr, *n. dolor, angor*, Harm, Sorg, Bekymring.

Ángr, *angustus*, trang, snæver, (æng).

Ángra, *ango, molesto*, plage, fortrædige, ærgre, bedrøve.

Ángradr, *mæstus*, bedrøvet, sorrigfuld.

Ángurgapi, *m. soliditate omnibus molestus, detrimentum sibi accersens*, Dummerhoved, en som paadrager sig Fortred ved sin Dumhed.

Ángurvær, *mæstus, qverulus*, sorrigfuld, klagende, jamrende.

Ánkadr, *v.* vankadr, *vitiosus, non integer v. sanus*, skrøbelig, som har Lyde, Bræk; ánkaudr, *ovis morbida*, et sygt Faar.

Ánkalaus, *integer, sanus*, frisk, uden Lyde.

Ánki, *m. vitium*, Bræk, Lyde. 2) *obligatio ob vitium*, Forpligtelse formedelst begaaet Forseelse; hann hefir ánka á hönum, *obstrictum tenet*, han har Haand i Hanke med ham, ell. Nag til ham.

Ann (at unna), *faveo, diligo*, ynder, elsker.

Anna (sér), *festinare*, skynde sig, haste.

Anna, *perficio, it. iter emetior*, overkomme, fuldføre. E'g anna því ecki, *ad finem perducere neqveo, v. simpliciter, operari neqveo*, jeg kan ikke overkomme det.

Annáll, *m. annales*, Annal, Aarbog.

Annar, *alter, secundus*, den anden. 2) *alius*, en anden. Annar at ödrum, *unus post alterum*, den ene efter den anden.

Annarhvör, *alter uter*, en af to. Annadhvört, *alterum*, en af Delene. Annadh. — eda, *sive — sive*, enten — eller.

Annarlegr, *alienus*, *absurdus*, *peregrinus*, fremmed, fær, urimelig.

Annars, *alias*, ellers.

Annarslags, *heterogeneus*, af et andet Slags, forskjelligartet.

Annarstadar, *alibi*, andensteds.

Annartveggi, *alter uter*, en af to.

Annaz (önn), *tueor curo*, sørger for, har Omhu for.

Annes, *n.* *qv.* andnes, *qvod vide*.

Annfridr, *m.* *pax domestica in operibus*, *qvotidianis*, Ro til hnsligt Arbejde, Arbejdsro.

Annríki, *n.* *occupatio*, *negotium*, mange Forretninger, Travelhed.

Annríkr, *laboriosus*, meget at bestille, travel. Ecki hefi ék átt so annríkt, *non adeo assiduus mihi labor fuit*, jeg har ikke havt saa travelt.

Annsamligr, *molestus*, *laboriosus*, besværlig, travl, arbejdsom.

Annsamr, *idem*.

Annsemi, *f.* *assiduitas laboris*, Arbejdsomhed, Vedhængenhed ved Arbejdet.

Annvirki, *n.* *pl.* (önn, virki), *labores*, Husarbejde, Markarbejde, især det, som idelig gjentages til bestemte Tider. 2) *instrumenta*, Redskaber, Arbejdstøj. 3) *proventus rusticationis*, Indtægt af Landbrug.

Annt, annar, annast, *dicitur*, *ubi tempus non vocat*, siges naar man har knap Tid. Mér er ecki annt, *mihi tempus vacat*, jeg har ingen Hast, intet at forsømme. Ecki liggr annar á, *sat festinamus*, vi behøver ikke at skynde os mer. Hönum var annast um Þad, *in eo erat moræ impatientissimus*, det var ham mest om at gjøre.

Ans, *n.* (*qs.* ands), *responsum*, Svar.

Ansa (at ansa), *respondeo*, svarer, ændser. Svo skal leidan forsmá at ansa hönum aungu, *sic lacessentes despiciendi sunt ut nihil regeramus*, saaledes skal man foragte Fornærmeren, at man intet svarer. *R.*

Ánslegr, (án) *qvi contra omnium morum se gerit*, *infrunitus*, fær, tosset, taabelig.

Ányja (at ányja), *renovo*, bringer paa ny i Erindring, paa Bane.

Ányt, *f.* *lac ovillum f. fructus è grege ovilla*, et Maal Mælk af et Faar. (á *ovis*, nyt, *commodum*).

Apa (at apa), einn, *futilitatis arguere*, *infatuare*, gjør til Nar, bedaare. 2) Apa eftir einum, *imitari*, *similare aliqvem*, efterabe, efterligne en.

Apaköttr, *m.* *simiolus*, Abekat.

Apaspil, *n.* *mimesis*, Abespil.

Apaldgrár (hestr), *equus scutulatus*, *pomelatus*, abildgraa. *vulgo* apalgrár *germ.* apfelgrau.

Apalegr, *simininus*, abeagtig, naragtig.

Apalgéngr (hestr), *equus succussator*, *qvalis sit*, *necesse est*, *per aspreta currens*, noget stødende, som støder lidt (om Rideheste).

Apalgrýti, *n. aspreta ubi lapides pomorum instar tegunt terram, lapides sc. pomorum forma et magnitudine*, Smaastene af forskjellig Størrelse, som gjøre Vejen ujævn.

Apalldr, *m. malus arbor, pomus*, Abild, Æbletræ. *hinc* epli.

Apaſt (at apaſt) áfram, *inconsiderate ruere*, tosser frem, fojter om.

Api, *m. simius*, en Abe.

Apinia, *f. simia*, en Hunabe.

Aplalegr, *irrationalis*, ufornuftig, naragtig.

Aplakálfr, *m. foetus vitulæ immaturus*, en ikke fuldbaaren, for tidlig født Kalv.

Aplalamb, *n. foetus agnæ immaturus*, et ikke fuldbaaret, for tidlig født Lam.

Apli, *m. vitulus cujuscunqve animalis*, en Unge, et Dyrs Foster.

Apótek, *n. apotheca, myropolium*, Apotek.

Apótekari, *m. myropola, apothecarius, plur. macopola*, en Apoteker.

Apr, *asper, acer, injucundus*, haard, barsk. Apr kulldi, *acre frigus*, en temmelig skarp Kulde. Apr, *etiam est prædicatum hominis, moribus, gestu et sermone austeri*, siges og om Mennesker af en barsk, streng Tankemaade, Opførsel eller Tale.

Apſalegr, *impudens, incondite proruens*, balstyrig, uregjerlig.

Apſi, *m. homo procax*, en balstyrig Person, (ogsaa om Heste).

Aptan, *m. vid.* Aftan.

Áqvarda, *destino*, bestemmer.

Áqvardan, *f. destinatio*, Bestemmelse. *R.*

Áqved, *designo*, aftaler, berammer, fastsætter.

Áqvedinn, *constitutus, designatus*, berammet, aftalt, fastsat. Áqvedin deild, *pars vel sors designata*, ens bestemte Del eller Lod.

Áqvædaverk, *n. opus destinatum*, fastsat, bestemt Arbejde.

Áqvædavopn, *n. ensis, pro voto hosti fatalis*, et Vaaben ved overnaturlige Egenskaber ulykkebringende for Fjenden. 2) *cui nihil impervium*, som gjennemtrænger alt.

Áqvædi, *n. sententia*, Dom. 2) *conditio*, Betingelse, Vilkaar. 3) *diræ*, Forbandelse, onde Ønsker.

Ár, *adv. mane, principium alicujus, temporis*, Aarle, i Begyndelsen af en eller anden Tid. Ár var allda, þá er Ymir bygdi, *principium erat seculorum, cum Ymer esset*, det var i Tidens første Begyndelse at Ymer levede. (Digt).

Ár, *n. annus*, Aar. 2) *annona, fruges*, Aaring, Tider, gode eller onde. Gott í ári, *ubertas, annonæ*, gode Tider, frugtbare Aaringer. Hart í ári, *caritas annonæ*, haarde Aaringer. Blóta til árs ok fridar, *pro pace et annonæ ubertate diis sacrificare*, ofre til gode Aaringer og Fred. Ár er gumna gódi, *ubertas terræ hominum deliciæ*, gode Tider er Folkenes Glæde.

Ar, *m. labor, specialiter aratio*, Arbejde især Pløjning. (Digt.)

Ár, *m.* *minister*, Drabant, Gesandt; konúngsárar, *regii satellites*, Kongens Drabanter. (Digt.)

Ár, *m.* *malus*, *dæmon*, *alias* ári, en Djævel.

Ár, *f.* *remus*, Aare (at ro med). E'g flý á árar þínar, *tabulum naufragii apud te qværo*, jeg henflyer til dig.

Ár, *n.* *pulvis minutissimus*, *atomus in radiis solaribus*, fint Støvgran, Solgran.

Ár, *m.* *v.* arin, arn, *focus domesticus*, Arne, Arnested. *Codex legum Frostathingensium de locatione et conductione sive cap.* 27. Þrír eru arinseldar at lögum; sá er einn, er bóndi skal hafa í húsum þeim, er hann sitr í eda sefr í; sá er annar er baka þarf vid og hióda og sá eldr er hiún skulu hafa innan húss til hýbýlabóta; sá er hinn þridi er heitir kýlnueldr og lava eldr. *Jure sunt tres foci domestici: unus qvo utitur pater familias in hypocausto et cubiculo; secundus est culinaris, assandis et coqvendis cibariis inserviens, item domesticus ad varios usus familiæ, et ad conservationem ædificiorum; tertius est, qvi nomen a carbonibus et horreo trahit (qvi vaporariis et polentæ præparandæ inservit).* Frostetingsloven Landsleiebalken 27 Kap. Efter Loven gives der tre Slags Arneild (Arensilde), den første skal Husbonden have i de Værelser, han opholder sig eller sover i; den anden er den man bager eller kaager ved, og som Tjenestetyendet skal have til Husbehov; den tredie er den, som kaldes Kjølleild og Tørskeloild.

Áraburdr, *m.* *modus remigandi*, Maade at ro paa.

Áradráttr, *m.* *unus tractus remorum*, Aareslag, Aaredrag. 2) *spes*, ufuldkommmen Løfte, Forhaabning. Hann gaf mér áradrátt, *spem mihi fecit*, han gav mig nogen Forhaabning, sagde ikke rent nej.

Áraglamm, *n.* *strepitus remorum*, Larmen af at ro, Aarenes Pladsken.

Árángr, *m.* *difficultas annonæ*, slette Aaringer.

Árarblad, *n.* *palmula remi*, Aareblad.

Árarhlúmmr, *m.* *manubrium remi*, Haandtaget, Haandgrebet paa en Aare.

Árarleggr, *m.* *scapus remi*, Aareskaft (imellem Bladet og Haandtaget).

Árarskauti, *m.* *assulæ remo affixæ*, *ne terantur in scalmis*, *munimentum remi*, Aarebekledning, tynde Brædter paa Aaren imellem Korpindene, hvor den slides mest.

Árás, *f.* *impetus v. aggressio*, Anfald, Angreb.

Arbi, *v.* arfi, *m.* *herba alsine*, *anagallis*, Arve (en Urt).

Árborinn, *majorennis*, *maturæ v. virilis ætatis*, myndig, kommen til Skjels Aar og Alder.

Árbót, *f.* *annonæ levamen*, Aaringernes, Tiderues Forbedring.

Árbúinn, *mane paratus*, tidlig beredt, færdig.

Arda, *f.* *scabrum*, *inæqvalitas*, Knorter, Ujævnheder.

Árdagi, *m. pueritia; primum tempus; pactum, prima conditio*, Barndom; første Tid; første Akkord, Betingelse.

Árdegis, *mane diei*, aarle paa Dagen, tidlig om Morgenen.

Ardr, *m. aratrum*, Plov. 2) *lucrum*, Fordel. Þad dregr lítinn ard, *parum lucri dat*, det kaster ikke meget af sig.

Arduruxi, *m. bos jugalis*, en Okse, som drager Plov, en Plovstud.

Árefti, *n. asseres subtecti*, Lægter, Rafter paa Kryds og Tværs efter som de ere lange til nærmest under Taget.

Áreid, *f. visitatio eqvestris*, Aastedsforretning. 2) *hortatio*, Tilskyndelse.

Áreiti, *molesto, irrito*, opirrer, tirrer.

Áreitíng, *f. molestia, irritatio*, Opirrelse, Fornærmelse.

Áreitíngasamr, *irritabilis*, som gjærne tirrer, opirrer.

Árennilegr, *qvi impetum non sustinere potest*, let bestigelig, indtagelig. 2) *pervius*, tilgjængelig, fremkommelig.

Árétti, *n. cuneus ligneus cuspidi majoris clavi lignei impingendus*, en Kile, som man driver ind i en Nagle, et Skaft ell. desl. for at gjøre det fast (den Kile eller Vægge, hvormed man kløver heder fleigr).

Áreynsla, *f. tentatio*, Forsøg, Prøven paa noget. 2) *improbus labor*, Anstrængelse.

Áreyri, *f. insula fluviorum*, et tørt, stenigt Sted i Floder eller paa Flodbredden.

Arfalaust fé, *bona adespota*, Gods, hvortil der er ingen Arving.

Arfaskipti, *n. divisio bonorum*, Skifte, Arveskifte.

Arfaskiptaþrætur, *f. pl. disceptatio de familia herciscunda*, Arvetvistigheder.

Arfborinn, *hæreditatis capax*, arveberettiget ved Fødselen.

Árfeinginn, *mane acqvisitus*, tidlig erhvervet, faaet. 2) *hoc anno*, i Aar erholdt.

Árferdi, *n. temperies aeris*, Aaring, Vejrliget, for saavidt det bestemmer Frugtbarheden.

Arfi, *m. hæres*, Arving. 2) *poet.: filius*, Digt. en Søn.

Arflaus, *exhæres*, arveløs. Giöra arflausann, *exhæredare*, gjøre arveløs.

Arfleidi (at arfleida), *hæredem nuncupare, adoptare*, leder til Arv, antager til Arving, adopterer.

Arfleidsla, *f. nuncupatio hæredis*, Antagelse til Arving, det at lyse i Kuld og Kjøn.

Arfleidíng, *f. idem.*

Arfleidíngr, *m. hæres testatus, filius adoptivus*, en antaget Arving, adopteret Søn.

Árfliótr, *remigiis v. remis facilis (de nave)*, let at ro, som et nyt Skib eller Baad.

Árfoss, *m. cataracta fluminis*, Foss, Vandfald.

Arfr, *m. hæreditas*, Arv.

Arfsalsmadr, *m. dedititius*, som afstaar sin Arv til en anden.

Arfsfrágánga, *f. cessio honorum*, det at afstaa sin Arv.

Arfsvik, *n. pl. defraudatio hæreditatis*, Arvsvig.

Arfstilkall, *n. hæreditatis petitio*, Fordring paa Arv.

Arfsvon, *f. spes hæreditatis*, ventende Arv.

Arftækr, *hæreditatis capax*, arveberettiget. *R.*

Arftaka, *f. hæreditatis aditio*, det at tage Arv.

Arftökumadr, *hæres*, Arvetager, Arving.

Arg, *n. inanis molestia, sine qviete*, Slid og Slæb.

Arga, at, *sævissime incitare*, ophidse. At arga hundum á dýrid, *incitare canes in feram*, hidse Hunden paa Dyret. *cognatum* orga *vid. infra.*

Argafas, *n. actio intentata non patrata, timidorum irritus impetus*, Klammeri, Kjævleri.

Argafædi, *f. hominum ignavorum gestus*, det samme som Argafas.

Árgali, *m.* (gel) *gallus gallinaceus*, en Hane.

Árgalli, *m. defectus annonæ*, Uaar, Dyrtid.

Árgángr, *m. temperies aeris*, Vejrligets Beskaffenhed, Aarets Frugtbarhed.

Argaz (argadiz, at argaz), *deteriorari, depravari*, forværtes, forringes. 2) *argui*, sættes til Rette.

Argr, *piger, deses*, dorsk, doven. 2) *pavidus, formidans*, fej. Sá er argr med aungvu verst, *ignavi est sibi deesse v. proprio periculo non occurrere*, den er fej, som ikke tænker paa at forsvare sig. Einginn er argari þó íllt hrædiz, *non est imputandum formidini, si qvis mala (moralia) metuat*, ingen bør kaldes fej, skjønt han frygter for det Onde.

Argvítugr, *ob timiditatem culpandus, vituperandus*, som viser en dadelværdig Forsagthed, fej. 2) *neqvam*, slet, skarnagtig.

Árgædska, *f. ubertas annonæ*, gode Tider, frugtbare Aaringer.

Ári, *m. idem ac ár, minister*, Betjent, Sendebud. 2) *minister diaboli, malus dæmon*, Satan.

Ari, *m.* (arin, ern, *v.* örn), *aqvila*, Ørn.

Arildstíd, *f.* (*qv.* arinelldstíd) *remota antiqvitas, est illud tempus, qvo homines primum usum ignis et fixas sedes invenerunt*, Arilds Tid, (*potius foedissimus Danismus pro* alldaödli).

Arinhella, *f. petra præ foribus villæ, qvæ ab omnibus calcatur, lapis liminaris; petra etiam foco substrata, ita nominata fuit. Dicitur etiam* bæarhella, *qvod idem est, cum eadem nobis sit notio* arins *ac Latinis foci, per qvem significabant domum et res proprias.* En flad Steen, uden for Døren, som man træder paa ved at gaa ud og ind, Dørsteen; ogsaa en flad Steen, som i gamle Dage lagdes under Ilden, nu ovenpaa. Den kaldes og bæarhella; da arin Arne, Hjem, og bær Gaard, Hus ere næsten enstydige.

Arinkall, *m. vid.* Hlódakall.

Arinn, *aratus, subactus*, pløjet, dyrket. Arinn akr &c., *ager aratus*, en dyrket Ager, Mark.

Ark, *n.* (pappírs), *scheda papiri, philura*, et Ark Papir (*rectius* örk, *f.*)

Arkæf, *vid.* örk.

Arka, *lente progredior*, gaar langsom, sagte frem.

Árla, *mane*, *mature*, aarle, tidlig.

Árlega, *annuatim*, aarligen, hvert Aar.

Árlegr, *annuus*, aarlig.

Árlegr, *pinguis*, *torosus*, fyldig, kjødfuld, hyldig.

Arma, *amplector*, *in manus tollo*, omarmer, tager i Armene. Hann armadi skiölldinn, *clypeum arripuit*, han tog Skjolden i Armene.

Ármadr, *curator*, *præfectus annonæ*, Forstander, Forvalter over Levnetsmidler.

Armaz, *depauperari*, forarmes.

Armband, *n. armilla*, *spinter*, *spitalium*, Armbaand.

Armbrysti, *n. scorpius*, *catapulta*, *arcus*, *arcubalista*, Armborst, Bue, Skyderedskab.

Ármenníng, *f. vid.* ármenska.

Armenska, *f. sitonia*, *sitarchia*, Forstanderskab, Proviantforvaltning.

Armhríngr, *m. idem ac* armband.

Armíngi, *m. pigerculus*, en sendrægtig, træg Person.

Armleggr, *m. lacertus*, *os humeri*, Arm.

Armódr, *m. strenuitas*, Dygtighed, Tapperhed. 2) *penuria*, *v. molestia paupertatis*, Armod, Fattigdom.

Ármót, *n. pl. confluentum*, det Sted, hvor Floder løbe sammen.

Armr, *m. armus*, *lacertus*, *brachium*, Arm.

Armr, *deses piger*, dorsk, døsig. 2) *pauper*, arm, fattig.

Armskapadr, *ancus*, krogarmet, som har en krum og stiv Arm. Þar var kona armsköpud og kröpnud öll saman, *mulier erat ibi anca et omnibus membris contracta*, der var en Kvinde med en stiv Arm og kontrakt i alle Lemmer.

Armspaung, *f. id. ac* armband.

Armæda, *f. v.* armædi, *f. ærumna*, *laboris molestia*, Møjsommelig, Møje.

Armædusamlega, *difficulter*, møjsommeligen.

Armædusamr, *difficilis*, møjsommelig.

Arn, *vid. supra* ar, arin.

Arna, *adv. vid.* þarna.

Árna, *intercedo*, *pr. faveo*, taler for, beder for.

Árnadarmadr, *intercessor*, Forbeder, Midler, Mægler.

Árnadarord, *n. intercessio*, Forbøn, Mæglen.

Arnadr, *m. idem.*

Árnan, *f. idem.*

Arnhöfdóttr, *capite aqvilino*, *caput discolor*, *albicans*, med Ørnehoved, med hvidbroget Hoved.

Árnidr, *m. murmur amnis*, Floders Nislen, Susen.

Áródr, *m. nisus*, Stræben. 2) *remigatio*, Roen eller Roning. 3) *cohortatio*, Tilskyndelse.

Áródri, ef hann yrdi nockut árodri um, *si certior fieret*, om han kunde komme noget efter. (*Kn.*)

Árós, *m. ostium amnis*, Flodmunding, Udløb. *item nom. propr. urbis Jutiæ*: Aarhus.

Árqvísl, *f. diverticulum, ramus fluminis*, en Arm eller Green af en Flod.

Árrisull, *mane surgens*, som staar tidlig op om morgenen, morgenduelig.

Ársalr, *v.* assali, *m. stragula*, Sængeomhæng, Sængetæppe.

Arsband, *n. lumbare*, Baand om Livet.

Ársgamall, *anniculus*, aargammel.

Arsgörn, *f. intestinum reccum*, Endetarmen.

Arss, *m. anus, culus, hodie* rass, Arts, Rumpe, nu omstunder: rass.

Ársæll, *annonæ copia felix*, i hvis Tid der indtræffer gode Aaringer, aarsæl.

Art, *f. natura, indoles*, Naturbeskaffenhed, Art. Vanart, *prava indoles*, Vanart. O'art, *idem.*

Art, *f. ars*, Kunst. Mikil art er á því, *magnæ artis est*, det er gjort med megen Kunst.

Ártal, *n. fasti, computus annorum*, Aarstal, Tidsregning.

Ártali, *m. corvus, mane crocitans*, en Ravn, som skriger aarle.

Ártid, *f. dies emortualis*, Dødsdag. Ártidardagr, *m. idem.*

Artugr, *artificiosus, dædalus*, artig, kunstig.

Árvakr, *mane surgens, solers*, aarvaagen, flittig.

Arvida, (at arvida), *agrum colo*, dyrker, driver (sin Jord.)

Arvidi, *qv.* arvinni, *vulgo* erfidi *aratio, agricultura*, Pløjning, Landarbejde. 2) *omnis labor*, ethvert Arbejde.

F

Árædi, *n. audacia*, Dristighed, Foretagelsesaand. 2) *impetus*, Angreb. Hönum vard árædisfátt, *animus illi defecit*, han havde ikke Mod dertil.

Árædilega, *efficaciter, cum spe successus*, til at udføre, med Haab om Lykke.

Árædilegr, *non impossibilis, tentandus*, som synes muelig, til at forsøge.

Árædisamr, *audax*, dristig, forvoven.

Árædismadr, *m. vir audax*, en dristig Mand, Vovehals.

Ás, *m.* (*pl.* æsir), *vir asiaticus*, en Asiater. 2) *nomen cuiuscumqve numinis ethnici*, Gud, et Fællesnavn for Nordens gamle Guder. 3) *Odinus*, Odins Egennavn.

Ás, *m. trabs, sublica in culmine domus*, Aas, Rygaas. Hann ferr upsum og ásum, *cursor est optimus, et metaph. in extremitatibus versatur*, han springer om hvor det skal være, *fig.* vover sig yderlig. 2) *jugum terræ, seu monticulus oblongus in formam trabis*, Bjergaas, Bjergryg.

Ás, *m. internodii transtrum in consibulatis*, Stift, Bjælke i et Spænde. 2) ás (í metum), *librile*, Stangen (i en Vægtskaal). 3) *pertica*, en tyk Stang, Bjælke, Bom.

Ás, *m. unitas in tessera seu talis, qvam etiam canem vocant*, eet Øje, det sletteste Kast med Tærninger. 2) ás (í spilum), *monas*, Esset (i Kort).

Ása (at ása), *perticis pandere vela*, udspænde Sejlene med Stænger.

Ásaka, at, *improbare, incusare*, anklage, beskylde.

Ásakan v. ásökun, *f.* Beskyldning.

Ásáld, *n. colluvies nivalis*, en Snebyge, Snefog.

Ásamt, *simul*, tilligemed.

Ásanna, *probare ipsa re*, udviser, tilstaar. Hann lét þad ásannaz, *actu probavit*, han viste det i Gjerningen.

Ásáttr, *contentus*, tilfreds, enig.

Áseilast, *vid.* ásælast.

Áset, *constituo, propono mihi*, foresætter mig.

Ásetningr, *m. propositum*, Forsæt.

Ásett rád, *n. consilium bene constitutum*, velberaadt Hu, fuldt Overlæg.

Ásfiski, *f. v. n. freqventissimus accursus piscium* Fiskevrimmel, Mængde af Fiske.

Ásiá, *f. protectio*, *pr. observatio*, Forsorg, egentl. Paasyn, Tilsyn. At veita ásiá, *commiserari, favere*, beskytte, forbarme sig over.

Ásiáandi, *videns*, som ser paa. 2) *favens*, gunstig, bevaagen.

Ásiálegr, *speciosus*, anseelig, velskabt, smuk.

Ásiáleiki, *m. formæ decor*, Anseelighed, Smukhed.

Ásiána, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Ásigkominn, *affectus*, beskaffen, skikket. 2) *proportionatus*, proporsioneret. Vel á sig kominn, *pulcræ proportionis*, vel proporsioneret, af smuk Skabning.

Ásigkomulag, *n. circumstantiæ*, Beskaffenhed, Omstændighed, Lejlighed. 2) *proportio membrorum corporis*, Lemmernes Proporsion.

Ásión, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Aska, *f. cinis*, Aske.

Áskipan. *nautarum ordo et numerus*, et Skibs Besætning, Mandskab.

Áskipanarmadr, *m. nauta*, Skibsmand, en af Skibets Mandskab.

Áskotnast (at áskotnast), *acqvirere, venari*, gjør Fremgang, erhverver. Hvad sem þér áskotnast, *qvicqvid tibi acqviritur*, hvad du faar, erholder.

Askr, *m. fraxinus*, Ask, et Asketræ.

Askr, *m. vasculum ligneum*, et Slags Trækar, Æske, Bøtte. 2) *certa mensura fluidorum*, et Maal til flydende Varer. Biörgvinar askr mótmarkadr, *mensura fluidorum Bergæ in comitiis signata*, et justeret, mærket Kar til at maale vaade Varer med, saaledes som det brugtes i Bergen.

Askr, *nom. pr. viri primi, in Edda, cujus uxor* Embla. *metaph. terræ filius*, den første Mands Navn, Nordboernes Adam, efter Edda. Hans Kone var Embla.

Áskynia, *aliqvalem notitiam habens*, som har mærket en Smule af noget. Hann vard þess áskynia, *olfecit*, han mærkede det, fik et Nys om det.

Ásłákr, *m. gallus gallinaceus, etiam nom. propr. viri*, en Hane, ogsaa et Mandsnavn.

Áslattr, *m. regimen affectuum v. impotentia eorum*, Affecternes Herskem eller Overmagt. *Propr. verberatio undarum in tabulata navis vento exposita*, egentl. Bølgernes Skyllen imod Skibet.

Áſlædíngr, *m. incertus, vagus rumor*, løſt Rygte.

Áſmegin, *n. robur eximium ſupra ſortem humanam*, Gudekraft, overmenneſkelig Styrke.

Áſmundr, *m. fruſtulum ferri, maſſula e fornace rudis accepta*, en Jærnklump, raat Stykke Jærn, ſom man tager det uforarbejdet ud af Ovnen. Merkr áſmundr, *ſemilibra ferri*, en Mark Jærn.

Aſna, *f. aſina*, Aſeninde.

Aſnaz, *ſervili more vexari, ſervire modo aſinario*, plages, ſlide og ſlæbe ſom et Beſt.

Aſni, *m. aſinus*, et Aſen.

Áſókn, *f. oppugnatio*, Angreb, Beſtormelſe. 2) *impotens deſiderium*, hæſtig Lyſt, Higen.

Áſókun, *f. vid.* áſakan.

Aſſa, *f. aqvila*, *tibiis lanatis, roſtro et digitis luteis, chryaetos (auctorum)*, en Ørn.

Áſt, *f. amor*, Kjærlighed.

Áſtand, *n. circumſtantiæ*, Tilſtand, Omſtændigheder.

Áſtarqvedia, *f. ſalutatio amiciſſima*, kjærlig Hilſen.

Áſtbundinn, *amore conjunctus*, bunden til, forbunden ved eller i Kjærlighed.

Áſteyting, *f. offenſio*, Anſtød.

Áſtfaſtr, *fidus amicus*, tro, faſt i Venſkab.

Áſtfólginn, *intime amatus*, inderlig elſket.

Áſtir, *f. pl. amores*, Kjærlighed, Elſkov. 2) *albæ nubeculæ ungvium*, hvide Prikker paa Neglene.

Áſtkiær, *dilectiſſimus*, meget kjær, elſket, dyrebar.

Áſtleyſi, *n. aſtorgia*, Mangel af Kjærlighed.

Áſtrád, *n. pl. tutiſſima et fidiſſima conſilia intimorum amicorum*, fortrolige Venneraad.

Áſtrak, *n. lithoſtratum*, Stenlægning, Indlægning. *dan. olim* Aſtrag.

Aſtrakadr, *lithoſtratus*, ſtenlagt, indlagt.

Áſtrída, *affectus ſenſitivus, paſſio*, Anfægtning, Modgang, Uheld.

Áſtríki, *n. ſtorge*, varm, faſt Kjærlighed.

Áſtríkr, *in amore conſtans*, varm, faſt i Kjærlighed.

Áſtſamlega, *amabiliter*, kjærligen, venligen.

Áſtſamlegr, *amabilis*, kjærlig, venlig.

Áſtſemd *et* áſtſemi, *f. candor amicitiæ*, Kjærlighed, oprigtigt Venſkab.

Áſtſæll, *populo gratus, acceptus*, almindelig elſket, yndet.

Áſtſælld, *f. favor popularis*, almindelig Yndeſt og Agtelſe.

Áſtúd, *f. intimus, continuus amor*, inderlig Kjærlighed, Hengivenhed.

Áſtúdlega, *amabiliter*, kjærligen.

Áſtúdlegr, *amabilis*, kjærlig.

Áſtunda, *conor*, ſtræber efter, lægger Vind paa.

Áſtundan, *f. (v.* Áſtund), *diligentia, conatus*, Stræben, Beſtræbelſe.

Áſtundunarſamr, *diligens, induſtrius*, flittig, vindſkibelig.

Áſtvinr, *m. cariſſimus amicus*, inderlig elſket Ven.

Áſtæda, *f, fundamentum ſeu inſtantia*, Grundvold; Grund. 2) *facultates*, Lejlighed. Hér

er lítil áſtæda, *hic ſunt exiguæ facultates*, her er liden Leſlighed.

Áſveigr, *in unum latus vergens*, heldende til den ene Side. Hann gérdi mér áſveigt, *partibus favebat adverſariorum meorum*, han var partiſk imod mig.

Áſvif, *n. pl. deliqvium*, Daanelſe, Beſvimelſe. *vid.* öngvit. 2) *paroxyſmus*, et Anfald af Sygdommen.

Áſýn, *v.* Áſýnd, *f. vultus*, Aaſyn.

Áſækinn, *impetuoſus*, angribende, begjerlig, gridſk efter.

Áſæliz, (*alii* áſeiliz), *circumvenire, alieno detrimento commodum ſibi qværere*, gjør ſig Fordel til en andens Tab, bedrager, ſnyder.

Áſælni, *f. captatio commodi ex alieno damno*, Egennytte, Optrækkeri.

At, *n. inſtigatio ad certamen, v. pugnam*, Ophidſen til Kamp eller Strid (om Dyr). Heſta at, *conflictus eqvorum*, Heſtefægtning. *vid.* et.

At, *n. tinctura*, Beſudlen, Tilſølen.

Át, *n. eſus, commeſtum*, Spiſen, Eden.

At, *præp. ad, uſqve, tenus*, ad, ved; *hodie ſæpe* ad. Þeir komu at hönum, *ad eum venerunt*, de kom til ham, over ham; at eilífu, *in æternum*, i Evighed. Gizor bió at Mosfelli, *Gizor Mosfelli habitavit*, Giſſur boede paa Mosfell. Hann var at drápi Gunnars, *cædi Gunnaris interfuit*, han var ved Gunnars Drab; at lögum, *jure*, efter Lovene. At ödru, *qvoad cetera*, for det øvrige. 2) *etiam cum genitivo*, ogſaa med Genit. f. Ekſ. Þeir giſtu at Biarnar, *apud Biornem hoſpitati ſunt*, de tog ind til Bjørns. 3) *præſtat vicem duarum conjunctionum Latinorum: ut et qvod;* hann bidr, at madrinn bídi, *optat ut maneat*, ogſaa et Bindeord: at, f. Ekſ. han beder at Manden vilde bie. Endelig ogſaa Infinitivs Mærke: at.

Ata, *tingo, colores induo, cruento*, anſtryger, farver, beſudler, tilſøler.

Áta, *f. cibus*, Mad; *eſca*, Lokkemad. Drecka bidr gód áta, *cibus ſitim parit*, megen Spiſe fordrer Drikke.

Ata, *f. vis cauſtica, carcinoma*, Kræft.

Atadr (í blódi), *cruentus, cruentatus*, blodbeſtænket, blodbeſudlet.

Átak, *n. attactus*, Beføleſe, Berørelſe. 2) *niſus virium*, Anſtrengelſe. Heſtrinn er feitr átaki, *eqvus attactu pinqvis eſt*, Heſten er fed at føle paa. Hann örmagnaſt af átaki, *uſu virium deficit*, han udmattes af Anſtrengelſen.

Atall, (*vulgo* ötull *olim etiam*, ötvinn) *ſtrenuus*, raſk, tapper.

Atapi, *ſtolidus et præcipitis conſilii vir*, en toſſet, ubetænkſom Perſon; at géra at atapa manni, *periculo pro aliis exponere*, udſætte en for Fare iſteden for ſig ſelv, bruge en til Skjold.

Atberſt, *v. imp.* (at atberaſt), *accidit, contigit*, det hændte ſig, tildrog ſig. *Kn.*

Atbúnadr, *m. tractatio, ſuſtentatio*, Behandling, Pleje, Oppasning. Konúngr fá hönum fyrir beſta atbúnadi, *omnes vitæ neceſſitates*

rex optime illi prospexit, Kongen sørgede for at han nød den bedste Pleje.

Atburdamadr, *vir laboriosus*, en stræbsom Mand.

Atburdir, *m. pl. nisus, conatus*, Foretagende, Beskjæftigelse, Handeler.

Atburdr, *m. casus, eventus*, Tildragelse, Begivenhed. Þar vard sá atburdr, *accidit ibi*, der indtraf den Begivenhed.

Atdáanlegr (dáiz at), *admirandus, perelegans*, overordentlig, fortræffelig, som man maa undres over.

Atdráttamadr, *subst.* atdráttasamr, *adj. laboriosus et industrius vir in asportandis necessitatibus familiæ suæ*, en omhyggelig og dygtig Mand til at skaffe ind, en Mand som er om sig.

Atdráttr, *m. commeatus*, Tilførsel, Proviant, Levnetsmidler.

Atdrættir, *m. pl. asportatæ necessitates, acqvisitio et commeatus cibariorum*, det at skaffe ind til Husholdningen, ogsaa det man skaffer ind.

Atdýpi, *n. profundum littorale*, dybt Vand nær ved Stædden.

Ateins, *solum, tantum*, blot, allene. *Kn.*

Átekt, *f.* 1) *idem ac* átak. 2) *protestatio litis*, Stridighed, Tvist, Angreb. E'g bíd átekta, *exspecto donec lite prævertar*, jeg bier til man søger mig først.

Atel (at atelia), *increpare*, tiltaler, irettesætter.

Atfall, *n. venilia, accessus maris*, Havets Stigen, Opskyllen til Strandkanten.

Atfángadagr, *m. dies parasceves, dies acqvisitionis rerum necessariarum*, den næste Dag førend en Højtid, da man skaffer ind eller gjør Forberedelser til Festen.

Atfángamadr, *vid.* atdráttamadr.

Atfaralauſt, *sine aggressione hostili*, uden Anfald, fiendtligt Angreb.

Atfaranótt, *f. nox præcedanea, vigilia*, Natten før en paafølgende Helligdag.

Atferd, *f. ratio, modus agendi*, Metode, Behandlingsmaade.

Atferdi, *n. idem.*

Atferli, *n. modus incipiendi*, Maade at gribe en Sag an, Metode. 2) *mores*, Skik, Maneer.

Atfindinn, *morosus, difficilis*, dadlesyg.

Atfindni, *f. morositas, reprehensio*, Dadlen, Lasten, Brantenhed.

Atfinnanlegr, *reprehensibilis*, dadelværdig, som man med Grund kan sætte ud paa.

Atfinníng, *f. reprehensio*, Dadlen.

Atfinníngarverdr, *taxandus*, som fortjener at lastes, dadles.

Atflutníngr, *m. asportatio*, Tilførsel.

Atfluttr, *advectitius*, tilført, indført.

Atföng, *f. pl. commeatus*, se Addrættir.

Atför, *f. aggressio, intentatio necis*, fiendlig Overfald i ens eget Hus. *Hodie executio mulctæ pecuniariæ*, nu omstunder Exsekutsjon, Inddrivelse af en Pengemult.

Atframm, *prope ad finem*, næsten lige til, nærved. Bergr var atfr. kominn bana, enn

bættadi er áleid, *Bergus morti vicinus erat, at tandem revaluit*, Berg var næsten død, men kom sig dog omsider jo mer og mer.

Atfylgi, *n. solertia*, Anstrængelse, det at gribe sig an, gjøre hvad man kan. 2) *auxilium*, Hjælp, Bistand.

Atfærsla, *f. audacia*, Dristighed. 2) *vires*, Kræfter, (*potius idem ac* addrættir).

Atgánga, *f. invasio, initium oppugnationis*, Angreb, Anfald. 2) *oppugnatio*, Bestormelse, Storm.

Atgángr, *m. actus fervidus, lucta, pugna*, hidsig Kamp. 2) *accessus, venia accedendi*, Adgang, Tilgang.

Atgeir, *m. securis romana, framea, lancea*, en Hellebarde. (at, geir *lancea*).

Atgiörd, *f. emendatio, refectio*, Istandsættelse, Reparation.

Atgiördir, *f. pl. res gesta, facta*, Bedrifter.

Atgörfi, (*vid.* gérfi *v.* görfi) *n. præstantia corporis, utpote robur, decor*, Legemsfuldkommenhed, Styrke, Skjønhed, Færdigheder.

Atgiörfismadr, *vir dotibus et naturæ et artis præstans*, en udmærket, drabelig Mand, især som har Færdighed i Legemsøvelser.

Atgreini, *discerno, delectum habeo*, affondrer, adskiller, skjælner.

Atgreiníng, *f. discrimen*, Affondren, Adskillelse.

Atgæti, *adverto animum*, lægger Mærke til, iagttager.

Atgætinn, *prudens, attentus*, agtpaagivende, opmærksom.

Atgætni, *f. observantia*, Agtpaagivenhed, Opmærksomhed.

Atgætsla, *f. attentio, cura*, Iagttagelse, det at bemærke, være opmærksom paa.

Athafnarlaus, *otiosus, sedens*, ledig, uvirksom.

Athafnarmadr, *morio*, Nar, en som maa holde Lyset. Ólafr hafdi Grím at ath. manni, *Olafus Grimum ludibrio habuit, Grimus caudam traxit*, Olav havde Grim til Bedste, holdt ham for Nar.

Athafnarslæki, *n. mulier procax, stulta*, en fræk, uforstandig Kvinde.

Athafna (at athafna sig), *sibi prospicere, res suas curare*, sørger for sit Beste, passer sine Sager.

Athefst, *patro, admitto*, udretter, foretager mig.

Athiúka, *faveo, recreo*, plejer, vederkvæger, forfrisker.

Athiúkan, *f. benevolentia*, Vederkvægelse, Forfriskning, Pleje.

Athlátr, *m. derisio*, Beleen, Bespottelse.

Athlúi, *m. vid.* athiúkan.

Athlæi, *n. scurra, ludibrio expositus*, en Nar, en som er Gjenstand for Spot og Latter. 2) *ludibrium*, Spot, Udleen. Giöra einn at athlæi, *deridendum propinare*, gjøre Nar ad en.

Athlæinn, *ridibundus*, som gjerne ler ad hvad han ser.

Athlæislegr, *ridiculus*, latterlig, naragtig.

Athlæislega, *scurriliter*, naragtigen.

Athöfn, *f. opus, labor*, Foretagende, Verk. 2) *mores*, Skik, Sædvane.

Athöfn, *f. ludibrium*, Narreri, Spot.

Athuga, *considero*, betænker, eftertænker.

Athugaleysi, *n. socordia, incogitantia*, Ubetænksomhed, Uagtsomhed.

Athugasamr, *cautus*, betænksom, agtpaagivende.

Athugasemi, *f. indoles amussitata*, Punktlighed, Betænksomhed.

Athugaverdr, *observandus*, mærkværdig.

Athugi, *m. cautela*, Forsigtighed, Betænksomhed, Agtpaagivenhed.

Athugull (*v.* athugall), *providens, prudens*, eftertænksom, betænksom, opmærksom.

Athvarf, *m. refugium, item advolatus*, Tilflugt.

Athygli, *n. et f. observantia*, Opmærksomhed.

Athylliz (athylltiz, hefi athyllzt, at athyllaz), *adhæreo, amicitiam ambio*, holder mig til en, søger ens Venskab.

Athæfi, *n.* 1) *mores*, Opførsel, Handlemaade. 2) *negotium, actio*, Foretagende, Syssel.

Atkall, *n. postulatio*, Anmodning, Fordring.

Atkast, *n. criminatio*, Beskyldning, Dadlen.

Atkoma, *f. adventus, specialiter dicitur ita appulsus nautarum piscatorum*, Ankomst, siges især om Fiskerne, naar de komme i Land.

Átián, *octodecim*, atten, 18. Átiánsinnum, *octodecies*, atten Gange.

Atlaga, *f. initium pugnæ navalis*, det at lægge til med Skibene for at begynde et Søslag.

Atlídandi, *m. acclivitas*, Bakke, Skraaning opad.

Atlot, *n. pl. gestus*, Lader, Gebærder. 2) *conversatio*, Begegnelse.

Atlæti, *n. tractatio*, Behandlen, Medfart. 2) *compellatio*, Tiltale, Optagelse, Begegnelse.

Átmatr, *m. cibaria arida*, tør Mad.

Atorka, *f. strenuitas*, Driftighed, Mandighed.

Atorkumadr, *strenuus laborator*, en driftig, arbejdsom Mand.

Atorkusamr, *strenuus*, driftig, arbejdsom, mandig.

Átölur, *f. pl. increpatio*, Bebrejdelse, Paatale.

Atqvædamadr, *homo melioris notæ*, en vigtig Mand, en Mand af megen Betydenhed, Indflydelse.

Atqvædalaus, *infimæ v. nullius notæ*, af liden eller ingen Betydenhed, ubetydelig.

Atqvædi, *n. syllaba*, Stavelse. 2) *sententia decisiva*, Dom, Kjendelse.

Atreid, *f. adeqvitatio, concursus eqvitum*, Det at ride imod, Angreb til Hest.

Atrenna, *f. nisus*, Bestræbelse, Anstrængelse. I' einni atrennu, *uno nisu*, med et Sæt.

Atridi, *n. rei momentum, verba palmaria*, Hovedsag, Hovedomstændighed.

Atridsord, *idem*, Hovedord, Hovedpost.

Atrodníngr, *m. confluxus*, Tilløb, Sammenstimlen.

Atródr, *m. remigium strenuum*, rask, dygtig Roen; *congressus navalis*, Angreb til Søs. Gylldr atródr, *idem*.

Átrúnadr, *m. religio*, Tro, Religion. 2) *fiducia*, Fortrøstning, Tillid til.

Atfamr, *pugnax*, *irreqvietus*, krigersk, urolig.

Atfeta, *f. domus*, *habitaculum*, Bopæl, Sæde, Residens.

Atfera, *f. aucupum vox de præcipitio rupium*, det Sted paa steile Klipper, hvor en Fuglefænger sidder for at give Tegn.

Atfeti, *m.* 1) *assessor*, Bisidder, Hoessidder. 2) *habitator*, Beboer. 3) *herus*, *dominus*, *possessor*, Ejermand, Besidder.

Atfetr, *n. idem ac* atfeta, *domus*, Sæde, Residens.

Atfetrsftadr, *metropolis*, *sedes regia*, *caput regni*, Residensstad.

Atfetufær madr, *qvi in præcipitio excubias agere sustinet*, *ut aucupis nutum observet*, som er istand til (uden Svindel) at staa paa Udkig paa steile Klipper, for at iagttage Fuglefængerens Vink.

Atfiáleiki, *m. idem ac* atfiálni.

Atfiáll, *parcus*, *tenax*, paaseende, paaholdende, karrig.

Atfiálni, *f. tenacitas*, Paaseenhed, Paaholdenhed.

Atfíg, *n. imminentia*, Nærhed, det at være overhængende. Nú er hregg í atfígi, *imminet procella*, nu overhænger der et Uvejr os.

Atfión, *f. censio*, *taxatio*, Beregnelse, Ansættelse i Skat og Skyld.

Atfkil (at atfkilia), *divido*, *distingvo*, adskiller, skjælner imellem.

Atfkilnadr, *m. discessio*, Adskillelse, Skilsmisse, Afskjed.

Atfkot, *n. scomma*; *inopinatus adventus*, Stikpille, Glose; uformodet, uventet Ankomst.

Átfkotadýr, *n. inopinatus et suspectus hospes*, en uventet Gjæst; en Ræv eller deel. Dyr, som af og til lader sig se. Þar er eitthvad atfk. d., *lupus in fabula*, naar man taler om Fanden er han altid nærmest, der er Ulve i Mosen.

Atfkotaillr, *maledicus*, *criminator*, bagtalersk, meget for at give Stikpiller.

Atfkotsyrdi, *n. pl. sannæ*, spodske Ord, Stikpiller.

Atfókn, *f. oppugnatio*, *impetus*, Angreb, Anfald. 2) *freqventatio loci vel personæ publicæ*, *utpote fori*, *templi*, *judicis etc.*, det man søger til et Sted eller en Person f. Eks. til Torvs, til Kirke, til Tings.

Atfókn, *f. incubus*, *ephialtes*, *suppressio nocturna*, Maren, Mareridt.

Atfólginn, *tumidus*, svulmet. Atfólgid lopt, *cælum minax*, Luft, som truer med Uveir.

Atftod, *f. auxilium*, Bistand.

Atftrengdr, *coarctatus*, indkneben, tilstrammet.

Atfúgr, *m. collisura*, *metaph. infestatio*, Sammenstøden, Tiltrækken; fig. det at blive ideelig foruroliget, overfaldet.

Atfvif, *vid.* áfvif.

Átt, *f. plaga*, *cardo mundi*, *regio*, Verdenskant, Verdenshjørne. Fjórar áttir heims, *qvatuor cardines mundi*, Verdens fire Hjørner.

Átt, *f. id ac ætt.*

Átta, *octo*, aatte, 8. Átta í spilum, *ogdoas*, Aatten, en Aatter (i Kort). Átta vetra, *octennis*, aatte Aars, aatte Aar gammel.

Áttafinnum, *octies*, aatte Gange.

Áttatígi, *v.* áttatíu, *octoginta*, firsindstyve, 80.

Átthagar, *m. pl. territorium*, Landstrækning, Egn, hvor en har sin hele Slægt, Fødeegn. *it. pascua propria*, Græsgange, som tilhører en allene.

Átti, *octavus*, den ottende. *Ku.*

Áttrætt diúp, *profundum 80 passuum*, et Dyb i Havet paa 80 Favne.

Áttrædr (madr), *octogenarius*, firsindstyve Aar gammel.

Áttúngr, *octava pars*, en Aattendeel, Aatting.

Áttæríngr, *m. navis octo remorum*, en Baad med aatte Aarer paa hver Side.

Áttú *pro* at þú *qvod tu*, at du, *euphoniæ ergo.*

Átumein, *n. cancer*, Kræft.

Átvagl, *m. heluo*, Fraadser, Slughals. *vid.* vagl, *gulo.*

Atvara, *præmoneo*, advarer (N. O.)

Atvik, *n. compellatio*, Tiltale, Forhold mod andre. 2) *momenta, circumstantiæ*, Omstændigheder. Hann tiáir sig vel í hótum og atvikum, *fronte et gestu humanitatem præ se fert*, han viser sig artig i Omgang og Tale. Hann sagdi frá öllum atvikum, *de omnibus circumstantiis distincte retulit*, han gav Efterretning om alle Omstændigheder.

Atvika, *compello*, tiltaler, begegner.

Atvinna, *f. sustentatio, victus*, Underholdning, Levnetsmidler.

Atvist, *f. præsentia in prælio v. actu qvodam*, Overværelse, Nærværelse.

Atvistarmadr, *præsens, autoptes*, en som var overværende, Øjevidne.

Atvörun, *f. admonitio*, Advarelse, Advarsel. (N. O.)

Atværi, *n. idem ac* atvinna.

Atyrdi, *n. pl. reprehensio, insectatio*, Bebrejdelser, haard Tiltale.

Aud, *particula inseparabilis, qvæ in compositis notat facilitatem*, en uadskillelig Forstavelse, som betegner en Lethed. F. Eff.

Audbedinn, *sponte largiens*, let at bede, straks villig.

Audbeygdr, *facile flexilis*, let at bøje, bøjelig.

Audbrotinn, *fragilis*, let at brække, bryde, skjør.

Audfenginn, *facile parabilis v. impetratu*, let at erholde, komme over.

Audfundinn, *inventu facilis*, let at finde.

Audga, *locupleto*, beriger.

Audgaz, *ditesco*, beriges, bliver rig.

Audginntr, *credulus, deceptu facilis*, let at narre, bedrage.

Audgiördr, *factu facilis*, let at gjøre, let.

Audgr, audugr, *dives, opulentus*, rig, formuende.

Audgætilegr, *facile æstimabilis, vilis*, let at vurdere, ringe, let at have.

Audid verdr þess, *eveniet*, det vil lykkes, er af Skjæbnen bestemt. Eptir því sem audid verdr, *qvo fata trahunt*, efter som Skjæbnen har bestemt.

Audkéndr, *notu facilis*, let at kjende, kjendelig.

Audkénni, *v.* audkynni, *n. signum facile dignotu, character distinctivus*, Kjendetegn, Kjendemærke.

Audkéyptr, *emtu f. impetratu facilis*, let at faa til Kjøbs, at bekomme. Alt er audkéypt hiá lífinu, *vita cuiqve carissima omnium*, alt er ringe imod Livet.

Audlegd, *f. res lautæ, opes*, Rigdom, Formue.

Audleikinn, *lusu f. actu facilis*, let at spille, let at gjøre, let.

Audlíngr, *m. v. rex, primas qvidam, pr. liberalis, largus opum*, en Konge ell. Ædling, Magnat; egentl. en gavmild, rund Mand.

Audmadr, *m. dives*, en rig Mand.

Audmiúkr, *humilis, facilis*, ydmyg, føjelig.

Audn, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, øde Tilstand. 2) *desertum, solitudo, sæpius in plurali*: audnir *f. pl. loca deserta, inhabitata*, Ørk ell. Ørken, hyppigere i Fl. audnir, Ørkener.

Audna, *f. bona fortuna, æqva sors*, Skjæbne, Lykke.

Audnarmadr, *pauper*, en fattig Mand. 2) *prædo et fur*, Røver, Stimand.

Audnaz, *contingit*, lykkes, gaar an. Þad vill ei audnaz, *non succedit*, det vil ikke lykkes.

Audnulaus, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Audnuleysi, *n. iniqva sors, infortunium*, Ulykke, Uheld.

Audnuminn, *qvi facile doceri potest*, let at lære, fatte.

Audnæmr, *perceptu facilis*, som let lærer, næm; let at lære. Audnæm er ill danska, *mala verba facile discuntur*, slette Ord erindres let.

Audqvisi, *m. imbellis, laboris impatiens*, en Usling, som intet kan udholde. Einn er audqvisi ættar hvörrar, *heroum filii noxæ*, der er en Vandslægtning i hver Æt.

Audr, *m. opes, divitiæ*, Formue, Rigdom. Audr *pro* haudr, *hodie res immobiles*, nu omstunder faste Ejendomme.

Audr, *vacuus*, øde, ledig. Undir audum himini, *sub dio*, under aaben Himmel.

Audrádinn, *perceptu v. consultu facilis*, let at gjætte, opløse; ell. beslutte.

Audrádr, *facilis, qvi aliorum consiliis locum dat*, som gjerne lader sig raade.

Audsagdr, *dictu facilis*, let sagt, let at sige.

Audsiedr, *visu facilis*, let at se, øjensynlig.

Audsien, *idem*.

Audsóktr, *qvæsitu v. effectu facilis; oppugnatu facilis*, let at udvirke; at angribe.

Audsveipni, *f. facilitas*, Bøjelighed, Aandssmidighed.

Audsveipr, *moriger*, bøjelig, føjelig.

Audsýni, *demonstro, lubens præbeo*, tilkjendegiver, beviser, viser med Fornøjelse.

Audsýnilega, *evidenter*, klarligen, indlysende.

Audsýnn, *v.* audsynilegr., *clarus*, *evidens*, tydelig, indlysende, soleklar.

Audsær, *perspicuus*, øjensynlig, klar.

Audtaminn, *domabilis*, let at tæmme, vænne.

Audtrúi, *v.* audrúa, *credulus*, lettroende.

Audun, *m.* *desolator*, *agnomen Odinis*, en Ødelægger, Forstyrrer, et af Odins Tilnavne.

Audvaninn, *v.* audvandr, *docilis*, let at vænne, lærvillig.

Audvelldi (at audvellda), *facile prædicare*, *difficultatem dissimulare*, forestiller noget let gjørligt.

Audvelldr, *facilis*, let.

Audveldliga, *facile*, letteligen. *Kn.*

Audvirdi, *n.* *res parvi pretii*, en Ubetydelighed, ringe Ting.

Audvirdi (at audvirda), *dedignor*, nedværdiger, ringeagter, forsmaar.

Audvirdilegr, *facile æstimabilis*, *contemtus*, ringe, ringeagtet.

Audvirdismenn, *nebulones*, Skarns Folk, Drog.

Audvirdr, *vid.* audvirdilegr.

Audvitadr, *scitu facilis*, let at begribe, øjensynlig. Þad er audvitad, *facile sciri potest*, det er klart, det forstaar sig selv.

Audæfi, *n. pl.* *immensæ opes*, stor Formue, store Rigdomme.

Auga, *f.* *oculus*, Øje. At líta réttum augum til, *sine invidia æstimare*, at betragte uden Misundelse, bedømme uden Partiskhed. At koma auga á, *aspicere posse*, at faa Øje paa. At hafa auga á, *a)* *usurpare oculis*, *curare*, have Øje til, holde Øje med, se til. *b)* *ambire*, have Lyst til. At hafa gott auga á nockuru, *bene de aliqva re sentire*, have gode Tanker om. Hönum stódu helst augu til þess, *præter omnia appetiit*, han ønskede især det. Hann rak uppá mig augun, *oculos in me defixit*, han kastede Øjnene paa mig. 2) *foramen*, et Hul, Øje.

Augablik, *n.* *momentum*, Øjeblik.

Augabragd, *n.* *idem.*

Augabrún, *f.* *supercilium*, Øjenbryn.

Augakall, *m.* *acetabulum*, *cotyle*, Hofteskaal. At gánga úr augaköllunum, *exischion pati*, at forvrie Hoften.

Augastadr, *m.* *objectum visus*, noget man ser paa, at hafa augnastad á, *diligenter observare*, holde Øje med.

Augasteinn, *m.* *pupilla*, *humor crystalinus*, Øjesteen.

Augliós, *clarus*, *manifestus*, øjensynlig, klar.

Auglióslega, *evidenter*, øjensynligen, klarligen.

Auglit, *n.* *vultus*, Ansigt, Aasyn.

Auglýsi, *patefacio*, bekjendtgjør, gjør vitterlig.

Augnafró, *f.* *euphrasia*, Øjentrøst (en Urt).

Augnagrým, *v.* augnakrým, *n.* *glaucoma*, en graa Plet i Øjet. 2) *gramia*, Rødde, Boer i Øjekrogene.

Augnalok, *n.* *palpebra*, Øjelaag.

Augnahár, *n.* *cilium*, Øjenhaar, Haarene paa Øjelaagene. *idem ac* hvarmahár.

Augnahvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag.

Augnahvíta, *f. albugo*, det hvide i Øjet.

Augnakládi, *m. psorophthalmia*, Kløe, Keillen i Øjnene.

Augnakrókr, *m. sinus oculorum, hircus*, Øjekrog (den inderste).

Augnalag, *n. status, facies oculorum*, Øjnenes Stilling og Beskaffenhed.

Augnarád, *n. indicium mentis ex oculis*, Øjnenes Udseende forsaavidt de tolke Sjælens Beskaffenhed. Grimt augnarád, *atrei oculi*, grumme Øjne.

Augnaslím, *n. glaucoma*, rindende Øjne, Øjenflod.

Augnasteinsbugr, *m. iris oculorum*, Regnbuen i Øjet.

Augnatillit, *n. id ac* augnarád.

Augnatepra, *f. hippus*, skjælvende Øjne.

Augnatitr, *n. v.* augnatinan, *f. idem.*

Augnatóft, *f. pl.* —tóftir, *cavum oculi, orbitæ oculorum*, Øjehule.

Augnavar, *n. vid.* Augnagrým.

Augnaveiki, *f. infirmitas oculorum*, Øjensvaghed.

Augnaverkr, *m. ophthalmia*, Øjenpine.

Augnavik, *n. sinus oculorum, canthus, hircus*, Øjekrog, Øjevig.

Augnavæta, *f. epiphora (morbi species) vide* Augnaslím.

Augndapr, *lippus*, surøjet, rødøjet.

Augndepra, *f. lippitudo*, Surøjethed, røde Øjne.

Augsýn, *f. conspectus, facies*, Øjesyn, Paasyn, Aasyn.

Auk, *insuper, præterea*, foruden, endnu. Þar ad auki *v.* Þess ad auki, *insuper*, desuden, desforuden.

Aukabord, *n. compostile*, et afsides, aparte Spiseborд.

Aukadagr (í hlaupári), *dies intercalaris bissextus*, Skuddag (i Skudaarene).

Aukafáng, *n. superfætatio, epicyema*, Oversvangerskab, Drægtighed paa ny, inden det første Foster er født.

Aukatekid ord, *n. hyperbole*, Overdrivelse, fornærmelig Tiltale. Hann mælti aldrej vid þann mann aukatekid ord, *verbis erat illi gravis et verificus*, til den Mand talte han aldrig et fornærmende Ord.

Aukatúngl, *n. luna embolimæa*, Indskudsmaane.

Aukayrdi, *n. idem ac*: aukatekid ord.

Aukhelldr, *nedum*, end sige, langt mindre.

Auki, *m. additamentum, augmentum*, Tillæg, Forøgelse.

Aukinn, *auctus*, forøget, formeret. Hálfu aukinn, *dimidio plus*, en halv Gang saa meget.

Auknefni, *n. cognomen*, Ogenavn.

Aulalegr, *agrestis, insulsus*, bondeagtig, plump.

Aulaz, *stolide ambulare et effutire*, kommer tosset afsted.

Auli, *m. barro, homo futilis, bliteus*, en Tosse, Dumrian.

Aumíngi, *m. misellus*, en Usling, Stakkel.

Aumliga, *misere*, elendigen, ynkeligen.

Aumlegr, *aspectu miser*, elendig, ynkelig.

Aumka (einn), *misereor*, ynker, beklager. Mig aumkar yfir þeim, *misereor eorum, v. condoleo sortem eorum*, jeg beklager dem, ynkes over dem. A. sig, *lamentari*, jamre sig.

Aumkan, *f. miseratio*, Ynk, Medlidenhed.

Aumkaz yfir, *miserescit me, tangor miseria alicuius*, ynkes over, har Medynk med. E'g aumkaz yfir manninum, *miserescit me hominis*, jeg ynkes over Mennesket.

Aumkunarlegr, *miserandus, miserabilis*, ynkelig, ynkværdig.

Aumkunarverdr, *id.*

Aumnögl, *f. reduvia*, Neglerod.

Aumr, *miser, calamitosus*, elendig, ussel, ulykkelig. *R.*

Aumstaddr, *miserandus*, ynkværdig.

Aungla, *hamo piscari*, angler, fisker med Angel.

Aungla-lag, *n. uncinus pro formandis hamis piscatorum*, en Model til en Angel, Fiskekrog.

Aungr, *nemo*, ingen. Aungvum, aungvann, *et omnes casus plurales in usu sunt*, bruges i alle de Kasus, hvis Endelse udgjør en Stavelse. Af öngvu verdr eckert, *ex nihilo nihil fit*, af intet kommer intet. Aungvu at sídr, *nihilo secius*, ikke desmindre.

Aungull, *m. hamus, uncus*, Angel, Fiskekrog.

Aungultaumr, *m. ima pars funis piscatorii infra bolidem*, den Snor, som Angelkrogen fæstes paa neden under Dybslodded.

Aungulvarmr, *recens ex hamo*, nys taget af Krogen.

Aungvannveginn, *neutiqvam*, ingenlunde.

Aungvit, *n. deliqvium animi, ubi qvis sibi non est conscius*, Daanelse, Besvimelse.

Aungþveiti, *n. vid.* andþveiti.

Aur, *m.* 1) *argilla lapidea*, groft og stenigt Ler, Grus. 2) *lutum*, Dynd, Snavs.

Aurar, *m. pl. opes*, Penge, Rigdom. *vid.* eyrir.

Aurasiúkr, *sordide avarus*, pengegjerrig.

Aurasýki, *f. avaritia*, Pengegjerrighed.

Aurfalr (á spióti), *cuspis inversa, v. in terram versa, qvando hasta pro baculo erat, hanc etiam porrigebant olim, qvando hostilitas intra minas stetit*, Spidsen af Spydskaftet, som man vendte nedad, naar man støttede sig ved Spydet. Valgardr setti aurfalinn fyri brióst hönum hvo fast at hann hneig upp at vegginum, *Valgardus tanto robore inversam hastæ cuspidem pectori eius adegit, ut resupinus parieti inclinaret*, Valgard stødte ham med Spydskaftet for Brystet saa han segnede op til Væggen.

Aurgadr, *lutulentus*, dyndet, snavset.

Aurgati, *m. hospitalitas*, Gjæstmildhed; at veita os allan aurgata, *summa hospitalitate erga nos uti*, vise os al Gjæstmildhed, Understøttelse. *Kn.*

Aurmál, *n. rudus*, Ruiner. Nockr aurmál mátti finna þeirrar borgar, *aliqva rudera ejus urbis invenire licuit*, man kunde finde nogle Ruiner af denne Borg.

Aurmikill (vegr), *via lutosa*, leret, dyndet Vej.

Aurridafylsni, *n. suapte desidens cavea, fallax refugium*, et Hul hvori Forreller skjule sig, *fig.* usikkert Tilflugtssted, Skjul.

Aurridi, *m. trutta salmonata, maculata*, en Ørred, Forelle.

Ausa, *f. haustrum, situla*, en Øse, en Brøndspand.

Ausinn, *asperſus*, overøst. Ask veit ég standa, heitir yggdrasill, hárbadmr ausinn hvítum auri, *scio fraxinum, quæ yggdrasill vocatur (equus v. solium Odini) comis præ altus conſperſa candido rore*, jeg ved en Ask, som hedder Ygdrasil (Odins Hest eller Trone), det høje Træ bliver overøst med det klare Vand.

Austan, at, *ex oriente*, fra Østen af.

Austanvindr, *m. eurus, subsolanus*, Østenvind.

Austfirdíngafiórdúngr, *m. quadrans orientalis*, Østfjærdingen (af Island), Østerlandet.

Austfirdíngar, *m. pl. incolæ quadrantis orientalis Islandiæ*, Østerlænderne, Indbyggerne af Østfjærdingen i Island.

Austfirdir, *m. pl. sinus orientalis*, Østfjordene (i Island).

Austlægr, *eous*, østlig.

Austmenn, *m. pl. viri advenæ ex oriente. Nobis hoc nomine Norvagi venerunt*, Udlændere komne fra Østen af, især Nordmænd.

Austnordan vindr, *m. euroaqvilo, meses, euroboreas*, Vinden fra Østen til Norden.

Austr, *m.* 1) *nautea sive aqva in navim ingesta*, Vand, som kommer ind i Skibet, Pumpevand. 2) *haustus*, Øsen, Øsning.

Austr, 1) *orientem versus*, imod Østen. 2) *in oriente*, østlig, i Østen.

Austrrenna, *f. sentina, alveus*, Rende til Pumpevandet, nederste Rum i Skibet.

Austrrúm, *n. interscalmium haustus puppi proximum*, det Rum, som er nærmest Bagstævnen, hvor Vandet øses eller pumpes ud.

Austrsiórinn, *mare balthicum*, Østersøen.

Austrtrog, *n. situla, urna*, Øsekar.

Austrænn, *orientalis, ex oriente*, østlig, østre, fra Østen.

Austræna, *f. aura orientalis, temperata*, mild, sagte Østenvind.

Austur, *n. oriens, exortus æqvinoctialis*, Østen.

Austurálfa, *f. plaga orientalis, Asia*, den østlige Verdensdel, Asien.

Austurvegr, *m. regiones orientales*, Østerlandene (Rusland).

Ávallt, afallt *v.* óvallt, *perpetuo, certe, indubitanter*, bestandig, altid, sikkert.

Ávalr, *convexus, semiteres*, hvælvet, ophøiet, halvrund.

Ávani, *m. mos inveteratus*, gammel Skik, Sæd.

Ávanr (ávön, ávant), *qvod deest, deficit*, manglende. Nockurs er þér ávant, *aliqvid tibi deest*, noget fattes du.

Ávardr, *periculoſus v. insidioſus*, farlig, efterstræbende.

Ávarp, *n. compellatio*, Tiltale, *it. compendium*, kort Begreb.

Ávarpa (at ávarpa), *compello*, tiltaler.

Ávarpsgódr, *comis, humanus*, venlig at tale med.

Ávaxtarſamr, *fertilis, fructuoſus*, frugtbar, nyttig. *R.*

Ávaxtarlítill, *infoecundus, infructuoſus*, ufrugtbar, med liden Frugt. *R.*

Ávedra, *in vento v. oppoſitus vento*, udſat for Vinden, i Vejret.

Ávedraſamr, *procelloſus*, ſtormende, vejrnæm.

Áveriar, *interamni*, Folk ſom bo ved, imellem Floder.

Áverki, *m. vulnus, plaga*, Saar, Hug, Skade.

Ávinníngr, *m. lucrum*, Gevinſt, Vinding.

Ávint, *graviſſimæ oppugnationi v. vento expoſitum*, udſat for et hæftigt Angreb, en Beſtormelſe eller en ſtærk Storm. Þá vard ávint um Söxin, *proræ latus acerrimæ oppugnationi expoſitum erat*, da ſkjede der et ſtærkt Angreb paa den forreſte Del af Skibet.

Ávirdíng, *f. error, lapſus*, Fejltagelſe, Forſeelſe.

Áviſa (at áviſa), *indico*, anviſer.

Áviſan, *f. indicatio*, Anviisning.

Ávíta, *increpo*, ſkjænder paa, irettesætter.

Ávitan, *f. increpatio*, Irettesættelſe.

Ávítur, *f. pl. idem.*

Ávíta- *v.* ávítu-verdr, *increpandus*, ſom fortjener Irettesættelſe.

Ávæni, *n. ſpes incerta, ſpecula*, Forhaabning, Formodning.

Ávöxtr, *m. fructus*, Frugt.

Ax, *n. ſpica*, et Aks.

Axarhamar, *m. malleus ſecuris*, Økſehammer, Bane.

Axarſkór, *m. vagina aciei ſecuris*, et Slags Skjede eller Hytte til Eggen af en Økſe.

Axbroddr, *m.* (efri) *ariſta, gluma*, Akſeſkjæg; (nedri) *urruncus*, det nederſte af Akſet ved Straaet.

Axla (at axla), *in humeros ſublevare, ſuccollare*, løfter, kaſter paa Skuldrene, Akſlerne.

Axlabönd, *n. pl. axillaria*, Seler.

Áþiádr, *in ſervitutem redactus*, ufri, undertrykt, ſom beſtandig maa ſlide og ſlæbe.

Áþián, *f. vid.* anaud.

Áþeckr, *ſimilis*, lignende.

Áþietti, *n. odium, indignatio*, Fortrydelſe, Vrede. Áþiettisyrdi, *n. pl. verba invectiva, minacia, moleſta, gravia*, Beſkyldninger, Skjældsord.

Áþreifan, *f. vid.* þreifan.

Áþrif, *n. pl. attactus*, det at røre ved, tage fat paa.

Áþrifamikill, *attactu fortis, robuſtus*, ſtærk, haard at tage paa.

Áþýngia (einum), *moleſtiam facere, aliqvem gravare v. fortunam ejus*, beſværer, er til Byrde.

B.

Babb, *n. incondita verba, v. inarticulata vox*, uforstaaelige Ord, Pladder, Bablen. Þar kom b. í bátinn, *murmur contra nauclerum exaudiebatur*, Skibsfolkene begyndte at knurre; *item resonabant latera naviculæ fluctibus*, det knagede og bragede i Baaden.

Babba, *balbutio, lallo, balbucinor*, taler uforstaaelig, pladrer, babler.

Bábiliur, *f. pl. nugæ babalorum*, Sludren, Bableri, Pladder, Pludder, Sludder. 2) *superstitio*, Overtro, overtroiske Beretninger.

Bad, *n. balneum, lavacrum*, Bad.

Bada, *balneo*, bader. 2) *molliter moveo, levo*, bevæger sagte, hæver. Hann badar í rósum, *splendide et delicate vivit*, han lever i et yppigt Velleonet. Bada höndum, *elevare manus, attolere*, løfte Armene, ro med Armene.

Bádir, *uterqve, ambo*, begge.

Badmr, *m. arbor, sylva*, Træ, Skov. 2) *flos campi et frons arborum*, Blomster, Løv.

Badstofa, *f. hypocaustum; balnearium*, Dagligstue; Badstue.

Bádumeginn, *utrinqve*, paa, fra begge Sider.

Baga, *f. carmen insulsum, inelegans*, en flaav, smagløs Vise. 2) *idem qvod* amblaga. 3) *bagas*, en Dumrian, Tosseho ved.

Baga, *obsum*, hindrer. 2) *inverto, ex ordine turbo*, omvender, forstyrrer, forvirrer.

Bagall, *m. virga episcopalis*, en Bispestav.

Bágborinn, *gestu difficiles, arduus, gravis*, vanskelig at bære, taale, haard, trykkende.

Baggar, *impers. impedit v. trudit*, hindrer. Hvad baggar hönum, *qvid impedit eum*, hvad er ham i Vejen?

Baggi, *m. onus, sarcina*, Dragt, Byrde, Bylt, paa den ene Side af Kløftsadelen.

Bági, *m. difficultas*, Vanskelighed, Besværlighed. Aka i bága, *difficultatem creare*, gjøre en Vanskeligheder, Bryderier. Rída i bága, *eqvos v. sacrinas collidere*, ride saaledes at Hestene eller deres Dragter støde paa hinanden. Mikill bági er á því, *dificillimum est*, det er meget vanskeligt.

Bagi, *m.* 1) *difficultus*, Vanskelighed. 2) *jactura*, Afbræk, Skade. At giöra einum baga *difficultatem creare alicui*, gjøre en Skade. Hann féck baga af því, *damno illi fuit*, det var ham til Afbræk.

Bágindi, *n. pl. res arduæ, difficultas*, vanskelige, haarde Omstændigheder.

Bagla (at bagla), *imperite construere*, bære sig ubehændig, fuskervorren ad.

Bágleiki, *m. difficultas, protervitas*, Vanskelighed, Møje; Besværlighed, Frækhed.

Bágr, *difficilis, protervus*, vanskelig, besværlig.

Bagr, *imperitus*, uerfaren, ubehændig.

Bak, *n. dorsum*, Ryg, Bag. Á bak aptr, *retro*, tilbage, bagover. Á bak, á bak til, *a*

tergo, bag fra, bag paa. Á falla baki, *trans montes*, bag ved Fjældene. Pad tók (reid) hönum um allt bak, *illud eum evertebat, supprimebat*, det gjorde ham sin Ulykke. 2) *tergum eqvi*, Hestens Ryg. Hann féll af baki, *ab eqvo dejectus est*, han faldt af Hesten, blev slaaet af.

Baka, (bát), *dorso naviculam propello*, skyder en Baad frem ved at sætte Ryggen imod.

Baka, *torreo, frigo*, bage. Baka braud, *massam excoqvere*, bage Brød. Bakar at vönguin, *tepent genæ calore*, Varmen falder i Kinderne, Solen brænder paa Kinderne.

Bakadr, *frixus*, bagt.

Bakara-handverk, *n. furnaria*, Bagerhaandværk.

Bakarahús, *n. pistrina*, et Bageri, Bagerhus.

Bakarakona, *f. pistrix*, en Bagerkone.

Bakaraofn, *m. furnus, pistrina*, Bagerovn.

Bakaraspadi, *m infurnibulum*, en Skydsel, Skaade, hvorpaa man sætter Brød i Ovnen.

Bakari, *m. pistor, panifex*, Bager, Brødbager.

Bakbelta (at bakbelta), *cingo*, ombelte, opskjørte.

Bakbeltadr, *cinctus a tergo*, omgivet med et Belte, opskjørtet, opkiltret.

Bakbelti, *n. cingulus nautarum, qvo vestes pelliceas adstringunt, ut aqvas marinas a corpore prohibeant*, et Belte, hvormed Søfolk snøre Skindklæderne meget fast til Kroppen for at holde Vandet ude.

Bakbít, *obtrecto*, bagvasker, bagtaler.

Bakbítari, *m. mordax obtrectator*, en Bagvasker, Bagtaler.

Bakbord, *n. sinistrum latus navis*, Bagbord, den venstre Side af Skibet.

Bakdyr, *f. pl. fores posticæ*, Bagdør, som gaar ud fra Baggaarden.

Bakelldr, *m. ignis pistorius v. ad res torrendas*, Bagerild, Ild til at bage eller tørre ved.

Bakfall (á fati), *n. lumbare, coxale*, en Folde paa Ryggen eller Lænden.

Bakferla, *renuncio, flocci pendo*, forskyder, foragter, ringeagter.

Bakhluti, *v.* bakhlutr, *m. tergum, posteriora*, Bagen, Bagdel, Bagstykke.

Bakhnúskr, *vid.* krókhryggr.

Bakjarl, *m. clavus anterior scalmi*, den forreste Rorpind eller Aaretold. 2) *hostis a tergo infestans*, en Fjende, som overfalder en bag fra. *pr. comes pedisequus.*

Bakki, *m. ripa, crepido*, Flodbræd, Rand. 2) *nubilum pelagicum horizonti innatans*, tyk Havtaage, der hviler paa Horisonten. 3) *tergum cultri, margo laminæ ensis obtusa*, Ryggen paa en Kniv, Sværd, Sabel o. desl.

Bákn, *f. et n. moles, rude instrumentum*, grovt, uskikket Værktøj.

Bákna, *nutu significo*, vinke til, give Vink, Tegn.

Bakleppr, *m. substragula*, Hesteklæde, Hestedækken, som lægges under Sadelen.

Baklest, *f. vid.* barlest.

Baklestr, *m. calumnia*, Bagtalelse.

Bakmáll, *mordax*, *obtrectator*, Bagtalersk.

Bakmæla, *obtrectari*, bagtale.

Bakmælgi, *f.* *obtrectatio*, *dorsiloqvium*, Bagtalelse, Bagvaskelse.

Bakraun, *f.* *tentatio dorsi*, *labor dorsum tentans*, noget som tager paa Ryggen.

Bakruni, *alvus fluida*, *diarrhæa*. *vid.* lífsýki, Bugløb, Durkløb.

Bakſig, *n.* *procidentia ani*, den Sygdom, at Endetarmen falder ud.

Bakſletta, *f.* *calumnia*, Bagvaskelse.

Bakſpirni (at bakſpirna), *recalcitrare*, slaa bag op.

Bakſteinar, *m.* *pl.* *ſcybala*, haard og stykkeviis fremkommende Stolgang.

Bakſtr, *m.* *panificium*, Bagning, Bagt. 2) *ſpec.* *panis ſacræ ſynaxi deſtinatus*, især Brød bestemt til at bruges ved Nadveren.

Bakſtreſki, *f.* baukr, *m.* hulſtr, *pyxis ſacra*, *monſtrantia*, Oblatæske. *pl.* -eſkiur.

Bakſtrjárn, *n.* *pl.* *artopta*, Oblatjærn, Oblatform.

Bakſtroka, *f.* *flagellatio*, Piskelse.

Baktal, *n.* *obtrectatio*, Bagtalelse.

Bakuggar, *m.* *pl.* *pinnæ dorſales piſcium*, Rygfinner.

Bakþúfa, *f.* *hypopodium*, *pr.* *grumus*, *qvo equum aſcenſuri utuntur*, en Tue eller lille Forhøjning, som man staar op paa for at komme til Hest.

Bal, *n.* *vagina enſis*, Balg, Skjede.

Bál, *n.* *ſtrues lignorum*, *rogus*, *pyra*, Baal, Fyr. Vardmenn Bagla ſátu yfir bálinu enn Birkibeinar gátu drepid þá, ádr enn þeir fengi kveikt elldi í bálinu, ſídan rufu þeir bálid, *excubitores Baglorum rogum ſervabant*, *at Betulipedes eos opprimere potuerunt*, *priusqvam ignem ſubjecerint rogo*, *deinde rogum amoliti ſunt*, Baglernes Vægtere ſad over Baalet, men Birkebenerne fik dem dræbt førend de fik tændt Ild i Baalet, siden reve de Baalet ned. *Hi rogi paſſim exſtruebantur et in ſignum hoſtilis impetus ſuccendebantur*, *ſub nomine* vitar *et* varavitar *de qvorum ſtructura ſatisfacit curioſo lectori præſtantiſſimus autoptes J. Ström.* Søndmørs Beſkrivelſe *Tom.* 2 *p.* 174. Slige Baal oprettede man hist og her og antændte dem som Signal ved fiendtligt Overfald; de kaldtes da Vitar og Varavitar, om deres Beskaffenhed og Indretning kan Læserne finde Efterretning i Strøms fortræffelige Søndmørs Beskrivelse 2den Del S. 174.

Bálaz, *in altum ſurgit*, slaar op i Luften, blusser op.

Baldýrardr, *ſegmentatus*, broderet, udstaferet, gl. baldyret. Baldýrat fat, *veſtis ſegmentata v. phrygia ſ. patagiata*, udsyet, broderet Klædebon.

Bálhvítr, *albicans inſtar ligni aridi*, hvid som Ildslue.

Bali, *m.* *monticulus*, *convexitas*, en Høj, lille Forhøjning paa en jævn Mark.

Bali (at bala), *ægre ſe ſuſtentare*, slæbe sig igjennem, ernære sig med Møje.

Bálkr, *m. strues, septum ligneum v. lapideum, intergeries ad separanda armenta intra præsepes hybernas*, Træ eller Steen-Skillerum imellem Baasene i en Koestald. 2) *continuatio rei*, Vedvarenhed, Fortsættelse. Vedrabálkr, *m. continuatio sævæ tempestatis*, vedblivende, langvarigt Uvejr. 3) *titulus juris*, en Bog i Loven. *sic* Búnadarbálkr, *titulus juris de re rustica*, den Bog i Loven om Landvæsenet. Ogsaa Titlen paa et islandsk Digt om Landvæsenet af Eggert Olavsen.

Bálkslegr, *rudis*, klodset, ubehændig.

Balldinn, *imperiosus, contumax* (*qv.* valldinn), haardnakket, stridig, trodsig.

Balldjökull, *m. mons glacialis, aliis præeminens*, et højt, fremragende Jøsfjeld.

Balldstýrugr, *reluctans refractarius*, balstyrig, opsætsig, gjenstridig.

Balldr, *m. nompr. unius Asorum*, en af Asernes Egennavne, Balder. 2) *strenuus, validus*, tapper stærk. 3) *formosus, spectabilis*, skjøn, veldannet.

Balldursbrá, *f. cilium Balderis*, (*herba*) *cotula fœtida*, Balderśbraa, en stinkende Plante.

Ballr, *fortis, strenuus, pugnax*, tapper, stridbar, drabelig.

Bálvidri (á sió), *tempestas violenta, quando fluctus maris monticulos et cacumina formant*, stærkt Uvejr til Søs, naar Bølgerne optaarne sig som høje Fjelde.

Bambur, *m. culeus, ascopera ingens, dolium, ampulla*, Vandkumme, stort Fad eller Kar.

Bamsi, *v.* Bambsi, *m. ursus*, en Bjørn, *Norvegis ut et nobis.*

Bana (at bana), *occido*, dræber.

Banabréf, *n. litteræ bellerophonteæ*, Banebrev, Brev, som en fører med sig, sig selv til Ulykke, Uriasbrev.

Banakríngla, *f. atlas*, det øverste af Halshvirvelbenene, Drageren.

Banamadr, *m. percussor*, Banemand.

Banamein, *n. apostema lethale*, en dødelig Skade, Banesaar.

Banaord, *n. fama v. celebritas ob cædem hostis*, Rygte eller Navnkundighed for at have fældet sin Fiende. Þór ber Banaord af midgardsormi, *Thor laudem reportat necis mediterranei angvis*, Tor indlægger sig den Hæder, at dræbe Midgardsslangen. 2) *etiam, simplic. mors, letum*, Død, Fald. *Sn.*

Banarád, *n. procuratio cædis*, det at beslutte og lægge Plan til ens Død.

Banatilrædi, *n. tentatio cædis*, Angreb paa ens Liv.

Banasár, *n. vulnus lethale*, Banesaar.

Banasótt, *f. morbus lethalis*, Helsot.

Banaspiót, *hasta letifera*, dræbende Spyd. Berast banaspiótum eptir, *vitæ in vicem insidiari*, staa hinanden efter Livet. *Sn.*

Banastrád, *n. agon*, Dødskamp.

Band, *n. vinculum, ligamentum*, Baand, Bindsel. 2) *filum laneum tenue*, en tynd Uldtraad.

Banda, *nutu significo, innuo*, vinker, giver Tegn. B. hendi, *manu annuere*, vinke med Haanden.

Bandamenn, *m. pl. confœderati*, Sammenrottede, forenede til hemmelige Foretagender.

Bandfætíngar, *m. pl. compedibus vincti*, som har Lænker paa Fødderne.

Bandfætínga brögd, *vanæ irritationes*, forgjæves Forsøg paa at opirre.

Bandhnikill, *m. glomus laneum*, et lille Nøgle Uldgarn.

Bandhnoda, *n. idem*, et Nøgle Uldgarn.

Bandíngi, *m. vinctus*, en fangen Forbryder, en lænkebunden.

Bandsockar, *m. pl. calligæ molliores*, Uldstrømper.

Báng, *n. pulsatio*, Banken.

Bánga, *pulso, percutio*, banker, støder.

Bángsamr, *plagosus*, som slaar, støder gjerne.

Bángsaz (*v.* bángaſt), uppá mann, *belluino more insultare, irritare*, give Prygl paa en, anfalde en med Hug.

Bángsi, *v.* Bángi *m. ursus*, en Bjørn.

Bani, *m. mors, pro morte violenta sæpius sumitur*, Bane, Død, især voldsom Død. 2) *percussor*, Banemand. Ecki er bana nafn þó bródir sé, *levior est error, fratrem unum pro altero, qvam percussorem pro fratre accipere*, det er en ringere Fejl, at tage en Broder for en anden, end at tage Banemanden for Broderen, ɔ: for den uskyldige.

Bann, *n. interdictum, anathema, bannum, excommunicatio*, Forbud, Band. Biargar bann, *n. penuria victus*, Mangel paa Levnetsmidler. Jardbann, *dicitur qvando nivosæ hyemes prohibent pecora a pascuis*, det at Vinterens Strænghed forhindre Kreaturerne at gaa ude, gjør at de ej kan komme til Jorden. Hann setti honum blátt fyrirbann, *servere interdixit*, han forbød ham det strængelig.

Banna (at banna), *interdico, prohibeo*, forbyder.

Bannfæríng, *f. excommunicatio*, Bansættelse.

Bannsett — færi — sýng, *excommunico, bannio, anathemizo, aqva et igne interdico*, bansætter, lyser i Ban.

Bannsetníng, *f. excommunicatio*, Bansættelse.

Bannvíti, *n. culpa anathemate digna*, en Brøde, som fortjener Bansættelse.

Bannvítugr, *jure excommunicandus*, som fortjener at bansættes, eller udelukkes fra Kirkens Samfund.

Bannvænlegr, *vel*

Bannvænn, *letifer*, dræbende. 2) *moribundus*, døende, nær ved Døden.

Bann, *f.* (*Gen.* -ar), *terra v. via*, Bane, slagen Vej.

Bar, *n. Gemma v. oculus arborum*, Knop, Øje paa Træer. 2) *semen alatum*, Fnok, Frøuld. Fífubar, *semen eriophori*, Frøulden paa den Plante Ageruld. — Hann ber ecki sitt bar úr þessu, *post hoc non gemmascet. metaph. dicitur de homine, cui aliqva calamitas animum*

fregit, efter denne Omstændighed kommer han aldrig i Stand.

Bára, *f. unda, fluctus*, Bølge, Vove.

Barátta, *f. pugna*, Kamp, Slag. 2) *ærumna*, Besværlighed, Mojsommelighed.

Baráttusamr, *pugnax*, stridbar, krigersk. 2) *molestus*, besværlig, mojsommelig.

Baráttusmidr, *m. tudiator*, en Grovsmed, en Smed, som banker og hamrer.

Baraxladr, *axillis tuberosis, attachelus*, som har høje Skuldre, korthalset.

Barbyr, *m. incitæ*, yderste Nød, Knibe, Betryk.

Bard, *n. ala, axilla, marginis prominentia*, Vinge, Arm, fremstaaende Rand, Kant. Hattbard, *ala pilei*, Hatteskygge. Skialldar-bard, *margo clypei*, Randen paa et Skjold. Skötubard, *axilla rajæ*, Akslen af en Rokkefisk. Hvalbard, *lamina cornea in ore plagiurorum*, Hvalbarde. Lifrarbard, *lobus jecoris*, en Flig af Leveren.

Bard, (á skipi), *n. labrum navis v. rostrum, ora navis extrema*, Randen paa et Skib, ogsaa Forspidsen. 2. *navis*, et Skib, Digt. *Kn.*

Bardagamadr, *m. vir bellicosus*, en stridbar Mand, Stridsmand, Kriger.

Bardagi, *m. pugna, prælium*, Slag, Feldtslag.

Bardahattr, *m. petasus, galerus, causia*, en Hat med Skygge om.

Bardfiskr, *m. sqvalus brancheis corneis*, Brygde, (en Fisk), *sqvalus maximus. vid.* beinhákall, ríuir.

Bardi, *m. clypeus*, et Skjold. 2) *Gigas*, en Jætte, Rise.

Barefli, *n.* (afl), *fustis*, en Prygl, Kjæp at slaa med.

Bariel, *n. vas teres it. barile*, et rundt Kar, en Tønde. *angl. Barrel.*

Barinn, *adj. partic.* (beria), *contusus*, banket, stødt.

Barka (at barka), *cutem induere*, barker, forhuder, beklæder. Pad barkar munninn, *obstringit os*, det lukker Munden, sammensnærper den.

Barka, *cortice tingo*, barker, farver i Bark.

Barkadr, *corticatus*, barket, tilberedt med Bark.

Barkándi, *stipticus, adstringens*, sammensnærpende.

Barkakýli, *n. pomum Adami*, Adamsæble (paa Halsen).

Barkalok, *n. epiglottis*, Dækket over Luftrøret i Halsen.

Barkaop, *n. glottis*, Aabningen paa Luftrøret.

Barkaqvíslir, *f. pl.* (lungnapípur), *Bronchia*, Lungepiber, Enderne af Luftrøret.

Barkarlitadr, *livido-fuscus, cortice tinctus*, farvet med Bark, som har en barkagtig Farve.

Barki, *m. guttur, fistula pulmonalis, arteria aspera*, Strube, Luftrør, Nalle. 2) (á skipi), *m. prora, pectus navis*, Forstavnen, Fordelen paa et Skib.

Barkr, *m. scapha*, Baad, Barke. *Sn.*

Barkriódr, *n. læsio corticis in arbore*, et Sted uden Bark paa et Træ.

Barkrókar, *m. pl. fertorium. vid.* torfkrókar.

Barlegr, *adhuc fertilis, prolifer. Norv.*, bærlig, som endnu kan føde, ikke er over Børneaarene.

Barlest, *f. saburra*, Ballast.

Barlíngr, *vid.* Bærlíngr.

Barlómr, *m. planctus simulatus vafrorum, ut alii eorum misereantur. metaph. deducta a voce et gestu avis* lómr, *cum ova illi auferuntur, querulus enim tum est et alis pulsat terram*, Jamren, Beklage paa Skrømt, for at bevæge andre til Medynk, Figuren er taget af den Fugl lómr, som, naar dens Æg borttages, jamrer sig og banker Jorden med Vingerne.

Barma sér, *lamentari*, hyle, jamre sig.

Barmi, *m. frater ex eodem sinu*, Broder, (Digtersk.)

Barmódr, *m. ægritudo animi*, Græmmelse, Hjertesorg.

Barmr, *m. sinus, gremium*, Barm, Skjød.

Barmr (á kéri eda fati), *ora, margo, labrum*, Rand, Kant.

Barn, *n. puer, proles humana*, et Barn, *pl.* Börn, *liberi*, Børn. Barn i módurlífi, *embryo*, et Barn i Moders Liv, ufødt Barn. *vid.* fóstur. Barn at morni fætt, *manius, lucius*, et Barn, som fødes om Morgenen. At aptni, í röckri, *crepuscus*, et Barn, som fødes om Aftenen. Barn at fótum fætt, *agrippa*, et Barn, som kommer forkjert til Verden, med Benene først. Barn tvíburi, sem annar deyr frá, *vopiscus*, den, der fødes levende af to Tvillinger, hvoraf den ene er død. Barn fra daudri módur skorid, *servius*, et Barn, som bliver taget levende fra en i Fødselen død Moder. At giöra barn i sögunni, *intergarrire*, at falde en ind i Fortællingen, afbryde med uvedkommende Snak.

Barna (at barna), *fœcundare mulierem*, besvangre, besove.

Barnabörn, *n. pl. nepotes, nepos, neptis*, Børnebørn. Barnabarnabörn, *pronepotes*, Børnebørns Børn. Barnabörn í fiórda lid, *abnepotes*, Børnebørns Børnebørn. Barnabörn í fimta lid, *atnepotes*, Børnebørn i femte Led o. s. v.

Barnagi, *m. pædagogia*, Børnetugt, Optugtelse.

Barnaglíngr, *n. crepundia*, Legetøj.

Barnahliód, *n. vox sonora puerilis*, Børneskrig. At leggia af barnahliódin, *pullulascere, hirquitallire*, vokse til, have traadt sine Børnesko.

Barnahús, *n. orphanotrophium, brephotrophium*, Vejsenhus, Børnehus.

Barnakrefda, *achores infantum*, Udslæt, Skorpe paa Børns Hoveder.

Barnamold, *f. terra apyra; argillæ species*, fin, hvid Lerjord.

Barnaskóli, *m. pædagogium*, Børneskole.

Barnaskröpur, *f. pl. crepundia, crepitabula*, Rangle, Skralde at lege med.

Barnburdr, *m. puerperium*, Barnefødsel, Barsel.

Barnbær kona, *f. mulier prolifera*, en Kone, som ikke er over Børneaarene, kan faa Børn.

Barndómr, *m. infantia*, Barndom. 2) *puerilis inscitia*, Uvidenhed, Barnagtighed.

Barndómsháttr, *m. puerilitas*, Barnagtighed.

Barndómslega, *pueriliter*, barnagtigen.

Barneign, *f. prolitas*, Affom, Børneflok, Børn.

Barnfóſtr, *n. nutricatus*, Opfødelſe, Opammelſe.

Barnfóſtra, *f. nutrix*, *nutricula*, Amme, Goldamme.

Barngódr, *pueris mitis*, *infantes amans*, ſom holder meget af Børn.

Barngælur, *f. pl. næniæ pueriles*, Børns Lallen, Pludbren, første Forſøg at tale.

Barníngr, *m. remigum labor contranitendi vento*, Rorfolkenes møjſommelige Stræben med at ro mod Vinden.

Barnlagnadr, *m. prolitas*, *numeroſitas liberorum*, Børneflok, mange Børn.

Barnsfarir, *f. pl. idem.*

Barnsfylgia, *f. ſecundinæ*, Efterbyrd.

Barnsgrátr, *m. vagitus*, Børnegraad.

Barnshafandi kona, *mulier gravida*, et frugtſommeligt Fruentimmer.

Barnſkírn, *n. Pædobaptimus*, Børnedaab.

Barnſkór, *m. ephebeum*, Børneſko. At hafa ſlitid barnſkóm, *ex ephebis exire*, at have ſlidt, traadt ſine Børneſko.

Barnslag, *n. involucrum embryonis in utero matris. v. uterus*, Barnets Leje i Moderlivet, Moderen.

Barnsmódir, *f. puerpera*, Barnemoder. 2) *concubina*, et ugift Fruentimmer, ſom faar Børn.

Barnſæng, *f. puerperii decubitus*, Barſel, Nedkomſt.

Barnſængur- kona, *f. puerpera*, Barſelkone.

Barnædi, *n. geſtus pueriles*, barnagtige Lader.

Barnæſka, *f. ætas puerilis*, Barndom; frá barnæſku, *a puero*, fra Barndommen, Barnsben af.

Báróttr, *ſtriatus*, *conſulcatus*, ſtribet, furet. 2) *fluctuoſus*, bølget, bølgeformig.

Barſmíd, *f. malleorum vel metallorum reſonantia*, Klangen af at hamre paa Metaller. 2) *plagoſitas*, *ſugillatio*, det at være pryglet, at være brun og blaa. 3) *rudis fabrica*, groft Arbejde.

Barſmídarſteinn, *m. lapis*, *ſuper qvo indurati piſces ſubiguntur*, en Sten, hvorpaa man banker Tørfiſk.

Bart, *n. barba*, Bart, Skjæg.

Bartſkéri, *m. Tonſor*, *chirurgus*, Barber, Badſkjær, Saarlæge.

Barún v. Barón, *m. Baro*, Baron.

Barvidri, *n. tempeſtas nimboſa*, *calamitas*, ſtormende Uvejr, Regnvejr; *fig.* Storm, Ulykke.

Bás, *m. ſtabulum*, *præſepe bovis*, en Baas. Búa í báſin fyrir ſig, *providere rebus ſuis*, ſørge for ſit eget Vel.

Báſa v. bæſa, *boves in ſtationes diſponere*, baaſe, ſætte Hornkvæget i Baas.

Baſa (at baſá), *interimere*, *ſuffocare*, dræbe, kvæle. 2) *anniti*, anſtrænge ſig med noget. Þeir eru at baha vid ſteininn, *lapidem amovere annituntur*, de ſøge at faa Stenen af Vejen.

Basli, *m. pinnaculum in tergo securis romanæ*, en udstaaende Dop paa Banen af en Økse. 2) *aper*, en Vildbasse, en Vildgalt. 3) *ursus*, en Bjørn. 4) *tonus musicorum infimus*, Bas i Musik.

Bast, *n. liber*, *philyra*, *cortex tiliæ*, Bast, den fine Bark af Lindetræ. Hann er bleikr sem bast, *philyrae instar pallet*, han er saa bleg som en Dødning. 2) *habena*, *frenum*, Tømme, Bidsel. Aldrej hefir komid vid hann taumr né týgilband né bast, *per omne aevum effrenis pro lubitu fuit*, han har aldrig været holdt i Tømme, altid raadt sig selv. 3) *rarissima et crassissima textura*, et Slags groft og aabent Tøj.

Bastardr, *m. spurius*, en Bastard.

Bastl, *n. rudis labor*, Fuskeri, Fuskeværk.

Bastla, *sine instrumentis difficulter laborare*, *ut qvi philyra pro fune uti necesse habet*, fuske.

Bastvesæll, *omnium indigus*, arm, som fattes alt.

Básúna, *f. buccina*, *lituus*, en Basun.

Básúna, *buccinare*, at basune.

Bati, *m. melioratio*, Forbedring.

Batna, *melioresco*, forbedres. Hann batnar, *revalescit*, han kommer sig. Hann batnadi fyrst, *ille primus dedoluit*, han forvandt det først. Hann ferr nú ad batna, *resipiscit*, han begynder at forbedre sig.

Batnadr, *m. emendatio*, Forbedring. Lifa sér til batnadar, *vitam protrahendo se emendare*, leve sig til Bedring. Bísna skal til batnadar, *eclipsin jubar seqvitur*, det skal ondt til at fordrive ondt med, det maa blive galt før det bliver godt igjen.

Bátr, *m. cymba*, *navicula*, *scapha*, Baad. At leggia árar í bát, *a*) *à remigando desistere*, holde op at ro, trække Aarene ind. *b*) *metaph. animum despondere*, lægge Hænderne i Skjødet, opgive Haabet.

Bátshaki, *m. uncus aduncus*, en Baadshage.

Bátsmanna-edr badstofuhial, *n. apinæ*, Sladder, Ammestue, Borgestuesnak.

Bátsmanna-hróp *v.* klidr, *m. clamor nauticus*, *celeusma*, Skibsfolkenes Raaben.

Baugatal, *n. titulus legis de mulcta pecuniaria*, en Bog i Loven, som handler om Pengebøder.

Baugeidr, *m. juramentum ad annulum*, en Ringed. Vinna eid at baugi, *per annulum sacrum jurare, ut moris erat ethnicis*, aflægge Ed ved Ring, nemlig den hellige Ring der laa paa Gudernes Alter i de hedenske Tider.

Baugfíngr, *m. digitus annularis*, *medicus*, den fjerde Finger, Lægefinger.

Bauggildismenn, *m. pl. agnati*, Fædreneslægt, Frænder paa Sværdsiden.

Baugi, *m. gigas pr. cernuus*, en Jætte, egentlig: den som bøjer sig.

Baugr, *m. annulus*, en Ring. 2) *mulcta pecuniaria*; *duo unciæ argenti*, Pengestraf, Bøder, 4 Lod Sølv. Baugi at bæta, *pendere mulctam duarum unciarum*, give 4 Lod Sølv i Mult. Pat er á baugi, *ea res agitur*, det er derpaa det kommer an.

Bauk, *n. attrectatio*, Famlen med, Fusken paa noget.

Bauka, *attrectare, in pyxidem torqvere*, famler, fusker uøbehændig med noget.

Baukr, *m. olim*: budkr, *pyxis*, en Buddike.

Baul, *n. mugitus*, Brøl.

Baula, *mugire*, brøle.

Baula, *f. vacca*, en Ko.

Bauli, *m. taurus*, en Tyr.

Baulusopi, *m. amystis*, Drikken ud i et, en stor Sluck.

Baun, *f. faba*, en Bønne, en Ert. 2) *mica*, et Korn, en Smule.

Bauna-akr, *m. fabale, fabetum*, en Ager med Bønner.

Baunir, *f. pl. v.* bunur.

Baungun, *f. pulsatio*, Banken, Støden. 2) *fabrica iners*, Kluderi, Hutleri.

Baungunarsmidr, *m. faber imperitus*, en Kludrer, Fusker.

Baung, *f. campana*, en stor Klokke, som man slog med en Hammer.

Bauni, *m. carcharias*, Hundefisk, et Slags Haj.

Bausn, *f. sæpius in pl.* bausnir, *armi v. pinnæ priores carchariæ*, de forreste Finner paa Hajfisken.

Baust *v.* bust, *f. fastigium*, Spidsen paa Gavlen af et Hus.

Bauta (at bauta), *propello v. transfigo*; slaar, fælder. E'g bautadi þeim birninum, | sem beysti kampinn, *ursum qvi os rinxit transfixi*, jeg gjennemborede den Bjørn, der viste Tænder.

Bautasteinn, *m. cippus, saxum busto impositum*, en Bøjtasten. Sjalldan bautasteinar standa brautu nær, nema reisi nidr at nid, *rarissimi sunt cippi in via publica, nisi erexerint v. posuerint minores suis majoribus* ɔ: *posteri custodes sunt memoriæ parentum*, Bøjtastenen sjælden stander ved Vejen, uden Sønnen satte sin Fader den.

Bauti, *m. compulsor, propulsor*, den som slaar, fælder. Farbauti, *m. nauta, remex, propulsor navis*, Søemand, Rorkarl.

Bed (í aldingardi), *n. pulvinus*, et Bed i en Have. 2) *lectus, stratum*, en Seng.

Bedia (bedr), *f. socia Thori*, en Hustru, Ægtefælle.

Bedia, *f. peregrinus, qvi hospitium qværit*, en Gjest, Fremmed, som herbergeres. Taka má leiglendíngr húsbediu ef vill, *locator prædii, si velit, peregrinum hospitio excipiat hyemali*, en Fæstebonde kan om han vil tage en Fremmed ind om Vinteren.

Bedinn, *rogatus*, ombedet, anmodet.

Bedr, *m. pulvinus, culcita, stratum*, Pude, Dyne, Leje.

Beggiablands, *ex bina materia compositus*, ulige artet *it.* som Navneord, en Blanding, Blandingsgods. B. dýr, *hybris*, en Bastard. B. lands ok sióar dýr, *amphibium*, en Amfi-

bie. Hann er b., *non est integer v. varius est et dubitans*, han er imellem begge.

Beggiamegin, *ab utroqve latere*, paa begge Sider (*rectius*: bádumegin)

Beggiavegna, *idem*.

Beiddr, *rogatus*, ombedet. 2) *tractatus*, behandlet. Þeir þóttust beiddir illa, *male tractati sibi visi sunt*, de syntes at de vare ilde behandlede.

Beidi, *rogo, peto, posco, postulo*, forlanger, beder.

Beidist, *idem*.

Beidni, *f. petitio, rogatio*, Forlangende, Anmodning, Begiering.

Beidsla, *f. idem*.

Beiki, *n. fagus*, en Bøg, Bøgetræ (*rectius*: beyki).

Beikir, *m. vietor, doliarius*, en Bødker.

Beimar, *m. pl. milites*, Krigere, Stridsmænd. 2) *prata domestica v. domus*, Toft, Hjemmemark, ogsaa Hus, Bolig. Þeir géngu um beima, *circa domum dispatiati sunt*, de gik omkring Huset.

Bein, *n. os ossis*, et Ben, en Knokkel. Hann hefir mikid bein í hendi, *viribus valet*, han har Ben i Næsen, ell. Marv i Benene.

Beinagrind, *f. ossium compages, sceleton*, en Benrad, et Skelet.

Beinalag, *n. forma et sutura sceleti*, Benenes Bygning og Forbindelse.

Beinalagsmikill, *idem ac seqv.*

Beinamikill, *ossuosus*, som har store, stærke Knokler.

Beinasni, *m. onager*, et Vildæsel, ogsaa: en ubehøvlet Tølper.

Beinaspiöll, *n. pl. ruptura hospitalitatis*, Brud paa Giestfretten, Feil i Beværtningen.

Beinastriúgr, *m. obsonium ossuarium*, Bensuppe, Sjelê.

Beinbrot, *n. ossifragium, catagma*, Benbrud.

Beingardr, *m. spina dorsi*, Rygrad (især paa en Fisk.)

Beingill, *m. scaurus retortus*, som har store Ankelkoder, skjævbenet.

Beinhákall, *m. sqvalus maximus, brachiis corneis lamia vid.* rýnir *qv. sqvalus osseus, non cartilagineus, ut sunt reliqvi sqvali*, en stor Hai, som har Ben, hvor andre Hajer have Brusk, en Brygde.

Beinhardr, *prædurus*, saa haard som Ben.

Beinhimna, *periosteum, qvod ossa immediate investit*, Benhinde.

Beini, *expedio, negotium promoveo*, være behjælpelig, gjøre færdig. Beina ferd eins, *iter ejus adjuvare, dirigere*, hjælpe en Reisende frem. At Beina til med einum í bænum línum, *intercedere*, understøtte ens Anliggende med sine Bønner, med Forbøn. Beina flug, *intendere volatum*, forstærke Flugten, gjøre stærke Vingeslag.

Beini, *m. hospitalitas, officium hospitale*, Understøttelse, Godhed imod Fremmede og Reisende.

Beininn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig, giestmild.

Beinlaus, *exos*, benløs, uden Ben.

Beinleidi, *n. recta via*, en lige Vej, uden Omvej.

Beinleidis, *prorsum, rectâ viâ*, ligeud, ligefremad.

Beinleiki, *n. officiositas*, Tjenstfærdighed, Velvillighed.

Beinn, *directus, rectus*, lige, snorlige, snorret. 2) *proficuus*, nyttig, gavnlig.

Beinsamr, *idem ac* beininn.

Beinserkr, *m. os ilion cum omnibus costis maxime cum costis spuriis in unum os coalitum, ut ita affecti homines stipitis instar se incurvare neqveant*, Tarmbenet, sammenvoxset med Ribbenene især de nederste, saa at Personen, hos hvem det findes Sted ikke kan bøje sig.

Beinskéyti, *n. collimandi peritia*, Færdighed i at skyde vist, ramme. *Sn.*

Beinskéytinn, *collimandi peritus*, som skyder vist.

Beinstertr, *m. sacra spina in unum os coalita*, de nederste Rygben, sammenvoxsne i et. *vid.* stertr.

Beinverkr, *m. osteocopus*, Smerte i Benene.

Beinvidi, *m. carpinus*, buskartet Pil.

Beinæta, *f. caries, teredo, cancer ossis*, Kræft i Ben.

Beiskia, *f. acor*, Bitterhed, Beskhed.

Beiskiaz, *acerbari, inamarescere*, blive bitter, besk.

Beiskleiki, *m. acerbitas*, Bitterhed.

Beisklundadr, *amarulentus*, bitter, bidende.

Beiskr, *acerbus, amarus*, bitter, besk. At bíta á beisku, *acerba pati*, bide i det sure Æble. 2) *iratus*, forbitret, bister.

Beit, *f. pascuum*, Græsgang. At hallda á beit, *pastum educere*, græsse, vogte Kreaturene.

Beit, *f. lamina explanata*, en Plade paa Sadelen.

Beita, *f. esca*, Madding, Lokkemad.

Beitarland, *n. pascuum*, Græsning.

Beitartollr, *m. scriptura, pascuarium*, Græspenge, Betaling for Græsgang.

Beiti (út) *explano, extenuo, dilato metalla*, hamrer ud, banker ud, pænner ud.

Beiti (í siglíngu), *contraho v. obliqvo vela*, vender Sejlene, krydser. Beiti vid, *obnitor*, stræber imod. Beiti (sverdi), *ad ictum applico gladium*, svinger Sværdet, løfter i Vejret. Beiti hauki *v.* hundum, *falconem, canes emito, incito*, jager med Falk, eller med Hunde. Beiti mér, *vires intendo*, anstrænger mig, bruger mig. At beita hnífum, *cultro uti*, bruge Kniven. Beiti brögdum, *fraudes adhibeo*, besnærer, kuffer.

Beiti (at beita) aungul, *escam hamo imponere*, sætte Madding paa Krogen.

Beiti (at beita), *pastum agere pecus*, græsse, drive paa Græs.

Beitiás, *m. lignum teres, qvo vela obliqvantur v. etiam velorum pedes expanduntur*, Sejlstang, Raa.

Beitilyng, *n. erica vulgaris*, Lyng, Hedelyng.

Beitimunni, *m. acies gladii, cultri &c.*, Æg (paa en Kniv ell. desl.)

Beiting, *f. usus pascuorum*, Græsning.

Beitinn, *inescationi aptus*, bekvem til Madding.

Beitsli, *n. frenum vel potius, ipsa orea*, Bidsel, Mundstykke. *Kn.*

Beittr, *acie acuta (culter)*, hvas, skarp.

Beckfletia, *f. stragulum sedilis*, Bænkehynde.

Beckiaz vid einn, *levi injuria afficere*, narres med en, driller en.

Becking, *f. molestatio*, Fortredigelse, Drilleri.

Beckinn, *impetuosus, procax, mordax*, som gjerne fortrediger, driller andre, bidende.

Beckni, *f. vid.* Becking.

Beckr, *m. scamnum, sedile*, Bænk. Hánn er laus vid beckinn, *sui juris est, solitarius, familiam non habet*, han er løs og ledig, har kun sig selv at sørge for. Beckr á vegg, *culcitæ, podia*, Udbygning, Affats paa en Væg. Beckr á svuntu, klúti &c., *emblema ventralis strophioli &c.*, Rand, List paa Forklæder, Tørklæder o. desl. Þar er breidr beckr ámilli, *remotum est*, der er en stor Afstand imellem.

Beckr, *m. rivus*, en Bæk. Hægra er at stilla í beck -en -á, *rivus qvam flumen faciliorem trajectum præbet*, *metaph. mature malo occurrendum*, det onde standses lettest i Begyndelsen, egentl. det er lettere at hæmme en Aa end en Flod.

Bekra, *at*, *balare*, bræger (om Faar).

Bekri, *m. aries*, en Vædder.

Belghempa, *f. toga laxa, undiqve contigua, capite tantum exserto*, en Kaabe, som gaar ned om Kroppen, uden nogen Aabning paa Siderne.

Belgi, *inflo*, opblæser, oppuster. Belgiz, *tumeo*, oppustes, svulmer. Belgia hvoptana, *buccas inflare*, puste Kinderne ud. B. öl, *pantices madefacere*, tylde Øl i sig, bælge i sig.

Belgíngr, *m. inflatio*, Blæsen, Opblæsen. Belgíngshósti, *m. tussis sicca*, tør Hoste.

Belgr, *m. follis*, Bælg, Blæsebælg. 2) *bulga*, Lædersæk, Vadsæk. 3) *venter*, Bug, Vom, Bælg. Belgirnir vóru annar veria, annar hit, *bulgarum una bisaccium altera ascopera erat*, den ene af Vadsækkene var en Tværsæk, den anden en Pose. *Svarfd. Saga.*

Belgr, *m. pellis inflata animalis cujusdam*, Bælg, Skind af ethvert Dyr.

Béli, *m. stomachus*, Mave.

Belia, *f. vacca*, en Ko.

Belia (at belia), *boare*, brøler (som Kvæg), 2) *anxius clamare*, hyler, vraaler.

Belji, *n. boatus*, Brølen. 2) *lamentatio, planctus*, Hylen, Skraal, Vraal.

Bell (ball, at bella), *impingo in aliqvid collido*, støder mod noget saa det smælder. Þad mun á Þér bella, *impinget, te periculum manet*, det vil gjælde dig, vil gaa ud over dig.

Belli (bellda), *refractarius sum, repugno*, er halsstarrig, gjenstridig, modstaar. *Kn.*

Belldinn, *rebellus*, *contumax*, opsætsig, baldstyrig, urolig (*vid.* balldinn.)

Belta, *zona cingere*, *succingere*, ombelte, omgjorder.

Belti, *n.* *zona*, *balteus*, Belte.

Beltispör, *n. pl.* *uncini v. fibulæ balteorum*, Spænde eller Hægte paa et Belte.

Beltisstadr, *m.* *umbilicus*, Beltested. Hann söck i veifuna allt upp í beltisstad, *umbilico tenus palus illum hausit*, han sank i Morradset lige op til Beltestedet.

Beltisþari, *m.* *fucus balteiformis caule minimo, folio maximo*, Sukkerklør, Sukkertang.

Ben, *n.* *vulnus lethale*, et dødeligt Saar; *hodie*: *qvacunqve vibex*, nu omstunder enhver Skramme.

Benda, *f.* *funis*, en oprullet Snor, Reb. 3) *curvatura*, Krumning. tréd er í bendu, *lignum curvatur*, Træet er i Klemme.

Bendi, *arcuo*, *vieo*, *luno*, bøjer, spænder. Benda boga, *lunare arcum*, spænde Buen.

Bendi, *innuo*, *digito monstro*, vinker, peger.

Bendíng, *f.* *nutus*, Vink. 2) *omen*, *præsagium*, Varsel. 3) *tortura v. arcuatio*, Pinsel, Krumbøjelse.

Bendill, *m.* *villus*, *cirrus*, en Tot, forviklet Lok, Marelok.

Bendla vid, *annecto*, *concateno*, binder til, indvikler i. Bendla einn vid einhvörin sök, *criminis aliqvem insimulare*, beskylde, sigte en for noget, indvikle en i en Sag.

Bendladr (vid Þiófnad), *furti alligatus*, *insimulatus*, sigtet, beskyldt for Tyveri.

Bengill, *m.* *varus*, Skjævbenet.

Benia, *vulnero*, saare, skramme.

Beniadr, *vulneratus*, saaret, skrammet.

Benialag, *n.* *status v. situs corporis vulneri accipiendo aptus*, en Stilling med Kroppen, hvorved man udsættes for at saares.

Benvíti, *n.* *culpa plagis v. vita expianda*, Brøde, som fortjener Piskelse eller Livsstraf.

Benvítugr, *mortem promeritus*, som fortjener Døden, har forbrudt sit Liv.

Ber, *n.* *bacca*, Bær, (Frugt).

Ber, *nudus*, *manifestus*, bar, blot, aabenbar. Hann giördiz ber at fiandskap, (*Dat.*) *hostilem animum manifestis signis prodidit*, han røbede sit Fjendskab tydelig. Undir berum himni, *sub dio*, under aaben Himmel.

Ber, (bardi, at beria), *ferio*, *verbero*, prygler, banker, slaar. Beria á velli, edr akri, *occare*, *cratire*, harver, støder Jordklumperne smaa, hakker Gjødningen ud. Barinn fiskr, *piscis malleo subactus*. barinn v. bárdr *verberibus pulsatus*, pryglet, mørbanket. Ber mér, *facultates dissimulo*, *conqveror*, klynker, klager. Ber lóminn, *id.* — ber nidr ryktid, *rumorem comprimo*, dæmper et Rygte. Ber á dyr, *fores pulso*. ber dyra *id*, banker paa Døren, banker paa.

Ber mér, *debeo*, jeg bør. 2) *pertinet ad me*, tilkommer mig. Þér ber arfurinn, *hæreditas ad te pertinet*, Arven tilkommer, tilfalder dig.

Ber, bar, at bera, *fero, gesto, porto*, bærer, fører, bringer. Bera árædi til, *audere*, have Dristighed, Mod til. Bera ávöxt, *fructum ferre*, bære Frugt. Bera einn afli, *viribus superare*, overgaa en i Styrke. Bera yfir megna, *idem*. Þar ber á, *supereminet, apparet*, det stikker frem, bliver kjendt; der ser man det. Þeim bar á, *dissentiere*, de blev uenige. Hönum barst konúngr í drauma, *regem in somnio sibi visus est videre*, det forekom ham en Konge i Drømme. Bera á bord, *apponere mensam*, sætte paa Bordet, bære for. Bera á öxlum, *succollare*, bære paa Skuldrene. Bera á völl, *stercorare pratum*, age Møg, gjøde. Bera á brýn, *in faciem objicere*, kaste i Næsen, forkaste, bebrejde. Ber á því, *patescit, latere non potest*, det viser sig, kan ikke dølges. Bera á hræsibreckur, *diffamare, evulgare*, føre ud, gjøre almindelig bekjendt. (á ræsi et rás). Hann barst vel af, *fortiter tulit*, han holdt det godt ud, fandt sig godt deri. Þr. barust illa af, *ægre tulerunt*, de fandt sig ikke vel deri, holdt det neppe ud. At bera hönd fyrir höfud, *accingere se ad sui ipsius protectionem*, forsvare sig selv, slaa fra sig. Bera at sér böndin, *suspectum se facere, ultro se ligari sinere*, gjøre sig selv mistænkt, binde Ris til sin egen Rumpe. Bera á skip, *navim onerare*, lade et Skib. Bera af einum í einhvöriu, *præstare alicui, præcedere*, overgaa, udmærke sig fremfor en i noget. Bera af einum sökina, *a culpa excusare, innocentem testari*, undskylde en, holde en fri for en Sag. Bera aptr, *a) reportare*, bære, bringe tilbage. *b) refragari, inficias ire*, modsige, gjendrive, fragaa. Bera ámoti, *idem*. Bera festar í hval, *alligare balaenam navi v. terræ*, befæste en Hval med Reb til et Skib eller til Landet. Bera annann fyri sig, *culpam in alium transferre*, skyde Skylden paa en anden. Ber ámilli, *disconvenit*, der er Uovereensstemmelse, Misforstaaelse. Berst aptr lýgi, þá sönnu mætir, *mendacium cedit veritati, veritas victrix*, Løgnen gjendrives naar man opdager Sandheden. Bera bríxl, *probrosus haberi*, have en Klik, en Plet paa sig. Bera beinin í sínu födurlandi, *in patria mori, v. in patria ossa nudari carne et arefieri sinere*, lægge sine Ben i sit Fædreneland. Bera bródur sinn i sjódi, *pecunia expiari sinere necem fratris, qvod fratri superstiti macula olim habebatur*, bære sin Broder i Pungen, tage Mandebod isteden for Mandhævn efter sin dræbte Broder, hvilket hos de gamle Nordboer ansaaes for vanærende. Bera fram, *proferre, promere*, komme frem med, fremsætte. Bera frá bordi, *sortem è mercatura v. piratica reportare*, modtage sin Lod, Andel f. Ex. af Handelsgevinst, Prisepenge o. desl. Bera fé í augu, *corumpere largitionibus*, bestikke. Margt bar fyrir þá um nóttina bædi i draumi ok vöku, *ea nocte multa illis apparuere omina (portenta) et in somno et vigilantibus*, de saa mange Varsler om Natten

baade sovende og vaagende. Bera gæfu til, *tam felicem esse*, faa Held til. Bera hátt höfudid, *extollere caput*; *superbire*, kneise med Hovedet, være stolt af sin Lykke. Bera hluti í skaut, *sortiri*, kaste Lod om. Bera hönd fyrir höggid, *ictui manum opponere*, afbøde et Slag (med Armen). Ber höfud yfir einn, *capite eum supereminco*, være sit Hoved højere end en. Bera i bætiflaka, *excusare prætextu*, *vana excusatione uti*, bruge tomme Undskyldninger. Bera kann at Því, *accidere potest*, det kan indtræffe, hænde sig. Bera kann af Því, *fallere potest*, det kan slaa fejl. Bera kann hér mann at, *hic advena hospes forte sperandus*, her kunde kanskje komme et Menneske. Bera kálf, *de vaccis dicitur hodie, qvando vitulum pariunt*, *at rectius olim*, *qvando uterum gestant*, faa Kalv, nu omstunder; være med Kalv rettere hos de Gamle. Bera kennsl á, *cognoscere*, have Kundskab om, Kiendskab til. Bera lægra v. hærra hlut, *succumbere v. palmam præripere*, være underlegen; overlegen, ligge under; overgaa. Margt ber Þeim á góma, *multa in buccam veniunt*, *ulto citroqve sermocinantur*, de snakke om alle haande, havde meget for. Bera má ei á Því, *dissimulandum est*, det maa man ej lade sig mærke med. Bera mun Þig at sama brunn, *eosdem patiere manes*, det samme vil møde dig. Bera minjar eins, *beneficiis v. monumentis alicuius frui*, have Aarsag til at erindre en; have Mindetegn fra ham. Ber mig at Því, *annitor*, gjør mig Umage for det. Bera nídíngs nafn edr ord, *proditor haberi*, bære Niddingsnavn. Bera ofan í einn, *impudice alicuius verba refutare*, drive en til Løgns, gjendrive en. Bera gridboga, *timere v. ob timorem cernuus incedere*, være bange, nedslagen. B. róg, *deferre*, bagtale, besøre. B. reidi eins, *iram alicuius ferre*, have ens Vrede. Ber saman, *confero*, holder sammen, sammenligner. Bera sig sundr ok saman, *deliberando vacillare*, raadslaa frem og tilbage. B. saman rád, *conferre capita*, lægge Raad op, stikke Hovederne sammen. Því ber saman, *convenit*, det stemmer overens. B. sig vid á allar sídur, *nihil intentatum relinqvere*, forsøge paa alle muelige Maader. B. sig undan sökinni, *diluere crimen*, rense sig for en Beskyldning. B. sig upp um eitthvad, *qveri de re aliqva*, besvære sig over noget. Bera skarn i vænginn, *palliare culpam excusationibus frivolis*, besmykke en Fejl med elendige Undskyldninger. B. slettu af einum, *interponere se*, tage Skylden paa sig for en anden. Bera sig vel, *a) temperare luctum*, holde Maade med Sorgen, give sig til Taals. *b) membris et facie composita*, *decore incedere*, bære sig vel, føre sin Person vel. Bera sig illa, *moerori indulgere*, overgive sig til Sorgen. Ber sök á einn, *insimulare criminis v. crimen intendere alicui*, beskylde, lægge en noget til Last. B. trega, *desiderio angi alicuius*, føle Sorg, Bekymring, Længsel.

B. umhyggiu, *curam gerere*, bære Omsorg for, sørge for. B. undir einn (málid), *deferre causam ad aliqvem*, overdrage Sagen til, skyde Sagen under en. Þetta ber upp, *se elevat v. eminet altitudini addit*, dette staar i Vejret, gjør højere. Bera upp gátur, *ænigmata proponere*, fremsætte Gaader, opkaste mørke Taler. B. upp bónord *nuptias ambire*, bejle til, begjere til ægte. B. upp vandqvædi sín, *difficultates suas conqveri*, klage over sine Forlegenheder, sin Nød. B. úr bítum, *reportare (portionem prædæ)*, faa sin Andel af Bytte. Bera út börn, *infantes exponere*, udsætte Børn. Bera vitni, *testimonium ferre*, bære Vidnesbyrd om. B. vopn á mann, *gladio ferire*, bruge Vaaben imod en, være med at dræbe en. Ber yckur nockud til, *an ad jurgia inter vos venit*, er der eder noget imellem, kommer I i Trætte med hinanden. Beraz á, *splendide se gerere*, stadse. Berast bana spiót eptir, *in mutuas cædes ruere*, staa hinanden efter Livet. Beraz láta fyrir, *manere, consistere*, holde stille, blive staaende. B. kann þér á i vatninu, *in lacu tibi forte periculum subeundum erit*, der kunde vederfares dig noget paa Søen. Beraz vid, *præterire, caveri*, undslabe, søge at undgaa. Báruz vid öll vandrædi, *a maleficiis temperabant*, man slap for, undgik alle Ulejligheder. Beraz þad fyrir, *illud consilium sumere*, gribe til det.

Bera, *nudo*, blotte. Þeir höfdu berad líkid, *cadaver nudaverant*, de havde blottet Liget.

Bera, *f. ursa*, en Hunbjørn, Bjerninde.

Beradr, *nudatus*, blottet; *hinc* opinberadr, heraf aabenbaret.

Berandi, *portabilis*, som kan bæres. B. bikar, *crater modice plenus*, et Bæger, der ikke er fuldere end at det kan bæres. B. matr edr dryckr, *cibus v. potus cuicunqve offerendus, facile excusabilis*, Mad eller Drik, som man kan være bekjendt at byde enhver.

Berángr, *n. locus imbribus expositus*, et Sted, udsat for Vind og Vejr.

Berbeina, *f. arbor arida, exsucca*, et visnet, fortørret, udgaaet Træ.

Berbeinn, *nudipes*, barbenet, barfodet.

Berdi, *n. clava rudis*, en Kjølle, Prygl.

Berdreyminn, *perspicue veritatem somnians*, som drømmer tydelig hvad der vil skje.

Berfé, *n. fœminæ pecudum proliferæ*, Hunkvæg.

Berfötull, *m. ansa funis vid.* fetill.

Berfættr, *nudipes*, barfodet.

Berg, *n. saxum*, Bjerg, Klippe. 2) *auxilium*, Hjelp, Redning. *vid.* biörg.

Berg (barg, at biarga), *opem fero*, bjerge, redde. Bergr hvörium nockud, þá ecki er feigr, *morti non destinato refugium patet*, der er altid noget, som frelser den, Skjæbnen ikke har bestemt til Døden.

Bergbúi, *m.* 1) *saxicola, monticola*, en Bjergboer, Fjeldboer. 2) *pholas crispatus*, en Skjælfisk paa Klipperne i Søen. 3) *gigas, genius saxicola*, Bjergtrold, Bjergmand.

Bergfólk, *n. pl. metallici*, Bjergværksfolk, Bjergfolk.

Berghögg, *n. securis lapidicidarum*, en Stenhuggerøkse.

Bergi (at bergia á), *gusto*, smager, lipper af.

Bergibiti, *m. gustatorium, buccella*, en lille Mundfuld, Forbidsen.

Bergíng, *f. sacra synaxis*, Nadverens Nydelse.

Berglax, *m. salmo saxatilis coryphænoides, rupestris*, et Slags Laks, som opholder sig paa klippefulde Steder.

Bergmál, *n. eccho, resonantia*, Gjenlyd, Gjenskrald, Ekko.

Bergrisi, *m. saxicola, gigas*, en Bjergrise, Bjergtrold.

Bergsalt, *n. nitrum*, Salpeter (rettere: *sal gemmae*, Stensalt).

Bergverk, *n. fodinæ*, Bjergværk, Metalgrube.

Berhandtr, *nudis manibus*, barhændet.

Berhöfdadr, *capite aperto*, barhovedet, med blottet Hoved.

Berhögg, *n. manifesta oppugnatio*, aabenbar Fjendskab. Umsídir géck hann í berhögg vid hinn, *tandem manifeste illum adortus est*, omsider skred han til aabenbar Fjendtlighed mod hin.

Beri, *m. portator*, en Bærer, Drager.

Bréfberi, *m. tabellarius*, Post, Brevdrager.

Beriahrat, *n. acini baccarum, flocces*, Stenene, Kjærnene af Bær.

K

Berialögr, *m. liqvor, succus baccarum*, Saft af Bær. *R.*

Berialýng, *n. frutex baccifer*, Krat, som bærer Bær.

Beriamór, *m. baccetum, fruticetum*, et Sted, hvor der groer Krat, som bærer Bær.

Beriasteinar, *m. pl. acini baccarum*, Stene i Bær.

Berill, *m. culeus portabilis*, en Læderflaske, Kar, som lader sig bære. Miödr var borinn í berlum, *hydromel culeis afferebatur*, Mjøden blev baaren i Kar.

Berindi, *f. il. ac* Berké.

Berlega, *palam, aperte*, aabenbare.

Berlegr, *apertus*, aabenbar.

Berlíngr, *m. modica fluctuatio maris*, Bølgernes sagte Brusen.

Bernska, *pueritias*, Barnagtighed, Barndom.

Bernskliga, *pueriliter*, barnagtigen. *R.*

Bernskligr, *puerilis*, barnagtig. *R.*

Bernskr, *juvenilis, inexpertus, puerilis*, ung, uforsøgt, barnagtig.

Berordr, *libere veritatem loqvens*, fripostig, som taler rent ud.

Bersaleyfi, *n. licentia ursi*, ɔ: *sine possessoris venia, vi et rapto*, Kongens Nøgel, ligefrem: Bjørnens Tilladelse ɔ: uden Ejermandens Villie, med Magt, med Vold.

Berserkr, *m. indusio tantum non lorica indutus*, uden Brynie, Panser, blot i Underklæder. 2) *vir immanis, furiosus, ferro inviolabilis*, en Berserk, rasende Kjæmpe.

Berſerksgángr, *m.* *furor giganteus*, Berſerkes gang, raſende Heltemod.

Berſi, *m.* *urſus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*, et Mandsnavn.

Berſnaudr, *omnium indigus*, tiggefærdig, arm.

Berſögli, *n.* *aperta liberaqve locutio*, Fritalenhed.

Berſögull, *vid.* berordr. *R.*

Berſvædi, *n.* *conflages*, et Sted, der fra alle Sider er udſat for Vinden. *vid.* ſvædi.

Berſyndugr, *notorius peccator*, *notorie peccans*, en aabenbar Synder.

Berſýniliga, *evidenter*, øjenſynligen, indlyſende.

Berſýnilegr, *evidens*, øjenſynlig, indlyſende.

Berviſinn, *tener*, *macidus*, *exſuccus*, indtørret, mager, ſlunken.

Berviſlegr, *macilentus*, *gracilis*, mager, tynd.

Beryrdi, *n.* *verba aperta*, rene Ord, Fripoſtighed, Bitterheder. At auſa út beryrdum, *acerba verba effutire*, overvælde med Bitterheder.

Beſſi, baſſi, *m.* *vid.* berſi.

Beſtía, *f.* *brutum*, *animal*, et Dyr, et Beſt.

Beſtr, *optimus*, beſt.

Beſtumenn, *m. pl.* *optimates*, Stormænd.

Betla, *mendico*, betler, tigger.

Betlari, *m.* *mendicus*, *gnatho*, en Tigger, Stodder, Betler.

Betr, *melius*, bedre *adverb.*

Betra, *emendo*, forbedre.

Betran, *f.* *emendatio*, Forbedring, Bedring.

Betrfedrúngr, *m.* *melior patre*, en Søn, der er bedre end Faderen.

Betri, *melior*, bedre *adject.*

Beygi, (beygdi, at beygia), *flecto*, *incurvo*, bøjer, krummer, bukker.

Beygia, *f.* *res gracilis*, *tenera*, *facile flexibilis*, noget ſom let lar ſig bøje. 2) *animal infirmum*, *debile*, et ſvagt, ſkrøbeligt Kreatur.

Beyggallti, *m.* *porcus admiſſarius*, en Orne.

Beygitaung, *f.* *flexibulum*, en Tang til at bøje med.

Beygiulegr, *gracilis*, *flexibilis*, bøjelig, ſvagelig.

Beygla, *obliqvo*, *tortuoſum reddo*, *deformo*, gjør kroget, ſkjæv, vindſkjæv.

Beyglur, *f. pl.* *res arctæ*, Knibe, Betryk, Forlegenhed.

Beygr, *m.* *inclinatio animi*, *timor*, en liden Beængſtelſe, Angeſt, Frygt.

Beygſl, *v.* beygſli, *n.* *frenum*, *capiſtrum*, Bidſel, Tømme.

Beygſla, *equum freno*, *infreno*, lægger Bidſel paa, tæmmer. Beygſladr heſtr, *equus lupatus*, en bidſlet Heſt.

Beygſlisſtengr, *f. pl.* *paſtomides*, Bidſelſtænger, Trændſe, Bræmſe.

Beygſlistaumar, *m. pl.* *lora*, Tøjlen til et Bidſel.

Beyki, *n.* *fagus*, Bøg, Bøgetræ.

Beykividr, *m.* *idem.*

Beykir, *m.* *doliarius*, en Bødker. *vid.* giardari.

Beyla, *f.* *gibbus*, en Pukkel, Bulk.

Beyſinn, *grandis*, *craſſus*, *toroſus*, ſtor, tyk, fyldig. Ecki b., *exilis*, *gracilis*, liden, tynd, ſpinket.

Beysti (beystadi, at beysta), *concutio*, *premo*, støder, banker, bøster. Beysti korn, *trituro*, tærsker Korn.

Beysti (at beysta), kampinn, *ringor*, vrænger Mund, viser Tænder, griner.

Bí, *n. apis*, en Bi. So hiálpaz bí sem birnir, *sedulitas cum robore feliciter certat*, Bien kommer ud af det saavelsom Bjørnen, Flid gjør ligesaameget som Styrke.

Bía (at bía), *lallo*, luller, dysser i Søvn.

Bja, (*monos.*) *interjectio abominantis*, et Udraabsord, som betegner en Afsky, fy! skam bia!

Bía (at bía), *maculo*, *spurco*, fjasker, smudser, tilsøler.

Biaga (at biaga), *luxo*, forvrier, rykker af Lave.

Biagadr, *distortus*, *luxatus*, forvriet, fordrejet.

Biak, *n. labor molestus*, Slid og Slæb, møjsommeligt Arbejde for Livets Ophold.

Biaka (at biaka), *sollicitus laboro*, slider og slæber, har tungt med at slaa sig igjennem.

Biálfi, *m. vestis ampla*, *informis*, *pellicea*, en stor, uregjerlig Skindpels.

Biálki, *m. tignus*, *trabs*, *docus*, en Bjælke.

Bialla, *f. nola*, *crotalum*, *tintinnabulum*, en Bjælde, lille Klokke. 2) *radix costæ intermediæ fuci penniformis*, *qvi nobis est* márikiarni, *vid. infra*, Roden af et Slags Tang Marikjarni kaldet.

Biarg, *n. saxum*, *rupes*, en Klippe, et Bjerg.

Biarga, *opitulor*, bjærge, redde, hjælpe. Biargaz, *sustentor*, slaar mig igjennem. Hann bjargast vel, *bene se sustentat*, han slaar sig godt igjennem.

Biargálnir, *f. pl. res angustæ*, *sed vitæ sustentandæ sufficientes*, Nødtørftighed, hvad der er nok til Livets Ophold.

Biargarbann, *n. denegatio victus*, *penuria*, Mangel paa Fødemidler, Dyrtid, Hungersnød.

Biargbúi, *m. saxicola*, en Bjergboer.

Biargfesti, *f. lorum aucupale demissarium*, et Reb, Toug, hvormed en Fuglefænger hidses ned af en fremragende Klippe.

Biargfugl, *m. aves saxicolæ præruptum habitantes*, *in specie alcas*, Bjergfugle, Fugle, som bygge deres Rede i høje Klipper ved Søkanten.

Biargfær, *in præcipitiis rupium aliis agilior*, *oribates*, som har Færdighed til at klatre om paa steile Klipper. 2) *qvi se sustentare potest*, som kan nære sig, slaa sig igjennem.

Biarggöngumadr, *m. oribates*, en Klippegjænger, en Person som er biargfær.

Biarghagr, *qvi omnia sibi necessaria fabricare potest*, som selv kan forfærdige de Sager og Redskaber, han behøver.

Biarglaun, *n. pl. pretium pro colligendis et servandis bonis naufragorum*, Bjergeløn, Redningsløn, Løn for at redde Personer eller Gods fra Vands- eller Ildsnød.

Biargqvidr, *m. favens testimonium*, gunstigt Vidnesbyrd. Bergst ég vid þann bjargqvid, *hoc testimonium pro me satis erit*, det Vidnesbyrd skal redde mig.

Biargrædi, *n. commodum, amicum consilium*, et godt Raad, hvorved man reddes. 2) *vitæ necessitates, victus, sustentatio*, Livets første Nødvendigheder.

Biargrædismadr, *m. prudens oeconomus*, en stræbsom Mand, der godt veed at skaffe sig det nødvendige.

Biargskora, *f. fissura rupium*, en Klippekløft.

Biargstaung, *f. pertica aucupalis, ames præcipitiorum*, en Stang til at fange Fugle med i steile Klipper.

Biargvænlegr, *non insufficiens, bonæ spei*, som man kan hjælpe sig med, haabe vil blive nok.

Biargvætti, *n. favens testimonium*, et gunstigt Vidnesbyrd.

Biargvættr, *m.* 1) *genius tutelaris opem ferens*, en Skytsaand, Skytsengel. 2) *averruncus*, en Ven i Nød, Redningsmand.

Biargþrota, *auxilii expers*. uden Hjælp, hjælpeløs, uden Udkomme. 2) *ad mendicitatem redactus*, tiggefærdig, bragt til Bettelstaven.

Biarkan, *n. fructus betulæ*, Frugten paa Birketræet, Rakle.

Biarmaland, *n. Biarmia, qv. ob perpetuas nives albicans*, Bjarmeland, Permien. *Biarmia ortum versus ad mare album vel gandvikam sita est*, det gamle Bjarmeland strakte sig indtil det hvide Hav eller Gandvik.

Biarmar, *m. pl. incolæ Biarmiae, accolæ maris albi*, Bjarmelændere, Permier.

Biarmi, *m. lucubrum*, et svagt Lys, Skjær, Skimten. Dags b., *primum diluculum*, Dagskjær (om Morgenen). Qvölld b., *imum crepusculum*, Aftenskjær, Dagskjær (om Aftenen). Sólar b. (í skýum), *virgæ solares*, Solstraaler, som sees igjennem en Sky.

Biarnarbuna, *f. acantha*, Bjørneklo.

Bjarnarfeldr, *m. pellis ursina*, Bjørneskind, Bjørnehud.

Biarnarhvarf, *n. latibulum v. spelunca ursi*, en Bjørnehi, Bjørns Hule, Vinterleie.

Biarnarhýdi, *n. id.*

Biarndýri, *n. ursus*, en Bjørn.

Biarndýrsfelldr, *m. pellis ursina*, Bjørnehud.

Biarnflaka, *f. id. ac* biarnarfelldr.

Biarnylr, *m. calor ursinus*, Bjørnens naturlige Varme.

Biartálfr, *m. bonus genius*, en Hvidalf, god Aand.

Biartáll, *m. angvilla*, en Aal.

Biartleitr, *albida facie*, lys af Ansigt.

Biartr, *lucidus, candidus*, klar, skinnende.

Biástr, *n. labor continuus*, Bestræbelse, Umage, Stræben.

Biástra (at biástra), *laboro, molesto labori intentum esse*, arbeider med, stræber med, slider i.

Biát, *n. motus vehemens*, en hæftig Bevægelse. Allt var þá á biáti, *omnia tunc in motu erant*, da var alt i Bevægelse, i Oprør.

Biátar á *vid.* ábiátar.

Bíbí, *vox nutricum lallantium*, Ammernes Udtryk naar de dysse Børn ind, hvis! hvis! 2) *interjectio hæsitantis et se recolligentis*, et Udraabsord i Uvished, naar man betænker sig, bi, bi lidt!

Bid, (bad, at bidia), 1) *oro, pero*, bede. Bidia konu, *nuptias ambire*, bejle til en Pige. Konúngr bad lidit herklædast, *rex milites armari jussit*, Kongen befalede Tropperne at væbne sig. Bidiaz fyrir, *implorare auxilium dei*, bede (til Gud), gjøre sin Bøn.

Bid, *f. mora, cunctatio*, Ophold, Nølen, Dvælen.

Bidángur, *n. relevatio morarum v. tædii*, Tidkort, det at Ventetiden falder mindre kjedsommelig.

Bidill, *m. procus*, Bejler.

Bidla, *procor, virginem in uxorem pero*, bejler, frier.

Bidleika (at bidleika vid), *moras nectere, lusu fallere tempus*, dvæler, giver mig Stunder, bier nogen Tid.

Bidlund, *f. patientia, longanimitas*, Taalmodighed.

Bidlundargéd, *n. longanimitas*, Taalmodighed.

Bidstund, *f. mora (unius horæ)* Ventetid, en Time at vente.

Bif, *n.* 1) *motus*, Bevægelse. Eg finn ecki bif á því, *motum ejus non sentio*, jeg kan ikke fornemme nogen Bevægelse derved. 2) *aqva, a mobilitate*, Vandet, formedelst dets idelige Bevægelse.

Bifa (at bifa), *moveo, qvatio*, bevæger, ryster.

Bifan, *f. motio*, Bevægelse, Rystelse.

Bifanlegr, *mobilis*, bevægelig, som kan bevæges.

Bifikolla, *f. taraxacum dicitur, cum in pappum venerit*, Løvetand, (en Urt).

Bífluga, *f. apis*, en Bi.

Bífluguastokkr, *m. alvearium, examen*, et Bistade, en Bisværm.

Bifr, *m. appetitus*, Lyst, Attraa. Óbifr, *m. nausea, abominatio*, Ulyst, Afsky.

Bifr, *m. castor, fiber*, en Bæver. 2) *fibrina pellis*, Bæverskind.

Bifröst, *f.* (bifa, röst), *iris, in Mythologia Eddæ, â mobilitate*, Regnbuen.

Bifræfinn, *castoris instar ardua tentans*, som prøver paa vanskelige og driftige Foretagender. 2) *impudicus*, uforskammet.

Bifræfr, *id.*

Bifrænn, *id.* 1.

Biffa (at biffa), (*freqventativum*) *sæpe moveo*, ryster, skumpler, bevæger frem og tilbage.

Biffadr, *attonitus*, rystet ofte og hastig, *it.* den, som af en hastig Bevægelse har faaet Slag.

Bífur, *f. pl. caudæ castorum, at ita etiam contumeliose vocantur pedes hominum*, Bæverens Hale; siges ogsaa spotvis om tykke og plumpe Ben paa et Menneske. At rétta frá sér bífurnar, *corrigere pedes, ut castor caudam*, at strække Benene ud, ligesom Bæveren Halen.

Bik, *n. pix sicca*, Beg.

Bika (at bika), *pice ungo*, beger, tjærer, stryger over med Beg eller Tjære.

Bikadr, *picatus*, beget, tjæret.

Bikarf, *m. bacar, calix, crater*, et Bæger, en Pokal.

Bikkia, *f.* (*qv.* bitkia), *canicula*, en lille Hund, Tæve. Siges ligeledes om andre Dyr, og især om Heste af ringe Bæxt og Styrke, et Krik.

Bil, *n. momentum, interstitium temporis v. loci*, Mellemrum; Tidsrum; Afstand (om Tid og Rum). Á bil beggia, *in medio, inter binos*, mellem begge, midt imellem begge.

Bila (at bila), *frango, subigo*, bryder, beskadiger, svækker. Bilast, *deficio, succumbo*, beskadiges, svækkes, bukker under, giver tabt.

Biladr, *fractus, labefactus*, knækket, beskadiget.

Bilbugr, *m. defectus virium, defectio*, Mangel paa Kræfter, Afmagt, *it.* Forsagthed. Einginn finst b. á hönum, *infracti est animi et corporis*, han er rask baade paa Legeme og Sjæl.

Bilgiarn, *cunctabundus, segnis*, sendrægtig, *it.* forsagt.

Billdóttr (saudr), *ovis alba, palpebris nigricantibus*, siges om et Faar, som er hvidt med sorte Øjenbryne.

Billda, *f. ovis fæmina similis*, et Hunfaar af den Farve.

Billdr, *m. ovis tali colore, mas*, en Væder af samme Farve.

Billdr, *m. scalpellum chirurgorum*, en Sneppert, en Lansette, et Ladejærn. 2) *telum*, en Pil, et Kastespyd.

Billdr, *m. forma, aspectus*, Skikkelse, Udseende.

Bilætasmidr, *m. statuarius, sculptor*, en Billedhugger.

Bilæti, *n. effigies, statua*, et Billede.

Binardr, *m. binæ nares*, begge Næseborer. Setia upp binardinn, *nares exserere*, sætte Næsen højt i Vejret.

Bind (at binda), *ligo, vincio, obligo*, binder, hæfter. Binda enda á loford sitt, *fidem præstare*, holde sit Løfte. Binda endahnút, *colophonem addere v. ultimam manum ɔ: consummare opus*, at fuldende, fuldbyrde, lægge den sidste Haand paa Værket.

Bindaz fyrir, *abstinere, continere se*, varer mig for, afholder mig fra.

Bindaz orda, *temperare linguæ*, vare sig for at tale om, holde inde med sin Mening. Bindst fyri mál, *causam in me recipio*, paatage sig en Sag.

Binding, *f. ligatio*, Sammenbindelse, Sammenhæftning.

Bindindi, *n. continentia, abstinentia*, Afholdenhed, Maadelighed.

Bindindissamr, *frugalis, moderatus*, fafholden, maadelig, sparsom.

Bindini, *f. fasciculus, merges*, et Bundt, et Knippe, et Bind.

Biód, *f. terra, hemisphærium inferius*, Jorden, Jordkloden.

Biódr, *m.* 1) *hæmisphærium superius*, Himmelen. 2) *orbis, discus*, et rundt Spisekar, et Fad. Burs synir bióðum ypptu, *filii Buris hæmisphærium superius erexere*, Burs Sønner opførte, oprejste Himmelen.

Biódr, *m. vas rotundum, patulum*, et rundt Kar.

Biódr, *m. imperator*, den som har at befale.

Biór, *m. cerevisia*, Øl.

Biór, *m.* 1) *fiber*, en Bæver. 2) *pelles fibrinæ*, Bæverskind. 3) (á skinni), *margines corii*, de yderste og tyndeste Kanter af et aftrukken Skind. 4) *segmentum triangulare*, et trekantet Afsnit. 5) (á húsi), *contignatio frontispitii, tabulata conjungentia trabem et arrectaria*, det øverste af Gavlen paa et Huus, som i en Trekant gaaer op til Mønningen.

Biórverpill, *m. vas cerevisiarium*, et Ølkar, en Bimpel.

Biórþil, *n. frons, supercilium domus*, Frontispice, den forreste Del af et Huus, Forgavlen.

Biörg, *f. auxilium*, Hjelp, Bistand. 2) *victus, cibaria*, Levnetsmidler, Viktualier.

Biörk, *f. betula v. quæcunque arbor viridis*, Birk, Birkeskov, *it.* ethvert Træ, som staaer i Flor.

Biörn, *m. ursus*, en Bjørn.

Bir, *m. ventus ferens, secundus*, Bør, Medbør.

Biriar (at biria), *imperson. navis proficit*, siges naar Skibet gaar hastig frem. 2) *ventus apte v. commode spirat*, Vinden er gunstig.

Birki (at birkia), *decortico*, tager Barken af. 2) *excorio*, flaar, trækker Huden af. Birkia hest, *excoriare equum*, trække Huden af en Hest.

Birki, *n. betula*, Birk, Birketræ.

Birkiskógr, *m. betuletum*, Birkeskov.

Birla (at birla), *misceo*, blander, skjænker.

Birlari, *m. pincerna*, en Mundskjænk.

Birleidi, *n. vid.* bir.

Birleysi, *n. malacia, pellacia*, Vindstille, Havblik.

Birleysa, *f. id.*, det samme.

Birna, *f. ursa*, en Hunbjørn.

Birníngr, *m. catulus ursi*, en Bjørneunge.

Birsæll, *felix in navigando*, heldig i at faa Bør.

Birta, *f. lux, splendor*, Lys, Skin, Glands.

Birti, *f. idem*, det samme.

Birti (at birta), *manifesto*, bekjendtgjøre, gjøre vitterligt, aabenbare.

Birtir, *imperson. illucescit, diescit*, det dages, gryr af Dagen.

Birtiz, *appareo*, kommer for Lyset, tilsyne.

Birting, *f. manifestatio*, Aabenbarelse, Bekjendtgjørelse. 2) *diluculum*, Dagskjær, Daggry. Dægra mót fyri birting, *tempus antelucanum*, Dagbrækningen, førend det bliver Dag.

Birtíngr, *m. species truttarum*, et Slags Foreller af lys Farve. 2) *persona v. res albicans*, hvad som har lys eller hvidagtig Farve.

Bisa vid, *summo et rudi nixu molior*, tager fat paa noget af alle Kræfter, men paa en forkjert, ubehændig Maade.

Biskup, *m. episcopus*, en Biskop, Bisp.

Biskupa (at biskupa börn), *confirmo*, konfirmerer (Børn).

Biskupsdómr, *m. episcopatus*, *dioecesis*, Bispeværdighed, Bispedømme.

Biskupsdæmi, *n. idem*, det samme, især Bispedømme, Stift.

Biskupsstóll, *m. cathedra*, *sedes episcopalis*, Bispestol, Bispesæde.

Bísn, *n. pl. prodigium*, *portentum*, Varsel, Under, Vidunder.

Bísna (at bísna), *portendo*, varsler, giver Forvarsel. Þad bísnar, *ultra modum gravat*, det tager Overhaand. Bísna skal til batnadar, *eclipsin jubar sequitur*, efter Regn kommer Solskin.

Bísnamikid, *permagnum*, *supra modum*.

Bissa, *f. sclopetum*, *bombarda*, en Bøsse, en Flint, et Skydegevær. Fallbissa, *f. tormentum*, en Kanon.

Bissuhlióð, *n. sclopus bombardæ*, Lyden eller Knaldet af et Geværskud.

Bissukúla, *f. globus tormentarius*, Musketkugle.

Bissuskytta, *m. sclopetarius*, en Skytte, en som skyder med Bøsse.

Bissusmidr, *m. tusor tormentarius*, en Bøssemager.

Bissustokkr, *m. theca lignea sclopeti*, Bøsseskæfte.

Bista (at bista sig), *vultum compono ad severitatem*, gjør mig bister, sætter en vred Mine op.

Bistaz, *indignari*, *irasci*, bliver vranten, fortørnes.

Bistr, *offensus*, *iratus*, vred, bister.

Bit, *n. morsus*, *rosio*, Bid, Biden. 2) *acumen*, *acies ferri*, Eggen paa en Kniv eller et andet skjærende Instrument.

Bít (at bíta), *mordeo*, bider. 2) *seco*, skjærer istykker. Kunnir bítaz best, *similis simili gaudet*, *modus loqvendi sumtus ex eqvis certantibus*, Lige Børn lege best. Sökin bítr, *conscientia angit*, Sagen trykker hans Samvittighed, gaar ham nær. Bíta einn á bak, *calumniari*, bagvaske en. Bíta höfud af skömminni, *frontem perfricare*, bide Hovedet af al Skam. Þad bítr fyrir, *hæc res ipsa est*, det er det vi talet om, det er Sagen den. Bita á kampinn, *mystacem mordere*, at bide sig i Læberne, (eg. Overlæben). Bíta á vörina, *mordere labrum inferius*, bide sig i Underlæben.

Bita, *in offas v. bolos divido*, skjærer i smaa Stykker, bitler ud.

Bitahöfud, *n. caput v. extremitas trabis*, Enden af en fremstaaende Bjælke, et Bjælkehoved.

Bitgiarn, *mordax*, bidende, bidsk.

Biti, *m. trabs*, *transtillum*, *transtrum*, en Tverbjælke i et Hus.

Biti, *m. bolus*, *buccea*, et Bid, en Mundfuld.

Bitill, *m. frænum*, *lupatum*, et Mundbid eller Mile i et Bidsel.

Bitlingr, *m. buccella*, en lille Mundfuld.

Bitr, *acer*, *acerbus*, bitter, bidende (om Smagen). 2) *acutus*, hvas, spids.

Biturlega, *acerbe*, bittert. 2) *acute*, skarpt, hvast.

Biturlegr, skarp, hvas. Biturleg vopn, *ferramenta famiata*, skarpe, hvasse Vaaben.

Biturleiki, *m. acerbitas, acor*, Bitterhed, Skarphed (om Smagen). 2) *acumen*, Hvashed, Spidshed.

Biúga, *n. farcimen, tomaculum*, en Pølse, Kjødpølse.

Biúgnefiadr, *qvi nasum habet aqvilinum*, krumnæset, som har en Ørnenæse.

Biúgr, *curvus*, krum, kroget. 2) *humilis*, ydmyg, underdanig.

Blabbra (at blabbra), *balbutire*, læsper, taler uforstaaelig, som en der har ingen Tænder.

Bláber, *n. vaccinium vulgare, myrtillus*, Blaabær.

Bláberialýng, *n. myrtillus frutex*, Blaabærris, Ris, hvorpaa der voxer Blaabær.

Bláberr, *omnino nudus*, gandske nøgen og bar.

Blad, *n. folium*, et Blad (paa Træer, i en Bog). 2) (á kníft, sverdi), *palmula*, *v. lamina cultri, ensis*, Klingen ell. Bladet paa en Kaarde eller Kniv. 3) á ár, *palmula remi*, Bladet paa en Aare.

Blada, at, *litteris mandare*, optegner; *folia libri explicare, volvere*, blader i en Bog.

Bladamikill, *foliosus*, fuld af Blade, storbladet.

Bladavöxtr, *m. foliatio*, Bladenes Væxt.

Bladka, *f. frons, folium*, et Blad paa Planter.

Bladkr, *m. cuspis rei acutæ ut folii, auris pecudum &c.*, Enden af noget spidst, som et Blad eller Kvægets Øren.

Bladleggr, *m. pitolus*, en Stilk, en Stengel.

Bladra, *f. papula*, en Blegn, en Vandblegn, Vable. 2) *vesica*, en Blære.

Bladskéllandi, *adeo festinans, ut aura vestium moveantur folia sylvarum*, meget ilende, med flyvende Fart.

Bláeygdr, *oculis cyaneis, cæsius*, blaaøjet.

Bláfátækr, *omnium egenus*, arm, gandske fattig.

Blaffunt, *n. obolus v. diobolus*, et Slags Smaamynt, saameget som to eller fire Skilling.

Blágarn, *n. fila tenuissima*, Garn, det fineste Garn eller Traad.

Blágirni, *n. ilia, intestina tenuia*, de smaa Tarme.

Blágóna, *f. vulgo* blágóma, *labrus e flavo et cæruleo varius tergo præsertim cæruleo, ventre rubro in deliciis inter Norvagos qui eum vocant*, Blaagomme, *hic vero rarus*, et Slags Fisk, der findes ved Nordlandet, og har en gul Farve, som falder i det himmelblaa (*Lophius*, Bredflab, Havtaske).

Blágrár, *coloris veniti, thalassinus*, blaagraa.

Blágresi, *n. geranium robertianum*, stinkende Storkenæb.

Blágrýti, *n. saxum durissimum, solidum ex atro glacinum*, en Stenart af blaa Farve.

Blágulr, *ochroleucos*, bleggul, grøngul.

Blak, *n. alapa*, en Kindhest, en Ørefigen. 2) *aura levis*, en sagte og mild Blæst, Visten.

Blaki (at blaka), *leni aura hinc inde moveor*, bevæges sagte frem og tilbage, at vifte.

Blaka (at blaka), *porrecta manu ferio*, slaar med den flade Haand.

Blaka, *f. tegmen*, Skjul, Dække. *vid.* bladka.

Blákalldr, *perfrigidus*, iskold, blaa af Kulde.

Blakki, *m. candor sine macula*, Glands, Klarhed. Hann er ekki med öllum blakka, *non satis est rationis compos*, han er ikke ved sin fulde Forstand. *vid.* Blekki.

Blakkleitr, *faciem fuscus, furvus*, brunladen af Ansigt, mørkladen.

Blakkr, *fuscus, obscurus*, sortladen, mørkebrun.

Blakkr, *m. equus fusco colore*, en Hest af sortebrun eller mørkebrun Farve.

Bláklucka, *f. campanula*, Klokke, Blaaklokke.

Blákollr, *m. anas vulgaris ferus mas*, en vild Andrik med blaat Hoved.

Blákollsönd, *f. anas vulgaris fera foemina, Roschas v. Rosca* (ɔ: *pascualis*) *auctorum*, en Vildand af samme Slags.

Blakt, *n. palpitatio*, sagte Bevægelse, Viften.

Blakta (at blakta), *palpito*, bevæger sagte frem og tilbage, vifter med. Bl. eyrum, *micare auribus*, spiller med Ørene, bevæger dem frem og tilbage.

Bláland, *n. Æthiopia v. tota Africa*, Blaaland, Afrika, og især Æthiopien, Morland. Þadra allt med blálands jadri, *secundum littora Africæ, ubi auctor carminis St. Þ. s. indigitat eum tractum, qvi hodie barbaria vocatur.*

Bláleitr, *coloris lividuli*, blaalig, blaaagtig.

Blálifraudr, *amethystinus, janthinus*, af blaarød Farve, som falder i det brune.

Blámabólga, *ecchymoma, sugillatio*, Blodets Underløb efter et Slag, Blaahed i Huden af Hug.

Blámadr, *m. æthiops, a colore cutis*, en Blaamand, Morian, Afrikaner.

Blámerktr, *punctis cæruleis intertinctus*, blaatærnet, som har blaa Ruder, Pletter, Prikker.

Blámi (at höggi), *m.* 1) *sugillatio, color luridus*, Hudens Blaahed af Slag. 2) *livor, color plumbeus, cæruleus*, blaalig Farve, Blyfarve.

Blána (at blána), *livesco*, blaaner, bliver blaa.

Bland, *n. mixtura, permixtio*, Blanding, Sammenblanding.

Blanda, *f.* 1) *id.*, det samme. 2) *in specie: serum lactis fermentatum, aqua mixtum*, sur Valde, blandet med Vand.

Blanda (at blanda), *misceo*, blander, sammenblander.

Blandadr, *mixtus*, blandet.

Blanka (at blanka), *niteo, reniteo*, glindser, er klar og skinnende.

Blankadr, *inops mentis*, som er fra Forstanden, afsindig.

Blankaligr, *splendidus* glindsende.

Blankandi, *nitidus, coruscans*, glimrende, skinnende.

Blankhvítr, *candidus, nitidus*, klar, blank, skinnende.

Blanki, *m. nitor*, Glands, Klarhed.

Blankr, *albus*, blank.

Blány, *n. interlunium*, *vid.* prím, den Tid mellem Ny og Næ, naar Maanen ikke sees, se prím.

Blápúngr, *m. medusa minor cæruleoviolacea*, et Slags Orm, Kjøbmandshue, Blaapose.

Blár, *flavus*, *cæruleus*, blaa, himmelblaa. 2) *vacuus*, *inanis*, øde, tom, ledig. Blárblettr (á hörundi), *livor*, blaaagtig Plet i Huden.

Bláröndóttr, *striis virgatis distinctus*, med blaa Rande, blaastribet.

Blásandi bir, *ventus ferens*, stærk Medbør, strygende Vind.

Blasi vid (at blasa vid), *e regione oculis aliorum usurpor*, *conspicior*, viser mig, er ligeoverfor, vender ud imod, *á* blis.

Bláinn, *vento siccatus*, vindtørret. 2) *fusus*, *coctus*, smeltet, støbt.

Bláskarfr, *m. vid.* skarfr.

Bláſtiarna, *f. polus arcticus*, *stella polaris*, Polarstjernen.

Bláſtr, *m. flatus*, *spiramen*, Blæst, Pusten, Aanden. 2) (hvala) *fistula aërea balænarum*, en Hvalfisks Aandehul. 3) *flatus earum per eandem*, dens Pusten derigjennem.

Bláſtrbelgr, *m. sufflatorium*, en Blæsebælg, en stor Puster.

Bláſtrhola, *f. fistula aërea balenarum*, Hvalfiskens Aandehul, Lufthul.

Bláſtrjárn, *n. rude ferrum e clibano*, nyssmeltede Jærnklumper, Jærnverket, raat Jærn.

Blaudr, *mollis*, *effoeminatus*, blød, kvindeagtig, blødagtig. 2) *sexu foemineus*, af Hunkjønnet. 3) *meticulosus*, *abjectus*, frygtsom, fejg, ræd.

Blautgedia, *pusillanimis*, forsagt, modløs.

Blautgediadr, *id.*

Blautr, *mollis*, *maceratus*, blød, blødt.

Blautskræfa, *vid.* blautgedia.

Bled (at bledia), *timorem incutere*, kyser, forfærder.

Bledill, *m. foliolus v. lobus*, et lille Blad, en Lap.

Bleikála, *f. eqva pallidula cum alveo nigro in tergo, ut et juba et cauda*, en Hoppe af bleggulagtig Farve med sort Manke, samt sort Stribe ud ad Ryggen og sort Hale.

Bleikálingr, *m. equus ejusdem coloris*, en Hest af samme Farve.

Bleikálóttr, (*sc. equus*) *idem*, *sed adject.*

Bleikgulr, *luteus*, *ravus*, bleggul.

Bleiki (at bleikia), 1) *mundare*, renser, vasker. 2) *albare*, *insolare*, renser, bleger i Solen. Bleiki hör, *linum macero*, *insolo*, bleger Hør, Þeir bleiktu hadda sína, de vaskede deres Haar.

Bleikia, *f. pallor*, Blegbed. 2) *genus terræ*, *argilla v. bolus*, hvidagtig Lerjord. 3) *truttæ dorso albicante*, en Art Foreller med bleggul Ryg.

Bleikleitr, *pallidulus*, bleg af Udseende.

Bleikna (at bleikna), *v.* blikna, *pallesco*, blegner, bliver bleg.

Bleikr, *pallidus*, bleg.

Bleikraudr, *colossinus*, blegrød.

Blek, *n. atramentum*, Blæk.

Blekborinn, *crassis literis exaratus*, skreven med altfor tykke Bogstaver.

Blekbytta, *f. theca atramentaria, atramentarium*, et Blækhus, Blækhorn.

Blekfiskr, *m. loligo, sepia*, en Blæksisk.

Blekki (at blekkia), *albo lintea*, bleger Linned, *it.* overstænker med Vand, dykker.

Blekki (at blekkia), *decipio, impono (pallere facio)*, skuffer, bedrager.

Blekkilega, *subdole*, bedrageligen.

Blekkilegr, *subdolus*, bedragerisk, skuffende.

Blekkíng, *f. impostura*, Bedrageri.

Blekkinn, *subdolus*, bedragerisk.

Blendíngr, *m. homo generis hybridi e cyclope et muliere humaniore*, et Menneske, født af ulige Forældre, saasom af en Bjergtrold og et Menneske. 2) *ira et jocus mixtum*, Spøg og Alvor, alvorlig Spøg.

Blendinn, *varius, versutus*, trædsk, snu, upaalidelig. 2) *ubi vitia et virtutes vario marte pugnant*, lige oplagt til Ondt og Godt. Blendinn miög, *ubi vitia dominantur*, som har flere Lyder end Dyder.

Bles, *f. macula oblonga v. lamina alba in fronte eqvi*, Blis, hvid Plet i en Hestes Pande.

Blesi, *m. id.*

Blesóttr, *alba lamina fronte insignitus*, blisset (om Heste).

Blessa (at blessa), *benedico*, velsigner, lover, priser.

Blessan, *f. benedictio*, Velsignelse.

Blestleiki, *m. traulus, blæsitas*, Læspen, det at man læsper naar man taler.

Blestmæltr, *blæsus*, læspende.

Blestr, *id.*

Bletta (at bletta), *maculo*, pletter, besmitter.

Blettadr, *maculatus*, besudlet, plettet.

Blettalaus, *immaculatus*, uplettet.

Blettóttr, *maculatus*, plettet, snavset.

Blettr, *m. macula, labes, it. nævus*, en Plet; Lyde.

Bleyda, *f. canis v. felis fœmina*, en Tæve, eller en Hunkat.

Bleydaz (at bleydaz), *trepidus fieri*, bliver bange, ræd. 2) *effoeminari*, bliver kvindeagtig.

Bleydi, *f. timiditas*, Frygtagtighed, Fejghed.

Bleydimadr, *timidus homuncio*, et fejgt og forsagt Menneske; en Stymper.

Bleydulega, *molliter*, blødagtig, kvindeagtig, frygtagtigen.

Bleydulegr, *mollis*, kvindeagtig, forsagt, frygtagtig.

Bleydufkapr v. Bleidiskapr, *m. mollities animi*, Blødagtighed, Modfaldenhed, Frygtagtighed, Forsagthed.

Bleyta, *f. lutum, cænum*, Dynd, Skarn. 2) *maceratio*, Udbløden.

Bleyti (at bleyta), *macero*, *mollio*, bløder, udbløder.

Bleyti, *n.* *maceratio*, Udblødning. At leggia í bleyti, *macerandum aquæ v. alio liquori immergere*, at lægge i Blød.

Bleytíng, *f. idem*.

Bleytugr, *lutosus*, *cœnosus*, fuld af Dynd og Skarn, dyndet, snauset.

Bleytukafalld, *n.* *ningor egelidus*, Tøsne.

Bleytumikill, *lutosus*, fuld af Snaus og Dynd.

Blída, *f. blanditiæ*, Venlighed, Mildhed.

Blídka (at blídka), *placo*, *mitigo*, formilder, forsoner, stiller tilfreds.

Blídkan, *f. placatio*, Forsoning, Formildelse.

Blídkanlegr, *placabilis*, forsonlig, som lader sig let stille tilfreds.

Blídlega, *comiter*, venligen, artigen.

Blídlegr, *blandus*, *comis*, *lenis*, venlig, artig.

Blídmáll, *blandus eloqvio*, sødtalende.

Blídmæli, *n.* *blandiloqventia*, søde Ord, Sødtalenhed.

Blídmæltr, *blandiloqvens*, sødtalende.

Blídr, *blandus*, *comis*, blid, venlig, mild.

Blídskapr, *m.* *blanditiæ*, Mildhed, Venlighed.

Blídubragd, *n.* *comitas*, Venlighed, Artighed.

Blídulæti, *n.* *blanditiæ*, Venlighed, Mildhed.

Blíf (at blífa), *maneo*, bliver, vedbliver. (N O.)

Blífanlegr, *stabilis*, *firmus*, blivende, stadig, varig, bestandig. (N O.)

Bligda (at bligda), *nitere facere*, bringer til at skinne. Öll godin bligdu augum, *immoti nitebant oculi omnium idolorum*, *vid.* blika. Alle Afgudernes Billeder stirrede med Øjnene.

Blíhvíta, *cerussa*, Bleghvidt, Blyhvidt.

Blik, *m.* *nitor*, *splendor*, *v.* *rutilatio*, Glands, Skin, Blik. 2) *metallum splendens*, glindsende Metal.

Blika (at blika), *splendeo*, *niteo*, skinner, glindser, glimrer, blinker. Þar blikudu vid skylldir, *ibi scuta nitebant*, Skjoldene glindsede derved, derimod.

Blika, *f.* *nubeculæ rariores*, Smaaskyer. 2) *umbra*, en tynd, graaagtig Sky.

Blikandi, *micans*, *nitens*, skinnende, glindsende.

Bliki, *m.* *eider v. anas cuthbertiana mas*, *a nitore nomen sortitus*, en Andrik.

Blikna (at blikna) *vid.* bleikna.

Bleikpláts, *n.* *insolatorium*, *item bibex*, et Sted, hvor man kan tørre Klæder i Solen, *item*: en Skramme, en Rift.

Blikuskelfdr, *attonitus*, forskrækket, forfærdet.

Blina, *f.* *pustula in facie*, en Blegn i Ansigtet.

Blinda (at blinda), *excæco*, *oculos stringo*, blinder, forblinder, gjør blind.

Blinda, *f.* *cæcitas*, *cæcuties*, Blindhed, Forblindelse.

Blindandi, *cæcutiens*, *clausis oculis*, i Blinde, med tillukte Øjne.

Blindeggiadr, *acuta*, *invisibili acie*, meget skarp og hvas, saa Eggen ikke er at se.

Blindíngr, *m.* *cæcutiens*, som gaar i Blinde, med tillukte Øjne. 2) *clavus cæcus* ɔ: *sine*

capite, et Søm eller en Stift, som gaar spids til begge Ender, uden Hoved.

Blindleiki, *m.* *cæcitas*, Blindhed.

Blindni, *f.* *id.*

Blindr, *cæcus*, *it.* *occultus*, *invisibilis*, blind, *it.* skjult, vanskelig at se. Blindt var at vita yfir hvöriu skapi sá madr bió, *abstrusi ingenii ille vir erat*, det var vanskeligt at blive klog paa den Mand. 2) *occlusus*, *præclusus* tillukt, tilstoppet. Pipan mín er blind, *spiramentum tubuli mei præclusum est*, min Pibe er forstoppet. Blindr Þarmr, den lukte Tarm.

Blindsker, *n.* *scopulus in fundo maris sub aqva occultus*, blinde Skjær og Klipper i Havet.

Blíni á (at blína á), *obtutum aliqvo figo*, ser stivt paa, stirrer paa.

Blístr, *m.* *sibilus*, *poppismus*, Hvislen eller Piben med Munden.

Blístra (at blístra), *sibilo*, *poppizo*, hvisler, piber.

Blístra (i smidiu), *f.* *gula follis*, *vid.* ablhólkr, Blæsehullet paa en Bælg.

Bliúgr, *verecundus*, *supplex*, bly, undseelig.

Blód, *n.* *sangvis*, Blod.

Blódbad, *n.* *laniena*, *internecio*, Blodbad, Blodsudgydelse.

Blódberg *v.* Blódbiörg, *n.* *serpillum*, *thymus*, vild Timian.

Blóddómr, *m.* *senténtia capitis v. capitalis*, Dødsdom.

Blóddrekkr, *m.* *sangvisuga*, *hirudo*, en Igle, Blodigle. 2) *vulpes*, en Ræv. 3) *metaph. homo persegnis*, et lad og dovent Menneske.

Blóddropi, *m.* *gutta sangvinis*, en Blodsdraabe, Draabe Blod.

Blódfagr, *sangvineo colore*, blodfarvet, eller som har en smuk rød Ansigtsfarve.

Blódfall (kvenna), *n.* *menses*, Tider, maanedlige Tider (hos Kvinder).

Blódfallsiúk (kvinna), *mulier menstruata*, (en Kvinde) som har sin maanedlige Tid.

Blódga, at, *vulnerare*, *sangvinem educere*, saarer saa det bløder, udgyder Blod.

Blódgángr, *m.* *profluvium sangvinis*, Blodgang (en Sygdom). Blódgángr upp af manni, Blodstyrtning. Blódgángr nidr af manni, den gyldne Aare.

Blódgirugr, *sangvinarius*, blodtørstig.

Blódgun, *f.* *cruentatio*, *sangvinis eductio*, Bestænkelse med Blod, Blodsudgydelse.

Blódhorn, *cucurbita*, et Koppehorn, et Redskab til at indpode Kopper med.

Blódhundr, *m.* *sangvinarius*, en Blodhund.

Blódi, *m.* (*a* blód) *frater. poet.*, en Broder (digterisk).

Blódjarnadr, *equus ex clavis ungulas saucius*, forskoet, om Heste, som beskadiges, naar de skoes.

Blódbyli, *n.* *vomica*, *furunculus*, en Byld, Edderbyld.

Blódlát, *n.* *profluvium*, *amissio sangvinis*, Blodstyrtning.

Blódlaus, *exſangvis*, uden Blod.

Blódlifr, *f. ſangvis concretus*, levret Blod.

Blódlifraudr, *ametystinus (color)*, af fiolet Farve, som falder i det blaa og røde.

Blódmör, *m. apexabo*, Blodpølse.

Blódnaſir, *f. pl. profluvium narium, hæmorrhagia*, Næseblod.

Blódnætur, *f. pl. tres noctes a cæde viri*, Blodnætter, de tre Nætter som følge næst efter ens Drab. Blódnætur eru brádaſtar, *intra tres primas noctes a cæde, propinqvi omnes cæſi maximâ vindictæ cupidine flagrant*, enhver er meſt hevngjærrig ſtraks efter hans Beſlægtedes Drab.

Blódormr, *m. hæmorrhois*, en Blodorm, Blodſlange.

Blódörn, *f. vid.* Blódugla.

Blódrás, *f. profluvium ſangvinis*, Blodflod, Blodløb. 2) *cyclophoria, circulatio ſangvinis*, Blodets Kredsløb.

Blódpilsa, *f. id. ac* blódmör.

Blódraudr, *ſangvineus, ſangvineo colore*, blødrød, højrød.

Blódrefill, *m. cuſpis gladii, qvoad anceps eſt*, Spidſen eller Odden af en Klinge. 2) *cutis à tergo hoſtis ita ferro affecta, ut veſtis v. ſtragulæ ſtriatæ aut polymitæ ſimilis eſſet*, det at Ryggen af en Fiende blev ſaaledes ved et ſpidſt Redſkab opridſet, at den ſaa ud, ſom et ſtribet Dækken.

Blódríki, *n. pletora*, Overflod af Blod, Fuldblodighed.

Blódríkr, *pletoricus*, blodrig, fuldblodig.

Blódriſa, *ex vibicibus ſangvine madidus*, ſom er ridſet til Blods, har Blodſtriber.

Blódrót, *f. rhodiola*, Blodrod, (en mediſinſk Plante).

Blódſkömm, *f. inceſtus*, Blodſkam.

Blódsólga, *f. orgaſmus*, Urolighed i Blodet.

Blódſótt, *f. dyſenteria*, Blodſot, Blodgang. 2) *fluxus menſium*, Tider, maanedlige Tider.

Blódſprengr, *m. niſus ſummus*, alle Kræftres Anſtrængelſe. At hlaupa blódſpreng, *ſummo niſu currere*, at løbe af alle Kræfter.

Blódſpýa, *m. hæmoptyſis*, Blodſpytning.

Blódſteinn, *m. hæmatites*, Blodſten, Sten, ſom hemmer Blodet.

Blódſtemma (med konum), *f. ſangvinis ſuppreſſio*, Blodets Standsning ved Sten.

Blódſtemmuſteinn, *m. id. ac* blódſteinn.

Blódſtokkinn, *ſangvine aſperſus, cruentatus*, beſprængt med Blod.

Blódſtorkinn, *ſangvine concreto madidus*, beſmittet med ſtørknet Blod.

Blódſuga, *f. ſangviſuga, hirudo*, en Blodigle.

Blódsumgángr, *m.* (i likama), *circulatio ſangvinis*, Blodets Kredsløb i Legemet.

Blódſveiti, *m. ſudor ſangvineus*, Blodſved.

Blódtaka, *f. phlebotomia*, Aareladning.

Blódtempran, *f. vid.* temperament.

Blódtengdir, *f. pl. conſangvineitas*, Slægtſkab, Forvandtſkab.

Blódtökujárn, *n. ſagitta*, et Ladejern, Redſkab at aarelade med.

Blódtökumadr, *phlebotomus*, en Badsker, en Mand, som aareslader.

Blódugla, *f. signum noctuæ, incisum tergo hostis superati, et ita post dissectas utrinqve costas omnes a tergo, pulmones per hanc aperturam extrahebantur, cruento et barbaro olim Normannorum et Francorum more*, et dødeligt Saar paa Ryggen i Skikkelse af en flakt Ørn (etslags barbarisk Dødsstraf).

Blódugr, *cruentatus*, blodig, blodbestænkt.

Blóduppgángr, *hæmoptysis*, Blodspytning.

Blódvaka, *f. cruentatio, sangvinis eductio*, en Aabning i Huden, hvoraf Blodet rinder; Blodsudgydelse. Hvört vandarhögg skylldi giöra blódvöku, *qvicunqve ictus virgarum sangvinem elicere debuit*, ethvert Slag af Riset skulde fremlokke Blod.

Blódvatn, *n. ichor*, Blodvand, det Vand som skiller sig fra Blodet.

Blódvilla, *f. error personæ talis, qvi incestuosum reddit conjugium*, Blodskam, begaaet af Uvidenhed.

Blódvogr, *m. sanies*, Materie, blandet med Blod, Edder i Saar og Bylder.

Blódvottr, *m. martyr*, en Martyr.

Blódæd, *f. vena*, en Blodaare.

Blódæfar, *f. pl. pelles ex collo mactatorum animalium*, Lysken, eller det yderste af et nylig slagtet Kreaturs Skind. 2) *fissura recentis vulneris*, Sprække i et frisk Saar. 3) *metaph. recentis cædis vindictæ cupido*, Lyst til Hevn over et nysbegaaet Drab paa en Paarørende.

Blódþyrstr, *crudelis, sangvinarius*, blodtørstig, grum.

Blóm, *n. flos*, en Blomst.

Blómadr, *floribus intertinctus*, blommet, om Tøj, med paatrykte Blomster.

Blómberilegr, *floridus, florifer*, blomstrende, fuld af Blomster.

Blómga (at blómga), *florere facio*, bringer til at blomstre. Blómgaz, *floreo, floresco*, blomstrer, florerer.

Blómgan, *f. floriditas*, Blomstren.

Blómi, *m. flos*, Blomster, Flor. Stendr i blóma, *floret*, blomstrer. Alldurs—blómi, den blomstrende Alder.

Blómkál, *n. brassica cauliflora, pompeiana, cyprica*, Blomkaal.

Blómlegr, *floridus, viridis*, blomstrende, som staar i Flor.

Blómstr, *n. flos*, en Blomst.

Blómstrkrans, *m. sertum*, en Blomsterkrands.

Blómstrsaumr, *m. acupictura, vestis floribus segmentata*, Brodering, Arbejde broderet med Blomster.

Blórar, *m. pl. invidia, imputatio delicti*, det at bedrive noget, for at andre kan blive beskyldte derfor. Hann stal i blóra við þá, *in eorum invidiam furatus est*, han stjal for at Beskyldningen skulde falde paa dem. Þar er einginn til blóra nema þú, *nemo est, in*

qvem invidia hujus facti redundare potest, nisi te unum, ingen uden du kan sigtes derfor.

Bloffar (at bloffa), *flammas emittit*, blusser, staar i Lue.

Bloffi, *m. flamma*, Lue, Flamme.

Blót, *n. sacrificium cruentum, idolis mactatum*, Offer, til de hedenske Guder. 2) *omnis idolorum cultus*, Afguderi, Afgudsdyrkelse. 3) *diræ, maledictio*, Forbandelse. 4) *adoratio*, enhver Guders Paakaldelse, Gudsdyrkelse. Vid skulum rádaz i rekka lid, þar munum bádar blótadar og bölvadar Sturl. S., *nos (Parcæ) copiis virorum associemus, ibi nos ambas manebit adoratio et execratio, pro varietate fortis hominum*, Vi (Skjæbnens Gudinder) skulle begive os iblandt Heltene; der ville vi begge blive tilbedte og forbandede.

Blóta (at blóta), *idolis sacrificare, idola colere*, ofrer til Afguder. 2) *consecrare aliqvid*, indvier til Afgudernes Tjeneste. 3) *maledicere*, forbander, lyser Forbandelse over.

Blóthof, *fanum, delubrum*, et Afgudstempel.

Bloti, *m. mador aeris v. nivis, regelatio ningoris*, Tøveir, som opløser Sneen.

Blótmenn, *m. pl. idololatræ*, Afgudsdyrker.

Blotna (at blotna), *madesio*, vædes, gjennemblødes. 2) *mollesco*, bliver blød, qvindeagtig. Bændur qvádúz ei myndu blotna vid heitan hans, *prædiatores minas ejus sibi timori non fore dixerunt*, Bønderne sagde, hans Trudsler skulde ikke skrække dem.

Blótneyti, *n. taurus idolis consecratus, furibundus, fascinatus*, en Tyr, bestemt til Afgudsoffer, *it.* en gal Tyr.

Blótsamr, *pronus ad execrandum*, som gjerne bander og sværger.

Blótspá, *v.* Blótspan, *f. oraculum*, et Orakelsvar.

Blótskapr, *m. idololatria*, Afguderi.

Blótvargr, *m. pronus ad execrandum*, en som ved alle Lejligheder skjælder og bander.

Blótveitsla, *f. epulæ sacrificiorum*, Gjestebud ved Offringerne.

Blödrusteinn, *adamita, calculus*, Blærestenn.

Blökk, *f. truncus*, en Blok, Huggeblok.

Blökkumannaland, *Nigritarum terra*, Nigritien.

Blökufiskr, *m. vid.* lettir.

Blöskr, *n. stupor, timor*, Skræk, Forbavselse.

Blöskra (at blöskra), *stupeo terrefio*, forbavses, falder i Forundring. Mér blöskrar, *hæret mihi aqva*, jeg forfærdes.

Blunda (at blunda), *dormio*, blunder, slumrer.

Blundr, *m. sopor, blanda qvies*, Blund, Slummer.

Blundskaka (at blundskaka), (augum) *limis oculis intueri, nutare*, ser skjævt til, ser an med skjæve Øjne.

Bly, *n. plumbum, molybdena*, Bly.

Blýant, *m. molybdena nigricans fabrilis*, Blyant, *it.* en Blyantspen.

Blýberg, *n. galena*, Blyerts.

Blygd, *f. pudor verecundia*, Blufærdighed, Undseelse. 2) *membra tegenda, pudenda*, Blussel, Avlelem. 3) *vita pudenda, pudicitia*, Kydskhed, Ærbarhed.

Blygdan, *f. id.*, det samme.

Blygdaz (at blygdaz), *pudore suffundor*, blues, bliver skamfuld over. Hann blygdaz fyrir þ verk, *pudet eum facti*, ham skammer sig over det Stykke Arbejde.

Blygdlaus, *immaculatæ vitæ*, af rent og ubesmittet Levnet.

Blygdunarlaus, *impudicus, inverecundus*, ublu, uforskammet.

Blygdunarleyfi, *n. impudentia*, Uforskammenhed.

Blygdunarlimir, *m. pl. pudenda*, Skamdele.

Blygdunarsamr, *verecundus*, blufærdig, tugtig.

Blýhvítt, *n. cerussa*, Blyhvidt.

Blys, *n. fax*, et Blus, en Fakkel.

Blýsakka, *f. bolis nautica*, et Blylod, hvormed man maaler Dybet.

Blýsmidr, *m. plumbarius*, en som arbejder i Bly.

Blýsnúra, *f. perpendiculum, amussis*, et Vaterpas, en Snor med Bly i Enden til at rette en Ting med.

Blýsóri, *m. molybditis*, Bundfald af Bly.

Blýæd, *f. galena*, en Blyaare i en Blygrube.

Blýþek (at blýþekia), *implumbo*, tækker med Bly, lægger Blytag paa.

Blæa, *f. velum*, en Ble, et tyndt Dække af Linnet. 2) *tapes, lodix*, Sengelagen, Teppe. 3) *stragulum funebre*, Jordble eller Liglagen.

Blædir mér (at blæda), *imperf. sangvinem fundo*, bløder, *metaph.* mér blæddi i augu at siá þ, *oculis usurpare vix sustinui desiderio tenelar, visæ at mihi negatæ rei*, mine Tænder løb i Vand efter det.

Blæingr, *m. (poet) corvus, a colore subflavo*, en Ravn, (digterisk).

Blær, *m. aura, aer*, sagte Blæst.

Blæs (at bláſa), *flo, spiro*, blæser, puster. Blæs þúngan, *gemo*, giver mig, sukker. Blæs til bardaga, *signum tuba do*, blæser (i Trompeter) til Angreb. Bl. fra bardaga, *receptui cano*, blæser til Retirade. Bl. málm, *metalla coqvo*, smelter Metaller. Bláſa belgium, *folles agitare*, at blæse med en Blæsebælg. Bláſa í kaun, *anhelitu digitos gelu rigidos refocillare*, at aande i Fingrene for at faa dem varme. Bláſa at þeim kolum, *alienas enatas simultates fovere*, at vedligeholde Misforstaaelse, komme Olie i Ilden, (eg. at oppuste Kullene).

Blæsma. (á), *ovis marem appetens*, gejl, bruges om Faar.

Blæti, *vid.* bílæti.

Blæubrum, *n. vel.*

Blæubrými, *m. prima voluptas ex usu matrimonii, flamma amoris neonnpturum*, Nygiftes første Fornøjelse i Brudesengen.

Blæuhvalr, *m. vid.* lettir.

Blævalogn, *n. malacia, aura insensibilis*, Havblik, Vindstille.

Bobbi, *m. tricæ, incitæ*, et Sneglehus, eller en snegleformig Muskelskal. 2) *nodus*, en Knude, som er vanskelig at løse. Kominn i bobba, *ad incitas redactus*, bragt i Knibe, sat i yderste Forlegenhed.

Bod, *n. nuntius*, et Bud, Budskab. 2) *edictum, præceptum*, Befaling, Bud. 3) *signum, qvo convocari contribules solent, est lignum, nonnunqvam ferretum, forma securis, qvando negotia regia expedienda sunt; teli, qvando inopina necessitas, ut cædes patrata, aut invasio hostis cogit conventum, et crucis qvando necessitates oeconomicæ et pia corpora sunt objectum consultationis*, en Budstikke, hvorved Almuen sammmenkaldes; en undertiden med Jærn beslaaet Træstikke, som naar den angik kongelige Ærinder var i Form af en Økse, naar den angik Manddrab eller fjendtligt Overfald i Form af en Pil; angik den de første eller nødvendigste Husholdningssager, og milde Stiftelser, da var den i Form af et Kors. 4) *oblatio*, Tilbud. Hann baud hin bestu bod, *optimas ei conditiones obtulit*, han gjorde ham de antageligste Tilbud. 5) *invitatio*, Indbydelse. 6) *convivium*, Gjestebud.

Boda (at boda), *nuncio, indico*, forkynder, bebuder, bekjendtgjor.

Bodaföll, *n. pl. fluctus vehementior*, Bølgernes stærkere Brusen.

Bodan, *f. annunciatio*, Forkyndelse, Bekjendtgjørelse.

Bodángr, *m. pars qvarta vestis*, en af de fire For- og Bag stykker, en Klædning bestaaer af.

Bodfall, *n. culpa irregularitatis v. negligentiæ in transferendo* bod, *vid.* bod, Forsømmelighed i at sende Bod omkring.

Bodflenna, *f. id. ac* bodfletta, *qvod vide.*

Bodi, *m. index*, en Angiver. 2) *præco*, en Udraaber, Herold. 3) *æstuans unda, in alto maris, qvoniam index est scopuli eminentis e fundo*, en Stenklippe i Havet under Vandet, hvorpaa Bølgerne brydes; blinde Skjær.

Bodill, boddi, *m. vid.* bödull.

Bodlegr, *offerendus*, som er værd at byde, som man kan være bekjendt at byde.

Bodn, *f. oblatio*, Tilbud. 2) (*poet*) *vas nectaris divûm*, (digt.) et af Gudernes Drikkekar.

Bodord, *n. edictum præceptum*, Bud, Befaling.

Bodordabrot, *n. anomia, delictum*, Overtrædelse af en Befaling, Forseelse.

Bodrífr, *hospitalis*, gjæstfri, gjæstmild.

Bodskapr, *m. annunciatio*, Budskab.

Bodfletta, *f. parasitus, umbra, qvi non invitatus accedit*, en Snyltegjæst.

Bodsmadr, *m. conviva*, en Gjæst.

Bodstólar, *m. pl. atria auctionaria*, et Auktionssted. Hafa á bodstólum, *auctionari*, stille til Auktion.

Bófi, *m. bovinator, neqvam*, en Spidsbube, en Karnaille.

Bofs, *n. singultus canum*, et Bjæf, enhver enkelt Lyd naar Hunde giør. (*v.* boms).

Böffa (at boffa), *canum singultire*, giver en saadan (eller lignende) Lyd fra mig, bjæffer.

Boga-strengr, *m. nervus*, en Buestreng.

Bog-fær, *sagittandi peritus*, som kan skyde med Bue, øvet i Bueskyden.

Bóghnysa, *f. ulcus, pustula, in armo eqvi*, Saar, Byld, oven for Boven paa en Hest.

Bogi, *m. arcus, cornu*, en Bue. 2) *curvatura scaturientis liqvoris*, den Retning en flydende Materie tager, naar den med stærk Fart ſkyder ud af et snævert Hul. *Sic* blód-bogi, at spana l. spenna bogann, *lunare arcum*, at spænde Buen.

Boginn, *curvus, cernuus, flexus*, krum, bøiet.

Bogin-fættr, *loripes*, hjulbenet.

Bógleggr, *m. armus pecudum*, Bovsben, Bov paa Kvæg.

Bóglickia, *f. uncinus*, en Krog, Hage. Hann gengr i bóglickin, *cernuus incedit*, han gaar krum.

Bog-menn, *m. pl. sagittarii (in sing.* Bogmadr), Bueskytter.

Bogna (at bogna), *incurvari*, bøjes, slaar Bugt. Betra er tré sem bognar enn brestr, *sapit qvi cedit*, den fornuftigste giver efter.

Bogra (at bogra), *se incurvare*, bukke sig ned.

Bogsólaz (at bogsólaz), *curvus circumagi*, gaa krum frem og tilbage.

Bogsveigir, *m. sagittarius*, en der er vant til at spænde en Bue, Bueskytte.

Bógr, *m. armus brutorum, (in pl.* Bógar *l.* Bægir), en Bov, øverste Delen af et Dyrs Forben. Á þann bógin, *ab illo latere*, paa, eller til, den Side. 2) *metaph. vires, præsidium*, Kræfter, Styrke til Forsvar imod Angreb. Litill bógr fyri landi, *invalidus in quo parum est præsidii, v. spes protectionis*, svag, som ikke kan (eller ser ud til at kunne) forsvare sig eller andre.

Bók, *f. liber, codex, volumen*, en Bog, Bind.

Bóka (at bóka), *literis mandare*, optegner, fører til Bogs. 2) *per sacrum codicem v. Evangelia jurare*, beediger ved at lægge Haanden paa eller kysse Bibelen. Þar kom Saga hanns bókud framm, *relatio ejus, juramento confirmata ibi producta est*, der kom hans Forklaring beediget for Dagen.

Bóka-doppur, *f. pl. umbilici librorum*, smaa Stykker Sølv eller Messing, hvormed man i gamle Dage undertiden prydede Bindet paa en Bog.

Bóka-hyllur, *f. pl. foruli librorum*, en Boghylde, Bogreol.

Bókar-eidr, *m. juramentum per codicem sacrum, ubi jurans Evangelia manu tenet*, en Eed, som blev aflagt paa den Maade, at den sværgende holdt paa Bibelen eller Evangeliebogen, imedens han afgav den edelige Forklaring; der begyndte med den Form: til

„ Þess legg ég hönd á helga bók, og það ségi ég Gudi ad &c.

Bóka feliari, *m. bibliopola*, en Boghandler.

Bóka-skápr, *m. bibliotheca, pluteus*, et Skab at sætte Bøger i, et Bogskab.

Bóka-skreppa, *f. pera libraria*, en Sæk af Læder til at bære Bøger eller Papirer i, en Portefeuille.

Bóka-skrifari, *m. librarius*, Bogskriver, Arkeskriver.

Bóka spennill, *m. fibula libraria*, et Bogspænde.

Bóka-stóll, *m. bibliotheca*, en Bogsamling.

Bókband, *n. ligatura libri*, Bogbindernæring.

Bókbindari, *m. bibliopegus*, en Bogbinder.

Bókpéll, *n. pergamenum membrana*, Pergament.

Bókhalldari, *m. logographus, qvi est à rationibus*, en Bogholder.

Bókhlada, *f. taberna libraria*, en Boglade.

Bokki, *m. vir grandis, corpore & animo*, en af stor Bæxt og Aand, stor i Sind og Skind. 2) *hostis*, Fiende. 3) *caper*, en Gedebuk.

Bóklegr, *literalis*, som hører til Bøger. Bóklegar mentir, *artes literales*, boglige Kunster, Videnskaber.

Bóklærdr, *literatus*, studeret, lærd.

Bókmáli, *m. liber, codex*, en liden Bog, Afhandling.

Boknám, *n. scientia literarum*, Lærdom, boglige Konster. 2) *docilitas*, Nemme.

Bókseliari, *m. bibliopola*, en Boghandler.

Bókset (ar bóksetia), *literis mondare*, nedskriver, optegner, sætter skriftlig op.

Bókskýgn, *literas distincte videns*, som kan se at læse i en Bog.

Bókstafr, *m. litera, character*, et Bogstav.

Bókvís, *litteratus*, belæst, lærd.

Bókvit, *n. scientia literarum*, Kundskaber man har af Bøger, Lærdom.

Bókþryckiare, *m. typographus*, en Bogtrykker.

Ból, *n. prædium, villa*, en Gaard paa Landet. 2) *lectus*, en Sæng. 3) *cavea ferarum*, en Hule eller udsøgt Sted hvor vilde Dyr pleje at ligge.

Bóla, *f. bulla*, en Boble. 2) *variolæ*, Smaakopper. 3) *pustula*, en liden Vandblegn i Huden.

Bolalegr, *taurinus*, studagtig.

Bólar, *imperf. bullas format*, skyder Bobler. Ána bólar, *dicitur, qvando sternum est attactu bullatum ob maciem*, Aaen paa Elven skyder Bobler (naar den nemlig lader til at ville springe op).

Bolaz (at bolaz), á framm, *taurino more v. stipitis instar proruere*, gaar klodsagtig frem, trænger ubeskedent med Magt igjennem. (á bolr) at bola mann út úr húsi, *toto corpore protrudere v. extrudere domo*, at sætte ondt for en, stikke en ud.

Bólfastr, *cui certa domus & sedes*, som har et fast Opholdssted, Bopæl.

Bólfesta, *f. sedes fixa, habitaculum*, Bopæl.

Bólga, *f. tumor, inflammatio, oedema*, Hævelse, Betændelse.

Bólginn, *tumidus*, ophovnet.

Bólgna (at bólgna), *intumescere*, hovner op.

Boli, *m. taurus* (*angl.* Bull. *germ.* Bolle), en Tyr.

Boli, *m. manducus*, en Bussemand (som nogle pleie at skræmme Børn med).

Bolli, *m. tina, obba*, en liden Skaal, Thekop.

Bollafleipr, *n. apinæ*, Narrestreger, Fjas.

Bollok, *n. pauperum rusticatus*, fattigmands uheldige eller planløse Landbrug.

Bolloka (at bolloka), *ægre rusticari*, fører en liden uheldig Huusholdning paa Landet.

Bolmagn, *n. robur corporis seu trunci*, Styrke i Skuldrene og den underste Deel af Legemet.

Bolöxi, *l.* Bolöx, *f. securis crassa & gravis sylvæ cædendæ apta, falx arboraria, dolabra*, en stor Tømmermandsøkse, (som kan bruges til at hugge Træer om med, *sc.* af bolr en Træstamme, — modsat breidöx, der bruges som Vaaben) en Buløkse. Þorsteinn færdi bolöxina á Breidaxar-skapt, *Thorsteinus dolabræ tenuioris & laxioris securis capulum applicavit Sv. S.*, Thorstein satte Tømmermandsøksen paa Skaftet af en Stridsøkse (de sidstes Skafte vare nemlig meget længere, jernbeslagne o. s. v.

Bolsóti, *sordidus* (*quasi toto corpore fuliginosus*), skidenfærdig af Udseende, plump af Væsen.

Bolsterkr, *cui totum robur trunco optimus, sc. bajulus*, stærk af Skuldre og Legemets Underdel, som kan bære en svær Dragt.

Bólstadr, *m. habitaculum*, Bopæl.

Bólstra (at bólstra), *cumulare*, opdynger.

Bólstr, *m. & n. cumulus fœni it. nubium. & plurium rerum, inde etiam cervical. Germ. polster. angl.* Bolster, en Dynge, Stok, Samling af sammentrykte Ting, saaledes: Tørbenskyer, Hovedpuder, ꝛc.

Bolti, *m. ferrea compes it. clavus ferreus*, en Jernbolt *it.* stor Jernsøm. 2) *massa lintearia*, et Strygjern (nemlig Strygjernet selv og dertilhørende Bolte.

Bólugrafin, *ex variolis cicatricosa facie*, koparet.

Bolverk, *n.* (*quasi* Bolungaverk), *vallum*, et Bolværk.

Bolúngr, *m. strues lignorum* (*alias* bulúngr *l.* budlúngr), en Tømmerstabel, *it.* en Bunke hugget Krat eller Ved.

Bolr, *m. truncus corporis v. arboris, caulis*, en Krop, Legemet af et Menneske eller Dyr uden Hoved (egentlig ogsaa uden Arme og Ben, skjønt det ofte ikke lægges i Begrebet) — *it.* Bul, Stammen af et Træ. 2) *thorax, colobium*, en Brystdug, Vest.

Bólu-sótt, *f. varioli*, Smaakopper, Børnekopper.

Bómolia, *f. v.* vidsmiör.

Boms, *n. illisus buccarum*, en hul Lyd som fremkommer naar man faar et Stød paa Kjævebenene. 2) *sonus aqvæ qvando aliqvid illi immittitur*, en enkelt huul Lyd, som naar en Hund vil til at gjøe, naar man kaster Sten i dybt Vand o. s. v. (*v.* Bops).

Bompa (at bompa l. pomba), *ruina cito ferri*, falder hovedkulds, styrter.

Bón, *f. rogatio*, en Bøn, Begjering. 2) *mendicatio*, Tiggen, Betlen. Þó tvær geitur eigi og taugreptann sal þá er þ betra enn bón, *minimæ opes mendicatione præstant*, i: hvorlidet man har, er det dog bedre end gaa og tigge.

Bóna kiálki, *m. mendicus invisus, petax*, en paahængende, uforskammet Betler.

Bóna-qvabb, *n. crebra rogatio*, idelige smaa Begjeringer om et og andet.

Bónbiörg, *f. mendicatio*, Betlen, Tiggerie. At lifa á bón biörgum, *mendicato pasci cibo*, at leve af Betlerie.

Bóndabygd, *f. rus*, Landet (modsat Byen).

Bóndabýli, *n. prædium, villa rustica*, en Bondegaard.

Bóndabær, *m. idem*, en Bondegaard (fornemmelig de samlede Gaarden tilhørende Huse).

Bóndaeign, *f. prædium privatorum*, Selvejers gods (siges ogsaa om en enkelt Gaard).

Bóndaglýma, *f. exercitium palestricum*, en Leg eller Legemsøvelse, hvor de Legende deles i 2 Flokke, hver under sin Formand, og enhver enkelt derpaa af det ene Partie brydes i Favn med en af det andet. Saasnart en er overvunden maa han træde tilbage fra Legen.

Bóndalegr, *herilis*, som har Udseende og Lader som en Huusfader. 2) *incomtus*, bondeagtig af Udseende.

Bóndalíf, *n. vita rusticana*, Landlevnet.

Bónháls, *m. v.* Bónakiálki.

Bóndi, *m. pater familias* (*qvasi* bóandi, búandi), en Husfader, Husbonde. 2) *colonus, ruricola*, en Bonde. Stórbændr, *prædiatores*, Bønder som have store Gaarde og betydelig Drift. Smábændr, *villici*, Bønder som drive smaa Gaarde og have kun liden Næring.

Bonet, *n. biretum, birretum*, et Barret, Doktorhat.

Bónord, *n. procatio*, Frieri, Beilen.

Bónþægr, *facilis, exauditu*, som gjerne opfylder en liden Bøn, beviser en Villighed.

Bopp, *n. singultus vulpium*, Ræves Hylen. 2) *saltus pilæ*, Hop, Spring, nemlig en Bolds eller anden let Tings, som blivee kastet, og ved Gjenstød af Faldet løftes en eller flere Gange let i Veiret. 3) *elavatio crebra*, stærk Hoste eller Hikke.

Boppa (at boppa), *vulpium singultire & canum baubare, it. pilarum salire*, hyler (om Ræve) eller gjøer (om Hunde). — *it.* hopper, løftes i Vejret ved Gjenstød af et Fald.

Bor, *m. terebra*, en Bor, Spids- eller Fortbor.

Bora, *f. foramen*, et smalt Hul.

Bora (at bora), *terebrare*, borer.

Bord, *n. mensa*, et Bord. *ora, limbus, extremitas*, en Bredde, Bræmme, yderste Kant. 3) *asser, tabula*, et Bræt. 4) *latus navis*, Siden af et Skib eller Baad. Á annad bord, *alias*, ellers, i al Fald. Innan bords, *in navi*, inden Borde. At kasta fyri bord,

ejecere é navi, at kaste overbord. At bera fyri bord, *pessumdare*, nedsænke i Søen fra et Skib. At róa á bord med einum, *ejusdem lateris remigem esse*, *à latere alicujus stare*, at ro paa samme Bord, ɔ: enten Styrbord eller Bagbord, med en anden, have Post ved Siden af en. Ei mun hlutr Þinn undir bordi liggia, *tua res in tuto erit*, med Dig, dine Sager, har det ingen Fare, *it.* hvad Du har at svare vil sikkert ikke mangle. Þetta mun taka skamt frá bordi, *hoc parum proderit*, dette vil kuns lidt hjelpe. At breida á bord, *insternere mensam*, at dække Bordet. Hvad sem kann á bord at bresta, *qvidqvid deerit*, hvad der end skulde mangle. Biskup villdi at Þeir skylldu ganga at bord vid sig, *episcopus sibi illos cedere voluit*, Biskoppen vilde de skulde give efter for ham. Hann er mikill á bordi, *multum sibi arrogat*, han er stor paa det, bryster sig. Þó Þ lægi vid bord, *etiamsi res periculo non careat*, om det end skulde gjelde det at Bord skal ætla fyri báru, *cautela ubiqve optima*, et Skib maa ikke lades meer, naar det ligger paa de øverste Mærker; ɔ: ivrig Stræben er kun god med Forsigtighed, eller naar man er sikker. Fullt skal friálsum bera, Þo má bord á vera, *est modus in rebus, omne nimium nocet*, Maade med alting.

Bord, *n. alveus lusorius*, et Dambræt, Skakbræt, &c. Hann sér leik á bordi, *affulgit illi occasio*, han ser et got Træk, ser sit Snit.

Borda (at borda), *cibum sumere*, spiser. At borda fyrir einum, *apponere alicui mensas*, at dække Bord — rette an — for en.

Bordalagdr, *fimbriatus*, lagt med Border, Bebræmmet.

Bordbúnadr, *m. ornatus v. apparatus mensæ*, Bord- og Dække-tøi.

Bord-diskr, *m. orbiculus*, en Tallerken.

Bord-dúkr, *m. mappa triclinaria*, en Borddug.

Bordfat, *n. catillus, catinus*, et Fad, Madfad.

Bordgestr, *m. conviva*, en Gjæst ved et Maaltid.

Bordhalld, *n. convictus, diæta*, et Maaltid.

Bordi, *m. instita, fimbria, limbus* (*gall.* Borde), en Bræmme, Borde, *it.* en Klædeliste.

Bordi, *m. tapete*, et Tapete, kostbart Teppe. Reckian var tiöldud borda einum, *continuo tapete lectus erat obductus*, Sængen var beklædt, omhængt, med et Tapetseri.

Bordi, *m. latus navis v. margo navis*, den nærmeſige Side af et Skib eller Baad (egentlig kun det som er over Vandet.) Þeir lögdu undir á bakborda, enn reru framm á stiörnborda, *à dextro latere remos intendebant, at à sinistro inhibebant*, de roede paa Styrbords Siden og holdt ved paa Bagbords (nemlig for at drive Baaden i Farten.)

Bordkanna, *f. cantharus*, en Kande, Kruus.

Bordker, *n. poculum, crater*, et Bordkar, Skaal, Bolle; *it.* et Drikkekar, Bæger.

Bordklædi, *n. stragula, gausape*, en Borddug.

Bord-molar, *m. pl. analpeta*, Bordsmuler.

Bordrædr, *f. pl. sermones convivales*, Samtaler over Bordet; Borddiskurser.

Bord-sálmr, *m. benedictio mensæ*, en Bordbøn. At lesa bord-sálm, *sacrare mensam*, at læse fra eller til Bords.

Bordsidir, *m. pl. mores convictus*, Maaden man bær sig ad paa under et Maaltid.

Bords-madr, *m. collateralis remex*, Rorkarl paa samme Side i en Baad.

Bord-stofa, *f. cœnaculum, triclinium*, en Spisestue.

Bord-stockar, *m. pl. tigni marginales navis*, de tykke Tømmerstykker som lægges indvendig langs den øverste Kant af en Baad.

Bord-stólar, *m. pl. pedes v. fulcra mensæ*, Bordsfødder.

Bord-víti, *n. pl. culpa negligentis communem mensam*, Usædelighed, Plumphed, naar man sidder til Bords.

Borg, *f. vallus rupium*, en Bjergfæstning. 2) *arx. urbs*, et Slot. 3) *civitas*, en Stad eller Bye.

Borga (at borga), *remunerare*, betaler. 2) *fidejubere*, gaar i Borgen. At borga úti hönd, *græca fide mercari*, at betale paa Øjeblikket. 2) *repræsentare pecuniam*, frembyder Penge.

Borgari, *m. civis (gall. bourgeos)*, en Borger.

Borgaralegr, *civilis, civicus*, borgerlig.

Borgara-skik, *n. mores civiles*, borgerlige Sæder, *it.* Byskik.

N

Borgar-hlid, *n. porta urbis*, Port til en By, Slot eller Fæstning, Stadsport.

Borg-meistari, *m. consul*, Borgermester, *it.* Romernes Consul.

Borgmeistaradæmi, *n. consulatus*, Borgermesterembede, Romernes Consulat.

Borgar-réttr, *m. civitas, jus civitatis*, Samling af de almindelige borgerlige Rettigheder i en Stat. 2) *municipium, jus municipii*, Kjøbstedsrettigheder; Ret til egen Jurisdiction, o. s. v.

Borginn, *tutus*, tryg, sikker. (*v.* eg berg.) Borgit er þá málinu, *in tuto tum causa est*, da har det ingen Nød med Sagen.

Borginmannlegr, *confidens*, djærv, uforsagt af Udseende og Væsen.

Borginmannlega, *confidenter*, dristigen, frimodigen.

Borginnmódi, *m. corvus*, en Ravn. 2) *thraso superciliosus*, hovmodig Storpraler.

Borgunarmadr, *m. vas, sponsor, expromissor*, Forlover, Borgen, *it.* Selvskyldner tillige, *it.* Forsoner. At setia borgunar mann, *prædem dare*, at stille Borgen for sig, skaffe Selvskyldner eller Forsoner i sit Sted.

Borgun, *f. vadimonium, fidejussio*, Forløvte Borgen. At gánga i borgun, *fidejubere*, at gaa i Borgen for en.

Borinn, *natus*, født. 2) *portatus*, baaret, bragt. 3) *accusatus*, anklaget, beskyldt. Borin þiófnadr, *furti accusatus*, beskyldt for Tyve-

ri. Borid fat, *vestis detrita*, et slidt Klædningsstykke. Borid-skrúd, *idem*, ligesaa af en Højtidsdragt.

Bos, *n. vid.* pos.

Bót, *f. emendatio*, *melioratio*, Forbedring. 2) *panniculus*, en Klud, et lidet tyndt Stykke. 3) *expiatio v. mulcta*, Forsoning, Pengebod. At koma bótum fyri sig, *pecunia expiare*, at slippe med Pengebøder, faa Sagen bragt derhen. Hönum berst margt i bætur, *plurima acqvirit*, han erhverver Adskilligt.

Bót, *f.* (á fati) *assumentum vestis*, en Lap, paasyet eller paafæstet et Klædningsstykke, o. s. v.

Bót, *f.* (i máli) *exceptio*, *excusatio*, Forsvar (i en Rettergangs Sag) Exception. Þ eitt var bót i máli, *hæc unica exceptio erat*, dette var det eneste Forsvar, den eneste Exception i Sagen, eller: det eneste var at. Hönum er ecki bót mælandi, *nulla ex parte excusari meret*, han staaer ikke til at undskylde.

Bóta-klasi, *m. cento*, *vestis pannosa*, mange Lapper om og over hinanden paa et Klædningsstykke.

Bóta-lavs, *sine compensatione*, uden Erstatning ved Pengebøder. Þ sár hafdi hann bótalaust, *damnum illud v. vulnus*, *sine compensatione tulit*, det Saar fik han ingen Erstatning for.

Botn, *m. fundus*, Bund. Seint er at spara þá bilr i botni, *sera in fundo parcimonia*, det er for sildig at blive sparsommelig, naar der intet mere er tilovers. At sla i botninn, *desistere ab opere*, fuldende, *it.* holde op. Fiardar-botn, *finis v. intima sinus*, det inderste af en Fjord.

Botn-lángi, *m. longanon*, *intestinum cæcum*, Endetarmen.

Botn-laus, *sine fundo*, *immensæ profunditatis*, Bundløs, af et umaaleligt Dyb. Botn-laust diup, *n. vorago*, *vortex*, et Svælg. Botnlaus giá, *f. abyssus*, *baratrum*, en Afgrund.

Botnóttr, (ádr) *ventre furvo*, (et Faar) som har forskjellig og mørkere Farve omkring Rumpen eller under Bugen.

Botnveltiz (at botnveltaz), *totus inverti*, *à summo ad imum verti*, omstødes, rulles hovedkulds.

Bótsama (at bótsama), *reparare*, sættes i Stand ved Lapper, lapper.

Box, *n. pixis*, en Daase, Bøsse. (*angl.*)

Böd, *f. pugna*, (*Gen.* Bödvar), et Feldt- eller Sø slag.

Bödvarr, *m. pugnax*, en dygtig Krigsmand. 2) *nom. propr*, et Mandfolkenavn.

Bödull, *m. carnifex* (v. Bódill), en Bøddel, Skarpretter.

Böggla (at bögla), *convolvere*, lægger sammen i en liden Pakke; *it.* sammenpakke uordentlig. At bögglaz fyrir, *volutari v. impedimento esse*, at være i Vejen allevegne.

Böggull, *m. fasciculus*, en liden Pakke.

Bögt, *n. incurvi imbecillis nisus*, Legemets frivillige, og dog besværlige Bøjning.

Bögta (at bögta), *incurvus niti*, bøjer, krummer mig med nogen Anstrængelse.

Bögu-bósi, *m. margites rudis*, ubehændig, klodset.

Bögulegr, *iners, ineptus*, uskikket, usmidig.

Bögulega, *inepte sinestre*, ubekvemt, upassende.

Bögumæli, *n. stribligo, solæcismus*, urigtig Form eller Bøjning af et enkelt Ord, eller urigtig Sammensætning i en enkelt Talemaade.

Bögúmæltr, *solæcista*, som i sin Tale gjerne fordrejer Ord eller Talemaader.

Böl, *n. calamitas, ærumna*, Modgang, ublid Skjebne. At bidia böls, *mala imprecari*, at ønske Ondt over en.

Böllr, *m. sphæra, globus*, en Klode, Kugle. 2) *pila*, en Bold (at spille med). Iardar-böllr, *globus terrestris*, Jordkloden. Böllr i burdarstalli braft, og kann eg ei lasta, *non vitupero, etiamsi pila lusoria in humeris (ejus) dissumperetur*, Bolden sprang (revnede) i det den traf Skulderen, og derpaa har jeg intet at udsætte.

Böllóttr, *globosus*, kugleformet.

Böllti, *m globus ferreus v. plumbeus affixus compedibus servorum in ferricrepinis*, en Jern- eller Blykugle, fæstet til Slavernes Fodjern.

Böllrúngr, *m. mare turgidum*, svær, høj Søe, (o: de store Bølger, som rejse sig paa Havet formedelst Storm, især naar Strømmen gaar fra modsat Kant). 2) *balæna quædam*, en Art Hvalfiske.

Bölltr, *m. lira in agro, v. alia eminentia soli*, Forhøjninger paa en flad Jordbund.

Bölmódr, *m. angor, molestia animi*, Sorg, Harme.

Bölv, *n. diræ*, Forbandelser; *it.* letfærdig Sværgen, Banden.

Bölva (at bölva), *diris devovere*, forbander, ønsker Ondt; *it.* sværger letfærdigen, bander.

Bölvadr, *maledictus*, forbandet.

Bölvan, *f. maledictio*, Forbandelse.

Bölvanlegr, *exsecrabilis*, forbandet, ulykkelig.

Bönd, *n. pl. dii consentes, socii*, Guder.

Bönd, *n. pl.* (i báti) *costæ navis*, Indtømmeret som Knæer, Krumholter, o. s. v.) i en Baad, hvortil Plankerne nagles.

Böngun, *f. ars rudis*, ukunstmæssig Forfærdigelse, Sammensætning. *pr. pulsatio*, Banken.

Böngúnar-smídi, *fabrica rudis*, Fuskeri.

Böngúnar-smidr, *iners malleator, tudeator*, en Fusker (som Smed, Tømmermand, Snedker, &c.

Bör, *m.* (*in pl.* Börvar.) *filius*, en Søn. 2) *portator*, en Bærer, Drager. *inde poet.* börvar, *milites armigeri*, bevæbnede Krigsfolk.

Börkr, *m. cortex*, Bark (paa Træ). 2) *crusta*, en Skorpe. Mióikur-börkr, *crusta lactis*, Skind paa kogt Melk. (v. skán). Hönum vóx börkr um hrygg, *occalluit illi dorsum, adolevit, vires sumsit*, han tager til i Kræfter.

Börn, *n. pl. liberi*, (*v.* barn) Børn. Börnum bundinn, *cui numerosa est progenies*, som har mange uopdragne Børn.

Börur, *f. pl. traha gestatoria, feretrum gestatorium*, en Bærebør.

Bösfur, *f. pl. inertia rudimenta*, Fusferi i at forfærdige noget.

Bösfu-fmidr, *iners faber*, en Fusker (see Böngunar-fmidr).

Brá, *f. cilium*, Øjenlaag, *it.* Haarene derpaa. At líta i brár fer, *visu decipi, offundi errore*, at see feil, *it.* bedrages af Udseendet. Hann er hvitr á brún og brá, *cilia atqve supercilia illi albent*, Haarene paa hans Øjenlaage og Øjenbryne er hvide; *it.* lys af Haar, Skjeg og Øjenbryne.

Brád, *f. & n. præsens tempus*, den nærværende, *it.* den strax herpaa følgende Tid. I brád og lengd, *nunc & olim*, nu og siden, stedse herefter.

Brád, *f. esca, rapina ferarum*, Rovdyrenes Fangst, Bytte. At fliúga fér til bráda, *de avibus carnivoris dicitur, qvando escam qværunt*, siges om Rovfugle naar de søge Fangst. *metaph. lucrum captare*, at være om sig, jage efter Fordel.

Brád, *f. pingvedo, it. pix*, Fidt, *it.* Beg, Tjære. 2) *liqvefactio*, Smelten.

Bráda (at bráda), *pice illinire*, tjærer, oversmører med Beg.

Bráda (at bráda), *accelerare, festinare*, skynder, haster. Nú feinkadi eg, enn þú bræddir, (*pro* brádadir.) *ego tardavi, tu festinasti*, nu tøvede jeg (tog jeg sagte afsted), men Du ilte (skyndte Dig).

Bráda-brigdi, *n. vestis levidensa v. detrita necessitatibus præsentaneis sufficiens*, det der afhjelper Øjeblikkets Trang.

Brád-beittr (hnifr), *acutissimus acie*, meget skarpegget, sleben (som en Kniv, o. s. v.)

Brád-daudr, *repente mortuus*, hastig Død.

Brád-feigr, *cito moriturus*, som skal døe inden en meget kort Tid.

Brád-feitr, *præpingvis, oleo destillans*, overordentlig fed.

Brád-fenginn, *cito impetrabilis*, som hastig kan erholdes.

Brád-fengr, *acqvisitu celer*, hurtig til at erhverve. 2) *præcipitans*, fremfusende. Brád-feng reidi, *præceps ira*, hurtig opstaaet Vrede, Hidsighed.

Brád-görr, *præcox, præmaturus*, en, hvis Sjels og Legems Kræfter tidlig modnes.

Brád-gördr, *idem.* Fátt er bædi brád-gört og langgætt, *qvod cito fit, cito perit*, hvad der modnes tidlig bliver sjelden gammelt.

Brád-heitr, *fervens*, brændende hed, kaagende varm.

Brád-hendis, *qvam citissime, sine mora*, det hurtigste muligt, i flyvende Hast.

Brád-hrap, *n. præceps consilium*, øjeblikflig Beslutning. Hann vard eitt hvad úr at ráda til brádhraps, *necessitas illi præceps extorsit*

consilium, han var nødt til at tage Beslutningen i Øjeblikket.

Brád-húngra (at brádhúngra), *fame enecari*, hungrer ihjel, omkommer af Hunger.

Brádhúngradr, *ad mortem fame pressus*, færdig at dø af Hunger.

Bráir (brádi -at bra-) af, *momento cessare*, holder op for Øjeblikket. Sórgin og Sóttin bráir af, *mæror v. morbus remittit*, Sorgen er lidt mindre hæftig; der er Lindring i Sygdommen.

Brád-látr, *avidus*, *moræ impatiens*, som ikke gjerne vil bie, hastig.

Brádlega, *cito*, *repente*, snart, hurtigen.

Brádlyndi, *n. iracundia*, Hidsighed, Vredagtighed.

Brádlyndr, *iracundus*, *picrocholus*, hidsig, som let opirres til Vrede.

Brádlæti, *n. incontinentia*, *aviditas*, Utaalmodighed naar der skal bies paa noget.

Brádna (at brádna), *liqvescere*, smeltes.

Brádnadr, *liqvefactus*, smeltet.

Brád-qvaddr *v.* Brád-daudr.

Brád-reidr, *vehementi percitus ira*, overmaade vred.

Brádrædi, *n. præcipitantia*, Overilelse.

Brádskeyti, *n. idem.*

Brádúng, *f. præsens tempus*, nærværende Tidspunkt. i Brádúngu, *statim*, strax.

Brádr, *præceps*, *citus*, *celer*, hurtig, ilsom, hastig. Þ bar brádann at, *cito evenit*, det paakom hurtig. At vinda brádann bug at Því verki, *sine mora opus aggredi*, at haste med det Forehavendes Udførelse.

Brádvænn, *præsentis spei*, en som allerede giver god Forhaabning; æska hans var brádvæn til Þrifa, *infantia ejus prœmaturæ spei erat*, som Barn trivedes han got og tog hurtig til.

Bráð-Þroska, *prœmaturus*, en hvis Legeme og Legemskræfter tidlig modnes.

Bragar-háttr, *m. metri genus*, Versemaal.

Braga (at braga) (eftir einum), *imitari aliqvem*, *referre aliqvem gestu*, efterabe en.

Bragd, *n. techna*, *dolus*, *stratagema*, listigt Bedrageri, et Puds. Nú er bragd i tabli, *jam latet angvis in herba*, der er noget under; der er Ugler i Mosen. Snilldar bragd, *prudens stratagema*, et vel anlagt, planmæssigt Puds.

Bragda-refr, *ulysses*, en Skjelmsmester, Pudsemager, som ved mange Udveje.

Bragda-kona, *ulysses togatus*, en Pudsemagerske.

Bragd, *n. nexus*, (*v.* ábragd) et Masketag, Knude, naar man binder eller knytter.

Bragd, *n. variatio*, Forskjellighed, Forandring. Þ var betra fauda-bragd, *variatio erat melior gregis*, det var bedreartede Faar.

Bragd, *n. sapor v. odor*, Smag eller Lugt. Vínid hefr gott bragd, *jucundum sapore vinum*, Vinen har en god Smag. Bragd er at Þvi, *vere olet*, det lugter tilgavns.

Bragd, *n. nitor*, Renlighed, Klarhed. At koma bragdi i fatid aftr, *vesti nitorem reddere*, at faa et Klædningsstykke til at se got ud igjen

(i Særdeleshed om Linned som var blevet gult).

Bragd, *n. lineamenta faciei, vultus*, et Mennes kes Udseende af Ansigt. Peckiaz af andlits bragdi, *nosci ex lineamentis faciei*, at kjendes paa Ansigtstrækkene.

Bragd, *n. gestus*, (*v.* æskubragd), Lader og Fagter.

Bragd, *n. nixus luctatorum supplantatorius*, enhver Kunstbevægelse med Foden, af to som brydes i Favn, for at angribe sin Modpart.

Bragd, *n. incisura in auribus pecudum*, (*v.* hnífs-bragd), en enkelt Rift i Øret paa et Faar, eller en Hest, som Ejerens Mærke.

Bragd, *n. momentum*, Øjeblik; at bragdi, *ex tempore*, strax, paa Øjeblikket.

Bragda (at bragda), *tentare*, forsøger, lægger an paa. 2) *parum moveri*, bevæges lidet. Hann bragdar ecki, *non movetur* (*de moribundis dicitur, amissa omni sensatione*), han rører sig slet ikke (om Døende, naar Bevægelsen eller Aandedraget bliver umærkeligt).

Bragd-dapr, *decolor, tetricus, tristis*, som har Udseende af syg eller sørgende.

Bragd-hýr, *fronte serena, placida*, blid, munter af Udseende.

Bragdlegr, *nitidus*, som ser got ud (nemlig Klædningsstykke, især hvidt Linned).

Bragdmikill, *facie virili, vultuosus*, som har mandigt Udseende; *it.* meget i sit Ansigt.

Bragd-vísi, *f. ars*, Kunst. 2) *dolus, calliditas*, Gave til Bedragerier, Lumskhed.

Bragd-þúngr, *minax, torvus*, forfærdende, vredladen, truende, af Ansigt. Þúngr i bragdi, *idem*.

Bragga (at bragga), *comere, ornare*, sætter istand, pudser op, pynter.

Bragglegr, *bene comtus*, got oppyntet.

Bragnar, *m. pl. milites, satellites regii*, Krigsfolk; *it.* Folk i Almindelighed.

Bragningr, *m. poetice: rex, belli peritus*, krigserfaren; *it.* en Konge (poetisk).

Bragr, *m. poesis*, et Digt, helt poetisk Værk. 2) *carmen*, et Vers, en Vise.

Bragr, *m. mos, gestus*, sædvanlig Maade at gaa frem paa; *it.* Lader og Fagter. Sá var bragr víkinga, *mos erat piratis*, Fribytterne pleiede, det var deres sædvanlige Maner. Hann hefr á ser höfdingia brag, *gestu est magnificus*, som fører sig op paa Stormandsvis; har Væsen og Lader som en fyrstelig Person.

Bráir af, *v. supra*.

Brák, *f. oleum rancidum*, stinkende Olie, Tran.

Brák, *f. annulus, per quem pelles reciprocando subiguntur*, to smaa Træklodser fastgjort et Par Tommer fra hinanden, paa en perpendiculair Støtte, 2½ Alen fra Jorden, imellem hvilke raa tørrede Skind, besmurte med Tran og siden sammenkrympede, trækkes frem og tilbage for derved at beredes.

Brak, *n. crepitus, stridor, fragor*, Knagen og Bragen. 2) *inanis nixus*, unyttig Anstrængelse. Þ er þer brak, *erit tibi inanis nixus*,

Du vil gjøre Dig forgjæves Umage, anstrænge Dig omsonst.

Bráka (at bráka), *debilitare*, *frangere*, svækker, knækker. 2) *subigere*, undertvinger.

Brákadr, *quassatus*, *fractus*, svækket, udmattet

Braka (at braka), *crepere*, knager, brager. 2) *insolenter se gerere*, fører mig overmodig op.

Brakmikill, *fragosus*, bragende. 2) *gestu insolens*, overmodig, hoffærdig.

Brall, *n. futilitas*, *imprudens tentamen*, Ubesindighed, uforsigtigt Foretagende, Bovestykke.

Bralla (at bralla), *imprudenter tentare*, begaar Ubesindigheder, foretager Bovestykker.

Braml, *n. tumultus*, Støj, Larm.

Bramla (at bramla), *tumultuari*, larmer, støjer.

Brana, *f. virago*, *heroina*, Heltinde, Fruentimmer med Mands Mod og Hjerte. 2) *nom. pr. talis fæminæ*, Fruentimmer-Navn. 3) *olim*, *doreas*, *dama*, i Oldtiden: et Daadyr eller Raadyr.

Brana (at brana) fram, *audacter ruere*, bryder dristig frem, (v. bruna).

Branda, *f. trutta minima*, en liden Forelle.

Branda-jól, *n. pl. ultimus tractus convivii*, *quando reliquiæ titionum ad calidaria usui sunt*, de sidste Timer, et Gjæstebud varer, naar Brændeveden ved Ilden i Gjæstestuen var bleven til Gløder, og opsamledes i dertilhørende Kar. 2) de Julehøjtider naar enten Dagen før første Juledag, eller Dagen efter tredie Juledag, er en Søndag.

Brandar, *m. pl. acroteria v. plutei navium & domuum*, Bjelker og Stolper i Huse og Skibe; *it.* Stænger, Stager. Brandar á skipum, *rostra navium*, udstaaende Spidser paa Forstavnen af de Gamles Skibe. Brandar húss-dyra, *perticæ*, *postes*, Dørposter, *it.* Stolper, en paa hver Side af Døren, som rage i Vejret, ligehøjt med det øverste af Husets Tag.

Brandásar, *m. pl. acroteria*, Forbjelke, *it.* udstaaende Bjelkehoveder.

Brand-kód, *n. fætura truttarum*, en ung Forelle der nylig har faaet sin Dannelse.

Brand-krossóttr, *virgulis decussatim variegatus*, *atro colore v. carbone decussatim tinctus*, korsvis mørkstribet, spraglet (om stort Qvæg især).

Brandr, *m. titio*, *torris it. carbo*, et brændende Stykke Træ, en Brand, *it.* Gløde af Brændeved.

Brandr, *m. lamina ensis*, en Klinge (paa Kaarder, Sabler, Sværd, o. s. v.)

Brang, *n. turba*, *tumultus*, Opløb, Støj, Allarm. At byria brang, *tumultum excitare*, at vække Oprør, begynde at forstyrre den offentlige Rolighed.

Brani, *m. lingua passerum v. plevronectis*, Kjævebenet i en Helleflynder.

Bras, *n. ferrumen* (*angl. bras*, *æs*), Lodning (fornemmelig af Jern).

Brasa (at brasa), *ferruminare*, sammenlodder.

Bras-mór, *m. tasconium*, etslags Leerart som bruges til Smeltedigler.

Brafs, *falax*, gejl, kaad.

Brafs, *n. procacitas*, Frækhed, Uforskammenhed.

Brafta (at brafta), *luxuriari*, er overgiven, holder ikke Maade.

Brátt, *cito, celeriter*, hurtig, hastig.

Brattgengr, *ardua & prærupta pervagans*, som let gaaer op ad brinkede, steile Steder.

Brattlendi, *n. acclivitas*, opgaaende Brink, Steilhed, Egn som danner stor Skraahed.

Brattnefiadr, *resimus, silo*, som har en opstaaende Næse.

Brattr, *acclivis, arduus*, med opgaaende Skraahed, steil. 2) *audax, confidens*, dristig, frimodig.

Bravd, *n. panis*, Brød.

Bravd-bítr, *m. propr. panem comedens*, som spiser Brød. 2) *sæpius sumitur pro. hospite passivo*, som har sin Underholdning fri ved andres Godgjørenhed.

Bravd-fat, *n. panaria patina*, et Fad eller Tallerken hvorpaa — *it.* en liden Kurv hvori — Brød bæres ind paa Spisebordet.

Bravd-görd, *f. panificium*, Brødbagning (indbefatter ogsaa det foregaaende Arbejde ved Dejgen).

Bravdleifr, *m. panis unus integer*, et Stykke Brød (egentlig af det Slags, som ved Bagningen er dannet til at brækkes af ved Spisebordet).

Bravd-kifta eda-klefi, *panarium*, en stor Brødkurv (ↄ: ikke af dem hvori Brød indbringes paa Spisebordet), et Gjemme hvori Brød forvares.

Bravd-körf, *f. canistrum*, en stor Brødkurv.

Bravd-tunna, *f. tonna panaria*, en Paktønde bestemt til at flytte eller forvare Brød i.

Bravd-þurfi, *m. egens panis, inops*, som ej har engang det tørre Brød, en yderlig fattig.

Bravk, *n. v.* Brák; 2) brota-tal, *numerus fractus*, Brøk.

Bravt, *f. calles, trames*, en haardtraadt, ved Færsel banet Vej eller Sti. 2) *via strata v. conades*, en brolagt Vej, Landevej, Hovedvej.

Bravt, *abhinc*, (*pro.* á bravt), bort.

Bravtargengi, *n. comitatus it. auxilium*, Rejseselskab; *it.* Hjelp, Bistand.

Bravtar-gengr, *compos itineris*, Rejsefælle.

Bravtfús, *moræ v. mansionis impatiens*, som ugjerne lader sig opholde paa en Rejse.

Bravtfúslegr, *avidus abeundi*, en Rejsende som lader til at ville nødig forsinkes.

Bravtfýsi, *f. impatientia manendi*, Længsel efter at kunne fortsætte sin Tour uden Ophold.

Bravtingi, *m. viator*, en Vejfarende Rejsende. Brátt er brautíngia erindi, *viatori est semper molesta mora*, en Rejsende har stedse Hastværk.

Bredda, *f. culter brevis, obtusus, harpe*, (af breidr), en kort og sløv Kniv eller Sabel.

Bréf, *n. breve, litteræ, epistola*, et Dokument; *it.* et Brev; *it.* et Stykke Papir.

Brefa (at brefa), *scribere, exscribere*, nedskriver, fører i Pennen, opsætter skrivtlig.

Brefa-brot, *v. contemtus diplomatis regii*, Foragt, Overhørighed mod et Kongebrev eller særdeles Kongelig Befaling. 2) *mulcta pro tali contemtu*, Straf for slig Overhørighed. 3) forseglede Brevets Aabning, især af Uberettigede.

Brefa-vax, *n. cera sigillaris*, Vox at forsegle med.

Brefa-hyrdfla, *f. Grammatophylacium*, Gjemme til Documenter og Brevskaber.

Brefberi, *m. tabellarius* Brevdrager, Postbud.

Bregd (brá, hefi brugdid, at bregda), *muto, verto, moveo*, forandrer. 2) *necto*, strikker, binder, knytter. At bregda á loft, *sursum elevare*, at løfte hurtig i Vejret. Bregda blundi, *expergisci*, at vække op, vaagne. Bregda búi, herfetu, aformi, *desistere à rusticatu, obsidione, proposito*, at hæve sin Husholdning (især naar Landbrug er dermed forbundet); — at ophæve Belejringen; — at staa fra sit Forsæt. Bregda á leik, *lusum exordiri*, at begynde en Leg, blive lystig. Bregda einum um lygi, *mendacium alicui exprobrare*, at forkaste en han har Løjet. Bregda brixlum, *exprobrare*, gjøre en Bebrejdelser. Bregda fer á nærsta bæ, *cito ad proximum se conferre*, at gaa i et Øjeblik hen til nærmeste Gaard (neml. paa Landet). Bregda giörd, *cingulum nectere*, at binde (knytte) en Gjord (især Sadelgjord). Bregda fér i allra qvikinda líki, *omnes animantium formas assumere*, at paatage sig alle Dyrs Skikkelser. Bregda einum, *fidem non servare*, ikke at svare til en andens gode Tiltro; *it.* at bryde sit Løfte. Bregda sverdi, *gladium evaginare, distringere*, at trække sin Kaarde, Sabel, at trække blank. Bregdr fyrir, *apparet & cito disparet*, kommer kun for et Øjeblik tilsyne. Þeim brá vo fyri grön, *præsentissimum illis periculum apparuit*, da øjnede de Øjeblikkets overhængende Fare. Hönum brá múndi vid, *ilico obstupuit*, han studsede (fornemmelig over noget uventet Godt). Hönum bregdr til hækiu, *malam consvetudinem ægre mutare potest*, han kan endnu ikke ganske aflægge sin forrige slemme Vane. Þ bráft hönum, *illa spes ipsi decoxit*, det Haab slog ham fejl. Þ má bregdaz til beggia vona, *anceps illud exitus manet*, det er meget uvist, usikkert. Hann bráft ókunnr vid, *dissimulavit*, han lod som han ikke kjendte noget dertil, ikke vidste det mindste derom. Hann bráft reidr vid, *ira percitus est*, han blev vred. Hvert á barninu at bregda, nema til födr síns, *qvem referat filius nisi patrem*, hvem skulde Barnet ligne om ikke sin Fader. Hönum bregdr til ættar, *sapit genus*, han slægter sine paa. Nú bregdr lit, *vesperascit*, i dette Øjeblik begynder det at mørknes. Hönum má vid bregda, *exempla-*

ris est, *notari meret*, det er da en udmærket ***, det kan man sige er ret en ***. Hönum bregdr i brún, *supercilia demittit*, *malo nuncio tristatur*, han bliver mærkelig forundret, ɔ: af hans Øjenbrynes Bevægelse kan man see en uventet Bedrøvelse eller Glæde. Bregda, *subplantare*, (*de luctantibus*), at sætte Foden — eller spænde Krog for en (især om to som brydes i Favn, og saaledes søge at kaste hinanden til Jorden.

Breid, *f. lata sparsio*, en flad jævn Strækning. (*inde*. Skialldbreid, *nom. pr. montis*, *nive sparsi*, *superne lati*, Navnet paa et snebedækket Fjeld, som er fladt ovenpaa).

Breida, *f. sparsio*, *expansio*, Udbredelse, Udstrækkelse; *it*. Udstrækning. *v*. ábreida.

Breidd, *f. latitudo*, Bredhed, Brede.

Breidfættr, *pansa*, *palmipes*, Bredfodet.

Breidi-flói, *m. nom. pr. archipelagus islandicus*, *cujus* 300 *insulæ vulgo numerantur*.

Breidi (at breida), *spargere*, *expandere*, breder, strækker ud. Breida út rikti, *rumorem divulgare*, udspede et Rygte. Breida á bord, *mensam sternere*, dække Bord.

Breidleitr, *vultuosus*, *amplæ faciei*, som har et bredt Ansigt.

Breidnefiadr, *silo*, *simius*, flatnæset, braknæset.

Breid-öx, *f. securis militaris*, en Stridsøkse (et Vaaben, modsat Arbejdsøkse).

Breidr, *latus amplus*, bred, viid.

Breima, *felis catulliens*, *dicitur*, en Hunkat som løber gal.

Breiming, *f*. (*gr*. Breidming), *fimbria latior limbus amplior*, en bred Kant eller Bræmme paa Klæder.

Breingla (at breingla), *deformare*, slaaer Buller i, giver Stød. (*de vasis metallicis dicitur*, siges om Kar af alslags Metal).

Breingla, *f. vas detortum*, et Stykke forarbejdet af Guld, Sølv, Tin, &c. vansirt med Stød og Trykning.

Brek, *n. pl. petitiunculæ crebræ*, idelige Smaabegjæringer (især Børns). 2) *damnum leve*, en ubetydelig Skade. 3) *vitium*, (*angl*. braca) en Lyde. Þ eru engi brek, *nil damni affert*, det skader, hindrer ikke.

Breka (at breka), *puerorum more rogitare*, gjør hyppige Begjæringer om Smaating, som Børn.

Brek-bod, *n. invitatio v. oblatio dolosa*, Indbydelse eller Tilbud som har Svig til Hensigt.

Brekan, *n. stragula lecti*, *teges*, et Sængeteppe.

Breki, *m. poet. mare*, Søen (kun hos Skalderne). 2) *scopulus occultus in fundo maris*, en skjult Klippe i Havet, et Blindskjær (*à* brak).

Brecka, *f. clivus*, Skraaheden af en Bakke eller Fjeld.

Brecku hardr, *acer clivum contraniti*, som kan gaa let op ad Bakker.

Brecku-snígill, *m. limax terrestris*, *griseus minor absqve domo*, en Mark-Snegel.

Brekrád, *n. pl. impudens postulatum*, en ublu Fordring.

Brellinn, *versipellis*, som kan paatage sig hvil-

kensomhelst Skikkelse, godt snoe sig i alle Slags Forholde. 2) *per conspicilla videns*, som bruger Briller.

Brellur, *f. pl. argutiæ*, Forslagenhed. Finesser (*á* brall).

Brenn (brann, hefi brunnid, at brenna), *ardere*, brænder, er i Brand. Brenna þótti vid hlutr hanns, *detrimentum pati videbatur*, det syntes at være Skade for ham. Þ brennr ecki á baki þér, *nulla maledictio ob id te á tergo inseqvitur*, det vil du ingen Utak faa for; *it.* det har du nok allerede betalt, eller: det vil du nok betale.

Brenna, *f. incendium, combustio*, Brand, Ild.

Brennandi, *fervidus, flagrans*, brændende.

Brendr, *crematus*, brændt, forbrændt, opbrændt. 2) *defecatus*, renset, luttret. Brent silfr, *argentum purum*, renset Sølv.

Brennheitr, *fervidus*, brændende hed.

Brenni (brendi, hefi brent, brenna), *comburere*, brænder, sætter i Brand.

Brenni-hrís, *n. frutices igniarii*, Brændeved af smaat Krat.

Brenni fórn, *f. holocaustum*, Brændeoffer.

Brenni-járn, *n. cauterium*, et Redskab til at Brændemærke med, Brændejern.

Brenni-mark, *n. stigma*, Brændemærke.

Brennimerktr, *stigmate punctus*, Brændemærket.

Brenni-merki (at brennimerkia), *notas inurere*, mærker med gloende Jern, Brændemærker.

Brenni-netla *f. urtica urens*, en Nelde, Brændenelde.

Brenni-sóley, *f. ranunculus acris*, Hanefod, Smørblomster, Puggepeber.

Brenni-steinn, *m. sulphur*, Svovel.

Brennisteins-námur, *fodinæ sulphuris*, Svovelgruber.

Brennisteins-spítur, *f. pl. cremia*, Svovelstikker.

Brennivargr, *m. incendiarius*, et Uhyre (af Menneske) som forfølger allevegne med Baal og Brand; *it.* en Mordbrænder.

Brennivín, *n. vinum adustum, aqva vitæ*, Brændevin.

Brensla, *f. combustio*, Brænden, Opbrændelse.

Brest (brast, hefi brostid, at bresta), *frangi*, faar et Knæk (som Glas og andre skjøre Ting). 2) *cum fragore rumpi*, springer i Stykker.

Brestr (brast, at bresta), *deesse, deficere*, mangler. Augun bresta, *dicitur qvando in moribundis tunica cornea obscurari incipit qvæ in mortuis opaca fit*, Øjnene briste (om en Døende). I öllu brestr þig a vid hann, *illi haud comparari potes*, i enhver Ting staar du tilbage for ham. Brestr þig nockud? *Qvid tibi deest?* Mangler du noget.

Brestr, *m. decrepitatio, stlopus, fragor*, Knald, Bragen. 2) *fractura v. læsio minor*, et Knek, Brud.

Brestr, *m. defectus (physicus v. moralis)*, Mangel. Allir hafa einhvörn brest, *nemo sine*

nævo, enhver har sin Lyde; vi ere alle Mennesker. At beria i brestina, *prætexere nomen culpæ*, at forsvare, besmykke en Fejl.

Brestóttr, *infirmatus*, som har adskillige Knek (egentlig om skjøre Ting). 2) *culposus*, lastværdig.

Bretti (bretti, hefi brett, at bretta), *retorqvere*, bøjer tilbage. At bretta segann, *cervicem recurvare*, at bøje Halsen bagover.

Bretting, *f. elevatio v. recurvatio*, Tilbagebøjning.

Brettingr, *m. homo absurdus, austerus*, en særsindet. (*pr. recurvà cervice, elatus*, indbildsk).

Brettr, *recurvus, repandus*, tilbagebøjet.

Breyskia, *f. cibaria frixa*, haardbagt, skjør Spise.

Breyski (breyskti, at breyskia), *torrere, adurere*, steger, bager Noget til det bliver skjørt.

Breyskiz (at breyskiaz), *inarescere*, igjennemtørres, steges. 2) *debilitari*, svækkes.

Breyskleiki, *m. infirmitas, debilitas*, Svaghed.

Breysktr, *torrefactus*, haardbagt, steget.

Breyskr, *infirmus, debilis*, svag. (*qs. cartilaginem pro ossibus habens*, Á briósk, Brysk ɔ: en der kun har Brusk istedet for Ben).

Breyti (at breyta), *mutare*, forandrer, (*á* braut en Vej.) Breyta háttum, *mutare mores*, forandrer sit Forhold, vige fra sin Sædvane. Breyta eftir einum, *imitari aliqvem*, efterligne en.

Breytinn, *varius*, forskjellig, ustadig. 2) *suspectus*, mistænkelig. 3) *mirus*, usædvanlig, sælsom.

Breytilegr, *idem*.

Breytilega, *varie, inconstanter*, forskjælligen, paa mange Maader.

Breytni, *f. mores, vita*, Opførsel, Forhold, Sæder. 2) *variatio, mutatio*, Forandring.

Breyttr, *non vulgaris*, ualmindelig, usædvanlig. 2) *mutatus*, forandret.

Briál, *n. levitas in rebus mutandis*, Forandring (især en unødvendig; *it.* skadelig).

Briála (at briála), *mutare, novaturire*, forandrer.

Briáladr, *mutatus*, forandret. 2) *mente captus*, vanvittig, gal.

Briálaz (at briálaz) *mutari, extra mentem rapi*, forandres, føres af Lave; *it.* gaar fra Forstanden.

Briálsamr, *varius inconstans, novaturiens*, forandringssyg, vægelsindet.

Briálsemi, *f. inconstantia*, Forandringssyge.

Brigd, *f. retractus*, Tilbagekaldelse af et Forbund eller en Aftale. 2) *mutatio, it. varietas, dolus*, Forandring; *it.* Mangel paa at holde sit Ord.

Brigda, *f. idem*. 2) *levis unda v. contractio panni*, en krympet, sammentrukken Rynke eller Rand tvers igjennem et Stykke Klæde.

Brigda (at brigda), *rescindere, reluere*, omstøder, tilintetgjør, tilbagekalder en Aftale eller Overenskomst. Brigda jörd, *fundum reluere*, erhverver en fast Eiendom ved Hjelp af Odelsløsningsret. Brigda lofanir, *pacta rescinde-*

re, følge sine Løvter. Brigda kaup, *ab emtione abire*, gaa fra sit Kjøb.

Brigdar-rettr, *m. jus retractus*, Odelsløsningsret.

Brigdi, *n. vestis tenuis detrita, resuta*, et slidt, opløbet, næsten udueligt Klædningsstykke.

Brigdi, *n. pl. mutatio*, Forandring. *v.* vedra brigdi.

Brigd-lióst, *dicitur, ubi per intervalla lux obscurat*, naar Lys og Mørke vekselvis pludselig afvexler, som om Dagen ved hurtig overgaaende Tordenskyer eller Regnbyer; — om Natten (i de nordlige Lande ved stærke Nordlys.

Brigdlyndi, *n. inconstantia*, Vægelsind, ustadigt Humør.

Brigdlyndr, *inconstans, varius*, vægelsindet.

Brigdmáll, *verbis infidus*, som ej er til at tro paa hans Ord, ustadig i Talen, ingen Mand af Ord.

Brigdmælgi, *f. levitas in verbis*, Upaalidelighed af ens Udsagn.

Brigdmæli, *n. idem*; *it.* ustadig Tale, Usandhed.

Brigdull, *infidus, mobilis*, ustadig, som man ej kan stole paa.

Brigdulegr, *idem*.

Brigdulítill, *parvi momenti*, af liden Betydenhed. *á* brigdi.

Brigdusinár, *idem*.

Brík, *f. corona v. tabula lecti, sellæ &c.*, en ved Maling, Billedhuggerarbejde, o. s. v. prydet Tavle eller Brædt over, eller ved Siden af, udmærkede Steder som et Alter, en Trone, en Seng 2c.

Brillur, *f. pl. conspicilla*, Briller.

Brim, *n. æstus litoralis maris*, Brænding, Havbrusen, huul Søe.

Brimbútr, *m. mentula maris, coles marinus, salacia, physsasus*, et kort Stykke Drivtømmer, hvoraf Søen eller Brændingerne have slidt alle Kanter og Mærker. *v.* lónkútr.

Brimdúfa, *f. anas variegata, litoralis torquata*, en Vild-And af egen Sort. *Anas histrionica v. minuta*, Linne. (*v.* straumönd).

Brimgardr, *m. colles v. montes fluctuum quando mare æstuat ad littus*, stæve Brændinger paa Kysten, blinde Skjær, o. s. v.

Brimhlióđ, *n. fragor v. murmur undarum*, Lyden af Brændinger, Bølgernes Susen i Havet.

Brimill, *m. vitulus marinus, phoca pelagica*, en Han-Selhund af egen Sort, *phoca foetida*.

Brim máfr, *m. v.* Brimdúfa.

Brimi, *m. flamma*, flammende Ild. 2) *calor naturalis*, naturlig Legemsvarme.

Brimsaltr, *præsalsus* meget salt, stærk salt.

Brimsiór, *m. mare fluctuosum*, høj eller hul Søe.

Bríngа, *f. pectus*, Barm, Bryst, Bringe.

Bringspalir, *f. pl. sternum cum radiis*, det nederste af Brystbenet (paa et Menneske) med den nærmeste Del af Ribbenene.

Bringspala-biti, *m. sollicitudo*, noget der forvolder et Menneske megen Bekymring.

Bríngukollr, *m. sternum*, Brystſtykket af et slagtet Creatur.

Bríngu-kroppr, *m. sternum*, hele den foreſte Del, Boven undtagen af et slagtet Creatur.

Bríngusepinn, *m. cartilago xyphoides v. ensi formis*, Bruſket nederſt paa Brystbenet. *v.* ſlag-brióſk.

Bríngu-teingr, *m. pl. radii sterni*, de bruſkagtige Dele ſom binde Brystbenet ſammen med Ribbenene.

Bríngr, *m. colliculus*, en liden Høj.

Brióſk, *n. cartilago*, Bruſk, Bryſke.

Brióſkmikill, *cartilaginoſus*, bruſkrig.

Brióſt-fylkingar, *frons aciei*, den foreſte Del af en Armee eller Troppekorps, opſtillet i Slagorden. Hönum er ecki brióſtrumt, *sordide parcus est*, han er en Gnier. Hann rýmkar nú brioſtid, *aliqvid jam largitur*, nu giver han noget; *it.* nu ſlaar han noget af, giver noget efter.

Brióſt, *n. pectus, thorax*, Bryſt (den foreſte Del af Overlegemet fra Halſen til Underlivet). 2) *mamma, uber*, et Qvindebryſt. Kenna i brióſti um einn, *dolere vicem alicujus tangi, angi dolore ejus*, have Medlidenhed med en. Hönum rann at einns i brióſt, *leviſſimo ſomno parum recreatus eſt*, han blundede juſt, men vaagnede ſtrax op igjen. Hönum leid i brióſt, *deliqvium animi paſſus eſt*, han faldt i Afmagt, Beſvimede.

Brióſta mikill, *mammoſus, pectoroſus*, ſom har ſtore Bryſter (om Fruentimmer).

Brióſtamein, *n. bubo, apoſtema mammarum*, en Byld, Betændelſe eller etſlags Kræft Fruentimmer undertiden faa i Bryſterne.

Brióſta miólk, *f. lac maternum*, Melk af et Fruentimmers Bryſter, Di.

Brióſta-dúkr, *m. pectorale, thorax*, en Bryſtdug, Veſt.

Brióſtbarn, *n. infans ſubruber lactens*, et Barn ſom endnu gives Di, endnu ej er fravænnet.

Brioſtbirta, *f. placatio ſtomachi matutina*, en Hjerteſtyrkning (dog ej ſom Medicin) Forfriſkning.

Brióſtbródir, *m. collactaneus, collacteus*, ſom har diet de ſamme Bryſter, Melkebroder.

Brioſtbætir, *m. v.* Brioſtbirta.

Brioſtervidi, *n. aſthma*, Trangbryſtighed.

Brióſtgiörd, *antilena, averta*, den Rem ſom fra en Sadel eller Seletøj ſpændes under Halſen foran Bovene paa Heſte; *it.* en Gjord eller Belte for Menneſker at ſpænde om Bryſtet.

Brióſtgódr, *miſericors*, godhjertet, medlidende.

Brióſtlaus, *trux, ferox*, ubarmhjertig, grum.

Brióſt-lækningar, *f. pl. pectoralia*, Lægemidler for Bryſtſyge; *it.* Bryſtſvagheds Helbredelſe.

Brióſtmýkingr, *m. v.* Brióſtbarn.

Brióſt-ſkiölldr, *m. ægis*, et ovalt Guld eller Sølv-Smykke at bære paa Bryſtet; *it.* en Ordensſtjerne; *it.* et lidet Skjold at bruge ſom Værn for Bryſtet.

Brióſtveiki, *f. v.* Brióſtervidi. 2. *infirma latera*, Bryſtſvaghed.

Brióſtveikr. *aſthmaticus*, bryſtſvag.

Brióstveria, *f. thorax ferreus, ænu*, Brysthar nisk.

Bríóstvogr, *m. empyema, ecpyosis*, Urenlighed som Brystsyge i Mængde give op fra Brystet.

Bríóstvökvi, *m. v.* Bríóstbirta.

Bríótr, *m. fractor*, en som bryder, knekker noget i Stykker. *v.* lagabríótr. 2) *scopulus maris*, et Skjær, Klippe i Søen; *it.* et Blindskjær.

Bris, *n. callus*, et sammenkrympet Sted i Huden (som ofte foraarsages ved Gnidning med Noget af haard Materie). 2) *compages*, den Ujævnhed, som et lægt Benbrud, Overskjærelse af en Sene o. s. v. efterlader. Bíta á brisid, *refricare obductam cicatricem*, oprippe et gammelt, ilde lægt Saar. Hann bítr illa á brisid med þad, *rem improbat*, han er ilde tilfreds med den Ting.

Brisl, *n. connodatio nervorum in læsis*, det Sted hvor en Sene, undertiden formedelst udvortes Beskadigelse, undertiden ikke, sammentrækker sig til en Knude.

Brisladr, *connodatus*, som har slige eller lignende Knuder.

Brislinga men, *monile connodatum*, en Halskjede eller Armbaand af Guld, Sølv, ꝛc. sammensat kunstmæssig med smaa Knuder eller Laase.

Briti, *m. promus*, en Proviantsforvalter, en Spise- eller Kjøkken-mester.

Brithögg, *n. dolabella*, en Kjødøkse, Slagterøkse.

Britian, *f. creodæsia*, Sønderhuggelse i smaa Stykker (fornemmelig om Kjød af slagtede Creaturer); *it.* Massacre, Nedhuggen for Folk i et Slag.

Britianar-madr, *creodæta*, en som hugger Kjød af slagtede Creaturer i smaa Stykker.

Britia (at britia), *in partes divido, frustatim scindo*, hugger eller skjærer i Stykker.

Britöx, *f. v.* Brithögg

Bríxl, *n. probrum, opprobrium*, Bebrejdelser.

Bríxla (at bríxla), *exprobrare, objicere*, bebrejder, kaster en i Næsen.

Broddr, *m. aculeus*, en Spids, Brod, Pig. 2) *telum*, et Kastegevær som Pil, Spyd, ꝛc. Broddr lifs, *adolescentia*, Livets Vaar, Ungdoms Aarene. Broddr fylkingar, *frons aciei*, Spidsen af en Armee eller Troppekorps, opstillet i Slagtorden, Front. Broddr ferdar, *frons agminis*, Spidsen af en fremrykkende Hob.

Broddlaust ax, *spica mutica*, et Kornax uden Spids. Broddlaus stavng, *hasta pura*, en Stang uden Pig.

Broddstafr, *m. hasta præpilata, baculus*, en Stok, Vandringsstav, med Jernspids eller Pig i den nederste Ende.

Broddstavng, *f. spicula*, en Stang med Jernbrod i den nederste Ende.

Broddr, *m. pyriastes, colostrum, colostra*, den Melk Fruentimmer og Hundyr give i nogle Dage før og efter at de have født.

Broddmál, *n. pl. tria nycthemeria post editum partum pecudum, qvibus pyriastes mulgeri potest*, de Malketider (ɔ: togange hver Dag) som Køer og Faar, efter at de nylig have faaet Kalv eller Lam, give; brodd, givne de 3 første Dage.

Broddtennur, *f. pl. dentes canini, animalibus rapacibus communes, at hominibus in utraqve maxilla bini*, de saakaldte Hundetænder (hos Mennesker de 4 som sidde nærmest ved Kindtænderne, *dentes genuinis*).

Bródir, *m. frater*, en Broder.

Bródurbani, *m. fratricida*, Broders Banemand.

Bródur son *nepos ex fratre, fratris filius*, Brodersøn.

Bródurdöttir, *neptis ex fratre*, Broderdatter.

Bródr-sonar-son, *pronepos ex fratre*, Brodersøns Søn, en Sønnesøn af Broder.

Bródr-sonar-dóttir, *proneptis ex fratre*, Brodersøns Datter.

Bródr-dóttur-madr, *progener*, Broderdatters Mand.

Bródr-sonar-kona, *pronurus*, Brodersøns Kone.

Brodir-konu manns, *levir*, en gift Mands Svoger, ɔ: Konens Broder.

Bródr kona, *f. fratria*, en Svigerinde, Svigerske, ɔ: en Broderkone.

Brok, *n. carex exsucca, uliginosi soli*, tørret Stærgræs fra sumpige Egne indhøstet.

Brokflói, *m. carectum*, sumpig, moradsig Egn hvor saadant Stærgræs voxer.

Brok, *n. nubes albidæ, juga montium tegentes*, Samling af tykke Skyer, som trække sig langs med Biergaasene i en Fieldstrækning, og have langt fra et hvidagtig Udseende.

Brók, *f. femorale, subligaculum*, et Par tynde, linnede Benklæder, Underbuxer; *it.* et Par Buxer.

Brókar-halld, *n. limbus braccarum*, Buxelinning.

Brókar-sótt, *f. hysteromania, furor uterinus*, Brynde (kun hos Mennesker) overhaands stærk Kjønsdrift. At hafa brókar sótt, *subare*, at plages af Brynde.

Brókabelti, *n. cingulum braccis sustinendis adaptatum*, et Livbælte hvormed Buxer holdes op.

Bróklindi, *m. idem*, det samme, noget smallere.

Brock, *n. succussus*, skumpende, stødende Gang, tungt Trav (om Heste).

Brocka (at brocka), *succussare*, gaaer i tungt Trav, skumpende Fart. Þann er hægt at locka sem sialfr vill brocka, *trahit sua qvemqve voluptas*, den behøver ej at nødes som selv længes.

Brockhestr, *m. sucussator, desultorius*, en Tungtraver, en Hest som har stødende Gang.

Brockr, *m. idem*, det samme.

Bros, *n. subrisus*, et Smil.

Brosi (at brosa), *subridere*, smiler.

Broslegr, *ridiculus*, som man maa smile over, latterlig.

Brosleitr, *subridens*, smilende, munter af Udseende.

Brosma, *f. fœtura plevronectum*, Affødninger af alle Slags Flyndrer, imedens de endnu

ere ganske smaae. 2) *gadus dorso diptery-gio*, (Ström), en Art Torsk.

Brosma, *f. insectum quoddam, attactu venenatum, ut perhibetur*, en Insekt, hvis Berørelse holdes for giftbringende.

Brosmumein, *n. læsio ab ejus attactu*, en udvortes Skade, foraarsaget ved Berørelsen af brosma.

Brot, *n. fractura*, Brud, Sønderbrydelse.

Brota-löm, *n. fractura levior*, Knek, udvortes Tegn til at en Ting er bræcket, skjønt ej gaaet i Stykker.

Brota-hljód, *n. fragor*, Bragen, Knagen.

Brot (i á) *n. dorsum, vadum*, Vadested over en Elv.

Brot, *n. culpa*, Skyld, Brøde, Forseelse. 2) *mulcta*, Straffebod, Pengebøder.

Brot, *n. plicatura*, Fold paa Klæder. Klædid liggr i brotum, *pannus in plicaturis jacet*, Klædet ligger i sine Folder.

Brotgeiri, *m. qvod extra sortem est*, en Brøk.

Brot-hætta, *f. fragilitas*, Skjørhed.

Brothættr, *fragilis*, skjør, som let slaaes i Stykker.

Brotinn, *fractus*, sønderbrudt; *it.* knækket. Hann vinnr baki brotnu, *citra vires laborat*, han slider og slæber, arbejder over sine Kræfter.

Broti, *m. anfractus orationis*, Ordenes alt for kunstige Sammenføjelse i Tale eller Skrift.

Broti, *m. crustata nix, pedem tamen non sustinens*, Vinterføre af det Slags, naar Snee som er falden i stille Veir, sætter ved stærk Frost en Skal hvor Foden dog gaaer igjennem.

Brotlegr, *sons, reus*, skyldig i en Brøde.

Brott, *abhinc, inde*, bort, *v.* bravt.

Brottfall, *n. animi deliqvium*, Besvimelse. 2) *epilepsia*, faldende Syge.

Brögd, *n. pl. dolus, impostura*, listige Kunstgreb, Bedragerier. (*v.* bragd.)

Brögdóttr, *dolosus, duplex ulysses*, træsk, udlært paa Svig.

Brögdótt ræda, *f. sophisma*, en Tale som lader til at være skarpsindig, men mangler dog Grunde.

Brögduglega, *callide*, listigen.

Brögdugr, *callidus*, listig.

Brölt, *n. volutus serpentum v. animalium pedes læsorum*, Kryben, Vælten, (især om Orme og alle andre Dyr naar de bevæge sig uden Hjelp af Fødder.

Brölti (at brölta), *volutare se*, vælter, tumler mig.

Bröndóttr, *virgulis variegatus*, stribet, især naar Striberne ere af flere forskjellige Farver.

Bröndúngr, *m. eruca*, en Kaalorm.

Brönugrös, *n. pl. orchis*, Ormegræs, Mariæ haand.

Brösóttr, *parum irritabundus*, trættesyg, som bruger Udflugter; *it.* vanskelig.

Brösur, *f. pl. velitationes, contentiones*, smaa

Trætter, Kiv, gjensidige Puds. Peir áttu bröfur faman, *velitationibus invicem certabant*, de trættedes, spillede hinanden listige Puds.

Brú, *f. pons*, en Bro. 2) *pars rei illæsa*, en uskadt Del af en Ting.

Brúa (at brúa), *ponte sternere v jungere flumen aut paludem*, bygger en Bro (som over en Flod, Elv, Bæk, et Morads, ꝛc.) Brúar á Þvi, *non omnino latet*, det lader som, der er Tegn til at. Hann brúar fyri ser, *providet sibi*, han sikrer sig, bruger de fornødne Forsigtigheder. Einginn brú er i Þvi, *nihil integri habet*, det duer ikke, der er intet helt i. Pad eina er brú i máli, *hæc una exceptio est*, det eneste som skal hjelpe er.

Brúar-tollr, *m. pontagium*, Bropenge.

Brúda, *f. sponsa*, en Brud. 2) *pupa*, en Dukke.

Brúdarbeckr, *v.* Brúdbeckr, *m. scamnum nuptiale*, en Brudebænk (ɔ: en tosædet Stol hvorpaa Brudeparret fordum plejde at sidde imedens Vielsestalen holdtes.)

Brúdar-gángr, l. Brúdgángr, *m. incessus nuptialis*, ɔ: *minutissimis passibus*, Brudeparrets og Følgets højtidelige Optog i meget sagte Skridt.

Brúdar-hríngr, *m. annulus pronubus*, Brudekreds, Forlovelses-Ring.

Brúdar-hús, *n. gynæceum*, Brudehus; *it.* Brudekammer ɔ: hvor Brudesængen staar.

Brúdar-fæng, *f. thalamus, thorus genialis*, en Brudesæng.

Brúdar-fveinn, *m. sponsæ apparitor, nymphagogus*, den som fører Bruden hen til Brudgommen for Alteret naar Vielsen skal gaa for sig; *it.* Brudens Opvarter under Bryllups-Gildet.

Brúdgumi, *m. sponsus*, en Brudgom.

Brúdguma fveinn, *m. stipator sponsi*, den som følges med Brudgommen i Optoget fra Brudehuset til Kirken, undertiden ogsaa der fører ham hen for Alteret; *it.* den som under Bryllupsgildet opvarter Brudgommen.

Brúdguma-reid, *f. sponsi cum comitatu amicorum, & stipatorum eqvitatio ad domum sponsæ*, en Brudgoms og hans Følges pragtfulde Tog til Hest hen til Brudens Hjem, eller Bryllupsstedet.

Brúdgúma fvaramadr, *paranymphus*, Brudgommens Forlover.

Brúdkaup, *n. nuptiæ, pr. sponsalia*, et Bryllup; egentlig dog den højtidelige Trolovelse.

Brúd-hión, *n. pl. neonymphi*, et Brudepar.

Brúdkaups-fálr, *m. ædes geniana, nympheum*, Bryllupsstue, ɔ: hvor Gildet holdes.

Brúdkaups-veitfla, *f. convivium nuptiale*, Bryllupsgilde.

Brudlaup, *n. v.* Brúdkaup, *pr. accursus ad nuptias alias vulgo.* Brullup.

Brullups-vífur, *f. pl. epithalamium*, Bryllupssang, Brudevers.

Brullups-fkemtan, *f. fescennia*, Bryllups-Glæde.

Brúdmenn, *m. pl. convivæ nuptiarum*, Bryllupsfolk, Bryllupsgjæster.

Brúdr, *f. sponsa, nova nympha*, en Brud.

Brúgdinn, *nexus, connexus*, knyttet, bunden. Brugdid keiri, *n. lorum connexum*, en Ridepidsk (ɔ: bunden af meget smalle Remme.)

Brugdinn, *evaginatus*, trukken ud af Skeden (om Sabler, ꝛc.) 2) *mutatus*, forandret. Brugdid sverd, *gladius evaginatus*, trukken Kaarde, Sabel, o. s. v. Brugdid er hönum, *mutatus est*, han er forandret; det er anderledes med ham.

Brügg, *n. molitio*, udstrakt Plan til et Forehavende; *it.* selve Udførelsen. 2) *coctio*, Kogning, Tillavning af flere sammensatte Ting, fornemmelig Ølbryggeri. Hvad er nú i bruggi? *quid molimini?* hvad er det man nu lægger Plan til? hvad har man nu for? hvad er der i Gjære?

Brugga (at brugga), *struere, machinari*, lægger en Plan; *it.* stempler, mynter paa. 2) *coqvere cerevisiam, braxare*, brygger Øl. Brugga svik, *insidias struere*, lægge Plan til ens Ulykke; eftertragte en med List.

Bruggari, *m. cerevisiarius*, en Brygger.

Bruggara-hús, *n. braxatorium*, en Bryggergaard.

Brugg-giörd, *f. molitio, machinatio.* 2) *coctio*, det samme som brugg.

Brúk, *n. usus, mos*, Skik og Brug, Mode. Þ er komid i brúk, *more receptum est*, det er blevet brugeligt, kommet i Brug.

Brúk, *n. elatio, tumor*, Visse (dog ikke de flydende) Tings Udvidelse ved Gjæring; *it.* løse Dynger forskjellige Søvækster, som Tangarter, o. s v. som især ved stærke Brændinger kastes paa Land langs med Søen; *it.* Hovmod, Storagtighed. 2) *jactantia*, Praelerie, store Ord, Selvros.

Brúka (at brúka), *uti, usurpare*, bruger.

Brúkan l. Brúkun, *f. usurpatio*, Brugen.

Brúkanlegr, *utendus, utensilis*, brugelig.

Brúkari, *m. usurpator*, en som bruger noget. 2) *ostentator*, en Praler.

Brúklegr, *torosus, pingvis*, tyk og fed, kjødrig. 2) *superciliosus*, som har et hovmodigt Udvortes.

Brúkmannlegr, *fastuosus*, overmodig, opblæst af Udseende og Lader.

Brúkyrdi, *n. pl. magniloqventia*, Stortalenhed, Praleri.

Brum, *n. frondes & folia arborum, v. sylvarum*, Træernes Løv og Blade.

Brumla (at brumla), *uncare ursorum, murmurare*, brummer (som Bjørne og Tyre.)

Brún, *f. supercilium*, Øjenbryne. 2) *ora eminentia*, den yderste Kant af en Ting. Hann lét síga brún, *irati vultum induebat*, han blev vred, kunde man se paa hans Ansigt. Hönum brá i brún, *vultus ejus mutabatur*, han blev pludselig forandret, kunde man læse i hans Ansigt.

Bruna-belti, *n. zona torrida*, den midterste Del af Jordkloden under den hede Himmelegn.

Bruna (at bruna fram), *progredi, currere*, gaar frem med en Fart.

Brúnablettr, *m. indignatio, it. pudor*, vredagtigt Udseende; *it.* Undseelse.

Brúnabretting, *f. episcinium*, Øjenbrynenes Bevægelse.

Brúnabrettr, *f. pl. gesticulatio gaudentis*, det samme, især naar Øjenbrynene hæves af Glæde.

Bruna-bladra, *f. pustula*, en Skoldeblegn.

Brúna-mikill, *silo*, som har tykke Øjenbryne.

Brúnarbein (i manne), *n. os coronale*, Pandebenet (egentlig den nederste Del deraf) paa et Menneske.

Bruna-öld, *f. ætas combustionis, qvando corpora mortuorum comburebantur*, Brændeold, ɔ: de Tider da man plejede at opbrænde Lig.

Brúna (at brúna), *fusco, infusco*, bruner, gjør mørk eller sortagtig.

Brúnadr, *fusco colore tinctus*, brunet.

Bruna-sótt, *f. sideratio*, Sygdom foraarsaget ved for megen Hede; *it.* Apoplexi.

Bruna-skófir, *f. pl. crusta lactis adusta, lebeti adhærens*, den Skorpe som sætter sig i Bunden af en Gryde hvori sveden Melk, Grød, Velling ꝛc. har været kogt.

Bruna þefr, *m. nidor*, sveden Lugt.

Brúna-þúngi, *m. minax supercilium*, nedtrukne, truende Øjenbryne, rynket Pande, ɔ: af Vrede.

Brúna-þúngr, *vultu minax*, som har saadanne Øjenbryne.

Brund-mál, *n. tempus admissionis ovium*, den Tid Vædderen skal løbe med Faarene.

Brund-máls ær, *f. pl. oves ambientes marem*, de Hunfaar som skal løbe med Vædderen.

Brundsaudr, *m. aries admissarius*, en Vædder som skal løbe med Faarene, *it.* hrútr.

Brundr, *m. ovium appetitus coeundi*, Faarenes Parredrivt. *germ.* Brunstung.

Bruni, *m. ustio, urigo, it. incendium*, Forbrændelse; *it.* Brand ɔ: brændende Ild; *it.* Ildsvaade.

Brúnn, *pullus, ater, furvus*, sort af Farve.

Brúnn, *m. eqvus badius*, en sort Hest (som *nomen proprium.*)

Brun-hús, *n. tegulum fontaneum, fons subtegulaneus*, Brøndhus, ɔ: en Hytte opført over en aaben Brønd; *it.* en indgravet og opskuffet Hule i en Snedynge som om Vinteren blæser sammen over en Brønd, hvor Vandet siden ikke lettelig fryser saa stærk til som ellers.

Brunninn, *ambustus*, forbrændt, opbrændt.

Brunn-klúka, *f. pytiscus, insectum coleopteron, vulgo perperam*: Brúnklucka, en Vandkalv (et Insekt).

Brunnstífla, *cisterna*, Forstoppelse af Vandaarene eller de Render hvorved Vandet ledes til en Brønd.

Brunn-vaka, *f. vectis, glaciei fontaneæ perfringendæ aptus*, en Jernstang eller andet Redskab hvormed tilfrosne Brønde hugges op.

Brúnnstiaki, *m. harpago*, en Brøndstage, Brøndfrog.

Brunnvatn, *n. aqva fontana, putealis*, Brøndvand.

Brunn-vippa, *f. toleno*, en Brøndvippe, Brøndsvingel.

Brunnr, *m. fons, scaturigo*, en Brønd; *it.* en Kilde; *it.* et Springvand. Sitt hefr hvör til brunns at beva, *qvisqve suos patimur manes*, enhver har sine Ubehageligheder; *it.* sine Egenheder. Margann ber at sama brunni, *eadem passione multi abripiuntur*, en og samme Slags (ↄ: et vist Slags) Lidelse kan træffe mangen en; *it.* mange bortrykkes, døe, paa en og samme Maade; *it.* hvor der er noget at hente der søge mange til.

Brúnsléttr (saudr), *dicitur, qvando pingvedo obtegit sternum ut æqvum sit attactu*, et Faar som endnu er godt ved Magt at Bringebenet ikke kan føles udvendig fra eller ikke stikker bart ud til Skindet.

Brúnvölvi, *indignationem concipiens, ubi supercilia qvasi gyrantur*, sammentrukne, krympede Øjenbryne, især af en som bliver vred.

Brúsa (at brúsa), *æstuare*, bruser. Brúsandi bára, *fluctus æstuans*, brusende Bølge, en Brækse.

Brúsi, *m. nom. pr. viri*, et Mands-navn. 2) *avis*, en Havhymber (*columbus glacialis*), en Fugl af Gaasse-arten. *v.* himbrimi.

Brúsi, *m. caper*, en skaaren Gedebuk. 2) *vir hispidus, barbatus*, en som har Skjæg paa Hagen; *it.* en langskjægget, stridhaaret, som Haarene staae i Vejret paa.

Brúsi, *m. urceolus fictilis*, en Leerdunk. Stór útskotinn brúsi, *culullus*, en stor Leerkrukke, Bojan.

Brúskr, *m. crines densi*, en Haarbusk, ↄ: tæt vokset opbrusende Haar. 2) *gramen contortum*, Græs som vokser buskagtig; *it.* en Visk eller et Knippe tørret Høe. *v.* Sinubrúskr. 3) *scopula*, en Fejekost, Karklud. *nugl.* Brusk.

Brutl, *n. crebra venundatio*, idelig Omtusken af sine Ting, Nysigenhed.

Brutla (at brutla), *prodigere, venundare*, bortbytter, sælger og omsætter ofte blot af Nysigenhed.

Brutlari, *m. veudax, (à seqventi)*, en som aldrig er fornøjet med de Ting han ejer, men stedse vil omtuske dem for andre Ting; *it.* en Rutter, Ødeland.

Brút, (*hodie sæpius*: burt), *hinc*, bort, fra et Sted.

Brutlsamr, *prodigus rerum*, det samme som brutlari.

Brutlsemi, *f. prodigalitas*, det samme som brutl.

Bryd (bruddi, hefi brudt, at brydia), *mandere dentibus perfringere*, tygger med Begjerlighed, knækker hæftig med Tænderne.

Bryddi (bryddi hefi brydt, at brydda), *acuere cuspidem formare*, spidser, forsyner noget med en Brod eller Spids. 2) *fimbriare, fimbriam præsuere*, kanter et Klædningsstykke. Hann

er at brydda á þvi *suspicionem dat v. prodit*, han ymter om, giver at forstaae, *à* broddr.

Brydding, *f. fimbria, limbus*, Kantning af et Klædningsstykke.

Bryddr, *cuspidatus, mucronatus*, spidset, oddet. Bryddir skór, *calcei mucronati*, spidse Sko. 2) *fimbriatus*, kantet, ɔ: med syet Kantning.

Brydia, *f. fœmina petulans, procax*, et fræk; *it.* et arrigt Fruentimmer.

Brydningr, *m. edulii genus, é pinnis piscium coctum*, en Spise tillavet af Ben (især Fiskefinner) kogte til Geleé.

Bryggia, *f. agger, pons, ponticulus maritimus*, en Brygge, Skibsbro. 2) *coronis, domus, cellæ, cathedræ &c.* Kragstene eller udstaaende Prydelser oven om Huse; *it.* langagtige Ujevnheder, en udstaaende Kant.

Brymi, *m. v.* Brími.

Brymafiskr, *m. cataphractus, cottus octangularis*, en Art af Brystfinnede Fisk. *al.* broddamús.

Brýn, *n. pl. supercilia*, Øjenbryne. At bera á brýn, *aperte, in os dicere*, at sige en noget lige i Øjnene, yttre noget til en selv.

Brýna, *f. tempus, inter exacuationes falcis in fœnisecio*, en Høslættemands Arbejde imellem hver Gang han bryner sin Le.

Brynhosur, *f. pl. ocreæ ferreæ*, Staalhoser.

Brýni, *n. cos*, en Brynesten, Hvæssesten. At brýna báti, *cimbam in litus seducere*, at trække en Baad saa smaat fra Søen op i Stranden.

Brýni (at brýna), *cote acuere*, bryner, hvæsser. 2) *exhortari*, ægger, tilskynder.

Brynia, *f. lorica, thorax ferreus*, en Brynie, Brystharnisk af Metal eller Jern.

Brynia (at brynia), *armare, toricare*, forsyner med Harnisk; *it.* bevæbner; útbrynia, *idem*, det samme.

Brynjadr, *loricatus*, bryniet, klædt i Harnisk.

Brýning, *f. exacutio*, Brynen, Hvæssen. 2) *exhortatio*, Æggen, stærk Tilskyndelse.

Brynkolla, *f. galea, cassis*, en Stormhue, Hjelm.

Brynni (at brynna), *pecudes aquatum agere*, vander Heste, Hornqvæg, Faar, &c.

Brynning, *f. aquatio*, Kreaturers Vanding.

Brýnsla, *f. v.* Brýning.

Brynstackr, *m. lorica brevior*, et kort Brystharnisk.

Brynstúkur, *f. pl. manicæ ferreæ*, Staalhansker.

Brýnn, *evidens, visu facilis*, øjensynlig, tydelig. Ecki er annad brýnna, *nihil melius consilium apparet*, der er ikke andet for. Þ liggr brýnt fyrir, *evidens est*, det er øjensynligt, ligefrem.

Bryntróll, *n. malleus militaris*, en Stridshammer, Kølle.

Brynþvari, *m. idem*, det samme.

Brýr, *f. pl. supercilia*, Øjenbryne.

Brysti, *n. pectus*, Bryst. 2) *colliculus in fronte montium*, fremragende Høj foran i et Fjeld.

Bryt (bravt, hefi brotid, at brióta), *frangere*, bryder, brækker. 2) *delinqvere (gs. frangere legem)*, forbryder, begaaer Forbrydelse, Overtrædelse. Brióta bak aptr, *retundere, reprimere*, slaar af, støder tilbage. Brióta odd

af oflæti sínu, *animum demittere*, sætte Stor-agtigheden tilside, ydmyge sig (i en vis Be-givenhed). Brióta menn til kristni, *cogere ad religionem christianam, intrare compellere*, tvinge Folk til at antage den kristelige Reli-gion. Brióta jörd til engis, *terram eruere exossare*, oprydde, rense et udvisket Stykke Jord til Hø-vl. Brióta á bága, *difficultatem creare*, gjøre, foraarsage Vanskeligheder. Bri-óta nidr, *destruere*, nedbryde. Saman, *com-plicare*, lægge sammen i Folder. Brióta i sundr, *frangere, diffringere*, brække i Stykker. Brióta upp hús, *feram moliri, excutere*, bry-de ind i et Hus, begaa Indbrud. Brióta upp, *effringere*, opbryde, ɔ: lukkede Gjemmer. út, *explicare*, bryde ud. Brióta upp bref, *epistolam reserare*, brække, aabne et forseglet Brev. Briótaz til rikis, *regnum vi acqvi-rere*, tilkæmpe, tiltvinge sig den øverste Magt, Regjeringen. Briótaz undan valldi eins, *cripere se ex potestate alicujus*, rive sig med Magt løs fra ens Overherredømme. Briótaz fyrir, *laborem & curam in se suscipere*, paatage sig Arbejde og Omsorg for noget. Brióta upp vopn sín, *ad arma concurrere*, gribe til Vaaben, bevæbne sig. Hér brýtr á, *hic scopulum indicat æstus*, her brænder det paa et Skjær af og til. *metaph. latet pericu-lum*, her er en skjult Fare. Fytan *brýtsl*, *serpit & penetrat oleum*, Fidtepletten (i Klæ-der) griber om sig.

Brædi, *f. ira, excandescentia*, opfarende Vrede, Hidsighed. *pr. præcipitantia.* Overilelse, Ube-tænksomhed. *à* brádr.

Brædi (at bræda), *liqvefacere*, smelter. 2) *pi-care illinire*, smører (især med Beg og Tjære). Bræda málm, *fundere v. coqvere metalla*, smelte Metal.

Brædíngr, *m. liqvamen*, Fidt, Smørelse.

Brædra-börn, *n. pl. patrueles*, Sødskendebørn, ɔ: af to Brødre.

Brædra-dætur, *patrueles sorores*, Brødredøttre, ɔ: Døttre af en eller flere Brødre.

Brædra-konur, *einateres, lautrices*, to gifte Ko-ner, hvoraf hver har sin Broder; *it.* flere Koner som en Mands flere Brødre ere gifte med.

Brædralag, *n. fraternitas, sodalitas*, Broderskab.

Brædra synir, *patrueles fratres*, Sødskendebørn, ɔ: Sønner af to eller flere Brødre.

Brædrúngar, *m. pl consobrini*, Sødskendebørn.

Brædsla, *f. fusio*, Besmørelse (fornemmelig med Beg). 2) *liqvamen*, Smeltning, Støbning.

Brædr, *m. pl. fratres*, Brødre, *v.* bródir.

Brækia, *f. pingvedo rancida*, harsk, ildelugtende Fidt (som Tran &c.)

Brækiulygt, *f. rancor, odor rancoris*, Stank af harske Fedevarer (især naar de smeltes).

Brækur, *f. pl. braccæ*, Buxer (sædvanlig: et Par Buxer), *v.* brók.

Bræla, *f. fumus fœtidus, crassus*, en stærk; *it.* stinkende Røg.

Bræla (at bræla), *fumum excitare*, gjør Røg,

antænder stærk rygende Materie. 2) *fumo enecare*, dræber qvæler med Røg.

Bú, *n. rus*, Landet, et Landsted (i Modsætning af en Stad); *it.* et Underbrug hvorpaa dog bestandig holdes Folk (i Modsætning af den Gaard Ejeren selv driver eller opholder sig paa), *al.* útbú. Heima skal hest ala, enn hund á bui, *eqvus domi, rure canis alatur*, Heste skulde man fore hjemme, Hunde derimod paa Landet (eller paa et Underbrug).

Bú, *n. res familiaris*, samtlige de Ting som høre til en Husholdning, som Besætning, Bohave, 2c. 2) *rusticatus*, en Husholdning paa Landet, et Landbrug. Hann reisti bú, *rusticatum exorsus est*, han begyndte landlig Husholdning; *it.* han satte Bo.

Bú, *pecora, sed proprie & specialiter armenta, boves, vaccæ*, den til et Landbrug hørende Besætning af Kreature, som Heste, Køer og Stude, Faar, Geder (hvor disse haves), 2c. Þeir hinggu þegar búid, *armenta statim mactaverunt*, strax slagtede de alt Kvæget.

Búa, *f. vicina*, en Naboerske.

Búa-l Búa-börn-fé-hundar, *vicinorum liberi, pecora, canes*, Naboernes Børn, Fæe, Hunde.

Búa-lag, *n. taxa communis*, almindelig Landboetakst.

Búa-l, Búa-menn, *m. pl. advenæ ex vicinia*, Fremmede af Nabolauget.

Búa-steinar, *m. pl. saxa, ubi genios habitare credidit antiqvitas*, Klipper eller store Stene som Oldtiden troede beboede af Aander.

Bú, *n. ovarium editum cyclopterum*, Bugsugerens (en Slags Fisk) Læg.

Búandi, *m.* (*contracté*; Bóndi), *colonus, qui foco utitur proprio*, en Bondemand som har sin egen Husholdning.

Bú-bóndi, *m. polybutes*, en som driver flere Landbrug.

Bú-bætir, *m. incrementum rei familiaris*, noget som gjør Husholdningssagerne drøje. 2) *ita etiam mulieres coagulum vocant*, Løb, ɔ: af Kalvemaver 2c., hvormed Melk ostes.

Búd, *f. taberna*, en Handelsboutik; *it.* en Fjælebod; *it.* en Kroe, og overhoved ethvert Værelse hvor Handel drives og der er indrettet en Disk eller Skjænk for de Søgende at staa udenfor. 2) *tugurium*, *it.* *tentorium*, en Hytte eller Telt oprejst til Ly eller Ophold for fremmede Tilsøgende (saaledes i Fiskeværene, paa almindelige Forsamlingssteder, o. s. v.)

Búdarmadr, *m. contubernalis*, som har faaet Kvarter i samme Telt, Fiskerhytte, 2c., en Medlogerende.

Búdar-loka, *f. ostiarius, cauponæ*, en Krambodbreng, ɔ: egentlig: den hvis Bestilling er til rette Tider at lukke og aabne Døren til en Boutik, Skjænkestue, o. s. v.

Búdar-tollr, *m. scavagium*, Betaling for Ophold i en for Tilsøgende indrettet Hytte eller Telt; *it.* en Kjendelse for Grundejeren i Anledning af et paa hans Grund oprejst Tilholdssted af saadant Slags.

Búdar-vördr, *m. custos tentorii, etiam pro cane custode sumitur*, (*Genit.* vardar), Vagt ved Indgangen til en Bod, Dørvogter, *it.* en Porthund.

Búdar-vördr *v.* verdr, *m.* (verdar), *commeatus militaris*, Proviant for Krigsfolk.

Budda, *f. pera*, *crumena*, en liden Pose som man bærer i Lommen, en Pengepung.

Budkr, *m. pyxis*, (*vulgo*: baukr), en liden Daase, Bøsse.

Budlúngr, *m. poet. rex, à regiæ qvondam stirpis auctore celebri*, Budli, poetisk: en Konge (af Budli en berømt Stamfader til en KongeÆt i Oldtiden.) 2) *strues lignorum*, et Vedkast, en Vedvarde. (*v.* Bolúngr).

Búdu-nautr (*pro* Búdarnautr), *m. contubernalis*, det samme som Búdarmadr, see ovenfor.

Búfáng, *n. necessitates domesticæ*, Nødvendigheder til en Husholdning.

Bú-farir, *f. pl. migratio*, en Husholdnings Henflytten fra et Sted til et Andet paa Landet.

Bú-fastr, *rei domesticæ alligatus*, bunden til et Sted paa Grund af der indrettet landlig Husholdning.

Bú-fé, *n. pecora*, *pecudes*, Fæ, o: Heste, Hornqvæg, Faar, Geder, &c. hørende til en landlig Husholdning.

Bú-ferli, *n. v.* búfarir. At fœra sig bú-ferlum, *migrare*, *sedem mutare*, at flytte med sit Landbrug fra et Sted til et andet.

Bú-fiár-hagar, *m. pl. pascua domestica*, Græsgange som ligge til en Gaard (især de nærmeste.)

Bú-ferski, *n. res & commeatus domesticus*, Husholdningssager, (fornemmelig Fødevarer).

Bú-forstand, *n. prudens administratio rei familiaris*, *oeconomia*, Indsigt og Duelighed til at føre en Husholdning (især paa Landet, o: til at drive Landbrug fordelagtig).

Bú-fær, *ad rusticatum satis instructus*, som er istand til at sætte Bo; *it.* at begynde eller føre Husholdning paa Landet.

Buga (at buga), *curvare*, *inflectere*, bøjer, krummer. 2) *superare*, *debilitare*, svækker, faaer Bugt med. Buga at einum, *gratificare alicui*, *comiter appellare*, vise Velvillighed (især imod en Fremmed; *it.* give en Rejsende Forfriskning; *it.* tiltale en venlig.

Bugadr, *fractus animo & corpore*, svækket (med Hensyn til Aands eller Legems Kræfter, eller Begge).

Bú-gardr, *m. prædium*, *rus*, en Bondegaard, et Landsted hvortil der ligger Avl.

Bugda, *f. sinus*, *curvatura*, en Bugt, Krumning.

Bú-gögn, *n. pl. supellex rusticana*, Husgeraad, Bohave (fornemmelig de Arbejdsredskaber som fordres til at drive Landbrug).

Bugnir, *m. clipeus*, (*à curvatura*), et lidet Skjold.

Bugspiót, *n. embolum*, et Bugspryd (paa et Skib).

Bugt, *n. curvatura, finus*, Bøjning, Krumning, Bugt. 2) *inclinatio, genuflectio*, et Buk, Nik, Nejen.

Bugtan, *f. idem*, Nejen, Bukken.

Bugta (at bugta fig), *inclinare se*, bukker, nejer.

Bugr, *m. spira, diverticulum*, en Cirkelbue; *it.* en cirkelrund Plans Periferie; *it.* et Stykke af en Ring; *it.* en Afvei, Sidetour som forlænger Vejen.

Bugr, *m. curvatura*, Bøjen, Krummen. 2) *inclinatio rei, retrocessio*, Vending, Retning. Görum brádann bug at því verki, *flectamus nos ilico ad istud opus peragendum*, lader os strax tage fat paa det Stykke Arbejde.

Bú-hagr, *qvi instrumenta rustica fabricare potest, auturgus*, som kan forfærdige og istandsætte Husgeraad, (især Landbrugs Redskaber).

Bú-hagr, *m. commodum rei familiaris*, Noget som godt tjener, er til Gavn for en Husholdning.

Bú-hölldr, *m. diligens paterfamilias, cui focus ardet igne*, en duelig, dygtig Husfader; *it.* en som har stort Landbrug og driver det godt.

Bú-hægindi, *n. pl. utilitas domestica*, det samme som bú-hagr.

Búi, *m. vicinus*, en Nabo, Grande.

Búinn, *paratus*, bered, færdig. 2) *vestitus*, klædt, paaklædt. 3) *maturus*, moden, fuldbannet. 4) *vulgo hodie, qvi opus confecit*, som er færdig med, har tilendebragt en Syssel. Hann qvadst búinn at beriaz strax, *ilico se paratum dixit, ad prælium*, han sagde sig færdig til strax at slaas. Þeir vóru allir vel búnir, *omnes bene vestiti erant*, alle vare de godt klædte. Fuglinn er búinn, *pulli maturescunt v. maturi sunt*, Fuglen er moden, Ungerne ere fuldvoxne.

Búkhlaup, *n. diarrhea, profluvium alvi*, Bugløb, Diarrhe.

Búk-hveiti, *n. fagopyrum, helxine, frumentum saracenicum*, Boghvede.

Búkhveiti-grióna-gravtr, *m. Ptisanarium fagopyri, v. fagotritici*, Grød af Boghvedegryn.

Búkarl, *m. colonus*, en Bonde som driver Landbrug.

Búkona, *f. colona*, en Bondekone, som enten er gift med en búkarl, eller som har Landbrug.

Bucka (at bucka), *subigere, domare*, undertrykker, tvinger, bringer under Aaget. Hann vill alla beria og bucka, *omnes ferire & subigere vult*, han vil have Hals og Haand over alle.

Buckr, *m. caper*, en Gedebuk.

Buklari, *m. scutum convexum, pelta*, et lidet hulrundet buklet Skjold.

Búkmikill, *corpulentus, crassus*, legemsfør, tyk.

Búksorg, *f. sollicitudo qværendi victus*, overdreven Ængstelighed for sit Udkomme, Bugsorg.

Búksterkr, *corpore fortis, bajulns*, som har stærk Legemsbygning.

Búkr, *m. truncus, corpus venter*, Legemet af et Menneske eller Dyr uden Hoved, Arme og

Fødder, Krop, Skrog; *it.* naar Hovedet alle-ne er borte; *it.* Underlivet, Bugen.

Búlaus, *qui focum & familiam non habet*, som ingen Husholdning; *it.* intet Landbrug har.

Buldra (at buldra), *blaterare*, pludrer, snakker uforstaaelig i et Væk; *it.* buldrer, knager.

Buldr, *n. blateratus*, Pludren, Sladren; *it.* underjordisk Brusen, Buldren.

Búlka (at búlka), *tumere*, *angl.* to bulk, hovner, bliver tyk.

Búlkalegr, *crassus*, *angl.* bulky, tyk, klodsagtig.

Búlki, *m. compages mercium in navi mercatoria*, Overfladen, den øverste Plan af den nedpakkede Ladning i et Kjøbmandsskib, ɔ: af den stuvede Last. 2) *protuberantia*, *angl.* Bulk, en Pukkel, Bulk, stor Knude paa Legemet.

Bull, *n. confusio*, uordentlig Blanden. 2) *ebullitio*, sydende Kaag (som i en Kjedel eller Gryde over Ilden)

Bulla (at bulla), *ebullire*, *bullire*, syder, er i Kog, bobler op. Bulla saman, *confundere*, mænge, blande flere Ting uordentlig sammen. Bullar út, *ebullat*, det vælder ud (om en flydende Materie). Bullar upp, *ebullit*, det bobler op, koger over.

Bulla, *f. pistillum*, *rudicula*, en Kjærnestang med Foden; *it.* en Støder i en Morter; *it.* ethvert Redskab til at røre om med, som Kokkeske, &c.

Bullandi, *ebulliens*, sydende, kogende.

Búllda, *f. securis*, en Økse. 2) *gigas fæmina*, en Jettekone. 3) *bucculenta fæmina*, et Fruentimmer som har stor, udstaaende Mund.

Búllduleitr, *bucculentus*, *bucco*, en Pløskjævet, som har tykt, udstaaende grimt Ansigt.

Bullt, *n. motus creber*, idelig Bevægelse; *it.* Vælten, Drejen. 2) *latratus*, *susurro*, en sagte, snurrende Bjæffen. Mér er um bullt, *latrant mihi intestina*, Tarmene skrige i mig; *it.* jeg faar ondt.

Bullu-fótr, *scaurus*, som har store, klodsede Fodblade og Ankelkoder; *it.* vaad, smudsig om Benene.

Bulúngr, *m. idem ac*, bolúngr.

Búmadr, *m. rusticus*, *æconomus*, en duelig Landsbruger; *it.* en som fører sin Husholdning paa fornuftig Maade, Husholder.

Búmanna-bækur, *georgica*, *libri æconomici*, Skrifter som handle om Landbrug; *it.* om fornuftig Husholdning, Husholdningsbøger.

Búmannlegr, *œconomicus*, som seer ud til at være en dygtig Landbruger, eller fornuftig Husholdnings Bestyrer; *it.* som hører til et vel drevet Jordbrug eller god Husholdnings Bestyrelse, Husholderisk.

Búmatr, *m. lacticinia*, Mad som laves af det en landlig Husholdning frembringer, især Melkemad.

Búmark, *n. incisio in auribus pecudum qua dignoscatur possessor*, Ejendomsmærke indskaaret i Ørene paa visse Husdyr, fornemmelig Faar, Geder, Heste, o. s. v., Bomærke.

Bumbr, *m. venter*, Bug, Vom; bumbr á tunnu, en Tøndes udskydende Vidde fra hver af Enderne til Midten. *v.* Bambr.

Bumbullt er hönum, *ventriculosus est*, han har Mavepine; *it.* han faar Kvalme.

Bumba, *f. tympanum*, en Tromme. Beria bumbu, *tympanum pulsare*, slaa paa Tromme.

Bumbuslagari, *m. tympanista*, en Trommeslager.

Bumbmikill, *ventriosus*, tykbuget, storvomet.

Búmissa, *f. dispendium lactis*, *v. pecudum lactariarum*, det Uheld naar en Landmand mister noget af sit Malkekvæg.

Bumbl, *n. resonantia*, en hul Gjenlyd.

Bumla (at bumla), *resonare*, give Gjenlyd. Bumblar i tununni, *tonna resonat*, (*sc. quando vacua pulsatur*), Tonden giver Gjenlyd (naar der nemlig slaas paa en ledig Tonde.)

Buna (at buna) *scatere*, vælder, springer ud i en Bue, (om flydende Materie, som gaar igjennem et snævert Hul.)

Buna, *f. scaturigo*, den Bue en flydende Ting danner naar den vælder ud igjennem en liden Aabning.

Buna, *f. pes bovis v. ursi*, Okse eller Bjørnefod.

Búnadr, *m. œconomia*, *rusticatus*, en Husholdning, fornemmelig den hvorved Landbrug drives. 2) *ornatus v. instrumenta*, Samling af Ting hvormed noget skal belægges, Tilbehør. *v.* bordbúnadr.

Búnadar *v.* búskapar-ár, *annus œconomicus*, Husholdnings-Aar, Leje-Aar (især om Gaarde paa Landet) fra Fardag til Fardag.

Búnadar bálkr, *m. titulus juris de rebus œconomicis*, den Hoveddel af en Lovbog som handler om Personernes Forhold i den huslige Stand, især Husbonders og Tjenestefolks; *it.* et Originaldigt af Eggert Olavsen oversat af Magnusen under Titel: det islandske Landlevnet.

Bú-neytsla, *f. perceptio proventus pecuariæ*, de Tings Benyttelse, Nydelse, som en Husholdning paa Landet giver af sig.

Búneytslu-skógr, *m. sylva cædua pro foco furno, &c.*, en Kratskov, hvor en Landmand hugger til Ildebrand, eller og til at forfærdige og istandsætte smaa Husholdningsredskaber.

Bundinn, *ligatus*, *vinctus*, bunden. Bundin ræda, *oratio ligata*, bunden Tale, Poesie. Bundinn i báda skó, *inter sacrum & saxum*, (*ubi ex alterâ parte moralis, alterâ physica necessitas cogit*), som har ondt ved at gjøre (nemlig: naar der ere to Alternativer, som man gjerne enten ønskede begge, eller ingen af Delene.)

Búnga, *f. tumor*, *protuberantia*, en oval Ujævnhed, Hævelse.

Búnga (at búnga), *protuberare*, sætter en liden hvælvedannet Ujævnhed. Hér búngar, *hic protuberat*, her bliver det ujævnt.

Búningr, *m. amictus*, Klædedragt; *it.* det samme som búnadr. 2) *apparatus*, Tilberedelse.

Búnings-smíd, *n. gestus iter apparantis*, Reisetilberedelser.

Búnkastockar, *m. pl. compages statumina v. imum jugum navis*, Indholter; *it.* Bjelkerne i et Skib.

Búnki, *m. congeries, strues*, en Dynge, Kast.

Bunustockr, *m. tubus hydraulicus*, en Vandrende.

Buppi, *m. vir fastuosus*, en opblæst, storagtig en.

Bur, *m. filius*, (*alias* burr, *v.* bör), en Søn.

Búr, *n. penuarium, cella penuaria*, et Spisekammer; útibúr, et enkeltstaaende Hus hvor Fødevarer gjemmes; Gnægtabúr, et Magazin.

Bura, *f. toga rustica muliebris*, en sort Bondefruentimmerkappe eller Kjole, *al.* qvennhempa. 2) *filia, proles*, en Datter; *it.* burur, Afkom af Mennesker i Almindelighed. Þaug áttu börn og burur, grófu rætur og murur, *proli propagandæ & sustentandæ operam dedere*, de avlede Børn og fremdrog sit Afkom (saaledes sluttes undertiden mundtlige Fortællinger om et Par Ægtefolk fra Fortiden.

Búrád, *n. pl. procuratio rusticatus & in spec. rei pecuariæ*, Besørgelse af huslige Anliggender, især dem der angaa Fædrift, en landlig Husholdnings Bestyrelse.

Búralegr, *agrestis, incomptus*, bondeagtig, plump.

Búrán, *n. rapina armentorum*, Boran, ɔ: Ran af Kreaturer eller Husholdningssager.

Búraskapr, *m. rusticitas*, Plumphed, Bondeagtighed.

Burdr, *m. portatio*, Bæren, Føren. 2) *partus*, et Foster. 3) *nativitas*, Fødsel.

Burda-gódr, *robustus, vegetus*, som har mange Kræfter, ɔ: til at bære, løfte, brydes &c.

Burdalaus, *invalidus*, som ingen Kræfter har.

Burdalítill, *invalidus*, som har faa Kræfter til at løfte, bære, tage fat, &c.

Burdamadr, *fortis, robustus*, som har mange Kræfter (om et Menneske.)

Burdardagr, *m. dies natalis*, Fødselsdag.

Burdardags-veitsla, *f. genethlia, genesia*, Gjestebud, Højtidelighed, i Anledning af en Fødselsdag.

Burdarhestr, *eqvus clitellarius, onerarius*, en Kløvhest, ɔ: som bærer, eller er skikket til at bære Kløvsaddel.

Burdarmadr, *m. bajulus, gerulus*, en Drager, Sjover.

Burdir, *m. pl. genus, familia*, Slægt, Byrd, Æt. 2) *robur, vires*, Legemskræfter, ɔ: til at bære, o. s. v.

Burdugr, *generosus*, af høj Byrd. 2) *corpore erecto, excelso*, som har et fordelagtigt Udvortes, *ut.* høj, velskabt og som fører en god Person.

Burgeys, *m. vulgo: magnas, at propie: civis gall. bourgeois*, efter sædvanlig Sprogbrug: en Stormand, Magnat, men egentlig: en Borger; *it.* en sor, anseelig Mand.

Burgeyflegr, *magnificus*, som har Udseende af en Stormand.

Búrisna, *f. magnificentia rusticatus*, Overflødighed og smagfuld Pragt i en Bondehusholdning.

Búri, *m. rusticus*, en grov, plump Bonde.

Búri, *m. alias*, Búr-hvalr, *m. cetus dorso impenni, catodon, macrocephalus, vulgo caskelot*, en egen Art Hvalfiske (*physeter macrocephalus*, *Linn. syst. nat.* 107)

Buris, *m. santerna, chrysæcolla factitia*, Borras.

Burkni, *m. filix, polypodium*, Bregne, Engelsøde (en Markurt; forvekſles undertiden med Rosenrød *rhodica rosea*).

Búrkona, *f. proma, conda*, det Fruentimmer i en landlig Husholdning som fra Spisekammeret uddeler Madportioner til Folkene.

Burn, *f. rhodiola, radix rosea, alias* Burnirót, Rosenrød.

Burstaung, *f. hasta eqvestris*, en jernspidset og jernbeklædt Stang, som Hestfolkene, efter de Gamles Bevæbningsmaade, førte som det fornemste Vaaben.

Burt l. Brut, *inde, abhinc*, (*v.* brott, braut), bort, herfra.

Burt-reid, *f. decursio ludicra, ludus eqvestris troianus* (*v. turnìment*), den Leg eller Øvelse hos de Gamle, da man parvis kjempede til Hest, Turnering.

Burtskúfa (at burtskúfa), *rejicere, abjicere*, bortkaster, forskyder.

Busalegr, *obtusus, it. incomtus*, sløvegget, *it.* stumpet (om Skjæreredskaber); *it.* plump.

Busi, *m. culter obtusus*, en liden, stumpet eller sløv Kniv.

Búsifiar, *f. pl. commercia œconomica, vicinorum officia mutua*, Landboernes gjensidige Nabotjenstagtigheder, Villigheder.

Buska *f. mulier extorris, in exilio imprægnata*, en Landstrygerske, omløbende Fruentimmer.

Buska (at buska), *verrere, scopis purgare*, fejer, *it.* roder omkring.

Búskapr, *m. ruratio, rusticatus*, Landbo-husholdning.

Búskióla, *f. mulctrale, mulctra*, en Melkespand, Vandspand, &c.

Búskilpt, l. Búskilmt, *f. expensæ œconomicæ*, Husholdningsudgifter. A. hafdi búskilft mikla, enn upptak lítid, *A multas expensas, at proventum parvum habuit*, A. satte (kostede) meget paa sin Husholdning (sit Landbrug) men høstede liden Fordel.

Búskr, *m. virgultum, rubus*, en Risbusk. 2) *crines contorti, dens. angl.* bush, *germ.* Busch, stivt, brusende Haar. Sá kémst seint af skógi, sem hrædiz hvern búskinn, *pavidis omnia impervia*, den kommer silde ud af Skoven som ængstes for hver en Busk, den frygtsomme, ængstelige, møder allevegne Vanskeligheder.

Buski, *m. idem, it. scopa*, det samme som búskr, *it.* en Støve- eller Feje kost. Hann fór út

i buſkann, *in latebras ſe recepit*, han gik bort uden at nogen vidſte hvorhen.

Buſtl, *n. commotio, tumultus*, Tumlen (iſær et ſvømmende Dyrs Plasken i Vandet.)

Buſtla (at buſla), *commovere, turbare, a.* to buſtle, tumler, gjør Støj og Allarm (Pladsk i Vandet.)

Búſsa, *f. navigiolum amplum, angl.* Buſs, en Pram, *it.* búſſur, et Par vide, grove Støvler, Vandſtøvler.

Búſsa, *f. mulier carnoſa, craſſa*, et kjødrigt, fedt Fruentimmer.

Búſs-af-leifar, *f. pl. non percepti fructus villicationis*, Levninger af det en landlig Husholdning har givet af ſig.

Búſs-bú, *n. pecuaria boum*, Fæ, Kvæg, Kreaturer hørende til et Landbrug.

Búſs-búhlutir, *m. pl. ſupellex rei pecuariæ*, Bohave, Husgeraad, iſær de Redſkaber ſom høre til Havl og Fædrift.

Búſs-gagn, *n. idem*, det ſamme ſom búſs-búhlutir. Búgögn, *n. pl. idem*, ligeſaa.

Buſt, *f. pinna, faſtigium domus*, Tagſpidſen paa en Husgavl, eller Yderdør.

Búſtadr, *v.* Bólſtadr.

Buſta (at buſta), *ſetis verrere*, børſter.

Búſtang, *n. ſollicitudo domeſtica, moleſtia ruſticationis*, Husholdningsbekymringer.

Buſti, *m. penicillus, pecten ſetaceus*, en Børſte.

Búſtinn, *corpore qvadrato*, tyk, firſkaaren.

Búſýſla, *f. procuratio rei domeſticæ*, virkſom Drift af et Bondebrug paa Landet, Husholdnings Sysler.

Búſýſlu-madr, *m. ſollicitus æconomus*, en ſtræbſom Landbo, Gaardbruger.

Búſýſlu-kona, *f. ſolicutia*, en Kone ſom godt paſſer ſin Husholdning, *it.* driver ſelv et Jordbrug med ſtor Flid.

Búta (at búta), *truncare, amputare*, ſkjærer tvert over, i Stumper (ſom tykt Tømmer, ꝛc.)

Bútadr, *truncatus*, ſkaaren i Stykker tvert over.

Bútúngr, *m. gadus non explanatus, teres ſuſpenſus exſiccandus*, ſmaa Torſk, ſom efter at Indvoldene ere tagne af den, hænges op uden at flekkes.

Bútr, *m. truncus*, en tvertafſkaaren Stump (iſær af Træ) *angl.* Butt.

Búverk, *n. qvotidiana adminiſtratio lacticiniorum, v. pecuariæ villaticæ*, de daglige Sysler ved Melkens Behandling i en Husholdning hvor Landbrug og Fædrift er Hovedſagen.

Buxna-ſtrengr, *m. fimbria braccarum*, en Buxelinning.

Buxur, *f. pl. braccæ, ſubligar*, Buxer. Hann er nú á buxunum, *jam virum ſe præſtat*, ɔ: *non eſt effaminatus, qvia olim mulier braccata damnas erat judicii*, han har nu faaet Buxerne paa; han ſynes at føle ſig.

Bý (bió, hefi búid, at búa), *habitare, incolere*, boer, have Ophold. 2) *parare adornare*, tilbereder, udruſter, oppynter. 3) *ruſticare*,

fører landlig Husholtning. Búa at einhvöriu, *uti, v. frui aliqva re*, bruge, benytte en Ting. Búa vel at einhverium, *bene tractare*, udruste, *it.* behandle, pleje en omhyggelig. Þ. býr hönum í skapi, *in intima mente illi hæret*, det har han i Tankerne. Þ. býr undir nidri hiá hönum, *idem*, hans skjulte Hensigt (Tanker) er. Búa til bords, *triclinia sternere*, rette an, ɔ: lave til, dække Bord o. s. v. hvor der skal spises. Búa vid hardann kost, *ægre vitam producere*, have smal Tæring, *it.* lide Nød, have ublid Skjebne. Hann býr vel, *lauta est in re familiari*, hans Husholdning gaar godt. Hann býr yfir hreckium, *neqvam est*, det er en Skurk; han pønser paa Skjelmstykker.

Býd (baud hefi bodit, at bióda), *invitare*, indbyder. 2) *offerre*, tilbyder. 3) *jubere*, befaler. Bióda til brullups, *ad nuptias invitare*, bede til Bryllup. Bióda kost á, *optionem offerre*, tilbyde et Vilkaar, ɔ: antage under Betingelse. Bióda út lidi, *delectum jubere militum*, udskrive Mandskab til Krig. Bióda ójöfnud, *iniqviter procedere*, vise Ubillighed. Bióda kúgan, *f. minas adhibere*, bruge Trusler. Hönum baud vid, *nauceam excitavit*, han havde Modbydelighed for. 2) *animus illi mala præsagiit*, han anede at noget ondt vilde paafølge.

Byda, *f. vas superne adstrictum*, et Kar som fra Bunden op ad bliver smallere.

Bydna, *f. idem* (*v.* Bodn), det samme.

Bygd, *f. districtus terræ habitatæ*, en beboet Landstrækning, Bøjgd, Bøjgdelaug.

Bygdarlag, *n. idem*, det samme. 2) *usus et qvalitas habitationis & incolarum*, Bøjgdelaugets Beskaffenhed.

Bygdarleysi, *n. jus rusticatus*, Tilladelse eller Rettighed til at nedsætte sig, *it.* til at rejse en Gaard og opdyrke den til Haavl.

Bygdfleygr, *in vicinia notus*, bekjendt i Bøjgden.

Bygg, *n. hordeum*, Byg.

Byggbraud, *n. panis hordeaceus*, Brød af Bygmeel.

Bygdr, *locatus*, udlejet, bortlejet. 2) *inhabitatus*, beboet.

Byggi (at byggia), *ædificare, struere*, bygger op. 2) *inhabitare*, Beboer. 3) *locare, elocare*, lejer ud.

Bygg-grión, *n. pl. prisana hordei*, Byggryn.

Byggilegr, *habitabilis*, beboelig.

Bygginn, *sibi sufficiens & confidens*, som veed at forudse Tingenes Gang, veed at undgaa Forlegenhed; *vulgo*: íbygginn.

Bygging, *f. ædificatio*, Opbyggelse, en Bygnings Opførelse. 2) *locatio*, Leje, Udlejen.

Byggíngarbréf, *n. instrumentum locationis*, Fæstebrev, Bygselbrev.

Byggíngar-ród, *n. jus elocandi*, Bygselret, Ret til at bortfæste en Gaard.

Byggíngarmadr, *m. locator*, den som har Ret til at udleje (især Jord.)

Bygginga-meistari, *m. architectus*, en Bygmester.

Bygg-miöls-grautr, *m. hordearium*, Bygmelsgrød.

Byckia, *f. canis domestica*, *canicula*, *alias* bickia, en Hund som for en eller anden Nytte holdes i et Hus, *it.* en uduelig Hest.

Býla, *f. securis*, en Økse.

Býlda, *f. telum*, et Kastegevær, som Spyd, Pil, ꝛc. 2) *securis*, en Økse.

Byldrini, *n. mulier bucculenta, deformis* (*à* bulda *&* rani. *qs.* buldu-rani), et grimt, stormundet Fruentimmer.

Byl (buldi, hefi bulid, at bylia) *resonare*, giver høj og hul Lyd, skralder, *it.* gjenlyder. Hér bylr á húsum, *hic domus resonant*, her slaar det paa Husene ɔ: i Storm, Regn, o. s. v. Bylr í holtinu, *glabretum remugit*, det skralder i den bare, stenede Høj. Bylr undir, *concava reboant*, Hulheden under neden giver Gjenlyd.

Bylgia, *f. fluctus*, *unda*, en Bølge.

Bylgiumikill siór, *mare fluctuosum*, hvor der gaar høj Sø, store Bølger.

Bylgiumikill madr, *vir veste sinuosa*, en som gaar prægtig klædt, har storagtige Lader. Bylgiumikil föt, *vestes fluentes*, vide foldede Klæder.

Bylgióttr, *fluctuosus*, *undosus*, Bølget.

Býli, *n. habitaculum*, en Bopæl, et Brug ɔ: en Gaard- eller Husmandsplads paa Landet.

Bý-lífi, *n. vita urbana*, Bylevnet ɔ: den sædvanlige Levemaade i Stederne. 2) *vita mollis*, Udsvævelser.

Býll, *habitatus*, beboet. 2) *habitabilis*, beboelig. Þar var þraung-býlt, og margbýlt, *ibi erat arcta & perfreqvens habitatio*, der var stærkt og tæt beboet.

Bylia-vedr, *n. ventus per valles sæviens*, Kastevinde.

Bylta, *f. lapsus*, et Fald.

Bylti (at bylta), *volutare*, vælter om.

Byltíng, *f. eversio*, Vælten, Omvæltning.

Byltr, *revolutus*, omvæltet. Hönum vard bylt vid, *obstupuit*, han studsede, blev forbauset.

Bylr, *m. circius*, *turbo*, *ecnephias*, en Kastvind, *it.* en Hvirvelvind, *it.* et stærk Snefald eller Regn med stormende Vejr.

Býr, *m. urbs*, en By (som har sin egen Jurisdiktion) en Kjøbsted. Býar-lög, *leges urbanæ*, Bylove, Kjøbstedret. Býar-réttr, *jus municipii*, Bytingsret.

Byrda, *f. repositorium*, *arca*, en Lade (*à* bord) *it.* Hylder eller Skab at sætte fra sig i.

Byrdar-ól, *f. aerumna*, en Rem eller Line (med en Trænaal ved den ene og et fladt Stykke Træ ved den anden Ende) hvorpaa Fiskerne trække en Del af deres Fangst.

Byrdi, *f. onus*, *pondus*, en Byrde, Last.

Byrdi (at byrda), *tabulata navis coaptare*, sammenføjer Plankerne i et Skib som staar i Bygning, nemlig, det øverste Lags nederste

Kant over eller uden paa det nederste Lags øverste Kant.

Byrdi, *n. unus circulus tabulatorum, in structura navis*, et Lag Planker rundt om i et Skib man er ved at bygge.

Byrdíngr, *m. navis oneraria, cum adscititiis tabulatis ab utroqve latere*, et Fragtfartøj, Kofsfardiskib, Transportskib, bygget paa den Maade at Plankernes Kanter nagles uden paa hinanden.

Byrgdir, *f. pl. facultates*, Formue, Gods, Forraad (især af Nødvendigheder). 2) *spec. victualia*, Fødevarer.

Byrgi (at byrgia), *abscondere, occludere*, skjuler, hyller til.

Byrgíng, *f. absconsio*, Tildækkelse, Skjulen.

Byrgi, *n. septum ovarium, cohors*, en liden omgjærdet Plads, Fold, Sti, til Kvæg og Faar. *v.* fiárbyrgi.

Byrgi, *n. pomeria*, den ledige Plads nærmest ved Voldene hvor ej maa bygges; *it.* Voldene selv, eller Murene. 2) *urbs*, en By omgiven med Mure eller Volde. *v.* forbyrgi.

Byrgi (at byrgia), *necessaria subministrare*, skaffer Nødvendighedsvarer. Eg skal byrgia hann at nockru, *aliqvid necessitatum illi subministrabo*, nogle Nødvendighedsartikler (eller og en) skal jeg hjelpe ham med.

Byrgilegr, *de cujus rebus bene sperandum qvod sufficiant*, som lader til at være, eller man kan haabe at blive forsynet med alt det Nødvendige. Þadan af þótti rád hans byrgilegra, *exinde melius de ejus fortunis sperabatur*, fra den Tid (derefter) syntes hans Forfatning bedre, *it.* hans Foretagender fornuftigere.

Byrgin, *tutus, nullius rei indigus*, godt forsynet, som intet mangler, *it.* sikker. *v.* borginn.

Byrgr, *idem*, det samme.

Byrgr, *m. confidentia sui*, Selvtillid, Stolen paa sig selv. Hann býdr byrginn, *confidentiam præ se fert l. multum sibi arrogat*, han stoler paa sig selv, indbilder sig en hel Del om sig selv.

Byria (at byria) *incipere, ordiri*, begynder.

Byriadr hlutr, *inceptum*, et paabegyndt Foretagende.

Byrian, *f. ortus, initium*, Begyndelse.

Þadbyriar, *decet*, det bør, sømmer.

Býti, *n. præda*, Bytte, Krigsbytte (tilsøs: Prisspenge). 2) *commutatio*, Bytte, Omskyttning.

Býti (at býta), *commutare*, bytter, tusker. 2) *spargere dare, distribuere*, uddeler, giver ud.

Bytna (at bytna), *fundum tangere*, bunder, naar tilbunds, rører Bunden, *alias* botna. Þad bytnar á þér, *in te recidit*, tilsidst faar du Skylden. einbytna — tvibytna, en Tønde med en Bund — to Bunde. at bytna tunnu, at sætte Bunden i en Tønde.

Bytta, *f. situla, sinus, urna*, en Bøtte, lidet Kar.

Byttu-austr, *m. ubi situlis exhauritur aqva marina ex navi*, Fartøjets Øsning paa en Sø-

reiſe (ↄ: Vandets Udkaſtelſe) med Bøtter eller ſtore Øſekar.

Bædi-og, *tum-cum*, *et-et*, Baade-og; ſaavel ſom. Bædi menn og málleyſíngar, *& homines & bruta*, ſaavel Menneſker ſom Umælende ↄ: Dyr.

Bægi (at bægia), *moleſtare*, gjøre Afbræk, foraarſage Ulejlighed eller en liden Skade.

Bægi-fótr, *m. pes retortus*, det Ben hvorpaa en halter, fordrejet Fod.

Bægir, *m. pl. ambo armi pecudum, hodie* Bógar *olim ſingul.* Bægir, bægis, bægi — begge Bove paa Kvæg eller Dyr (hed tilforn baade i *Sing.* og *Plur.* bægir, men nu i *Sing.* bógr i *Plur.* bógar).

Bægiz (at bægiaz til vid einn) *moleſtiam alicui creare, proprie: lacerto trudere*, foraarſager Beſværlighed, Afbræk, Skade (egentlig: ſtøder en frem eller tilſide med Armen).

Bækill, *m. luxatus*, en hvis Haand, Fod ꝛc. er gaaet af Led, eller er bleven forvriet, vel ogſaa ſom har lidt Benbrud, og ſom efter at være lægt beholder en vanſirende Knude eller Skjævhed paa det beſkadigede Lem.

Bækladr, *idem*, det ſamme.

Bækla (at bækla), *luxare*, læger Forvridelſe eller Benbrud, ſaaledes at Beſkadigelſen efterlader Knude eller Skjævhed, *it.* forvrier, fordrejer et Ben.

Bæklan, *f. luxatio*, en ſlig Helbredelſe eller Forvridning.

Bæklíngr, *m. libellus*, en lille Bog. *á* bók.

Bæli, *n. luſtrum ferarum*, vilde Dyrs Hule, Dyreleje. 2) *ſpelunca hominum extorrium, v. latronum*, Klippehule hvor Røvere eller Fredløſe opholde ſig, Røverkule. *á* ból.

Bælaz (at bælaz um), *manſiones, prædia vel lectus ſibi diſponere*, udſer, bereder mig, *it.* indtager et Sted at ligge paa, *it.* et Opholdsſted, Gaard eller Gaardspart at bo paa. Þeir mágar ſkylldu bælaz um þar nyrdra, *affines illi prædia ad boream ſibi quiſque ſumeret*, Svogrene ſkulle der nord paa (ↄ: i den nordlige Del af Landet) ſkaffe ſig Gaarde at bo paa.

Bæli (at bæla), *pecudes ad recubandum cogere*, lader Fæet (ↄ: Kvæg eller Faar) lægge ſig, ↄ: paſſer paa til det har lagt ſig. Bæla nidr, *deprimere, demoliri*, trykker ned ved at lægge mig paa.

Bæn, *f. precatio*, en Bøn.

Bæna-halld, *n. ſuplicationes*, Andagts-Øvelſe, Bøns-Holdelſe.

Bænadagr, *m. ſuplicatio ſolennis, dies ſuplicationum*, en almindelig Bededag.

Bæna-ákall, *n. invocatio*, Gudspaakaldelſe.

Bænagiörd, *f. v.* Bæna-halld.

Bæna, *exorabilis*, god at faa Bøn med, ↄ: ſom gjerne bønhører. Gódr bæna, *idem*, det ſamme. Sé þér Gud ſo bæna, á dóms degi, ſem þú ert mér nú bæna, *ita ſit tibi*

exorabilis deus in die judicii, ut tu nunc à me exorari patieris, gid Gud saaledes vil bønhøre Dig paa den yderste Dag, som Du nu bønhører mig, (egentl. *Gen. pl. abfolutus.*)

Bæna-ftadr, *m. locus orandi*, Sted til Andagts-øvelse, Bedested.

Bæna-ftadr, *m. advocatio, exoratio*, Paakaldelse, Bøn, *it.* Forbøn. Fyrir hanns bænaftad, *ejus precario*, formedelst hans Forbøn.

Bænda-bygd, *f. rus*, Landet, Bøjgden, en Lands-strækning beboet af Jordbrugere.

Bænda-býli, *n. prædium*, et Bondebrug, ɔ: Gaard eller Gaardspart.

Bænda-búnadr, *m. rufticatus, ruratio*, Landbo-drift, landlig Husholdning, Næring af Land-brug. 2) *veftitus rufticus*, Bondedragt.

Bænda-líf, *n. vita ruftica*, Bondelevnet, Land-boers Levemaade.

Bænda-kyrkiu-preftr, *plebanus*, en Landsbypræst, Sognepræst i et Kald paa Landet.

Bænheyri (at bænheyra), *exaudire*, bønhører.

Bænheyrfla, *f. exauditio*, Bønhørelse.

Bænhús, Bænahús, *n. facellum, oratorium*, et Kapel, Bedehus.

Bæninn, *petituriens*, som ofte, idelig har et eller andet at bede om.

Bænrækinn, *devotus, qvi vacat precationi*, som flittig beder til Gud, ofte forretter sin Andagt.

Bænrækni, *f. precandi affiduitas*, Flittighed i Bønnen (neml. til Gud).

Bænræktarlaus, *negligens precum*, som aldrig beder til Gud eller forretter sin Andagt.

Bær, *m. villa prædium*, en Gaard paa Landet, Bondegaard. 2) *urbs alias* Býr, en By, Stad. Bæ frá bæ, *vicatim, per omnes villas*, fra Gaard til Gaard (ɔ: paa Landet.)

Bæa-bragr, *m. mores domeftici*, Skik og Brug i et Hus, huslige Sæder.

Bæar-bót, *f. optimus domefticorum*, en Person som gjerne leder Alting til det Beste i et Hus eller Familie.

Bæardyr, *f. pl. fores primariæ*, Hovedindgangen til en Gaard paa Landet.

Bæar-for, *f. colliciæ antariæ*, en Rende (gjerne ud fra en Gaards Hovedindgang) hvori al Ureenlighed kastes til at rinde bort, Rendestén.

Bæarhlad, *n. area, ftratum domus pavitum*, en ledig Plads foran bæardyrnar.

Bæarhurd, *f. antica*, den yderste Dør til en Bondegaards Hovedindgang.

Bæarmenn, *m. pl. cives urbani*, Borgerskabet, *it.* Indvaanerne i en Stad. 2) *domeftici*, Husets Folk paa en Bondegaard.

Bæar-prýdi, *v.* Bæar-fkömm, *decus v. dedecus domus*, sand Prydelse, Skam i et Hus ɔ: i en Familie.

Bæar-ftiett, *f. pulvinus antarius*, Fortoge langs med Husene paa Bondegaarde, fornemmelig de som ligge fra Hovedindgangen.

Bæar-vinna, *f. opus domefticum*, huslige Sysler.

Bæar-þil, *n. frontifpicium, antipagmenta*, Bræ-debeklædningen omkring Hovedindgangen til en Bondegaard.

Bær, *tolerabilis, ferendus*, taalelig, som kan bæ-

res. 2) *prægnans*, frugtsommelig, drægtig, som bærer (neml. Foster.) Barnbær kona, *mulier matura viro*, et modent, giftefærdigt Fruentimmer. 2) *uterum gestans*, et frugtsommeligt Fruentimmer. Bær kýr, *forda*, en Koe som er med Kalv. Bær byrdi, *f. tolerabile onus*, en Byrde som kan bæres.

Bær, *capax*, skikket til, istand til. Þú ert bær at ráda þínu, *tui juris capax es*, *penes te est procuratio rerum tuarum*, du kan best, har Ret til at raade over dine Ting.

Bærilegr, *tolerabilis*, taalelig.

Bæri (at bæra), *movere*, rører. Hann bærir ecki á sér, *nihil movet se*, han rører sig ikke.

Bærlíngr, *m. v.* Berlíngr.

Bæsi (at bæsa), *bovem ad præsepe ducere* (*á* bás), fører Hornkvæg hver til sin Baas (Fold, Sti) i Kostalden.

Bæsíngr, *m. gladius* (*qvia reconditus servatur*), en Kaarde, Sabel.

Bæsíngr, *m. extorris matris filius genitus ex patre marito insonti*, Søn af en forskudt Kone avlet udenfor Ægteskab. *á bás, secessus rupium*, *cum talibus conveniendi facultas domi excisa sit*,

Bæti (at bæta), *mulctam solvere*, erlægger en Pengebod. 2) *reparare*, istandsætter (noget som var beskadiget.) Bæta fyrir, *mulctam solvere*, *expiare*, at bøde, affone med Pengebøder. Bæta skadann, *damnum præstare*, erstatte Skaden. Bæta rád sitt, *ad meliorem frugem redire vitam emendare*, forbedre sin Opførsel. Bæta föt, *subsuere*, *resarcire*, lappe Klæder. Bæta vid, *addere*, lægge til. Bæta ofaná, *superinducere*, ber ovenpaa at. Bæta mann, *mulctam pro homicidio solvere*, bøde for Mandsdrab, svare Mandebod.

Bæti-fláki, *m. excusatio*, Undskyldning. Bera í bæti flákann, *vanis excusationibus uti*, undskylde med at (især naar Undskyldningen ikke er tilstrækkelig.)

Bættr, *resartus*, *compensatus*, erstattet, bødet. 2) *pannosus*, lappet. Fyri laungu er madurinn bættr, *viri istius cædes dudum expiata est mulctá pecuniaria*, den Mands Drab er for længe siden affonet med Pengebøder, Mandebod.

Bætur, *f. pl. mulcta pecuniaria*, Bøder, Pengebøder.

Bæxl, *v.* Bæxli, *n. pinnæ pectorales balænarum*, *et plurium maris & terræ maximarum belluarum armi*, Brystfinner eller Bove paa Hvalfiske og de større vilde Dyr, neml. af bægir, *v.* bógr, en Bov.

C.

C.

Litera C, olim & K sedem reciprocavere, at c jam fere superflua nobis est, nisi cum k geminatur, qvando c prioris vicem implet. Exoticæ etiam voces hodie k pro c admittunt, qvando civitate apud nos donantur, at qvando c latinis, cum sibilo profertur, nobis simplici s cedit loco. Sic: katekismus, kontrakt, kúrant, klíma, seremonía, sítazía. Syprianus, Sýrus.

Bogstavet C brugtes i Oldtiden vekselvis med K, men nu er c næsten overflødigt hos os, undtagen hvor Lyden af k fordobles, da c sættes foran k. Fremmede Ord tage ogsaa i vore Tider k istedet for c naar de optages i vort Sprog, men hvor det latinske c udtales med hvislende Lyd, der ombytte vi det med enkelt s. Saaledes: katekismus, kontrakt, kúrant, klíma, seremonía, sítazía. Syprianus, Sýrus.

D.

Dá, *particula præpositiva, qvando eximium & admirabile qvid significamur unde multa composita,* Forstavelse, hvorved Betydningen af nogle Tillægsord og Biord forstærkes.

Dá, *n. deliqvium animi,* Daanelse, Afmagt. Hann liggr í dái, *deliqvium patitur,* han er hendaanet.

Dád, *f. virtus, virtuositas,* ædel Daad, personlig Duelighed. 2) *robur,* Styrke. At drýgia dád, *virtutem excercere,* at vise Duelighed, udføre en Daad. Dáda-madr, *homo frugi,* et godt og dueligt Menneske.

Dádlaus, *cassus virtute animi & corporis,* uden Sjels- og Legems Styrke, ussel.

Dádleysi, *n. abjectio animi, athymia,* Mod- og Kraftløshed.

Dádleysíngr, *m. homo nauci,* et Drog, uduelig Menneske, Usling.

Dadra (at dadra), *cevere,* logre. Hundurinn dadrar róunni, *canis cevet, cauda blanditur,* Humlen logrer, vimser med Halm.

Dadr, *n. blanditiæ canum,* Logren.

Dáfallegr, *perelegans,* ret smuk.

Dáfallega, *perbelle,* ret smukt.

Dáfindislegr, *multum blandiens,* meget venlig.

Dafna (at dafna) *crescere, incrementum sumere, corpus facere,* trives.

Dáfrídr, *pulcherrimus,* ret skjøn af Udseende.

Dagan, *f. diluculum (alias:* Dögun), Dagning.

Dagar, *diescit, illucescit,* det dages. Pá dagadi uppi, *diluculum illos intercepit,* Dagningen overrumplede dem. Nátt-tröllid dagadi uppi,

spectrum nocturnum lux intercepit & evanescere fecit v. (juxta ethnicorum deleriα) obrigescere & petrefieri fecit, Dagslyset overrumplede Natttrolden (efter Overtroen skulde nemlig slige Trolde forgaa eller blive til en Stenstøtte, naar de ikke vare i deres Fjældshuler eller underjordiske Boliger inden Dagen brød frem.)

Daga-tal, *n. computus dierum*, Dagregister, Fortegnelse over visse Dage.

Dagblinda, *f. nyctalopia*, Dagblindhed, Syn af den Beskaffenhed at det let blændes ved et stærkt, men er skarpest ved et svagt Lys.

Dagbók, *f. diarium, ephemeris*, Dagbog.

Dag-dómar, *m. pl. obtrectatio*, Bagtalelse. 2) *præjudicia*, Fordomme.

Dag-far, *n. vita, mores*, den Maade hvorpaa en dagligdags plejer at omgaaes Andre. 2) *processus diei*, en Dags Løb. Þeir skylldu fara dag-fari og nátt-fari, *iter ipsis erat peragendum, tam interdiu qvam noctu*, de skulde fortsætte Reisen Nat og Dag.

Dag-fars-gódr, *bene moratus, in conversatione comis & modestus*, sagtmodig, blid i daglig Omgang.

Dag-ferd, *f. iter unius diei*, en Dags Reise.

Däggardr, *m. sica, pugio. angl.* dagger, *Gall.* dague), Daggert, Dolk.

Daglángr, *perdius*, som vedvarer en Dag over.

Daglángt, *at finem usqve diei*, den Dag til Aften.

Dagleid, *f. id. ac*, dagferd. R.

Daglengis, *idem.*

Daglaun, *n. pl. præmium pro labore diurno, merces diurna*, Dagløn, Dagleje.

Daglauna-madr, *mercenarius cotidianus*, Daglønner, Daglejer.

Daglegr, *qvotidianus*, daglig.

Daglega, *cottidie*, dagligen, den ene Dag efter den anden. Daglega dags, *sæpius per diem, in singulos dies*, daglig Dags.

Dag-mál, *n. pl. octava diei naturalis*, (*sive tritorium, nobis* eykt *v. infra*) Klokken 9 om Formiddagen.

Dágódr, *perbonus*, ret god.

Dagsanna, *luce clarius l. certius*, soleklart, tydeligt.

Dagsannr, *evidens, instar lucis meridianæ*, soleklar.

Dags-auki, *m. lunæ l. auroræ borealis splendor vespertinus*, Dagsforøgelse, d. e. klar Aftenrøde eller Maaneskin efter Solens Nedgang.

Dags-birta, *f. lux diurna*, Dagens Lys.

Dags-brún, *f. primum diluculum*, Dagskjær.

Dags-biarmi, *m. idem.*

Dags-liós, *n. v.* dagsbirta.

Dagsetr, *n. occasus diei*, Dagskjærets Forsvindelse, om Aftenen.

Dagsett er, *dies occidit*, Dagskjæret er borte af Himmelen.

Dagsiglíng, *f. navigatio unius diei*, en Dags Seilads. R.

Dags-frestr, *m. unius diei dilatio, mora diurna*, en Dags Frist, Opsættelse.

Dag-slátta, *f. jugerum, opus diurnum fœnisecii*, et Stykke dyrket Græsmark (i Almindelighed paa 8100 □ Alen, hvilket da kaldes eyris-völlr) som en Høslætskarl skulde faa afslaaet paa en Dag; 2) et saadant Dagsarbejde.

Dagsláttumadr, *m. fœniseca, messor diurnus*, Høslætskarl der kan forrette sligt Dagsarbejde.

Dag-stiarna *f. lucifer, phosphorus*, Morgenstjernen (Planeten Venus.)

Dagstund, *f. hora diei*, en Timestid om Dagen. 2) *tempus diurnum*, en Tid paa Dagen.

Dag-stædr, *continuus*, som vedvarer flere Dage efter hinanden.

Dags-verk, *n. unius diei opus, pensum diurnum*, en Dags Arbejde.

Dagveliari, *m. astrologus, dierum observator*, Dagvælger.

Dagverdr, *m. prandium*, Morgenmad, Davre, Frokost.

Dagverdar-mál, *n. tempus prandii (olim sæpe* Dögurdar mál), sædvanlig Tid at spise Morgenmad.

Dagr, *m. dies, lux*, en Dag; Dagens Lys. Dögum saman, *continuis diebus*, i flere Dage uafbrudt. Þá settiz dagr, er þeir höfdu rofid virkid, *occidit dies qvando sepimentum demoliti erant*, Dagskjæret forsvandt just som de havde faaet gjennembrudt (eller havde faaet en Aabning anbragt i) Skandsen. Ecki ber allt uppá einn daginn, *sero Jupiter dipheram inspexit*, Rom blev ej bygt paa en Dag. Nú er komid undir dag, *dies appetit*, det er allerede henimod Dagbrækningen. Þad kom á daginn fyrir hann, *hoc illi tandem accedit*, det skulde da ogsaa hændes ham. So bar víd á deginum *v.* dögunum, *nuper accedit*, for ikke længe siden hændte det sig. Þá koma dagar og þá koma rád, *dies diem docet*, kommer Tid kommer Raad; den Dag den Sorg. Daginn ádr, *pridie*, Dagen iforvejen. Daginn eftir, *postridie*, næste Dag.

Dag-þinga (at dag-þinga), *diem referre, per diem consultare*, dagtinge.

Dáinn, *mortuus*, Død.

Dáindi, *n. excellenter bonum qvid*, fortræffeligt. Dáindis madr, *homo optimus*, fortræffelig Mand (*vulgo contracte*, Dándis madr, *homo virtuosus, frugi*, en brav Mand, Dannemand.)

Dala (at dala), *lacunam incutere, superficiem deprimere*, støder, slaar en Bule paa, giver et Knæk.

Dala, *f. lacuna* (*v.* Dæla), et Stød, en Bule.

Daladr, *lacunosus, deformatus lacunis*, stødt.

Dala-drög, *n. pl. montium angustiæ, fauces*, de Stæder hvor snævre Dale gaa ind i Fjældene.

Dálega, *misere*, jammerligen, ulykkaligen.

Dálegr, *miser*, ulykkalig, elendig (*sv.* dålig), med dálegum diöflum, *cum miseris spiritibus*, blandt usalige (onde) Aander. Því ertu so dáleg af gódum ættum? *unde tibi talis miseria bonis natalibus ortæ?* hvorledes er du, der har en god Herkomst bragt i denne Elendighed?

Dáleikr, *m. intima familiaritas*, inderlig Fortrolighed.

Dálítill, *perparvus*, meget liden, lille bitte.

Dálkr, *m. spina dorsalis animalium specialiter piscium*, Rygrad af Fiske.

Dálkr, *m.* (í bók) *columna*, Pille (i en Bog). Dálkr í felldi, *confibulatio*, Rad af Hægter, hvormed de gamles Pelse hæftedes til.

Dalmadika, *f. dalmatica, vestis alba, lintea & manicata*, en hvid linnet Bispedragt.

Dallr, *m. vasculum distributorium, mensura liqvidorum*, en Bytte, Maalekar. 2) *distributor*, en Uddeler; *hinc nom. pr.* heimdallr. *distributor v. divisor mundi vid.* Rigs-þula. Dellíngr, *pater diei*, ɔ: *divisor temporum v.* Edda, heraf Guden Hejmdalds Navn, Hejmdallr, ɔ: Verdens Deler (i Rigsmaal). Dellíngr, ɔ: Tidens Deler (i Edda).

Dallr, *m. arbor prolifera* (*v.* döll, þallr.) Træstamme som sætter Skud og Grene.

Dálpa (at dálpa), *inflatus, extensus hærere*, hænger fast etsteds udstrakt og oppustet. Dálpa í feninu, *frustraneo nixu é palude eniti*, anstrænge sig forgjeves for at komme op af et Morads eller Dynd. Dálpa í árum, *remos parum movere*, holde Aarerne i svag Bevægelse, ro sagte. Sialdan er fluga í feigs mat, nema daud dálpi, *raro musca in cibo morituri invenitur, nisi mortua & turgida*, Sjelden finder man en Flue i en fejgs Mad (ɔ: i den Porsion der er bestemt en der snart skal dø) undtagen død og vanddrukken. Hvad sem í dálpar, *qvicqvid obtigerit*, hvad der end kommer paa. Miög dálpar nú á, *multa jam premunt*, nu gaaer det meget skjævt, uheldigt.

Dals-mynni, *n. os v. fauces vallis*, Aabningen eller Mundingen af en Dal.

Dals-botn *m. intima pars vallis*, det Inderste af en Dal, ɔ: hvor den lukkes, hører op.

Dals-virdi, *n. pretium unciæ argenti*, Værdien af en Rigsdaler, eller 2 Lod Sølv.

Dals-þúngi, *m. unciæ pondus*, en Spesie, ɔ: 2 Lods Tyngde.

Dalr, *m. uncia argenti, moneta imperialis*, 2 Lod Sølv, en Mynt af den Værdi, Rigsdaler. 2) *coronatus danicus*, en Daler, en Krone. Saaog Sléttr-dalr, en Sletdaler. *proprie: moneta cusa*, slagen Mynt.

Dalr, *m. vallis, depressio superficiciei*, en Dal. 2) et indtrykket Sted. Þad lídr um dal og hól, *omnia præterit, per aera volat, it. qviescit*, det gaar rask, uden Hindring, saa ubemærket. Hér mætir dalr hóli, *hic dissimilia consentiunt*, her jævnes Forskjellen af sig selv.

Dalr, *m. arcus, cornu, poët*: en Bue (til at skyde Pile med) hos Digterne.

Dalverpi, *n. convallis*, en lille Dal.

Dálæti, *n. æstimium, admiratio*, udmærket Venskabelighed. Vera í dálæti hiá einum, *esse v. haberi in deliciis apud aliqvem*, være særdeles afholdt af en.

Dámar, *sapit*, det smager efter, smager af. Ecki dámar hann af því, *non illi arridet*, ikke roser han det, det er ikke efter hans Smag, b) det er ikke at kjende paa ham.

Damast-fat, *n. vestis damascena*, *v. floruleuta*, et Klædebon af ulden Dammast.

Damla (at damla), *lente remigare*, ror sagte. 2) *lac*, *v. alium liqvorem agitare*, slaar eller rører omkring i Melk, eller andre flydende Sager.

Daml, *n. levis agitatio*, liden Bevægelse med Aarerne for at ro, sagte Omrøren.

Damma, *f. matrona*, en Dame, fornem Kone eller Enke.

Dammr, *m. alluvies*, en Dam, Fiskepark.

Dampi, *m. vapor*, Damp, Dunst.

Dámr, *m. sapor*, Smag af noget; ég finn eingvan dám af því, *mihi insipidum est*, det smager mig efter ingen Ting; hvör dregr dám af fínum lögunavt, *noscitur ex socio qvi non cognoscitur ex se*, som man har Selskab til, saa vænnes man.

Danakonúngr, *m. Rex Daniæ*, Kongen af Danmark. *Kn.*

Dánar-fe, *n. hæreditas demortui*, en Afdøds Efterladenskaber, b) Midler, en død Mand skulde have arvet.

Dana-fé, *n. pecunia é terris eruta*, *qvæ fisco regio debetur*, Dannefæ.

Dana-velldi, *n. Dania*, *pr. imperium Danorum*, hele Danmark, b) den Danske Stat med alle tilhørende Lande.

Dándis-madr, dándi-madr *vid.* dáindis-madr.

Dándimenska *f. vid.* dánimenska.

Dángaz (at dángaz), *virescere*, trives, vokser til. 2) *corpus facere*, samler Fedme, bliver tyk.

Dángl, *n. pulsatio*, Banken, Slag.

Dángla (at dángla), *pulsare*, banke. 2) *vibrare*, ryster, dangler med, svinger frem og tilbage. *angl.* to dangle.

Dánimadr, *m. vulgo*, dánumadr, *vir spectatæ fidei & probitatis*, Dannemand, en særdeles retskaffen og redelig, grundærlig Mand.

Danimenska, *f. fides*, *candor*, udmærket Retskaffenhed, Ærlighed.

Dáni, *m. v.* Undirdáni.

Danir, *m. pl. Dani*, de Danske, det danske Folk.

Danka (at danka), *confidenter progredi*, gaar ubekymret, frimodig frem. Hann lætr danka sem má, *fatis accedit*, han lader staae til, gaa som det kan.

Danmörk, *f. Dania.* (*pr. saltus v. silva danorum*), Danmark.

Danskr, *danus v. danicus*, Dansk.

Dans, *m. chorea*, *saltatio*, en Dans. 2) *talemus*, et Stykke af et kort Metrum, sat i Musik, hvorefter der kunde danses. Þórdr qvad þennan dans vid raust: minar eru sorgirnar þúngar sem blý, *Theodorus sonora voce hunc talemum cecinit*, *calamitas mea plumbi instar gravis est*, Thord sang dette Stykke med lydelig Stemme: Sorgerne mine ere tunge som Bly.

Danſa (at dánſa), *choreas ducere*, danſer.

Danſar, *m. pl. ſcommata, carmina infamia*, Glædesſange, grove Vers og Muſik.

Danſa-gördir, *f. pl. idem.*

Dapraz (at dapraz), *ægreſcere, langveſcere*, tager af, faar et ſørgmodigt eller ſygeligt Udſeende. Lióſid dapraz, *lumen elangveſcit*, Lyſet tager af. Hönum dapraz ſýn, *oculi illi caligant*, hans Syn tager af, hans Øjne ſvækkes.

Dapr, *ſubtriſtis*, ſørgmodig af Udſeende. 2) *obſcurus, deficiens*, dunkel, mat. Dapurt liós, *n. fax obſcura*, ſvagt, dunkelt Lys. Döpur augu, *oculi hebetes*, matte, ſvagelige, røde Øjne. Margr er fyrri dapr enn daudr, *non omnis morbus eſt lethalis*, ikke enhver Sygdom medfører Døden.

Dapur-eygdr, *viſu hebes*, ſom har matte, røde Øjne.

Dapurleiki, *m. mæror animi, langvor*, Sorgmodighed, ſygeligt Udſeende, Mathed.

Dapurlega, *langvide, obſcure*, ſvageligen, dunkelt.

Dár, *n. irriſio*, Beleen, Spotten.

Dára (at dára), *irridere, ludibrio habere*, beler, gjør Nar af, har til Bedſte.

Dári, *m. morio*, en Nar, Daare. (N. O.)

Dára-kiſta, *f. gyrgathus*, en Daarekiſte. (N. O.)

Dár, dá, dátt, *vehemens, fervidus it. inviſus*, heftig, *it.* forhadt. At elſka dátt, *deperire*, have inderlig Kjær. Dátt í höfdi, *caput dolet*, Hovedpine, ondt i Hovedet. Áſgrímr var mönnum dár, því hann hafdi verid at drápi Odds Þórarinsſonar, *Aſgrimus erat inviſus omnibus ob cædem Oddi Thorarini f.* Asgrim var forhadt fordi han havde været med at dræbe Odder Thorarenſon.

Dart, *idem ac* dátt. At taka ókéndann dart, *ignotum impotenti affectu amplecti*, at gjøre for meget af en man ikke kjender. Hann tók ſig helldr dart, *in primo viſu nimius erat*, han gjorde for meget af det, anſtrængte ſig for meget i Førſtningen.

Dark, *n. itio laborioſa*, beſværlig Gang, møjſommelig Vandring.

Darka (at darka), *velociter ambulare*, gaar til i en Fart, uden at ændſe hvad der møder.

Dárlegr, *temerarius, fatuus*, daarlig, taabelig.

Dáruſkapr, *m. temeritas, it. ſtultitia*, Uforſtand, Daarlighed.

Dás, *n. incurvatio*, Krumning, Bøjning.

Dás, *m. candela tenuis*, en Praas. At ſteypa dáſa, *faculas intingere, metaph. nictare, dormitare, it. caput demittere*, a) at ſtøbe Praaſe, b) nikke af Søvnighed.

Das, *n. langvor, laſſitudo*, (*v.* dos), Udmattelſe, Træthed.

Daſaz (at daſaz), *fatigari, langveſcere*, trættes, udmattes.

Daſadr, *langvens, laſſus*, udmattet, træt.

Dáſama (at dáſama), *celebrare*, berømmer højtideligen. Hverki var dáſamandi frídleikr hanns ne ordfæri, *nec venuſtas nec eloqventia*

laudi erat, hverken hans Smukhed eller Veltalenhed var til at gjøre Ord af.

Dásamlega, *mirandum in modum*, paa en særdeles berømmelig, beundringsværdig Maade.

Dásamlegr, *admirabilis*, beundringsværdig.

Dásemd, *f. miraculum*, en særdeles ypperlig, beundringsværdig Handling, Underværk.

Dásemdar-verk, *n. idem.*

Daska (at daska), *percutere, angl. to dash*, slaar, dasker.

Dask, *n. ictus, verber. angl. dash*, Dask, Slag.

Datsla (at datsla), *ægris pedibus insistere*, hinker afsted formedelst syge eller lamme Been.

Datsl, *n. labor v. motus podagrorum v. claudorum*, Podagristes og Haltes møjsommelige Gang.

Datta (at datta), *palpitare.* (*v.* dotta), pikker og slaar sagte. Dattar hiarta fyri brióski hönum, *illi cor palpitat*, han faar Hjerteklappelse.

Dárakr, *celerrimus, (de eqvis decitur)*, en hurtig Lettraver.

Dauda-blód, *n. cruor*, det Blod som sidst udflyder af dødelige Saar.

Dauda-dagr, *m. dies emortualis*, Dødsdag.

Dauda-dofi, *m. necrosis, sideratio, sphaelus*, Følesløshed, Henvisnen af et eller flere Legemets Lemmer.

Daudadómr, *m. sententia capitalis*, en Dødsdom.

Daudadoppa, *f. stiria mucosa, è naso pendens*, nedhængende Urenlighed fra Næsen. 2) *homuncio ignavus*, et meget dovent Menneske.

Dauda-doppulegr, *ignavus, muci instarpendens*, lad, som hænger over enhver Ting.

Dauda-duft, *n. vid.* daudamilsna.

Dauda-madr, *morte dignus*, Dødskyldig.

Dauda-merki, *n. pl. signa mortis*, Dødstegn.

Dauda-milsna, *f. caput mortuum*,

Dauda-minni, *n. charistia*, Skaal for at erindre eller hædre en Afdød.

Dauda-sekr, *mortem promeritus*, som har fortjent at miste Livet, fordømt til Døden.

Dauda-sök, *f. causa capitalis*, halsløs Gjerning, Livssag.

Dauda-stríd, *n. agon mortis*, Dødskamp.

Dauda-svefn, *m. somnus lethifer*, besynderlig haard Søvn; dødelig Søvn.

Dauda-teigiur, *f. pl. agonizantis ultimus nisus*, de sidste Trækninger i Dødsstunden.

Daud-dagi, *m. mors*, Død. 2) *genus mortis*, Dødsmaade.

Daudi, *m. mors, obitus*, Døden. 2) *gangræna*, dødt Kjød (i Saar).

Daudifli, *n. morticinium*, et Nadsel, Lig.

Daudlegr, *mortalis*, dødelig. Daudalegr, *idem*, som ser ud til at ville dø.

Daudlegleiki, *m. mortalitas*, Dødelighed.

Daudleiki, *idem.*

Daudvona, *morti vicinus, de cujus vita desperandum*, som er Døden nærmest. Daudvona mans yfirlitr, *facies Hippocratica*, en Døendes Udseende.

Daudr, *mortuus*, død. Daudra manna svipir, *m. pl. manes*, Gjenfærd. Daudt hræ, *n. ca-*

daver, *caro morticina*, et Aadsel, Lig. Daudir aurar, *m. pl. res mobiles, inanimatae*, Ejendele som bestaa i livløse Ting.

Daufeggiadr, *obtusus, acie hebes*, sløvegget, usleben (om Kniv, Kaarde ꝛc., modsat skarp).

Dauf-fingradr, *flaccus, affectus digitis*, som kun kan føle svagt med Fingrene.

Dauf-heyriz (at daufheyraz), *surdastrum esse*, bliver tunghør.

Dauf-heyrdr, *surdaster*, halvdøv, tunghør.

Daufíngi, *m. idem sed subst.* 2) *hebetis ingenii, stipes*, en Klods, en Tungnemmet.

Dauflegr, *languidus, subtristis*, som ser ud til at være bedrøvet.

Daufleiki, *m. languor*, bedrøvet Udseende; *it.* Mangel paa Virksomhed. 2) *obtusum ingenium*, sløv Forstand, Aandsfattigdom.

Daufmæltr, *mogilalos*, som taler utydelig.

Dauf-skygn, *amblyops, oculis caligantibus*, sløvsynet.

Daufr, *fatuus*, sløv af Hoved. 2) *subtristis*, overordentlig taus eller bedrøvet af Udseende, nedslagen. 3) *surdus*, døv. 4) *insipidus*, som smager flavt, vandig, ikke stærk nok. Daufr litr, *color obscurus*, dunkel Farve.

Dávidri, *n. malacia* (*qs.* vedr í dái), smukt Veir, Blikstille. Dávidris dagr, *pia dies cœlo*, en Dag da Vejret er stille og klart fra Morgen til Aften.

Daun, *m. odor*, Lugt, Duft.

Dauna (at dauna), *odorare*, lugte, give Lugt.

Daungódr, *fragrans*, vellugtende.

Daunillr, *fœtens*, ildelugtende, stinkende.

Daunmikill, *odoratus*, stærklugtende.

Daunsna (at daunsa), *olfacere*, lugter, fornemmer Lugt.

Daun-vís, *acris odoratus, it. sagax*, som har skarpt Lugte organ; *it.* snu, som hurtig fornøser en Ting.

Daus, *m. podex biclunis*, Rumpe, Sædet, Arts. 2) *binio in talis*, en Dus, to Øjne paa en Terning.

Dávænn, *eximius*, ypperlig.

Deig, *n. massa, farina subacta, tracta*, Dejg.

Deigi (at deigia), *madefacere*, gjør fugtig, væder. 2) *mollire*, blødgjør, formilder. 3) *animum alicujus infringere*, betager en Modet.

Deigia, *f. mador*, Fugtighed, Blødhed. 2) *timor*, Frygtagtighed.

Deigla, *f. situla fusoria qva metalla coqvuntur*, en Smeltedigel. 2) *mador*, Fugtighed.

Deigull, *m. situla fusoria*, en Smeltedigel.

Deigul-mór, *m. tasconium*, Blaaler.

Deigr, *madidus, humidus*, fugtig, vaad. 2) *pavidus*, bange. Deigt járn, *ferrum molle, ductile*, Jærn af blødere Slags. Deigt géd, *animus pavidus*, Frygtagtighed.

Deila, *f. dissensus, schisma*, Trætte, Uenighed.

Deili (at deila), *dividere, separare*, deler, adskiller. 2) *litigare, altercari*, trætter, kives. 3) *oculis distincte usurpare eminus*, ser en Ting kjendelig, bestemt. Deila a einn, *increpare*, irettesætter, skjænder paa en; ég deildi skipid enn mennina sá ég ecki deili-

lega, *navem distincte, nautas indistincte vidi*, Skibet saa jeg tydelig, men Folkene kun utydelig.

Deili, *n. nota characteristica*, Særkjende. Ecki veit ég deili á hönum, *ejus character mihi ignotus est*, jeg kjender ikke synderlig til ham.

Deililega, *distincte*, adskilleisesvis, tydelig.

Deild, *f. distributio, discretio*, Deling, Adskillelse. Málid var lagt i deild, *res disceptationi commissa fuit, legibus non vi agebatur*, de Paagjældende enedes om at Sagen skulde dømmes, afgjøres paa lovlig Maade. At orka deildar, *partitionem procurare*, at udvirke Deling. Hann er eingi deildar madr, *violentus est*, han bruger gjerne Magten. Þ. hafdi lítid deildar lid, *Th. copias ob paucitatem dividere non potuit*, Th. havde for faa Folk, for liden Hær, til at kunne dele den.

Deildr, *distributus*, adskilt, tildelt. Diarfr er hver um deildann verd, *audacter propriis uti licet*, hvad der er ens eget, raader man over, anvender man, som man finder for godt.

Deiling, *f. distributio*, Deling. 2) *pars, portio, fors*, en Lod, bestemt Del.

Deilinn, *alienis rebus se immiscens* (*v.* hlutdeilinn), som gjerne blander sig i uvedkommende Sager.

Deilugiarn, *contentiosus*, trættekjær.

Deckiz (at deckiaz), *obscurescere*, (*á* döckr), dunkles, mørknes. Ecki decktuz augu hanns, *oculi ejus non hebetabantur*, hans Syn svækkedes ikke.

Dekra (at dekra), *verbis decorare, blandire*, besmykke, tale sødt, smigrende, slesske.

Dekr, *n. ornatus, v. ars in re*, Kunstlen, Besmykkelse. 2) *blanditiæ*, søde Ord, Smiger. Ecki vil eg dekr þetta, *has blanditias fastidio*, denne Slesken er jeg ikke for.

Deli, *m. canis mas*, en Hanhund.

Demant, *m. adamas*, en Demant.

Dempa (at dempa), *compescere*, dæmper, nedbysser.

Dengi (at dengia), *tundere*, dænger paa, slaar i et væk. Dengia liá, *aciem falcis extenuare*, at fortynde Eggen af en Le ved Udhamren, hare en Le. Dengia einum nidr, *aliquem humi sternere*, at slaa, kaste en til Jorden.

Dengsla, *f. extenuatio falcis*, Udhamring af Eggen paa en Le.

Dengslu-hamar, *m. malleus famiatus*, en egen Hammer der bruges til slig Udhamring, en Harehammer.

Dentr, *m. calantica erectior*, hvidt linnet opstaaende Fruentimmersæt af det større Slags.

Dentugr, *cristas erigens*, som bær høit opstaaende Hovedtøj.

Depill, *m. nubecula*, en Spætte, Plæt af en anden Farve.

Deplóttr, *scutulatus*, spættet, smaaspraglet, plettet.

Depla (at depla) augum, *nictare*, blinker med Øjnene.

Depraz (at depraz), *deficere*, *marcescere* (v. dapraz), tager af, faar et svageligere eller sørgeligere Udseende.

Depra, *f. defectus*, sygeligt eller sørgmodigt Udseende.

Der, *n. umbraculum pilei*, Skygget paa en Hat eller Hue (naar det ikkun sidder foran).

Des, *moschus*, *zibethum*, Moskus.

Des-köttr, *m. animal zibethicum*, Moskusdyret, Zibetkatten.

Des, *f. tumulus*, *cumulus*, opkastet Gravhøj. (*inde nom pr. villæ*: desiar-myri).

Des-lygt, *f. odor pastilli moschi*, Moskuslugt.

Defsiz (at defsaz), *pejorari*, forværres. 2) *collutari*, besudles. Vedráttan tók at defsaz, *cælum minabatur calamitatem*, Vejrliget begyndte at blive ublidere.

Defs, *n. mala fortuna*, Uheld, Ulykke.

Dett (datt, hefi dottid, at detta), *cadere*, falder.

Dettr, *n. casus*, *lapsus*, et Fald.

Dextra (at dextra), *molliter servire*, (á dekr), opvarter, tjener en særdeles omhyggeligen, dækker for, klostrer for. Ecki mun ég dextra Þig lengr, *non tibi diutius ablandiar*, *dextram porrigam v. palpum tibi non obtrudo*, jeg vil ikke give dig flere gode Ord, ikke kjæle for dig længer.

Dextr, *n. sollicita officiositas*, *v. dexteritas molliter serviendi*, meget omhyggelig Opvartning. 2) *superflua munditie*s, overdreven Pyntelighed.

Deyfa, *f. surditas*, Døvhed; *it.* vandagtig Smag. 2) *langvor*, *v. hebetudo*, Sløvhed.

Deyfi (at deyfa), *hebetare*, sløver.

Deyfandi medöl, *narcotica*, bedøvende Midler.

Deyfa, *f. langvor*, Dorskhed, Sløvhed. (á daufr).

Diákn, *m. diaconus*, en Degn.

Diakni, *m. idem*.

Díar, *m. pl. dii*, Hedningenes Guder.

Día-miödur, *nectar*, *hydromel deorum*, Gudernes Mjød.

Diarfr, *audax*, dristig, bjærv.

Diarflegr, *audacter procedens*, som gaar dristig tilværks.

Diarflega, *audacter*, dristigen.

Diarfmæltr, *liber*, *intrepidus*, *nil dissimulans*, dristig i Tale, fripostig. *R.*

Diásn, *n. mitra*, et stadseligt Hovedtøj.

Diblifsa, *f. carcer* (*proprie mulier furiis agitata*, *gall.* diablesse), et Fængsel (fornemmelig underjordisk).

Dífi (at dífa), *subigere*, *comprimere*, trykker ned, dræøker. Haninn dífdi hænunni, *gallus subegit gallinam*, Hanen dræøkede Hønen. Dífa í, *immergere*, dyppe ned i.

Dífill, *m. diabolus*, Djævelen. Diell, *idem*.

Dífing, *f. immersio*, Dyppen i.

Dífla (at dífla), *devorere*, forgjør, forhexer.

Digna (at digna), *madescere*, befugtes, vædes. Hönum dignar hugr, *animus ei langvescit*, han taber Modet.

Digull, *m.* (*v.* deigull), *catinus*, en Smeltedigel.

Digraz (at digraz), *incrassari*, *tumescere*, bliver tyk.

Digr, *crassus*, tyk (af Omkreds). 2) *tumidus*, *superbus*, opblæst, hovmodig. Hann féck digurt ámæli fyri því, *inde in acerbam reprehensionem incurrebat*, det blev meget lagt ham til Last.

Digurd, *f. crassities*, Tykkelse, stor Omkreds.

Digurbarklega, *thrasonice*, *tumide*, hovmodigen.

Digurlega, *idem*. At láta digurlega, *tumide se gerere*, at gjøre sig til, være storagtig, have hovmodigt Væsen.

Digurleiki, *m. v.* digurd, Tykhed.

Digur-raddadr, *grandisonus*, *gravis voce*, som har en stærk; *it.* en lav (i musikalsk Forstand) hul Stemme.

Digur-rómadr, *idem*.

Dik, *n. cursus*, Løben; *it.* Gang med lange Skridt. Hann tók undir sig dik, *in pedes se conjecit*, han løb, rendte, tog til Bens.

Dika (at dika), *currere*, løber, gaar hurtig; *it.* med lange Skridt.

Díki, *n. palus*, en Pøl, Sump. 2) *piscina v. fossa*, en Park, Vandgrav, Dige.

Dikta (at dikta), *dictare*, siger en til der skriver, dicterer. 2) *fingere*, *commentari*, digter, sætter op; *it.* lyver.

Diktr, *m. commentum*, en Løgn, en Digt. 2) *poema*, et Digt.

Dila-skarfr, *m. corvus maris maximus*, *pelicanus major*, *v. carbo*, en Hvidlaaring (Søfugl).

Díli, *m. macula*, *punctum*, en Spætte, en liden Plet af en afstikkende Farve. Hvítr hörundsdíli, *levce*, en hvid Plet i Huden. Par sá ei döckvann díla, *omnia canduere*, der var ikke en mørk Plet at se.

Dilkr- *m. agnus subrumus*, *sububer*, et Lam som hele Sommeren har gaaet med Moderen, et Pattelam.

Dílóttr, *maculosus*, *scutulatus*, smaaspraglet, spættet.

Dilla (at dilla), *lallare*, nynner, luller et Barn i Søvn.

Dill, *n. cantus nutricum*, *nænia soporifera*, Nynnen, Lullen, hvorved et Barn dysses i Søvn.

Dimma, *f. tenebræ*, *caligo*, Mørke, Taage.

Dimmir (at dimma), *tenebrescere*, mørknes. Nú dimmir, *jam tenebrescit*, nu bliver det mørkt.

Dimmleitr, *pullus*, mørkladen, sortagtig af Udseende.

Dimmraddadr, *voce obscurâ & gravi*, som har en hul, dyb og dog tillige stærk Stemme.

Dimmr, *obscurus*, *opacus*, mørk. Dimmr litr, *color surdus*, mørk, dunkel Farve.

Dína, *f. danubius*, Donavfloden.

Dínu-mynni, *n. os danubii*, Donavs, Isthers Udløb.

Dindill, *m. cauda ursi*, nedhængende Hale (paa firføddede Dyr). (*pr. pendulum quid*, en Ting der hænger og dingler).

Dindla, *f. cauda v. extremitas rei*, det samme.

Dindla (at dindla), *pendere*, hænger (som Halen paa Dyr).

Díngla (at díngla), *moveri*, *motari pendens*, dingler.

Díngull, *m. stiria* (*v.* frostdíngull), en Istap.

Diöfull, *m. diabolus*, Djævel.

Diöfla-díki, *n. styx*, *orcus*, Pølen, Helvede.

Diöfla *v.* dífla.

Diöful-ódr, *dæmoniacus*, besat, rasende gal.

Diörfúng, *f. audacia*, *confidentia*, Djærvhed, Dristighed.

Dirdill, *m. cauda vituli marini*, en kort Hale (paa firføddede Dyr).

Dirfi (at dirfa), *animum addere*, *animare*, giver en Mod, gjør en dristig. Diarfr er sá þig dirfir, *sui confidens sit*, *necesse est*, *qvi tibi animum addere sperat*, dristig tilgavns maa den være som skal give dig Mod.

Dirfd, *f. v.* diörfung.

Dirfska, *f. idem*, det samme.

Dirfiz (at dirfaz), *audere*, vover, drister mig til at; ég dirfumz at tala til ydar, *sustineo vos alloqvi*, jeg er saa fri at give mig i Tale med Dem, tager mig den Frihed at tiltale Dem.

Dirfinn, *v.* diarfr, djærv, dristig.

Dis, *f. tumulus* (*v.* des), en Gravhøj.

Dísia (at dísia), *tumulare*, begraver i Høj.

Dísiadr, *terra obrutus*, begravet, højlagt.

Dísir, *f. pl. deæ sorores*, Gudinder. 2) *parcæ*, Norner, som raade for Menneskenes Liv. Ecki eru allar dísir daudar enn, *adhuc ignorant parere parcæ*, endnu er ikke alt Haab forsvundet. Skjæbnen kan forandre sig.

Diskr, *m. patina*, *discus*, *orbis*, en Tallerken, et lidet rundt Fad.

Diska-sleikjari, *m. catillo*, *lurco*, en Tallerkenslikker, Snyltegjest; *it.* en Fraadser.

Dí-sætr, *nectaris instar dulcis* (à díar), sød, honningsød, som Gudernes Drik.

Ditta (at ditta at), *rimas occludere*, tætter, tilstopper Sprækker og Aabninger. Hér þarf at ditta at húsum, undir veturinn, *hic rimæ domuum omnes, ante hyemem occludendæ sunt*, her maa Husene istandsættes, Aabninger og Sprækker tilstoppes førend Vinteren begynder.

Dittr, *m. casus repentinus*, et uventet Tilfælde; *it.* pludseligt Uheld.

Diúp, *n. altum*, *profunditas*, (*angl.* deep), Dybet.

Diupleikr, *m. profunditas*, Dybhed. *R.*

Diúp-siór, *m. pelagus*, Havet.

Diúp-sær, *ingentis consilii*, dybtseende, skarpsindig.

Diúp-vitr, *profundæ sapientiæ*, meget viis, klog.

Diúpr, *profundus*, *altus*, dyb. Diúpt bord-fat, *gabata*, et Suppefad, en dyb Tallerken.

Dodi, *m. languor*, Svaghed, Kraftløshed; *it.* Dovenskab, Uvirksomhed.

Dodinn, *languidus*, svag, doven, dorsk.

Dodna (at dodna), *langvescere*, afkræftes, bliver uvirksom.

Doda (at doda), *langvefacere*, afkræfter, svækker.

Dodalegr, *langvidulus*, som lader til at mangle Liv og Virksomhed.

Dodalega, *langvide*, afmægtigen, svagelig, langsome.

Dodaskapr, *m. ignavia*, *langvor*, Afmægtighed, Dovenskab.

Dofi, *m. torpor*, *ignavia*, *veternus*, Følesløshed (naar et Lem sover); *it.* Dorskhed.

Dofinn, *ignavus*, *pigranimis*, sløv, mat, følesløs, uvirksom.

Dofinleiki, *m. torpor*, Søvnagtighed i Fremgang og Handlemaade, Sløvhed, Uvirksomhed.

Dofna (at dofna), *marcescere*, sløves, mattes, taber Kræfter, bliver doven, uvirksom. Dofnad öl, *zytus fugiens*, dovent Øl. Dofnad vín, *vappa*, Vin som har tabt sin Kraft, doven Vin. Hann er dofinn í embætti sínu, *conglaciat illi munus*, han er uvirksom i sine Embedsforretninger.

Dofníngi, *m.* ɔ: dofinn madr, *homo piger*, *ignavus*, en uvirksom; *it.* sløv, dum.

Doggr, *m. conus*, en opstaaende kegleformig Spids. 2) *canis* (*angl.* dog), en stor Hund. Hann sitr upp vid dogg, *repandus sedet*, han sidder halv opreist (i Sengen eller paa et Leje).

Docka, *f. spira linea*, et lille Fid af Garn eller Traad, en Dukke. Tvinna-docka, þrádar docka, *idem*, en Dukke Tvinde, Traad.

Dockr, *m. cauda* (*angl.* dock), en kort, stumper Hale.

Dólgr, *m. hostis*, *fortis adversarius*, en Fiende. Fylgdac Fríia dólgi, *Frisorum hostem secutus sum v. sub illo merui*, jeg tjente under Frisernes Fiende, var iblandt hans Følge.

Dóli, *m. servus*, en Træl.

Dólkr, *m. dolon*, en Dolk.

Dólpúngr, *m. insectum larvatum*, en Puppe. 2) *æstus pelagicus*, Bølgerne paa Havet.

Dolpr, *m. animal inusitatæ crassitiei*, et Dyr af usædvanlig Førhed.

Dols, *n. hæsitatio*, *tardatio*, Tøven, Nølen.

Dolsa (at dolsa), *hærere*, nøler, tøver. 2) *impedire*, forsinker en. Þeir dolsudu á fylgdar manni Ögmündar, *comitem Ögmundi impediebant*, de forsinkede, opholdt Ögmunds Ledsager.

Dóma-bók, *f. tabulæ publicæ*, en Tingbog, Justits- eller Domsprotokol.

Dóma-dagr, *m. dies extremi judicii*, Dommedag.

Dómandi, *m. judex* (*sæpius in plur.* dómendr), en Dommer.

Dómari, *m. idem.*

Dómhríngr, *m. circulus sub dio*, *ubi judices consedebant*, en Kreds hvor Dommerne paa en dertil udvalgt Plads under aaben Himmel anhørte og paakjendte Rettergangs Sager.

Dómhús, *n. prætorium*, *domus judicii*, et Domhus, Tinghus.

Dómkyrkia, *f. ecclesia collegiata*, *templum cathedrale*, en Domkirke.

Dómrof, *n. contemtus rei judicatæ*, Overtrædelse af en Dom.

Dómrof, *n. mulcta eorum, qui judicia contemnunt (olim 8 coronati danici)* den for en ſlig Overtrædelſe faſtſatte Pengeſtraf (i de ældre Tider 8 danſke Kroner).

Dóms-atqvædi, *n. ſententia judiciaria*, en Dommers givne Eragtning, en Dom.

Dóms-áfelli, *n. condemnatio*, Fordømmelſe, den Dommer Eragtning hvorved en kjendes pligtig til at give Skadeserſtatning eller lide Straf.

Dóms-dagr, *vid.* dómadagr, den yderſte Dag, Dommens Dag.

Dóms-menn, *m. pl. judices pedarii, aſſeſſores*, tilforordnede Dommere i en Ret.

Dóm-ſtóll, *m. tribunal*, en Domſtol.

Dómr, *m. judicium (angl.* doom), en Dom.

Dómr, *m. res momentoſa*, en Ting af ſærdeles (virkeligt eller indbildt) Værdi. Eigindómr, *peculium*, Ejendom. Heilagr dómr, *reliqviæ ſanctorum*, Relikvier, Levninger af Helgene, eller hellige Sager.

Dómr, *m. provincia*, en Beſtilling (iſær Beſtyrelſe af et Land). Kongdómr, *regnum*, Kongeværdighed.

Dómr, *m. qvalitas*, Beſkaffenhed, Art. Herradómr, Herredømme, Herreværdighed. Barndómr, Barndom.

Dómr, *m. fatum triſte*, en forudbeſtemt ulykkelig Skjæbne. Mikill dómr er á þesſum manni, *malignum hunc virum fatum premit*, Ulykken forfølger denne Mand.

T 2

Doppa, *f. bulla, umbella*, et lidet rundt Smykke af buklet eller ophøjet Arbejde.

Dorga (at dorga), *hamo & fune piſcari*, fiſker med en Haandline, angler. 2) *captare*, jager, ſtræber efter at naa noget.

Dorg, *f. hamulus piſcatorius cum fune*, en Haand-fiſkeline med Krog, Fiſkeſnor. At vera í dorgum, *captare, ambire*, at lægge an paa ved allehaande Kunſter at naa et beſtemt Øjemed eller en vis Ting.

Dorgdíngull, *m. formica*, en Myre (eg. aranea bipunctata).

Dorma (at dorma), *dormire*, ſover.

Dornika (at dornika), *tornare*, ſvarrer, drejer. 2) *modulari*, ſynger, ſpiller.

Dornik, *n. modulamen*, Syngen, Spillen.

Dornikadr, *peronatus*, ſom har grove eller ſtive Støvler paa Benene.

Dornikur, *f. pl. perones*, et Par ſtive Støvler, Vandſtøvler.

Dorníngar, *m. pl. idem*, det ſamme.

Dorra, *f. conus, lignum porrectum*, et langt ſmalt Træ; *it.* en udſtrakt Længde.

Dorri, *m. aries v. caper*, en Vædder eller Gjedebuk.

Dós, *f. pyxis*, en Daaſe.

Dos, *n. langvor*, Mathed, Afkræftelſe. Hann liggr í doſi, *langvet*, han ligger i Afmagt; *it.* udmattet.

Doſadr *vid.* Daſadr.

Doſa *vid.* Daſa.

Dosk, *n. tardatio*, Tøven, Nølen.

Doska (at doska), *tardare, morari*, sinker, opholder mig, tøver.

Dotta (at dotta), *dormitare, nictare capite*, smaanikker med Hovedet af Søvnighed.

Dott, *n. dormitatio*, søvnagtig Nikken med Hovedet.

Dóttir, *f. filia*, en Datter.

Dóttur-son, *nepos ex filia*, en Dattersøn.

Dóttur-dóttir, *neptis ex filia*, en Datterdatter.

Dótturmadr, *gener*, en Svigersøn.

Dóttur-dótturmadr, *progener*, en Datterdatters Mand, Datters Svigersøn.

Dóttur-sonarkona, *pronurus*, en Dattersøns Kone, Datters Svigerdatter.

Döfnun, *f. evchymia, evcrasia*, halbig, trivelig Opvært, Trivelse.

Döfnunar-barn, *puer bene corpus faciens*, et Barn som godt trives, voxer til.

Döf, *f. clunes, posterior pars beluæ*, Bagdelen af store Dyr. Biörninn liggr á döfinni, *ursus clunibus insidit*, Bjørnen sidder opreist paa Huk. At liggia á döf, *torpere*, at være føleslos, dorsk.

Dögg, *f. pluvia, psecas, proprie: ros.* Dug; *it.* Smaaregn. Morgun-dögg, *ros matutinus*, Morgendduggen. Nátt-dögg, *ros nocturnus*, Natduggen. Daggarlegr, *pluvius*, siges om Luften naar den seer ud som det snart vil regne, fugtig.

Döggva (at döggva), *rigare, irrigare*, vander, bestænker med Vand, dugger.

Döggvadr, *roscidus, irrigatus*, Bedugget, Vandet, overgydet med Vand.

Döggvan, *f. irrigatio*, Overgydelse, Bestænkelse med Vand, Beduggelse.

Döggvar, *pluit*, det dugger, regner smaat.

Dögg-slódi, *m. semita pluvialis, rorulenta*, Sporene efter Mennesker og Dyr i Duggen.

Dögl, *n. pl. arma, suppellex militaris, in specie galea*, Vaaben, Krigsredskaber, især en Hjælm.

Döglíngr, *m. rex, pr. galeatus*, en Konge (eg. en som har Hjælm paa Hovedet). Digt.

Döglíngr, *m.* (*qs.* dylgíngr), *homo latitans exterris*, (*Sturl. S.* I. 13.) en Landsflygtig, fredløs.

Dögun *v.* Dagan, *f. diluculum*, Dagbrækning, Dagning.

Dögurdr, *m. prandium*, (*vid.* dagverdr), Morgenmad, Davre, Frokost.

Döck, *f. fovea*, en Grav, Grøft. 2) *claustrum navale*, en Dok, indelukt Havn.

Döck (dökti, hefi dökt, at döckva), *obscurare*, formørker, fordunkler.

Döck-blár, *lividus, cyaneus*, mørkeblaa.

Döck-grænn, *thalassicus*, mørkegrøn.

Döckgrár, *cineraceus*, mørkegraa.

Döckgulr, *ravidus*, mørkeguul.

Döckjarpr, *fuscus*, mørkebrun.

Döck móraudr, *ruffus*, brunagtig, mørkegraa.

Döckraudr, *furvus, spadiceus, mustelinus*, mørkerød, rødbrun.

Döckvi, *m. nigredo*, Mørke, Dunkelhed.

Döckleitr, *nigricans*, mørkladen.

Döckna (at döckna), *nigrescere*, bliver mørk, sort.

Döckr, *niger*, *nigricans*, sort, mørk. Döckr hörunds-blettr, *melania*, en sort Plet i Huden.

Döll, *f. nympha* (*vid.* Pöll), en Gudinde, Nymphe *poet.* et Fruentimmer.

Dömp, *f. ancilla*, en Tjenestepige; *it.* et arrigt Fruentimmer, en ond Kvinde. (â dempa).

Dörr, *m. hasta*, et Spyd, Kastegevær. Digt. Sécat éc Hrólfs or hendi né Hrollaugi fliúga dörr, *nec ex Hrolfi, neqve ex Hrollögi manu missam volare hastam video*, intet Spyd ser jeg udsendt af Hrolf eller Hrollog.

Drabb, *n. ineptiæ*, ufornuftig og uforstaaelig Tale, Sludder, Snak. 2) *labor molestus*, møisomt Arbejde (især besværlig Rejse).

Drabba (at drabba), *nugari*, sladrer, pludrer i et væk. 2) *lacerare deterere*, opslider, forbruger; útdrabbad fat, *vestis detrita*, opslidt Klædningsstykke.

Drabbari, *m. gerro*, *nugator*, en Pluddermund, Baas r.

Drafa (at drafa), *obscure loqvi*, taler uforstaaelig, dræver.

Draf, *n. langvida locutio*, Dræven, uforstaaelig Tale (fornemmelig beskjænkede Menneskers).

Draf, *n. siliqva*, *esca procina marcida* (*angl.* draff), Svinefode, Drav.

Drafinn, *marcidus*, *putridus*, fordærvet, raaden.

Drafla (at drafla), *vid.* drafa (*angl.* to drawl), det samme som drafa.

Drafl, *n. verba inania item*: *apinæ*, upaalidelig Tale, løs Snak.

Drafli, *m. colostrum*, *caseus lactis nondum confectus*, adskilt (sød) Melk, ostet Melk; *it.* Kalvedans.

Drafnadr *vid.* Drafinn, gjennemraaden.

Drafna (at drafna), *marcescere*, *putrescere*, raadner, fordærves, opslides. Pad drafnar i sundr, *marcescit*, *dissolvitur*, det trævles, slides op, raadner itu.

Drag, *n. cannæ*, Straakjøl (ɔ: Kjølens nederste Beklædning under et Skib eller en Baad).

Draga (dragadi, at draga), *cannas carinæ applicare & affigere*, lægger Straakjøl under.

Draga, *f. fascis tractarius*, en Dragt som slæbes (fornemmelig en Dragt Tømmer som transporteres ved Heste og Kløvsadler saaledes at den ene Ende trækkes langs med Jorden).

Dragi, *m. tractor*, *bajulus*, en Lastdrager, Sjover.

Dragkista, *f. arca loculata*, en Dragkiste.

Draglok, *n. operculum ductarium*, et Laag der skydes frem og tilbage ved Indfatning, uden Hængsler.

Dragnet, *n. verriculum*, *sagena*, en Trækgarn, et Kastevod.

Drag-löd, *f. matrix filorum ductaria*, det Jerninstrument med Huller af forskjellig Størrelse, hvorigjennem man trækker Staal- og Messingtraad for at forme den.

Dragna (at dragna), *trahi, raptari*, træffes, flæbes voldsom afsted langs med Jorden. G. biskup dragnadi um griót og mós, *G. episcopus, per grumos & glabreta raptabatur*, Bisskop G. henslæbtes langs stenede og mosbegrode Ujævnheder. Skídi dragnadi eftir hestinum, *Scidius post eqvum raptabatur*, Skidi slæbtes hængende fast ved Hesten.

Drag-reipi *v.* Dragreip, *n. funis ductarius, hypera, funis chalatorius*, det Tov eller den Line hvorved et Raasejl hidses og nedstrøs.

Drákon, *m. draco*, en Drage, flyvende Slange.

Dralla (at dralla), *appensus seqvi*, slæber mig frem bag efter.

Dramb, *n. fastus, elatio animi*, Hovfærdighed.

Dramba (at dramba), *superbire*, hovmoder mig.

Dramblátr, *superbus*, storagtig, opblæst.

Drambláti *n. superbia*, Hovmod, Storagtighed.

Drambsemi, *f. idem*, det samme.

Drambsamr *vid.* dramblátr, hovfærdig, opblæst.

Drambvísi, *f. vid.* drambláti, Storagtighed, Overmod, grov Stolthed.

Drambr, *m. qvicqvid coniforme, v. convexum se effert & in altum surgit*, enhver ophøjet, knejsende Skikkelse.

Dramb, *n. idem* (*vid.* hnacka-dramb), det samme.

Drángr, *m. ocris, scopulus maris acutus*, et Blindskjær; *it.* en (paa Landet eller over Vandet) enkelt spidsopgaaende Klippe.

Drángi, *m. idem*, det samme.

Drápa, *f. carmen prolixum, strophis octonis versibus intercalaribus distinctum*, et højtideligt Æredigt (i den nordiske Oldtid) som oftest bestaaende af otteströfede Vers, i visse Hovedafdelinger, adskilte ved Omqvæde.

Drápu-lag, *m. melodia vulgaris sev militaris, dicti carminis*, Melodien paa slige Vers.

Drápu-stúfr, *m. poëma defectum, infra 12 versus*, et Stykke af en drápa, et kort Digt, kortere end tolv Vers.

Dráp, *n. cædes*, (*vid.* drep), Drab, Aflivelse. Þad er dráp, det er ikke til at holde ud.

Dráps-vedr, *n. calamitas, sæva procella*, et skrækkeligt Uvejr.

Drasill, *m. eqvus*, en Hest.

Drasla (at drasla), *succursorie ferri*, farer skjødesløst men skyndsomt afsted.

Dratt, *n. itio freqvens*, Gang, Vandring i korte, *it.* smaa, slæbende Skridt.

Dratta (at dratta), *ititare*, gaar med slige Skridt. 2) *pedisequum esse*, følger i Hælene paa en (som Tjener, Opvarter, sc.)

Drattar-hestr, *eqvus tractarius*, en temmelig god, hurtigløbende, Ridehest.

Dráttar-vinda, *f. sucula*, en Vinde, Vindebom, et Spil.

Dratthali, *m. vulpes*, en Ræv.

Dráttar (at drátta), *morari*, gjør Forhaling, foraarsager Ophold. Mig dráttar ecki um Þad, *non moratur me*, det gjør mig hverken fra eller til.

Dráttr, *m. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *dilatio, mora*, Toven, Ophold, Forsinkelse.

Dráttr, *m. piscis, qvi uno actu trahitur*, en Dræt, Fangst som en Fisker gjør; *it.* et enkelt Træk med et Trækgarn, eller Kast med et Kastvod. 2) *sors, partes, emolumentum*, ens Sager, Anliggender. At fylgia eins drætti, *favere partibus alicujus*, at understøtte ens Sag, tage ens Parti.

Draugaz (at draugaz), *more larvarum, circum errare*, gaar frem, vanker omkring som et Gjenfærd, spøger omkring (især i Mørke).

Draugr, *m. larva, umbra mortui, manes*, en Gjenganger, et Spøgelse. 2) *arbor arida spec. abies*, en opstaaende, hentørret Træstamme, fornemmelig Fyr eller Gran.

Draumórar, *m. pl. insomnia fatua*, Urolighed i Søvne, stærke intet betydende Drømme.

Draum-madr, *m. somniator*, en som foregiver sig at have Aabenbaringer i Søvne, en Drømmer. 2) *genius familiaris somniatorum*, enhver Drømmendes særegne Genius. 3) *metaphrastes somniorum*, Drømmetyder.

Draumspakr, *somnus sagax, præsagus*, som forudseer Ting ved Hjelp af Drømme; *it.* som forstaar den Konst rigtig at udtyde Drømme.

Draumspeki, *f. oneirocritica*, den Egenskab at tildrømme sig Kundskab om uskjete Ting; *it.* Drømmetydning.

Draumstola, *qvi nunqvam somniat*, som ingen Drømme har, aldrig drømmer.

Draumr, *m. somnium*, en Drøm. Þer er draums, *somnias*, du drømmer.

Draupnir, *m. annulus, qvi dicitur aurum stillasse* (*vid.* Eddam), Navnet paa en Guldring, Odin tilhørende, hvorom Oldtiden digtede: at der hver niende Nat faldt 8 ligesaa kostbare Guldringe af den. (*à* drýp).

Drefia, *f. vid.* trefia.

Dreg (dróg, hefi dregid, at draga), *ducere, trahere*, drager, trækker, slæber hen. Draga at, *attrahere*, trække til, indsamle. Draga af edr frá, *detrahere*; trække fra, formindske. Þá dró af mætti hanns, *tum deficere incepit*, da tog hans Kræfter af. Draga á tálar, *decipere*, bedrage, skuffe; *it.* forføre. Draga fiödur yfir, *tegere*, skjule, fordølge. (*pr. penna expungere, ne legi possit*, udstryge med en Pen, gjøre ulæselig). Dragaz á, *leviter promittere*, love saa løseligen, halvomhalv. Draga sig framm, *honores ambire*, søge Udmærkelse. Draga framm, *protrahere*, fremdrage; *it. satis habere*, have nok, hjelpe sig med det man har. Draga sundr sættir, *pacificationem impedire*, hindre Forlig. Draga saman her, *exercitum cogere*, samle Tropper. Draga saman penínga, *pecuniam conflare*, samle paa Penge. Draga í hlie, *subtrahere, subducere*, unddrage. Draga i virinn, *sumtibus parcere, parce uti*, unddrage sig fra Bekostning, spare paa Skillingen. Draga á ránginn, *idem*, det samme. Draga fódrid vid, *de pastu detrahere*, formindske, spare paa Foringen. Draga undan, *a) differre, procrastinare*, udsætte, forhale. *b) præcurrere*, komme et Stykke forud, faa et Forspring. *c) elabi*,

evadere, undløbe, slippe bort. *d*) *subtrahere*, skjule. Draga uppi, *a*) *satis habere in omnem eventum*, kommer ud med. *b*) *in via assequi aliqvem*, indhente, hale ind. Draga framm hiá, *præterire*, trække forbi; *it.* komme forud. Draga fyrir augun skýlu, *velum oculis obtendere*, binde for Øjnene; *it.* kaste Blaar i Øjnene. Dragaz upp, *tabescere*, svinde hen, falde af. Draga upp, *a*) *delineare*, tegne af, gjøre første Udkast, afridse. *b*) *præmium reportare*, erholde Belønning, Fordel. Þeir dróu fullt upp, *plenam mercedem adepti sunt*, de fik det fuldbetalt. Dróu lítid upp, *defraudati sunt*, de blev narrede, snudte, det slog dem fejl. Draga um gard, *pr. per aggerem elevare*, løfte, slæbe over et Gjerde; *it.* langs en Jordbro eller ophøjet Jordvej; *it.* rejse om (o: Vejen tæt forbi) en Bondegaard. *metaph. primas tenere*, være den ypperste. Draga af sér, *a*) *vires dissimulare*, skulke, ikke arbejde af alle Kræfter (hvor det behøves). *b*) *sibi subtrahere & in feros usus servare*, spare, formindske Bekostninger paa sig selv. Draga mun á frægd hanns, *offuscabitur gloria ejus*, hans Berømmelse vil nok fordunkles. Á, *v.* fyrir túnglid dró í gær, *heri luna eclipsin passa est*, igaar var Maanen formørket; *item:* igaar overskyggedes Maanen.

Dregg, *f.* *fex*, *sedimentum*, Bundfald, Fod.

Dreggiadr, *feculentus*, som har sat Fod, Bærme.

Dreggia-laus, *defecatus*, som intet Bundfald har.

Dregill, *m.* *limbus*, *instita*, en Bræmme, Kant (paa Klædning); *it.* en Strimmel Foder under Kanten af et Klædnings-Stykke. 2) *funis*, et Reeb, Baand.

Dregladr, *redimitus*, smykket med Baand eller Bræmmer. 2) *ligatus*, ombunden, belagt med smalle Baandstrimler. Dreglud stálhúfa, *galea redimita v. ligata*, en stadselig belagt Hielm, Staalhue.

Dreifi (at dreifa), *spargere*, *dissipare*, spreder ud, fordeler, udbreder. Dreifa til-vid, *insimulare*, paadutte, beskylde. Þar er eingvum til at dreifa nema þér, *præter te, nemo insimulari potest*, der kan ikke blive Spørgsmaal om andre end dig, det kan kun gjelde dig.

Dreifing, *f.* *sparsio*, *dispersio*, Udspredelse, Fordeling.

Dreif, *f.* *idem*, det samme. Þad fór allt á víd og dreif, *in auras aufugit*, det blev til Ingenting, der blev intet af. Drepa á dreif, *dissimulare*, *v. in auras sparsim projicere*, slaa, saa hen i Vejr og Vind.

Dreif, *sparsim*, adspredt; (Viord) hist og her.

Dreifr, *sparsus*, *rarus*, udbredt, fordelt, adspredt.

Dreiri, *m.* *sangvis*, *cruor*, Blod. 2) *quicunqve humor*, Vædske. Hönum mátti nær einum fíngri dreira vekia fyri reidi, *adeo tumuit ira*, *ut fere attactu digiti sangvis eliceretur*, han var saa vred at man næsten kunde sprænge Blodet ud af ham blot ved at berøre ham med en Finger.

Dreiri (at dreira), *fluere, stillare,* bløder, *item:* flyder.

Dreirugr, *cruentus,* blodig. 2) *humidus,* fugtig, vaad.

Dreirgr, *contracte, idem,* det samme.

Dreissa (at dreissa), *superbire, sybarissare,* bryster mig, viser mig overmodig, opblæst.

Dreiss, *n. superbia, insolentia,* Hovmod.

Dreissugr, *insolens, superbus,* opblæst, hovfærdig.

Dreitill, *m. gutta,* en Draabe.

Dreiti (at dreita), *minimum humoris emittere,* udskyder lidt Fugtighed, vædsker.

Dreitla (at dreitla), *stillare,* flyder langsomt, i Draaber. (*de vaccis dicitur, qvando lac parum & stillatim præbent,* siges fornemmelig om Kjør, Faar, Gjeder, naar de malke lidet og ligesom draabevis).

Dreki, *m. draco, lacertus,* en Drage, flyvende Slange. 2) *navis rostrata draconis insigni,* Skib, som har en Drage til Galeon.

Dreka-bæli, *n. draconum nidus,* en Dragerede. (*poet. aurum,* Guld).

Dreck (at drecka), *bibere, potare,* drikker. Dreckaz á, *combibere,* drikke sammen, hinandens Skaal, hinanden til. Drecka minni godanna, *in memoriam deorum bibere,* drikke en Skaal til Gudernes Ære. Drecka þurt í botn, *more græco bibere,* drikke ud. Drecka yfir sig, *vino se obruere,* drikke sig beruset. Drecka einum til, *salutem alicui propinare,* drikke en til, opfordre en til at drikke Skaal med sig. Drecka á einn, *idem,* det samme. Drecka teig, *amystidem bibere,* tage en god Slurk, drikke i et væk. Drecka ofan á mat, *à gratiis bibere,* drikke paa Maden, o: til Takfigelse.

Drecka, *f. potio,* Drikken. 2) *obba,* en Bombert, Skaal som skal drikkes ud. *vid.* miad-drecka.

Drecki (drekti, at dreckia), *mergere, aqvis obruere,* drukner en, kaster i Vandet.

Drella, *f. onusculum,* en liden Byrde, en Bylt.

Drelladr hafr, *caper, cui onusculum appensum est,* en belæsset Gjedebuk.

Drellir, *m. pedisequus,* en Følgesvend. (*in ludo latrunculorum,* kóngs-drellir, *pedisequus regis,* Kongebonden i Skakspil).

Drembi, *n. tumor,* Hovmod, Indbildskhed.

Drembinn, *fastuosus,* storagtig, opblæst.

Drembilátr, *idem,* det samme.

Drembilæti, *n. fastus,* hovfærdige Lader og Fagter.

Drembiz (at drembaz), *turgescere,* opsvulmer, bliver opblæst, hovmodes. Nú drembaz í hönum bitar, *jam pingvescit,* han bliver fed.

Drengilegr, *virilis,* mandig, ædel og kraftfuld af Udseende og Lader.

Drengilega, *fortiter, viriliter,* mandigen, med ædel Styrke.

Drenglundadr, *generosus,* kjæk- og mandigen-, *it.* højt- og ædelt-tænkende. Drenglyndr, *idem,* det samme.

Drengi (at drengia), *coarctare,* (*vid.* þrengi), gjør trang, trækker sammen.

Drengíng, *f. coarctatio*, Sammentrækning.

Drengdr, *coarctatus*, sammentrukken.

Drengr, *m. vir animo fortis & virtuosus*, en Mand af Mod og ædel Tænkemaade. 2) *comes, satelles*, en Hofbetjent, Drabant. Drengr at verri *levi macula notatus*, en som der hviler en Plet paa.

Drengr, *m. puer infra pubertatem*, en Dreng, Mandsperson under det 14de Aar. Drengiaverk edr þiónusta, *caculatum*, Børneværk, *it.* Drengestreger, *it.* Drengs Arbejde, Tjeneste.

Drengr, *m. vulgo homuncio, neqvam*, et slet Menneske, en lavtænkende Usling. Opt er drengr í dánumanns ætt, *præstantes viri sæpe degeneres procreant*, i en ædel Slægt findes ofte en Vanslægtning.

Drengr, *m. audacia, generositas*, Mod, Sjelsstyrke, Højmodighed. Sá stód ótti af svikurunum, er sigradi drenginn fyrir öllum, at einginn þordi til vopna at taka, *metus ex perduellibus vicit omnium audaciam ut nemo arma sumere auderet*, Frygt for Forræderne betog alle Modet saaledes at ingen vovede at gribe til Vaaben.

Drengskapr, *m. virtus*, mandig Styrke; *it.* Højmodighed, ædel Daad, Ærlighed.

Drengskapar-raun, *f. virtutis tentatio*, den Forfatning (Sammenstød af Omstændigheder) hvor Mandighed eller en høj Tænkemaade eller Ærlighed prøves.

Drep (drap, hefi drepid, at drepa), *percutere, cædere v. disjicere*, slaar, giver Hug; *it.* slaar ned, udrydder. 2) *occidere*, slaar ihjel, dræber, Drepa fæti vid, *impingere, hallucinari*, støde med Foden til noget; *it.* snuble. Oft drepr fæti sá augna missir, *in tenebris freqvens hallucinatio*, den der ej kan see sig for støder (snubler) gjerne. Drepa fíngri á, *intingere digitum*, berøre med en Finger. Drepa hendi vid, *repellere*, give et Slag med den flade Haand. Drepa gat á málm, *metallum perforare*, slaa Hul paa Metal. Drepa járn, *ferrum contundere, cudere*, strække Jærn (ɔ: hamre paa tykt gloende Jærn saaledes at det strækker sig i Længden), *alias*: reka járn. Grettir drap járnid, *Grettir ferrum tutudit*, Grettir hamrede det gloende Jærn. Drepa nidr rykti, *rumorem supprimere*, neddysse, kvæle et Rygte. Drepa á dul, *dissimulare*, fordølge, lægge Skjul paa. Drepa munnbitanum í fatid, *immergere offam*, dyppe en Mundbid i Fadet (Sausefkaalen). Drepa sig úr dróma, *catenas sibi amoliri*, bryde sine Lænker, løsne sine Baand. Drepaz nidr, *internecione perire*, forgaae i en stor Ødelæggelse, Nederlag, styrte. Drepa nidr höfdi, *caput demittere*, lade Hovedet synke. Drepa tá vid, *hallucinari*, støde let med Foden. Drepa á dyr, *fores pulsare*, banke paa (ɔ: en lukket Dør). Drepa túngu á, *lingva probare, gustare*, berøre med Tungen, smage forsigtig paa. Drepa titlínga, *nictare*, blinke stærk med Øjnene. Drepr í skördin, *verbis labare* (*dicitur de senibus edentulis*, om gamle

Folk som have mistet deres Tænder, og derfor ej kan fremføre visse Lyd) tale utydelig. Drepr í gegnum, *perfluit*, det slaar igjennem (som Skrift paa Papir; 2c.) Hann drap á þad vid mig, *paucis, de ea re, me allocutus est*, han berørte den Ting (ymtede om det) da han talte med mig. Drap hlióð úr öllum, *conticuere omnes*, der blev en almindelig Taushed.

Drep, *n. ictus*, et Slag. 2) *pestis*, Pest, ødelæggende Sygdom.

Dréphríd, *f. calamitas*, et ødelæggende Uvejr.

Dreplíngr, *m. vid.* Drápu-stúfr, et kort Digt.

Drep-sleggia, *f. tudes*, en stor Smedehammer.

Drettíngr, *m. circulator*, en Landstryger (dratta).

Dreypi (at dreypa á), *instillare*, lader dryppe, falde draabevis. (à dropi). 2) *recreare frigidam instillando*, bestænker (egl. en besvimmet, eller som er ved at besvimme) med koldt Vand.

Drif, *n. procella, turbo, vehemens tempestas*, Storm, stærk Blæst.

Drifa-vedr, *idem*, det samme.

Dríf (dreif, hefi drifid, at drífa), *pellere, propellere*, fremdriver, jager fort. Sióin drífr, *aqua marina in auras attollitur*, Søen gaar op i Røg. ɔ: i stærk Storm. Þeir létu skipin drífa um stafn, *naves retro agi sustinebant*, de lod Skibene drive baglends. Drífa silfr, *argentum cælare*, gjør udpuklet, driver Arbejde i Sølv.

Drífa, *f. nix floccis mollioribus, radiis pilosis*, tykt Snefald i Stille og Tøvejr, Snefog. 2) *poet. prælium sc. nimbus telorum*, et Feldtslag eller Søbataille, ɔ: hvor Spyde og Pile regne ned som tyk Sne.

Drif-fiór, *imber aqvæ marinæ*, det Vand som en stærk Blæst opriver af Søen og fører med sig.

Drif-snjór, *nix alata, pilosa*, Sne, som falder i Flokke.

Drift, *f. syrtis nivalis*, Snedynge, Snedrive.

Drifthvítr, *nivis instar candidissimus*, snehvid.

Dríl, *n. res abjecta, rejicula*, noget som duer til ingenting.

Dríli (at dríla), *morari, tempus fallere*, nøler, slendrer Tiden hen, driver.

Drílfiski, *n. variorum & rariorum piscium captura*, langsom og ubetydelig Fiskefangst.

Dríl-fæti, *n. metæ fæni minores & rariores*, smaa adspredte Høedynger.

Drílmenní, *n. homuncio*, et Skarnsmenneske, en slet, lumpen Karl. 2) *eorum cætus rarior*, en liden Flok af slige Mennesker.

Drilla, *f. vas angustum, monoxylon*, et lidet udhulet, uanseeligt Trækar af smal ophøjet Skikkelse; *it.* et stolt, slet Fruentimmer.

Drillu-hagr, *qvi vilissima vasa fabricare scit*, en som tilnød kan gjøre slige Trækar.

Drióli, *m. taurus*, en Tyr. 2) *mancipium corpore vasto*, en stor og stærk Træl eller Tjenestekarl, en Prygl af en Karl.

Drióļaz (at drióļaz), *obversari*, gaar ligefor, staar i Vejen; *it.* staar imod, vil ikke lade sig lede, ɔ: om Heste, Qvæg o. s. v.

Drioni, *m.* *taurus cornupeta, petulans*, en vild Tyr, som forfølger Mennesker.

Drit, *n.* *excrementa alvi*, Menneskers og Dyrs Excrementer (fornemmelig Søfugles paa Øer og Strandklipper).

Dritber, *n. pl.* *pillulæ, catapotia*, Lakserepiller.

Drít (at dríta), *fordes ejicere, cacare*, gjør mit Behov, gaar for mig selv.

Drittiz (at drittaz til), *ingratus agere*, gjør noget høist ugjerne, nødig.

Driúglega, *arroganter*, med Indbildskhed, Praleri, *it.* forsynligen, sparsommeligen, *it.* i Mængde, betydeligen, drøjt.

Driúgmannlega, *idem*, storagtigen, broutende.

Driúgum, *freqventer*, meget, betydeligen.

Driúgr, *continuus, facundus*, drøj, som længe kan tages af. 2) *sibi confidens, arrogans*, indbildsk, som tænker for højt om sig selv.

Driúpi (at driúpa), *pronus hærere, caput demittere*, lader Hovedet synke, nedbøjer det. 2) *metaph. tristor*, sørger, bedrøves. Driúpir höfdi, daudr er þengill, *luget mons v. promontorium, mortem thengili*, ɔ: *regis*, Forbierget bøjer sig af Sorg over Kongens Død.

Driúpr, *humilis, supplex*, ydmyg. 2) *tristis*, bedrøvet, nedbøjet af Sorg.

Drög, *f. fibra*, en Trævle, løse Traade. 2) *vestis detrita*, udslidt Klædningsstykke. Eingin drög er í því heil, *ne unica qvidem fibra, v. filamentum ejus integrum est*, der er ikke en hel Traad i det mere, det er ganske opslidt.

Drög, *f. eqva vilissima effœta*, en uduelig, maver Hest. 2) *homuncio*, et Drog af et Menneske.

Droll, *n. tardatio*, Tøven, Nølen, Forsinkelse.

Drolli (at drolla), *hærere, moras nectere*, nøler, staar og hænger.

Drollsamr, *cunctabundus*, som gjerne tøver; en Nøler, sendrægtig.

Drómi, *m. vinculum*, Baand og Fængsel (fornemmelig dog de Reb hvormed Mennesker og Dyr bindes).

Dromundr, *m. dromedarius, dromas*, en Dromedar, en Kamel med En Pukkel.

Dromundr, *n. dromon, navis genus*, et Skib af usædvanlig Størrelse og egen Bygningsmaade (see Orkneyínga Saga, Kbh. 1780 S. 298).

Drop, *n. stillicidium*, Draabefald (à drýp).

Dropi, *m. gutta*, en Draabe.

Dropóttr, *guttatus*, spættet, spraglet, med smaa runde Pletter, haglet.

Drós, *f. fœmina ingenua*, et fornemt, et ædelt, veltænkende Fruentimmer.

Drótt, *f. populus, plebs*, Folk, Mængden, Publikum.

Drótt, *f. subliminare in foribus domuum*, Dørtærskel; *it.* begge Dørstolper med det øverste Dørtræ og Dørtærsklen, *it.* Dørtræ.

Drottinn, *m. dominus*, en Herre.

Drottinn-hollr, *domino fidus*, som er sin Herre tro.

Drottins-bæn, *pater noster*, Herrens Bøn, o: Fadervor.

Drottins-dagr, *dies dominica*, Søndagen.

Drottins-svik, *perduellio*, *apostasia*, Forræderie mod sin Herre.

Drottins-sviki, v. svikari, *proditor domini perduellis*, en som forraader sin Herre. 2) *proditor communitatis v. patriæ*, en Landsforræder. 3) *servus percussor domini*, en Træl eller Tjener som lader sig leje til at dræbe sin Herre.

Drottna (at drottna), *imperare*, hersker, byder over, regjerer.

Drottníng, *f. regina*, en Dronning.

Dróttseti, *major domus regiæ*, Befalingsmanden i Kongens Gaard, Hofmarskalk; *it.* Commandør for Garden eller Livvagten. 2) *quæstor regius*, Kongens Kassemester, Skatolkasserer, Drost.

Dróttr, *m. fama vulgaris*, et Rygte, Folkesnak.

Dröfn, *f. unda maris*, en Bølge paa Søen, Vage.

Dröfnóttr, *undulatus*, *maculosus*, spettet, spraglet; *it.* bølget.

Drög, *n. pl. occasio*, Lejlighed, Omstændigheders Sammenføjning til at frembringe en vis Virkning. Hann lagdi drög til þess, *occasionem dedit*, han indrettede, magede det saa at.

Dröllr, *m. vide*, Drillir, en Følgesvend. 2) *onus molestum*, en svar, tung Byrde.

Dröngull, *m. cylindrus*, en rund, langagtig Figur af jevn Tykkelse, en Cylinder, Valise. 2) *complicatura pannorum*, en Pakke Klæde (á dráúgr).

Dröfla (at dröfla), *adhærere*, hænger ved, slæbes frem med. 2) *hæsitanter progredi*, gaar langsomt og slæbende.

Dröflur, *f. pl. vestes prolixæ*, *detritæ*, lasede, pjaltede Klæder.

Dröfull, *m. eqvus* (v. drasill), en Hest.

Dröttr, *m. piger*, *pedisequus*, en langsom, doven Følger, som slæber sig frem bagefter en.

Druckinn, *ebrius*, *temulentus*, beruset, drukken.

Druckna (at druckna), *submergi*, drukner, døer i Vand.

Drucknadr, *submersus*, *suffocatus*, druknet.

Drúldinn, *contortæ & angustatæ faciei*, opsvulmet i Ansigtet (som ved Anstrængelse); *it.* som har et surt eller sorgmodigt Udseende, som hænger med Lepperne. (*ut olim de imperatore Flavio Vespatiano scriptum est*, *qvalis cacantis est*).

Druldaleitr, *idem*, det samme.

Drumbill v. Drymbill, *m.* en Myre, *aranea bipunctata*, (*Faun Svec.* 1997). (*vid.* dorgdíngull).

Drumbr, *m. caudex*, *truncus*, *stipes*, et kort tykt uforarbejdet Stykke Træ. *metaph. homo agrestis*, *incivilis*, en Bondeklods. Hönum var drumbs, *difficilem & inhumanum se præbuit*, han var tvær, uvenlig, han lod ikke til at gjøre synderlig af Tilbudet, Forslaget.

Drumbslegr, *trunco similis, bliteus*, tvær, ubøjelig, klodset.

Drundi, *m. bos*, en Stud. 2) *barro*, et Tunhoved, ret en Stud.

Drundalegr, *inapplicabilis*, *inhumanus*, tør, uselskabelig.

Drúngi, *m. molestia, onus*, Besvær, Tyngde. 2) *gravedo capitis*, Snue.

Drúnginn, *ravus*, hæs. 2) *grandisonus*, som har en grov, stærk Stemme. (*vid.* Þrúnginn & svefndrúngi).

Drusi, *m. homo rusticus, insolens*, en plump, klodset en; *it.* en grov Karl. (*à* dreiss).

Drusamenni, *n. idem, grobianus*, det samme.

Drútr, *m. ovum subventaneum*, et Vindæg.

Drýgi (at drýgia), *continuare*, forlænger. 2) *per parsimoniam augere*, *parcere*, drøjer, besparer. 3) *patrare exercere*, udøver, begaar. Drýgia dvöl, *continuare moram*, forlænge sit Ophold. Drýgia föng sín, *rebus suis parcere*, spare, *it.* forøge sit Forraad (især af Levnetsmidler). Drýgia dád, *virtutem exercere*, gjøre godt, vise sin Duelighed.

Dryckia, *f. potatio*, Drikken, Drikkelav.

Dryck, dryckin, *f. idem*, det samme. Sniólfr sat at dryckinni med biskupi, *Sniolfus cum episcopo combibit*, Sniolf var i Drikkelavet hos Bispen, Sniolf og Bispen bleve siddende og drak sammen.

Dryckiar-bolli, *m. potistris*, et Bæger.

Dryckiar-blanda, *f. oxycratum*, Valle, Syre.

Dryckiar-horn, *n. hirnea*, et Horn at drikke af.

Dryckiu-skutill, *m. idem*, det samme (af mindre Slags).

Dryckiar-kanna, *f. cantharus*, et Drikkekrus, en Ølkande (egentlig en stor Kande af Træ som stedse staar i Folkestuen med Valle og Vand sammenblandet).

Dryckiar-kér, *n. poculum*, *crater*, *capula*, et Bæger, Drikkekar.

Dryckiu-madr, *vinolentus*, *bibax*, en Drukkenbolt, Dranker.

Dryckiu-rútari, *m. idem*, det samme.

Dryckiu-skál, *f. crater*, *scaphium*, *phiala*, en Drikkeskaal, Pokal; *it.* en stor Skaal, en Punsebolle.

Dryckiur, *f. pl. convivia*, *compotationes*, Gjæstebude, især Drikkegilder. Þar vóru dryckiur miklar, *compotationes ibi freqventes erant*, der vare hyppige store Gilder, Drikkelav.

Dryckr, *m. potus*, *haustus*, en (vis) Drik.

Dryn (drundi, at drynia), *mugire*, brøler, drøner.

Drynr *v.* Drunr, *m. mugitus*, Drøn, en stærk hul Lyd.

Drýp (draup, hefi dropid, at driúpa), *stillare plucre* (*angl.* to drip), drypper, falde draabeviis. Ecki drýpr nú af hönum, *modestissime se gerit*, nu er han ganske stille, spagfærdig. Hönum drýpr ecki í augu, *in deliciis vivit*, han lever ret i Glæde og Gammen.

Drægia, *f. mora*, *tarditas*, Sendrægtighed, Tøven.

Drægiulegr, *tardus, cunctabundus*, som nøler eller ser ud til at være sendrægtig.

Drægsl v. Drægsli, *n. femella prolixis & sordidis vestibus*, et Fruentimmer som klæder sig uordentlig og urenfærdig.

Drægslislegr, *lentus*, sendrægtig, langsom.

Drægr, *qvi trahi v. tolerari potest*, som kan bæres, drages; *it.* som er til at holde ud, o: taalelig. Pad helld ég hönum drægr, *hoc illi tolerabile credo, v. sufficiet ei*, det troer jeg han kan taale; *it.* det bliver ham nok, formoder jeg. Hann er valla drægr heder det i Søsproget naar Vinden blæser saa stærk imod, at man neppe kan ro en Baad frem.

Dræmr, *tardus, segnis*, sendrægtig, langsom. Hann tók dræmt undir, *tarde v. ægre annuit*, han fandt derved noget betænkeligt, gjorde Vanskeligheder.

Dræpr, *reus convictus, mortem promeritus*, skyldig til Dødstraf, dømt fra Livet.

Dræpr v. hæl-dræpr.

Dræplíngr, *m.* v. Dreplíngr, et kort Digt af Verseart som en drápa.

Dræsa, *f. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *vestes dissolutæ, et aliud qvod gressum moratur*, opløst, Skjødesløst hængende Paaklædning; *it.* noget som snor sig for Fødderne af en Gaaende og derved forsinker.

Dvali, *m somnus*, Søvn. 2) *deliqvium*, Besvimelse, Dvale. 3) *mora*, Ophold, Tøven. Hann ligr í dvala, *deliqvium patitur*, han ligger i Afmagt.

Dvalsamr, *cunctabundus*, som ofte tøver, sen.

Dvalsa (at dvalsa), *morari*, opholder mig, nøler, bier.

Dubba, *f. libertina, qvæ qvondam vapulavit*, en frigiven Slavinde (eller født af frigivne Forældre) forhen vant til at faa Hug.

Dubba (at dubba), *cædere, verberare*, slaar, giver Hug. Dubba til riddara, *eqvitem creare*, slaa en til Ridder. (*angl.* to dub, *armare*, bevæbne; ogsaa at slaa til Ridder).

Dubl, *n. aleatorum jactus, v. lusus* (*vid.* tabl), Doblen, Brætspil, især med Tærninger. 2) *dolium retis v. anchoræ funi supernatans*, en Bøje, o: ved et Anker, Garn, o. s. v.

Dubla (at dubla), *urinare*, dykker (om en Svømmer som gaar under Vandet og kommer op igjen 2) at dubla peníngum, *pecunias aleæ submittere*, at spille Terninger om Penge, doble.

Dublari, *m. aleator*, en Dobler, Spiller.

Dúdi, *m. vestes plumatæ*, fine Peltsklæder (à dún), *it.* Sengedyner og Puder med Fyld af Dun.

Dúda (at dúda sig), *molliter vestiri plumis*, klæde sig tykt og varmt; *it.* pakke sig ind.

Dudra (at dudra), *levi opere immorari*, nøler so længe over et ubetydeligt Arbeide.

Dudr, *n. levis opera*, en ubetydelig Syssel.

Dudr, *m.* v. Dunr, Knald, Bulder igjennem Luften.

Dvel (dvaldi, hefi dvalid, at dvelia), *morari operi*, opholder, tøver. (*angl.* to dwell, *habitare*, boe). Dvelia fyrir, *impedere*, hin=

drer, foraarsager Ophold. 2) *sustentare*, underholde. Hvad dvelr þig, *qvid impedit te*, hvad hører du efter, hvad er der i Vejen for dig.

Dverg-hundr, *canis melitæus* (*vid.* kovarni), en liden (fuldvoxen) Hund, en Bologneser, Skjødehund, Fruerhund.

Dverga-smidi, *n. fabrica affabre & artificiose elaborata*, et særdeles kunstigt Stykke Arbejde (i Metal).

Dvergmál, *n. echo*, Gjenlyd.

Dvergspeni, *m. papilla superflua, plerumqve sicca & occlusa rumæ vaccarum 5ta v. 6ta*, en blind Patte (paa Fruentimmer og Kjør eller Malkefaar, Geder 2c), o: en Patte over det sædvanlige Tal, som ingen Melk giver.

Dvergr, *m. nanus, pygmæus* (*angl.* dwarf), en Dværg.

Dúfa, *f. columba, ales veneris*, en Due.

Dúfu-steggr, *m. columbus*, en Handue, Durik.

Dúfu-úngi, *columbulus*, en Dueunge, Duekylling.

Dúfna-hús, *n. columbarium*, et Dueslag.

Dugandi-madr, *virtuosus, homo frugi*, en duelig, driftig Mand, ferm Karl.

Duganlegr, *habilis*, duelig (til noget).

Dugi (at duga), *pollere, sufficere*, duer, formaar, er tilstrækkelig; *it.* hjelper.

Dugga, *f. navis piscatoria*, en Fiskerjagt, Hukkert, o. s. v.

Duggara-les, *crassissimum lanificium in usum nautarum*, grovt Uldengods (saadant som Fiskere gjerne bruge).

Duggari, *m. nauta, piscator*, en som farer med et Fiskefartøj (o: større end en Baad).

Duglaus, *pavidus, homo nauci*, som ikke har Kraft eller Mod, et Drog.

Dugnadarlaus, *idem*, det samme.

Dugnadarleysi, *n. ignavia*, Uduelighed, Mangel paa Virksomhed og Kraft.

Dugnadr, *m. virtus actuosa*, Duelighed, ædel Virksomhed. 2) *auxilium*, Hjelp, Understøttelse.

Duglegr v. Duganlegr, duelig, habil.

Duglega, Duganlega, *fortiter, cum effectu*, med Kraft.

Dugr, *m. vigor animi, vires*, Sjels- og Legemsstyrke. Hann er ecki dugs, *abjecti animi est*, han er modløs.

Dúi (dúdi, hefi dúd, at dúa), *reciprocare, motare*, bevæger, trækker frem og tilbage. Dúa færi, *funem piscatorium motare*, angle. Dúa fótum, *pedes motare*, holde Fødderne i Bevægelse. Dúir undir fæti, *pede pressum sponte se recipit, v. elevat*, det giver efter naar man træder paa, er elastisk at gaa paa.

Dvína (at dvína), *desinire, detumescere*, aftager, holder op. Þad dvínar, *cessat*, det holder op.

Dvínan, *f. cessatio*, Afladelse, Ophold.

Dúkr, *m. mappa, gausape*, en Borddug, Bordklæde. 2) *textura*, et Stykke vævet Tøj, fornemmelig Enskjefte. Hann kom eftir dúk og disk, *post festum, v. post evacuatas & detectas mensas venit*, han kom først da

ælting var forbi (egentlig: først da der var taget af Bordet).

Dul, *f. præsumtio, arrogantia*, Indbilskhed. 2) *stultitia*, Daarlighed. Kénniz dælskr vid dul, *stultus ex præsumtione & arrogantia dignoscitur*, Daaren er god at kjende derpaa at han bilder sig meget ind.

Dula, *f. velamen, stragulum*, et Skjul, lidet Dække. 2) *idem ac* dul, alt for høje Tanker om sig selv; *it.* Taabelighed.

Dulr, *m. vid.* Dul, Daarskab, Indbildskhed. At draga dul at sér, *sibi nimis arrogare*, synes for godt om sig selv. Dulurinn hefr márgann drepit, *arrogantia multos pessum dedit*, Stolthed har mangen fordærvet.

Dular-fullr, *arrogans*, stolt, indbildsk.

Dular-klædi, *n. persona*, Forklædningsdragt.

Dular-madr, *personatus, larvatus*, forklædt, som søger ikke at blive kjendt.

Dular-mál, *vulgo* dulsmál *puerperium occultum, cum expositione infantis*, Barnefødsel i Dølgsmaal; *it.* enhver Ting man søger at holde skjult, Dølgsmaal.

Duldr, *cæcus, inscius, non videns*, som holdes i Uvidenhed om en vis Ting, en for hvem en vis Ting holdes skjult, uvidende.

Dulinn, *idem*, det samme. Dulinn em ég þess, *me fugit*, man skjuler det for mig, jeg veed det ikke.

Dulkofri, *m. persona*, en som ikke vil kjendes.

Dulkofralegr, *abstrusæ mentis & vocis*, som lader til at være en forklædt, ser ud som han vilde være ukjendt.

Dull, *n. vid.* Bull, uordentlig Sammenblanding.

Dulla (at dulla), *sordide confundere*, mænger, blander uordentlig det ene i det andet.

Dul-mæli, *n. secretum, verba secreto commissa*, en Hemmelighed.

Dul-yrdi, *n. pl. verba obscura*, en mørk Tale.

Dumba, *f. caligo*, Taage; *it.* mørkladen Farve.

Dumbaz (at dumbaz), *obmutescere*, bliver stum, tavs, forstummet.

Dumbi, *mutus, elingvis*, stum, (*angl.* dumb).

Dumbinn, *furvus*, dunkel, mørkladen af Farve.

Dumla, *f. massa butyri recentis*, nykjernet Smør, ɔ: saameget som der ad Gangen forarbejdes, en Kjerning. (*vid.* damla).

Dumbóttr, *obscuri coloris*, dunkel af Farve, mørkladen.

Dumbu-litr, *color surdus, lentus*, uanselig, mørk, mat Farve.

Dumbúngr, *m. obscuritas aeris*, taaget, tykskyet Luft.

Dumbúngs-vedr, *idem*, taaget Vejr.

Dumbr, *m. gigas*, en Jette, Kjæmpe. 2) *idem ac* dumbi, stum, maalløs.

Dumma (at dumma), *hærere*, forbliver uforandret, bliver ved. Láta dumma, lade staa til.

Dummado, *vox nutricum*, Ammernes Rynneudtryk, som "lullu, lullu" hos de Danske.

Dumpa (at dumpa í árum), *qvam lentessime remos movere*, holde Aarene i liden Bevægelse, ro ganske sagte; *it.* falde uformodentlig igjennem, plumpe i, dumpe i.

Dún, *m. pluma mollissima*, Dun.

Duna, *f. tonitru*, Tordenskrald. 2) *fremitus*, Bulder, hul og langsom Lyd (fornemmelig underjordisk eller i Luften). Þeir heyrdu dunur miklar, *ingentes fremitus audiere*, de hørte stærke hule Drøn.

Duna (at duna), *tonare*, *tonitruare*, tordner.

Dúna-logn, *n. adeo mollis aer, ut mollissima pluma nullam sentiant auram*, Blikstille, ɔ: naar ikke en Fjær røres af Vinden.

Dún-bedr, *m. culcita plumea*, et blødt Leje.

Dund, *n. mora*, Tøven, Ophold.

Dunda (at dunda sig), *tardare*, nøler, tøver.

Dundari, *m. cunctator*, en Nøler, en som aldrig bliver færdig.

Duni, *m. ignis (poet.)* Ild.

Dúnka (at dúnka), *resonare*, giver hul Gjenlyd.

Dúnkr, *m. resonantia*, hul Gjenlyd (f. Ex. naar en Sten kastes i dybt Vand).

Dún-koddi, *m. pulvillus plumeus*, en Pude med Dunfyld.

Dúnklædi, *m. pl. vestes plumeæ*, Dunklæder, ɔ: meget varme, som fine Peltser ꝛc.

Dúnfæng, *f. culcitra plumea*, en meget blød Seng; *it.* en Dyne med Dun.

Dún-svæfill, *m. vid.* dúnkoddi, en liden Hovedpude med Dunfyld.

Dún-tekia, *f. plumarum proventus*, Indsamling af Dun.

Dún-vöttr, *m. chirotheca plumea*, en enkelt Vante eller Hanske laaden inden i, en Hanske af fint Peltsværk.

Dunr, *m. vid.* Duna, Tordenskrald; Drøn, hul Lyd i Luften eller under Jorden. Þeir ridu allir heim í einum dun, *continuo pedibulo v. sonitu omnes ad domum eqvitarunt*, de red alle i en Fart hen til Gaarden. Vargr kom í sauda dun, *ex improviso lupus in fabula affuit*, Ulven kom farende midt ind i Faareflokken.

Dvöl, *f. mora*, Tøven, Forsinkelse. 2) *mansio v. sustentatio certa*, Underholdning, Ophold.

Dupt, *n. pulvis*, Støv. 2) *purgamenta*, Fejeskarn.

Dupta (at dupta) *pulverem ejicere*, støver ned, banker ud. 2) *dispergere*, udspreder, strøer ud, bestøver.

Duptugr, *pulverulentus*, støvet.

Dúr, *m. nubes somni*, kort Søvn, en Blund. Þad dettr upp úr dúrnum, *ex improvisu venit*, inden man veed et Ord af det.

Dúra (at dúra), *per intervalla dormire*, vaagner af og til, smaasover, blunder.

Dúriki, *m. columbus*, Durik, en Handue.

Durlaz (at durlaz yfir), *occultari*, skjules, fordølges.

Durnir, *m. vid.* Búri, en Kaskelot, *physether macrocephalus* (*syst. nat.* 107). 2) *nom. pr. gigantis*, en Jettes Navn.

Dusi (at dusa), *inhalare*, *cubare*, ligger hen ved noget, daaser. Dusa nidr, *cernuare*, bøjer Hovedet dybt forover; *it.* putte sig ned i Dynerne. Dusa vid, *adhalare*, ligge (især med Hovedet) tæt hen til noget.

Dusill, *m. servus*, en Livegen, Træl.

Dusilmenni, *n. idem*, det samme.

Dusniáll, *m. pusio*, en Pusling, en liden Dreng eller Pige. (*à* niáll *v.* nióli, ɔ: *caulis*, Stammen af en Plante).

Dust, *n. pulvis*, Støv, Pulver. (*angl.* dust), *it.* Banken, Slaaen.

Dusta (at dusta), *pulverem excutere*, banker, ryster Støvet af. 2) *pulvere conspergere*, overstøver, støver til. 3) *verberare*, slaar giver Hug.

Dustl, *n. levis & continua opera*, et ubetydeligt, langsomt Arbejde.

Dustla (at dustla), *sordibus everrendis vacare*, gjør rent, fejer, *it.* ryster Støvet af.

Dustera (at dustera), *in arenam descendere*, gaar frem for at tage Del i en offentlig Kampøvelse, som Bryden, Fægten ꝛc.

Dusúngr, *m. servulus cunctator*, en Nøler af en Karl, sendrægtig Tjener.

Dý, *n. lama v. lacuna viridi musco obsita*, en Vandpuds, liden Sump, omgiven af grønt Mos.

Dý (dúdi, at dýa), *vid.* dúi, bevæger, drager frem og tilbage.

Dygd, *f. virtus, pietas*, Dyd, Retskaffenhed.

Dygda-ríkr, *virtuosus*, dydig, dyderig.

Dygdugr, *idem*, det samme.

Dygda-ríki, *n. virtus constans*, stadig Dyd, Retskaffenhed i ens hele Forhold.

Dyggilega, *fideliter*, med Troskab.

Dyggilegr, *bonæ fidei*, *fidelis*, trofast, oprigtig.

Dyggr, *fidus*, tro, som man kan stole paa. Þorvardr var í dyggum pantzara, og þad gaf hönum líf, *Thorv. indutus erat inviolabili paludamento, qvod illi vitam servavit*, Thorvard var iført en dygtig Brynie og det reddede hans Liv.

Dyl (duldi, at dylia), *celare*, *occultare*, fordølge, skjule. Hann dylr þess, *inficias it*, han benægter det; og dylst vid þad, *meliora præsumo*, det er dog vel ikke saa galt haaber jeg. Hann duldiz þess, *ignorantiam simulavit*, han stillede sig ganske ukyndig, uvidende an om den Ting.

Dylgiur, *f. pl. sermones obliqvi, cum animo infenso*, tvetydige Ord, fremsagte i vred Hu enten som Bebrejdelser til den man taler med eller for at gjøre tredie Mand mistænkt.

Dylgiulegr, *suspectæ fidei*, mistænkelig, ɔ: som ikke er at tro eller stole paa.

Dylgiulega, *suspecto, non tuta fide*, mistænkeligen.

Dylminn, *latebras qværens*, som søger Skjul, vil være ubemærket.

Dymbill, *m. crotalum ligneum*, en Klappert, en

Trærangle at slaa Takt med til Dans. (á dumbi).

Dymbil-vika, *septimana sancta*, *v. passionis*, Dimmelugen, Ugen før Paaske, den stille Uge.

Dymil-dægur, *n. pl. idem*, det samme.

Dyn, *n. vid.* Dunur, et Drøn, hul Lyd; *it.* Tordenskrald.

Dynr, *m. idem*, det samme.

Dyn (dundi, at dynia), *sonare*; *resonare*; drøner, giver hul Lyd, suser. 2) *irruere*, vælder ind eller ned paa, styrter ned over. Hrídin dynr yfir, *procella cum strepitu irruit*, det er, bliver en styrtende Regn med Blæst. Hvad sem ádynr, *qvicqvid obvenerit*, hvad der end møder. Blódid dundi og tárin tídt, *creberrima erat stillatio, tum sangvinis, tum lacrymarum*, Blod og Taarer randt paa engang i Mængde.

Dynbialla, *f. tintinnabulum*, en Bjelde, liden Klokke.

Dýna, *f. culcitra*, en Sengedyne. 2) *stragula eqvorum*, en Sadeldyne. (á dún).

Dýngia, *f. pulvinar*, en Hovedpude, et Hynde. 2) *acervus*, *congeries*, en Dynge, Stak. 2) *nidus*, en Fuglerede. Álfta-dýngia, *olorum nidus*, en Svanerede. 3) *cubile v. gynæceum*, et særskilt Hus eller Fløj af en Hovedbygning hvor Folk plejede at sove; *it.* et Hus hvor Fruentimmerne plejede at opholde sig, en Fruerstue.

Dýnkr, *m. vid.* dúnkr, et hult Knald eller Gjenlyd.

Dynr, *n. concussio*, Rysten, Støden op og ned, ej meget stærk.

Dyntr, *m. idem*, et sligt enkelt Stød.

Dynta (at dynta), *qvatere*, støder, ryster lidt op og ned. Dynta sér, *corpus qvatere*, ryste Kroppen.

Dýpi, *n. profunditas*, Dybde; *it.* Dybet.

Dýpt, *f. idem*, det samme.

Dýpi (at dýpa), *profunditatem augere*, fordyber, forøger Dybden. Hér dýpir, *hic vergit in profundum*, her bliver det dybere, (især om Vand som gaar højere).

Dýr, *pretiosus*, *carus*, dyr, af stort Værdi, dyrebar. (*angl.* dear).

Dyr, *n. pl. ostium*, *janua*, en Doraabning. Hann geck framm í dyrin, *ad januam se contulit*, han gik ud i den aabne Dør.

Dýr, *n. animal*, et Dyr; *it.* en Ræv. Sem lifir á sió og landi, *amphibium*, et Tvedyr, ɔ: som opholder sig deels paa Landet deels i Vandet. Grimt, *bellua fera*, et grumt Dyr, ɔ: af grum Natur. Ótamid dyr, *fera*, et utæmmet Dyr.

Dýra-bogi, *m. cassis*, en Rævesaks.

Dyra-dómr, *judicium ad fores veterum*, en Kjendelse, højtidelig opsagt eller forkyndt i den aabne Dør af en dertil bestemt offentlig Bygning.

Dýra fylgsni, *n. lustrum*, en Dyrehule, vilde Dyrs Bolig.

Dýra-gardr, *vivarium*, *theriotrophium*, et ind-

hegnet Sted hvor vilde Dyr indsluttes, en Dyrehave.

Dyra-gætti, *n. pl. sublimen, cum limine et postibus*, en Dørkarm, ɔ: de to Tvertræer og Dørstolperne sammenføjede og opsatte. Klaufi hristi af sér dyra-gættin, *Klöfius totum frontispicium domus disjecit*, Kløjve rystede hele Dørindfatningen af Lave.

Dýra-hríngr, *limbus duodecem signorum cælestium, zodiacus*, Ekliptiken, de 12 Himmeltegns Række, Dyrekredsen.

Dyra-hríngr, *m. cornix*, en stor Ring (af Messing, Jærn eller Malm) fæstet med Krampe udvendig paa en Dør istedet for Haandgreb.

Dyra-loft, *n. contignatio vestibuli*, et Værelse over Hovedindgangen til en Gaard eller Hus; *it.* Brædeloftet derover, Portloft.

Dýra-net, *n. plaga*, et Jægergarn, ɔ: at fange Vildt i.

Dýra-ríki, *regnum animale*, Dyreriget.

Dyra-stafir, *m. pl. postes*, Dørstolper.

Dyra-tré, *n. sublimen, hypershyrum*, Tvertræet over en Dør, Dørtræ.

Dyra-umbúníngr *vid.* Dyra-gætti, de fire Træer hvori en Dør falder ind naar den lukkes.

Dýra-veidi, *f. captura ferarum*, Jagt, vilde Dyrs Jagen.

Dyra-vördr, *m. janitor*, en Dørvogter, Portner.

Dyra-vördslu-kona, *janitrix*, en Dørvogterske.

Dýr-bit, *n. morsus ferarum*, Bid af vilde Dyr (fornemmelig af Ræven); *it.* den Ødelæggelse Ræven anretter blandt Faarene.

Dýrd, *f. gloria, honos*, Ære, Priis; *it.* overordentlig Prægt og Glands, Herlighed.

Dýrdlegr, *gloriosus, augustus*, prægtig, majestætisk, herlig.

Dýrdlega, *gloriose, magnifice*, med stor Prægt og Herlighed.

Dýrdlíngr, *m. indiges, divus*; en Helgen.

Dýr-gylldr, *pretiosus*, kostbar.

Dýr-gripr, *cimelium, res pretiosa*, en Kostbarhed.

Dyrgía, *f. mulier pygmæa, nana*, en Dværginde. 2) *crassa & deformis fæmina*, et Fruentimmer af tyk, klodset Væxt.

Dýr-hundr, *canis venaticus*, en Jagthund.

Dýri-dagr, *festum corporis christi*, Kristi Legemsfest, ɔ: den 28de Maji.

Dýri-dómr, *extremum judicium*, den yderste Dom.

Dyrka (at dyrka), *colere, venerari*, dyrker, røgter med Omhyggelighed; *it.* tilbeder, ærer.

Dyrkan, *f. cultus religiosus*, Gudsdyrkelse; *it.* Røgt, Dyrken.

Dyrkari, *m. cultor*, en Dyrker.

Dýrkéyptr, *magno pretio emtus*, dyrekjøbt.

Dýrleiki, *m. caritas*, Dyrhed.

Dýrmætr, *pretiosus*, dyrebar.

Dýr-qvedid vers, *versus elaboratus*, et Vers gjort paa særdeles kunstigt Metrum.

Dyrriki, *m. v.* Duriki, en Handue, Duerik.

Dýrtíd, *f. annonæ caritas*, Dyrtid, almindelig Mangel paa simple Nødvendigheder. At göra dýrtíd, *excandefacere, v. incendere annonam*, at gjøre, foraarsage Dyrtid.

Dyst, *n. eqvestre certamen,* Kamp imellem Ridende, et Rytterslag, naar Kavalleri slaaes mod Kavalleri. (*v.* dust, Støv, *qvod pulverulentos faciat*, nemlig at de Kjæmpende bleve overstøvede).

Dædi, *n. opus*, et tilendebragt Foretagende, Daad.

Dæda, *f. idem*, det samme. (*utrumqve inusitatum, nisi in compositis*, begge ubrugelige undtagen i Sammensætning, *sic*: ódædi, fordæda; *Danis*: Misdæder, *maleficus*, ódádamadr).

Dægradvöl, *f. v.* Dægra styttíng, Tidsfordriv. 2) *maschina ludica*, det Redskab, hvormed Ringeleg spilles, Timering.

Dægra-mót, *n. pl. noctis & diei confinium, vulgo, prima lux, tempus antelucanum*, Tidspunktet da Nat og Dag mødes, især om Morgenen, ɔ: Dagbrækningen. 2) *gallicinium*, Hanegalstiden om Natten. Þú dettr ei nidr vid dægra-mótin, *constantis & intrepidi animi es*, du lader dig ikke let forbløffe. At detta nidr vid dægra-mótin, *in horas mutari*, at miste sin Fatning, blive ganske forbauset.

Dægra-styttíng, *f. consumtio otiosi temporis*, Tidsfordriv. At stytta sér dægr, *terere tempus*, forkorte sig Tiden, fordrive den.

Dægur, *n. semissis diei naturalis, nycthemerum*, en Dags- eller en Nats-Tid, ɔ: 12 Timers Tid.

Dægilegr, *pulcher, decorus*, dejlig, meget smuk.

Dækja, *f. ancilla torpida*, en sandsesløs, upaapasselig Tjenestepige.

Dæla, *f. locus depressus, lacuna*, en liden lavtliggende Plads, en liden Del. 2) *antlia, haustrum*, en Bøtte eller Kar hvormed Vandet ved Hjelp af en Junge føres neden fra op ad, pompes, vindes op; en Brøndspand, Pompe. *metaph. flumen orationis*, en vedholdende hæftig Tale. Hann lét dæluna gánga, *cum affectu fluxere illi verba*, han snakkede i et væk, Pokker et Øre af. (*sæpe sumitur pro increpatione invectiva & impotenti*, gjerne naar en bliver længe ved at skjælde og smælde).

Dælu-kér, *n. haustrum*, et Pompekar, Brandspand (*v.* dæla i anden Bemærkelse).

Dælu-austr, *anthliæ haustus*, Pompen, Vandets Ophalen ved Maskineri.

Dæld, *f. lacuna*, en liden Dal, lavtliggende Plads. 2) *mare, lacus*, en Indsø.

Dæll, *mansvetus, affabilis*, høflig, artig, god at komme til rette med. 2) *liber*, fri (i daglig Omgang), utvungen; *it.* gavnlig; *it.* let, ikke vanskelig. Páll Iarl var hógvær og dæll at öllu vid fólkid, *Paulus comes mitis erat & vulgo affabilis*, Jarlen Paul var nedladende (mild) og høflig mod alle. Dællt er heima hvört, *domi qvodqve liberum*, hjemme er enhver utvungen, i sit eget Hus har man den største Frihed. Göra sér dællt vid einn, *licentius cum aliqvo conversari*, være fri imod en, i Omgang med en. Það var hönum dælst, *illud ei maxime proficuum erat*, det var det bedste, tjenligste for ham; *it.* det var

ham det letteste. Ecki þókti dællt, at rádaz á dyrin, *non extra periculum fore videbatur, januam aggredi*, det syntes ikke raadeligt, ikke just nogen let Sag, at søge til Døren, Udgangen. Dæll, *pr. vallestris, in valle domesticus*, som hører til, boer i en Dal.

Dælir, *m. pl. vallestres*, Beboere af en Dal. (*in compositis vulgo notum*, sædvanlig sammensat med Dalens Navn f. Ex. vats-dælir, laxdælir &c. Þórarinn feldæll, Sturl. S. *vid.* ódæll, balstyrig; indæll, yndig.

Dællegleiki, *m. libertas, familiaritas*, fri og utvungen, fortrolig Omgang, Frihed i Opførsel. Kolb. mælti: miög kénnir dælleg-leika af vorri hendi, meir enn verdleiks ydar, *Kolb. ait. hic se nimis prodit familiaritas nostra infra vestri debitum honorem*, her er Friheden, sagde Kolbein, (det utvungne) i vor Opførsel meget kjendeligere end eders Værdighed. Sturl. S. 2. 13.

Dælleiki, *m. idem*, det samme. Þeir létu sér allt vera í dælleikum, *omnia sibi libera fecere*, ɔ: *pro lubitu rapuere*, de brugte al muelig Frihed, foretog sig hvad de fandt for godt, ɔ: de røvede alt hvad de lystede.

Dælska, *f. nimia libertas, impotens familiaritas*, alt for megen Frihed, ubeskeden Paatrængenhed. *qs.* dælifka, *v.* dalifká *á* dalr, *eadem notione, ac* heimska, *loco* heimiska *á* heimr.

Dælskulegr, *stultus, arrogans*, overmodig, indbildsk.

Dælskulega, *stulte, arroganter*, med Overmod.

Dælskr, *stultus, inexpertus*, tølperagtig, dum og stolt. Kénniz dælskr af dul, *ex præsumtione, stultus agnoscitur*, Indbildskhed er Daarens Særkjende.

Dælugleiki, *m. v.* Dælleiki, fri, utvungen Opførsel. Hann neitir dælugleika, *ultra modum indulget familiaritati*, han er temmelig fri, næsten ubeskeden, bruger sin Frihed.

Dæmi, *n. exemplum*, et Exempel, Lignelse. (*in compositis fere idem ac* dómr, *sic.* jarl-dæmi, jarldómr, biskups-dæmi, biskupsdómr, i sammensatte Ord som oftest det samme som -dómr, ɔ: -dømme, f. Ex. et Jarldømme, Bispedømme o. s. v., *it.* réttdæmi, Retfærdighed, Upartiskhed, saa og en retfærdig Dom i enkelt Sag. Siálfdæmi, Raadighed, Ret at dømme i sin egen Sag, Voldgaft.

Dæmalaus, *incomparabilis, sine exemplo*, som er uden Eksempel, mageløs.

Dæma frodr, *philosophiæ exemplaris peritus*, som har Færdighed i at fremsætte Eksempler.

Dæmi-saga, *f. similitudo*, en Lignelse. 2) *fabula*, en Fabel.

Dæmi (at dæma), *judicare, sententiam ferre*, dømmer, eragter, kjender. Dæma forbleypi, *præjudicare*, dømme overilet, eragte fordomsfuldt. Dæma af landi, *v.* útlægann, *proscribere*, dømme til Landsforviisning, fredløs. Dæma til dauda, *capite damnare*, dømme fra Livet, til Døde.

Dæſi (at dæſa), *fatigare*, udmatter, trætter, ɔ: gjør træt. 2) *ingemeſcere facere*, bringe til at ſukke. (*v.* daſa, afkræfter & daſadr, træt, udmattet).

Dæſtr, *labore defeſſus*, udmattet, træt af Arbejde.

E.

Ebbi, *m. nomen propr. viri. Senex querulus*, en Mands Egennavn; en gammel vranten Knark; *huic affine eſt angl.* to ebb *recedere & dan.* Ebbe *receſſus maris*, det Engelſke ebb, og det Danſke Ebbe, ere maaſkje beſlægtede dermed.

Eda, *aut*, eller. Hann eda hinn, *hic aut ille*, denne eller hin. Eda ecki, *nec ne*, eller ikke.

Edda, *f. proavia*, Oldemoder. Módir heitir ein, amma önnur, edda hin þridia, *mater una v. prima eſt, avia ſecunda, tertia proavia*, den første er Moder, den anden Bedſtemoder, den tredie Oldemoder. 2) *nomen libri, de religione & mythologiis veterum ethnicorum, qs. prima mater ethnicæ religionis*, Edda, ɔ: den Bog der afhandler Nordens gamle Religion og Gudelære.

Edduborid qvædi, *ſynonymis poëticis refertum carmen*, et Digt, fuldt af poetiſke enstydende Ord.

Edalborinn, *nobilis, vide* adalborinn, ódalborinn, adelig, af adelig Herkomſt.

Edal-madr *vide* adalmadr.

Edal-ſlegt, *f. nobilitas*, Adelſkab.

Edal-ſteinn, *m. gemma*, Ædelſteen. adalſteinn.

Edik, *n. acetum*, Edike.

Ediks-flaſka, *acetabulum*, Edikekrukke, Edikeflaſke.

Ediks-blanda, *f. poſca*, en Drik, ſom er blandet med Edike.

Edla, *nobilis*, adelig, af adelig Herkomſt.

Edla, *f. inſectum proliferum*, en Øgle; *it.* en drægtig Amfibie eller Inſekt. Ef edla ſkrídr í mann, *ſi inſectum proliferum irrepſerit in hominem: ſc. ubi calor inteſtinorum exponit ova inſecti etiamſi illud intereat*, derſom et drægtigt Inſekt kryber ind i et Menneſke. á edli.

Edli, *n. natura, indoles, genius*, Natur, naturlig Beſkaffenhed.

Edli-borinn, *legitimus*, ægtefødt. Einn er ſona minna ecki edliborinn, *unus filiorum meorum illegitimus eſt*, Laxd. S. en af mine Sønner er ikke ægtefødt, ɔ: Slegfredſøn.

Edlis-legr, *naturalis, genuinus*, naturlig, ægte.

Ef, *ſi, modo*, om, derſom. Enn ef, *ſin*, men derſom.

Efa (at efa), *dubitare*, tvivle, drage i Tvivl. *olim*, íſa.

Efa-blandinn, *dubius*, uvis, tvivlraadig.

Efalaus, *indubius*, utvivlsom, vis.

Efalauſt, *indubie*, uden Tvivl.

Efanlegr, *dubitandus*, som man kan tvivle om.

Efaſamr, *dubioſus*, tvivlsom, uvis.

Efaſemi, *f. dubitatio*, *dubium*, Tvivl, Tvivlsomhed.

Efi, *m. idem.*

Efli (at efla), *firmare*, *roborare*, *vires addere*, styrke, bestyrke, give Kræfter.

Efling, *f. incrementum*, *promotio*, Tilvækst, Formerelse, Bestyrkelse.

Efldr, *robuſtus*, *manu fortis*, stærk, tapper. 2) *promotus*, styrket, formeret.

Efnd, *f. fides promiſſi*, Opfyldelse (af et givet Løfte).

Efnadr, *opulentus*, *cui ſatis eſt*, formuende.

Efnamadr, *idem*, *ſed ſubſt.*

Efnalaus, *pauper*, fattig, uformuende.

Efnaleyſi, *n. res lapſæ*, *penuria*, Uformuenhed, Fattigdom.

Efni (at efna), *materiam colligere*, samle Materie til noget, begynde at anlægge. 2) *fidem ſervare*, opfylde et givet Løfte. At efna heit, *idem.*

Efni, *n. materia*, Materie. 2) *cauſa*, *occaſio*, Aarsag, Anledning. 3) *facultates*, *res familiares*, Formue, Evne. 4) *argumentum*, Emne; *olim ſæpe nobis* Emni, *per notam metatheſin m pro f.*

Efnilegr, *habilis*, *idoneus*, bekvem, duelig, haabefuld. 2) *bonæ ſpei*, som giver god Forhaabning, haabefuld.

Efnividr, *m. materies lignea*, Gavntømmer, Gavntræ.

Eford, *n. exceptio*, Indsigelse, Undtagelse. 2) *dubium*, Tvivl.

Efra, *ſuperius*, *it. ſuperne*, højere, ovenfor.

Efri, *ſuperior*, højere, længere oppe, øvre. Efſtr, *ſupremus*, højest, øverst, først. Efri handleggr, *brachium*, den øvre Del af Armen fra Skulderen til Albuen, Overarmen. Efri hluti dags, árs, alldurs, *dies*, *annus*, *ætas adulta*, den første Del af Dagen, Aaret, Alderen.

Eftir, *ſecundum*, *poſt*, efter. Eftir ánni, *ſecundum amnem*, langs efter, med Floden, Aaen. Eftir veniu, *in morem*, *more*, efter Sædvane. Eftir rétti, *jure*, efter Ret og Billighed.

Eftirá, *poſtea*, *deinde*, derefter, dernæst.

Eftirbátr, *m. inferior in aliqva re*, som staar tilbage i en eller anden Ting. Hann var alldrei eftirbátr, er íllt ſkylldi vinna, *inter maleficos nunqvam non alpha erat*, naar det kom an paa at gjøre ondt, stod han aldrig tilbage.

Eftirbid, *f. exſpectatio*, Forventning, Oppebielse.

Eftirbíding, *f. idem.*

Eftirbreyting, *f. imitatio*, Efterlignelse.

Eftirburdr, *m. ſecundinæ*, *chorion*, Efterbyrd.

Eftirdrycki ur, *f. pl. repotia*, et fornyet, fortsat Gjæstebud.

Eftirdæmi, *n. exemplum*, Exsempel, Mønster.

Eftirför, *f. insectatio*, Forfølgelse, Eftersættelse. Veita eftirför, *persequi*, *instare*, forfølge, sætte efter.

Eftirfylgia (at eftirfylgia), *sequi*, efterfølge.

Eftirfylgd, *f. imitatio*, Efterlignelse. 2) *secutio*, *seqvela*, Efterfølgelse, det paafølgende.

Eftirgángsamr, *instans*, paatrængende, overhængende. 2) *severus exsecutor*, en stræng Fuldbyrder.

Eftirgángs-munir, *m. pl. supplicatio*, ydmyg Fremfærd, forbunden med Møje; ég féck þad med eftirgángsmunum, *supplicitus impetravi*, jeg fik det med Møje, med tiggende Bøn.

Eftirgrenslan, *f. percontatio*, Efterforskning, Undersøgelse.

Eftirherming, *f. mimesis*, den Handling, at efterligne en i Tale eller Gebærder, eller i begge Dele.

Eftir-hreita, *f. lactis ultima emunctio*, den sidste Melk, der ved Malkningen kommer af Kreaturene.

Eftir-hrídir, *f. pl. tormina post partum*, Efterveer.

Eftirkoma, *f. successio*, Efterfølgen, Efterkommen.

Eftirkomari, *m. successor*, Efterfølger.

Eftir-komendr, *m. pl. posteri*, *posteritas*, Efterkommere.

Eftir-lángan, *f. studium*, *desiderium*, Længsel, Forlængsel.

Eftirlaungun, *f. idem*.

Eftirlátsamr, *indulgens*, eftergivende.

Eftirlátsemi, *f. indulgentia*, Eftergivenhed.

Eftirlátr, *indulgens*, *morigerus*, eftergivende, føjelig.

Eftirleidis, *in posterum*, fremdeles.

Eftirleifar, *f. pl. reliqviæ*, Levninger. 2) *rudera*, Ruiner.

Eftirleit, *f. indagatio*, Eftersøgning, Randsagelse.

Eftirleytni, *f. idem*.

Eftirleitinn, *curiosus*, *indagator*, nysgjerrig, nøjagtig i at efterforske, opspore.

Eftirlits, *nimis sero*, *iterata observatione*, alt for silbig, ved en gjentagen Jagttagelse.

Eftirlæti, *n. indulgentia*, *obseqvium*, Eftergivenhed, Føjelighed. 2) *deliciæ*, *voluptas*, Fornøjelser, Behageligheder.

Eftirlætisfólk, *delicatuli*, som alt gaar efter Ønske; Vellystlinge.

Eftirmál, *n. actio cædis*, Drabs Forfølgning, Sags Anlæg for Drab.

Eftirmáls-madr, *actor*, *vindex cædis*, Eftermaalsmand, den som det tilkommer at forfølge en Drabssag.

Eftir-máli, *m. epilogus*, en Epilog (Eftertale).

Eftir-mynd, *f. effigies*, *imago*, Billede, Efterlignelse.

Eftir-mæli, *n. vide* Eftir-mál, *in pl. excusatio*

alieni delicti, Undskyldning for en af andre begaaet Forbrydelse eller Forseelse.

Eftir-rekstr, *m. adhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 2) *procuratio*, Tilsyn, Bestyrelse.

Eftir-réttir, *m. pl. mensæ secundæ, bellaria*, Eftermad, Efterretter, Konfekt.

Eftir-safn, *n.* (á akri), *spicilegium*, Aksfamling, Opsamling af Aks paa en Ager.

Eftir-siá, *f. idem ac seqvens.*

Eftir-sión, *f. inspectio*, Eftersyn, Tilsyn. 2) *pœnitudo*, Fortrydelse. 3) *desiderium*, Savn, Affavn, Længsel; ég liæ þér bókina til eftirsiónar, *librum, ut inspicias, commodo*, jeg laaner dig Bogen til Eftersyn; mér er eftirsión at því, ég var þá latr, *ejus ignaviæ me pœnitet*, jeg fortryder, at jeg dengang var doven; mér var eftirsión at þeim manni, *ejus viri desiderio tenebar*, jeg savnede den Mand.

Eftir-siónar-madr, *inspector*, Tilsynsmand, Opsynsmand.

Eftir-skil (at eftirskilia), *relinqvere*, efterlade.

Eftir-slæmr, *m. actus ultimus, deficiens*, den sidste Del af en Handling.

Eftir-spurn, *f. percontatio*, Efterspørgsel.

Eftir-stödvar, *f. pl. rudera*, Ruiner.

Eftir-taka, *f. emolumentum, proventus*, Nytte, Indkomst, Frugter af en Ting.

Eftirtakanlegr, *memorandus, observandus*, som bør drages til Minde, iagttages.

Eftirtakanlega, *memoratu digne*, mærkværdig, erindringsværdig.

Eftir-tölur, *f. pl. objectio accepti beneficii*, Bebrejdelse af beviste Velgjerninger, uædel Eftersnak om saadant.

E'g, *ego, olim*, ec *v.* ek, *hodie vulgo* jeg, jeg.

E'g siálfr, *egomet*, jeg selv.

Egda, *f. aqvila fæmina, vide* igda, en Hunørn.

Egdir, *m. aqvila mas, vide* ödgir, en Hanørn.

Egg, *n. ovum*, et Æg. Egg fetid, *ovum reqvietum*, et Æg, som er nær ved at udrugges. Egg sem drecka má úr, *ovum tremulum, sorbile*, et nylig lagt Æg, som man kan drikke.

Eggia-blómi, *m. vitellus*, Æggeblomme.

Eggia-hvíta, *f. albumen, lac gallinaceum*, Æggehvide.

Eggia-klár, *n. idem.*

Eggia-kaka, *f. laganum*, Æggekage. 2) *ovarium*, en Rede fuld af Æg.

Eggia-matr, *idem*, egentl. Røræg.

Eggia-miólk, *f. oogala*, Æggemælk, Æggesøbe.

Eggia-himna, *f. membrana ovi, vide* skiöll, Æggehinde.

Eggia-skurn, *n. putamen, ovi testa*, Æggeskal.

Eggskurna-gott klædi, *pannus mollissimus*, et særdeles godt, blødt Klæde; *alias* egg-skurmagott.

Eggia-puntr, *m. gramen triqvetum*,

Eggia-siúk hæna, *gallina parturiens*, en æggesyg Høne.

Eggvarp, *n. ovatio*, Æggelægning.

Egg-ver, *n. ovifundium, ubi ova leguntur*, et Sted, hvor der findes mange Æg, hvor mange Fugle have deres Rede.

Egg, *f. acies ferri*, Eg, Od, Spids paa et Jærn. 2) *summum jugum montis*, den højeste Spids af et Bjerg.

Eggia (at eggia), *acuere*, hvæsse, spidse. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Eggiaz (at láta eggiaz), *svasu aliorum facere*, foretage noget efter en andens Tilskyndelse, lade sig opmuntre, drive af andre.

Eggian, *f. exhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse.

Egging, *f. idem.* Eggingarfífl, *v.* eggianarfífl, *n. fatuus*, som let lader sig overtale, ophidse af andre.

Eggsléttr, *planus æqvus*, jevn, lige. *de campestri dicitur, ad libellam æqvo, ubi messis vel fænisecium facillimum est*, siges om en ganske jævn Mark, hvor Høsten eller Høslætten er let.

Eggvölr, *m. convexitas in dextro latere securis lignariorum*, etslags Runding, ved Eggen af en Økse, hvorved dens Skarphed formindskes, Skareeggen.

Egni (at egna), *irritare*, opirre, tilskynde. 2) *laqveos tendere*, sætte Garn ud, Snarer for; íllt er at egna íllt skap, *malum est malo suffundere frigdam*, et ilsindig Gemyts Opirrelse har gjerne onde Følger. *á* agn.

Egra (at egra), *ægre pedes movere*, bevæge sig med Vanskelighed, alke, stalke.

Ei, *non*, ikke, ei; eigi, *idem.*

Eid, *n. isthmus*, Landtunge, Tunge, Eid.

Eida (at eida), *juramento confirmare*, bekræfte med Ed.

Eidfall, *n. detrectatio juramenti*, Vægring for Ed.

Eidrof, *n. violatio pacti jurati*, det at bryde en Ed, Brud af et med Ed stadfæstet Forbund.

Eidrofi, *m. violator juramenti proprii*, som bryder et Forbund, han med Ed har bekræftet, bryder sin Ed.

Eidskár, *ad jurandum pronus*, som let sværger.

Eidstafr, *m. stylus juramenti*, Eds-Formular.

Eidsvarinn, *juratus*, edsvoren.

Eidsvari, *m. juramento obligatus*, forpligtet med Ed.

Eidr, *m. juramentum, jus jurandum*, Ed.

Eidvætti, *juratum testimonium*, et edeligt Vidnesbyrd.

Eifi, *n. exuviæ, vide* reifi, Hud, Skind, Bælg.

Eiga, *f. possessio*, Ejendom, Besiddelse, Eje.

Eigandi, *m. possessor*, Ejer, Ejermand.

Eigin, *proprius*, egen.

Eigindómr, *m. peculium*, Ejendom.

Eigin-giarn, *amans opum*, egennyttig, havesyg.

Eigingiarnligr, *adj. id.* *R.*

Eigingirni, *f. studium lucri*, Egennytte. *R.*

Eigingift-kona, *uxor maritata*, en Ægtekone.

Eigin-kona, *f. idem.*

Eiginhandar-bréf, *epistola autographa*, egenhændigt Brev.

Eiginhandar-bók, *autographum auctoris*, en Bog, som er skreven med Forfatterens egen Haand.

Eiginhandskrift, *autographum*, egen Haandskrift.

Eiginhönd, *manus propria*, egen Haand.

Eiginmadr, *maritus*, Ægtemand.

Eigin-ord, *dominium v. adqvisitio rei*, 2. *h.* 8. en Tings Erhvervelse, Besiddelse. 2) *stipulatio matrimonii*, Trolovelse, Ægteskabsløfte. 3) *libertas*, Frihed. At leita eiginords fyrir annann, *pronubum vel paranymphum agere*, fri for en anden.

Eigin-qvæntr, *uxoratus*, en gift Mand.

Eiginlegr, *familiaris*, venskabelig; *it.* egentlig, egen.

Eiginlega, *familiariter*, venskabeligen.

Eiginlegleiki, *m. familiaritas*, Venskabelighed; Egenskab.

Eiginleikr, *m. indoles, qvalitas*, Egenskab. *R.*

Eign, *f. possessio*, Ejendom.

Eigna (at eigna sér), *sibi vindicare*, tilegne sig.

Eigna (at eigna), *tribuere, adscribere*, tillægger, tilskriver. At eignast, *occupare, potiri*, bemægter sig, erobrer. *R.*

Eignadr, *habens*, formuende. Lítt eignadr, *pauper*, fattig.

Eignar-halld, *n. possessio*, Besiddelse, Ejendom.

Eignar-madr, *possessor*, Ejer, Ejermand.

Eignar-mark, *n. terminus fundi proprii*, Grændseskjæl for ens Jord, Ejendom. 2) *signum vel nota peculiaris possessoris*, et særdeles Mærke, en har paa sine Sager, Bomærke.

Eignar-skial, *n. tabella possessoria*, Skjøde, Ejendoms Brev.

Eignaz (at eignaz), *conseqvi, acqvirere*, erhverve, opnaa.

Eignir, *f. pl. opes, latifundia*, Ejendomme, især om Jord.

Eigulegr, *commendabilis, res appetenda*, som er værd at eje.

Eikinn, *impetuosus, cornupeta*, uforligelig, som gjerne vil angribe andre; *it.* som stanger.

Eikt, *f. trithorium, vigilia*, 3 Timer, et Tidsrum af 3 Timer (*alias* eykt).

Eikta-mót, *n. pl. termini vigiliarum*, Grændsepunkten imellem hver 3die Time.

Eikta-mörk, *n. pl. metæ horoscopii*, Tal paa et Uhr eller Solskive, Mærker hvoraf man slutter Tiden.

Eikr, *m. jumentum trahens, veterinus*, Arbejdsdyr, Arbejdshest. (*alias* eykr).

Eimr, *m. halitus, vide* eymr, Damp, Lugt, Em.

Eimiria, *f. cineres igniti, vide* eymiria, gloende Aske, Emmer.

Einángr, *n. angustiæ viarum, incitæ*, en Snævring, Defile.

Einángr, *m. idem.* Margr verdr í einángrinum vaskr, *desperatio sæpe audaciam & vires addit*, Fortvivlelse giver ofte Mod og Kræfter. Gud heimti oss med mörgum miskunar gildrum í sitt einángr, *illecebris beneficiorum suorum, deus nos ad se unum vocat*, med tillokkende Velgjerninger kaldte Gud os til sig selv alene.

Einángra (at einángra), *in angustias redigere*, bringe i Knibe.

Einardr, *audax, confidens*, bjærv, dristig, modig.

Einardlega, *audacter*, dristigen, frimodigen.

Einaftr, *folus, unicus*, eneste.

Einasta, *folum*, alene, blot.

Einatt, *crebro*, tidt og ofte. (*etiam*: einart).

Einbeidr, *unus, qvi optari fas est*, en, som man kan ønske.

Einbeittr, *audax, intrepidus*, dristig, uforfærdet.

Einber, *merus*, lutter, blot.

Einbirni, *n. unica proles*, eneste Barn.

Einbúi, *m. folitarius*, en der lever ensom, en Eneboer.

Eindagi, *m. dies oculata, tempus præscriptum*, bestemt, fastsat Termin.

Eindaga (at eindaga), *certum tempus definire*, fastsætte en vis Tid. Eindagad fé, *pecunia ad certum tempus folvenda*, Penge, som skulle betales til en vis Tid.

Eindrægni, *f. confenfus, unanimitas*, Samtykke, Enighed, Endrægtighed.

Eindyradr, *unicas fores habens*, som har kun En Dør.

Eindæmi, *n. unius arbitrium*, Voldgifts-Dom. Kolb. festi biskupi eindæmi, *stipulavit Kolbeinus se unius episcopi arbitrio contentum fore.* Kolbein lovede at ville være fornøjet med hvad Bispoppen alene dømte. 2) *unicum exemplum sine exemplo*, det eneste Eksempel i sit Slags, en Hændelse uden Eksempel.

Einörd, *f. audacia*, Fripostighed, Frimodighed.

Ein-eidi, *n. unius hominis juramentum*, Et Menneskes Ed.

Eineygdr *vid.* Eineygr, *luscus, monoculus*, enøjet.

Einfalldr, *simplex*, enkelt, enfoldig. 2) *ingenuus, candidus*, oprigtig, retskaffen. Sunnlendíngar vóru allir einfalldir í Þiónustu vid Gitzor, *australes omnes candide Gitzori adhærebant*, alle Folk fra Sønderlandet tjente Gissur oprigtigen.

Einfari, *m. folitarius viator*, som rejser alene, en ensom Vandrer.

Einfelldni, *f. simplicitas*, Enfoldighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Retskaffenhed.

Einferdir, *f. pl. folitariæ evagationes*; ensomme Vandringer. At fara einferdum, *fubducere se confortio hominum fugere congressus aliorum*, unddrage sig Menneske-Selskab, gaa ofte alene.

Einfær, *fibi fatis v. fufficiens*, som kan hjelpe sig selv.

Einfættr, *monopos*, som blot har et Ben, en Fod. Einfætt bord, *monopodium*, et Bord med en Fod.

Einfætíngr, *id. ac* Einfættr, *fed fubft.*

Eingánga, *f. vide* Einferdir. Þar fengu þeir náttverd, og var oftr eingöngu, *ibi cœna illis apposita erat, & qvidem folus caseus pro cœna erat*, der spiste de Aftensmad, som bestod blot af Ost.

Eingétinn, *monogenitus*, enbaaren.

Eingi, *nemo*, ingen. Einginn, *idem*. Þad var eingis færi, nema Þóris, at komaz þar yfir,

nulli pervium erat, excepto Thorere, derover kunde ingen komme, uden Thorer.

Eingifer, *n. zingiber, gingiber*, Ingefer.

Eingiftr, *monogamus*, som har en Kone.

Eingirni, *n. filum simplex*, enkelt, utvundet Garn.

Einhardr *vide* Einardr.

Eingirnis-fat, *n. singilio*, et Klædningsstykke, af enkelt Garn.

Eingins-eign, *res nullius*, ingens Ejendom.

Eingis-konar, *nullius generis*, af intet Slags.

Eingis-verdr, *inanis*, af ingen Værdi. *vulgo* Einkis-verdr *& perperam* Einskis-verdr.

Einhama, *simplici forma & robore humano pollens*, som blot besidder simple menneskelige Kræfter.

Einhendis, *directe*, ligefrem.

Einhendi (at einhenda), *unâ manu apprehendere*, tage fat paa med den ene Haand. 2) *unâ manu ferire*, slaa med En Haand.

Einhendr *v.* Einhendtr, *unimanus, mancus*, som blot har den ene Haand, enhaandet.

Einhleypr, *cælebs, familiæ expers*, ugift, som blot har at sørge for sig selv.

Einhleypíngr, *m. idem, sed subst.*

Einhlýtr, *vide* Einfær.

Einhver, *aliqvis, qvidam*, nogen, en, en vis.

Einhvernvegin, *aliqvo modo*, paa nogen Maade.

Einhverfr, *pertinax in proposito, it. absurdus*, egensindig, ogsaa: urimelig.

Einhugadr, *animosus, sibi confidens*, dristig, driftig, uforfærdet.

Einhyrníngr, *m. monoceros, unicornu marinum.* Enhjørning.

Einhýsi *n. insula, domus separata*, en særskilt Bygning, et afsides Hus.

Einhæfr, *unam tantum artem edoctus*, som blot har lært en Kunst. 2) *humanus, non brutalis*, høflig, artig.

Einiberia-tré, *juniperus*, Enebærtræ.

Einiber, *n. pl. baccæ juniperi*, Enebær.

Eining, *f. unio*, Enhed, Enkelthed. 2) *concordia*, Enighed, Forening.

Eink, *f. singulare & solum qvid, inusitatum*, noget eget, særdeles.

Einka-mál, *n. pl. singulare pactum*, særdeles Forbund, hemmelig Aftale.

Einkanlega, *præcipue*, fornemmeligen, især.

Einkar-vel, *unice, præcipue bene*, særdeles vel, ypperligen.

Einka-sonr, *unigenitus*, eneste Søn.

Einkénni (at einkénna), *insignire, notam imprimere*, sætte Mærke paa.

Einkénni, *n signum, nota, character disjunctivus*, Særkjende, Mærke (til Adskillelse fra andre Ting).

Einkum, *præcipue, dativus plur. â* eink, særdeles, fornemmeligen.

Einkunn, *f. vide* Einkénni, en Devise.

Einkylia, *f. unica aura*, et Vindpust.

Einkyliulegr, *singularis cui tantum placet unica aura*, sær, besynderlig. *â* kul, kylia.

Einlífi, *n. cælibatus, vita solitaria*, ugift Stand, ensomt Levnet.

Einlitr, *unicolor*, af en Farve.

Einlyndr *vide* Einrænn.

Einlægr, *sincerus*, *ingenuus*, oprigtig, retskaffen.

Einlægni, *f.* *candor*, Oprigtighed.

Einlæglega, *candide*, oprigtigen.

Einlæti, *n.* *solitudo*, Ensomhed, ensomt Levnet. Setia konu sinni einlæti, *solitudinem uxori facere*, *solam relinqvere*, *deserere*, forlade sin Kone, ɔ: enten gaa bort fra det Sted Konen er, eller nægte Egteskabspligters Opfyldelse.

Ein-mana, *solitarius*, *sine satellite servo*, *sibi ipse serviens*, ensom, uden Tjenere. *á* man.

Einmánadr, *m.* *mensis unus*, *nobis ultimus hyemis*, *qvo sol percurrit signum arietis*, den sidste Vintermaaned, ɔ: Marts, da Solen gjennemløber Himmeltegnet Vædderen.

Einmuna, *præter omnes memorandus*, som man fornemmelig bør erindre. Einmuna bestr, *facile optimus*, den allerbedste.

Einmæli, *n. pl.* *arcanum*, *uni soli creditum nullo audiente*, en Hemmelighed, som blot er en betroet. Hann sagdi mér þad í einmælum, *sub cautela silentii retulit mihi*, han fortalte mig det som en Hemmelighed, i Enrum.

Einmælt, *dicitur*, *unicus per diem esus*, siges, naar man kun spiser engang om Dagen.

Einmæltr, *dictu communis*, hvorom alle sige det samme. Þad var einmælt, *omnes idem dixerunt*, derom vare alle enige.

Einn, ein, eitt, *unus*, *unicus*, *solus*, *qvidam*, en eneste, ene, En.

Einnin, *etiam*, ogsaa; í einu, *ad unum*, tillige, i det samme.

Einneginn, einnvegin, *idem*.

Einneg, einnveg, *idem*.

Einörd, *f.* *audacia*, Dristighed, Uforsagthed.

Einsaman, *solus*, *unicus*, alene, for sig selv. 2) *merus*, ren, ublandet.

Einrádr, *propositi pertinax*, *sui ipsius consilio fretus*, egenraadig, egensindig.

Einrádinn, *omnino conclusus*, som har fattet en urokkelig Beslutning, bestemt.

Einrúm, *n.* *secretum*, *locus absconditus*, Enrum, et skjult, afsides Sted.

Einrædi, *n.* *pervicacia*, Egensindighed, Haardnakkenhed.

Einrænn, *misanthropus*, menneskefjendsk. 2) *pervicax*, *suo consilio confisus*, egenraadig, egensindig. 3) *absurdus*, urimelig.

Einseta, *f.* *secessus*, et enligt Sted, afsides Opholdssted.

Eins, *similiter*, ligeledes, paa lignende Maade.

Einsinna *vide* Einrádr.

Einskéfta, *f.* *pannus levidensis*, *unico liciorum ordine textus*, etslags tyndvævet (enskaftet) Vadmel.

Eins-konar, *unius modi*, af et Slags, af en Sort.

Eins-kosta, *qvod unum licet*, paa den eneste Maade.

Einskær, *purus*, *merus*, ren, ublandet.

Einslags *vide* Einskonar.

Einslega, *secreto, privatim*, hemmeligen, for sig selv.

Einspinna, *f. vide* Eingirni.

Einstakr, *sine pari*, mageløs. 2) *infreqvens, rarus*, sjelden. Þar voru einstaka bæir, *prædia ibi erant rara*, der vare nogle enkelte Gaarde. Einstaka madr görir so, *paucissimi ita faciunt*, nogle faa handle saaledes.

Einstig, *n. semita angusta uni simul pervia*, en snæver Fodsti (eg. hvorpaa blot en Person kan gaa ad Gangen).

Einstígi, *n. idem.* Einstigr, *m. idem.*

Einstrengi (at einstrengia), *per monotoniam clamose certare*, med Heftighed at affordre en noget, uden al Betingelse.

Einstædíngr, *m. amicis orbus*, blottet for Venner og Hjelp.

Einstædíngskapr, *m. orbitas, viduitas*, forladt Tilstand, Enkestand.

Einsýnn, *monoculus*, som kun kan se med et Øje, enøjet. 2) *clarus, serenus*, ren, klar. Einsýnt vedr, *aer sudus, serenus, pacatus*, rent, klart Vejr.

Einsær, *perspicuus, evidens*, klar, øjensynlig. Þad er nú einsært hvad hann ætlar sér, *jam perspicuum qvid propositum habeat*, det er nu tydeligt hvad han har i Sinde.

Einsætr, *tolerandus, it. aptus, v. tutus*, taalelig, passende, sikker. Þad er þér einsætt, at leggia af vopnin, *aptissimum tibi est arma deponere*, det er mest passende for dig at nedlægge Vaaben. Ei er einsætt at þola slíkann ójafnad, *aliqvid consilii nobis est præter talis injuriæ tolerantiam*, det er ikke passende for os, vi bør ikke taale slige Forurettelser.

Eintal, *n. colloqvium familiare*, fortrolig Samtale, Samtale i Enrum. 2) *soliloqvium*, Enetale, Monolog.

Eintriáníngr, *m. monoxylon*, et Redskab som er gjort af et enkelt Stykke Træ.

Einval, *n. electio, delectus*, Valg, Udvalg. Einvala lid, *præstantissimæ copiæ*, udvalgte Tropper.

Einvalinn, *unus ex omni numero electus*, udvalgt, udkaaret af det hele Antal.

Einvalld, *n. monarchia*, Monarki.

Einvallds-stiórn, *f. idem*, Enevoldsregjering, monarkisk Regjering.

Einvalldr, *monarcha*, en Monark, Enevoldsherre.

Einvallds-kóngr, *rex monarcha*, Enevoldskonge.

Einvera, *f. vide* Einseta.

Einvígi, *n. duellum, monomachia*, Enekamp, Duel.

Einvirdulegr, *exqvisitus*, udsøgt, ogsaa: frimodig, aabenhjertig.

Einvirdulega, *exqvisite, it. ex professo*, udsøgt, med stor Flid, ogsaa: frimodigen.

Einvirki, *m. colonus sine famulitio omnes ipse sibi operas præstans*, en Bonde, som ingen Tyender har, som altsaa maa forrette alt sit Arbejde selv (omtr. vort: Indsidder).

Einúngis, *solum*, aleneste, ikkun, blot.

Einurd, *f. vide* einörd.

Einusinni, *semel*, engang.

Einþyckni, *f. pervicacia*, Egensindighed.

Einþyckr, *sibi sapiens*, egensindig, egenraadig.

Einærr, *anniculus*, et Aar gammel, aargammel. 2) *continuus*, vedvarende, uafbrudt.

Einætr, *edulis sine omni apparatu*, som kan spises uden nogen Tilberedelse. Einætr madr, *cibus extra usum ignis & alium apparatum edulis, troximus*, Mad, som kan spises uden Kogning eller anden Tillavning.

Eireks-gras, *chocleariæ species*, et slags Kokleare.

Eista, *n. testiculus*, Testikel.

Eistna-púngr, *m. scrotum*, Pungene.

Eitill, *m. glandula in carne, ligno, lapidibus &c.* noget særdeles haardt f. Eks. en Kjærtel i Kjødet, Knude, Knast i Træ o. s. v.

Eitradr, *venenatus*, forgiftet, giftig.

Eitr, *n. venenum*, Gift, Forgift, Edder.

Eitur-lækníng, *f. antipharmacum*, Lægemiddel imod Forgift, Modgift.

Eitr-ormr, *coluber*, en Slange, Hugorm.

Eitr-qveita, *f. nebulo*, et Afskum, en Skurk.

Ec, *v.* ek *vide* ég.

Ek (ók, hefi ekid, at aka), *ferre, vehere, currum agere*, kjøre. At aka í móinn, *difficultati non cedere, prop. per transversos grumos currum agere*, egentlig: at køre tværs over en opkastet Dynge Jord, uegentlig: ikke give efter, vedblive sin Paastand. Aka segli, *proferre, v. mutare pedem*, fire eller hale et Sejl.

Ecki (eckti, hefi eckiad, at eckia), *coacervare*, sammendynge, sammenhobe. At eckia heyi, *fæni cumulos struere*, stakke Hø.

Ecki, *non*, ikke.

Ecki, *m. mœror, angor pectoris*, Sorg, Bedrøvelse, Hulken.

Eckia, *f. vidua mærens*, en Enke.

Eckill, *m. viduus*, en Enkemand. 2) *regulus pirata*, Anfører for Fribyttere.

Eckiu-dómr, *m. viduitas, viduvium*, Enkestand.

Eckiumadr, *viduus*, Enkemand.

Ekla, *f. penuria, it. paucitas*, Mangel paa noget, ogsaa: Faahed.

Ekra, *f. arvum*, en Ager, pløjet Land.

Ekta, *naturalis, nativus*, ægte, naturlig, ægtefødt. 2) *legitimus*, lovlig, lovmæssig.

Ekta-gull, *aurum nativum*, ægte, ublandet Guld.

Ekta-kona, *f. uxor*, Ægtekvinde, Kone.

Ekta-madr, *maritus*, Ægtemand.

Ekta-manns eda-kona bródir, *levir*, Mands eller Kones Broder, Svoger.

Ekta-manns eda-konu systir, *glos*, Mands eller Kones Søster, Svigerinde.

Ekta-maki, *m. conjux*, Ægtemage.

Ekta-stand, *n. status matrimonialis*, Ægteskab, Ægtestand.

Ekta (at ekta), *in matrimonium ducere*, ægte, tage til Ægte; *hæc omnia ex* ok, *edem notione vocis, ac latinis conjugium.*

E'l, *n. nimbus, vulgo:* jel, en Byge.

El (ól, hefi alid, at ala), *alere, nutrire*, nære, føde, opføde. 2) *parere*, føde af sig. At

ala á málinu, *continuare sermonem*, fortsætte Samtalen. Ala önn fyrir einum, *necessaria alicui subministrare*, føde, underholde en, sørge, bære Omhu for en.

Eldi, *n. saginatio, v. sustentatio*, Mæsken, Feden; Underhold, Næring. 2) *fœtus*, et Foster. Eldis-hestr, *eqvus saginatus*, en Ridehest, som man har paa Stald. Eldis-naut, *bos altilis opimus*, en Staldokse.

Element, *n. elementum*, et Element. (*alias* höfudsképna, *v.* frumefni).

Elfa, *f. fluvius*, en Elv, Flod. Elf, *f. idem.*

Elfur, *f. idem.*

Elfar-fiskar, *anadromi pisces fluviatiles*, Fiske, som findes i Floder.

Elfting, *f. eqvisetum*, Padderok.

Elgi (at elgia), *æstuare vide* olga, bølge, bruse, gjære. Elgia hálsinn, *vomitum conari*, forsøge at kaste op, brække sig.

Elgsdýr, *n. alce*, Elsdyr.

Elgs-húd, *tergus alcis*, Elsdyrskind.

Elgr, *m. alce mas, vide* ilgia, Elsdyr (Hannen). 2) *ningor gelidissimus ex una plaga mundi, diu advolans*, Snefog, som længe vedvarer fra en Kant, ledsaget med stærk Frost.

Elia, *f. æmula concubina*, Medbejlerske. Eliu-þióstr, *m. simultas inter uxores, v. concubinas viri*, Uenighed imellem en Mands Koner eller Medhustruer. 2) *metaph. odium vaticanum*, indgroet Had.

Z 2

Elian *v.* Eliun, *f. labor*, Arbejde, Umage, Møje. 2) *antagonismus*, Strid, Uenighed.

Elianar-madr, *laboriosus*, et arbejdsomt Menneske.

Eliari, *m. æmulus*, en Medbejler.

Eliara-glettur, *f. pl. invidiosa irritatio*, Opirrelse, Fortredigelse af en misundelig.

Elianar-mikill, *laboriosus, philoponus*, vindskibelig, flittig, arbejdsom.

Elianarsamr, *idem.*

Elivogar, *m. pl. intima ora maris albi, perpetua glacie constricti*, de inderste Bugter af det hvide Hav som stedse ere fulde af Is.

Ella, *alias articulus postpositivus*, ellers.

Ellda-buska, *f. focaria, coqva*, en Kokkepige.

Ellda kona, *f. idem.*

Ellda-skáli, *m. hypocaustum*, en Badstue, en Røgstue. 2) *culina*, et Kjøkken.

Elld-beri, *m. ignitabulum*, et Ildkar, Fyrfad.

Elldfimr, *phlogisticus, ignem cito concipiens*, meget brændbar, som let fænger Ild.

Elldfrí, *apyrus*, brandfri, ildfast, som ej kan brænde.

Elld-færi, *f. pl. ignitabulum*, Fyrtøj.

Elldgángr, *m. flamma vorax, incendium*, Ildebrand.

Elld-gler, *n. vitrum igniarium*, Brændeglas.

Elld-glæringar, *f. pl. corruscationes ignitæ*, Blinken, Lynen, Funklen.

Elldgulr, *flammeus*, Ildgul, Ildrød.

Elldhita, *f. candefactio*, Ildhede.

Elld-hús, *n. culina*, Kjøkken.

Elldi (at ellda), *ignem facere*, gjøre Ild. 2) *coquere*, koge. 3) *ignitum facere*, gjøre gloende, gløde. Þar elldti lengi af, *diu sub cineribus latuit ignis sc. inveteratum odium*, Ilden ulmede længe under Asken, ɔ: det indgroede Had vedvarede længe.

Elldir aftr, *diescit*, det dages.

Elldir af degi, *idem*.

Elld-járn, *n. ferrum igniarium*, gloende Jærn.

Elldibrandar, *m. pl. torres, materia cremalis*, gloende Brande. Elldibrandr slokinn, *titio*, en slukt Brand.

Ellding, *f. fulgur*, Lynild. Ellding nætur, *diluculum*, Dagskær, Dagning. Ellding málma, *excandescentia*, Metallers Opløsning eller Smeltning.

Elldividr, *m. ligna cædua, it. torres*, Brænde, Brændeved.

Elldividar hús, *n. ædes cremialis*, Brændehus, Brændekammer.

Elld-lopt, *n. æther*, den fine Luft, Himmelluft, Æther.

Elldiz (at elldaz), *consenescere*, blive gammel, ældes.

Elld-kér, *n. batillus, foculus*, Ildgryde, Ildkasse.

Elld-nárúngr, *m. coqvus, ignem nutriens*, en Kokkedreng, Fyrbøder. 2) *ignavus*, et dovent, dorskt Menneske.

Elldneisti, *m. igniculus, scintilla*, Gnist.

Elld-panna, *f. batilium*, Ildgryde.

Elld-qveikia, *f. fomes, igniarium*, Tønder.

Elld-qveikiu-madr, *ciniflo*, en som tænder, slaar, gjør Ild.

Elld-raudr, *igneus, ignitus, rutilans*, ildrød.

Elldri, *senior*, ældre.

Ellds-glædur, *f. pl. prunæ*, Gløder, gloende Kul.

Ellds-gögn, *n. pl. vasa coqvinaria*, Koge-Redskaber, Kar til at bruge over Ilden.

Ellds-litr, *color rutilus*, Ildfarve.

Ellds-neyti, *n. cremium, cespes insolatus, turfa, chymice, phlogisticon*, Brænde, Torv, og enhver brændbar Materie.

Elld-steinn, *m. pyrites, lapis igniarius, silex*, Flintesten, Fyrsten.

Elld-stó, *f. focus, caminus*, Ildsted, Fyrsted.

Elld-taung, *f. igniceps, pruniceps*, Ildtang.

Elld-tinna, *f. silex*, en Fyrsten, Flintesten. At slá elld úr tinnu, *silice ignem excutere*, slaa Ild af en Flintesten.

Elldr, *m. ignis*, Ild.

Elldr, *sæpe igni admotus*, som ofte kommer i Ilden. 2) *ignitus*, brændende, gloende. 3) *ingravescentis ætatis*, gammel, til Alders. Nú em ec elldr frá ófridi, *jam, ob ingravescentem ætatem sum militiæ impar*, nu er jeg uduelig til Krigstjeneste formedelst min Alderdom.

Ell *v.* Elli-tré, *alnus*, Elletræ.

Ellefu, *undecim*, elleve.

Ellefti, *undecimus*, ellevte.

Ellefu-sinnum, *undecies*, elleve Gange.

Ellefu-tíu, *decem & centum*, Hundrede og ti.

Elli, *f. senectus*, Alderdom. Ellin fellir alla, *vetustas omnia atterit*, Alderdommen undertvinger alle.

Elli-belgr, *m. frons, v. cutis rugosa, syphar*, den rynkede Hud som Alderdommen fører med sig. At kasta ellibelgnum, *exuere senectam qvod de insectis vernare dicitur*, forynges, skyde den gamle Ham, og blive ung igjen.

Elli-dandr, *senio confectus, defunctus*, død af Alderdom.

Ellilegr, *senilis, senectutem præ se ferens*, gammelagtig.

Ellilíf, *n. pl. pharmaca contra senectutem*, Lægemidler imod Alderdoms Svagheder.

Ellimódr, *senio confectus*, træt af Alderdom.

Elli-óra, *senectute delirans*, som gaar i Barndom.

Elli-þocki, *m. vultus senilis, ruga senilis*, Rynker af Alderdom.

Ellistod, *f. senectutis levamen*, Alderdoms Støtte, Alderdoms Hjælp.

Elna (at elna), *procedere, maturescere*, vokse, modnes.

Elnaz (at elnaz), *idem.*

Elni, *n. alnus arbor*, Elletræ. 2) *rudis sudes, materia remi*, et Træ til at gjøre Aarer af.

Elni-vidr, *m. alnus*, Elletræ.

Elska, *f. amor*, Kjerlighed, Elskov.

Elska (at elska), *amare, diligere*, elske, have kær, holde af.

Elskanlegr, *amabilis, gratus*, elskelig, elskværdig.

Elskulegr, *idem.*

Elskugi, *m. amator*, en Elsker; (*it. amor*, Elskov).

Elskr, *amans*, elskende. Hann er elskr at barninu, *puerum amat*, han elsker, holder af Barnet.

Elti (at elta), *inseqvi, insectari*, forfølge. 2) *agitare*, ælte, tumle, træde. At elta skinn, *pelles volutare, subigere*, ælte Skind, garve.

Elti-skinn, *n. aluta*, Semslæder, alunet Læder.

Elta, *f. insecutio*, Forfølgelse. 2) *volutatio*, Æltning, Omtumlen, Valten.

Eltíng, *f. idem.*

Em, *sum*, jeg er.

Embla, *f. prima mulier, secundum Eddam*, efter Edda: det første Fruentimmer. *pr. sollicita, laboriosa*, egentlig: ængstelig, arbeidsom.

Embra (at embra), *qveri*, klage sig, beklage sig.

Embra, *f. qverela*, Klagemaal, Klagen, Besværing.

Embrulegr, *qverulus*, klagende, klynkende.

Embætta (at embætta), *servire, munus suum facere*, tjene, fuldføre sin Forretning. Þar vóru konur at embætta peníng, *ibi erant mulieres pecora mulgentes*, der vare Fruentimmer som malkede Kjøerne, *hodie dicitur*. At embætta, *sacra peragere*, forrette Embedsforretninger, især om Præster, ɔ: at prædike, holde Tjeneste.

Embættislaus, *privatus*, uden Embede. 2) *otiosus*, ledig, ørkesløs.

Embættis-madr, *minister, in officio constitutus*,

en Embedsmand. 2) *pr. operarius*, en Arbejdsmand, Daglønner.

Emj *v.* Emji, *n. ejulatus miserabilis, dolore intolerabili expressus*, et ynkværdigt Skrig, frembragt ved en utaalelig Smerte. Eingvan fá ég manninn, enn emjid heyrdi ég, *neminem qvidem vidi, at ejulatum audivi*, jeg saa intet Menneske, men Skriget hørte jeg.

Emjan, *f idem.* Emjur, *f. pl. idem.*

Emja (at emja), *misere ejulare*, skrige jammerlig.

Enda (at enda), *finire, absolvere*, ende, fuldføre, slutte.

Enda, *at, etiam*, men — ogsaa.

Enda-görn, *f. intestinum rectum vide* arsgörn, Endetarmen.

Enda-hnútr, *m. ultima manus, colophon pr. nodus finem funiculi claudens*, den sidste endelige Fuldbringelse af noget, egentlig: en Knude som slaaes for Enden af et Tov.

Enda-kólfr, *m. vide* Endagörn.

Endalok, *n. pl. finis, catastrophe*, Ende, Slutning.

Endalykt, *f. idem.*

Enda-þarmr, *m. vide* Endagörn.

Endemi, Eindemi, Endimi, *n. unicum exemplum*, eneste Eksempel. 2) *res inaudita*, en uhørt Ting. Verdi búsn og verdi endemi, *fiant portenta & res inauditæ*, skje forunderlige og uhørte Ting! Ei munu þaug endemi sönn, at kóngurinn sé heilagr, *an admiranda illa res vera sit, qvod rex sit divus, v. indiges*, det er dog vel aldrig sandt at Kongen er hellig, en Helgen.

Endi, *m. anus, nates*, Rumpe, Ende. 2) *ultima pars rei*, Slutning, Ende, den sidste Del af noget. At taka til á endanum, *a postprincipiis incipere*, begynde fra Enden, bagfra.

Endileysa, *f. inanes nugæ, acatalepsia*, Sludder, Sladder.

Endimörk, *n. pl. extremi limites*, yderste Grændse, Endemærker.

Endilángr, *in longitudinem exporrectus*, langs igjennem, helt ud igjennem.

Endíng, *f. idem ac seqvens*, Slutning; (*it. terminatio*, Endelse).

Endir, *m. finis*, Ende, Slutning. 2) *terminus*, Grændse.

Enda (at enda), *finem imponere*, ende, slutte. At enda heit sín, *promissis stare*, holde sit Løfte.

Endiz (at endaz), *posse, pollere*, kunne, være i Stand til. 2) *superstes esse*, overleve; *it.* slaa til, forslaa. Þad mun þér endaz, *tibi satis erit*, det vil være nok for dig. 2) *efficere, poteris*, det vil du kunne udrette Ef ég endiz til þess, *si tum superstes ero*, dersom jeg da lever.

Endr, *iterum*, igjen, atter.

Endrar nær, *pro* Endr og nær, *alias*, ellers; ég hefi ecki gört þad endrar nær, *præter semel, altera vice non feci*, jeg har ikke gjort det mer end engang.

Endr og endr, *plus vice simplici*, atter og atter.

Endr og sinnum, *plus vice simplici*, af og til.

Endr-borinn, *regenitus, renatus*, igienfødt.

Endur-bót, *f. reparatio, emendatio*, Forbedring.

Endr-bæti (at endurbæta), *reparare, restaurare*, forbedre, sætte i forrige Stand.

Endr-fæding, *f. regeneratio, renascentia*, Gjenfødelse.

Endr-fædiz (at endurfædaz), *renasci*, gjenfødes.

Endr.géld (at endurgialda), *compensare*, gjengjelde.

Endr-gétning, *f. regeneratio*, Gjenfødelse.

Endr-gét (at endurgéta), *regenerare*, gjenføde.

Endr-giald, *n. compensatio*, Gjengjeldelse, Betaling.

Endr-lausn, *f. redemtio*, Gjenløsning.

Endr-lausnari, *m. redemtor*, Gjenløser, Forløser.

Endr leysi (at endurleysa), *redimere*, gjenløse.

Endr-lífga (at endurlífga), *at vitam revocare*, kalde igjen til Live, oplive. 2) *refocillare*, vederkvæge, forfriske.

Endr-lífgan, *f. vivificatio*, Oplivelse. 2) *recreatio*, Vederkvægelse, Forfriskelse.

Endr-lífgadr, *redivivus*, oplivet, bragt til Live igjen.

Endr-lifnadr, *idem*.

Endr-lifna (at endurlifna), *reviviscere*, leve op igjen, oplives.

Endr-minning, *f. recordatio*, Erindring, Hukommelse.

Endr-minniz (at endurminnaz), *recordari*, erindre, gjenerindre sig.

Endr-mæli (at endurmæla), *contradicere*, modsige.

Endr-mæli, *n. contradictio*, Modsigelse.

Endr-nýa (at endurnýa), *renovare*, fornye.

Endr-nýan, *f. renovatio*, Fornyelse.

Endr-nýúng, *f. idem*.

Endr-næri (at endurnæra), *recreare*, vederkvæge, forfriske.

Endr-næring, *f. recreatio*, Vederkvægelse.

Endr-skapa (at endurskapa), *recreare restaurare, reformare*, skabe paa ny, sætte i forrige Stand, omdanne, omskabe.

Endr-skickan, *f. restauratio, restitutio*, Hjælpen til rette igjen, Oprettelse, Istandsættelse.

Endr-skírarar, *n. pl. anabaptista*, Gjendøbere.

Endr-sköpun, *f. restitutio, reformatio*, Omdannelse, Omskabelse.

Endr-vitkaz (at endurvitkaz), *resipiscere*, faa sin Forstand igjen, komme til sig selv igjen.

Engd, *f. sollicitudo*, Ængstelse, Bekymring. Med engd og ángri, *cum sollicitudine & angore*, med Bekymring og Ængstelse.

Engi, *n. pratum*, en Eng.

Engiar, *f. pl. prata*, Enge, Hømarker. Engi á annars jörd, *servitus herbagii, falcagium*, Ret til Høslæt paa en andens Jord.

Engi (at engia), *coarctare, constringere*, sammenknibe, sammensnærpe. At engia sig saman, *coarctare se*, snærpe sig sammen, knibe sig ind, krympe sig.

Engi gardr, *m. sepimentum prati*, Hegn om en Mark.

Engill, *m. angelus*, en Engel.

Engi-spretta, *f. locusta*, Græshoppe.

Engi-verk, *n. pl. fœnisecium*, Hø-slet, Høbjering.

England, *n. Anglia*, England.

Englis-menn, *m. pl. Angli*, Englændere, Engelskmænd.

Enskr, *anglus*, engelsk. Engelskr, *idem*.

Enn, en, ed, *ille, illa, illud*, den, det (den bestemte Art. istedet for hinn, hin, hid).

Enn, *qvam*, end. 2) *sed*, men. 3) *adhuc*, endnu. Þessi er betri enn hinn, *hic melior est qvam ille*, denne er bedre end hin. Hann spurdi enn hinn þagdi, *hic interrogavit, sed ille tacuit*, han spurgte, men den anden tav stille. Stattu enn vid, *mane adhuc*, bi lidt endnu.

Ennþá, *adhuc*, endnu.

Ennþá ecki, *nondum*, endnu ikke.

Enni, *n. frons hominis*, Panden, Stjernen; í milli brúna, *glabella*, den Del af Panden, som er imellem Øjenbrynene. 2) *clivus montis*, en stejl Brink paa et Bjerg.

Ennis-breidr, *fronto*, som har en bred Pande.

Ennis-brúskr, *m. crines antependuli capilli licini*, en Haartop, som hænger ned over Panden, Pandehaar, Hanekam.

Ennis-hlad, *n. frontale*, Stjernesmykke paa Heste eller andre Dyr, Stjerneblad.

Ennis hnöttr, *m. cilo*, som har en høj og smal Pande. 2) *malleus frontis*, den ophøjede, hvælvede Del af Panden.

Ennis-korkr, *m. idem*.

Ennis-lauf, *n. phaleræ frontales eqvorum*, Stjernesmykker paa Heste.

Entr *v.* endtr, *finitus, consummatus*, tilendebragt, fuldført. Ent loford, *soluta, consummata fides*, opfyldt Løfte.

Epia, *f. res angustæ*, Trang, Knibe, Vanskelighed. *vide* opr. 2) *putre corpus*, et raadent Legeme.

Epli, *n. pomum*, et Æble. *angl.* apple. Sialdan fellr eplid lángt frá eikinni, *sæpius liberi parentum mores referunt*, Æblet falder ikke langt fra Træet.

Epla-gardr, *m. pomarium*, en Frugthave. Epli af-fallid, *pomum caducum*, et nedfaldet Æble. — fullroskid, *maturum*, modent. — litid, *nanum*, umodent. — snemmvaxid, *præcox*, tidlig modent. — sem fliótt visnar, *fugax*, som hastig taber sig, ikke kan gjemmes.

Epla-karfa, *f. oporotheca*, Æblekurv.

Epla-kiarni, *m. acinus*, Æblekjærn.

Epla-qvistr, *m. petiolus pomi*, en Kvist paa et Æbletræ.

Epla-steinn, *m. acinus*, Æblekjærn.

Epla-tré, *n. pomus, malus arbor*, Æbletræ.

Eplóttr, *pomelatus, scutulatus*, plettet, spættet i Form af Æbler.

Er (var, hefi verid, at vera), *sum, fui, esse*, være. At vera til, *existere*, være til, leve. Vera vid tídir, *sacris interesse*, bivaane Gudstjenesten. Þad er hönum til hróss, *illi laudi est*, det geraader ham til Berømmelse. Sá er ecki at manni, sem nú dugir ecki,

homo nauci est, qvi jam sibi deest, den er et Drog, som ej nu viser sig rask. Vertu ecki at þessu lengur, *facesse ab hoc opere*, hold op med dette Arbejde.

Er (ar, hefi arid, at eria), *terram subigere colere, arare*, dyrke Jorden, pløje, harve.

Er, *relativum qvi*, som. 2) *adverbium temp. cum*, da. Sá er var fyrstr, *is, qvi primus erat*, den som var den første. Þá er hann hafdi lengi dvalid, *cum diu mansisset*, da han havde længe opholdt sig.

Erdi, *n. stipes, lignum rude, materies remi*, et Stykke Træ, som skal bruges til Aarer.

Erfd, *f. hæreditas*, Arvelod, Arv. 2) *successio ab intestato*, Arvegangsmaade uden Testament, Sá audr géck ecki í erfdir, *opes istæ, ad hæredes intestatos non pervenere*, den Rigdom kom ikke til de naturlige Arvinger.

Erfda-fé, *n. bona hæreditaria*, Arvegods.

Erfda-tal, -bálkr, *titulus juris de hæreditate*, den Bog i Loven som handler om Arv.

Erfda-ríki, *n. regnum hæreditarium*, Arverige.

Erfi (at erfa), *hæreditatem adire, obtinere*, arve. 2) *parentare, convivium parentale dare*, gjøre Gjestebud ved ens Ligbegjængelse, Arveøl.

Erfi, *n. parentalia, epulum funebre, ferale*, Gjestebud ved ens Begravelse, Arveøl, Begravelsesgilde.

Erfis-dryckia, *f. idem.*

Erfidrápa, *f. epicedium*, et Digt, forfattet til Ære for en Afdød.

Erfíngi, *m. hæres*, Arving.

Ergi, *f. impotens & affectuosus conatus*, forgjæves, afmægtig Bestræbelse.

Ergia, *f. idem.*

Ergiumadr, *vir impotentis conaminis*, som gjør afmægtige, kraftløse Forsøg.

Ergiz (at ergiaz), *in pejus mutari*, forandres til det værre, forværres. 2) *animum demittere*, tabe Modet. So ergiz hver sem elldiz, *pavor senectutis comes*, jo ældre, jo mindre tapper.

Eria (at eria), *arare, laborare*, arbejde, pløje.

Erjan, *f. labor, aratio*, Arbejde, Pløjen.

Erill, *m. labor assiduus*, vedholdende Arbejde.

Erilsamr, *laboriosus, molestus*, besværlig, møjsommelig.

Erindi, Erendi v. Örendi, *n. pausa*, Ophold, et Aandedræt. 2) *stropha carminis, unico spiritu proferenda*, en Strofe i et Digt, et Sangværk.

Erki-biskup, *m. archiepiscopus*, Erkebiskop.

Erki-stóll, *n archiepiscopatus*, Erkebispedømme.

Erla, *f.* (*avis*), *motacilla pectore nigro*, Vipstjert, Stenpikker (en Fugl). 2) *pr. laboriosa, sollicita*, arbejdsom, omhyggelig.

Erlendis v. Örlendis, *peregre*, udenlands.

Erlendr, *peregrinus*, en fremmed, som er udenlands. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Erla (at erla), *continuo labori vacare*, arbejde uafbrudt.

Erlegr, *pro* ærlegr, *integræ, illæsæ famæ*, ærlig, af et ubesmittet Rygte. (N. O.)

Erlíngr, *laboriosus*, arbejdsom. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn, Erling.

Ermi, *f. manica*, et Ærme. *à* armr.

Ermalaust fat, *colobium, exomis*, et Klædebon uden Ærmer.

Ern, *vegetus*, rask, frisk. 2) *laboriosus*, arbejdsom, driftig; *pro* Errinn.

Ern, *c. aqvila, vide* örn, en Ørn.

Erpr, *m. irpus, lupus*, en Ulv.

Errinn, *vegetus, robustus*, rask, fyrig, stærk, kraftfuld. 2) *laboriosus*, driftig, arbejdsom. Errinn sendi úngann svarra, *rex vegetus misit viraginem juvenem*, den raske Konge sendte en ung Heltinde.

Ert, *f. pisum*, Sukkerærter. (*alias* erta, ertur). (N. O.)

Erta-musl, *n. pulmentum pisinum*, Sukkerærter til Kjødmad.

Erti (at erta), *irritare*, opirre, tirre.

Ertíng, *f. irritatio*, Opirren.

Ertinn, *irritabilis, pronus ad irritandum*, som gjærne tirrer, opirrer.

Ertíngasamr, *idem*.

Errur *v.* Ertur, *f. pl. irritationes*, Skjænderi, Kiv. At eigaz errur vid, *irritationibus certare*, kives, tirres indbyrdes.

Ervidi, *n. labor*, Arbejde, *à* er *&* vinn.

Ervida (at ervida), *laborare*, arbejde, gjøre sig Umage for, slæbe.

Ervidissamr, *laboriosus*, arbejdsom, møjsommelig.

Ervidis-madr, *operarius*, en Arbejder, Dagløner.

Ervidlegr, *molestus, difficilis*, møjsommelig, vanskelig.

Ervidlega, *moleste, difficulter*, møjsommeligen, vanskeligen.

Ervidr, *arduus, molestus*, møjsom, vanskelig, besværlig.

Ervidt, *moleste*, besværligen.

Es *obsoletum pro* Er, *pron. relat*, som.

Esia, *f. terra paludosa*, en sumpet, sidliggende Egn.

Eskia, *f. vide* askia.

Eski-vidr, *fraxinus*, Ask, Æsketræ.

Eski, *n. idem vide* askr.

Eski-vidar-skogr, *fraxinetum*, en Skov, som bestaar af Æsketræer, en Æskelund.

Espi, *n. populus tremula*, *angl.* asp, Asp, et Æspetræ.

Espi-tré, *idem*.

Ess, *n. jumentum eqva, v. asina, poet.* et Lastdyr, en Hoppe, et Asen (hos Digterne).

Et (át, at éta), *edere, comedere, angl.* to eat, æde, spise; éta einmælt, *prandere tantum*, spise blot Middagsmad, blot En Gang om Dagen; éta tvímælt, *prandere & cœnare*, spise Middags- og Aftens-mad, to Gange om Dagen; éta þrímælt, *jentare, prandere & cœnare*, spise Frokost, Middags- og Aftensmad, tre Gange om Dagen; éta fer-mælt, *jentare, prandere, merendare & cœnare*, spise fire Gange om Dagen, spise Mellemmad, Midaftensmad.

Et (atti, hefi att, at etia), *concitare, committere, it. irritare*, ophidse, opirre. Etia saman, *concitare*, ophidse, opmuntre, især til Kamp. At etia haukum og hundum á dýrin, *accipitres & canes in feras concitare*, hidse Høge og Hunde paa Dyrene. At etia illindum, *irritationibus certare*, kives, trættes, tirres. At etia oddum, *hastis pugnare*, slaas med Spyd. Þorvardr átti opt vid þúngt at etia, *Thorv. sæpe molestiis agitabat*, Torvard maatte ofte kjæmpe imod Besværligheder. Etiaz á einn, *maligno affectu concitari in aliqvem*, anfalde en med et fjendtligt Sindelag.

Etandi, *edens, exedens*, ædende, fortærende.

Etandi, *m. scirrhus cancrosus*, Kræft, ɔ: en Sygdom. 2) *vis caustica*, Brændekraft.

Etiu-kostr, *m. iniqva conditio*, ubillige, haarde Vilkaar.

Ey, *f. insula, terra undiqve mari cincta*, en Ø.

Eyland, *n. idem*, et Ejland, Øland.

Eybyggiar, *m. pl. insulani*, Øboere.

Eyda, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, Hul. audn.

Eydi, *n. solitudo*, Ensomhed. 2) *isthmus*, Landtunge, Ejd. 3) *tesca inhospita*, ubeboet Hede. Kotid liggr í eydi, *villa inhospita in solitudine jacet*, Gaarden ligger øde, er ubeboet. Þeir dróu skip um eydid, *navem per isthmum traxere*, de trak Skibe over Landtungen. E'g sé her ecki nema eydi, *tesca inculta tantum video*, jeg ser her blot en ubeboet Ørken.

Eydi (at eyda), *consumere dilapidare*, fortære, forøde. 2) *vastare*, ødelægge. 3) *irritum facere*, gjøre til intet.

Eydi-kot, *n. villa deserta, desolata*, en liden Gaard, et Hus, som ligger øde, en øde Parsel.

Eydi bygd, *f. districtus qvondam habitatus at iterum desertus*, et Distrikt, som engang før har været beboet, men nu er øde.

Eydibæli. *n. rudera, rus desolatum*, Ruiner af en Gaard.

Eydi-fiöll, *n. pl. montana deserta*, øde Fjelde.

Eydi-kofi, *m. ædes desolata*, et übeboet Hus.

Eydiland, *n. terra in habitata*, et ubeboet Land.

Eydilega, *tædiose, it. absurde inconvenienter*, kjedsommeligen, urimeligen, upassende.

Eydilegr, *tædiosus item absurdus*, kjedsommelig, urimelig.

Eydilegg (at eydileggia), *vastare*, ødelægge.

Eydileggiari, *m. vastator*, en Ødelægger.

Eydileggíng, *f. vastatio, it. ruina*, Ødelæggelse.

Eydimörk, *f. desertum*, en Ørken.

Eydipláts, *n. platea urbis desertæ*, et øde Sted.

Eydi-skógr, *m. saltus*, en ubeboet Skov.

Eydsla, *f. prodigalitas*, Ødselhed.

Eydslusamr, *prodigus*, ødsel.

Eydslumadr, *idem sed subst.* en Ødeland.

Eygdr vel, *oculos pulcer*, som har smukke Øjne.

Eygdr miög, *grandes oculos habens*, som har store Øjne, storøjet.

Eyglóttr, *palpebras niger*, *vide* hvörmóttr, som har sorte Øjenbryne.

Eyk, *f. arbor, in spec. quercus*, *alias* eik, et Træ, især et Egetræ, en Eg.

Eyki-lundr, *m. quercetum*, Egeskov. At höggva eyk um þvert, *arborem in orbes cædere*, hugge et Træ tværs over. At höggva eyk til mergiar, *arborem in pulpam cædere*, hugge et Træ til Marven.

Eykarbolr, *m. caudex*, Træstamme, Træbul.

Eykar-stofn, *m. idem.* 2) *truncus*, Træstub.

Eykhyrníngr, *m. sciurus*, et Egern.

Eyk (jók, hefi aukid, at auka), *augere*, forøge, formere. Eykst ord af ordi, *lis litem parit*, det ene Ord tager det andet.

Eylífd, *f. æternitas*, Evighed.

Eylíflega, *in æternum*, evindeligen.

Eylífleikr, *m. æternitas*, Evighed. 2) *immortalitas*, Udødelighed.

Eylífr, *æternus*, evig, altid levende: *quasi* ælifr.

Eymi (at eyma), *lædere, leviter vulnerare*, beskadige, saare lidt, bibringe et lille Saar, aumr. Þar eymdi lengi eftir af, *diu aliqvid doloris remansit*, deraf blev længe nogen Smerte tilbage, det forvandt man sent.

Eymdr, *leviter vulneratus*, let saaret.

Eymd, *f. miseria*, Jammer, Elendighed. Ein eymd býdr annari heim, *unda supervenit undam*, den ene Ulykke rækker den anden Haand.

Eymdarlegr, *miserabilis*, elendig, kummerfuld, jammerlig.

Eymdarlega, *misere*, elendigen.

Eymdar-qvein, *n. lamentatio*, Jammerskrig, Veklage.

Eymótlegr, *ingratus sensibus*, ubehagelig for Sandserne. 2) *suspectus*, mistænkelig.

Eymstra (at eymstra), *contundere ad dolorem usque*, saare, skramme.

Eymstradr, *ad dolorem contusus*, saaret, stødt.

Eymstr, *n. pl. dolor ex contusione*, *it. vibex*, Saar, Skramme af Støde eller Rid.

Eyminni, *semper memorandus*, som stedse bør erindres, uforglemmelig.

Eymr, *m. halitus ignis*, Damp, Em. 2) *extremum odoris v. soni, qvod percipi potest*, det som sidst fornemmes af Lugt eller Lyd, Efterlyd, Efterlugt.

Eymyrja, *f. favilla ignita, marila*, gloende Aske, Emmer.

Eyngi (at eyngia), *coarctare*, *vide* engi á aungr, sammensnærpe, sammenkrympe.

Eypska (at eypska), *rictare*, gabe, spærre Munden op. Hundurinn eypskar, *canis rictat*, Hunden spærrer Gabet op.

Eyr, *n. æs ductile*, Kobber.

Eyr, *f. hygæa, dea profana, nimpha*, Sundheds Gudinden hos de hedenske Nordboer.

Eyra, *f. auris*, Øre. 2) *ansa vasis*, Haandgreb, Øre, Hank paa et Kar.

Eyrd, *f. pax*, Fred, Rolighed. 2) *tranquillitas animi*, Sindsro. Konrádr bad hönum

eyrdár, *Conradus ei pacem procuravit*, Konrad bad om Fred for ham.

Eyrbryddr, *æratus*, kobberbeslaaet.

Eyr-giall, *n. squama æris*, Ureenlighed, Sinner, Slakker, som falder af Kobber ved Smeltningen.

Eyri (at eyra), *acqviescere*, være fornøjet. 2) *parcere*, skaane, spare. Þeir eyrdu hverki kyrkium né konum, *nec templo, nec sexus inermis, ab illis immunis fuit*, de sparede hverken Kirker eller Fruentimmer. Þeir munu eingu eyra, ef þeir koma hér, *nulli parcitum erit si huc venerint*, dersom de komme her, vil de ikke skaane nogen Ting. At eyra illa yfir, *ægre ferre*, være misfornøjet med. Ecki eyri ég því, *non acqviesco*, dermed er jeg ikke fornøjet.

Eyri, *f. ora campi sabulosa ut & fluminum*, Strand- og Flod-bredder, hvorpaa der ikke vokser Gras.

Eyrindi, *n. negotium gerendum*, Ærende, Forretning, Syssel.

Eyrindis-lok, *n. pl. exitus negotii*, Forretningens Udfald.

Eyrindis-laus, *vacuus negotii, inanis*, ørkesløs, uden Syssel; *it.* som intet udretter.

Eyrindisleysa, *f. irritus conatus*, forgjæves Bestræbelse.

Eyrindis-lauft, *re infecta*, med uforrettet Sag.

Eyrindis-reki, *m. negotiator*, som udfører et Ærende, Underhandler, Gesandt (ogsaa: eyrindreki).

Eyrir, *uncia ponderata*, en Unse, i Vægt. 2) *uncia numerata*, *in. pl.* aurar, en Øre (gammel Mynt); (*hæc uncia numerata est didrachma, sive 24 solidi*, denne Øre gjaldt saameget som 24 Skilling).

Eyrir-silfurs, *uncia argenti*, en Øre Sølv.

Eyrir, *m. res, bona mobilia*, rørlige Eiendomme.

Eyrkétill, *m. ahenum, lebes æneus*, Kobberkjedel.

Eyrna-gull, *n. inauris*, Ørenring.

Eyrnahliómr, *m. aurium sonitus*, Lyd for Ørerne. 2) *deliciæ aurium*, behagelig Lyd.

Eyrna-hlust, *f. meatus auris*, Hørregangen.

Eyrna hol, *n. concha*, Ørehulhed.

Eyrna-hríngr, *m. stalagmium*, Ørenring.

Eyrnalaus, *inauritus*, uden Ører.

Eyrna-mermari, *m. cerumen*, Ørevoks.

Eyrna-rönd ytri og innri, *helix anthelix*, den ydere og indre Rand paa Ørebrusken.

Eyrna-saur, *excrementum auris, cerumen*, Ørevoks, Øreskarn.

Eyrna-skéfill, *m. auriscalpium*, en Øreskje; (*it. susurro*, en Øretuder).

Eyrna-smolt, *n. vide* Eyrnasaur.

Eyrna-spaung, *f. inauris*, Øresmykke, Ørenring.

Eyrna-snepill, *m. auricula infima, lobus auris*, Ørelap.

Eyrna-stór, *auritus*, som har store Ører.

Eyrna suga, *f. delator*, Bagvasker, Øretuder. 2) *adulator*, en Hykler.

Eyrna-verkr, *m. otalgia*, Smerte i Ørene.

Eyr-panna, *f. cucuma*, Kobberkjedel Gryde.

Eyrpeníngr, *m. nummus aeneus*, Kobberpenge. *R.*

Eyr-pottr, *m. cacabus*, Kobberpotte.

Eyr-ryd, *n. flos æris, ærugo*, Kobberrust.

Eyrflegin, *æratus*, beslaaet med Kobber.

Eys (jós, hefi ausid, at ausa), *haurire*, pompe, øse, opøse. 2) *calcitrare eqvorum*, slaa op.

Eysa, *f. cinis ignitus*, Kul, brændende Aske.

Eysill, *m. haustrum*, en Øse. ausa.

Eyskra (at eyskra), *tumultuari, animo fluctuari*, være urolig, oprørt i Sindet. Gizor var eyskrandi miög ádr hann fretti til Kolbeins, *Gizor ægerrime affectus erat, donec Kolbeinum adesse audiit*, Gissor var meget slet til Mode, inden han fik noget at vide om Kolbein.

Eyskrandi, *frendens*, rasende, afsindig.

Eystra, *ad orientem, in oriente*, østen for.

Eystra-salt, *mare balticum*, Østersøen.

Eystri, *orienti propior*, som er nærmere mod Østen, østligere, østre.

F.

Fá, *f. politura, nitor, (de pannis, coloribus & metallis dicitur)*, Glindsen, Glands, Politur, (siges om Klæder og Metaller). Þetta fat hefr vöknad, því er af því fáin, *hæc vestis madore splendorem amisit*, dette Klæde er blevet vaadt, derfor har det mistet Glandsen.

Fáanligr, *adj. impetrabilis, qvi haberi, comparari potest*, erholdelig, til at faa. *R.*

Fábiánslegr, *infrunitus, vecors*, tosset, taabelig. (*à notâ fabula Fabiani patris Grobiani*, saakaldet af en bekjendt Fabel).

Fábreytinn, *insolitus, rarus*, sjelden, usædvanlig.

Fábreytilegr, *idem.*

Fábreytilega, *insolite*, usædvanligen.

Fadir, *m. pater, in gen.* födur *v.* fedr, en Fader.

Fadir -konu, -manns, *focer*, Svigerfader.

Faderni, *n. paternitas*, Faderskab, faderligt Forhold. 2) *pater*, Fader. Gott áttu faderni, enn mó釘dernid verra, *pater tibi probus est, at mater pejor*, din Fader er en brav Mand, men din Moder ej saa god.

Fadma (at fadma), *amplecti*, favne, omfavne. At fadmaz, *in amplexus mutuos ruere*, omfavne hinanden.

Fadmbrögd, *n pl. lucta*, Brydeн.

Fadmlag, *m. amplexus mutuus*, Omfavnelse, Omarmelse.

Fadmtak, *n. idem*, Favnetag.

Fadmr, *m. sinus, amplexus*, Favn, Barm, Omfavnelse. 2) *hexapeda passus, orgyia*, et Favnemaal, 3 Alen, en Favn. Þad á at falliz í fadma, *amice æqvari debet*, det bør gaa op imod hinanden.

Fádr, *ornatus, politus*, poleret, renset. Gulli fádr, *auro tinctus, deauratus*, forgyldt.

Fádæmi, *n. res enormis, rari exempli*, en usædvanlig Ting.

Fáfengilegr, *vanus, inanis*, forfængelig, som ingen Realitet har.

Fáfengilega, *inaniter*, forfængeligen.

Fáförull, *raræ profectionis*, *tectus & qvietus domi*, som ikke rejser meget. 2) *infreqvens*, sjelden besøgt. Hér er fáförult, *hic est accessus infreqvens*, her kommer faa Folk, her er ingen Færsel.

Fáfródr, *rudis*, *imperitus*, uforfaren, uklog, vankundig.

Fáfrædi, *n. imperitia*, *ruditas*, Uklogskab, Uerfarenhed, Vankundighed.

Fága (at fága), *polire*, *ornare*, rense, skure, sætte Glands paa.

Fágadr, *politus*, renset, skuret.

Fagna (at fagna), *lætari*, *gaudere*, glæde sig, fornøjes. Fagna annars lucku, *gratulari*, glæde sig over ens Lykke. Fagna einum vel, *laute excipere*, modtage en vel.

Fagna-fundr, *gratus amicorum adventus*, kært Vennemøde, glædelig Sammenkomst.

Fagnadr, *m. lætitia*, Glæde, Fryd. 2) *lautum convivium*, godt Gjæstebud, Beværtning.

Fagnadr *m. urbanitas*, *civilitas*, Artighed, Omgjængelighed. Árni biskup qvad þad rétt, at setia þá framar er meiri fagnad kunnu. *Arnas episcopus justum esse dixit cos majoris facere, qvi urbanitate alios præcellunt*, Biskop Arne sagde det var rigtigst, at sætte dem øverst som besad størst Artighed, som vare de interessanteste.

Fagnadar-ár, *annus jubilæus*, Jubelaar.

Fagnadarlega, *ex voto*, efter Ønske. 2) *festive*, højtideligen.

Fagnadar-læti, *n. pl. hilaritas*, Glæde, egentlig: Tegn paa Glæde, Fryd, Glædesytringer.

Fagnadar-óp, *n. clamor lætus*, Frydesraab, Glædesskrig. *R.*

Fagnadar-öl, *convivium gratulatorium*, Glædskabs Gilde.

Fagnadarsaungr, *m. paean*, Frydesang. *R.*

Fagnadar-sæll, *hilaris*, glad, fornøjet, oprømt.

Fagrindi, *n. pl. decor*, *splendor*, Skjønhed, Glands.

Fagr, *splendidus*, *nitidus*, skjøn, smuk, fager. Fagurt vedr, *serenum*, smukt Vejr. Hann lofar öllu fögru, *aureos montes pollicetur*, han lover Guld og grønne Skove.

Fagurblár, *cæruleus*, lyseblaa, himmelblaa.

Fagur-eygr v. eygdr, *oculis micantibus*, som har lyse, klare Øjne.

Fagur-mæli, *n. pl. adulatio*, Smiger, Hykleri.

Fagur-gali, *m adulator*, *mulsum lethale*, Smigrer, Hykler.

Fagur-grænn, *perviridis*, lysegrøn.

Fagur-gulr, *flavus*, lysegul.

Fagurleitr, *venusta facie*, smuk af Ansigt.

Fagur-ordr, *eloqvio dulcis*, som taler smukt.

Fagur-raudr, *sangvinei coloris*, lyserød.

Faguryrdr, *id. ac. fagurordr.* *R.*

Fágæti, *n. deliciæ*, v. *cupediæ raræ*, sjeldne Retter, Lækkerheder.

Fágætr, *rarus*, *acqvisitu difficilis*, sjelden, vanskelig at faa. 2) *delicatus*, lækker, kræsen.

Fá-heyrdr, *inauditus*, *insolitus*, uhørt, usædvanlig.

Fái (fádi, hefi fád, at fá), *polire*, *ornare*, rense, skure, pudse. 2) *delineare*, *pingere*, *exarare*, male, aftegne. Fádi fimbul-þulr, *exaravit clarissimus v. gravissimus orator*, den største Taler gjorde Udkastet dertil.

Fák, *m. præcipitantia*, *vide* fok, Fremfusenhed.

Fákalítill, *modestus*, beskjeden, tilbageholden.

Fákátr, *subtristis*, bedrøvet, melankolsk.

Fákunnandi, *imperitus*, *rudis*, uklog, uvidende, vankundig.

Fákunnátta, *f. inertia*, *ruditas*, Uvidenhed, Vankundighed.

Fákr, *m. eqvus poet.*, *pr. thraso*, hos Digterne en Hest, egent. en Storpraler.

Fákunnugr, *id. ac* fákunnandi. *R.*

Fákænn, *imperitus*, uklog, uerfaren.

Fákænská, *f. imperitia*, Uerfarenhed.

Fákæti, *f. tristitia*, Bedrøvelse, Sorg.

Fala (at fala), *licitari*, fale, spørge om noget er tilfals og hvad det koster, byde paa noget som skal sælges eller forpagtes bort. 2) *expetere*, fordre, kræve.

Falan *v.* fölun, *f. licitatio*, Byden, Bud paa noget.

Fála, *f. gigas fæmina*, en Jætinde, Troldqvinde. 2) *procax fæmina*, et kaad, frækt Fruentimmer, en Flane.

Fálátr, *taciturnus*, som taler lidet, taus.

Fálegr, *idem.* 2) *dissentiens*, uenig.

Fálega, *non promte*, *cum indignatione*, uberedvillig, fortrydelig. Hann tók því fálega, *difficilem se præbuit*, han var ikke beredvillig dertil.

Fáleiki, *m. tristitia*, Sorg, Bedrøvelse. 2) *indignatio*, Fortrydelse.

Fálidadr, *paucis stipatus*, omgivet af faa, ledsaget af faa Folk.

Fálida, *idem.*

Falinn, *occultatus*, skjult, forborgen. *â* fel.

Fálkadr, *sibi vix conscius*, *v. sanæ rationis*, (*lagopodis instar â falcone percussæ*), som ikke er ved sin fulde Samling (ligesom en Rype, der er slaaet af Falken).

Fálkalegr, *idem.*

Fálkafángari, *m. falconarius*, *auceps falconum*, en som fanger Falke, Falkejæger.

Fálki, *m. falco vulgaris*, *nobilis*, en Falk.

Fall, *n. lapsus*, *ruina*, Fald, Nedstyrten. 2) *lapsus moralis*, *peccatum*, Synd, Feil, Last. 3) *cædes*, Død, Fald. Falls er von af fornu tré, *lapsui vicina senecta*, Alderdommen er sit Fald nær. Eftir fall Eireks kongs, *post cædem Erici regis*, efter Kong Eriks Fald.

Fall, *n. pestis*, Pest, ødelæggende Epidemi. Þar var fall mikid, so at 6 menn vóru fallnir. Gudmundr stöckti vigdu vatni yfir Engiar og akra, þá tók af fallid, *pestis ibi erat*, *qvæ septem homines consumserat*, *Gudmundus aqva consecrata prata & agros conspersit*, *et pestis esse desiit*, der grasserede en Pest, hvoraf 6 Mænd vare døde, hvorpaa Gudmund bestænkede Ager og Engmed ind-

viet Vand, som bevirkede, at Pesten ophørte.

Fallandi augu, *oculi confidentes moribundorum*, de Døendes bristende Øjne.

Fall, *n. excoriatum integrum corpus mactati pecoris*, Kroppen af et slagtet Kreatur, hvoraf Indvoldene ere udtagne.

Falläzia, *f. defectus*, Mangel, Fejl. 2) *fallacia*, Falskhed, Bedrageri, Rænker.

Falleraz láta, *fallaciis inescari, stuprari*, lade sig besove; (*de virginibus honestioribus dicitur*, siges om en ellers anstændig Pige).

Fallbyssa, *f. tormentum*, en Kanon.

Falldr, *m. calyptra, calantica, peplum*, Fruentimmer Hovedtøj, Sæt. At fetia ofan falldinn, *decalanticare*, tage Sættet af Hovedet.

Falldr, *m. fimbria, limbus*, Bordt, Bræmme.

Fallda (at fallda), *fimbriare, vestes limbo cingere*, bebræmme. 2) *peplum adornare*, sætte Hovedtøjet i Stand. At fallda sídt, *peplum demittere*, lade Sættet sidde lavt ikke højt op over Hovedet.

Fallegr, *venustus, pulcher*, skjøn, smuk.

Fallega, *eleganter*, smukt, sirligen.

Fallinn, *lapsus*, falden. Fallid fé (undir kóng), *bona confiscata*, konfiskeret Gods. Fallin kú, *dicitur quando musculi circa spinam sacram, in vaccis mollescunt ante partum, ut ejus prognosticon*, en Ko som er nær ved at kalve, (hvorpaa haves det Tegn, at Musklerne omkring Bækkenet blive bløde).

Fallinn, *ordinatus, dispositus*, skikket, sat i Orden. Pad er vel fallid, *decet*, det passer godt. Hann er vell fallinn til kauphöndlunar, *ad mercaturam bene dispositus est*, han er godt skikket, oplagt til Kjøbmandskab.

Fallstycki, *n. bombarda, tormentum*, Kanon, Feldtstykke.

Fallvalltr, *fluxus, inconstans deciduus*, ustadig, forgængelig.

Fálm, *n. cæca palpitatio*, Vedrørelse i Blinde, Famlen.

Fálma (at fálma), *palpitare, palpare*, røre ved en Ting, føle i Blinde, famle. 2) *errare*, tage Fejl, gaa vild.

Fals, *n fraus, falsum, crimen falsi*, Svig, Bedrageri, Falskhed, (gammelt: Falsk).

Falsa (at falsa), *decipere, adulterare*, bedrage, forfalske, begaa Falskhed. Falsa bréf, *epistolas corrumpere*, forfalske Breve.

Falsari, *m. impostor*, en Falskner, Forfalsker.

Fals-koss, *m. ensuavium lethale*, et bedragersk Kys.

Falskr, *fraudulentus*, falsk, bedragersk, underfundig.

Falsklega, *dolose*, svigagtigen, falskelig.

Fals-mál, *n. contumacia testium*, Faldsmaal, Vidners forsætlige Udeblivelse.

Falsmáls-bætur, *f. pl. mulcta contumaciæ testium*, Faldsmaalsbøder.

Fals-spámadr, *m. psevdopropheta*, en falsk Profet.

Fals-vitni, *n. testis falsus*, falsk Vidne. 2) *falsum testimonium*, et falsk Vidnesbyrd.

Falr, *m. pars suprema gladii, v. hastæ, capulo inhians*, den øverste Del af et Sværd eller Spyd, som gaar op om Haanden. Eigils Einh. S. cap. 2. Sverd hanns er læst fyrir ofan olnboga, og er þar á falr so digr, at miög tekr uppá öxl, *gladius ejus obseratus est supra cubitum, parsqve ejus suprema adeo ampla, ut ad axillam fere pertingeret*, hans Sværd var sluttet tæt til Armen oven for Albuen, og var derpaa en saa tyk Fal, at den gik lige til Skulderen. *Ibidem* : *cap.* 7. Hann gördi fal so diúpann, at tók uppyfir olnboga, *partem gladii, qvæ capulo inhiare solet, adeo altam fecit, ut totum cubitum adusqve lacertum hauriret*, han lod gjøre en saa lang Fal, at den naaede helt op paa Overarmen. Grettir hafdi spiót í hendi, og var silfur-rekinn falurinn, *Grettir hastam manu gessit cujus pars cava argenteis bullis erat interstincta*, Grettir havde et Spyd i Haanden, hvis øverste Del var sølvbeslaaet.

Falr, *venalis*, tilfals, fal. At vera falr, *venire, venum ire*, være tilfals, tilkjøbs. At göra edr láta falt, *venum exponere*, holde tilfals, have til Salg.

Fályndr *vide* Fálátr.

Fálæti, *n. taciturnitas*, Taushed, stille Væsen. 2) *tristitia*, Sorg.

Fámálugr, *taciturnus*, taus, faatalende.

Fámálgr, *idem*.

Fámáll, *idem*.

Fámannlegr, *infreqvens*, ensom, hvor der er faa Folk. Þar þótti fámannlegt, *solitudo videbatur*, der syntes ensomt.

Fámennr, *paucis comitibus cinctus*, omgivet af faa Ledsagere. 2) *infreqvens*, hvor der er faa Folk. Fámennr bær, *pagus, v. urbs infreqvens*, en Gaard hvor der kun er faa Folk. Þar var fáment, *homines ibi infreqventes erant*, der vare faa Folk.

Fámenni, *n. paucitas hominum*, Faahed af Mennesker, Mangel paa Folk.

Fámentr, *infreqvens*, lidet befolket. 2) *paucas artes edoctus*, lidet underviist, oplært, dannet.

Fámæli, *n. pl. dictu rarum, inauditum*, uhørt, sjeldent Sagn.

Fána, *f. signum militare, labarum, phanon*, Fane, Standart. (N. O.)

Fána (at fána), *fatue se gerere*, opføre sig taabeligen.

Fánaz (at fánaz), *idem*.

Fáng, *n. gremium, sinus*, Skjød. Hann tók barnid í fáng sér, *infantem in gremium suscepit*, han tog Barnet paa sit Skjød.

Fáng, *n. acqvisitio, captura*, Erhvervelse, Fangst. 2) *fœtus conceptus*, et Foster. 3) *fœni manipulus, brachiorum sinuatione comprehensus*, et Knippe Hø, en Børm, Dragt Hø, saa meget som en kan bære paa en Gang imellem Armene. (*item*: 4) *lucta*, Brydeu, Kamp.) At færaz í fáng, *multum niti*, tage sig meget paa. Þorv. færdiz úr fángi, *Thorvardus se subtraxit*, ɔ: *promissis non stetit*, Torvard trak sig bort, ɔ: holdt ikke sit Løfte.

Fángs er von af frekum úlfi, *lupus capturæ capax*, af en graadig Ulv kan man vente en haard Kamp; *metaph. virtuti nihil impervium*, Tapperhed kan udrette alt. E'g verd at fá þat at föngum til, *adhuc mihi acqvirendum est, ad manus non habeo*, det maa jeg først erhverve, det har jeg endnu ikke.

Fáng, *n. sæpius in pl.* faung, *facultates, bona acqvisita*, Formue, erhvervet Ejendom, Forraad, Lejlighed.

Fánga (at fánga), *adipisci*, erhverve. 2) *comprehendere*, fange, gribe.

Fángadr, *captivus, comprehensus*, fangen.

Fángalaus, *nullius usus*, til ingen Nytte.

Fángalítill, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Fángaléttr, *idem*.

Fángamark, *n. signum v. litera insculpta rebus inanimatis, qvo possessor noscatur*, Bomærke, et Tegn, som en Ejer sætter paa sine Sager for at kjende dem.

Fángarád, *n. consilium é re nata sumtum*, en efter Sagens Beskaffenhed nødvendig Beslutning.

Fángaturn, *m. latumiæ*, Fangetaarn.

Fángavottr, *m. testis acqvisitus*, et erhvervet Vidne.

Fáng-brögd, *n. pl. lucta*, Bryden, Kjampen.

Fángelsi, *n. carcer, captivitas, ferriterium*, Fængsel.

Fángfall, *n.* (þá leysiz höfn) *abortus, amblosis*, Misfoster, Misfødsel.

Fángi, *m. captivus*, en Fange. Fángi í járnum, *ferritribax, ferriterius*, en Fange der er sluttet i Jærn.

Fáni, *m. fatuus faunus*, en Toffe, Taabe. Fánalegr, *fatuus insolens*, toffet, taabelig.

Fannfergia, *f. ningor densissimus, sua ipseqve gravitate decidens*, et meget tykt Snefog.

Fannkoma, *f. ningor, concervatio nivis*, Snefog.

Fans, *m. impedimenta, sarcinæ*, Tros, Tøj, Bagasje.

Fantr, *m. fanaticus*, en Skjelm, Slyngel, Fante.

Fánýtr, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Far, *n. vestigium*, et Spor.

Far, *n. raptus nubium*, Skyernes Bevægelse af Vinden. 2) *iter, motus*, Bevægelse. Þá var mikid far á lopti, *tum nubes rapidissima tempestate ferebantur*, da dreves Skyerne meget stærkt af Stormen. Þú munt fara þad far, sem formadr þinn, *iter v. exitus similis tibi erit, ac antecessori tuo*, du vil gaa den samme Gang, have samme Skjæbne som din Formand.

Far, *n. vita, mores*, Levnet, Sæder. Hann hafdi þad í fari sínu, *hoc illi moris erat*, det plejede han, det var en af hans Sædvaner.

Far, *n. navis*, et Skib, Skibslejlighed.

Fár, *n. discrimen, periculum*, Fare.

Fár, *paucus*, faa. 2) *subtristis*, sorgfuld, be-

drøvet. 3) *taciturnus*, taus. Fátt var med þeim, *difficulter inter illos convenit*, der herskede Uenighed, Koldsindighed imellem dem. Þeim vard dagfátt, *dies illis defecit*, Dagen manglede dem, Dagen forløb førend de bleve færdige.

Faralldr, *n. morbus epidemius*, Epidemi, Pest. 2) *cursus v. motus rerum*, Tingenes Gang, Løb. Þórir Töttr komst í kyrkiu, ei þóttuz menn skilia med hveriu faralldri hann komst þángat, *Thorir Töttus in templum elapsus est, at qvem modum elabendi isthuc invenerit, nemo sibi visus est intelligere*, Torer Tøtt slap ind i Kirken, men ingen forstod, paa hvilken Maade han var kommen der.

Faralldsfótr, *pes vagabundus*, en omvankende Fod, bruges i den Talemaade: Hann er á faralldsfæti, *pedes, v. excubitor est it. vagabundus est*, han vanker stedse om.

Farandi, *m. viator*, *vide* vegfarandi, en Rejsende, Vandringsmand.

Farángr, *m. res arctæ itineri sufficientes*, Tøj, Sager, alt det som man har med paa en Rejse, og højt behøver dertil.

Fararbeini, *m. adjumentum itineris*, Rejse-hjælp.

Farar-efni, *n. pl. merces peregrinantis, qvæ jure veteri* (Grágás) *infra decem hundredas, non debebant esse*, Formue, Midler til en Udenlandsrejse, som efter de gamle Love (Graagaas) ikke maatte være mindre end 10 Hundreder.

Farar-eyrir, *m. idem*.

Farar-greidi, *m. hospitalitas, it. qvodcunqve levamen difficultatis viatorum*, Gjæstfrihed, al den Hjælp man yder Rejsende.

Farar-leyfi, *n. salvus conductus*, Lejdebrev. 2) *venia, v. libertas abeundi*, Tilladelse til at rejse.

Farar-skióti, *m. eqvus, pr. itineris levamen*, en Hest, egentl. en Rejses Befordring, Fremskyndelse.

Farar-tálmi, *m. impedimentum itineris*, Hindring for en Rejse.

Far-bann, *n. idem.* 2) *prohibitio abeundi*, Forbud imod en Rejse.

Farbauti, *m. vide* Bauti.

Farbord, *n. imum tabulatum in fundo naviculæ*, den Del af et lastet Skib, som er ovenfor Søen (?).

Farbordi, *m. circulus tabulati navis*, det samme som foregaaende. 2) *locus in navi mercatoria*, et vist Rum i et Handelsskib, Føring. At fiá einum fyri farborda, *procurare alicui locum sev vecturam in navi*, skaffe en Føring eller Fragt i et Skib.

Fardagi, *m. tempus migrationis sæpius in plurali*, fardagar, Fardag, Flyttetid.

Fardar (at farda), *in amurcam abire*, siges om et Kar hvori der sætter sig Bærme o. desl.

Fardi, *m. amurca lactea* hvad der klæber ved et Kar af Melk o. desl. *gall. fard fucus.*

Fardrengr, *m. nauta negotiator*, en Sømand.

Farflótta, *fugitivus, qvi vitam debet pedibus*, en Flygtning, som maa redde sig ved Flugt.

Farfýsi, *f. desiderium peregrinandi*, Rejselyst.

Farg, *n. pressura, pressio*, Trykken, Pressen.

Farga (at farga), *alienare*, afhænde, opofre.

Fargan, *n. destructio, noxa*, Ødelæggelse, Skade.

Fargan, *f. abalienatio*, Afhændelse.

Fargörfi, *n. vide* farángr, Reisetøj. 2) *funes nautici*, Takkelasje.

Farhyrdir, *m. vide* feriumadr.

Fari, *m. commeatus, vectura conducta*, (*tit. juris de re nautica cap.* 4), betinget Fragt.

Fari, *m. viator*, en Rejsende; *hinc* Jorsalafari &c., Jerusalemsfarer o. fl.

Farinn, *langvidus, confectus*, udmattet, kraftesløs, forbi. 2) *constitutus*, beskaffen. So var hann alldri farinn, *ea erat ætate*, han var saa gammel. Pad er vel farid, *bene constitutum est*, det er vel.

Fari-rod *v.* -skinn, *pellis macie confecti animalis*, Skind af et Dyr som er dødt af Magerhed, Sult.

Far-kostr, *m. vide* fararefni. 2) *alimenta nautica*, Skibsproviant. 3) *comeatus*, Føring, Fragt.

Farlama, *naufragus*, skibbruden. 2) *cui aliqvid deest ad iter, qvo carere non potest*, som mangler noget uundværligt til sin Rejses Fortsættelse.

Fárlegr, *periculosus*, farlig.

Fárlega, *periculose*, farligen.

Farlítill, *modestus*, beskeden. 2) *tardus*, sendrægtig, langsom.

Farmadr, *m. nauta, peregrinator*, Sømand.

Farmanna-lög, *n. pl. jus nauticum*, Søret.

Farma-skip, *navis oneraria*, Kjøbmandsskib, Kaffardiskib.

Farmikill, *insolens, præceps*, overmodig, fremfusende. 2) *celer*, hastig, rask; *alias* mikill á förum.

Farmr, *m. onus nauticum, v. navi impositum*, Ladning.

Farnadr, *m. iter*, en Reise. 2) *mores*, Sæder.

Farnan, *f. iter*, Rejse.

Farníng, *f. peregrinatio, liberum iter*, fri, sikker Rejse, Udenlandsrejse. E'g man bióda fé til farníngar Þér, ef Þú verdr sekr, *salvum conductum tibi procurabo si damnas judicii fueris*, bliver du dømt skyldig, skal jeg byde Penge for at du kan erholde en sikker Re[j]se.

Fárfiúkr, *gravi, v. periculoso morbo detentus*, farlig syg.

Fárskapr, *m. temeritas*, Daarskab, Fremfusenhed. Pad mátti helldr kalla fárskap enn hugprýdi, *temeritati magis qvam virtuti tribuendum erat*, det kunde man snarere kalde Forvovenhed end Tapperhed.

Farsæla, *f. felicitas*, Lykke, Lyksalighed.

Farsælld, *f. idem*.

Farsæll, *felix*, lykkelig, lyksalig.

Farsællegr, *idem*.

Far-tekia, *f. conductio navis, v. vecturæ*, et Skibs Forfragtning.

Fartefki, *n. pr. scrinia viatorum, vide* taska, Rejseskrin; *vulgo omnis apparatus itineris*, i Almindelighed Rejsetøj, alt hvad man har med paa en Rejse.

Farvegr, *m. alveus, canalis*, Flodrende, en Flods Løb, (Flodseng.) 2) *iter*, Rejse. Þeir áttu lángan farveg fyrir höndum, *longinqvum illis iter erat peragendum*, de havde en lang Vej eller Reise at fuldføre.

Farva (at farva), *colore tingere*, at farve. (N. O.)

Farvi, *m. color*, Farve; *alias* farfi, at farfa.

Fárvidri, *n. tempestas periculosa*, et stormende Uvejr.

Farvidr, *m. remi & alia instrumenta navis*, Aarer og andre Skibs-Redskaber.

Farvidar eda veidarfæra hiallr, *m. casteria*, aabent Hus hvori man gjemmer Fiskeliner og Skibs Redskaber.

Fáryrdi, *n. pl. verba nefaria*, Skjældsord.

Far-þegi, *m. vecturam petens*, som søger om Skibs-Lejlighed, Passasjer.

Far-þrota, *cui navis deest*, som fattes Skibslejlighed. 2) *impar itineris*, ikke i Stand til at rejse.

Fárænn, *mentis vix potens*, affindig, sandsesløs. 2) *consilii expers*, raadvild.

Fáræna, *f. inopia mentis, consilii*, Affindighed, Raadvildhed.

Fas, *n. gestus*, Gebærde. 2) *supercilium*, Hovmod, Stolthed. Hann var hæglátr í fasi og umgéngni, *in gestu & conversatione modestus erat*, han var ærbar i Gebærder og Omgang.

Fásédr, *visu rarus, insolitus*, sjælden, rar.

Fásén, *idem*.

Fásinna, *vecors*, skjødesløs, ubesindig. 2) *mæstus*, sorrigfuld.

Fásinna, *f. alienatio mentis*, Affindighed, Galskab.

Fáskiptinn, *alienis negotiis abstinens*, som ikke giver sig af med andres Sager.

Fáskrúd, *n. parum decoris, dedecus*, Vanære, Skam.

Fáskrúdi, *m. viles & pannosæ vestes*, lappede Klæder.

Fáskrúdugr, *cui vestes sunt viles*, som har daarlige Klæder paa. *à.* skrúd.

Fasmikill, *gestuosus*, som gjør mange Gebærder. 2) *superciliosus*, overmodig i Omgang, Hovmodig.

Fasta, *f. jejunium*, Faste.

Fasta (at fasta), *jejunare*, at faste.

Fasta-far, *n. affectus continuus*, stadigt Forsæt. 2) *continuus labor*, bestandig. 3) *nubes fixæ*, faste Skyer. Þeir vóru í fastafari at létta ackérum, *in levandis anchoris intentissimi erant*, de stræbte alt hvad de kunde, at lette Anker.

Fasta-land, *n. continens*, Fastland.

Fastandi, *jejunus*, fastende, som ej har spist.

Fasta-svefn, *m. carus, profundus somnus*, dyb Søvn.

Fasteign, *f. res immobilis, prædia*, Jordegods, faste Ejendomme.

Fasteygdr, fasteygr, *oculis compressis*, som ser stivt paa.

Fasthelldinn, *tenax, pertinax, retinens*, uryggelig, vedholdende. 2) *constans*, standhaftig.

Fasthelldni, *f. pertinacia*, Uryggelighed. 2) *constantia*, Vedholdenhed, Standhaftighed.

Fastlega, *firme*, fast, stadigen.

Fastlyndr, *constans*, *propositi tenax*, stastig i sit Forsæt.

Fastmæli, *n. pl. rata verba*, *pactum constans*, fastsat Astale.

Fastmæltr, *voce compressa*, *arcte loqvens*, som taler langsomt, eftertrykkelig.

Fastna (at fastna), *matrimonium conficere*, at bestemme Ægteskab, fæste sig.

Fastnæmr, *constans*, stadig. Fastnæmr tregi, *constans mæror*, fortærende, nagende Sorg.

Fastordr, *verborum tenax*, som holder Ord.

Fast, *firme*, *firmiter*, *constanter*, fast, stadigen, ivrigen, kjæk, hurtig. Þeir sóktu fast á *oppugnationi acriter institerunt*, de angrebe hæftigen. Þeir drucku fast, *potu acriter indulgebant*, de drak bygtig, længe.

Fastrádr, *animo constans*, stadig, fast, besluttet, bestemt til en Handling.

Fast-tæki, *n. contentio*, Anstrængelse, Hæftighed.

Fasttækr, *contentiosus*, anstrænget, hæftig.

Fastúdugr *v.* fastúdgr, *constans*, standhaftig.

Fastr, *firmus*, fast. 2) *tenax*, karrig, paaholden.

Fastr, *m. ignis*, *poet.*, Ild.

Fastylia, *f. calor & fumus ignis*, *sive gravis & molesta evaporatio carbonum*, stærk Hede, med Røg, Damp og Os.

Fat, *n. vestis*, *indumentum*, et Klædebon, Klædestykke, især Skjørt. 2) *vinculum*, Baand. At fá fat á, *vincire*, *vinculis induere*, binde fast. Vadsteinninn fór úr fatinu, *bolis piscatoria textura v. indumento elapsa est*, Bodstenen gik løs, faldt af.

Fat, *n. pera*, en Pose, Skindpose. *v.* búd fat.

Fat, *n. vas*, *discus*, *patina*, Fad. Tinfat, *vas stanneum*, Tinfad.

Fata, *f. mulctrum mulctrale*, Malkebøtte, Malkespand.

Fata (at fata), *vestire*, klæde paa. So var hann hrumr at hann gat ei fatad sig, *adeo debilis erat*, *ut se ipse vestire non poterit*, han var saa svag at han ikke kunde klæde sig selv paa.

Fata-búr, *n. promtuarium omnis generis rerum domestice necessariarum*, Forraads-Kammer, hvori gjemmes alleslagt Husgeraad.

Fataz (at fataz), *Impediri*, hindres, blive svag, afmægtig. 2) *ligari*, bindes. Mínum fórum fataz, *pedes mihi ligantur sive impediuntur*, mine Fødders Styrke tager af.

Fáridska, *f. res rari exempli*, *qvæ raro moris est*, en sjælden Ting.

Fatlaz (at fatlaz), *impediri*, forhindres. *á* fetill. Hann fatladiz í ferdinni, *impediebatur*, han hindredes paa Reisen.

Fatlaus, *nudus*, *investis*, nøgen.

Fátregadr, *paucis sui desiderium relinqvens*, som faa savne, sørge over.

Fattr, *reflexus*, *repandus*, tilbagebøjet, tilbagekrummet.

Fátæki, *n. paupertas*, Fattigdom.

Fátæklegr, *pauperculus*, *paupertinus*, som ser fattig ud.

Fátækra forsvars-madr, *adminiculator*, Fattiges Forstander.

Fátækt, *f. paupertas*, Fattigdom.

Fátækr, *pauper*, fattig.

Fávís, *insipiens rudis*, dum, taabelig.

Fávíslega, *imprudenter*, uforstandig, uklog.

Fávita *v.* fávís.

Fávitska, *f. ruditas*, *vecordia*, Taabelighed, Dumhed.

[illegible]ung, *n. pl. alimenta*, *victus*, Forraad, Levnetsmidler. 2) *robur*, *vires*, Udvej, Lejlighed, Midler, Kræfter. Vér munum veriaz eftir faungum, *pro virili nos defendamus*, vi vil forsvare os det bedste vi kan. 3) *facul[illegible]s acqvisitæ*, Gods. Þeir fluttu faung sín frá skipi, *è navi omnes facultates suas asportarunt*, de førte deres Sager i Land.

Fausi, *m. infrunitus nebulo*, Dumrian.

Fausaz (at fausaz), *stolide procedere*, bryde taabelig frem.

Fauskr, *m. stipes aridus*, *lignum exsuccum*, et tørt, trøsket Træstykke.

Fauti, *m. fatuus homo*, en Taabe, Fjante.

Fautalegr, *fatuus*, *insulsus*, dum, plump.

Fautalega, *fatue*, *insulse*, tosset, dumt, taabeligen.

Fax, *n. juba*, Manke.

Faxmikill, faxprúdr, *bene jubatus*, som har en smuk Manke.

Faxi, *jubatus*, manket, som har Manke.

Faxi, *m. coluber*, ɔ: *jubatus*, Slange.

Fáþörf, *f. supervacaneum opus*, unødvendigt Værk.

Fáþyckia, *f. simultas*, Misforstaaelse.

Fé, *n. pecunia*, Penge. 2) *pecus*, Fæ, Kvæg især Faar.

Fedgar, *m. pl. pater & filius*, Fader og Søn.

Fedgin, *n. pl. pater & filia*, Fader og Datter. 2) *parentes*, Forældre.

Fédmíngr, *m. amplexus*, ɔ: *qvantum amplexus includere potest*, *v. una orgyia in circumferentia*, saa meget man kan gribe om med udstrakte Arme.

Fedra (at fedra), *patrem indicare pronunciare*, erklære en for Fader.

Fedrúngar, *m. pl. pater & nepotes*, Fader og Afkom.

Fedr, *m. pl. patres*, *majores*, Fædre, Forfædre.

Fedr-betrúngr *v.* betr-fedrúngr.

Fé-fáng, *n. lucrum*, *acqvisitio pecuniæ*, Fordel, Profit.

Féfár, *inops pecuniæ*, fattig, som ikke har Penge. Hönum vard féfátt, *pecunia ei defuit*, han manglede Penge.

Féfastr, *parcus opum*, karrig.

Féfletti (at féfletta), *bonis exuere*, berøve en hans Formue, udsue.

Féfurda, *f. res promercalis*, Liggendefæ, Oplagsvare, Penges Værd. *v.* furda fordi.

Fégiarn, *avarus*, gjerrig.

Fégirni, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Fégialld, *n. mulcta pecuniaria*, Mulkt. 2) *expensæ*, Udgift.

Fégipa, *f. homo insatiabilis avaritiæ*, umættelig Gjerrig, en Pengepuger. *á* gap.

Feginn, *in sinu gaudens, sibi gratulans*, fornøjet, inderlig glad. Eyrindi feginn, *lætus ob negotium bene confectum*, fornøjet over vel udrettet Ærinde. Hann tók fegins hendi vid, *grato animo accepit*, han modtog med Taknemmelighed, med Glæde.

Fegra (at fegra), *ornare, exornare*, pryde, sire. 2) *pollire*, glatte, file.

Fegrindi, *n. pl. res nitidæ*, Prydelse. á fagr.

Fegríngr, *m. gallus gallinaceus*, en Hane.

Feginn-grátr, *m. lacrymæ lætantis*, Glædestaarer.

Feginleiki, *m. gaudium, lætitia*, Glæde, Fryd.

Feginsamlega, *lubenter, avide*, gjerne, med Fornøjelse.

Fegurd, *f. splendor, nitor*, Skjønhed.

Féhirdsla, *f. ærarium, fiscus, gazophylacium*, Skatkammer. 2) *crumena privatorum*, privat Pengekasse.

Feigd, *f. mortis vicinitas inopina*, forestaaende Død. Feigd kallar nú at þér, *extrema fata te jam rapiunt*, nu kalder Døden dig.

Feigdarlega, *avide, vehementer*, heftigen, med Begjerlighed.

Feigdarlegr, *ad mortem properanti similis*, som ser ud til snart at dø. 2) *vehemens*, begjerlig, heftig.

Feigi (at feigia), *putrefacere*, gjøre raadent.

Feigia, *f. putrefactio*, Forraadnelse.

Feigdr, *putrefactus*, raaden, forfulet.

Feigr, *inopino fato obnoxius, morti vicinus*, som er nær ved Døden. Ecki verdr feigum fordad, *quo fata trahunt seqvamur*, den der skal dø han maa dø. Ecki frýs á feigs vök, *cum hora mortis venerit, nullum refugium*, naar Døden er bestemt kan ingen undgaa.

Feikn, *f. granditas, vehementia*, Storhed, Forfærdelighed.

Feikna-stór, *prægrandis*, meget stor.

Feikilegr, *idem*.

Feikna-frost, *acre gelu*, heftig, forfærdelig Fr[illegible].

Feila (at feila sér), *pudere*, blues, skamme sig.

Feilinn, *pudibundus*, undseelig.

Feill, *m. vitium, defectus*, Feil. 2) *pudor*, Undseelse.

Feima, *f. fæmina, virgo pudica verecun[illegible]*, undseeligt Fruentimmer.

Feim, *n. pudor, verecundia*, Undseelse, Blufærdighed.

Feima, *f. idem*.

Feimar (at feima), *pudet, pudere*, undse sig, blues.

Feiminn, *pudibundus, facie illiberali*, skamfuld.

Feimulegr, *idem*.

Feira, *f. mucor*, Skimmel. 2) *hiatus*, Sprække. v. veira.

Feiradr, *mucidus*, mukken, skimlet. 2) *hiulcus*, sprukken. 3) *labe aliqva non integer*, paa nogen Slags Maade skrøbelig.

Feiti, *f. pingvedo*, Fedme.

Feiti (at feita), *saginare, pingvefacere*, mæske, fede.

Feitleiki, *m. pingvedo*, Fedhed. 2) *umbilicus rei*, det midterste af en Ting.

Feitmeti, *n. cibaria oleosa, adiposa*, alleslags fed Spise.

Feitr, *pingvis*, fed.

Feitæti, *n. pl. vid.* fejtmeti.

Fékrókar *m. pl.* (á augum) *pætuli oculi*, skjæve Öjne.]

Félag, *n. communio bonorum*, Fællesskab, Selskab. Félags-bú, *rusticatus communis*, fælles Bo.

Félagi, *m. socius in re familiari*, Staldbroder, Kammerad.

Félagskapr, *m. societas*, Staldbroderskab.

Félaus, *nudus opum, indigus pecuniæ*, fattig, arm, i Pengemangel.

Félegr, *spe lucri desiderabilis*, ønskelig til Fordel.

Fel (fól, *v.* fal, hefi falid, *v.* fólgid, at fela), *tegere, occultare*, skjuler, dølger, skjæler. Hálsinn fal sýn, *collis visum intercepit*, Høien var imellem hindrede Synet. Fela á hendur, *committere, commendare*, anbefale.

Fell (hefi fallid, at falla), *cadere, labi*, falde. 2) *occumbere*, bukke under. At falla frá, *a) mori*, do. *b) deficere*, falde fra. Þad féll hönum til, *accidit illi*, det hændte ham. Hönum féll arfurinn til, *hæreditate adeptus est*, Arven tilfaldt ham. Sökin fellr nidr, *culpa cessat, intercidit*, Sagen falder, falder hen. Vedrid féll í logn, *ventus desæviit*, Winden blev stille i en Hast. Láttu ecki falla verkid, *opus ne intermittas*, opgiv, forsøm ikke Arbejdet. Falla á kné, *in genua procidere*, falde paa Knæ. Falla á eins meiníng, *alicui assentiri*, bifalde andres Mening. Þad fellr úr minni, *memoria excidit*, det gaar af Minde, glemmes. Hvad sem fyri fellr, *qvicqvid inciderit*, hvad der forefalder. Þad fellr mér vel, *hoc mihi placet lubet*, det synes mig godt om.

Felldinn, *utilis, habilis*, bekvem, tilpas. 2) *æqvus*, billig. Ófelldid er þad at þér sé neitad lids, *iniqvum est tibi auxilia negare*, det er ubilligt at nægte dig Hjelp.

Fell, *n. mons, monticulus*, et Bjerg.

Fell, *n. pellis*, (*inusitatum fere, nisi, in compositis, vid.* bókfell), Skind, dog kun i Sammensætning.

Felldr, *convictus criminis*, overbeviist om Forbrydelse, fældet. Lögfelldr á þíngi, *idem*, lovfældet.

Felldr, *habilis, idoneus*, bekvem. Hvörugr ockar er nú til lángferda felldr, *neuter nostrum jam longinqvo itineri oportunus est*, ingen af os er nu skikket til en lang Reise.

Felldr, *m. pellis, exuviæ*, Skind, Hud. *angl. & germ.* fell. Biarnar-felldr, *pellis ursina*, Bjørnehud. 2) *colobium scorteum*, Pelts, Skindkjole. 3) *togo plicabilis, v. sinuosa*, Overkjole. 4) *stragulum, vid.* röggvarfelldr, vararfelldr, Dække, Teppe.

Felli (at fella), *sternere, prosternere*, fælde, slaa omkuld. 2) *occidere*, dræbe. 3) *demittere*,

lader gaa ned. 4) *coaptare*, passe til hinanden. At fella mörkina, *arbores, v. sylvas sternere cædere*, hugge Træ i Skoven. Fella óvininn, *hostem occidere*, fælde sin Fiende. Fella bæn at einum, *enixe rogare*, bede indstændigen. Fella ræduna, *loqui cessare*, holde op med Talen. Fella módinn, *v.* hugann, *animum despondere*, lade Modet falde. Fella segl, *vela demittere, contrahere*, stryge Sejlene. Fella saman, *coaptare*, passe sammen, fælde sammen. Fella undan, *præterire*, forbigaa. Fella fat, *vestem in plicas ordinare*, folde Klæder. Fella hold, *macrescere*, blive mager, udmagres. Fella af vef, *extexere*, tage op, væve af. Fella vöru, *mercium pretia reducere*, nedsætte Varers Værdi. Fella naut og saudi í bú, *mactare boves & oves pro familia sustentanda*, slagte Faar og Offer til Husforraad. Fella fórn, *mactare deo victimas*, ofre Slagtoffer. Fella fialir saman, *asseres coaptare*, fælde Bræder sammen. Fella sig vid, *a) applicare se*, hengive sig. *b) consentire*, bifalde.

Fellz (at fallaz á), *consentire*, samtykke, bifalde. Láta fallaz, *sponte cadere*, falde med Villie, lade sig falde. Hönum felst ecki á matinn, *cibus illi male sapit*, Maden smager ham ikke. Hönum fallaz hugr og hendr, *animus et vires illi deficiunt*, han tabte baade Mod og Styrke.

Fellíngar, *f. pl. plicæ*, Folder.

Fellíng, *f. coaptatio, conssatio, contiguitas*, Sammensældning.

Fellinn, *spissus, compactus, condensatus*, tæt.

Fellir, *m. clades, strages, pestis*, ødelæggende Pest. Fiárfellir, *pecorum strages, clades*, Faarepest, Faaredød.

Fellivedr, *n. calamitas, tempestas omnia obvia prosternens*, brusende Storm.

Fellujárn, *n. ferrum elaboratum, promercale*, forarbejdet Jærn, Jærn til Salg.

Felmtr, *m. metus*, Skræk.

Felmturs-fullr, *pavidus, metu correptus*, forfærdet.

Felms-fullr, *idem*.

Felmtra (at felmtra), *obstupesere, pavescere*, blive bange, forfærdes.

Felmr, *m. metus*, Forskrækkelse.

Felmr, *pavidus*, forskrækket. Vid þad vard hönum felmt, *inde timuit*, derover blev han forskrækket.

Felur, *f. pl. latibula, loca abscondita*, Skjul, Skjulested. Hann hlióp í felur, *subtraxit se* han skjulte sig, krøb i Skjul.

Fémikill, *magni pretii*, som er af stor Værdi.

Fémilldíngr, *m. largitor opum*, som giver meget bort.

Fémunir, *m. pl. res, habentia*, Formue.

Fémætr, *pecunia emendus*, som er Penge værd.

Fen, *n. vorago, palus putrida*, Moradš; *angl.* a fen. Fenvotr, *permadidus*, gjennemvaad, dyndvaad.

Fénadr, *m. pecora*, Kvæg.

Fénadar-ſtuldr, *abactus*, Kvægtyveri.

Fengi, *n. idem qvod ſeqvens.*

Fengr, *m. captura*, Bytte Fangſt. 2) *omne lucrum*, alſlags Vinding, Fordel.

Fenginn, *acqviſitus*, erhvervet. Betri er ſmár fenginn, enn ſtór enginn, *præſtat hilum, qvam nihilum*, det er bedre at faa lidt end ſlet intet. Fengin kú, *forda*, en Ko, ſom er med Kalv.

Fengiſæll, *in conqvirendis opibus felix*, heldig i at erhverve ſig Rigdom.

Fengſamr, *idem.*

Fenia, *f. fæmina gigas*, en Jættekvinde. 2) *mulier procax*, *it. ſaga*, en kaad Kvinde; Troldkvinde.

Fénídíngr, *triparcus*, Gnier, Puger.

Fenni, *v.* hardfenni. *á* fönn.

Fennir (at fenna), *ningit*, *ningere*, ſne. Nú fennir í ſkafla, *nix concervatur*, nu opdynges Sneen.

Feniulegr, *immodeſtus*, *procax*, uſkikkelig, kaad, ubeſkjeden.

Fépindíng, *f. iniqva exactio pecuniæ*, Udſuelſe, ubillig Pengefordring.

Fépintíng, *f. idem.*

Fépint, *f. idem.*

Fépúki, *m. v.* fénídíngr.

Fépýngia, *f. marſupium*, *crumena*, Pengepung.

Fer (at fara), *proficiſci*, *iter facere*, *ire*, fare, gaa, reiſe. Hönum fer aftr, *deſloreſcit*, *decreſcit*, han ældes. Fara á húſsgángi, *oſtiatim cibum qværere*, gaa omkring at tigge. Fara bygdum, *migrare*, flytte, drage andenſteds hen. Fara at einum, *hoſtiliter aggredi*, at overfalde en. Fara vel at verki, *opus dextre conficere*, gjøre ſit Arbejde godt. Hvörnin fórſtu at því, *qvomod id efficere potuiſti*, hvorledes kunde du udrette det. Hönum fer vel at ſtofni, *bene ſibi proſpicit*, han paſſer godt paa ſine Sager. Ecki fer ég at því, *nihil iſta moror*, det bryder jeg mig ikke om. Hönum fer framm, *a) floreſcit*, *corpus facit*, han kommer ſig bra. *b) proficit*, gjør Fremgang. Fara í bréf manna, *epiſtolas intercipere*, læſe forſeglede Breve. Fara vel med hlutinn, *bene tractare rem*, ikke at fordærve en Ting ved Brugen. Fara óſpeklega, *violenter agere*, gaa frem med Heftighed. Fara at rádum, *conſilio agere*, følge ens Raad. Fara um, *a) ſtipem cogere*, gaa omkring. *b) peregrare*, rejſe over. Þad fer vel, *a) bene cedit*, det gaar godt. *b) decorum eſt*, det er godt, prægtigt. At fara utan, *peregre abire*, rejſe udenlands. Hann fór þar um mörgum ordum og fögrum, *multa & acceptiſſima verba de his fecit*, han talte udførlig og fortræffelig derom. Fara at forgördum, *in loca ſuſpecta*, *v. intuta incidere*, *propr. in pomæria*, *non intra muros recipi*, træffe paa uſikre, farlige Steder. Þad fór hönum vel, *in eo virtuoſus erat*, deri viſte han ſig ædelmodig. Þú fer ei hiá því, *certe te manebit*, det kan du ej undgaa. Þá fór um þá, *tum commo-*

vebantur, da fortørnedes de. Hann fer allr hiá sér, *angitur*, *compos mentis non est*, han ængstes, er ude af sig selv. Hann fer utan vid sig, *idem*, det samme. Hann fer litum, *colores mutat*, han skifter Farve. Nú fer uppá hann, *incubus eum trudit*, nu plages han af Mareridt. Fara framm á eitt hvad, *aliqvid prætendere*, forsøge noget. Þeir fóru at dýrum og selum, *ibant captum feras & phocas*, de gik ud for at fange vilde Dyr og Sælhunde. Fara med mann til konu, *pronubum agere*, fri for en anden. Þeim fórst vel, *prospere cessit illis iter*, de havde en lykkelig Rejse. Þeir fóruz þar allir, *ibi omnes interiere*, der ankom de alle. Þeir faraz hiá, *dispari conceptu agunt de sapiente cum stolido agenti dicitur*, de handle efter ulige Grundsætninger. Faraz fyrir, *non collimare*, ikke traffe.

Férán, *n. rapina pecuniæ*, Pengeran.

Féráns-dómr, *proscriptio bonorum*, en Dom hvorved ens Gods konfiskeres.

Ferd, *f. iter*, Rejse. 2) *sinus vestium*, Fold.

Ferdabúníngr, *m. apparatus itineris*, Tilberedelse til en Rejse. 2) *amictus viatoris*, en Vandringsmands Klædning.

Ferbyrgdr, *qvadruplicatus*, firdobbelt; *alias* fiórbyrgdr.

Ferdahugr, *m. proficiscendi desiderium*, Lyst til at rejse.

Ferda-kióll, *m. tunica sinuosa*, en stor Frakke, som gaar i Folder.

Ferda-lag, *n. itineratio*, Rejse.

Ferda-lubbi, *m. obvaricator*, dorsk Vandringsmand.

Ferda-madr, *m. viator*, Vandringsmand.

Ferdapoki, *m. nautica pera*, Madpose.

Ferdar-broddr, *m. frons comitatus*, som gaar i Spidsen.

Ferda-rockr, *m. tunica, v. vestis plicata*, foldet Kjole.

Ferda-stackr, *m. idem.*

Ferda-taska, *f. mautica*, Randsel.

Ferda-veski, *n. peræ*, en Madpose.

Ferdaz (at ferdaz), *iter facere*, rejse, færdes. F. rídandi, *eqvitare*, færdes til Hest, ride. F. á gaungu, *pedes ire, betere*, færdes til Fods, gaaende.

Ferdlítill, *stlembus*, som gaar langsom. Ferdlítill hestr, *eqvus stlembis pedibus*, sendrægtig Hest.

Ferfallda (at ferfallda), *qvadruplicare*, gjøre firdobbelt.

Ferfalldan, *f. qvadruplicatio*, Sammenlægning af fire, det at gjøre firdobbelt.

Ferfalldr, *qvadruplex*, firdobbelt.

Ferfalldadr, *qvadruplicatus*, som er lagt fire Gange sammen.

Ferfættr, *qvadrupes*, firfoddet.

Fergi (at fergia), *premere, comprimere*, presse, sammentrykke.

Fergin, *n. anagallis aqvatica*, Vandarve (en Urt).

Ferhyrndr, *qvadratus, qvadrangularis*, firkantet.

2) *ovis qvatuor cornubus*, som har fire Horn (siges om Væddere).

Feria, *f. cymba, ponto, linter*, Færge.

Feria (at feria), *transportare*, sætte over.

Feriumadr, *m. lintrarius, trajector, portitor*, Færgemand.

Feriustadr, *m. trajectus, locus trajectionis*, Færgested.

Ferjutöllr, *m. naulum, portorium, epibathron, portitorium*, Færgetold.

Ferill, *m. trames, callis*, Tværsti, lille Sti. Á ferli, *pedes ambulans*, spadserende.

Ferkanta (at ferkanta), *qvadrare*, gjøre firkantet.

Ferkantadr, *qvadratus*, firkantet.

Ferkantan, *f. qvadratio*, det at gjøre firkantet.

Ferlegr, *horrendus, teter*, skrækkelig stor, forfærdelig.

Ferlega, *tetre*, gyseligen.

Ferlíki, *n. moles tetri corporis*, ɔ: ferlegt líki, en føl Størrelse, en ubyre Krop.

Fermi (at ferma), *onerare, implere*, lade et Skib. Fermt skip, *navis onusta*, et ladet Skib.

Fermi (at ferma), *confirmare (eccles.)*, konfirmere.

Ferming, *f. confirmatio (ecclesiastica)*, Konfirmation.

Fernir, *qvaterni*, fire til hver.

Fésár, *parcus opum*, karrig, gnidsk.

Ferskéyttr, *qvadratus*, firhjørnet, firkantet. Ferskéytt vísa, *versus qvadratus*, firliniet Vers.

Ferskr, *novus, recens*, fersk, frisk.

Ferst (fórst, at faraz), *interire*, forgaar, bliver til intet; *vid.* fer. Þad fórst fyrir, *evanuit, non habuit successum*, det blev intet af. Fórst undan, *idem*.

Ferstrendr, *qvadratus*, firkantet, firskaaren. Þormódr Hiálmsson var ferstrendr at vexti, *Thormodus Hialmi filius erat qvadrato sive vasto corpore*, Tormod Halmsøn var af en lav men tyk Legemsbygning.

Fertugr, *qvadragenarius*, 40 Aar gammel, eller 40 Favne lang.

Fertugasti, *qvadragesimus*, fyrretyvende.

Fésamr, *lucrosus*, fordelagtig. Fésöm ferd, *iter lucrosum*, fordelagtig Rejse.

Fésekt, *f. mulcta pecuniaria*, Pengestraf.

Fésínkr, *tenax opum*, karrig, gnieragtig.

Fésiódr, *m. thesaurus*, Liggendefæ.

Féskiálgr, *avarus*, gjerrig; *vid.* skiálgr.

Féskilmr, *impendiosus*, ødsel.

Féskygn, *avarus*, karrig.

Féskygna, *f. avaritia*, Karrighed.

Festa, *f. stipulatio*, Forord, Aftale. At gánga til festu, *stipulari*, tage Løvte paa.

Festa, *f. locarium, arrha*, Pant. 2) *emphytevsis*, Fæste. Festu-bondi, *m. emphytevtes*, Fæstebonde, Lejlænding.

Festar, *f. pl. sponsalia de præsenti. Stipulatio de conjugio, re ipsa hodie, consummatio conjugii*, Trolovelse; Bryllup.

Festar-gáfa, *f. arrha sponsalitia*, Fæstensgave; á festi.

Festar-halld, *n. vectis schænobaticus, funis demissorii aucupum*, en Pæl eller Steen hvorom man fæster et Tov, ved hvis Hjælp man gaar ned ad steile Klipper.

Festar-hæll, *primæsius (palus, v. lapis)*, en Stage, en Pæl.

Festar-kona, *f. virgo desponsata*, Fæstemø.

Festar-madr, *sponsus*, Fæstemand, Brudgom.

Festar-öl, *n. convivium sponsaliorum sive (hodie) convivium nuptiale*, Fæsteusøl, Bryllup.

Festar-steinn, *saxum cui navis alligatur*, Klippe eller Steen, hvorved man gjør Skibe fast.

Festi (at festa), *firmare, stabilire*, befæste, gjøre fast. 2) *stipulata manu promittere, spondere*, love, forsikkre paa. At festa mál á kóngsdóm óskorad, *se obligare, judicia regis contentum fore sine omni exceptione*, underkaste sig Kongens Dom, uden Indsigelse. Þeir Þórdr og Gitzor budu málin öll á kóngs dóm, énn kóngr lét þá ei festa, og einganu dóm gördi hann á málum þeirra um veturinn, *uterqve eorum Theodorus & Gitzor regi detulerunt munus judicis in omni ista controversia, at rex stipulationem eorum non admisit, nec ullam sententiam tulit, in illorum causis ista hyeme*, Tord og Gissor valgte begge Kongen til Dommer i deres Sager, men han modtog det ikke bestemt, og ingen Dom fældede han i Sagen den Vinter. At festa heit, *votum stipulata manu confirmare*, at gjøre et Løfte med Haand og Mund. At festa hug sinn vid eitthvad, *mentem in aliqva re figere*, elske en Ting højt. At festa sér í hug, *altâ mente reponere*, indbilde sig noget stærkt. At festa vid, *affigere*, fæste til.

Festi, *f. monile, torqves*, Halskjæde. 2) *catena funis, retinaculum, restis*, Reb, Tov. At bera festar í hval, *balænam funibus adstringere*, gjøre en Hvalfisk fast til Landet med Tov.

Festi-bóndi, *m. emphyteuta*, Fæstebonde. (N. O.)

Festi-peníngr, *vid.* festa, Fæstepenge. (N. O.)

Festíng, *firmamentum*, Firmament, Befæstning. 2) *castellum, munitio*, Fæstning.

Fet, *n. pes geometricus*, en Fod (som Maal). 2) *gressus*, Skridt, Fjed. Þad géngr fullum fetum, *divulgatur*, det er almindelig bekjendt. Fet á lengd, dýpt hæd, *pedalis, pedaneus*, en Fod lang, dyb, høj. Fet á hvern veg, *pes quadratus*, en Fod paa hver Kant. Fimm fet, 5 *passus*, 5 Skridt, Trin. Tíu fet á hvörn veg, *scrupulum*, 10 Fødder paa hver Side. Hundrad fet á hvern veg, *modius*, 100 Fødder paa hver Side.

Feta (at feta), *gradi, pedatim incedere*, trine.

Feti, *m. gradum faciens, cursor*, den som triner; *vid.* léttfeti.

Feti, *m. manipulus staminum telæ*, en Vindel af Rendegarnet i en Væv.

Feti, *m. lamina securis*, den forreste tynde Del af en Økse.

Fetill, *m. catenula*, Baand. 2) *baltheus, qvo pendet gladius, v. clipeus*, Sværdbelte, Gehæng. Þeir lögdu fetil á hönd Þórdi, og ætludu

af at höggva, *baltheo manum constringebant Theodori & amputare volebant*, de bandt et Baand om Thords Haand og agtede at hugge den af. At bera í fötlum, *accingere sibi onus*, binde sin Byrde paa.

Fetliós (vegr), *dicitur, ubi lux sufficit ad vestigia dignoscenda, v. figenda*, siges naar man ... nok til at se Vejen, Sporet.

Fetmál og fetmæli, *n. v.* fet, Fodmaal (i Længden).

F... (at fetta), *retrorsum flectere*, bøje tilbage.

Fettr *vid.* fattr.

Fettr, *f. pl, absurditates, disconvenientia*, Urimeligheder, upassende Gebærder.

Févani, *inops*, fattig.

Févon, *f. spes lucri*, Haab om Fordel.

Févænlegr, *de qvo lucrum sperandum*, som man kan vente at vinde ved.

Fextr, *jubatus*, manket; *á* fax.

Fey, *interjectio abominantis*, fy! fuj!

Feyki (at feykia), *in auras dispergere*, blæse bort.

Feykilegr, *præcipitans*, umaadelig; fok.

Feyskia, *f. marcor*, Vissenhed; fauskr.

Feyskinn, *marcidus*, slattet, vissen, halvraaden.

Feyskiz (at feyskiaz), *marcescere*, visner.

Fé-þúfa, *f. cornu amaltheæ*, Overflødighedshorn. Ecki muntu finna hér féþúfu, *hic tibi spes lucri decollabit*, her har du ikke at tænke paa nogen Baade, her skal du ikke spinde Silke.

Féþurfi, *vid.* févani.

Fiadradr, *pennatus, plumatus*, som har Vinger.

Fiadramegn, *n. pennarum robur*, Vingestyrke. Fiadramegn rædr flugi, *aqvila in nubibus*, Vingernes Kraft bestemmer Fuglens Flugt.

Fiadra-fár, *pennis deciduis*, som nylig har mistet sine Fiær, har fældet.

Fiádr, *dives, opulentus*, bemidlet; *qs.* féadr.

Fiadur-fé, *aves domesticæ, pecus volatile, aves cohortales, cortes avium*, tamme Fugle, Husfugle, Fiæderkre.

Fiái (at fiá), *odio habere*, hade.

Fiala-búd, *f. taberna*, Fiælebod.

Fiala-gólf, *n. pavimentum asseribus stratum, tabulatum*, Fiælegulv.

Fiala-köttr, *m. mustricola*, Musefælde.

Fiala-fella, *f. stratum continuum*, Beklædning, Bedækning overalt. Fialfella af hafís, *aqva & continua planities, v. stratum, pelagicæ glaciei*, en stor Flaade af sammendrevet Havis, som vidt og bredt bedækker Havet.

Fialla (at fialla um), *vola manus leviter, v. molliter contrectare*, røre sagte ved, føle fint paa. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *manus artificiosæ illud contrectavere*, ɔ: *eximiæ artis est*, det er Mesterarbeide.

Fiall, *n. mons*, Fiæld, Bjærg. 2) *elevatio carnis in vola manus, juxta interstitia digitorum vulgo montes manus*, Forhøjninger inden i Haanden ved Foden af Fingrene.

Fialla-fé, *pecus montivagum*, Faar som holder sig paa Bjærgene.

Fiallar, *m. gallus gallinaceus*, en Hane,

Fialla-sýn, *f. prospectus montanus*, Udsigt fra det ene Bjærg til det andet.

Fiallbúi, *m. monticola*, en Bjærgbo.

Fialldrapi, *m. betula pumila procumbens*, Dværgbirk, Birkeris.

Fiallgánga, *f. montium pervagatio, sc: ad collectionem pecoris montivagi*, Bjærgenes Ransagning for at samle de der omvankende Faar.

Fiallaleit, *f. idem.*

Fiallgardr, *m. montana, juga montium*, Bjærgstrækning.

Fiallhryggr, *m. dorsum, jugum montis*, Bjærgtop.

Fiallid ofan-eftir, *montis devexitas*, ned ad Bjærget.

Fiallid upp-eftir, *montis acclivitas*, op ad Bjærget.

Fiall-jurtir, *f. pl. herbæ supernates*, Bjærgurter.

Fiallrænn, *montanus*, som er fra Bjærgene.

Fialls-brecka, *f. montis clivus, latus*, et Bjærgs Skraahed op ad.

Fialls-brún, *f. fastigium, supercilium montis*, det øverste af et Bjærg. 2) *præcipitium montis*, en steil Bjærgkant.

Fialls-gnýpa, *f. promontorium, frons montis*, Forbjærg, Pynt.

Fialls-hlíd, *f. latus montis*, Siden af Bjærget.

Fialls-hnúkr, *m. verruca, vertex montis*, en Høj oven paa et Bjærg.

Fialls-leiti, *v.* hvarf, *n. articulus montis*, Bjærgbanke.

Fialls-öxl, *f. scapula montis*, Forbjærg.

Fialls-rætur, *f. pl. radices, v. pes montis*, Foden af et Bjærg.

Fialls-skrida, *f. ruina montis*, Fjældskred.

Fialls-tindr, *m. summitas, cacumen, apex montis*, Spidsen af et Bjærg, Fjældtinde.

Fianda fæla, *f. gnaphalium (herba)*, Evigheds-blomst.

Fianda-fæla, *f. exorcismus*, Aandebesværgelse.

Fiandi, *m. osor, inimicus*, Fiende; ... fiándi *v. prius*, fiái, Hader.

Fiandmadr, *m. idem.* 2) *hostis*, Fjende.

Fiandskapr, *m. hostilitas*, Fiendskab.

Fiandskapaz (at fiandskapaz), *hostilitatem exercere, v. induere*, øve, vise Fjendtligheder.

Fiár-afli, *m. incrementum rei pecuariæ*, Baadt, egentl. Pengeerhvervelse, Kvægs Formerelse.

Fiár-audn, *m. consumtio facultatum*, Formue-Bortødslen, Forødelse.

Fiárbondi, *m. pecuarius athleta, polyarna, polymelos, pecuosus*, en Bonde som ejer mange Kreature, er rig paa Kvæg.

Fiár-byrgi, *n. cohors*, Fæhus eller Fold.

Fiár-far, *n. qvalitas habentiæ*, Formues Tilstand. Þeir vilia vita fiár-far vort, *scire volunt qvid habeamus rerum*, de vil vide hvorledes vi staa os.

Fiár-götur, *f. pl. calles, actus*, en Sti som dannes, banes af Kvæget.

Fiárgætsla, *f. procuratio bonorum*, Godsforvaltning. Gódr fiárgætslumadr, *bonus æconomus*, en god Husholder.

Fiárgreidsla, *f. pecuniæ solutio*, Udbetaling.

Fiár-halld, *n. tutela, it. administratio rei, curatura bonorum*, Formynderskab, Bestyrelse af ens Gods. Hann qvartadi um illt fiárhalld sitt, *de detrimento rei familaris qvæstus est*, han klagede over den slette Bestyrelse af hans Sager.

Fiár-hallds-madr, *m. tutor*, Formynder, Bestyrer af ens Gods.

Fiár-heimta, *f. pecuniæ exactio*, Penges Indkrævelse; Pengefordring.

Fiár-heimtur, *f. pl. recuperatio pecorum è tesqvis, affecto autumno*, Tilbagehentelsen ud paa Efteraaret af de Faar, som vandre om paa Bjærgene.

Fiár-hlutr, *m. res, sors pecuniaria*, Penge-del, Andel.

Fiár-hundr, *m. canis pecuarius*, en Hund som bruges af Faarehyrder, en Hyrdehund.

Fiár-hús, *n. ovile, cors*, Faarehus, Faarestald.

Fiár hús-kuml, *n. fænile oviarium*, en liden Hølade ved Faarehuset.

Fiár-húss toft, *f. area ovilis, parietibus cincta*, Faarehus uden Tag, en Faarefold.

Fiár-hyrdir, *m. opilio, pastor*, Faarehyrde, Kvæghyrde (hos de gamle ogsaa *præfectus ærarii*, Skatmester).

Fiarki, *m.* (í spilum), *qvaternio*, et Antal af fire, en Kvaterne.

Fiár-krafa, *f. v.* fiár-heimta, Pengefordring.

Fiár-lag, *n. contractus nuptialis de conjugum possessionibus*, Ægtefolks Kontrakt om deres gjensidige Ejendomme: *v.* félag.

Fiármadr, *m. opilio pecuarius*, Faarehyrde.

Fiár-magn, *n. vis pecuniaria*, Formue. Eftir fiármagni, *pro modulo facultatum*, efter Evne.

Fiármanna kofi *v.* hreisi, *mapale*, Faarehyrdes Hytte.

Fiármunir, *m. pl. v.* fémunir.

Fiárplógr, *m. lucrum*, Fordel, Baade.

Fiár-rétt, *f. cors, it. conseptum pecuarium*, et stort Indelukke til Faar.

Fiár-rækt, *f. pecuaria*, Kvægavl, Faareavl, Fædrift.

Fiársiódr, *m. v.* fésiódr.

Fiárslódi, *m. v.* fiár-götur.

Fiár-sóknir, *f. pl. actio pecuniaria*, Penges Indkrævelse, Gjælds Inddrivelse.

Fiár-stadr, *m. qvalitas debitoris*, en Skyldners Omstændigheder, Paalidelighed. Þeim þótti sá fiár-stadr ei gódr, *debitor illis non bonus videbatur, de debitore dubitabant*, de tvivlede om Skyldnerens Paalidelighed.

Fiár-vardveitsla, *f. administratio pecuniæ v. rei pecuariæ*, Forvaltning, Bestyrelse af en andens Gods eller Kvæg.

Fiár-útlát, *n. pl. mulcta pecuniaria*, Pengebøder.

Fiara, *f. litus*, Strandbræd, den nederste, laveste Kant af Kysten. 2) *æstuarium*, et Sted, hvor der er Ebbe og Flod. 3) *falacia, liduna, secessus maris*, Ebbe. At fara á fiörur, *a) appellere*, lande. *b) metaph. incertum qvid*

quærere & quidem prima vice, inopinato, forsøge noget første Gang. Hann hefr marga fioruna sopid, *multa expertus est*, han har forsøgt meget; *metaph. deducta ex oeconomia phocarum.* Fiörubord *n. vid.* fiara.

Fiarar (at fiara), *mare recedit*, *recedere*, det ebber, Vandet falder.

Fiargvidraz (at fiargvidraz), *blandiri*, smigre.

Fiargvidrislegr, *affabilis*, *blandus*, meget venlig.

Fiargvidrislega, *affabiliter*, venligen.

Fiarlægd, *f. distantia*, Afstand. 2) *loca remota*, langt bortliggende Steder.

Fiarlægr, *remotus*, fjærn. 2) *absurdus*, upassende, urimelig.

Fiarmæli, *n. pl. verba absurda*, *inconvenientia*, upassende Ord.

Fiarri, fiarr, *remote*, *remotius*, fjærn, fjærnere.

Fiarski *m. vid.* fiarlægd. 2) *absurditas*, Urimelighed.

Fiarskalega, *absurde*, urimeligen, daarligen, overhaands.

Fiarskalegr, *absurdus*, upassende, urimelig.

Fiarvera, *f. absentia*, Fraværelse, Bortværelse. *R.*

Fiarvist, *f. id.* *R.*

Fiár-þurft, *f. rerum penuria*, Mangel, Pengemangel.

Fiátla (at fiatla), *actum frustra agere*, *dictum dicere*, gjøre noget forkjert, forgjæves.

Fiatl, *n. actus levis*, *frivolus*, unyttig, forgjæves Handling.

Fiatra (at fiatra), *vincire*, binde, lænke; fiötr.

Fida, *f. vestis mollissima*, et tyndt Klædebon.

Fidla, *f. pandura*, Fejle, Fjol (Fiddel). Fidlubogi, *m. pecten*, *plectrum*, Fejlebue. Fidlu-slagari, *m. pandurista*, Fejlespiller.

Fidlari, *m. id. ac.* fidluslagari, Spillemand. *R.*

Fidra (at fidra vid), *leviter tangere*, krille, røre lidt ved; fidr. Hann fidrar, *prurit*, han klør, kriller. 2) *appetit*, han attraar.

Fidradr, *pennatus*, besat med Fjer, fjeret.

Fidríngr, *m. pruritus*, Kloen, Krillen. Fidrun, *idem.*

Fidrilldi, *n. papilio*, *qs. plumatum insectum lepidopteron*, en Sommerfugl.

Fidulegr, *mollis*, tynd.

Fidr, *n. pluma grandior*, *vilior*, Fuglefjer.

Fidr-bedr, *m. culcita plumea*, Fjerdyne.

Fidr-koddi, *n. cervical plumeum*, Fjerpude.

Fidr-sæng, *f. v.* fidr-bedr.

Fífa, *f. sagitta plumata v. alata*, en vinget Pil.

Fífa, *f. eriophorum*, *linagrostis*, Kjæruld. Fífubar, *n. semina eriophori*, Frøet af Kjæruld.

Fífill, *m. taraxacum*, *dens leonis*, Løvetand. Hann fá alldrei fífil sinn fegri enn þá, *tum florentissimæ ejus res erant*, aldrig var han i en mere blomstrende Tilstand end da.

Fífl, *n. fatuus*, *morio*, en Tosse. 2) *insanus*, *mentis inops*, en Galning. Fífli skal á forædi vísa, *negotium periculosum stulto homini facescas*, en Galning skal man have til et halsbrækkende Arbejde.

Fíflſkr, *fatuus, ſtultus*, toſſet, taabelig.

Fíflſlega, *fatue, ſtolide*, taabeligen.

Fífla (at fífla), *deludere, ludificare*, gjække, narre. Fífla konu, *mulierem pellicere ad ſtuprum*, at lokke, forføre et Fruentimmer.

Fíflaz (at fíflaz) at konu, *infatuari muliere*, bedaares af, blive raſende forelſket i et Fruentimmer.

Fífling, *f. ſtupri perſvaſio*, Beſovelſe, Forførelſe.

Fíflſka, *f. dementia*, Toſſeri, Galſkab.

Fífl-diarfr, *temerarius*, dumdriſtig, forvoven.

Figúra, *f. figura*, en Figur.

Fik, *n. feſtinatio, celer & creber membrorum uſus*, Hurtighed; *vid.* vik.

Fika (at fika), *feſtinare, moras præcipitare, feſtinando ſatagere*, ſkynde ſig, haſte, fige med.

Fíkia, *f. ficus*, en Figen. Grá fíkia, *ficus hiſpanica*, en graa Figen. Þur-fíkia, *carice*, tør Figen.

Fíkiu-tré, *n. ficus arbor*, Figentræ.

Fíkiu-ſteinn, *acinus ficulneus*, Figenſten eller -kjærne.

Fikta (at fikta), *digladiari*, fægte.

Fikt-kunſt, *f. ars palæſtrica*, Fægtekunſt.

Fikt-meiſtari, *m. palæſtrita, gymnaſiarchus*, Fægtemeſter.

Fikt-ſkóli, *m. gymnaſium*, Fægteſkole.

Fíla, *f. ſtragula tenuis, filorum conſutura*, tyndt Tæppe. Þófa-fíla, *idem.*

Fíla-bein, *n. ebur*, Elfenben, gl. Filsben.

Fíla-beins ſtóll, *cella curulis, eburnea*, Elfenbens Stol.

Fíll, *m. elephas, barrus, elephantus*, en Elefant.

Filla, *f. pellis piſcium, in ſp. pleuronectis (cognatum* fell & felldr), det tykkeſte og fedeſte af Skindet paa en Flynder.

Filla, *f. nebuloſa obumbratio aeris*, taaget Luft. Hann dregr fillu á loptid, *aer obumbratur nebula*, det begynder at blive taaget.

Fíls-hliód eda -rumſk, *n. barritus*, en Elefantes Skrig.

Fíls-rani, *m. manus, proboſcis elephanti*, en Elefants Snabel.

Filſni, *n. latibulum*, Krog, Skjuleſted. 2) *decipula piſcatoria*, en Indretning at fange Fiſk med.

Fíls-trióna, *f. vid.* Fíls-rani.

Fimleikr, *m celeritas*, Snarhed, Hurtighed. 2) *ars*, Kunſt, Færdighed.

Fimm, *qvinqve, qvini*, fem.

Fimm á teningi, *qvinio*, et Antal af 5.

Fimm álnir, *pertica, decempeda*, fem Alen.

Fimm ára, *qvinqvennalis*, fem Aars.

Fimm ára gamall, *qvinqvennis qvimus*, fem Aar gammel.

Fimm vetra, *idem.*

Fimm ara tími, *qvinqvennium, luſtrum*, fem Aars Tid, et Femaar.

Fimm ára alldr, *qvimatus*, en Alder af fem Aar.

Fimm aurar (vegnir), *qvincunx aſſis argenti*, ti Lod eller fem Unſer Sølv.

Fim aurar (taldir), *uncia argenti*, to Lod Sølv.

Fimmfalldr, *qvintuplex*, femdobbelt.

Fimmfallda (at fimmfallda), *qvintuplicare*, gjøre femdobbelt.

Fimm hundrud, *qvingenti*, fem Hundrede.

Fimm hundradasti, *qvingentesimus*, den femhundrede.

Fimm hundrad sinnum, *qvingenties*, femhundrede Gange.

Fimm í rentu af hundradi, *usura qvincunx*, Rente til 5 Rdlr. af Hundrede, 5 pro Cent.

Fimm-manna far, *n. oria, pro qvinqve nautis*, en Baad for 5 Mænd.

Fimm-mánada-gamall, *qvinqve-mestris*, fem Maaneder gammel.

Fimt, *f. qvinio*, et Antal af fem, en Femmer.

Fimflags, *qvinuplex*, fem Slags.

Fimmsinnum, *qvinqvies*, fem Gange.

Fimmtán, *qvindecim*, femten.

Fimtándi, *decimus qvintus*, femtende.

Fimtán-sinnum, *qvindecies*, femten Gange.

Fimtardómr, *m. summum tribunal, ultima instantia reip. olim*, den høieste Domstol, sidste Instans hos de Gamle.

Fimtar-stefna, *dica in qvintum diem*, Stævning til femte Dag.

Fimtar-stefnu dómr, *sententia de dica in qvintum diem*, en Dom efter Stævning til femte Dag.

Fimmtíu, *qvinqvaginta*, halvtredsindstyve.

Fimtíusinnum, *qvinqvagies*, halvtredsindstyve Gange.

Fimmtugasti, *qvinqvagesimus*, halvtredsindstyvende.

Fimmtugr, *qvinqvagenarius*, som er 50 Aar gammel.

Fimtudagr, *dies jovis*, Torsdag.

Fimtúngr, *m. qvinta pars*, en Femtedel.

Fimr, *celer*, hurtig. 2) *dexter*, behændig, færdig.

Fína (at fína), *polire, it. defecare*, glatte, ór. pudse.

Fína, *f. pingve frustulum carnis*, et fedt Kiødstykke.

Fina, *f.* (í andliti), *jonthus, varus*, en Frægne.

Findinn, *ingeniosus*, vittig. 2) *calumniosus*, fuld af Skikaner. Þ. var findinn og fór med dárufkap mikinn í milli manna, *Th. calumniator erat, & multos homines in multis detulit*, Th. havde meget at udsætte paa enhver, og førte Ondt mellem Folk.

Findíngar v. fundíngar, *f. pl. inventiones*, Opfindelser, Paafund.

Fíngra-lángr, *longis digitis* langfingret; *metaph. fur rapax tagax*, begfingret, tyvagtig.

Fíngra-för, *n. pl. vestigia digitorum*, de Spor som Fingrene efterlade sig (i en blød Materie).

Fíngra-lidir, *m. pl. internodia digitorum*, Ledene paa Fingrene.

Fíngra-rím, *n. dactylismus, cisio janus*, Fingerrim.

Fíngr, *m. digitus*, Finger. At leika vid fíngr, *gestire*, udvise Glæde i Fagter og Gebærder. At spila fíngrum, *ludere digitis*, *otiosum esse*, spille med Fingrene, sidde ørkesløs. At siá í gégnum fíngr, *connivere*, se igjennem Fingre med. At færa fíngr úti, *reprehendere*, dadle.

Fíngur-biörg, *f. digitale*, Fingerbølle.

Fíngur-gull, *n. annulus aureus digitalis*, en Guldring. *R.*

Fíngur-mein, *n. paronychis*, Skade i Fingrene.

Fíngurs-þyckr eda -breidr, *crassitudine v. latitudine digitali*, en Finger tyk eller bred.

Fínlega, *egregie*, *dextre*, fint, herlig, ypperligen. Broddi qvad ofínlega tilgánga í héradi ef þeir væri óvinir, *Broddius dixit*, *sinistre tum toparchiam administrari*, *si illi inimici forent*, Brodde sagde det vilde se slemt ud for Herredet om de skulde blive Uvenner.

Fínn, *politus*, *aspectu bonus*, fin, poleret, vel udseende.

Finn (fann, hefi fundid, at finna), *invenire*, finde; opfinde; opdage. 2) *convenire*, tale ved En, gaa til En. 3) *sentire*, indse, fornemme. Hann lét sér fátt um finnaz, *parvi æstimavit*, *v. paucis regessit*, han yttrede sig ikke synderlig om det. Hönum fanst mikid til, *magni æstimavit*, han gjorde meget af. Finna til, *sentire*, føle, fornemme. Finna at, *carpere*, laste, udsætte paa. Finna at vid einn, *redarguere*, skjænde paa en. Hann fann sig fyrir, *sentiit*, *poenas dedit*, han fik sin fortjente Straf. Finna til sín, *dolorem sentire*, føle Smerte. Þeir funduz, *convenire*, de fandt hverandre (o: de kom til at tale sammen eller de sloges). Finna eitthvad til, *aliqvid causari*, foregive noget.

Finnandi, *m. inventor*, Finder, Opdager. Finnanda spik, *sors primi inventoris balænæ*, en Del Spæk, som tilkommer Opdageren af en Hvalfisk, der fanges.

Finnar, *m. pl. verruculæ*, *furunculi*, smaa Vorter, Finner.

Finnbólur, *f. pl. idem.*

Finnar, *m. pl. Finni*, *Fennones*, Finner, Finlændere.

Finnmörk, *f. Finnia*, *Fennomarchia*, Finmarken.

Finnskr galldr, *magia finnica*, finsk Troldom.

Finngalkn, *n. amphibii species*, *circa sinum finnicum*, *cui veteres immane robur*, *& feritatem*, *vocemqve funestam arrogavere*, et Uhyre Södyr ved den finske Bugt, som de Gamle tillagde overordentlig Styrke, Grusomhed og en brølende Stemme.

Finnvika (at finnvika), *magia finnica acqvirere*, *& per dissitas regiones qværere*, opdage, tilvende sig noget fra forskjellige Lande med finsk Hekseri.

Fióla, *f. viola*, en Fiol.

Fión, *n. odium*, *v. abominatio*, Had. 2) *divortium*, *qs.* fiáan, Skilsmisse.

Fióandi, fiáandi, *osor*, *vid.* fiandi, en Hader.

Fiórdúnga (at fiórdúnga), *in qvatvor partes divido*, deler i fire lige Dele. *R.*

Fiórdúngr, *m. qvadrans*, en Fjerdedel, Fjerdepart.

Fiórdúngr, *m. mensura, tam fluidorum qvam aridorum, sunt decem sextarii, qvadrans ejus mensuræ, qvæ nobis vocatur* mælir, et Maal, saavel paa vaade som tørre Vare, af disse 10 Pund, hine 10 Potter, en Fjerding.

Fiórdúngr (verdaura), *nomen pretii rerum pentobulus, inde nomen trahens, qvod olim decem libra secalis, tali pretio venderetur, qvæ omnia sunt qvadrans mensuræ* mælir, et gammelt Navn paa en Sort Betaling, af Værdi en Fjerding Rug.

Fiórdúngs-giöf, *f. donum ex omnibus facultatibus acqvisitis, qvod qvadrantem eorum non superare debet: qvarta pegasiana*, en Gave, som udgjorde en Fjerdedel af alleslags erhvervede Ejendommr, hvilket den ikke maatte overskride.

Fiórdúnga-skipti, *n. pl. partitio in qvadrantes*, Deling i fire lige Dele.

Fiórdúngs-menn, *incolæ unius qvadrantis*, Indbyggerne i en af Islands Fjerdinger.

Fiórdyradr, *qvadriforis*, som har fire Dørre.

Fiór-fættr, *qvadrupes, alias* ferfættr, firføddet.

Fiórdi, *qvartus*, fjerde.

Fiórir (fiórar, fiögur), *qvatuor*, fire.

Fiórmenningar, *m. pl. qvi in qvarto sangvinis gradu se contingunt, abnepotes*, Slægtninger i fjerde Led.

Fiórtán, *qvatuordecim*, fjorten.

Fiórtándi, *decimus qvartus*, fjortende. *R.*

Fiórum-sinnum, *qvater*, fire Gange.

Fiós, *n. bovile norvegis etiam ovile & caprile*, Ko- eller Offestald, Kohus (egl. Fæhus).

Fiósa-kona, *f. mulctrix*, Malkepige.

Fiósa-konur (á lopti), *ursa minor*, den lille Bjørn (paa Himmelen).

Fiósa-madr, *m. bubulcus*, en Røgter.

Fiósnir, *f. pl. verenda, it. clunes*, Bluse-, Skamdelene, *it.* Artsballe.

Fiósnir, *m. nomen servi clunis*, Skideknægt.

Fiödur, *f. penna*, en Fjer. At draga fiödur yfir, *occultare, v. expungere*, dølge, slaa en Streg over. Þad er fiödur á fati hanns, *illi pro nihilo est*, det er ingen Ting for ham.

Fiödur-fár (fugl), *avis cui pennæ deciduæ*, Fugl som nylig har fældet Fjere.

Fiögra-fíngra þyckt, *crassitudo qvadrantal-*, fire Fingres Tykkelse, en Haandsbred.

Fiögra-hluta skipti, *qvadripartitio*, Deling i fire Dele.

Fiögra-manna far, *n. horia bijugis*, en Baad for fire Mænd.

Fiögur-hundrud, *qvadringenti*, fire Hundrede.

Fiöl, *f. asser, tabula, planca, scandula*, en Fjæl. 2) *planities, inde* fialir, *districtus qvidam Norvegiæ*, jævn, flet Mark.

Fiöl *pro* fiölld, *in compositis. Germ.* viel.

Fiölberni, *n. numerosa proles*, talrig Afkom.

Fiölbreytinn, *varius, omnium horarum*, ustadig, nu saa og nu saa.

Fiölbygdr, *freqvens, populosus*, folkerig, tæt bebygget.

Fiölfæri (at fiölfæra), *pudicitiam mulieris suspectam reddere, in vulgus criminari*, føre en Pige i Bannygte.

Fiölga (at fiölga), *multiplicare*. formere.

Fiölgan, *f. multiplicatio*, Formerelse.

Fiölhöfdadr, *multiceps*, som har mange Hoveder. *R.*

Fiöl-hæfr, *dexter*, behændig, kunstig. Fiölhæfr smidr, *mille artifex*, en stor Kunstner.

Fiölkunnátta, *f. multi scientia*, Kundskab om mange Ting. 2) *magia*, Troldom.

Fiölkunnugr, *multiscius*, som ved meget. 2) *magus*, troldkyndig, som kan hekse.

Fiölkunnr, *idem*.

Fiölkyngi, *n. magia*, Troldom.

Fiölkyngis-menn, *magi*, Troldkarle.

Fiölld, *f. multitudo*, Mængde.

Fiölldi, *m. idem*.

Fiöllóttr, *montuosus*, bjærgig.

Fiöllótt-land, *terra montuosa*, et bjærgigt Land.

Fiöllyndi, *n. incontinentia*, Ustadighed.

Fiöllyndr, *lascivus, it. varius*, ustadig.

Fiölmáll, *mendax*, *vaniloqvus*, sladdervorren, ordgyderst.

Fiölmálugr, *idem*.

Fiölmenni, *n. freqventia, multitudo hominum*, en talrig Forsamling.

Fiölmenni (at fiölmenna), *multis stipatus esse*, have et talrigt Følgeskab. 2) *copias cogere*, samle Krigsfolk.

Fiölmennr, *freqvens, populosus*, folkerig. 2) *multis stipatus*, omgiven af mange Følgesvende, mandstærk.

Fiölmæli, *n. vaniloqvium*, store Ord, Praleri.

Fiölmælis-madr, *damnatus vaniloqvii*, dømt for en Løgner.

Fiölnir, *m. dupplex Ulysses, nom. pr. odini & plurium, ab ingenii usu rerum*, en snild, forsøgt Mand (πολυτροπος) egentlig et Navn paa Odin og andre som kjendte Verden.

Fiölskrúdugr, *opulentus, it. bene vestitus*, prægtig klædt, bemidlet; skrúd.

Fiölskyllda, *f. numerosa familia v. proles*, talrig Afkom. 2) *multum negotium, v. occupatio*, Beskjæftigelse, mange Forretninger.

Fiölyrdi (at fiölyrda), *fuse loqvi, prolixe dicere*, være vidtløftig.

Fiölþreifinn, *vagis manibus*, som vil have alt i Hænderne. 2) *mulierosus*, kvindekjær.

Fiör, *n. vita*, Liv. 2) *vigor*, Friskhed, Fyrighed. 3) *spiritus vitalis*, Aandedræt. Illt er at þiggia fiör af fótum, *turpe est pedibus vitam debere*, ɔ: *terga dare*, det er uanstændigt at skylde Fødderne sit Liv, ɔ: at fly.

Fiörbaugsmadr, *relegatus*, en fredløs, forvist.

Fiörbaugs gardr, *m. relegatio triennalis*, Fredløsgjørelse paa tre Aar. 2) *sepimentum loci sacri, qvem relegatis tangere nefas*, Gjærde omkring et helligt Sted, til hvilket en fredløs ikke maatte komme.

Fiörbaugr, *m. mulcta, v. relegatio pro redimenda vita*, Pengebøder eller Landflygtighed for at maatte beholde Livet.

Fiörbrot, *n. pl. agon, extrema lucta spirituum vitalium*, Dødskamp, sidste Aandedræt. Hann er nú í fiörbrotum, *agonizat*, han strider, drages med Døden.

Fiördr, *m. sinus, brachium maris*, en Fjord. Fiardar-botn, *m. fauces, intimus sinus*, det inderste af en Fjord. Fiardar-horn, *n. recessus sinus*, en Vig, Krog af en Fjord. Fiardar-kiaftr, *n. os sinus*, Mundingen af en Fjord. Fiardar-mynni, *n. idem*.

Fiör-fiskr, *m. spasmus convulsivus, qvi musculo cuidam insidet, à mutua ejusdem contractione & relaxatione cognoscendus*, Trækning i Musklerne.

Fiörgamall, *decrepitæ ætatis*, af høj Alder.

Fiörgyn, *f. terra*, Jorden; *pr. vitæ & vegetationis fundamentum, v. amica.* (Digt.)

Fiörlítill, *torpidus, deses*, dorsk, sløv.

Fiörlöstr, *m. vitæ dispendium*, Livsforlis. Þad vard hönum at fiörlesti, *hoc vita ejus stetit*, det gjaldt, kostede ham Livet. *vid.* löstr.

Fiörlausn, *f. vitæ redemtio*, Befrielse fra Døden.

Fiör-rád, *n. pl. intentatio necis*, Anslag mod ens Liv.

Fiör-rædi, *n. vid.* fiör-rád.

Fiörg-segi, *m. cor*, Hjerte. *vid.* segi. Spakr þætti mér spillir bauga, ef fiörsega fránan æti, *tum mihi sapere videretur munificus ille juvenis, si albidum istud cor ederit*, da syntes mig den gavmilde unge Mand handlede klogt, om han spidste det hvidagtige (fede) Hjerte.

Fiöru-bord, *n. æstuarium*, et Sted, hvor der er Flod og Ebbe, Strandbræd.

Fiörumadr, *m. qvi jus habet rerum egestitiarum in alieno fundo*, en som har Ret til alt det, Søen opkaster paa en andens Land. *vid.* rekamadr.

Fiörumadkr, *m. lumbricus litoralis*, en Regnorm som graver sig ned i Sanden ved Søkanten, Strandmadike.

Fiörumál, *n. vid.* fiörubord.

Fiöru-kóngr, *m. trochus, cochlea minima*, en Snegel.

Fiöru-standr, *m. murex*, en skarp Sten, Spids.

Fiöru-grös, *n. pl. fucus lichenoides*, Søgræs.

Fiörugædi, *n. pl. proventus é littore*, de Fordele, som Søen yder.

Fiöt, *n. pl. impedimentum*, Forfang, Hindring. 2) *fatum*, Skjæbne.

Fiötlar, *f. pl. tricæ*, Hilde, Forvikling.

Fiötla (at fiötla), *nodare & renodare*, knytte, binde.

Fiötra (at fiötra), *vinculis constringere*, binde, lænkebinde.

Fiötradr, *catenatus, bojatus*, lænkebunden.

Fiötur, *n. pl. compages, vinculum, bojæ*, Sammenbindelse, Baand, Lænke, Fjeder.

Fipa (at fipa fyrir), *loqventem interpellare, v. interrumpere sermonem*, falde en ind i Talen. Mér fipaz, *hæsito*, jeg stammer, hakker.

Fipl, *n. attactus, contactus*, Vedrøren, Beføleн.

Fipla (at fipla), *attingere, contrectare*, røre ved,

beføler. Fipla konu, *contrectare mulierem vitiare*, forføre et Fruentimmer. Fiplar hönd á feigu tabli, *timidos fortuna repellit*, (*proverb.*)

Firdar, *m. pl. excubitores*, Vogtere. 2) *milites præsidiarii*, Krigsfolk (især til Forsvar).

Firn, *n. prodigium, res rara*, et Vidunder.

Firnar (at firna), *miror mirari*, undre, forundre. Mig firnar, *miror*, jeg forundrer mig.

Firnari, *remotior*, fjærnere.

Firnindi, *n. pl. tesca remota, inculta*, Udørkener. Þeir viltuz um fiöll og firnindi, *per montes & tesca inhabitata erravere*, de gik vild over Fjælde og Ørkener.

Firr, *procul, eminus*, langt borte, fjærn. Því var firr sættum, sem lengr var umtalad, *quo diutius collocuti sunt, eo remotior erat omnis pacificatio*, jo længere de talte om Forlig jo mere uenige bleve de. Hann vard mætti sínum at firr, *defecit, debilitabatur*, han blev saa meget mere magtesløs.

Firra, *f. austeritas*, Barskhed, Strænghed. 2) *misanthropia*, Menneskefjendskab.

Firrulegr, *austerus*, stræng, barsk.

Firrinn, *idem*.

Firri, Firstr, *remotior, remotissimus*, fjærnere, fjærnest, længer, længst borte fra. Fé er fiörvi firra, *pro vitâ omnia venalia, pecunia vitæ seqvior*, man giver Livet Fortrin for al Rigdom.

Firri (at firra), *privare, spoliare*, berøve. 2) *eminus collocare*, føre langt bort, fjærne.

Firriz (at firraz), *fugere, evitare*, sky, fly.

Firta, *f. indignatio*, Fortrydelse, Fortørnelse.

Firta (at firta), *bilem movere*, fortørne.

Firtinn, *indignabundus*, fortrydelig.

Firtr, *iratus*, vred. 2) *orbus, privatus*, berøvet. Fiöri firtr, *vita privatus*, som har mistet Livet.

Fis, *n. palea, acus*, Avne, Fis paa Æbler o. desl.

Fisa (at fisa), *ventilare*, viste. Fisa saman, *converrere*, feje sammen. Hönum er ecki fisad saman, *solidæ constitutionis est, sive, constans est*, han er af en stærk Bygning eller er standhaftig.

Fiska (at fiska), *piscari*, fiske.

Fiskáll, *ecdicus, fiscalis, advocatus fisci*, en Fiskal.

Fiska-merki, *n. pisces*, Fiskens Tegn.

Fiski-aungull, *m. hamus piscatorius*, Angel, Fiskekrog.

Fiskari, *m. piscator*, en Fisker.

Fiska-stackr, *m. strues piscium*, en Stak Fiske.

Fiski-bátr, *m. horia*, Fiskerbaad.

Fiski, *f. piscatura, halieutica*, Fiskeri. Hér sitji þér á fiskinni, *hic piscaturæ incumbitis*, her ligger I og fisker. *ait rex Sverrir*.

Fiski-bóndi, *m. ichtiopola, piscarius*, en Bonde, som fisker, en Fisker.

Fiski-bredda, *f. culter obtusus, repandus pisci exossando aptus*, en stor tilbagekrummet Kniv som man bruger at flække Fisk med.

Fiski-brögd, *n. pl. modus, v. ars piscandi*, Maader at fiske paa.

Fiski-dammr, *m. piscina*, en Fiskedam. 2) *excipula*, et Hyttefad.

Fiski-dýki, *n. idem.*

Fiski-afli, *m. captura piscium*, Fiskefangst. 2) *pisces capti*, Forraad af fangede Fiske.

Fiski-fáng, *n. cibaria pisculenta*, Mad af Fiske.

Fiski-garn, *n. rete piscatorium* Fiskegarn.

Fiski-færi, *n. linea piscatoria*, en Fiskesnor, Fiskeline. 2) *omnia simul instrumenta piscaturæ*, alleslags Redskaber som høre til Fiskefangsten.

Fiski-gángr, *m. accursus piscium*, Fiskens Nærmelse til Landet.

Fiski-géngd, *f. idem.*

Fiski-hiallr, *m. penuarium piscium*, et aabent Hus, hvori man tørrer og gjemmer Fisk.

Fiski-höfn, *f. piscaria, portus piscariorum*, Fiskehavn.

Fiski-kaupmadr, *m. piscarius*, Fiskehandler.

Fiski-kaupstadr, *m. v.* fiski-höfn.

Fiski-karl, *m. piscator*, en Fisker. 2) *idem ac* dorgdíngull.

Fiski-madr, *vid.* fiskari.

Fiskimanna-búd, *f. casa piscatoria*, Fiskerhytte.

Fiski-mid, *n. stabulum piscium, v. piscosum*, Fiskebanke.

Fiski-net, *n. rete piscatorium, everriculum*, Fiskegarn.

Fiskinn, *felix piscator, v. hamiota*, som fisker meget, fanger mange Fiske.

Fiski-örn, *c. aqvila pedibus cæruleis, haliatus, v. ryargus*, Fiskergjø, Blaafodørn.

Fiski-reitr, *m. area piscatoria*, en stenlagt Plads hvorpaa man tørrer Fisk.

Fiski-ródr, *m. piscatus*, Fiskeri.

Fiski-saup, *n. garum, jusculum piscium*, Fiskesuppe. Súrt fiski-saup, *oxigarum*, sur Fiskesuppe.

Fiski-skáli, *m. casa piscatoria*, Fiskerhytte.

Fiski-skip, *n. navis piscatoria*, Fiskerbaad.

Fiski-skapr, *m. piscatura*, Fiskeri.

Fiski-stödvar, *f. pl. vid.* fiskimid.

Fiski-stöng, *f. tragula piscatorum*, Fiskestang.

Fiski-vadr, *m. funis piscatorius*, Fiskeline.

Fiski-vatn, *n. stagnum piscosum*, en fiskerig Indsø.

Fiski-torg, *n. ichtyopolium*, Fiskertorv.

Fiski-veidur, *f. halievtica*, Fiskefangst.

Fiski-vod, *f. vid.* fiskinet.

Fiski-vodir, *f. pl. idem.* 2) *vestes piscatorum*, Klæder af Skind, som Fiskerne bruge til at holde Vandet ude.

Fiski-ver, *n. mansio, v. oppidum piscatorium*, Fiskernes Opholdssted.

Fisklýsi, *n. oleum piscium*, Fisketran.

Fisk-reki, *m. vid.* sildreki. 2) *pisces ejectitii ejectio piscium in littus*, Fiske som ere drevne i Land.

Fisk-virdi, *n. nomen pretii, obolus*, smaa Ting, af liden Værdi; *it.* en lille Pengeværdi, en Toskilling.

Fiskr, *m. idem.*

Fiskr, *m. piscis*, en Fisk. 2) *musculus, v. pulpa*, Mus, Muskel i Menneskets Legeme. -hnack-flattr, *à dorso explicatus*, flakt fra

Ryggen af. -qvid-flattr, *á ventre explicatus*, flakt fra Bugen af. Hönum vex fiſkr um hrygg, *corpus facit*, han vokſer, bliver tyk, lægger ſig ud. Fiſkr í júfri á kúm, *tumor uberum*, Svullenhed i Yveret paa Kjør. Fiſk-mikill, *toroſus, pingvis*, kjødfuld, fyldig, muſkuløs.

Fiſkæta, *f. Ichthyophagus*, Fiſkeæder, en ſom ſpiſer Fiſk, lever af Fiſk.

Fiſk-æti, *n. pl. cibus piſcarius*, Fiſkeſpiſe, Mad af Fiſk.

Fit, *f. planities pingvis & paluſtris, acta, ora*, jævn og fed Engſtrækning. 2) *operum textilium limbus, v. margo*, en Liſt, Rand i Kanten paa ſtrikkede Sager.

Fit í vef, *ſtaminum connectio*, Tværtraad, ſom ligger imellem Rendegarnet i en Væv.

Fit á fuglum, *membranula in pedibus avium palmula*, en Hinde ſom er imellem Tæerne paa Svømmefuglenes og Sælhundenes Fødder, Svømmehinde. Hér er uppi fótr og fit, *hic aves & pecora itant*, her er alt i Bevægelſe.

Fita, *f. pingvedo*, Fedt, Fedme. Fitu-æxli, *n. natta*, en Udvækſt af Fedt.

Fit fuglar, *m. pl. aves palmipedes*, Svømmefugle.

Fitia (at fitia), *in rugas, v. plicas corripere*, folde, ſlaa i Folder. Fitia upp, *opus textile ordire*, at begynde paa et Strikkearbejde, kaſte (en Strømpe) op. Fitia upp á nefid, *nares corrugare*, ſlaa Rynker paa Næſen.

Fit-jörd, *f. terra pingvis*, fed Jord.

Fitl, *n. levis attrectatio rei, v. operis*, ubetydelig Bedrøren.

Fitla (at fitla), *leviter digitos admovere*, røre lidt ved med Fingerne. Fitla vid, *leviter attingere*, føle lidt paa.

Fitleiki, *m. interſtitium inter pinnas & caudam paſſerum, ſive folearum*, Mellemrummet imellem Finnerne og Halen paa en Flynder.

Fitna (at fitna), *pingveſcere*, fedes, blive fed.

Fitnan, *f. incrementum pingvedinis*, det at blive fed.

Fitúns-andi, *m. phyton, python*, Raſeri.

Fitúngr, *m. idem.*

Fiúk, *n. ningor*, Snefog. Fiúkandi, *idem.*

Fiúkdagr, *m. dies nivalis*, en Dag da det ſner ſtærkt.

Fiúklegr, *ningorem minans*, naar Luften ſer ud til Sne.

Fiúkſamr, *nivoſus*, fuld af Sne, ſneſuld.

Fiúkmyglíngr, *nivoſa obſcuritas aeris*, Taage eller Mørke i Luften ſom medbringer Sne.

Fiærlægd, *f. abſentia, vid.* fiarlægd, Fraværelſe, Fraſtand.

Fiærlægiz (at fiærlægiaz), *removeri*, bortfjærnes, komme længer bort.

Fiærlægr *vid.* fiarlægr.

Fiærri, *procul*, fjærn, langt borte. Fiærr, *remotius*, fjærnere, længer borte. Fiærſt, *remotiſſime* fjærneſt, længſt borte. Fiærri fer því, *procul á vero tendit, multum diſcrepat*, det er langt fra.

Fiærſtædr, v. fiarſtædr *vid.* fiarlægr.

Fiærsýni, *f. presbytia, sc. senum*, Langsynethed.

Fiærvistir, *f. pl. absentia*, Fraværelse. At setia konu sinni fiærvistir, *uxorem deserere*, forlade sin Kone, gjøre privat Skilsmisse.

Flá, *f. exigua planities, v. stratum*, en Slette. 2) *assercula extensiva retis*, et lille Stykke Træ, som bindes paa den ene Kant af et Garn for at spænde det ud i Vandet. 3) *palus impervia*, en Sump, Mose som man ikke kan komme over.

Fladra (at fladra), *blanditiis fallere*, smigre, (om Hunde) logre.

Fladrari, *m. adulator*, Hykler.

Fladr, *n. adulatio, mulsum lethale*, Hykleri.

Flaga (at flaga), *glebas tenues exscindere*, at opskjære Grønsvær. 2) *cutem leviter lædere*, at støde sig, støde Huden lidt.

Flag, *n. terra nuda, post exscissam glebam*, en bar Jordplet uden Grønsvær.

Flaga, *f. talea, glebula*, en liden Jordklump. 2) *ramen*, Spaan, Splint.

Flag brióſk, *n. cartilago ensiformis, v. Xyphoides*, en spidsagtig Brusk.

Flagd, *n. fœmina gigantea*, en Jætinde. Oft er flagd í fögru ſkinni, *multos formæ venustas fefellit*, ofte har et slet Fruentimmer en stor Skjønhed.

Flágeyfla, *f. deforme qvid distentum et patulum*, noget som flaner, staaer ud oven i og derfor ikke ser godt ud (om Kar o: desl.) *vid.* geyfla.

Flagg, *n. aplustre*, en Flag.

Flag-meri, Flag-módir, *f. primus ordine cæspes exscisus*, den første Grønsvær, man opskjærer.

Flagna (at flagna), *scabrere*, naar Skindet falder af.

Flag-torf, *n. cæspites graminei*, Grøntørv.

Flagur-mús, *f. vespertilio*, en Aftenbakke, en Flagermus. *vulgo* Flædar mús, *qvod rectius est*.

Flak, *n. ratis, v. tabula navis*, Vrag eller Planke af et forlist Skib. 2) *segmentum carnium plevronectis*, et Stykke af en Flynder.

Flaka (at flaka), *discindere carnes passerum*, at flække en Flynder.

Flakalegr, *levis, moribus dissolutis*, letfærdig, letsindig.

Flati, *m. tabulatum pendens*, stort Vrag, Planker, Bræder som hænger sammen. 2) *fragmenta egestitia é tabulatis navium*, Stykker af forliste Skibe som Søen har opkastet. 3) *crates*, en Risfletning.

Flaki (flakti, at flaka), *solutus hærere*, være løs fra hinanden. Flaka sundr af sárum, *hiare vulneribus*, være saaret overalt.

Flakandi, *pendens*, svævende. Flakandi hár, *capilli passi*, svævende Haar.

Flakandi (fiſkr), *in ramenta secandus*, Fisk som kan flækkes. Sexflakandi flydra, *passer in sex ramenta secandus*, en Flynder som skjæres i 6 Dele. *vid* flaka.

Fláki, *m. planities, v. planum qvid & latum*, en Flage, noget udstrakt og jævnt.

Flack, *n. evagatio*, Omvanken, Omflakken.

Flacka (at flacka), *pervagari, dispalari*, flakke omkring.

Flackari, *m. circulator, vulgivagus*, en Landstryger, en som gaar omkring, en Omløber.

Flakfaz (at flakfaz), *pendens circumagi*, svæver i Luften.

Flámálugr, *assentator*, Hykler, Jabroder. (*adj.*)

Flámæltr, *ore diducto*, *v. patulis labiis loqvens*, som taler med vidtaaben Mund.

Flámyntr, *ore diducto*, flabmundet.

Flan, *n. præcipitantia*, Ubetænksomhed, Ubesindighed.

Flana (at flana), *præceps ruere*, *ferri*, fare ubetænksom frem.

Flángi, *m. vir insolens*, *procax*, kaad, fræk.

Flángs (*v.* flánks), *n. procacitas in blanditiis*, *ut canum est*, Frækhed, Næsvished i Kjærtegn f. Ex. som Hunde der springe op paa en.

Flánkari, *m. vanus thraso*, en forfængelig Person, en Laps.

Flánkaralegr, *dissolutis moribus*, af ustadig, letsindig, løsagtig Karakter.

Flánkfaz (at flánkfaz), *procaciter per lusum in sinum alterius ruere*, at omarme en med Frækhed, vise Kjærtegn paa en næsvis Maade.

Flanni, *m. homo procax*, *lascivus*, en kaad, løsagtig Person. 2) *virga virilis*, det mandlige Lem. Gula Þ. lög. gömlu.

Flann-fluga, *f. mulier sponsum fugiens*, et Fruentimmer som forlader sin Brudgom.

Flapr, *n. ventus*, *v. aura inconstans*, en ustadig Blæst. 2) *vana verba*, *inconsiderata*, uefterrettelige, ubestandige Ord.

Flapra (at flapra), *undiqve spirare*, blæse fra alle Kanter. 2) *inconsiderate loqvi*, sige uforsigtig, tale ubetænksom.

Flapa-legr, *supinus*, *decori negligens*, nagtsom, skjødesløs, ligegyldig for Utlanstændighed.

Flár, *versutus*, *fraudulentus*, svigefuld, underfundig. 2) *patulus*, vid. aaben, bred. Flátt fat, *lanx*, et fladt Fad.

Flárádr, *fraudulentus*, svigefuld, falsk.

Flárædi, *n. fraus*, *dolus*, Falskhed, Bedrageri.

Flas, *n. præcipitantia*, Ubetænksomhed. Sialdan er flas til fagnadar, *præcipitantia mater errorum*, Ubetænksomhed medfører sjælden noget godt.

Flasa (at flasa), *præcipitanter opus aggredi*, gaa ubetænksom til Værks.

Flaska, *f. lagena*, Flaske.

Flaska (at flaska), *diffindere*, rive fra hinanden, splitte ad.

Flaski, *m. pecten*, *fibra in ligno*, Aon, Aare, Gaare i Træ.

Flassalegr, *vid* flakalegr.

Flat-braud, *n. panis spensticus*, Fladbrød.

Flatlendi, *n. planities*, jævn Mark.

Flat-lús, *f. pediculus ingvinalis*, Fladlus.

Flatmaga (at flatmaga), *supinus jacere*, ligge paa Ryggen.

Flatnefiadr, *simus*, fladnæset, braknæset.

Flatnefr, *idem*.

Flat-sigling, *f. navigatio obliqva*, Sejlen skraas for Vinden.

Flatska (at flatska), *ruere*, *pessum ire*, komme galt afsted med noget.

Flatstreymi, *n. cursus maris transversus*, Tværstrøm, Modstrøm.

Flat-sóp, *n. everræ*, Fejeskarn. Hann féck flat-sóp, *a) pronus vapulavit*, han faldt i Skarnet. *b) de itinere molesto sæpius accipitur*, siges ofteſt om den, som har havt en besværlig Rejse.

Flátta, *f. terra explanata*, jævnet Jord; flet. 2) *vacca, papillis binis in unum concretis*, en Ko, som har to Patter sammenvoksne.

Flattr, *passus, explanatus; it. exossatus*, opskaaren.

Flatr, *planus, constratus*, flad, plat. Flatir fiskar, *m. pl. plevronectes*, Fladfiske. Fara flatt fyrir einum, *vinci ab aliqvo humi sterni*, overvindes af en, falde for en. Detta flatr, *sterni*, falde saa lang, som man er. Koma flatt uppá einn, *inopinato venire*, kommer uforventet. Flatt ímídi, *arte lævigatum, explanatum, non cælatum opificium*, poleret eller glattet, men ikke udgravet Arbejde.

Flaug, *f. volatus*, Flyven. *vid.* flug.

Flaum, *n. cursus celer*, hurtig Løben. *vid.* flum. Nær ég sé Ságu Saums í qvenna flaumi, *qvando hanc virginem in concursu fœminarum video*, naar jeg seer denne Pige iblandt de andre Fruentimmer.

Flaustr, *n. celox*, Jagtskib.

Flaustr, *n. præcipitantia, nimia festinatio*, megen Hast.

Flaustra (at flaustra), *incaute festinare*, hige, haste uforsigtigen.

Flausturſamr, *præcipitans, nimis festinans*, som haster uforsigtig.

Flautir, *f. pl. aphrogala, lac in spumam digestum, lac hyperboreorum*, Snemos.

Flauta-byda, *f. vas aphrogalæ apparandæ aptum*, det Kar, hvori man slaar Mælken til Snemos.

Flauta-misa, *f. serum aphrogalæ*, Snemosvalde.

Flauta þyrill, *m. vid.* þyrill.

Flauta-stíngr, *m. tormina ventris, ex aphrogalæ ventositate*, Bugvrid af formegen Snemos.

Fleda, *f. patina, patella*, et fladt Fad. *qs.* flenne. 2) *tenue segmentum*, et lille Afsnit.

Fleda, *f. adulatrix*, en Hyklerske.

Fledill, *m. adulator*, en Hykler.

Fledu-læti, *n. pl. turpis adulatio*, Hykleri.

Fledulegr, *patulus*, flad, vid, aaben. 2) *assentatorius*, som bruger Hykleri.

Flegda, *f. vid.* flagd.

Fleidra (at fleidra), *cutem lædere*, støde, gnave Huden af.

Fleidradr, *cutem læsus*, som har gnedet Huden af, som har stødt Hul paa Huden.

Fleidur, *n. intertrigo*, et Saar hvor Huden er gneden af.

Fleinn, *m. spiculum, stimulus*, spidst Jærn, en Pil. 2) *furca*, en Fork, Jærntyve.

Fleipni, *f. præcipitantia lingvæ*, Mundkaadhed.

Fleipinn, *futilis*, mundkaad, aabenmundet.

Fleipra (at fleipra), *effutire*, udblabre.

Fleipr, *n. apinæ, futilia verba*, Sludder, Sladder.

Fleira, *plus*, mer.

Fleiri, *plures*, flere. Fleiri enn færri, *complures*, mange, en Slump.

Fleka (at fleka), *strophis circumvenire*, bedrage.

Flekan, *f. fraus, stropha*, Rænke, List, Kneb.

Fleki, *m. ratis, vid.* flaki.

Flecka (at flecka), *maculare*, plette, besudle.

Fleckan, *f. pollutio, contaminatio*, Besmittelse.

Flecka, *f. lentigo*, Fregne, en Plet i Huden. 2) *ovis maculata, discolor*, et broget Faar.

Flecklaus, *impollutus*, ren, ubesmittet, uplettet.

Fleckleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed, Renhed.

Fleckia (at fleckia), *fænum in areas, vel maculas dispergere*, spreder Hø ud i Hobe for at det kan tørres.

Flecköttr, *maculosus, vitiosus*, som har en Plet, Feil, Lyde. 2) *discolor, guttatus, variegatus*, broget, plettet.

Fleckr, *m. macula, labes*, en Plet, Lyde.

Fleckr, *m. una macula foeni explanati*, en Hob Hø, der er spredt ud for at tørres.

Flecku-sótt, *f. morbilli, morbus lentiginosus*, Flekfeber.

Flengia (at flengia), *verberare virgis cædere*, pidske, slaa med Riis.

Flengíng, *f. flagellatio*, Pidsken.

Flengiandi flakr, *flagrio, verbero, mastigia*, En, som bestandig maa prygles, have Hug.

Flenna, *f. hiatus, chasma*, Gab, Aabning. 2) *procax ancilla*, ubeskjedent Fruentimmer, en Skjøge.

Flenni (at flenna), *diducere, extendere*, udspænde, udstrække.

Flens, *n. serviles & ignobiles blanditiæ*, hyklerst Smigreri.

Flensa (at flensa), *lambere, lingere*, slikke, beslikke overalt.

Flensari, *m. parasitus*, en Snyltegjæst, Tallerkenslikker.

Flentr, *distentus*, udstrakt.

Fleppinn, *temerarius, imprudens*, ubetænksom, uforstandig.

Fleppni, *f. præcipitantia*, Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Fler, *n. ratis, it. fragmentum navis*, Tømmerflaade eller Stykke af et strandet Skib.

Fles, *f. & n. area, planities aprica*, en Slette, som ligger aaben for Solen; *in plur*, flesiar.

Flesk, *n. lardum*, Flesk. *Germ.* fleisch, *caro*.

Flestr, *fremens, naribus & ore hiulco*, som fnyser ud af Mund og Næse.

Flestr, *qs.* fleirstr, *plurimus*, de fleste.

Flet, *n. stratum, lectus humilis*, en ringe Sæng. 2) *domus propria*, eget Huus. Þann skal færa á flet syslumanns, *is (captivus) præsidi sistatur domi*, han skal føres til Syssel-mandens eget Hjem.

Flet (at fletia), *complanare*, gjøre flet, udbrede. 2) *exdorsuare, exossare*, skjære op og tage Benene bort.

Fletr (at fletia), *transversus ferri*, drives straas af Vinden. Skipid fletr at landi, *navis transversa tempestate rapitur in oras*, Skibet drives tvers ind paa Land.

Fletfæringr, *m. dediticius, qui se & sua omnia alienæ potestati committit, stipulans sibi victum ad dies vitæ*, som har givet alt sit Gods

til En, imod at faa Underholdning sin Livstid.

Fletia, *f. stragula*, Dække, Teppe. 2) *pannus vilissimus, levidensis, cilicium*, ringe Klæder.

Fletta, *f. nudatio*, Blottelse, Barhed. 2) *pars nudata prati, corporis &c. sc. gramine, cute*, en Plet som man har gjort nøgen, som f. Ex. slaaet Græsset, gnedet Huden af.

Fletti (at fletta), *nudare, privare*, blotte, berøve. 2) *diffindere*, kløve, save langs igjennem. 3) *volvere*, blade i Bøger. Fletta valinn, *vestibus & opibus spoliare homines bello cæsos. pr. abstrahere vestes*, plyndre Gods og Klæder fra de Døde, som i Krig ere nedsablede. Fletta fé, klædum, *pecunia, opibus privare*, berøve Gods og Penge. Fletta trénu *lignum diffindere, v. secundum longitudinem serrare*, kløve Træet, save det langs igjennem. Fletta bókinni, *librum volvere, evolvere*, blade i Bogen. Fletta upp, *evolvere*, slaa op. Fletta nidr, *devolvere*, lade falde ned.

Flettíngr, *m. segmentum ligni*, et kløvet Bræt.

Fley, *liburna*, et Fartøj.

Fleygi (at fleygia), *jacere, mittere*, kaste bort. At fleygia í lopt upp, *in sublime jacere*, kaste højt op. Fleygia haukum, *accipitres dimittere*, lade Høgene flyve.

Fleyga (at fleyga), *discuneare*, kløve med Kile.

Fleygr, *m. cuneus, epischidion*, Kile, Vægge.

Fleygr, *volucris*, flyg, flyvende. Hérads-fleygt rykti, *rumor per viciniam omnem sparsus*, Rygte som er i alles Munde. Fleygr úngi í hreidri, *pullus in nido volaturæ aptus*, en flyg Unge i Neden.

Fleyti (at fleyta), *supernatantem liqvorem demere, v. separare*, skumme Fidtet fra Suppen. flot.

Fleyti (at fleyta), *natare facio*, lade flyde paa Vandet. Fleyta skipi edr triám til lands, *navem, vel ligna ad continentem ducere*, bringe et Skib eller Træflaade til Landet. Fleyta sér á flaka til lands, *tabula naufragii ex alto elabi*, svømme til Landet ved Hjælp af en Planke, undkomme paa en Skibsplanke. Fleyta sér, *a) pedum potestatem habere*, have Styrke til at gaa. *b) de primo usu pedum puerorum dicitur*, siges om Børn naar de først begynde at gaa. Fleyta sér mikid, *multa audere*, vove meget, forsøge mange Ting. Þad fleyttiz hönum, *bene illi cessit, eventus eum non fefellit*, det kom han godt udaf. Hann helldr sér muni allt fleytaz, *omnia audendo se efficere posse sperat*, han tænker han kan udrette, udføre alt som han uforsigtig foretager sig.

Fleyti-fullr, *ad summa labra plenus*, gandske fuld, brædfuld.

Flietta (at flietta), *nectere, nexare*, flette. Flietta vid, *subnectere*, flette ved Enden.

Fliettadr, *nexus*, flettet.

Fliettíngr, *m. funiculus nexus*, et flettet Reb, en Strikke, *it.* en Tvaat.

Flík, *f. vestis veterana, discincta*, gammelt opslidt Klædebon. 2) *mulier impudica*, et uanstændigt Fruentimmer.

Flíka, *f. vestis linea, trita*, slidt Klæde.

Flíka (at flíka), *negligenter tractare*, behandle skjødesløst. 2) *veli instar expandere*, udstrække noget ligesom et Sejl.

Flicki, *n. moles, v. massa carnea*, et stort Stykke Kjød.

Flimt, *n. calumnia, nugæ infamæ*, Skumlen, Sladder. 2) *libellus famosus*, et Skamskrift.

Flimtan, *f. idem.* Flimtr, *n. idem.*

Fliód, *n. virgo venusta*, et smukt Fruentimmer.

Fliót, *n. fluvius, flumen*, Flod.

Fliót (í á), *n. loca profundiora fluminis, gordus*, hvor Vandet har gravet sig dybest, eller hvor Vandet er dybest i en Flod.

Fliótandi, *m. fluiditas*, Rinden. 2) *lepor*, flydende Tale.

Fliótlegr, *celer*, snar, hurtig.

Fliótlega, *celeriter*, hastigen, rask.

Fliótleiki, *m. celeritas*, Hurtighed, Snarhed, Raskhed.

Fliótlyndr, *animo præceps*, hidsig.

Fliótmæltr, *athyrophonus*, som taler gesvindt.

Fliótr, *celer, pernix*, hurtig, ilende.

Fliótr, *m. vas rusticum ligneum*, Trækar.

Flipi, *m. inferius labrum eqvinum*, Hestelæbe.

Flís, *f. festuca*, en Splint. 2) *segmentum rei*, et tyndt Stykke. 3) *bona portio, v. sors*, heldig Lod, Tilfælde. Hönum féll flísin, *bona portio illi cessit*, han fik Broderparten.

Flisia (at flisia), *decorticare, excoriare*, tage Barken af, skalle. Flisia egg, *ova excrusta-re*, skalle, pille Æg. *alias* flysia. *et recte*

Flisiúngr, *m. homo gestu & vestitu dissoluto*, en Sprædebasse, Laps.

Flisiúngslegr, *dissolutus gestu*, stolt, lapsagtig i Fagter og Gebærder.

Fliss, *n. cachinnus creber*, Skoggerlatter.

Flissa (at flissa), *patulo ore ridere*, skoggerle.

Fló, *f. pulex*, en Loppe.

Fló, *f. stratum*, Dække, Lag. Þar var ein fló af jörd, enn önnur af gulli, *ibi strata erant per vices, unum é terra, alterum ex auro*, der var det ene Lag af Jord og det andet af Guld. Fló í heystædu, *stratum qvoddam in cumulo fæni*, et Lag i en Høstak.

Flóa (at flóa), *calefacere*, koge, skolde Melk eller desl.

Flóadr, *calefactus*, kogt, skoldet.

Flód, *n. venilia, malina*, Flod (modsat Ebbe). 2) *diluvium, inundatio*, Oversvømmelse, Overskyllelse, Vandflod.

Flód, *n. tutela*, Beskjærmelse. 2) *cursus, v. turba*, Sammenløb af Folk. At vera í flódi eins, *sub umbra, v. tutela alicujus delitescere*, være under Ens Beskjærmelse. Þar kom sótt féllu margir, var Páll einn í því flódi, *lues, epidemia multos invasit, inter qvos etiam Paulus fuit*, i den Pest døde en stor Mængde Folk, og deriblandt ogsaa Pavl.

Flog, *n. dolor acris, vagus*, heftig Smerte, flyvende Gigt, Sting; *vid.* flug.

Flói, *m. locus paluſtris, uliginoſus*, en ſumpig Egn. Fúa-flói, *ſolum putridum*, løs og vandig Jordegn, en ſur Eng eller Sump.

Flói, *m. ſinus maris vaſtiſſimus, latiſſimus*, en ſtor, meget bred Havbugt; *inde Nomina pr.* hérads-flói, húna-flói, breidi-flói; *& hic archipelagi Islandiæ nomen meretur.*

Flói (flódi, hefi flód, at flóa), *inundare*, overſkylle. Her flóir yfir, *hic ſuperinundat*, her gaar Vandet over.

Flóki, *m. floccus denſior, ſolox*, Filt, Hattefilt. 2) *nodus, perplexitas*, en Knude, filtet Lok. 3) *nubes*, en tyk Sky. Skýflóki, *idem.*

Flóki, *m. plevronectes, paſſer, ſolea*, en lille Flynder.

Flókinn, *intricatus, perplexus*, ſammenløbet, urede, filtet. Flókid hár, *perplexi, innodati capilli*, urede Haar, filtet Haar.

Flockr, *m. cantilena brevis, verſus intercalares non habens*, en kort Sang, uden Omkvæd.

Flockr, *m. cohors, caterva, ſecta*, en Hob, Skare, Forſamling, Flok; *it.* Afdeling, Klaſſe. 2) *factio, diſſidium*, et Parti, Sammenrottelſe.

Flocka-dráttr, *m. factio, conſpiratio*, Sammenrottelſe, Mytteri, Partiaand.

Flocka-madr, *m. diſſidens*, en uenig, af andet Parti. 2) *factioſus*, urolig, oprørſk.

Flocks-foríngi, *m. dux factionis*, Anfører for et Parti, Partihøvding. 2) *dux, anteſignanus*, den ſom gaar i Spidſen, Anfører.

Flókna (at flókna), *ſpiſſeſcere*, blive tyk, tættes, filtes.

Flóna (at flóna), *calefieri*, koges, hedes.

Flón, *n. homo fatuus*, en Toſſe, Dumhoved.

Flónſka, *f. fatuitas*, Taabelighed.

Flór *vid.* Flúr.

Flór, *m. pavimentum lapideum, lithoſtratum*, Stengulv. (*angl.* floor, *pavimentum.*)

Flos, *n. plumula veſtium*, Flosning. 2) *inteſtina piſcium*, Fiſke-Indvolde.

Floſadr, *plumatus*, floſſet. Floſad fat, *plumata & pexa veſtis*, et floſſet Klædeſtykke.

Floſna (at floſna upp), *diſſolvi*, ſkilles ad, opløſes, floſſes op. 2) *elevari*, opløftes. 3) *in conſpectum venire*, komme for en, lade ſig ſe.

Floſa (at floſa), *plumulas veſtibus ſubſuere, plumantes facere*, floſſe.

Floſi, *m. plumatus, it. volans*, floſſet, *it.* flyvende. 2) *nom. pr.*

Flot, *n. liqvamen adipis*, Smolt, Fidt eller ſmæltet Smør paa Suppe o. desl., Madfidt. 2) *elevatio, ſupernatatio navis, v. alius rei in aqvis*, det at flyde, ſvømme oven paa Vandet.

Floti, *m. claſſis*, Flaade. 2) *fertorium*, en Bærekurv. 3) *linter*, et Knubſkib.

Flota (at flota), *ſupernatare facere per aqvas trahere*, lade flyde paa Vandet.

Flotnar, *m. pl. milites claſſiarii*, Søkrigere, Matroſer.

Flótta-madr, *profugus*, en ſom er paa Flugten, en Flygtning.

Flótti, *m. fuga*, Flugt.

Flögra (at flögra), *volitare*, flyve hid og did, flagre.

Flögr, *n. volitatus*, Flyven her og der omkring, Flagren.

Flögt, *n. idem.*

Flögti (at flögta), *vid.* flögra.

Flögu-fullr, *panus, ftetoma*, edderfuld Byld.

Flökulleiki, *m. naufea*, Væmmelse, Ekkelhed.

Flökult, *v.* flökurt, *naufeofum*, kvalmende. Hönum er flökult, *naufet*, det kvalmer for ham, han bliver flav eller ligesom fastende. *qs.* flögult.

Flös, *f.* flösur *in pl. vid.* fles.

Flöfku-bakr, *m. homo ampullati dorfi*, en som har en rund Ryg, Pukkelrygget.

Flöfku-fódr, *n. hyalotheca*, Flaskefoder. (N O.)

Flöt, *f. area plana, parva planities*, en jævn Plads, en liden Slette.

Flötr, *m. planum qvid in convexitate*, Flade paa et rundt Legeme. 2) *facilitas viri alias difficilis*, Føielighed hos en Mand, som ellers er ond at gjøre til Maade. Sá hitti flötinn á hönum, *ultra fpem facillimum eum invenit*, han traf ham i særdeles god Lune.

Flug, *n. volatus*, Flyven, Flugt. 2) *volatilitas*, Flygtighed. *vid.* flog. Flug-falt, *fal volatile*, flygtigt Salt.

Fluga, *f. mufca*, en Flue. 2) *affafinium, á celeritate, mufcæ inftar*, et lumsk Mord, Banditteri. At gína yfir flugunni, *a) inefcari, incautus opprimi*, lade sig besnære, fange. *b) operam fuam in affafinium vendere*, paatage sig Banditteri. At koma flugu í munn manni, *hominem allicere ad periculofum facinus*, faa En til at paatage sig et farligt Foretagende.

Flug-dreki, *m. lacerta volans*, en flyvende Drage. 2) *fcorpuis*, en Skorpion.

Flug-dreka-merki, *n. fcorpius*, Skorpionens Tegn.

Flugiel, *n. holofericum*, Fløjel. Flugiels-klædi, *n. pl. veftes holofericæ*, Fløjels Klæder.

Flug-ftigr, *m. præcipitium*, et Styrtested. Hann var hominn á flugftig, *in præcipitio verfabatur, minimum abfuit qvin*, han stod paa Springet, var gandske færdig til.

Flugumadr, *m. ficarius, affafinus*, en Bandit.

Flum *v.* Flóm, *n. torrens, rapiditas fluminis*, Vandets hastige Fart i en Bæk eller Elv.

Flumófa, *o. repentinus*, hastigløbende, pludselig. *vid.* flaum.

Flúr, *n. flores*, Blomster. 2) *tenuiffimam triticum*, den fineste Hvede. 3) *flores exfculpti, v. acu picti*, udarbejdede eller broderede Sirater.

Flúra (at flúra), *artificiofe elaborare*, udarbejde kunstigen.

Flúradr, *floridus*, blomstrende, blomsterfuld. 2) *florulentus*, broderet i Blomster. Flúrad fat, *v.* klædi, *pannus florulentus*, et broderet Klædebon.

Flúra, *f. faxum litorale, ulva marina obfitum*, en med Søgræs bevoksen Klippe ved

Strandbrædden. Flúrur, *f. pl. syrtes*, Blindskiær.

Flúrbrauð, *n. panis ex optimo tritico*, Tvebak, fint Hvedebrød.

Flus, *n. crusta, cortex*, Skiæl, Bark.

Flutníng, *f. vectura*, Førsel, Transport. 2) *prolocutio*, Oplæsning, Fremsigelse.

Flutníngr, *idem.*

Flutníngs-feria, *f. corbita*, Transportskib.

Flutníngs-madr, *m. portitor*, Færgemand, den som fører over.

Flutníngs-madr, *advocatus, procurator*, en Talsmand, Anbefaler. Hvertveggi var mesti flutníngsmadr síns máls, *uterqve optime suam causam procuravit*, enhver af dem talte sin Sag paa det bedste.

Flutníngs-jörd, *f. prædium pecuariæ appositum*, en Gaard, som kan føde mange Kreature.

Flutníngs-skip, *n. navis oneraria, vectoria*, Transportskib.

Flutníngs-vagn, *m. plaustrum, sarracum*, en Arbeidsvogn, Karre.

Flux, Flugs, *festinanter, per volatum*, fluks, i en Hast.

Flý (flýdi, hefi flúid, at flýa), *fugere, terga dare*, fly, romme. 2) *deserere*, forlade. Hún vard at flýa födur sinn og frændr, *illa patrem & cognatos deserere cogebatur*, hun nødtes til at forlade Fader og Frænder.

Flydra, *f. passer maximus, pleuronectes*, en Flynder.

Flydri, *n. idem.*

Flýg (at fliúga), *volare*, flyve. Sú fregn flýgr, *fama volat, vulgatur*, det Rygte udbreder sig allevegne. Fliúgaz, á, *confligere, congredi*, komme i Klammeri, Slagsmaal. Mér flýgr í hug, *subit animum*, det falder mig ind. Nú flýgr um hann, *jam timorem sentit*, nu bliver han bange. Flýgr undir, *morbi genus pecudum, obstipatio & tumor rumarum*, siges naar Yveret paa Kreature opsvulmer.

Flýgill, *m. machina volatui inserviens*, en Flyvemaskine.

Flýra, *f. blandities*, Smigren, Sødtalenhed.

Flýra, *f. plevronectes glaber*, en glat Flynder.

Flýri (at flýra), *adblandiri*, smigre, stille sig venlig an. Flýraz at einum, *idem.*

Flýrulegr, *blandus*, venlig, sødtalende.

Flysia (at flysia), *decorticare*, tage Barken eller Skallen af. *vid.* flisia, *perperam scriptum.*

Flyt (flutti, hefi flutt, at flytia), *vehere*, jeg fører, flytter. Flytia eyrindi *negotium exseqvi*, fuldbringe, fremføre sit Ærinde. Hann flutti vel mál sitt, *causam suam bene procuravit*, han talede sin Sag godt. Hann flutti þad í eyru köngs, *regi retulit*, han aabenbarede, berettede det for Kongen.

Flýt (flaut, hefi flotid, at flióta), *manare, fluere*, flyder, rinder. Þar flaut allt land af mönnum, *terra omnis affluxit hominibus*, der var et meget folkerigt Land. Hann flýtr ecki ofan á, *abstrusus, sev callidus est*, han er snedig, er ikke at løbe med.

Flytsa (at flytsa), *cachinnari*, skoggerle, fnisse.

Flýti (at flýta), *accelerare*, *festinare*, haste, skynde. Flýttu þér, *festina tibi*, skynd dig. At flýta ferdinni, *maturare iter*, haste med Rejsen.

Flýtir, *m. celeritas*, Hurtighed, Hast.

Flýtur, *f. pl. superficiales excusationes*, ugrundede Undskyldninger. 2) *scommata*, Spotteglosér. *angl.* flout, flouting. At fara undan med flýtum, *vana verba dare*, undskylde sig med tomme Ord.

Flæ (fló, hefi flegid, at flá), *excoriare*, flaa, tage Huden af.

Flædi, *f. pleminura*, *melina*, *inundatio maris*, Flod (i Havet).

Flædar-hniótr, *m. fluctus decumanus*, *æstus venilia maris*, en stærk Flod, høje Vande.

Flædar-mál, *n. continentis & summæ malinæ confinium*, den øverste Strandbræd, hvortil Vandet stiger naar der er Flod, modsat: fiörumál.

Flædi (at flæda), *inundare*, overskylle, strømme. Blódid flæddi ur undinni, *undatim sangvis ex vulnere manavit*, Blodet strømmede ud af Saaret.

Flædi-engi, *n. pratum inundationi aptum*, en Eng, som overskylles af Søen.

Flædi-skér, *n. scopulus maris*, *melinæ tempore sub aqva*, et Skjær, som ikke kan sees naar der er høje Vande. *vid.* blindskér.

Flædi-vatn, *n. exundans aqva fluviatilis*, en Indsø som har Flod og Ebbe.

Flædur, *f. vid.* Flædi.

Flædr, *adject. inundans*, overskyllende. Hér er mikid flætt, *hic multum inundavit mare*, her gaar Søen meget højt.

Flæki (at flækia), *intricare*, gjøre urede, forvirre, indvikle.

Flækia, *f. perplexitas*, *tricæ*, Forvirring, Urede, (Filteri.)

Flækíngr, *m. vid.* Fækia.

Flækíngslegr, *intricatus*, *perplexus*, urede, forviklet.

Flæktr, *intricatus*, indviklet.

Flækiz (at flækiaz), *intricari*, forvikles. 2) *vagus ferri*, vanke, drive her og der omkring. 3) *negligenter huc illuc motari*, flakke omkring.

Flæmi, *n. vasta area*, *v. vas*, noget vidt og stort (f. Eks. en Plads, et Kar).

Flæmi (at flæma burt), *abigere*, *expellere*, fordrive, jage bort.

Flæmíngi, *m. phœnicopterus (avis)*, *inter anseres primus*, Flamingo.

Flæmíngia-land, *Flandria*, Flandern.

Flæmíngi, *m. exul*, *erro*, en Landflygtig.

Flæmíngr, *m. idem* (*it.* Landflygtighed.) Hann fór undan í flæmíngi, *expelli se passus est*, han unddrog sig ved Flugten fra et Sted til et andet. Þeir höfdu þad í flæmíngi, *sarcasmis insectabantur*, de havde det til Spot.

Flæmiz (at flæmaz), *exulare*, være landflygtig.

Flærd, *f. simulata benevolentia*, *palpus*, Falskhed.

Flærdarlega, *astute*, underfundig, lumskelig.

Flærdarlegr, *astute blandus*, falsk, bedragersk.

Fnasa (at fnasa), *fremere*, fnyse af Vrede.

Fnikr, *m. gravis odor*, Stank. Þeir fengu þar ecki nema fnik og fýlu, *odor gravis atqve pædor fors illorum ibi erat*, der fik de ikke andet end Lugt og Stank.

Fnióſkr, *m. lignum aridum exſuccum*, et tørt gammelt Træſtykke.

Fnióſk-þurr, *omnino arefactus*, gjennemtørret.

Fóarn v. Fúarn, *venter avium*, Fugles Mave, Kro. *vid.* fuj-arn. 2) *ingluvies*, Graadighed.

Fódr, *n. pabulum*, Kvægfor. 2) *paſtio, paſtus*, Græsgang.

Fódr, *n. textum ſubſutile, ſubditiitium*, Foder, eller For, Dræt under Klæder.

Fódr-fé, *n. pecus altile*, Kvæg ſom ſtaar paa Stald.

Fódra (at fódra), *alere, nutrire*, fore. 2) *pannum veſti ſubdare, ſubſuere*, ſy Foder under Klæder, fore. Fódrad klædi, *veſtis duplex*, et foret Klædebon. Fódrad-med ſkinni, *veſtis pellita*, foret med Skind.

Fógeti, *m. qvæſtor regius*, en Foged.

Fógetadæmi, *n. qvæſtura*, Fogderi.

Fok, *n. ninger*, Snefog. 2) *volatus*, Flyven. Fiadra-fok, *plumarum in aera raptus*, en Flok Fiere, ſom Vinden driver omkring.

Focka, *f. dolon*, en Fok til Skibs. Hafa uppi fockur, *ſuperbire*, ſtoltſere, gjøre ſig til.

Fokreidr, *impotenti ira percitus*, meget vred, fortørnet.

Fokſandr, *m. arena volans*, Flyveſand.

Fól, *n. homo ſtolidus*, en Toſſe, Fjelle. *gall.* fol, *idem.* 2) *homo impotentis iræ*, en meget hidſig, opfarende Perſon.

Folalld, *n. pullus eqvinus*, et Føl.

Fólginn, *occultatus*, ſkjult.

Fóli, *m. res furtiva*, Tyvekoſter.

Foli, *m. eqvuleus, mannulus*, en Fole.

Fólk, *n. populus*, Folk.

Fólk-nárúngr, *m. dux ſuſtentator militum*, Folkets Anfører, Feldtherre, Fyrſte.

Fólk-jadar, *m. idem (poet.)*

Fólk-orruſta, *f. ingens prælium, ubi ſummis viribus, juſta acie dimicatur*, en ſtor ordentlig Batallje i aaben Mark.

Fólk-ríkr, *populoſus, freqvens*, folkerig.

Fólkſtióri, *m. ſatrapa*, Statholder.

Fólkúngr, *m. idem.*

Folld, *f. terra, humus gramine obſita, editior grumoſa, v. undoſa*, Græsmark, Jord. 2) *unda maris*, en Bølge. *germ.* feld, *campus*, Mark.

Fólſka, *f. ſtolida excandeſcentia*, taabelig, opfarende Vrede.

Fólſku-ferd, *f. imprudens aggresſio, v. iter*, overilet Foretagende, en uforſigtig begyndt Reiſe.

Fólſkulegr, *imprudens, præcipitans*, uforſigtig, taabelig.

Fólſkulega, *imprudenter, ſtolide*, uforſigtigen, taabeligen.

Fólſlega, *idem.* Már qvad Ólaf fólſkulega hafa búid ferd ſína, er hann hafdi hverki veidarfæri ne viſtir, ádr hann tók ſkipan, *Már dixit Olafum imprudenter accinxiſſe ſe ad iter, cum neqve haberet inſtrumenta piſca-*

toria, *neqve cibaria*, *priusqvam nomen daret rei nauticæ*, Mat sagde Olav havde uforstandigen lavet sig til Reisen, da han hverken havde Fiskeliner eller Mad før han gik til Søs

Fontr, *m. baptisterium*, *lavacrum sacrum* Døbefad, Funt.

For, *m. vervex sectarius*, *gregis anteambulo*, en Vædder som gaar i Spidsen af Hjorden.

For, *f. cloaca forina*, Rendestén. 2) *sulcus*, *lira*, en Fure.

Ford, *n. palus impervia*, en Mose, Morads, som man ikke kan komme over; *metaph. cla- infortunium invincibile*, en stor Ulykke.

For-rád, *n. vis*, Styrke, Magt. 2) *dispensatio*, Bestyrelse, Forvaltning. Forráds-vedr, *violenta tempestas*, stærk Storm. Forráda-madr, *[illegible]sator*, *gubernator*, en Betjent som staar for alle Udgivter og Indtægter, Forvalter, Bestyrer.

Forakt, *n. contemtus*, Foragt.

Forakta (at forakta), *spernere*, *contemnere*, foragte.

Foraktan, *f. vid.* forakt.

Foraktanlegr, *contemnendus*, foragtelig.

Forátta, *f. æstus maris vehemens*, *ad continentem se allidens*, en hæftig Brusen, Brænding i Søen, naar den bryder sig paa Strandkanten.

Foráttu-brim, *n. idem*.

Forátta, *f. odium*, et hæftigt Had. Hann fann þad til foráttu, *odium illo prætextu excusavit*, med den Forevending besmykkede han Fiendtligheden.

Forbacki, *m. præripium*, Sandbanke i Havet eller i Elve.

Forbanna (at forbanna), *prohibere*, forbyde, (*rectius* banna).

Forbetra (at forbetra), *reparare*, forbedre, (*rectius* betra).

Forbetran, *f. reparatio*, Forbedring, (*rectius* betran).

Forblinda (at forblinda), *occæcare*, forblinde.

Forbod, *n. interdictum*, Forbud.

Forboda (at forboda), *excommunicare*, sætte i Ban.

Forborginn *vid.* borginn.

Forbreckis, *in declivitatem*, ned af Bakken, Halli géck forbreckis, enn þeir med breckunni, *Hallio clivus erat devexus*, *illis transversus*, Halle gik ned af Højen, men de andre langs ud paa Siden af den.

Forbyrgi, *n. atrium*, *it. porticus*, Forstue, Forgemak. 2) *spelunca*, en Hule, Grotte.

Forbænir, *f. pl. precationes*, *intercessiones*, Forbøn, Mægling. 2) *imprecationes*, Forbandelser.

Forda (at forda sér), *evitare*, *præcavere*, tage sig vare for, undfly.

Fordaz (at fordaz), *idem*.

Fordan, *f. præcautio*, Forebyggen, Undflyen.

Fordi, *m. victus*, Næring, Livets Ophold. 2) *una portio cibi*, en Porsion Mad.

Fordiarfa (at fordiarfa), *corrumpere*, ødelægge, fordærve.

Fordiarfanlegr, *corruptionem inferens*, fordærvelig. 2) *corruptibilis*, forgjængelig, som kan fordærves.

Fordiarfanlega, *corrupte*, fordærveligen.

Fordiarfan, Fordiörfun, *f. corruptio*, Fordærvelse.

Fordilld, *f. affectatio*, Affektatsion.

Fordilldarlegr, *affectatus*, affecteret.

Fordilldarlega, *affectate*, med Affektatsion.

Fordrúckinn, *vino gravis*, fordrukken.

Fordum, *olim*, fordum. Fordum daga, *idem*.

Fordyri, *n. prothyrum*, *porticus*, *antica*, Forstue.

Fordæda, *f. flagitium*, *turpe facinus*, en skammelig Gjerning. 2) *in sp. veneficium*, Troldom, Hekseri.

Fordædu-verk, *n. idem*.

Fordæduskapr, *m. idem*.

Fordæmi (at fordæma), *condemnare*, fordømme.

Fordæmíng, *f. condemnatio*, Fordømmelse.

Fordæmanlegr, *condemnabilis*, fordømmelig.

Forefliz (at foreflaz), *deficere*, fattes, mangle. Daríus foreflddiz at ráda sér bana, *defecit Darium animus sibi mortem consciscere*, Darius fatttedes Mod til at dræbe sig selv.

Forelldrar, *m. pl. parentes*, Forældre.

Forelldri, *n. idem*. 2) *majores*, Forfædre.

Foreydíng, *f. vastatio*, Ødelæggelse, Forstyrrelse.

Foreydsla, *f. idem*.

Forfall, *n. impedimentum*, Hindring, Forfald.

Forfalladr, *impeditus*, forhindret.

Forfallaz (at forfallaz), *impediri*, forhindres, opholdes.

Forfedr, *m. pl. majores*, *patres*, Forfædre.

Forgánga, *f. ductus*, Anførsel.

Forgángr, *m. ductus auctoritas*, Tilskyndelse.

Forgángs-madr, *m. auctor*, en Tilskynder. 2) *prodromus*, en Forløber. 3) *ductor*, Anfører.

Forgaungumadr, *m. idem*.

Forgángr, *m. strepitus*, *tumultus*, Bulder, Alarm.

Forgardr, *m. propylæum*, *it. pomæria*, Forgaard.

Forgéfins, *frustra*, *incassum*, forgjæves.

Forgéng (at forgánga), *interire*, forgaa.

Forgéngilegr, *caducus*, *fluxus*, forgjængelig.

Forgéri (at forgéra) *vid.* fyrirgéri.

Forgift, *f. venenum*, Forgift. (N. *alias* eitur).

Forhardna (at forhardna), *indurescere*, hærdes.

Forherdi (at forherda), *indurare*, forhærder.

Forherdíng, *f. induratio*, Forhærdelse.

Forhertr, *induratus*, forhærdet.

Forhleypi, *n. præcipitantia*, Ubesindighed.

Forhleypis-madr, *temerarius*, ubesindig. At hafa einn at forhleypis-manni, *periculo exponere imprudentem*, udsætte en ubesindig for Fare istedenfor sig selv.

Forhúd, *f. præputium*, Forhud.

Forhugsadr, *præmeditatus*, forud betænkt.

Foríngi, *m. dux*, Anfører.

Forinnia, *f. prognosticon*, et Tegn hvoraf man mærker tilkommende Ting. (idia).

Forinniulegr, *prognosticus*, som har noget saadan Tegn, forbetydende.

Forklára (at forklára), *dilucidare*, forklare, oplyse. 2) *glorificare*, berømme, forherlige.

Forkláradr, *glorificatus*, berømt, forherliget.

Forkláran, *f. glorificatio*, Berømmelse, Forherligelse.

Forkláraz (at forkláraz), *glorificari*, berømmes, forherliges. 2) *inclarescere*, blive berømt, navnkundig.

Forklædi, *n. siparium*, *perstroma*, Forhæng. 2) *ventrale*, Forklæde.

Forkólfr, *m. dux*, *primipilus*, Formand, Anfører.

Forkunn, *f. admiratio*, Beundring. Forkunnar hár, *miræ proceritatis*, af en overordentlig Høide. Forkunnar fagr, *admirandi nitoris*, af beundringsværdig Skiønhed.

Forkr, *m. fustis*, *furca*, *clava*, en Tyve, Fork. At setia forka vid, *impedire*, gjøre Hindring, forhindre, forebygge.

Forkyrkia, *f. pronaum*, *propylæum*, Forgaard for et stort Huus eller Tempel, Vaabenhuus.

Forlag, *n. victus*, *sustentatio*, Næring, Underholdning.

Forlags-eyrir, *sumtus in vitæ necessitates*, Bekostninger til Livets Underholdning.

Forlát, *n. remissio*, *venia*, Forladelse. At bidia forláts, *veniam petere*, bede om Forladelse.

Forlegg (at forleggia), *deserere*, *negligere*, forsømme, ikke skjøtte om. At forleggia sig, *sibi deesse*, *pigrescere*, blive doven, skjødesløs.

Forlíka (at forlíka), *reconciliare*, *pacare*, forlige.

Forlíkan, *f. reconciliatio*, Forligelse, Forlig.

Forlíkunar-offr, *n. piaculum*, Forligelsesoffer.

Forlíkanlegr, *placabilis*, forligelig.

Forlög, *n. pl. fata*, Skjæbne; á legg. At leita forlaga finna, *fata sequi*, forsøge sin Lykke.

Forlysta (at forlysta), *oblectare*, forlyste.

Forlysting, *f. oblectatio*, Forlystelse.

Forlæt (at forláta), *deserere*, forlade. 2) *remittere*, tilgive, forlade.

Form, *n. forma*, *typus*, en Form.

Forma (at forma), *formare*, *proponere sibi*, tage sig noget for.

Formáli, *m. prologus*, *præfatio*, Fortale. 2) *forma orationis*, *stylus*, Talemaade. Gizor bad fyri sér á marga vegu, háleitlega til Guds, qvadst Þorbiörn ecki, slíkann formála heyrt hafa, *Gizor multis & exquisitissimis verbis pro se deum invocavit, talem orationis formam Thorbiörn se prius non audiisse fassus est*, Gissor gjorde en udførlig og høitidelig Bøn til Gud om Beskjærmelse, og slige Udtryk sagde Torbjørn han ikke havde hørt før.

Formadr, *m. nauclerus*, Skipper, Skibskaptein. 2) *antecessor*, Forgjænger, Formand. 3) *superior*, *it. auspex*, *auctor*, *coryphæus*, en Foresat, *it.* Tilskynder, Ophavsmand.

Formegan, *f. bona*, *facultates*, Formue. 2) *fa-*

nitas, Velbefindende, Sundhed. 3) *potentia*, Magt, Vælde.

Formerki (at formerkia), *sentire*, fornemme, føle.

Formyndari, *m. tutor, curator*, en Formynder. (N. O.)

Formyrkva (at formyrkva), *obnubilare*, formørke.

Formyrkvaz (at formyrkvaz), *eclipsare, obscurari*, formørkes.

Formyrkvan, *f. obscuratio, deliqvium, eclipsis solis & lunæ*, Formørkelse.

Formæli (at formæla), *diris devovere*, forbande.

Formælíng, *f. imprecatio, diræ*, Forbandelse.

Formælandi, *m. intercessor*, Mægler, Talsmand.

Forn, fyrnri, fyrnstr, *vetus, veterior, veterrimus*, gammel, ældre, ældst.

Forn, *magus, magiæ deditus*, Troldkyndig. Forn í skapi, *abstrusi ingenii*, af forborgen Tænkemaade.

Fórn, *f. victima, hostia*, Offer.

Fórna (at fórna), *immolare, offerre*, ofre. 2) *attollere, elevare*, løfte op, række i Vejret. Fórna höndum í himin, *v.* til himins, *in cælum elevare manus*, hæve Hænderne imod Himmelen.

Forn-brotinn, *fractura veteri affectus*, som har været brækket før.

Forneskia, *f. magia nigra*, Troldomskunst. *pr. mos vetustus ethnicorum*, egentlig gammelt Hedenskab.

Forneskiu-skapr, *m. idem*.

Forn-fáglegr, *vetustatem præ se ferens*, gammelagtig.

Fórn-færi (at fórn færa), *immolare*, ofre.

Fornfæríng, *f. sacrificium*, Ofring.

Forngilldr, *olim valens*, som før har gjældt, kostet. At forngilldu, *veteri æstimatione*, efter gammel Pris.

Forniótr, *m. gigas, inter aborigines unus*, En iblandt Nordens gamle Beboere. *pr. primus occupans, v. utens*.

Forn-manna-fé, *n. cimelia veterum*, gamle Skatte.

Forn-meti, *n. cibaria dura & vetusta*, mukken og gammel Proviant.

Fornmæli, *n. axioma veter*[illegible] gammelt Ordsprog. Flest er [illegible]mæli sönn, *pleraqve axio*[illegible]*unt vera*, de fleste af de [illegible]re sande.

[illegible]*qvitas*, Oldtiden. I' fornölld, [illegible]*tus*, i gamle Dage.

Fornordr (fornyrdtr), *maledicus*, skjændsk. 2) *archaizans*, som bruger gamle Ord.

Fornspurdr, *olim de veniâ qvæsitus*, som for længe siden er spurgt om Tilladelse. Hann gördi mig forn-spurdann, *citra veniam meam fecit*, det gjorde han uden min Tilladelse.

Fornu-gólf, *n. pl. vetus caupona*, en gammel Kro. Hann fór í fornu gólfin, *veterem cauponam repetiit, solita consilia sumsit*, han gik i den gamle Kro, gik sin gamle, skjæve Gang.

Forn-vidi, *n. arida in silvis, non excisa ligna*, gamle visnede Træer.

Forn-yrdi, *n. archaismus*, gammelt ubrugeligt Ord. 2) *convitia*, Skjældsord.

Fornyrdaz (at fornyrdaz), *archaizare*, bruge gamle Ord. 2) *convitiari*, skjælde, skjænde paa.

Fornysti, *n. chorion, qvod ante partum qs. index ejus videtur & rumpitur simul*, En [illegible]nde, som sees før og brækkes under Fødselen.

Fornæmi, *n. rapina*, Rov, Ran. *á* nem.

Fornæmiz (at fornæmaz), *denegare*, nægte.

F[illegible] *n. exceptio, v. conditio*, Undtagelse, Be[illegible]rord.

F[illegible]-lau[illegible]*ptione*, uden Betingelse.

Forpr[illegible] *summ*[illegible] Ros.

Forrád, *n. p*[illegible], Magt, *item* Forstanderst[illegible] forrád, *idem*.

Forrádamadr, *m. præfectus*, Fo[illegible] 2) *dispensator*. Forvalter.

Forráds-hár, *nimiæ proceritatis, respectu ad crassitiem*, meget høj af Vækst i Forhold til Tykkelsen.

Forráds-vedr, *n. violenta tempestas*, stærk Storm. Veita fótum sínum forrád, *sibi prospicere*, sørge for sig selv.

Forrád, *n. pl. fraudes*, Svig, List.

Forreidr, *ira æstuans*, meget vred.

Forræd (at forráda), *prodere*, forraade. (N. O.)

Forrædari, *m. proditor*, en Forræder. (N. O.)

Forrædi, *n. fraus*, Svig, Forræderi. 2) *providentia, cura*, Opsyn, Indseende.

Fors, *n. furor animi, præcipitantia*, Raseri. *gall. & angl.* force, *vis*.

Fors, *m. cataracta fluminis, præceps lapsus*, en Fos, Vandfald.

Forsa (at forsa), *præcipiti lapsu ferri*, falde ned, styrte frem. Þad forsar, *effluit præceps*, det strømmer ud med stor Fart.

Forsaka (at forsaka), *renuere, v. deserere*, forlade, forsage. *angl.* to forsake, *idem*.

Forsalr, *m. vid.* fordyri.

Forsaungvari, *m. præcentor, chorostates*, Forsanger, Degn.

Forseti, *m. dynasta*, en Fyrste, Præses, Præsident.

Forsenda, *f. bolis piscatorum cum suis ligamentis*, Fiskernes Dybslod med sine Baand. *á* for og sendi.

Forsending, *f. missio, v. iter periculi plenum*, en Sendelse som er meget farlig. *pr. missio exploratoria*.

Forsettr. *prudens*, forsigtig. Forsett rád, *maturum consilium*, Overlæg.

Fors-fall, *n. cataracta, catádupa*, Vandfald.

Forsiá, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Forsiálni, *f. idem*.

Forsiálegr, *providus, prudens*, klog, forsynlig.

Forsiálega, *prudenter*, klogt, viseligen, forsynligen.

Forsiáll, *prudens*, klog, forsigtig, forsynlig.

Forsiáleysi, *n. imprudentia*, Uforsigtighed, Vanvare, Uforsynlighed.

Forſión, *f. providentia*, Forſyn. 2) *diſpenſatio*, Forvaltning.

Forſkáli, *m. veſtibulum dormitorium, ſive andronitidis*, en Forſtue.

Forſképti, *n. pars mallei, v. ſecuris, capulo inhians, à foramine*, den Del af Skaftet paa en Hammer eller Økſe ſom gaar ind i Hullet eller Øjet af Jærnet.

Forſkrift, *f. exemplar, archetypus*, en Forſkrift.

Forſkéri, *m. carpor, cibicida*, en Forſkjærer.

Forſkéra-knífr, *machæra*, Forſkjærerkniv.

Forſkot, *n. interſtitium*, Mellemrum. 2) *denegatio juris*, Afviſning fra Retten.

Forſkullda (at forſkullda), *promerere*, forſkylde, fortjene.

Forſkulldun, *f. meritum*, Fortjeneſte.

Forſkygni, *n. cavædium*, Skur.

Forſkýt (at forſkióta), *jus negare*, nægte En Ret, bortviſe fra Retten.

Forſmái (at forſmá), *contemnere*, forſmaa, foragte.

Forſmán, *f. contumelia*, Foragt, Forhaanelſe.

Forſmánarlegr, *contumelioſus*, haanlig.

Forſmánarlega, *contumelioſe*, haanligen.

Forſmidr, *m. architector*, Meſter for noget.

Forſnid, *n. typus*, Model, Form, Mønſter.

Forſómun, *f. negligentia*, Forſømmelſe.

Forſóma (at forſóma), *negligere*, forſømme.

Forſómunarſamr, *negligens*, forſømmelig, ligegyldig.

Forſorga (at forſorga), *ſuſtentare*, underholde, forſørge.

Forſorgun, *f. ſuſtentatio, nutritus*, Underholdning, Forſørgelſe.

Forſögn, *f. informatio*, Underviisning. 2) *vaticinium*, Spaadom. Hann hafdi beſtu forſagnir á öllu því ſem göraz ſkylldi, *ille in omnibus faciendis optimus informator erat*, han vidſte bedſt Beſkjed hvorledes enhver Ting ſkulde gjøres.

Forſpár, *ſagax vaticinator, præſagus*, ſom ved forud, forudſigende. Snorri var haſtr þeirra manna, ſem eigi vóru forſpáir, *præter vaticinatores erat Snorrius nulli ſapientia ſecundus*, Snorre var den klogeſte af alle ſom ikke juſt vare Spaamænd.

Forſpracki, *m. procurator, advocatus*, Formand, Forſtander.

Forſpá, *f. ſagacitas*, Forudfornemmelſe, Anelſe.

Forſtada, *f. adminiſtratio, præfectura*, Forſtanderſkab, Beſørgelſe. Forſtödumadr, *adminiſtrator*, en ſom beſørger, en Forſtander.

Forſtadr, *m. ſuburbia*, Forſtad. *vid.* forgardar.

Forſtand, *n. ratio, prudentia*, Forſtand, Forſynlighed.

Forſtandigr, *prudens*, klog, forſtandig, forſynlig.

Forſtióri, *m. præfectus, gubernator*, Befalingsmand, Anfører.

Forſtod, *f. auxilium, it. tutela*, Formynderſkab, *it.* Hjælp.

For-ſtofa, *f. cavædium*, Forſtue.

Forſtockóttr, *caducus, inconſtans, vagus*, affældig, uſtadig, flygtig. Mörgum verdr fyrri forſtockótt, þó úngr ſé, enn enum gömlu,

multi etiam in flore juventutis mortui efferuntur é domibus prius qvam senes, ofte dø de unge og friske førend de gamle og skrøbelige. Verdi mér forstockótt skaltu vera minn erfíngi, *si mortuus hinc efferar, meus hæres esto,* kommer jeg noget til skal du være min Arving. *á* stockr.

Forstreymis, *secundo flumine,* med Strømmen.

Forsvar, *n. defensio,* Forsvar.

Forsvara (at forsvara), *defendere,* forsvare.

Forsvars-madr, *m. tutor, curator,* Forsvarer.

Forsvaranlegr, *excusabilis,* forsvarlig.

Forsvars-skrif, *n. apologia,* Forsvarsskrift.

Forsugr, *vesanus, furibundus,* rasende, gal. (*vid.* fors.)

Forsæla, *f. umbra, ubi locus eminentior accessum luminis prohibet,* Skygge, hvor noget tager af for Solen. *á* sól.

Forsælis, *secundum solem,* i Skygge.

Forsæti, *n. sedile ante mensam,* Sæde foran Bordet. Þar vóru forsæti fyrir endilaungum beckium, *ibi sedilia (portatilia) erant ex adverso scamnis fixis lateralibus,* der vare Stole langs med den forreste Side af Bordet.

Fortapa (at fortapa), *amittere,* fortabe. At fortapaz, *perire,* fortabes.

Fortak, *n. exceptio,* Undtagelse. 2) *denegatio,* Afslag.

Fortaks-laust, *sine exceptione,* uden Undtagelse.

Fortek (at fortaka), *negare, inficiari,* afslaa, nægte. Ecki er fortakandi, *non omnino negandum est,* det kan man ikke vide for vist. At fortaka (í tabli), *ad incitas redigere,* trække Brikkerne til den yderste Linie i det Spil Forkjering.

Fort um fiærri, *procul omnino,* langt fra ikke.

Fortel (at fortelia), *narrare, exponere,* fortælle.

Fortölur, *f. pl. persvasiones,* Overtalelser.

Forvadi, *m. præcipitium, vadum periculosum, circa prærupta promontoria,* en farlig Sti eller Vadested som ligger omkring Enden af en steil Klippe.

Forverk, *n. villicatio,* Avl og Bjæring. 2) *opera domestica,* husligt Arbejde.

Forvedia (at forvedia), *jus et pignus amittere,* miste sit Pant, Rettigheden til at indløse det. Hann skal leigu giallda, edr setia ved hâlfu meira, og forvedia ad fiö nátta fresti, *portorium solvunto, v. pignus dato, duplo majus (justo portorio), qvod post septem noctes pignoratori cedito; id est: amittat dominus utrumqve jus in re & ad rem. dicitur de eo, qvi per fluvium Ölfus, conductum emercatus est,* han skal svare Leje eller give dobbelt Pant, som efter syv Dages Forløb skal tilfalde Panttageren.

Forverks-madr, *villicus, operarius,* en Tjenestekarl, en Avlskarl, Forvalter.

Forverks-kona, *villica,* Husholderske.

Forvidra, *o. tempestatibus actus,* ilde tilredt af Uvejr, omtumlet af Storm. 2) *attonitus,* forbavset.

Forvidraz (at forvidraz), *tempestate rapi,* drives af Vinden. 2) *conturbari,* forfærdes.

Forvidris, *secundo vento, v. secundum ventum*, med Vinden, i Læ. Áskéll qvad meiri von, þeir hefdu heyrt ord Háls þar sem þeir vóru forvidris, enn hann qvadst hafa heyrt í gégn vedrinu, og var þó laung stund, til þeirra framm Vemundar og Háls, *Askillus metuendum dixit ne verba Halsi audissent, cum secundum ventum fuissent, at ipse contra ventum audisse se dixit, per ingens intervallum à Vemundo et Halso*, Askel sagde det var meget at formode, de maatte have hørt Halses Ord eftersom Vinden bar til den Side, da han selv hørte Ordene imod Vinden, og var dog et got Stykke Vej fra Vemund og Hals.

Forvindis, *idem.*

Forvinda *vid.* Forvidra.

Forvitnar mig, *aveo scire*, jeg er nysgjerrig efter at vide.

Forvitnaz (at forvitnaz), *explorare*, udspejde, efterforske, være nysgjerrig efter.

Forvitni, *f. curiositas*, Videlyst, Nysgjerrighed.

Forvitinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Forvitri, *sapiens, fatidicus*, klog, kyndig, viis, forudseende.

Forvitríngr, *alpha sapientum*, en særdeles viis Mand, stor Vismand.

Fórur, *f. pl. fori*, Gangbræder paa Skibe. 2) *loculi*, Gjemmested. Hann fann þad í fórum sínum, *apud se invenit*, han fandt det hos sig.

Forysta v. Forvista, *f. præfectura, it. prospectio, administratio*, Forstanderskab, Opsyn, Værn. U'rádlegt er at forystan fari öll, í burt frá hernum, *imprudens consilium est, omnes duces exercitus simul abire*, det er uforsigtigt at alle Anførerne skal forlade Hæren paa en Gang.

Forystu-laus, *ducis expers, consilii inops*, som fattes baade Raad og Anfører.

Forystu-saudr, *m. vid.* for.

Forþiena (at forþiena), *merere*, fortjene. (N. O.)

Forþienan, *f. meritum*, Fortjeneste.

Forþienusta, *f. idem.*

Forþýda (at forþýda), *mitigare, placare*, tilfredsstille, formilde.

Forædi, *n. vid.* forad.

Fóstra, *f. nutrix*, Fostermoder, Plejemoder, Amme. 2) *alumna*, Fosterdatter.

Fóstbródir, *m. collactaneus*, Fostbroder. 2) *socius*, Staldbroder, Kammerat.

Fóstbrædra-lag, *n. societas*, Staldbroderskab.

Fóstri, *m. nutricius, nutritor*, Fosterfader, Plejefader. 2) *alumnus*, Fostersøn. 3) *amicus*, fortrolig.

Fóstra (at fóstra), *nutrire*, opdrage, opfostre.

Fóstr, *n. fœtus, partus, embryo*, Foster, Livsfrugt. 2) *educatio, nutricatus*, Opdragelse, Opfødelse.

Fóstur-land, *n. patria*, Fødeland.

Fósturlaun, *n. pl. nutricia*, Fosterløn.

Fóta (at fóta sig), *pedibus se excipere metaph.* kommer til at staa, fæste Fødder paa. Þar kann einginn fóta sig, *nemo hac re niti potest*, det kan ingen stole paa.

Fóta-burdr, *m. motus pedum*, Foddernes Bevægelse i Gangen.

Fóta-brík, *f. sponda lecti inferior*, Sengebrættet ved Fødderne.

Fóta-ferd, *f. usus pedum*, Foddernes Bevægelse. 2) *surgendi tempus*, den sædvanlige Tid at staa op.

Fóta-ferdar-tími, *idem*.

Fóta-festi, *f. fixum vestigium, v. gradus*, Fodfæster eller Fodfæste.

Fóta-fiöl, *f. calcatorium, astraba*, Fodbræt, Fodtrin.

Fóta-hliód, *n. pedibulum*, Lyden af ens Gang.

Fóta-járn, *compedes*, Fodjærn, Fodlænke.

Fóta-kéfli, *f. offendiculum*, Anstod, Hindring.

Fóta-lag, *n. pars lecti pedes versus*, den Ende af Sængen hvor man har Fødderne.

Fóta-laug, eda -bad, *pelluvium*, Fodbad.

Fóta-poltar, *m. pl. vid.* Fóta-járn, Bolt og Jærn.

Fóta-stockr, *m. compes, numella, catasta*, Fodlænke, Stok.

Fóta-veiki, *f. podagra*, Podagra.

Fóta-veikr, *podager*, som har Podagra.

Fótbreidr, *latipes, pansa, plautus*, bredfodet.

Fótfastr, *pede firmus*, som staar fast paa Benene.

Fótfimr, *pernix, levipes*, rask til Fods.

Fótfúinn, *pedibus vacillans*, som har svage Fødder.

Fótgánga, *f. iter pedestre*, Reise til Fods.

Fótgángandi, *pedes, pedarius*, gaaende, Fodgjænger.

Fótgaungu-lid, *n. copiæ pedestres*, Fodfolk.

Fóthrumr, *æger pedibus*, som har svage Fødder.

Fóthvatr *vid.* Fótfimr.

Fótkalldr, *cui pedes frigent*, hvis Fødder ofte fryse.

Fótlágr, *pedibus brevis, brachyopus*, som har korte Ben.

Fótlama, *o. pedes læsus, it. claudus*, halt, lam.

Fótleggr, *m. crus, tibia*, Skinnebeen, Benet fra Knæerne til Fødderne. Hiáleggr í fæti, *perone, perona*, det smalle Ben som ligger ved Siden af dette.

Fótmál, *n. pes geometricus*, en Fod (Længdemaal). Hann fór ecki fótmál, *neutrum pedem movebat*, han rørte sig ikke af Stedet.

Fótskemmill, *m. scabellum*, en Fodskammel. Þeir nádu hvergi til fótskemla, *scabella pedibus attingere non potuerunt*, de kunde ingensteds naa Skamlene.

Fótskör, *f. scabellum*, Skammel, Fodtrin.

Fótspor, *n. vestigium, peda*, Fodspor. Fáir ná fótsporum hanns, *plurimis inimitabilis est*, faa lykkes det at træde i hans Fodspor.

Fótsterkr, *pede robustus*, som har stærke Fødder.

Fótstuttr, *myscelus*, som har korte Ben. *vid.* fotlágr.

Fót-tak, *n. passus*, Trin, Skridt.

Fót-tred (at fót-troda), *conculcare*, træde under Fødder.

Fótr, *m. pes*, Fod, Ben. Fót fyri fot, *pedetentim*, Fod for Fod. Á fallandi fæti, *prope ruinam*, som er nær ved sin Undergang.

Kominn af fótum framm, *decrepitus senex cui pedes vacillant*, som formedelst Alderdom staar uvis paa Benene. Vel á fót kominn, *incessu pulcher bene proportionatus*, som har en smuk Gang, Statur.

Fóveti, *m. vid.* fógeti.

Fox, *n. vulpes*, en Ræv. *germ.* fuchs. *angl.* fox. 2) *impostura, fraus*, Bedrageri, Falskhed.

Födr-bani, *m. parricida*, Fadermorder.

Födr-betríngr *vid.* betr-fedrúngr.

Födr-bródir, *m. patruus*, Farbroder.

Födr-dráp, *n. parricidium*, Fadermord.

Födr-fadir, *m. avus paternus*, Farfader.

Födr-fé, *n. patrimonium*, Fædrenearv.

Födr-frændr, *m. pl. agnati, propinqvi paterni*, Fædrene-Frænder.

Födrland, *n. patria*, Fædreneland. 2) *civitas*, Fædreneby.

Födr-lands-svikari, *m. perduellis, proditor patriæ*, en Fædrenelandsforræder.

Födr-laus, *orphanus, pupillus, orbus patre*, faderløs (*adj.*)

Födrleifd, *f. vid.* födr-fé.

Födrlegr, *paternus*, faderlig.

Födurlega, *paterne*, faderligen.

Födurleysíngi, *m. orphanus*, en Faderløs (*subst.*)

Födr-módir, *f. avia paterna*, Farmoder.

Födr-systir, *f. amita*, en Faster.

Födr-ætt, *f. agnatio*, Forvandtskab paa Faderens Side.

Fögnudr, *m. vid.* fagnadr.

Föl, *n. defectus coloris naturalis*, den naturlige Farves Aftagelse, Falmen. 2) *tenerrima nix, in terra vix visibilis*, lidt Sne, som man neppe kan se paa Jorden.

Fölleiki (andlits), *m. acosmia*, en bleg, falmet Ansigtsfarve.

Fölleitr, *pallidulus*, falmet, bleg.

Fölna (at fölna), *pallescere, marcescere*, tabe sin Farve, falme, blive bleg.

Fölnan, *f. marcor*, Falmen.

Fölskvi, *m. forma rei exustæ in favilla*, den Skikkelse hvori en Ting endnu viser sig efterat den er opbrændt, Asken før den ensse falder sammen. 2) *macula honoris, v. aetrimentum*, Æresplet.

Fölskvar (at fölska), *marcescere*, falmer.

Fölvar (at fölva), *pallidum reddere*, gjøre bleg.

Fölvadr, *diluti coloris*, som er tyndt, svagt farvet.

Fölr, *pallidus, luridus, discolor*, bleg, gusten, dødbleg. Fölr í andliti, *cadaverosus*, som ser ud som et Lig.

Fölur, *f. pl. licitatio*, Købelyst. Leggia fölur á, *licitari*, have Lyst til at kjøbe.

Föng, *n. pl. facultates*, Forraad, Midler. 2) *instrumenta*, Redskaber. *Sic.* fé-öl-leik-föng. *vid.* fáng.

Föngulegr, *qvadratus, virilis*, stor, mandlig af Vækst.

Fön, *f. lamina cornea, sev branchiæ balænæ*, Hvalfiskegjeller.

Fönn, *f. nix condensata*, tæt sammenslaaet Sne. Fannar föl, *minutulum nivis*, tynd Sne.

För, *f. iter*, Rejse. Hann var illa til fara, *itineri faciendo male accinctus erat*, han var ilde forsynet til Rejsen. Hann er mikill á förum, *superciliosus est*, stolt i Omgang. Hanns heilsa er á förum, *de sanitate ejus actum est*, det er ude med hans Helbred. Sóttin er komin í farir hanns, *morbus ejus occulte ingravescet*, hans Sygdom tager umærkelig til.

Förlar (at förla), *deficere*, tage af, formindskes, svækkes. Hönum tekr at förla, *deficere incipit memoria, viribus &c.*, hans Hukommelse og Kræfter tage af.

Förlun, *f. defectus*, Afmagt, Aftagelse.

Förull, *solers*, vindskibelig, flittig. 2) *creber*, idelig, hyppig. Þad er hönum ecki förullt, *insvetum illi est*, det pleier han ikke gjærne.

Förumadr, *m. mendicus, ostiatim victum qværens*, en Tigger, Betler. 2) *viator*, en Vandringsmand.

Föru-nautr, *m. comes*, Rejsekammerat.

Föruneyti, *n. comitatus*, Følgeskab.

Föstu-dagr, *m. dies veneris, dies jejunii vel esurialis*, Fredag á fasta.

Föstu-dagurinn lángi, *dies parasceves*, Langfredag.

Föstu-inngángr, *m. Esto mihi, dominica qvinqvagesima*, Fastelavn.

Fötull, *m. vid.* fetill & berfötull.

Föxóttr hestr, *eqvus discolorem jubam habens*, Hest som har broget Man.

Frá, *à, abs, de, ex*, fra, af, om. *præpositio regens ablat. olim interdum etiam genit. personæ*, et Forholdsord, som styrer, kræver Hensynsformen, hos de gamle ogsaa stundom Ejeformen. Frá og til, *ultro & citro*, fra og til. Hönum var frá og til, *dubius erat*, han var tvivlsom. Frá morgni til qvöllds, *abusqve mane ad vesperam*, fra Morgen til Aften.

Frábreytinn, *non mediocris, non vulgaris, supra mediocritatem*, besynderlig, særegen, som ikke lever efter almindelig Skik. 2) *præmaturus, v. insignis*, udmærket, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frábrugdinn, *idem*.

Frábægi (at frábægia), *abigere, semovere*, skaffe af Vejen, drive bort. Frábægt er Því, *fato denegatum est*, det vil ikke lade sig gjøre.

Frábær, *non vulgaris*, ikke almindelig.

Fráfall, *n. defectio*, Frafald. 2) *mors, decessus*, Død, Afgang.

Fráfærur, *f. pl. agnorum à lacte depulsio*, Lammenes Afvænnelse.

Frágángr, *m. discessus, reliqviæ, signa*, Spor, Tegn at En har været der, Kendemærker som en udmærker sit Arbejde ved. Þetta er hanns frágángr, (*hæc sunt ejus vestigia, v. reliqviæ*), dette ere hans Kjendemærker.

Frágéing (at frágánga), *discedere*, gaa fra, gaa bort. 2) *abnuere*, afslaa.

Fráhalld, *n. abstinentia*, Afholdenhed.

Fráhelld (at fráhallda), *abstinere, cohibere*, holde sig fra.

Fráhorfinn, *aversus, alienatus*, som har Afsky for, utilbøjelig. 2) *ab instituto desistens*, som har forandret sit Forsæt. Enn ertu ecki fráhorfinn umsátrum, *adhuc ab insidiis non desistis*, du har endnu ikke opgivet dine Efterstræbelser.

Frackar, *m. pl. Francones, Franci*, Franker, Franskmænd.

Fracki, *m. virtuosus, it. potens*, en mandig, tapper, *it.* en mægtig Mand.

Fracki, *m. fænum mucidum*, muffent Hø. 2) *res rejectanea*, en Ting som ikke duer. Hönum þótti sverdid ridfracki einn, *gladius illi ob rubiginem rejectaneus videbatur*, han syntes Sværdet formedelst Rust var gandske ubrugbart.

Frackland, *n. Gallia olim, hodie Franconia*, før Gallien, nu Frankerig.

Frackr, *Francus*, en Franskmand. 2) *liber, generosus*, fribaaren. 3) *elatus, tumidus*, overmodig, stolt.

Frálega, *celeriter, it promte, alacriter*, fyrigen, hastigen.

Frálegr, *alacer*, fyrig, modig.

Fráleiki, *m. pernicitas*, Behændighed, Hurtighed.

Fráleitr, *absurdus, absimilis*, uskikket, upassende, ulig.

Fráleitlega, *absurde*, upassende, uligt.

Frama (at frama), *artes edocere*, sætte Skik paa en, danne. Framaz, *nomen & famam acqvirere*, skaffe sig stort Navn og Rygte, forfremmes.

Framadr, *politus, artes edoctus*, som har Skik paa sig. 2) *celeber*, berømt.

Framan, *antrorsum*, fortil.

Framandi, *hospes advena*, fremmed.

Framaní, *in faciem*, lige i Ansigtet, i Næsen. Hann féck framaní, *in faciem reprehensus est*, han fik en dygtig Irettesættelse, en Næse.

Frama-verk, *n. opus celebre*, en Heltegjerning.

Framanverdr, *obversus, adversus*, modvendt, som er fortil.

Framar, *præterea*, videre, fremdeles. 2) *anterius*, længer foran, mere fortil.

Framarlega, *anterius*, forrest.

Framarla, *idem.* So framarla, *si modo*, saafremt.

Framast, *maxime*, helst.

Frami, *m nomen, fama, profectus*, Forfremmelse.

Framm, *prorsum*, frem, ligefrem.

Framm med, *â latere*, langs med.

Framm af, *desuper, deorsus*, ned ad.

Frammber (at frammbera), *proferre, producere*, komme frem med, fremføre, frembære.

Frammbodinn, *oblatus*, fremboden.

Frammbruna (at frammbruna), *procedere, progredi*, gaa frem, komme fort. 2) *proruere*, bryde frem, styrte ud.

Frammbúd, *f. provisio in veniens tempus*, Forraad til Fremtiden. Þad er ecki til frammbúdar, *fugax bonum est*, det er ikke af nogen Varighed.

Frammburdr, *m. pronunciatio, prolatio*, Udtale, Fremsigelse. 2) *effatum, v. testimonium*, Udsagn, Vidnesbyrd.

Frammbýd (at frammbióda), *palam offerre*, frembyde.

Frammbærilegr, *speciosus, pulcher*, anselig, vel udseende. 2) *qvi sine dedecore promi potest*, som man ikke behøver at skamme sig ved, at komme frem med.

Frammdreg (at frammdraga), *protrahere, producere*, trække frem, drage frem. 2) *satis habere*, have det nødvendigste til Livets Ophold.

Frammdráttr, *m. protractio*, Fremtrækken. 2) *sustentatio vitæ*, Livets Underholdning. Hann á lítid til frammdráttar, *parum habet ad sustentationem vitæ*, han har lidt til sin Underholdning.

Frammeygdr, *prudens*, forsigtig.

Frammygd, *f. prudentia*, Forsigtighed.

Frammfarinn, *defunctus*, død. 2) *adfectus*, plaget, svækket. Þá var so frammfarid sumri, *adeo affecta erat æstas*, da var det kommet saa langt ud paa Sommeren.

Frammfer (at frammfara), *progredi*, gaa frem. Hverninn edr hveriu fem frammfer, *qvicqvid evenerit*, hvad der indtræffer.

Frammferdi, *n. mores*, Sæder, Opførsel, Fremfærd.

Frammför, *f. profectus, progressus*, Fremgang, Forfremmelse. 2) *mors*, Død.

Frammfús, *promtus, audax*, dristig, forvoven, fremstræbende. 2) *procax*, fremfusende, fræk.

Frammfæri (at frammfæra), *proferre*, frembringe, komme frem med, udsige. 2) *sustentare, nutrire*, underholde. 3) *fænerari*, aagre, drive Aager.

Frammfæri, *n. sustentatio*, Underholdning. 2) *occasio apta*, heldig Lejlighed. At koma einum á frammfæri, *occasionem rei bene gerendi alicui acqvirere*, at skaffe En Lejlighed til at udrette vel sin Sag. Kominn á frænda frammfæri, *ad agnatos & gentiles deducendus*, som maa søge Underholdning hos sine Frænder.

Frammfærsla, *f. sustentatio*, Underholdning. 2) *prolatio*, Fremførelse. 3) *fæneratio*, Aager.

Frammfærslumadr, *alimentarius*, den som har Underholdning hos andre.

Frammfætur, *m. pl. pedes priores brutorum*, Forben, Forfødder.

Frammgánga, *f. progressus*, Fremgang. 2) *fortitudo militaris*, Tapperhed i Krig.

Frammgángr, *m. progressus*, Fremgang. Hönum er frammgángsvon, *de ejus successu bene sperandum*, man kan formode han vil gjøre god Fremgang.

Frammgiarn, *audax, promtus, animosus*, frimodig, fremstræbende.

Frammgyrni, *f. animositas, audacia*, Fyrighed.

Frammhalld, *n. perseverantia, constantia*, Vedbliven, Standhaftighed. 2) *exhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 3) *honor, decus*, Ære, Ros. Þad var hönum miög til frammhallds, *id ei multum honoris conciliavit*, det gjorde ham stor Ære.

Frammhelld (at frammhallda), *pergere*, fortsætte.

Frammheit, *n. promissio in futurum tempus*, Løfte for Fremtiden.

Frammhandleggr, *m. lacertus, ulna*, Forarmen.

Frammhleypinn, *præceps, inconsideratus*, ubetænksom, overilet.

Frammhleypni, *f. præcipitantia*, Ubetænksomhed.

Frammhvöt, *n. pl. exhortatio*, Opmuntring.

Frammistada, *f. apparitio*, Opvartning.

Frammistödumadr, *m. chironomon, carptor, scissor*, en Forskjærer.

Frammleidi (at frammleida), *producere*, frembringe.

Frammleidis, *postea*, fremdeles.

Frammlángt, *remote præterita*, langt hen i Tiden. E'g man so frammlángt, *adeo præterita in mentem provoco*, jeg erindrer mig saa gamle Ting.

Frammleidsla, *f. productio*, Frembringelse.

Frammleingis, *in posterum, it. olim*, fordum, *it.* i Fremtiden.

Frammlíd (at frammlída), *ferri, proferri*, glide hen, gaa forbi. Frammlída tímar, *tempora prætereunt*, Tiden gaar bort. 2) *vita decedere, mori*, dø.

Frammlidinn, *mortuus*, død, afgangen.

Frammlútr, *cernuus, inclinatus*, nedbøjet. 2) *pronus ad aliqvid*, tilbøjelig til noget.

Framm-myntr, *labiosus, bucca convexa, prominula, bronchus*, flabmundet, som har en fremstaaende Mund.

Frammqvæmd, *f. executio, affectus*, Fuldførelse, Driftighed.

Frammqvæmdarmadr, *vir negotiosus*, en driftig Mand.

Frammqvæmdarlaus, *segnis, negligens*, langsom, ligegyldig.

Frammqvæmdarsamr, *alacer, it. laboriosus*, driftig, virksom.

Frammqvæmi (at frammqvæma), *conficere, consumere opus*, fuldende, fuldføre, udføre.

Frammrás, *f. profluvium, procursus*, Fremløben, Fremfart.

Frammrenn (at frammrenna), *profluere*, flyde frem.

Frammreidi (at frammreida), *promere*, fremføre.

Frammrensl, *n. vid.* frammrás.

Frammsaga, *f. enarratio*, Fremsættelse, Fremsigelse, Oplæsning.

Frammsel (at frammselia), *tradere, prodere*, udlevere.

Frammsegi (at frammsegia), *prologvi, proferre*, fremsige, oplæse.

Frammstafn, *m. prora*, Forstavn.

Frammsýnn, *prudens*, forsigtig, forsynlig.

Frammsýni, *f. prudentia*, Forsigtighed, Forsynlighed.

Frammsækinn, *aggrediendo promtus*, hidsig, syrig i at angribe.

Frammtennur, *f. pl. dentes primores, gelasini, dentes tomici*, Fortænder.

Frammt *vid.* frammarla.

Frammtak, *n. soliditas*, *it. fortitudo*, Fasthed, Styrke, Freidighed.

Framm-vís, *sagax*, forudvidende, klog paa tilkommende Ting, forudseende.

Frammvígr, *petulans*, *temerarius*, dumdristig, forvoven.

Frammveigis, *in posterum*, i Fremtiden, herefter.

Framr, *liber*, *audax*, ublu, ubeskjeden. 2) *temerarius*, dumdristig.

Framudr, *potens*, *imperiosus*, mægtig, vældig. Sverris ætt féck sigr at réttu, so villdi Gud framudr milldi, *Sverris progenies jure victrix evasit, ita deus voluit, præpotenti suâ munificentia*, Sverris værdige Slægt fik Sejer, det var Guds mægtige Villie (Raad).

Frammyfir, *ultra*, over.

Frán, *v.* frann, *nitens*, glindsende, glimrende.

Fráneygdr, *micantibus oculis*, som har straalende Øjne, et skarp Øjekast.

Franskr, *gallus*, *francus*, Fransk.

Frantzós, *morbus gallicus*, *Neapolitanus*, *lues venerea*, Fransoser.

Frár, *celer*, *pernix*, rask til Fods.

Frárækr, *habilis in anteambulonem gregis*, en Vædder som gjærne vil gaa i Spidsen af en Flok Faar.

Fráſinna *vid.* affinna.

Fráskot, *n. contortæ extremitates*, *secundi â carina tabulati*, *in fundo navigii*, ombrejet, bøjet Planke, som i Bunden danner Skibets Huling.

Fráſaga, *f. historia*, *narratio*, en Fortælling.

Fráſnidinn, *absimilis*, ulig.

Fráſnúinn, *idem*, *vide* fráleitr.

Fráſögn, *f. vid.* fráſaga.

Fraſsi, *m. pluvia gelidior inconstans*, regnagtig Snefog.

Frata (at frata), *fremere*, narre, fnyse. 2) *pedere*, lade En gaa, fjærte.

Frátek (at frátaka), *excipere*, undtage.

Fraud, *f. medulla spuria*, *adulterina*, uægte Marv. 2) *spuma*, Skum.

Fraudr, *m. idem.*

Frávera, *f. absentia*, Fraværelse. 2) *hiatus*, Gab.

Fráverandi, *absens*, *remotus*, fraværende.

Frávita *vid.* vitlaus.

Fredinn, *congelatus*, *hyematus*, sammenfrussen.

Freg (frág, hefi fregid, at frá), *fando accipere*, *audire*, høre, faa at vide. 2) *quærere*, *interrogare*, spørge efter, underſøge. *germ.* fragen.

Fregna (at fregna), *idem.* Þig vil ég fregna, *abs te quærere volo*, jeg vil spørge dig.

Fregn, *f. rumor*, *fama*, Rygte.

Freiſtni, *f. tentatio*, *tentamen*, Friſtelſe, Prøvelſe.

Freiſting, *f. tentatio*, Friſtelſe.

Freiſtinn, *tentabundus*, forsøgende paa alle Maader.

Freiſtari, *m. tentator*, en Friſter.

Freka (at freka), *augere*, *celerare*, *asperare*, befordre, forøge, forſtærke. Freka ſkrefid, *gradum accelerare*, ſkynde ſig.

Freka, *f. cos friabilis*, en Sandſten.

Frekia, *f. nimietas*, for ſtor Mængde, Overdri-

velse. 2) *avaritia*, Gjerrighed. 3) *durities*, Umildhed, Haardhed.

Frekiumadr, *avarus*, en Gjerrig. 2) *vehemens*, *nimius*, en uregjerlig Person.

Frekia, *f. pannus levidensis*, tyndt og grovt Klæde. *vid.* frikia, *idem.*

Freki, *m. pacelius*, en Bisol. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Ulvs Egennavn i den gamle Gudelære. 3) *ignis*, Ild.

Freklega, *abundanter*, vel meget, overflødigen.

Frekna, *f. lentigo permanens*, en Fregne.

Freknóttr, *lentiginosus*, fregnet.

Frekr, *abundans*, for megen, overflødig. 2) *nimius*, *instans*, *urgens*, paatrængende. Frekr er hvör til fiörfins, *vita cuique carissima*, enhver har Livet kjærest.

Frelsa (at frelsa), *liberare*, frelse, befri.

Frelsari, *m. liberator*, *salvator*, Frelser, Befrier.

Frelsan, *f. liberatio*, Befrielse.

Frelsi, *n. libertas*, Frihed. 2) *manumissio*, Frigivelse.

Frelsíngi, *m. liber*, en fri. 2) *libertus*, en frigiven Træl.

Frelsíngia-stand, *n. libertinatus*, de frigivnes Stand.

Frelsis-stadr, *asylum*, *locus refugii*, Frihedssted, Tilflugtsted.

Frem (at fremia), *patrare*, *facere*, bedrive, udøve.

Fremd, *f. honos*, Hæder, Ære. 2) *audacia*, Dristighed, uforsagt Mod.

Fremri, *anterior*, *prior*, som er foran, forrest; *it.* fornemmere.

Fremstr, *primus*, den forreste; *it.* fornemmeste.

Fremst, *præcipue*, fornemmeligen, besynderligen. Fyrst og fremst, *primo & præcipue*, først og fremst.

Fremi *vid.* framt. So fremi, *modo*, saafremt.

Fremr *vid.* framar.

Frenia, *f. vacca*, en Ko.

Freniulegr, *procax*, ublu, uanstændig, fræk.

Frer, *m. glacies*, *terra congelata*, Is, sammenfrossen Jord.

Freri, *m. idem.*

Frer (freri, at frera), *congelare*, fryse sammen.

Frerinn *v.* frörinn, *gelu constrictus*, sammenfrossen; *vid.* fredinn. Allr var kalli kinnskógr frörinn, *seni tota barba erat congelata*, hele Skjægget var frosset paa den gamle Mand.

Fres *v.* fress, *n. felis mas*, en Hankat. 2) *ursus*, en Bjørn.

Fresslíngr, *m. catulus felis*, en Kattekilling.

Freskr, *glaucus*, *cæsius*, *visu felino gaudens in tenebris*, *qvalis Tiberius Cæsar à Svetonio describitur*, graaøjet, som i Mørke har Katteøjne, som Kejser Tiberius beskrives af Svetonius. *Hinc* freskr *dicitur qvi spectra noctu vidit*, og deraf siges det om den, som ser Spøgelser om Natten.

Fresta (at fresta), *differre*, opsætte, forhale.

Frest-skulld, *f. mutuum in longinqvum tempus*, Laan paa lang Tid.

Frestr, *m. mora*, *dilatio*, Forhaling, Opsættelse, Frist.

Frest, *f. idem.* Slá á frest, *moram interponere*,

opsætte. At selia á frest, *mutuum vendere*, sælge paa Kredit.

Fret (frat, at frata), *pedere*, *visire*, fjærte.

Freta (at freta), *idem*.

Frétti (at frétta), *vid.* fregna.

Frétt, *f.* *nuncius*, Budskab, Tidende. 2) *responsum oraculi*, et guddommeligt Gjensvar, Orakel. 3) *interrogatio*, Forespørgsel. At gánga til frètta vid godin, *oracula consulere*, forespørge sig hos Guderne.

Frétta-fródr, *gnarus relationum*, som veed mange Ting at fortælle.

Fréttinn, *rogitans*, *quæritans*, som spørger om mange Ting.

Fretr, *m.* *peditum*, en Fjært.

Freya, *f.* *Venus*, Gudinde for Kjærlighed og Skjønhed. 2) *nom. pr. mulieris*,

Freydi (at freyda), *spumare*, skumme, fraade.

Fría (at fría), *laxare*, *remittere*, løsne, gjøre løs. 2) *dubitare*, *v.* *defectus insimulare*, tvivle om, eller bebrejde En Mangel paa noget. 3) *liberare*, befrie. Fría hugar, *de animositate dubitare*, tvivle om Ens Fyrighed. Einginn frír þer vits, *nemo tibi stultitiam objicit*, ingen bebrejder dig Taabelighed.

Frí, *liber*, fri. 2) *nobilis*, fribaaren.

Fría, *f.* *langvor*, *remissio animi*, Afmagt, Dovenskab. Fríulaust, *fortiter*, uforsagt, mandigen. Fríu-ord, *increpatio*, Skjelden.

Friá-dagr, freyu-dagr, *dies veneris*, Fredag.

Friáls, *liber*, *francus*, fri. 2) *liberalis*, ædel. 3) *jure acqvisitus*, som man retteligen har erhvervet sig. Friáls er hönum sú jörd, *prædium illud jure & bona fide possidet*, denne Gaard er hans retmæssige Ejendom.

Friálsa (at friálsa), *vid.* frelsa.

Friálslegr, *liberalis*, *ingenuus*, ærbar, ædeltænkende.

Friálslega, *ingenue*, *liberaliter*, frit, ædelt.

Friálsleiki, *m.* *libertas*, Frihed. 2) *liberalitas*, ædelt Sindelag.

Friálsa, *f.* *libertas*, Frihed, Sikkerhed. Eru lögin gódum mönnum til friálsu, *leges bonorum libertatem muniunt*, Lovene ere de Gode til Sikkerhed.

Friáls-giafi, *m.* *manumissus*, *libertus*, en frigiven Træl.

Frían, fríun, *f.* *liberatio*, Befrielse.

Fríborinn, *nobilis*, fribaaren.

Frida (at frida), *pacare*, *reconciliare*, stille til Freds, gjøre rolig.

Fridadr, *pacatus*, *reconciliatus*, gjort rolig.

Fridar-bodi *v.* -bodari, *m.* *caduceator*, en Herold, Gesandt, som medbringer Fredsbud.

Fridbriótr, *m.* *violator pacis*, Fredsovertræder, Fredsforstyrrer.

Fridbrots-madr, *idem*.

Fridfeiginn, *avide gaudens*, (*ut extorris pace*), meget glad.

Fridgiarn, *pacificus*, *pacis amans*, fredelskende.

Frid-giörd, *f.* *pacificatio*, Fredsslutning.

Fridhelgr, *inviolabilis*, *legum securitate munitus*, uforkrænkelig, som ej maa skades eller gjøres Vold paa, fredhellig.

Frídhelga (at frídhelga), *legaliter inviolabilem pronunciare*, erklære En fredhellig.

Frídill, *m. concubinus, amasius*, en Kjæreste, Galan, Boler.

Frídka (at frídka), *venustatem induere*, blive smukkere.

Frid-kaup, *n. redemtio*, Indløsning, Ranſonering.

Fridkaupi (at fridkaupa), *redimere*, kjøbe fri.

Fridkeyptr, *redemtus*, frikjøbt.

Fridla, *f. concubina, amasia*, en Frille, Bisloperſke, Bolſkab. *vulgo* frilla.

Fridland, *n. terra amica, ubi cuiqve omnia in tuto sunt*, Fredland, Friſtæd.

Fridlaus, *igne & aqvo interdictus, extorris, homo sacer*, fredløs.

Frídleiki, *m. formositas*, Skjønhed. *gs.* frinnleiki.

Fridlegr, *pacatus, amicus*, venlig.

Fridlega, *pacate, amice*, venligen.

Fridlu-borinn, *notus, illegitimus*, uægte.

Fridlu-lífi, *n. concubinatus*, Boleri.

Fridlulifnadr, *m. idem.*

Fridlu-tak, *n. concubitus*, Samleje, legemlig Omgang.

Fridrifiúngr, *m. pacis violator*, Fredsforſtyrrer.

Fridſpillir, *idem.*

Fridrof, *n. violatio pacis*, Fredsbrud.

Fridſamr, *pacificus*, fredelig.

Fridſamlegr, *idem.*

Fridſamlega, *pacifice*, fredeligen.

Fridſtilla (at fridſtilla), *pacare, reconciliare*, ſtille tilfreds, forſone, gjøre rolig.

Fridſtilling, *f. reconciliatio*, Forſoning, Tilfredsſtillelſe.

Fridſtilltr, *reconciliatus*, forſonet, tilfredsſtillet.

Fridſtóll, *m. asylum*, Friſted, Tilflugtſted. 2) *latrina*, Natſkrin. Ætlum vér Gudmund ſitia faſtann á fridſtóli ſínum, *putamus Gudmundum fixum insidere sellæ suæ familiari*, vi tænke Gudmund ſidder faſt paa ſit Natſkrin.

Frid-ſæla, *f. bona & deliciæ pacis*, Fornøjeligheder ſom man nyder i Fredstider.

Fridr, *m. pax*, Fred. At brióta frid, *violare pacem*, bryde Freden.

Frídr, *formosus*, ſmuk, ſkjøn. 2) *fortis*, ſtærk, dygtig. Frídr ſýnum, *visu spectabilis*, anſeelig, ſkjøn. Hér er vígi gott, enn lid frídt, og er ſkömm at flýa, *Hic propugnaculum tutum est, atqve milites fortes, itaqve fuga non caret ignominia*, her er et trygt Forſvarsſted og udvalgt Mandſkab, derfor er det en Skam at fly. Hann er bædi frídr og fagr, *viribus & forma valet*, han har baade ſtor Skjønhed og Styrke.

Frídr, *mansvetus*, tam. 2) *tutus*, tryg, ſikker. Frídr peníngr, *pecora, omnia animantia cicura*, alle tamme Kreature. Hér er hönum varla frídr, *hic illi vix tutum est*, her er han knap ſikker.

Frídur, *f. nomen nymphæ in* Edda. 2) *nom. pr. mulieris.*

Frídvirdtr, *ad taxam pecoris æstimatus*, vurderet ligesaa høit som Kvæg. Frídvirdt fé, *merces exqvisitæ, pecoribus æqvipollentes, utpote lucrosissimis, ex omni habentia prædiatoris*, kostbare Varer, der skatteres lige saa høit som Kvæg, som er mest indbringende for en bosat Mand.

Fridvænlegr, *de qvo omnia pacifica speranda*, som man ikke behøver at frygte for, fredelig.

Fridvænlega, *in spem pacis*, fredeligen.

Frid-þægi (at fridþægia), *propitiare*, forsone.

Fridþægdr, *in gratiam receptus*, som er taget til Naade igjen.

Fridþægíng, *f. propitiatio*, Forsoning.

Frígédia, *liberalis, generosus*, ædelmodig, ædeltænkende.

Frígédiadr, *idem.*

Fríheit, *n. privilegium, immunitas*, Frihed, Privilegium.

Fríhendis, *levi manu*, paa fri Haand.

Fríherra, *m. liber baro*, Friherre.

Frikia, *f. vilissimus pannus*, det sletteste Klæde.

Frilla, *f. vid.* fridla.

Frímódugr, *animosus, intrepidus*, fyrig. (N. O.)

Frínn, *venustus, it. blandus*, smuk, *it.* smigrende.

Fríni (at frína sig), *fucatam faciem ostendere, v. induere*, at paatage sig en hyklersk Mine.

Frínilegr, *venustulus*, nogenledes smuk. 2) *blandus, blandicellus*, smigrende, hyklersk.

Frínulæti, *n. pl. fucus, blanditiæ*, Sminke, Hykleri.

Frió, *n. semen, ovum*, Sæd, Ophav, Udspring. Allt qviknar fyrst af friófi, *omne vivum ex ovo*, Sæd er Ophav til alt levende.

Fríóbelgr, *m. siliqva, legumen*, Skal, Bælg.

Fríóf, *n. vid.* frió.

Fríófga (at fríófga), *fæcundare, uberare*, frugtbargjøre, befrugte.

Fríófga, *v.* fríófgun, *f. fætificatio*, Befrugtelse, Formerelse.

Fríóffamr, *fertilis*, frugtbar.

Fríóffemi, *f. fertilitas, fæcunditas*, Frugtbarhed. *vulgo* fríódfemi.

Fríófr, *f. fæcundus*, frugtbar, grødefuld. *contracte* fríór, *idem.*

Fríófandi, *m. gelu*, Frost, Kulde. Þá var fríófandi og vindr nordan, *tum gelu erat & ventus borealis*, da blæste Nordenvind med stærk Kulde.

Frió-ædar, *f. pl. venæ spermaticæ*, Sædaarer, Sædekar.

Fríſkr, *benevalens, vegetus*, frisk, farsk. 2) *recens*, ny, fersk.

Fríſprok, *n. otium*, Frihed fra Forretninger. 2) *liberum colloqvium*, fri Samtale, frit Sprog. (N. O.)

Fró, *f. qvies, reqvies*, Hvile, Ro, Lise.

Frói, *m. idem.*

Froda, *f. spuma*, Skum, Fraade.

Fródleikr, *m. multiscientia*, Kundskab, Kyndighed.

Frodu-felli (at frodufella), *spumare*, fraade, give Skum fra sig.

Fródr, *multiscius*, som ved meget, kyndig.

Frómleiki, *m. probitas, integritas*, Fromhed, Oprigtighed.

Frómlega, *probe, ingenue*, oprigtigen.

Frómlegr, *probus*, from, oprigtig.

Frómlyndi, *n. ingenuitas*, Ærlighed.

Frómr, *probus, integer, it. mitis*, ærlig, oprigtig, *it.* mild.

Frón, *n. terra amæna, viretum*, behagelig Egn, grøn Plads.

Frór, *qvietus, tolerans*, rolig, fredsommelig. Nú er hönum frótt, *jam qvietus est*, nu er hun rolig.

Frosta tól, *n. pl. instrumenta inhabilia*, uduelig Verktøi.

Frosinn, *congelatus*, frussen.

Froska, *f. rana*, en Frø, Padde.

Frost, *n. gelu*, Frost.

Frostdíngull, *m. stiria*, Istap.

Frostasamr (vetr), *hyems gelu freqvens*, kold Vinter.

Frostbólga, *f. ædema*, Frost i Hænder eller Fødder.

Frostgola, *f. aura gelida*, kold Blæst.

Frosti, *m. nom. nani.* 2) *pr. frigus*, Kulde.

Frostrigníngr, *m. gelicidium, pluvia gelascens*, Isslag.

Frú, *f. domina, mater familias*, Frue.

Frugg, *f. fœnum vile, mucidum*, forfulet muktent Hø.

Frugga (at frugga), *mucescere*, forfules, skimles.

Fruggadr, *mucidus*, mulden, forfulet.

Frugt, *f. odor*, Lugt. *alias* fugt.

Fruktr, *m. fructus, it. nux*, Frugt, *it.* en Nød.

Frum, *n. primitiæ, prima proles*, Førstegrøde, første Affkom.

Frums, *m. idem.*

Frumsa-frum, *flos floris, pollen spermaticum*, Blomsterfrø. 2) *decimatæ decimæ*, Tiender. 3) *abominandus terminus magicus*, et Troldoms Kunstord.

Frumborinn, *primo natus*, Førstefød.

Frumburdr, *m. prima proles*, den Førstefødte, den første Affkom.

Frumbýlíngr, *m. colonus novitius*, en som først nedsætter sig et Steds.

Frumgétinn, *primogenitus*, Førstefød.

Frumgétníng, *f. primogenitura*, Førstefødselsret.

Frumgródi, *m. primitiæ*, Førstegrøde.

Frum-hlaup, *n. primus occursus, v. concursus sive aggressio*, første Tilløb eller Angreb.

Frumkaups-réttr, *m. jus protimeseos*, Forkjøbsret.

Frumqvödull, *m. auctor consilii*, Ophavsmand, *á* qved.

Frumti, *m. acinis*, Artsballe, Sædet.

Frumtalegr, *clunus*, plump. 2) *crassus, corporosus*, som har et tykt Legeme.

Frumta-mikill, *idem.*

Frumvaxta, *maturus, procax*, tidlig moden, fremvæxt, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frumvöxtur, *m. vid.* frumgródi.

Frunsur, *f. pl. fimbriarum cirri, lemnisci,* Frynser eller Dusker paa Klæder. *gall. frange. germ.* Franse. (N. O.)

Frussa (at frussa), *vid.* frýsa.

Frygd, *f. voluptas,* Vellyst.

Frygg, *f. dea ethnicorum, Juno,* den øverste Gudinde, Odins Dronning.

Frýs (fraus, hefi frosid, at friósa), *frigere, rigere,* fryse.

Frysti (at frysta), *frigescere,* blive kold. Nú frystir, *frigescit, gelascit aer, gelatur terra,* nu faar vi Frostvejr.

Frýs, *n. eqvorum fremitus,* Hestes Fnysen, Pusten.

Frýsa (at frýsa), *fremorem naribus spirare,* fnyse. *alias* frysa og frussa, pruste.

Fræ, *n. semen,* Frø, Sæd. *vid.* frió.

Fræbelgr, *m. siliqva,* en Skulpe, Balg (om Erter).

Frædi, *n. doctrina, scientia,* Videnskab, en Lære, (Disciplin). Forn frædi, *a) scientia veterum,* gamle Videnskaber. *b) sumitur plerumqve pro magia & qvidem nigra,* bruges ofte om Troldkonst. Fræda qver, *catechismus,* Katekismus.

Frædi (at fræda), *erudire,* undervise, lære.

Frægr, *clarus, celeber,* berømt. 2) *nomine notus,* navnkundig. Sölmundr var frægr, þó at illu einu, *Sölmundus erat magni nominis, at mali tantum,* Sølmund var bekjendt, men ingensteds til det beste.

Frægd, *f. celebritas,* Berømmelighed.

Frægdar-verk, *celebre facinus,* Heltegjerning.

Frægiz (at frægaz), *clarescere,* blive berømt.

Frægi (at frægia), *celebrare, laudare,* berømme, holde meget af.

Frækinn, *strenuus, fortis,* modig, tapper. Frækn, *idem.*

Frækilega, *strenue, fortiter,* mandigen, modigen.

Frækilegr, *aspectu virilis,* som har et mandigt Udseende. Frækilegt lid, *copiæ fortitudinem præ se ferentes,* Krigshær som ser tapper ud.

Frækleikr, *m. strenuitas,* Tapperhed.

Frænda-flet, *n. domus propinqvorum,* Frænders Bolig.

Frænda-skömm, *f. degener, dedecus familiæ,* som er sin Slægt til Vanære.

Frænd-bálkr, *m. familia, prosapia,* Slægt, Stamme.

Frænd-hagi, *m. propinqvitas amicorum,* den Egn, hvor man har sin Slægt og Venner.

Frændi, *a. cognatus, propinqvus,* Frænde, Slægtning. 2) *amicus,* fortrolig Ven.

Frændmargr, *latæ consangvineitatis,* som har stor Slægt, mange Slægtninger.

Frændsamlega, *amice, ut propinqvos decet,* venlig, broderlig, fortroligen.

Frændsemi, *f. propinqvitas, cognatio,* Slægtskab. 2) *nexus consangvineitatis,* Svogerskab.

Frændsemi-spiöll, *n. pl. incestus, violatio cognationis,* Blodskam.

Frændskard, *n. diminutio, detrimentum familiæ,* en Families Forringelse.

Fræníngi, m. *serpens, coluber; á nitore cutis,* en Slange.

Fræníngr, *m. idem.*

Frænkis-menn, *m. pl. Francones,* Franskmænd. *vid.* fraekar.

Frænn, *nitidus, viridus,* glinsende. *vid.* frán.

Frær, *vid.* friór.

Frævaz (at frævaz), *imprægnari,* blive frugtbar.

Frævon, *f. bona spes imprægnationis,* godt Haab om Frugtbarhed.

Fud, *f. arvum genitale, matrix,* Avlelem hos Hunkjønnet, Fødselslemmer. 2) *Norvegis ad huc in usu, sed de eqvabus tantum,* bruges nu i Norge, men alene om Hopper. *vid.* J. Strøm.

Fud-fall, *n. procidentia uteri,* Moderlivets Nedfald.

Fud-flogi, *m. repudiator sponsæ,* som forskyder sin Fæstemø. Gulaþíngs-lög gömlu.

Fudr, *n. calor,* Hede, Varme. 2) *præcipitantia manuum,* uordentlig Behandling.

Fudla (at fudla), *inconsiderate tractare, v. dare,* haandtere noget skjødesløs, eller give bort uden Betænkning. *vid.* vudla.

Fudra (at fudra), *flagrare,* brænder, blusser. Þad fudrar upp, *flagrat,* det blusser op.

Fugl, *m. avis, volucris,* Fugl.

Fugla-búr, *n. ornithon, cavea, aveariuim,* Fuglebur.

Fugla-elldi, *f. fartura,* Fugles Opklækken, det at holde Fugle.

Fugla-ertur (íslendskar), *pisum marinum spontaneum, perenne,* Fuglærter.

Fugla-fángari, *m. auceps,* Fuglefænger.

Fuglari, *m. idem.*

Fugla-hillur (í biargi), *fori rupium, ambulacra aucupatoria,* smalle Gange i steile Klipper hvor Fuglene bygge sig Reder.

Fugla-lega (á eggium), *cubatura, cubatus,* Liggen paa Æg.

Fugla-kóngr, *regulus,* Fuglekonge.

Fugla-kambr, *crista,* Fuglekam, Hanekam.

Fugla lím, *n. viscus,* Fuglelim.

Fugla-net, *n. tendicula, pantheron, rete aucupatorium, nonnula,* Fuglesnare.

Fugla nef, *n. rostrum avis,* Fuglenæb.

Fugla-qvak, *n. cantus, concentus avium, minuritio,* Kvidren, Fuglesang.

Fugla-pláts, *n. aviarium,* Fuglehave, Fuglegaard.

Fugla-rækt, *f. ornithotrophia,* Beskjæftigelse med at opklække Fugle.

Fugla-staung, *f. ames,* Fuglestang.

Fugla-tekia, *f. avium captura,* Fuglefangst.

Fugla-tré (í búri þeirra), *mutuli,* Bjælker, Pinde (i et Bur).

Fugla-vaktari, *m. aviarius,* Fuglevogter.

Fugla veidi, *f. aucupium,* Fuglefangst.

Fugl-biarg, *n. aviarium, rupes ornithophora,* en Klippe hvori Fugle bygge Reder.

Fugt, *f. odor,* Lugt.

Fúi, *m. putredo,* Forraadnelse.

Fúinn, *putris, putridus,* raaden, forfulet.

Fúki, *m. fætor,* Stank. 2) *alga, v. fænum putrida,* forfulet Strandgræs eller Hø.

Fúkyrdi, *n. pl. verborum fætor,* grov Snak.

Fúl-egg, *n. ovum urinum*, Vindæg.

Fúlga, *f. depositum*, nedlagt til Forvaring. Fúlgu-fé, *idem*, betroet Gods.

Fúlga, *f. congeries fœni*, en Høedynge, Høstak.

Fúlga, *f. pecunia cibaria orphanorum, vel etiam pecudum*, Forraad af Føde eller Foder.

Fúlhundr, *m.* (í spilum), *pentas*, fem i Kort.

Fúli (fúldi, at fúla), *iram coqvere lentam*, være langsom i sin Vrede. 2) *indignationem prodere vultu torvo*, vise Misfornøjelse med en bister Mine.

Fúll, *fœtidus, putidus, graveolens*, forfulet, stinkende. 2) *trux*, grum, barsk. Hann var bædi fúll og fár, *& tristis & truculentus erat*, han var baade bedrøvet og fortørnet.

Fúll, *læsus igne, post gestationem candentis ferri*, o: *ordalio criminis convictus*, som er beskadiget af, ikke har kunnet udstaa Jærnprøven.

Full, *n. poculum vini plenum*, Bæger, et fuldt Glas.

Fulla, *f. nomen deæ, pocillatrix deorum*, Opvarterske hos Guderne.

Full, *in compositis, pro*: at fullu, *omnino*, aldeles, gandske. Til fulls, *idem*.

Fullalldra, *o. majorennis*, kommen til Skjæls Aar og Alder. 2) *maturus*, fuldvoksen.

Fullbodinn, *æqviparabilis*, passende.

Fullfengi, *n. satis, satietas*, nok, tilstrækkeligen.

Fullfær, *viribus satis pollens*, som har fulde Kræfter.

Fullgér, *perfectus*, fuldgjort, fuldkommen. 2) *maturus*, fuldvoksen.

Fullgérdr, *idem*.

Fullgéri (at fullgéra), *conficere, peragere*, fuldende, fuldføre, fuldbringe.

Fullgylldr *vid.* fullgér.

Fullhugi, *m. vir animosus*, en fyrig og uforsagt Mand.

Fullkêyptr, *care emtus*, som har kostet meget.

Fullkominn, *perfectus*, fuldkommen, fuldstændig.

Fullkomna (at fullkomna), *perficere*, fuldbringe.

Fullkomnan, *f. perfectio*, Fuldkommelse, Fuldførelse.

Fullkomleiki, *m. idem*, Fuldkommenhed.

Fullkomlegr *vid.* fullkominn, fuldkommen.

Fullkomlega, *perfecte*, fuldkommeligen.

Fullkosta, *o. vid.* fullbodinn.

Fullmagt, *f. mandatum*, Fuldmagt. (N. O.) At géfa fullmagt, *auctoritatem dare, mandare*, give Fuldmagt.

Fullmála, *probe mensuratus, omnibus numeris absolutus*, rigtig maalt, som staar sit Maal.

Fullmegtugr, *mandatarius*, som er i En andens Stæd, Repræsentant. 2) *vicarius*, Fuldmægtig. (N. O.)

Fullnadr, *m. consummatio, satisfactio*, Fyldestgjørelse.

Fullnuma, *probe sciens, bene callens*, udlært, som fuldkommen har lært noget.

Fullnusta, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Fyldest.

Fullnægia, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Tilfredsstillelse.

Fullnægi (at fullnægia), *satisfacere*, tilfredsstille, fyldestgjøre, fornøje.

Fullordinn, *adultus*, fuldvoxen.

Fullrétti, *n. plena satisfactio injuriæ, tam personæ, qvam rerum*, fuldkomne Bøder, saavel for en Person som en Ting.

Fúllsa (at fúllsa), *abominationem simulare*, vise Afsky for noget med Miner.

Fúllslegr, *torvus, trux*, grumtseende, bister. Fleiri kunna fúllsleg ord, enn fantar einir, *est etiam sua columbis ira*, undertiden kan ogsaa de Fornemme være grove.

Fúllslegt bragd, *torvitas*, barsk Mine, Bisterhed.

Fullsvefta, *o. somno satis recreatus*, som har udsovet.

Fulltída, *o. adultus*, fuldkommen, fuldvoxen. 2) *majorennis*, meget gammel.

Fulltrúi, *m. patronus*, en Beskytter, Patron. 2) *exploratæ fidei amicus*, en fortrolig Ven.

Fulltreysti (at fulltreysta), *confidere*, forlade sig paa, sætte Tillid til. Fátt er þad sem fulltreysta má, *rara fides, qvæ nunqvam fallit*, det er faa Ting man fuldkommen kan stole paa.

Fulltýngi, *n. advocatio*, Forsvar, Bistand i Rettergangs-Sager. 2) *auxilium*, Hjælp. Fulltýngis madr, *a) advocatus*, Talsmand, *b) auxiliator*, Hjælper.

Fulltýngi (at fulltýngia), *intercedere*, mægle, forsvare, tale for. 2) *auxiliari*, hjælpe. *á túnga. qs.* týngia.

Fullvaxinn, *maturus, adultus*, fuldvoxen, moden.

Fullvedia, *o. par solvendo, v. pignori dando*, myndig.

Fullvita, *o. sobrius, mentis compos*, ædru, ved sin fulde Forstand.

Fúllyndr, *ingenio tristi, intractabili*, surseende, melankolsk.

Fullyrdi, *n. pl. verba expressa*, udtrykkelige Ord.

Fullyrdi (at fullyrda), *expressis verbis asserere*, sige udtrykkelig.

Fullr, *plenus*, fuld. Fullt Túngl, *plenilunium*, fuld Maane.

Fúl-menska, *f. sordities animi*, Nedrighed.

Fúlur, *f. pl. torvitas vultus ex ira, gestus indignantis*, fortrydelige, barske, bistre Miner.

Fúlyrdi, *n. pl. verba indecora*, grove Ord.

Fum, *n. inconsiderata festinatio*, formegen Hast.

Fuma (at fuma), *multum festinare*, skynde sig formeget.

Fúna (at fúna), *putrescere*, raadne.

Fundinn, *inventus*, funden, opdaget.

Fundr, *m. res inventa*, funden Ting (et Fund).

Fundr, *m. conventus*, Sammenkomst. At fara á eins fund, *aliqvem convenire*, gaa til En.

Fundvís, *inveniendi solers & felix*, heldig i at opdage.

Funheitr, *ad favillas ignitas calefactus*, brændende hed.

Funi, *m. favilla ignita, prunæ*, Emmer.

Fura, *f. pinus*, Grantræ; *vid.* Þöll. Furu-tré, *n. idem.* Furu biálkar, *m. pl. trabes pinei, pityini*, Gran-Bjælker.

Furda, *f. res miranda, rari exempli*, forunderlig Ting. Furdu-verk, *n. miraculum*, Underværk.

Furda, *f. vid.* fordi; *inde*, matfurda, féfurda.

Furdar (at furda), *mirari*, beundre, forbavses. Furdar mig, *miror*, jeg forundres, forbavses.

Furdanlegr, *mirandus*, forunderlig, ubegribelig.

Furdulegr, *idem*.

Furdanlega, furdulega, *mirum in modum*, forunderligen, ubegribeligen, overordentligen.

Furdumikill, *prægrandis*, meget stor.

Fursti, *m. et compos. vide* Fyrsti. *R.*

Furtr, *m. homo indecorus*, en udannet og uhøflig Person, en Grobian.

Fús, *pronus, propensus*, tilbøjelig, villig.

Fúslega, *promte*, villigen, meget gjærne.

Fúss, *n. gestus indignantis*, vredagtige Gebærder. 2) *interjectio indignantis*, fy!

Fussa (at fussa vid), *gestu dedignari*, sige fy, blive opbragt.

Fustán, *n. pannus xylinus, aut etiam psevdoholosericus, v. psevdosericus*, Bomuldstøi, Halvsilke; *angl.* fustian. Erlíngr Jarl hafdi raudann kyrtil af fustáni, *Erlingus Comes indutus erat tunicam rubram psevdoholosericam*, Jarl Erling var iført en rød Bomulds Kjole. *Sv. S. cap.* 31.

Fydill, *m. virga virilis, membrum virile*, den mandlige Lem. *vid.* fud.

Fýk (fauk, hefi fokid, at fiúka), *vento ferri*, fyge, rives bort af Vinden. 2) *ira æstuare*, fnyse af Vrede.

Fýkia, *f. impotens aviditas*, umaadelig Begjerlighed. Fýkiu-læti, *n. pl. idem*.

Fýkir, *m. pl. milites juvenes, fervidi*, ungt og fyrigt Mandskab.

Fýkiz (at fýkiaz eftir), *avide appetere*, begjere hæftigen. Fýkiaz ofanní, *rem significantius explorare*, efterforske en Ting nøje. 2) *impotenti affectu rapi in aliqvid*, have en ustyrlig Lyst til noget.

Fyl, *n. pullus eqvinus*, Føl.

Fýla, *f. pœtor, fœtor*, Stank. 2) *res rejectanea*, en Ting som intet duer.

Fyldíngr, *m. gramen spissum*, tæt Græs. 2) *lana succida*, ny fin Uld, som vokser paa Faar efter at den gamle er afklippet. Fylldíngsskinn, *pellis succida*, Faareskind med fin Uld paa.

Fylldíngr, *m. piscis genus*, et Slags Fisk.

Fylldiz (at fylldaz), *de pecore lanato dicitur primum post succisam lanam veterem*, faa ny Uld paa, siges om Faar.

Fylldr, *hirtus*, med Haar eller Uld paa. Fylldr saudr, *ovis hirta, lanicutis*, et Faar, der kan taale at klippes.

Fyl-fullr, *fœtum eqvinum trahens*, som er med Føl. Fylfull meri, *eqva fœta*, en drægtig Hoppe. Fylia, ífylia, *idem*.

Fylgd, *f. comitatus*, Følgeskab. 2) *auxilium*, Hjælp. Fylgdar-madr, *comes*, Følgesvend.

Fylgi (at fylgia), *seqvi*, følge. 2) *juvare*, hjælpe. Fylgia (at fylgia), *subseqvi*, følge med En. Fylgia fast at, *urgere, instare, om-*

ni ope niti, blive stærkt ved, drive paa. Fylgia sér fast at, *idem*. Fylgia fötum, *vestiri*, være oppe.

Fylginn sér, *strenuus*, *alacer*, rask, fyrig.

Fylgi, *n. studium*, *favor*, Yndest, Bistand. 2) *industria*, Flid.

Fylgismál, *n. studium partium*, Partiskhed.

Fylgi-fiskar, *m. pl. par piscium*, *in sp. balænarum*, et Par Fiske, især Hvalfiske.

Fylgia, *f. genius familiaris*, en Skytsaand, Genius. 2) *comes individuus*, en uadskillelig Følge. *Sic.* barnfylgia, *secundinæ*, Efterbyrd; dáins-fylgia, *manes*, Gjenfærd; kynfylgia, *genius*, *v. indoles prosapiæ*, Ætmærke, Slægttegn.

Fýli (at fýla), *putrescere facere*, *putrefacere*, gjøre raaden.

Fylia, *f. plica*, *ruga*, Folde. Þad fat fer í fyliúm, *ea vestis plicas format*, det Klædebon rynker, slaar Folder.

Fylia (at fylia), *corrugare*, rynke, folde. Fylia grön, *mystacem corrugare*, trække paa Næsen, slaa Rynker paa Læben.

Fylia (at fylia), *eqvam inire*, bedække en Hoppe.

Fylia, *f. pluvia tenuis*, fugtigt Vejr, Støvregn. Nú fyliar úr Þokunni, *jam rorat nebulam*, nu mærker man Fugtigheden af Taagen.

Fýlíngr, *m. avis procellaria*, *larus oleivomus*, en Art Fugle, som kaldes Petrel, Havhest.

Fýlíngr, *m. nebula crassior*, fugtigt Vejr.

Fylki, *n. provincia*, *tractus terræ*, Landskab, Fylke, Provinds. 2) *caterva*, en Skare, Flok.

Fylki (at fylkia), *aciem instruere*, stille en Krigshær i Orden.

Fylkíng, *f. acies*, en Slagtorden.

Fylkíngar-armr, *ala*, *cornu aciei*, Fløj af en Slagtorden.

Fylkíngar-brióst, *frons aciei*, den forreste Del af en Armee, Fronten, (Teten.)

Fylkíngar-broddr, *idem*, Spidsen. Vera í broddi fylkíngar, *primipilum ducere*, være i Spidsen af en Hær.

Fylkir, *m. dux exercitus*, Anfører. 2) *poet. rex*, en Konge.

Fylkis-kóngr, *m. regulus*, en Fylkekonge, Smaakonge; Underkonge, (modsat stólkonúngr og þiódkonúngr).

Fylli (at fylla), *implere*, fylde. Fylla á barma, *opplere*, forfylde, opfylde.

Fylli, *f. plenitudo*, *satietas*, Mættelse, Mæthed, Fylde. Fylla, *f. idem*.

Fyllíng, *f. expletio*, *complementum*, *consummatio*, Opfyldning. Fyllíng Túngls, *plenilunium*, fuld Maane.

Fyllilega, *omnino*, *in totum*, ganske vist, fuldeligen.

Fylskreytinn, *philautos*, Egoistisk. *á* fylli & skreyti.

Fylskreytni, *f. philautia*, Egoisme, Brovten.

Fym, *n. vid.* fum. fyma, *vid.* fuma.

Fymlega, *agiliter*, *celeriter*, behændigen, smidigen; færdigen.

Fymleiki, *m. agilitas*, Smedighed, Behændighed; Færdighed.

Fymr, *agilis*, *manu promtus*, rask, behændig; færdig. Mál-fimr, *expeditæ lingvæ*, som taler gesvindt; (*rectius*, fimr).

Fýr, *m. ignis*, *pharus*, Ild, Fyr; (*alias* fur). *germ.* feur; *angl.* fire.

Fýrar, *m. pl. milites præsidiarii*, Hjælpetropper, Krigere.

Fyrir, *ante*, *præ*, *pro*, *per*, *propter*, for, foran, formedelst, ved. Fyri dag, *antelucano tempore*, før Dag. Fyri laungu, *olim*, *jamdudum*, for længe siden. Fyri fimm árum, *ante qvinqvennium*, for fem Aar siden. Fyri litlu, *v.* skömmu, *nuper*, nylig, for kort Tid siden. Hann er fyrir öllum ödrum, *præ omnibus aliis est*, han udmærker sig fremfor alle andre. Fyri skémmstu, *nuperrime*, ganske nylig. Hann mætti fyri þá, *pro illis apparuit*, han mødte for dem. Fyri víst, *pro certo*, ganske vist. Hönum vard ecki fyri því, *facile illi fuit*, det faldt ham let. Fyri dygdir sínar, er hann til sóma kominn, *per suas virtutes honores nactus est*, ved sine Dyder er han kommet til Anseelse. Þad máttu giöra fyri mér, *per me licet*, for mig gjerne. Hann er mikill fyri sér, *plurimum ipse valet*, han er stærk, en dygtig Karl for sig. Fyrir ránglæti er hann klagadr, *propter iniqvitatem accusatur*, han anklages for Uretfærdighed. Þar kom einn fyrir hann, *ibi unus in conspectum ejus venit*, der kom En for ham. Þad mun faraz fyrir, *in nihilum redigetur*, der bliver vel intet af.

Fyriberst (at fyriberaz), *consistere*, *copiam sui facere*, staa stille, holde stille. Hér mun eg láta fyriberaz, *hic subsistam*, her vil eg blive (og høre hvad man vil sige). Hvad sem þá vill fyriberaz, *qvalis tum affulserit fortuna*, hvorledes det end vil gaa.

Fyri-beidsla, *f. intercessio*, Mægling, Forbøn.

Fyri-bodan, *f. omen*, Tegn paa tilkommende Ting, Varsel.

Fyri-bodángr, *m.* (í fati), *qvaterni vestis*, *ab alterutro latere pectus tegens*, Forstykke.

Fyribón, *f. intercessio*, Forbøn.

Fyri-bónar-madr, *intercessor*, Mægler.

Fyri-burdr, *m. omen*, et Tegn, Varsel.

Fyri-býd (at fyribióda), *vetare*, *prohibere*, forbyde.

Fyridæmi (at fyridæma), *vid.* fordæma.

Fyrifarandi, *præteritus*, foregaaende.

Fyrifer (at fyrifara), *perdere*, tabe, fortabe.

Fyriferst (at fyrifaraz), *perire*, omkomme, forgaa.

Fyriferd, *f. moles*, *it. qvalitas externa*, Størrelse, legemlig Udstrækning, Omfang.

Fyriferdar-mikill, *crassus*, *difficilis*, tyk og stor, som tager megen Plads.

Fyriframm, *ante*, *prius*, forud.

Fyrigángr, *m. locus honestior*, Æres Plads.

Fyrigángsmadr, *homo melioris notæ*, en fornem Mand.

Fyrigéf (at fyrigéfa), *condonare, ignoscere*, tilgive, forlade.

Fyrigéfníng, *f. venia*, Tilgivelse, Forladelse.

Fyrigéri (at fyrigéra), *perdere*, tabe, forbryde. At fyrigéra fé sínu, *bonis mulctari*, forbryde sin Boeslod, sin Ejendom.

Fýrigérd (á vef), *f. staminum in licia constructio*, Traadenes Fordeling i Søllerne.

Fyrigérd, *f. perditio, fatum malignum*, Fortabelse. 2) *phimosis*, en Sygdom naar Forhuden bliver for snæver og ikke kan gaa tilbage.

Fyrigreidfla, *f. adjumentum*, Hælp, Bistand. 2) *facilitas*, Tjenstagtighed.

Fyrigreidflufamr, *officiosus*, tjenstvillig, tjenstagtig.

Fyrirhlýti (at fyrirhlýta), *uti, contentus esse*, være fornøiet med.

Fyrirhöfn, *f. labor*, Umage, Møje. 2) *nisus*, *v. propositum*, Bestræbelse, Foretagende.

Fyrirhuga (at fyrirhuga), *prædestinare*, bestemme, beslutte forud.

Fyrirhugan, *f. prædestinatio*, Forudbestemmelse.

Fyrirhyggia, *f. providentia*, Forsigtighed.

Fyrirhyggiufamr, *providus*, forsigtig.

Fyrikall, *n. citatio in jus*, Stævning.

Fyrikalla (at fyrikalla), *in jus vocare*, stævne.

Fyrikém (at fyrikoma), *consumere*, spilde, fortære. 2) *locum dare, v. seponere*, give Plads, anvise Sted. 3) *occidere*, myrde, ombringe.

Fyrikufl, *qs.* fyrikuml, *n. anterior pars cujus cunque vestis*, Forstykke.

Fyrilátníng, *f. vid.* fyrigéfníng.

Fyrilátfamr, *facilis, morigerus*, lydig, føjelig.

Fyrileitinn, *prudens, modestus*, skikkelig, ærbar.

Fyrilestr, *m. prælectio*, Forelæsning.

Fyrilidi, *m. dux, coriphæus*, Anfører.

Fyrilít (at fyrilíta), *contemnere*, forsmaa, foragte.

Fyrilitlegr, *aspernabilis*, foragtelig.

Fyrilitníng, *f. contemtus*, Foragt.

Fyrilæt (at fyriláta), *condonare*, tilgive, forlade. 2) *relinqvere*, forlade.

Fyrimuna (at fyrimuna), *prohibere*, standse, forhindre. 2) *invidere*, misunde.

Fyrimunun, *f. negatio*, Tilbageholdelse, Nægtelse. 2) *invidia*, Misundelse. 3) *de fato maligno vulgo accipitur*, siges gemenligen om en ulykkelig Skjæbne.

Fyrimynda (at fyrimynda), *adumbrare, præfigurare*, forestille.

Fyrimyndan, *f. typus, adumbratio*, Form, Forestilling.

Fyrimæli (at fyrimæla), *vid.* formæla.

Fyrirenn (at fyrirenna), *præcedere, præcurrere*, farer, gaar foran.

Fyrirennari, *m. præcursor*, Forløber, Forgjænger.

Fyrirúm, *n. interscalamium ante mediam navem*, den forreste Del af et Skib. 2) *honor*, Hæder, Ære. 3) *æstimatio majoris notæ*, Æreestegn, Agtelse. Þad var hönum í fyrirúmi, *maximi æstimabat*, det satte han megen Pris paa.

Fyrisát & fyrisátr, *n. insidiæ viarum*, Bagholb. At vera í fyrisátri, *in insidiis latere*, ligge paa Lur.

Fyrisegi (at fyrisegia), *præsagire*, *prænunciare*, spaa, forudsige.

Fyriset (at fyrisetia), *proponere*, foresætte, forestille, stille for Øjne.

Fyrisetníng, *f. propositio*, Fremstillelse.

Fyrisiedr, *prævisus*, forudseet.

Fyrisión, *f. providentia*, Forsynlighed, Forsigtighed.

Fyrisiá, *f. idem.*

Fyrisiónar madr, *providus*, en forsigtig, forsynlig Mand. 2) *provisor œconomus*, forstandig Husholder.

Fyriskrifa (at fyriskrifa), *præscribere*, *præfinire*, foreskrive.

Fyriskrift, *f. vid.* forskrift.

Fyrisögn, *f. præsagium*, Spaadom, Forudsigelse. 2) *præfatio*, Fortale. 3) *inscriptio*, Overskrift, Titel. 4) *prædictio*, *institutio*, Underviisning, Lære. Þad þótti fyrisögn, *pro præsagio habebatur*, det holdtes for en Spaadom. Hann hafdi fyrisögn fyri öllum minnum, *ille præfatus est ante singula pocula*, han talte nogle Ord før han drak hver Skaal. Hver hefr skrifad fyrisögn þessarar bókar? *qvis inscriptionem hujus libri exaravit?* hvem har skrevet Bogens Titel? Sá sem gétr haft fyrisögn fyrir ödrum, *qvi alios instituere potest*, den som kan lede andre, give andre Vejledning, Anviisning.

Fyristada, *f. propugnatio*, Modstand. 2) *impedimentum*, Hindring. Þar var eingin fyristada, *nihil impedimento erat*, der var ingen Hindring i Vejen.

Fyritak, *n. austera*, *v. prærupta negatio*, alvorligt Afslag, Nægtelse.

Fyritak, *n. res grandis*, *non vulgaris*, en Ting af ualmindelig Størrelse. Fyritaks fiskr, *piscis decumanus*, en stor og tung Fisk. Fyritaks hlutr, *res optima*, *facile eligenda*, en Ting som stikker i Øjnene.

Fyritek (at fyritaka), *prærupte negare*, afslaa ganske.

Fyritekt, *f. cæptum*, *propositum*, Foretagende, Beslutning, Forsæt. 2) *molimen*, Anstrængelse, Bestræbelse.

Fyritektarfastr, *constans*, *tenax propositi*, fast i sit Forsæt.

Fyritektasamr, *ingentis moliminis*, virksom, stræbsom, driftig, af megen Foretagelsesaand.

Fyritaksamr, *audax omnia experiri*, dristig, som forsøger alt.

Fyritektalaus, *homo nauci*, *piger*, uvirksom, doven.

Fyrivaf, *n. trama*, *subtegmen*, Islæt.

Fyrivirda, *f. pudor*, Undseelse.

Fyrivirdi (at fyrivirda), *despectui habere*, foragte. Hann fyrivirdir sig, *pudet eum sui*, han skammer sig.

Fyrivinn (at fyrivinna), *operari pro necessitatibus*, arbejde for at erhverve det nødvendige.

Fyrivinst (at fyrivinnaz), *morare*, hindres, op-

holdes. Hann villdi ei láta þad fyrivinnaz, *id obstaculo esse noluit*, det vilde han ikke lade staa i Vejen.

Fyrivinna, *f. labor masculus virorum*, Mændenes Arbejde, Slid. 2) *omnis labor pro necessitatibus vitæ domesticis*, alt nødvendigt Arbejde til Husholdning.

Fyrirætlan, *f. propositum*, Forsæt, Beslutning.

Fyrn, *n. pl. portenta*, et Vidunder, Uhyre. *â* forn.

Fyrni, *n. pl. idem.*

Fyrnar (at fyrna), *mirari*, undres.

Fyrnd, *f. vetustas*, Oldtid; Ælde. I' fyrndinni, *olim, antiqvitus*, i gamle Dage; i Oldtiden.

Fyrníng, *f. detrimentum vetustatis*, Skrøbelighed, Brøstfældighed af Ælde.

Fyrniz (at fyrnaz), *veterascere, senescere*, blive gammel, ældes.

Fyrnska, *f. vetustas*, Alderdom. I' fyrnsku, *antiqvitus*, i gamle Tider.

Fyrnúngr, *m. gramen exsuccum*, saftløst Græs.

Fyrr, *prius*, før. Fyrr á dögum, *olim*, tilforn, i gamle Dage.

Fyrri, *prior*, først (af to). Fyrstr, *primus*, den allerførste.

Fyrrenn, *priusqvam*, førend.

Fyrradag, *pridie, nudius tertius*, forgaars. I' fyrra, *anno priore*, i Fjor. I' fyrra sumar, *priore æstate*, i forrige Sommer.

Fyrrum, *olim, antiqvitus*, tilforn.

Fyrst, *olim*, først. 2) *qvoniam*, efterdi, eftersom.

Fyrsti, *m. princeps*, en Fyrste; (*rectius* Fursti).

Fyrstadæmi, *principatus*, Fyrstedømme.

Fyrstalegr, *principalis*, fyrstelig. 2) *magnificus*, prægtig.

Fýrugr, *alacer, strenuus*, fyrig, rosk. (N. O.)

Fýsandi, *m. hortator*, Tilskynder.

Fýs, *m. flatus*, Blæst, Pusten. 2) *peditus*, Fjært. Vodfýs, *peditus dormientium in lecto*, En, som en sovende lader gaa i Sængen.

Fýsa, *f. idem.* Fýsubelgr, *m. follis, flabellum*, Blæsebælg, Puster.

Fýsi (at fýsa), *hortari, exhortari*, tilraade, opmuntre til. Fýsir mig, *cupio*, jeg har Lyst til. Fýsiz ég, *idem.*

Fýsi (at fýsa), *flare, spirare*, blæse, puste. 2) *pedere*, fjærte.

Fýsi, *f. desiderium*, Lyst, Attraa. Fýsn, *f. idem*, *it. impetus*, Drift.

Fýsilegr, *exoptabilis*, onskelig.

Fýsi-sveppr, *m. fungus globosus, crepitus lupi*, en fuglerund Svamp.

Fysa (at fysa), *ore fremere*, fnyse. *vid.* fusa.

Fýst, *f. vid.* fýsn.

Fyx, *callidus, habilis, dexter*, snedig, behændig, færm, fiks. *â* fox.

Fæ (féck, hefi fengid, at fá), *impetrare, obtinere*, faa, erholde. E'g fæ þad ecki af mér, *â me non impetro*, jeg faar mig ikke til det. At fá sér mat; *v.* matar, *cibum sumere*, spise. Þeir fengu hann ecki til þess, *non adducere potuerunt eum, ut*, de fik ham ikke til

det. Hann féck því orkad, *perficere potuit*, han fik det udrettet.

Fæ (at fá), *tradere*, fly, levere 2) *afficere, tentare*, virke paa, svække. Fáid mér ſkéyti mitt, *tradite mihi ſagittam meam*, giv mig min Piil! Ölid fær á hann, *cereviſia illi caput tentat*, Øllet ſtiger ham i Hovedet. Þad fær hönum ſorgar, *afficit eum dolore*, det gjør ham ſorrigfuld. Ingvelldi hafdi alldrei fyrri nockurs fengid, *Ingveldis nunqvam prius animum deſponderat*, før havde ingen Ting nedſlaaet Ingvelde. Hann vard at fáſt vid ſlægann mann, *cum viro callido illi res erat*, han havde med en ſnedig Mand at beſtille. Ulfurinn féckſt miög um, *lupus vehementer ſe concutit*, Ulven ryſtede ſig ſtærk, brød paa. Þad féck hönum mikils, *ſollicitum reddidit eum*, det gjorde ham opmærkſom, bekymret. Ecki fæſt ég meir um þetta, *ſatis de his*, nok om dette.

Fæ (at fá), *fœtum ſuſcipere*, blive drægtig. Ærnar fá lamba, *agnæ ſaliuntur*, Faarene beſpringes.

Fæd, *f. paucitas, infreqventia*, Faahed. 2) *indignatio clandeſtina*, Misforſtaaelſe, *it.* Fejde; faida. Fædar-ſvipr, *vultus indignantis*, fjendtlig, vredagtig Mine.

Fæda, *f. cibus, victus*, Føde.

Fæddr, *natus, in lucem editus*, født. 2) *educatus, cibatus*, opdraget, opfoſtret, beſpiiſt.

Fædi (at fæda), *parere*, føde af ſig, bringe til Verden. 2) *nutrire*, opdrage, beſpiſe.

Fædi, *n. idem ac* fæda. Fædi og klædi, *victus & amictus*, Føde og Klæder.

Fædíng, *f. nativitas*, Fødſel. 2) *partus*, Nedkomſt. Fædíngardagr, *dies natalis*, Fødſelsdag. Fædíngarhríd, *nixus parturientis ultimus*, Fødſelsve.

Fædíngi, *m. natalibus inqvilinus*, indfødt et Steds. Hann var fædíngi ſunnann lands, *natalibus auſtralis erat*, han var indfødt paa Sønderlandet.

Fædiz (at fædaz), *naſci*, fødes. Fædaz upp, *educari*, opfoſtres, opdrages.

Fædſla, *f. cibus*, Næring, Føde. 2) *nutritio*, Opdragelſe.

Fægi (at fægia), *polire, lævigare*, glatte, polere. 2) *expurgare, mundare*, renſe, ſkure. Fægia ſár, *vulnera purgare & obligare*, renſe og forbinde Saar.

Fægíng, *f. politura*, Polering, Glatten.

Fægſla, *f. idem.*

Fæcka (at fæcka), *ad paucitatem redigi*, formindſkes, blive færre. 2) *diminuere, ad paucitatem redigere*, formindſke, gjøre færre. Þá tók at fæcka med þeim, *offenſiones gliſcebant*, da tiltog Kulden, Misforſtaaelſen imellem dem mer og mer.

Fæckadr, *ad paucitatem redactus*, ſom kun faa ere tilbage af, formindſket (forfærret).

Fæla, *f. terricula*, Skrækkebillede. 2) *terriculum*, Skræk, Forfærdelſe.

Fæli (at fæla), *terrorem injicere, terrefacere*, forfærde, ſætte i Skræk.

Fælilegr, *terribilis*, forskrækkelig.

Fælinn, *pavidus*, *timidus* (*equus*), frygtsom, sky.

Fæliz (at fælaz), *expavescere*, forskrækkes, betages af stor Frygt.

Fælni, *f. pavor*, *timor*, Forskrækkelse, Rædsel, Bangbed.

Fær, *meabilis*, *pervius*, som man kan komme over, fremkommelig. Áin er fær, *amnis est meabilis*, man kan komme over Elven, Floden.

Fær, *habilis*, *sufficiens*, duelig, bekvæm. Fær madr, *vir fortis*, *it. ad omnia habilis*, en tapper, dygtig, duelig Mand. Fær til þess verks, *operi isti sufficiens*, istand til det Arbejde. Fær í flestann sió, *in plurimis periculis sibi satis*, *non succumbens*, i Stand til at overvinde mange Vanskeligheder. Hann er fær fyri því, *vires ejus non superat*, det overgaar ikke hans Kræfter, det er han i Stand til.

Fær, *m. ovis*, et Faar. *alias* for.

Færa, *f. pensum fænisecii*, *et talium operum*, saameget som man væver imellem hver Gang man drager Rendegarnet frem, en Flytning.

Færa, *f. iter pervium*, en Vej som man kan komme over.

Færd, *f. habitus viæ*, Vejens Beskaffenhed.

Færeyar, *f. pl. nom. pr. qs. ovium insulæ*, Færøerne ligesom Faar Øer.

Færi, *n. funiculus piscatorum*, Fiskeline. 2) *occasio*, Lejlighed. Alldrei féck B. færi á hönum, *B. numqvam eum invadendi occasionem nactus est*, B. fik aldrig Lejlighed til at angribe ham. 3) *vires*, *facultas*, Evne, Kræfter. At vera í færum umm, *posse*, kunne. Það var ecki nockurs manns færi, nema Þóris, *omnium vires*, *præter Thoris*, *superabat*, det overgik alles Kræfter uden Torers.

Færi (at færa), *ferre*, *vehere*, *movere*, føre, bringe, flytte. Færa á verra veg, *in pejorem partem rapere*, tage ilde op, udlægge til det værste. Færa sér af hendi, *a se removere*, skaffe sig af med. Færa af sér óvinsælldina, *invidiam amoliri*, befri sig fra Uvenskab. Færa frá, *agnos a lacte depellere*, afvænne Lam. Færa framm, *a) sustentare*, underholde. *b) producere*, føre frem. Færa framm vöru, *pretium rei efferre*, forhøje Varens Pris. Færa sig í föt, *vestes induere*, tage Klæder paa.

Færilegr, *opportunus*, bekvæm, belejlig. 2) *pinguis*, tyk og fed, fyldig. Hér er nú gódfiski af færilegum þorski, *piscatura jam favet nobis & quidem asellorum pinguiusculorum*, nu har vi godt Fiskeri, og det af stor Torsk.

Færi-lús, *f. ricinus*, *fessæ*, Faarelus.

Færi-qvíar, *f. pl. mandra portatilis*, en Fold som man kan flytte fra et Sted til et andet.

Færi-steckr, *m. idem.*

Færíng, *f. motus*, Bevægelse, Rørelse. 2) *peregrinatio*, *it. iter*, Udenlandsrejse, *it.* Rejse.

Færiz (at færaz), *moveri*, røres, bevæges. Færaz í fáng, *obniti*, stræbe imod.

Færi-vandr, *occasione caute utens*, som med Overlæg søger Lejlighed.

Færleikr, *m. fortitudo*, Styrke. 2) *agilitas*,

Smidighed, Lethed. 3) *vires*, Kræfter, Muelighed til. 4) *viaticum itineris, cum aliis necessitatibus*, Tærepenge til en Reise tillige med andre Nødvendigheder. *hinc vulgo* færleikr, *eqva*, Hoppe.

Færri, *pauciores*, færre. *vid.* fár.

Færsla, *f. ductus, vectura*, Førsel, Transport.

Færur, *f. pl. apparatus piscatorius, v. itineris*, Anstalter til Fiskefangst eller en Reise. 2) *facultas*, Sager, Ejendomme. *vid.* færi.

Fæta (at fæta um), *conversari cum aliqvo*, have med En at bestille. 2) *idem ac* tæta um.

Fætlíngar, *m. pl. pedioli*, Benlinger (paa Faareskind). 2) *lana vilissima, ex armis & femoribus ovium*, den groveste og sletteste Uld af Bovene paa Faar.

G.

Gá, *f. attentio*, Nøjagtighed, Agtpaagivenhed.

Gá, *f. lascivia*, Kaadhed. 2) *gannitus, v. latratus*, Gjøen, Bjæffen. Láttú hann vera, á medan gáin er á hönum, *facesse ab ipso, dum gestit voluptate*, hold dig fra ham saalænge han er saa overgiven.

Gabb, *n. ludificatio, it. frustratio*, Narren, Gjækken.

Gabba (at gabba), *decipere, deludere*, gjække, narre.

Gabbadr, *delusus*, skuffet, narret.

Gabban v. Göbbun, *f. vid.* Gabb.

Gadda (at gadda), *coarctare, coassare, v. figere*, fæste, nagle fast. Gadda bæinn, *clavis ostium prædii occludere*, lukke Porten, sætte Skaaden for den yderste Dør.

Gadda-kylfa, *f. clava ferrata*, en jernbeslagen Kjølle.

Gadda-skata, *f. raja aculeata, v. clavata*, en brodded Rokke.

Gaddan, *n. reticulum*, en liden Garnpose, Nat.

Gaddhestr, *m. eqvus hyeme pascualis*, en Hest, der gaar ude om Vinteren.

Gaddjaxlar, *m. pl. dentes columellares*, lange og runde Hjentænder (hos Heste).

Gaddr, *m. clavus, axis*, et stort Søm. 2) *repagulum*, Skandse.

Gaddr, *m. terra congelata & conculcata*, gjennemfrossen Sne eller Jord.

Gádr, *sobrius*, ædru. 2) *prudens*, forsigtig.

Gáfa, *f. donum, munus*, Skjenk, Gave.

Gáfadr, *donatus*, begavet. 2) *ingeniosus, acri ingenio*, som har gode Gaver, skarpsindig.

Gaffall, *m. furca, furcula*, Gaffel.

Gafl (í húsi), *m. domus transversa, panes longitudinem terminans*, Gavl i et Hus.

Gafl-hlad, *n. transversi parietis pars superior acuminata*, den øverste spidse Del af en Husgavl.

Gaflok, *n. spiculi genus, verutum, vervina*, Kastespyd.

Gagari, *m. sciolus, sycophanta*, en Vittiggris.

Gagaralegr, *absurdus*, næsvis, upassende.

Gagaralióð, *n. pl. metri genus, cujus strophæ singulæ desinunt alternatim in dissonas et longas syllabas*, et Slags uregelret Versemaal.

Gagl, *n. pullus anserinus*, en Gaaseunge. 2) *fœmina loqvax*, en Sladdertaske. 3) *avis*, en Fugl.

Gagl-biartr, *candidus*, hvid, klar, skinnende. Gaglbiört kona, *mulier facie candida, ita celebratur venustas Hunorum reginæ Gudrunæ Giukii filiæ*, en Kvinde af hvid dejlig Ansigtsfarve.

Gagn, *n. commodum, usus fructus rei*, Gavn, Nytte. 2) *utensile*, en Ting, man har til Brug. 3) *victoria*, Sejer; *gall.* gagner, *vincere*. Þeir fá gagn, sem Gud vill, *victoria penes deum est*, de faa Sejer, som Gud vil give den. Þad er til gagns, *é re est*, det nytter, er gavnligt.

Gagn, *contra, adversus*, lige mod, tvært imod. 2) *per*, igjennem. *alias* gégn.

Gagn-bora (at gagn-bora), *perforare, perfodire*, bore igjennem, gjennembore.

Gagnaugu, *n. pl. tempora*, Tinding.

Gagnaz (at gagnaz), *prodesse*, gavne, være til Nytte. Hönum gagnaz ecki at skrifa fyrir hávada, *ob garritum facultatem scribendi amittit*, han har, formedelst Støj, ikke Lejlighed til at skrive. At gagnaz einum, *auxilio, v. commodo alicui esse*, være En til Nytte, gjøre Bistand. Þad gagnaz ecki, *frustratur*, det hjælper ikke.

Gagnar (at gagna), *prodesse*, nytte, gavne. Þad gagnar ecki, *non prodest*, det nytter ikke noget.

Gagndagar *v.* Gángdagar, *m. pl. amburbalia verna, v. tres dies proximi, ante assumtionem domini*, Gangdage.

Gángdagurinn eini, 25 *Aprilis*.

Gagndrepa, *usqve ad cutem udus, it. permadidus*, vaad indtil Skindet, *it.* gjennemvaad.

Gagngatadr, *foratus*, gjennemboret.

Gagngialld, *n. donatio propter nuptias*, Brudegave.

Gagn-grafinn, *persculptus*, som over alt er udgravet.

Gagnhreinn, *pisticus, candidus*, ganske ren. 2) *illustris, serenus*, lys, klar.

Gagnkunnugr, *locorum peritissimus*, som nøje kjænder Stedet.

Gagnlaus, *inutilis*, unyttig.

Gagnlegr, *utilis, commodus*, tjenlig, gavnlig.

Gagnlega, *commode*, gavnligen.

Gagn-nýtinn, *bene omnia dispensans*, som lader intet spildes.

Gagnsemi, *f. lucrum, reditus*, Indkomst. *gall.* gagnage.

Gagnskjær, *pellucidus, limpidus*, gjennemsigtig.

Gagn-sök, *f. reconventio*, Kontrasøgsmaal.

Gagnstædilegr, *repugnans*, modstridende.

Gagnstædr, *oppositus, contrarius*, modsat.

Gagnsær, *pellucidus*, gjennemsigtig. *á sé*.

Gagntak, *n. corrigia, qva cingulus eqvorum annectitur clitellis, lorum cinctorium*, en Rem, hvormed Gjorden bindes til Sadelen paa Heste.

Gagnvadr, *m. funis, infra bifidus, cum binis hamis & catena ferrea, excientе utrumqve hamum, capturæ carchariæ aptatus*, et Slags Fiskeline med tvende Kroge til Havkalfangsten.

Gagnvart, *ex adverso*, lige over for.

Gagnvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Gagnvotr, *aqva perfusus*, gjennemvaad, gjennemblødt.

Gagnvæti (at gagnvæta), *aqva perfundere*, gjennembløde.

Gagnþurr, *aridus*, gjennemtør.

Gagnþurka (at gagnþurka), *arefacere*, tørre ganske, gjennemtørre.

Gagnþýdr, *totus egelidus*, lunken.

Gagr, *absurdus*, upasselig, uskikket.

Gagurlega, *absurde*, daarligen.

Gagurlegr, *absurdus*, utilskikket.

Gaguryrdi, *n. pl. verba absurda*, upassende Ord.

Gái (at gá), *observare, attendere*, se nøje efter, give Agt paa. Gá at sér, *sibi cavere*, tage sig i Agt.

Gal, *n. cantus*, Sang, Tryllesang. 2) *gallicinium*, Hanegal.

Gala (at gala), *canere*, synge. Þann kann ég galldr at gala, *ait Odinus, ita cantu fascinare scio*, den Tryllesang ved jeg at synge. 2) *more galli gallinacei canere, cucurire*, gale som en Hane.

Gála, *f. fœmina fatua*, tosset Fruentimmer. 2) *gigas fœmina*, Jættinde.

Gála (at gála sig), *fatuari*, skikke sig uanstændigen.

Galapín, *n. pusillus procax*, en legende Knøs.

Gálaus, *incuriosus, negligens*, uagtsom, skjødesløs.

Gálauslega, *negligenter*, skjødesløst.

Galaz (at galaz), *insanire*, rase, være fra Forstanden.

Galeida, *f. galea, navis actuaria, triremis*, en Gallej.

Gáleysi, *n. incuria, oscitantia*, Uagtsomhed, Skjødesløshed.

Galfiadrir, *f. pl. crista galli*, Hanekam.

Gálgi, *m. patibulum*, Galge.

Gálga-timbr, *n. tumultuaria structura exilis ligni*, en svag, slet Bygning. 2) *mala crux, gabalus*, Galgenknebel.

Gáli, *m. pro gálaus, homo negligens*, en som er skjødesløs, ligegyldig. 2) *morio, fatuus*, en Nar, Tosse.

Galinn, *mentis inops*, gal.

Galinskapr, *m. insania*, Galskab.

Gáll, *m. lætus fervor*, en overgiven Glæde. Nú er gállinn á hönum, *animo est alacri*, nu er han i en god Lune.

Gall, *n. fel, bilis*, Galde. *angl.* gall.

Galladr, *vitiatus*, som har nogen Fejl.

Gallalaus, *sine vitio*, uden Fejl.

Gallbladra, *f. vesica fellis*, Galdeblære.

Galldra (at galldra), *fascinare*, forhekse, fortrylle.

Galldrakunst, *f. ars venifica*, Troldkonst.

Galldra-madr, *incantator*, en Troldkarl.

Galldra-kona, *f. venifica, saga*, Heks, Troldkvinde.

Galldra norn, *f. idem.*

Galldr, *m. magia, incantamentum*, Galder, Troldom. 2) *cantus*, Sang.

Gallepli, *n. pl. gallæ*, Galæble.

Galli, *m. vitium, nævus*, Fejl, Lyde.

Gallhardr, *ira sævus, trux*, haard, gruelig.

Gallhúngradr, Gal- *v.* Gol-húngradr, *famelicus, ad latratum usqve stomachi*, hungrig, fulten.

Gallmeingadr, *felle mixtus*, galdeblandet.

Gallsprengdr, *felle consperfus*, med Galde bestænket.

Gallsprúnginn, *idem.* 2) *fucatus, mala fide*, sminket, falsk. Gördu þad ecki gallsprúngid, *ne perdas neqvitia gratiam facti*, kast ikke Skygge paa dine egne Handlinger.

Gallsýki, *f. colera*, Galdesyge. 2) *atra bilis, melancholia*, Melankoli.

Galti, *m. majalis*, en Galt. 2) *nom. pr.* 3) *meta fæni*, Høstak, Høhæse.

Galltómr, *omnino vacuus*, ganske tom. 2) *de vase dicitur, qvod vacuum sub ictu resonat*, bruges gemenlig om et tomt Kar som giver Gjenlyd naar man banker paa det.

Gálm, *f. sinus, ruga*, Bugt, Krølle, Kurre.

Gálmar (at gálma), *sinuari*, krølles. Þrædirnir gálma, *a) fila disconveniunt*, Traadene slaa Kurrer. *b) de filis duplicatis dicitur, ubi alterutrum in rugas corripitur*, siges om dobbelt Traad naar den ene Del er mere snoet og længere end den anden.

Galsalegr, *procax*, umaadelig i Spøg, overgiven.

Galsi, *m. effusa & procax lætitia*, Spøg som drives forvidt.

Gamall, *annitus, vetus*, bedaget, gammel. 2) *annos natus*, af en vis Alder, saa eller saa gammel. Sex vetra gamall, *sex annos natus*, 6 Aar gammel. Tvisvar gamall madr barn, *senes repuerasunt*, de gamle blive til Børn igjen. Einginn verdr elldri enn gamall, *rejuvenescendi via seni non patet*, ingen gammel bliver ung igjen.

Gamalmenni, *n. senex*, en gammel Mand, Olding.

Gamal-ær, *senio delirans*, en som formedelst Alderdom ikke har sin fulde Forstand. Gamal ær edr kýr, *oves vel vaccæ effætæ*, gamle Faar eller Kjøer som ikke mer faa Lam eller Kalve.

Gaman, *n. jocus*, Spøg, Løjer. *angl.* game, *ludus.* At gamni fér, til gamans, *joci gratia*, for Skjæmt. Gott edr illt gaman, *joci liberales, v. illiberales*, ædelt eller nedrigt Skjemt. Kallda gaman, *facetiæ aculeatæ*, koldt Spøg. Nú dregr af gamanid, *perturbantur joci*, nu forstyrres Legen.

Gaman-leikar, *ludi, exercitia ludicra,* Morskabslege.

Gamanleysi, *n. res seria, tristis,* Alvor, ingen Skjæmt.

Gamanlæti, *n. gestus ludicri,* lystige Gebærder.

Gamanrædur, *f. pl. facetiæ,* Lystighed, høflig Skjæmt.

Gamansamr, *facetus,* lystig, skjæmtsom.

Gámansemi, *f. facetiæ,* Lystighed.

Gamanyrdi, *n. pl. joci,* Skjæmt.

Gambra (at gambra), *blaterare, oggannire,* sladre.

Gambr, *n. blateratio,* Sladder.

Gambur-mosi, *m. muscus griseus, sub pedibus stridens qs. oggamniens,* etslags grov Mos.

Gamladr *vid.* Gamall.

Gamleytr, *ossuosa & macra facie,* som har et magert Ansigt. *vid.* gámr.

Gamna (at gama), *jocari, joculari,* spøge, skjæmte.

Gammi, *m. scala musicalis,* Tonestige. *angl.* gamut. *gall.* gamme.

Gams, *v.* Gums, *n. frustratio,* Skuffen. At snapa gams, *frustrari,* skuffes.

Gammr, *m. gryps, vultur,* en Gam, Grip.

Gammr, *m. spelunca, v. tentorium Fennorum,* Finnernes Huler eller Telte.

Gámr, *m. acellus macer, maximus,* en stor mager Torsk.

Gan, *n. magica machinatio,* en Troldom, Gan.

Gana (at gana), *incaute proruere,* bryde uforsigtig frem.

Ganfluga, *f. musca magica,* en Ganflue.

Gandvík, *f. mare album,* det hvide Hav. 2) *á tortuositate nomen habet serpentis instar,* har Navn af dets slangeformige Bøjning. *pr. sinus serpentiformis.*

Gandreid, *f. vectura magica,* Troldoms Riden eller Førsel, eller at ride Slanger eller Ulve, thi man troede Hexserne red disse Dyr. *pr. eqvitatio per terga serpentum, v. luporum, nam his animantium speciebus olim sagæ vehi putabantur.*

Gandr, *m. serpens,* Slange. (*potius lupus,* en Ulv. *R.*)

Gánga, *f. gressus, incessus,* Gang. 2) *iter,* Rejse.

Gángandi, *pedestris,* gaaende, til Fods. Gángandi fé, *pecora,* Kvæg (ligefrem gaaende Fæ, modsat liggende Fæ.)

Gáng-dagar, *m. pl. vid.* gagndagar.

Gáng-kér, Sýru-kér, *n. orca,* et Slags Kar til Valle.

Gánglatr, *incessu piger,* sen i Gang. 2) *nom. pr. servi, in* Edda. Gánglati, *idem.*

Gánglimir, *m. pl. pedes pecudum, cum armis & fæmoribus,* Ben og Laar paa Dyrene.

Gángleri, *m. vir itinere, v. gressu fessus,* træt af Gang eller Rejse.

Gáng-mál (kúa), *n. tempus, qvo vitulantur vaccæ,* ɔ: *vigesimus qvisqve dies,* den Tid Kjør løbe Tyr.

Gángrúm, *n.* (innan húss), *ambulacrum,* bedækket Spadsergang, Galleri.

Gángrúm, *n.* (undir berum himni), *pergula, hypætrum subdiale*, Spadsergang under aaben Himmel.

Gáng silfr, *n. moneta currens, communis*, gangbar Mynt.

Gángskör, *f. stratum planum, accessu facile*, slet, jævnt Gulv, som got kan gaaes over. Þeir gérdu gángskör at Því, *viam ad illud straverunt*, ɔ: *serio & laboriose opus aggressi sunt*, de lagte, banede Vej til det, ɔ: de vare ivrige i at fuldføre det.

Gángvari, *m. jumentum*, Arbejdsdyr. 2) *amictus*, Klædning.

Gángvegr, *m. ambulacrum*, Gang, Spadsergang.

Gángr, *m. incessus, gressus*, Gang, Trin. 2) *strepitus*, Allarm. Þad var allt á gángi, *omnia in motu erant*, det var alt i Bevægelse. Þad er á gángi, *increbrescit*, det tager til. Gángr í öli, víni &c., *fermentatio*, Gjæring. Gángbraud, *n. panis fermentatus*, gjæret, syret Brød.

Gáníngr, *m. sententia, proprius sensus*, Tanke, egentlige Mening. (Þat er minn gáníngr, ɔ: Þánki, meiníng).

Gant, *n. ludificatio*, Narren, Gjækken.

Ganta (at ganta), *ludificare*, gante, gjække.

Gantalegr, *ridiculus*, latterlig.

Gantalega, *ridicule*, latterligen.

Gantalæti, *n. pl. scurrilitas*, Scurrilitet, overdreven Skjemt, Latterlighed.

Ganti, *m. scurra*, Nar, Gante.

Gap, *n. hiatus, os, vorago*, Aabning, Gab.

Gapalegr, *immodestus*, uskikkelig, uordentlig.

Gapalega, *immodeste*, uskikkeligen.

Gapandi, *m. hiatus*, Gab. Gapandi gin, *rictus hians, patulus*, gabende Svælg.

Gapa-stockr, *m. palus, collare*, Gabestok.

Gapi, *m. homo futilis, immodestus*, en Sladderhank og usædelig.

Gapi (gapti, hefi gapt, at gapa), *hiare, patere*, staa aaben, gabe. Gapa yfir, *inhiare, adhinnire*, gabe over.

Gapuxi, *m. homo infrunitus, præcipitans*, en som er taabelig og uforstandig.

Gár, *n. ludibrium*, Narreri, Spot. 2) *laceratio*, Sønderrivelse. Þeir gördu at hönum gár og gis, *gannis et ludibrio eum exceperunt*, de holdt ham for Spot og Vidunder.

Gára (at gára), *ludibrio habere*, gjøre Nar af. 2) *lacerare*, sønderrive.

Gáradr, *laceratus*, sønderreven, adsplittet.

Gardar, *m. pl. Russia*, Rusland.

Garda ríki, *n. idem*.

Gardbriótr, *m. pecus protervum, aggeres diruens*, vildt Kvæg som nedriver Gjærder.

Gard hrífa, *f. occa*, Harve.

Gardlags-madr, *sepiarius*, en som anlægger, opretter Gjærder.

Gardlag, *n. structura sepis*, et Gjærdes Oprettelse.

Gardlendi, *n. locus circumseptus*, en omheguet Plads.

Gardqvísl, *f. pastinum*, en Hakke, Humlehakke. *vid.* tadqvísl.

Gards-bóndi, *m. prædiator urbanus, v. locator prædii urbani,* en Bonde som lejer Gaard i en By.

Gards-réttr, *m. jus aulicum,* Hofret.

Gard-vördr, gerdmadr, *hortulanus,* Havemand, Urtemand, Gartner.

Gardr (i fiárhúsi), *m. vid.* jata.

Gardr, *m. agger, sepimentum,* Vold, Gjærde. Gardr er granna sættir, *sancti lapides servant jura vicinorum,* Grænsestene vedligeholde Naboers Enighed.

Gardr, *m. prædium nobile, it. urbanum,* en Herregaard paa Landet, *it.* en Gaard i en By. 2) *fluctus pelagicus,* Søbølge. 3) *dominium, tutela,* Forsvar, Formynderskab. Mær i födrgardi, *virgo sub tutela patris,* en Datter som er under sin Faders Formynderskab. At giöra vel af gardi, *liberaliter dimittere,* lade have god Medgift.

Gargan, *m. gorgon,* Uhyre. 2) *serpens,* Slange.

Gargans-höfud, *caput medusæ,* Meduses Hoved.

Gari, *m. violentia, sævities,* Hæftighed, Barskhed. Jela-gari, *sævi & freqventes imbres,* idelig Pladskregn. Garalegr, *sævus, vehemens,* hæftig, barsk.

Gári, *m. fissura,* Revne. 2) *scurra, morio,* Nar.

Garmr, *m. vestis detrita,* et slidt Klædebon. 2) *canis Cerberus,* Hunden i Underverdenen.

Garmr, *m. homo nauci,* et unyttigt Dreg.

Garn, *n. filum,* Traad. 2) *rete,* Garn.

Garnagaul, *n. latratus stomachi,*

Garn-hnoda, *f. glomus rhombus, girillus,* et Nøgle Garn.

Garnir, *f. pl. ilia,* Tarme. Garnakérfi, *n. idem.*

Garn-mör, *m. mesenterium,* det Fedt som ligger omkring Tarmene.

Garnvinda, *f. harpedone,* en Garnvinde.

Garpr, *m. vir fortis,* en brav Mand. 2) *magnæ auctoritatis,* en som har stor Anseelse. Mála garpr, *grandiloqvus,* en stortalende, pralende. 2) *litigiosus,* en trættekjær.

Garpskapr, *m. fortitudo, it. auctoritas,* Tapperhed, *it.* Anseelse.

Garri, *m. vid.* Gari, *sæva tempestas,* ondt og farligt Vejr.

Garta (at garta), *rodere, carpere,* gnave. 2) *frustra itare,* gaa ofte forgjæves.

Gárúngaskapr, *m. scurrilitas,* Skurrilitet, Naragtighed, Narreri.

Gárúngslegr, *scurrilis,* naragtig.

Gárúngslega, *scurriliter,* naragtigen.

Gárúngr, *m. scurra, morio,* Nar.

Gás, *f. anser fæmina,* en Gaas. 2) *volva vaccarum,* Kjøernes Fosterleje.

Gaspra (at gaspra), *garrire, effutire,* skvaldre, blabre ud.

Gasſalegr, *anserinus,* som hører til Gaas. 2) *garrulus & procax,* ublu og sladderagtig.

Gasſalega, *immorate,* uordentlig.

Gassi, *m. anser mas,* en Gaasse. 2) *homo procax & garrulus,* en ublu Sladrer.

Gasſgonalæti, *n. pl. Gvasconum procacitas & violentia, qvæ hic in proverbium abiit, alias*

Biſkajer, *qui propria nece expiarunt rapinas & plura maleficia, in quarta occidentali Islandiæ* 1616. Baſkonis Opferſel er her bleven til et Ordſprog, formedelſt deres Plyndren og andre begangne Fiendtligheder i Veſtfjærdingen af Island 1616.

Gát, *f. cura, attentio in pl.* Gætur, Agtſomhed.

Gát, *n. idem.* Med gódu gáti, *serio, attente,* med Agtſomhed.

Gat, *n. foramen,* Hul.

Gata (at gata), *forare, perforare,* bore, bore Hul igjennem.

Gata, *f. semita,* Fodſti, ſmal Gang, *fig.* Bane. 2) *vicus civitatis,* Gade i en By.

Gáta, *f. ænigma,* mørk Tale, Gaade. At ráda gátu, *ænigma solvere,* udtyde, opløſe en Gaade.

Gatna-mót, *n. compita,* Korsvej, Korsgade.

Gátt, *f. hiatus inter postes & capita maceriei,* Aabningen bag Døren, imellem Døren og Væggen. Hurd á gáttum, *janua patens,* en vid, aaben Dør.

Gaud, *n. numen ethnicorum,* Gud, Afgud. *vid.* God. 2) *homo nauci pietatem prætendens pusillanimitati,* et Drog, ſom under Fromheds Maſke ſkjuler ſin Fejghed.

Gaud, *n. latratus canum,* Hunde-gjøen. *alias* gnaud. Hiartkollan heyrdi ſporhunda gaud, *audiit cerva latratum canum venaticorum,* Hinden hørte Jagthundenes Gjøen.

Gaudfirtr, *fucato zelo percitus,* hæftig bevæget af falſk Nidkjærhed.

Gauf, *n. palpitatio,* Famlen.

Gaufa (at gaufa), *palpitare,* famle, føle for ſig.

Gauk, *n. arrogantia,* Overmod, Stolthed.

Gauka (at gauka), *cuculare,* kukke. 2) *multum ſibi arrogare,* tillægge ſig meget, gjøre Forbringer.

Gaukari, *m. Thraso, arrogans,* en ſom gjør ſig for meget til.

Gaukla (at gaukla), *glocire gallinarum,* klukke, ſkrukke.

Gaukr, *m. cuculus,* Gjøg. 2) *arrogans morio,* hoffærdig Gjæk.

Gaul, *n. boatus, mu boum,* Brøl (om Okſer). 2) *stridor,* Hvinen, Knarken. Dyrnar ſtanda uppá gaul, *stridet in cardinibus janua semipatens,* det knarker i Dørhængſelen.

Gaula (at gaula), *boare, mugire, mu facere,* brøle. Gaular í görn, *latrant intestina fame,* det ſkriger i Tarmene.

Gauli, *m. bos, taurus,* Tyr, Stud.

Gaumr, *m. attentio,* Agt, Opmærkſomhed. Gefa gaum at, *curare, attendere,* give Agt paa.

Gaumgæfi (at gaumgæfa), *curare, attendere,* mærke nøje, give Agt paa.

Gaumgæfinn, *curiosus, attentus,* opmærkſom, flittig.

Gaumgæfilegr, *idem.*

Gaumgæfilega, *attente,* opmærkſom.

Gaumgæfni, *f. attentio,* Nøjagtighed, Flittighed.

Gaung, *n. pl. ambulacrum, angiportus,* en ſmal Gang.

Gaungukona, *f. mendica,* en Tiggerkone.

Gaungumadr, *m. mendicus*, Betler, Tigger. 2) *pedes*, Fodgjænger.

Gaungu-ſtafr, *m. baculus*, en Stav, Stok.

Gaupn, *f. ſinus*, *gremium*, Barm, Skjød. 2) *vola*, *cava manus*, den hule Haand, en Gjøvn. Hann ſér í gaupnir ſér, *cernuus in ſinu meditatur*, han luder og betænker ſig. Grettir leit í gaupnir ſér, *Grettir volas manuum ſuarum inſpexit*, Grettir ſaa ſig ſtivt i Hænderne.

Gaupna (at gaupna yfir), *amplecti*, omfatte, tage omkring.

Gaur, *m. prægrandis longurio*, Jette.

Gaura-gángr, *m. inſolentia cum ſtrepitu*, ſtolt Gang.

Gauti, *m. Gotha*, en Goter. 2) *nom. pr. viri*, 3) *agnomen Odini*, et Odins Tilnavn.

Gautland, *n. Gothia*, Gotland (nemlig ſvenſk Götland).

Gautr, *m. vir ſagax*, *inventor*, en ſnild, opfindſom Mand. 2) *agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Géd, *n. mens*, *animus*, Sind, Gemyt.

Gédda, *f. lucius*, *piſcis lacuſtris*, Gjedde.

Géd-deigr, *puſillanimis*, *timidus*, modløs, feig.

Gédfelldr, *acceptus*, *gratus*, kjærkommen, behagelig.

Gédgódr, *mitis*, *lenis*, lemfældig, god at omgaaes med.

Gédgædi, *n. pl. lenitas*, *euthymia*, Omgjængelighed, Godhed.

Gédgædſka, *f. idem.*

Gédjadr, vel edr illa, *bene aut male affectus*, af godt eller ondt Gemyt.

Gédjaz (at gédjaz), *placere*, behage.

Gédillr, *male animatus*, ſlem at omgaaes med.

Gédlegr, *approbabilis*, antagelig, ſom faar Bifald.

Gédlega, *gratioſe*, vel, antagelig.

Gédleyſi, *n. puſillanimitas*, Kleinmodighed.

Gédlitill, *vid.* géddeigr.

Gédmikill, *animoſus*, hidſig.

Gédlaus, *abjecto animo*, modfalden.

Gédprúdr, *generoſus*, ædelmodig.

Gédrackr, *idem.*

Gédslag, *n. indoles*, Sindsbeſkaffenhed.

Gédslegr (ſvipr), *vultus iracundus*, vredagtig Mine.

Gédsmunir, *m. pl. vid.* géd.

Gédſtór, *animoſus*, fyrig, modig. 2) *iracundus*, hidſig, vredladen.

Gédſtyggr, *immitis*, *auſterus*, haard, barſk.

Gédſtyrdr, *idem.*

Gédugr, *eximius*, *ex voto*, herlig, prægtig.

Géduglegr, *idem.*

Géduglega, *bene*, *ex animo*, herligen, overmaade vel.

Gédþeckni, *f. favor*, *gratia*, Gunſt, Yndeſt.

Gédþeckr, *gratus*, *tractabilis*, yntet, tækkelig.

Gédþocki, *m. favor*, Yndeſt.

Géf (gaf, hefi géfid, at géfa), *dare*, *donare*, give. Géfa ſig, *a) manus dare*, overgive ſig. *b) deficere*, give tabt. Géfa eftir, *concedere*, give efter. Géfa meira vid því minna,

aureo hamo piscari, spare paa Skillingen, men lade Daleren gaa. Géfa fararleyfi, *salvum conductum dare*, give Lov til at reise. Géfa sig at, *curare*, bryde sig om. Géfa sig til bóknáms, *nomen dare literis*, give sig til Studeringer. Géfa qvittann, *veniam dare*, eftergive. Géfa sig á tal, *colloqvium instituere*, give sig i Tale, indlade sig i Samtale. Géfa ofaní, *increpare*, irettesætte. Géfa upp, *a) remittere*, tilgive. *b) cessare*, holde op. Géfa upp andann, *exspirare*, opgive Aanden. Géfa upp borgina, *urbem dedere*, opgive Staden. Géfa færi til, *occasionem dare*, give Lejlighed til. Géfaz upp, *deficere*, ikke holde ud. Géfaz upp vid, *infectum relinqvere*, give tabt med noget før man har bragt det til Ende. Géfr þér nú? *an ventus tibi favet?* er Vinden dig føjelig, Vejret godt? Nú géfr á skipid, *æstus maris inundat navim*, nu gaa Bølgerne over Skibet. Gud gæfi! *faxit Deus!* Gud give! Þad rád mun vel géfaz, *illud consilium bonus successus manebit*, det Raad vil have god Virkning. Illa deilir þá litr kosti, ef þú géfst vel, *fallax est physiognomia, si virtuosus probaberis*, i det mindste lover dit Udseende intet godt.

Géfinn, *datus*, *donatus*, given, gift.

Géfni, *f. nom. pr. fæminæ, v. nymphæ ethnicæ*, en hedensk Gudindes Egennavn.

Géglari, *m. præstigiator*, Gøgler. (N. O.)

Gégn, *contra*, imod; *vid.* gagn. Hann géck því öllu í gégn, *omnibus inficias ivit*, han nægtede det alt sammen. Gégnstúngit sár, *vulnus anceps*, et gjennemstukket Saar.

Gégn, *cordatus*, *conveniens*, passende, bekvæm.

Gégni (at gégna), *respondere*, *pr. occurrere*, svare. 2) *consentire*, *obedire*, bifalde, adlyde. Gégna skatti, *tributum solvere*, betale Skat. Gégnir þad nockru? *an aliqvid interest?* er det af nogen Vigtighed? Hveriu gégnir þad? *qvid rei est?* hvad er det for noget? Þad gégnir ecki gódu, *mali ominis est*, det er et slemt Tegn. Gángi öllum sem gégnir best, *omnibus omnia optime succedant*, gid det gik enhver vel.

Gégnilegr *vid.* gégn.

Gégnilega, *convenienter*, passeligen.

Gégnd, *f. modestia*, Maadelighed, Ordentlighed. 2) *consideratio*, Betænksomhed.

Gégnum, *per*, *trans*, igjennem.

Géigr, *m. tremor*, *timor*, *clades*, Banghed, Frygt. Þad er þeim skömm fái þeir géig af vopnum sínum, *ignominiosum illis est, propriis armis vulnerari*, det er Skam for dem at beskadiges med deres egne Vaaben. Géigr er í því máli, *latet angvis in herba*, den Sag er ikke ren. At göra manni géig, *terrorem incutere*, indjage Skræk.

Géigar (at géiga), *tremere*, forfærdes, skjælve. Hann skaut nockrum örvum, og géigadi þad allt, *aliqvot sagittas misit, qvarum qvæ-*

cunqve à scopo aberravit, han skjød nogle Pile men ingen traf. *St. S. S.* 17.

Géigvænlegr, *formidabilis*, rædsom, forskrækkelig. Geigvænleg vopn, *armorum genus formidabile*, forfærdelige Vaaben.

Géil, *f. hiatus*, *interstitium*, Mellemrum.

Géila (at géila í sundr), *sejungere*, *interstitium facere*, skille fra hinanden, gjøre Gang imellem.

Géip, *n. futilis exaggeratio*, overdreven Roes, Praleri. 2) *nugæ*, Sladder, Snak.

Géipa (at géipa), *exaggerare*, prale. 2) *effutire*, sladre.

Géipla (at geipla), *idem.*

Géiplur, *f. pl. vid.* geip.

Géipr, *hians*, *apertus*, aaben, gabende.

Géir, *m. nom. pr. viri.* 2) *hastilis nomen*, Spyd. Géirinn gúngnir, *Odini framea domitrix*, Odins ødelæggende Spyd, Gungner.

Géira, *f. nom. pr. mulieris.* 2) *Bellona*, Valkyrie.

Géirnagli, *m. clavus transfixus laminæ & capulo hastæ*, *qvem cava pars laminæ haurit*, et Spydsøm.

Géir-nyt, *f. vid.* hámús.

Géirfugl, *m. anser magellanicus*, *sive pingven*, Brillefugl.

Géirhvalr, *m. balænæ genus*, *ventre plicato*, *dorso tuberose pinniformi*, *alias* Geirreidur *à macula oblonga albicante in dorso*, et Slags Hvalfisk.

Géiri, *m. segmentum panni figura triqvetra*, et Stykke Tøj i trekantet Skikkelse, en Kile. *ita etiam in acclivitatibus montium*, *ab eadem figura vocantur* gras-geirar, saaledes kaldes og de Græsbevoksne Pletter i Bjergenes Skraaninger gras-geirar.

Géiri, *m. segmentum circuli*, Sirkel-Afsnit.

Géirlaukr, *m. allium*, Hvidløg.

Géir-síl, *n. halecum genus*, et Slags Sild.

Géirvarta, *f. papilla viri*, Brystvorte paa Mandfolk.

Géisl, *m. vid.* Geistill.

Géisla-dagr, *dies* 13 *Jan.* den 13 Januar.

Géislar, *m. pl.* (í manni), *costæ veræ*, Ribben.

Géisli, *m. radius*, *jubar*, Straale.

Géislúng, *f. occasio*, Lejlighed.

Geislúngar, *m. pl. radii utrinqve sterni*, *costæ spuriæ*, de korte, uægte Ribben i Mennesket; *vid.* bríngspalir. At setia geislúnga fyrir, *pectus suum opponere*, sætte Brystet imod.

Géispa (at géispa), *oscitare*, *os diducere*, spærre Munden op, gabe.

Géispi, *m. oscitatio*, Gaben.

Géispa-gángr, *m. oscedo*, Gabesyge.

Géistill, *m. radius*, *v. baculus*, *qvo utuntur Xylosoleis currentes*, en Stok, som bruges af Skiløbere.

Géist, *supra modum*, *vehementer*, *rapide*, hastigen, med ilende Fart.

Géistr, *vehemens*, *impotentis affectus*, hastig, fyrig.

Géit, *f. capra*, Gjed. 2) *caries lignorum*, Træske, Ormestik i Træ.

Géitar-hús, *n. caprile*, en Gjedestí. At léita ullar í géitahús, *lanam ex capris quærere*, søge en Ting, hvor enhver kunde vide den ikke var at finde.

Géita hyrdir, *n. caprarius, ægonomus*, Gjedehyrde.

Géita-kiöt, *n. caprina*, Gjedekjød.

Géita-skégg, *n. aruncus*, Gjedeskjæg, Bukkeskjæg.

Géita-sköf, *f. lichen saxatilis*, Stenleverurt.

Géitfé, *n. pecus hircinum*, Gjeder.

Géithafr, *m. hircus*, Buk, Gjedebuk.

Géitsaudr, *m. vid.* geitfé.

Géitur (í höfdi), *f. pl. vid.* skurfur.

Gél (gól, hefi galad, at gala), *canere*, synge, gale.

Géld (galt, hefi goldid, at gialda), *expendere, remunerare*, betale, gjengjælde. Giallda þögn, *tacere, non respondere*, tie.

Géld (at giallda), *pœnas dare*, straffes for noget, undgjælde. Hann galt þess lengi sídan, *diu pœnas dedit*, det maatte han længe lide for. Grísirnir gialda, gömul svín valda, *scelera parentum luuntur pœnis filiorum*, de Unge lide for deres Fædres Forseelser.

Géldfé, *n. pecora omnia, quæ non sunt lactaria*, golde Faar ell. Kvæg som ikke malker.

Géldi (at gélda), *castrare*, gilde. Kýrnar géldaz, *vaccæ lac non diutius dant*, Kjøernes Mælk aftager, Kjøerne sætte af, blive golde.

Gélding, *f. castratio*, Gilden. 2) *ultimum lac pecorum ante parturitionem*, den sidste Mælk af Faar (førend de føde deres Lam).

Géldinga-hnappr, *m. statice*, Faareleger, engelsk Græs.

Géldinga-madr, *m. castrator, orchotomus*, Gilder.

Géldingr, *m. spado, evnuchus*, Gilding, Kastrat. 2) *vervex*, en Bede.

Géldiz (at géldaz), *siccescere, lac amittere*, blive gold, holde op at give Mælk.

Géldmiólk kú, *vacca non forda, v. prægnans*, en Ko som malker, uden det Aar at have haft Kalv.

Géldr-saudr, *vervex*, en gildet Vædder, en Bede.

Géld-kú, *f. taura*, en gold Ko.

Géldr, *siccus, non lactarius*, gold, som ikke malker.

Géldtr, *castratus*, gildet.

Gélgia, *f. distorta & macra facies*, en mager og ilde udseende Skabning.

Gélgiur (í þorskhöfdi), *flabella*, Fiskegjeller.

Gélgiubein, *n. radius flabelli*, Gjellernes smaa Ben.

Gélgiulegr, *ore macilento deformis*, som ser mager, skarp ud.

Gélgiuleitr, *facie ossuosa, macra*, som har et hvidt og mageragtigt Ansigt.

Gélgiuskéid, *n. ætas, à pubertate, ad juventutem*, ɔ: *adolescentia*, den unge Alder.

Géll (gall, héfi gollid, at gélla), *resonare, in-*

sonare, gjalde, skralde, give Gjenlyd. *germ.* gellen, *sonare*.

Gélt, *n. latratus*, Gjøen.

Gélti (at gélta), *latrare*, *baubari*, gjø.

Gémla, *f. ovis fœmina effœta*, et gammelt Faar som ikke mer kan faa Lam.

Gémlíngr, *m. ovis annicula*, et aargammelt Faar. *alias* Gimblíngr.

Gémlir, *m. aqvila*, en Ørn. 2) *senex imæ ætatis*, en meget gammel Mand.

Géms, *n. sarcasmus*, *jocus turpis*, uhøvisk Spøg.

Gémsi, *f. idem.*

Géms-mikill, *procax*, uhøvisk i Spøg.

Gémlur, *f. pl. novæ dentes senum edentulorum*, ny Tænder som gamle Mænd faa.

Géng (géck, hefi géngid, at gánga), *ire*, *procedere*, *gradi*, gaa. 2) *pedes ire*, rejse til Fods. Gánga at eiga þá konu, *eam mulierem uxorem ducere*, tage den Kvinde til ægte. Gángaz á, *congredi*, slaas med En. Gángaz í móti, *idem.* Gánga á hólm, *duellare*, duellere. Gánga af vitinu, *exire é potestate mentis*, blive gal, gaa fra Forstanden. Gánga fyrir einum, *a) præcedere*, gaa for En. *b) apparere*, møde for En. Gánga framm, *a) procedere*, træde frem. *b) de pecudibus dicitur*, *qvando supervivunt hyemes*, ellers om Faar, at overleve Vinteren. Gánga í borgun, *cautionem in se recipere*, gaa i Borgen, i Kavtion. Gánga í skóla, *scolam freqventare*, gaa i Skole. Gánga í fótspor, *premere vestigia*, træde i Ens Fodspor. Gánga saman, *comprimi*, *item decrescere*, *de opibus dicitur*, *qvando dilapidantur*, trykkes sammen, krybe ind, *it.* tage af (om Rigdom). Gánga saman, *dehonestari*, beskjæmmes. Gudmundr dýri þótti miög gánga saman, *Gudm. admodum dehonestari*, *vel inglorius reddi existimabatur*, da syntes Gudmund meget at fornedres. Gánga vel framm, *fortiter se gerere*, vise sig tapper. Gánga til grunna, *pessum ire*, forgaa. Gánga til vidar, *v.* vídis, *occidere*, gaa ned; *de sole dicitur occiduo*, *ubi horizon terminatur sylva*, *v. mari.* Gánga undir, *occidere*, *etiam de sole dicitur*, dale, gaa ned. Gángaz fyrir, *senescere*, blive gammel, ældes. Gángaz vid, *crescere*, *corpus facere*, vokse. Gánga vid, *affirmare*, vedgaa, tilstaa. Gánga einn til baka, *retorqvere*, dreje om. Gánga á einn, *a) jura alicujus violare*, fornærme En. *b) invehi in aliqvem*, skjænde paa En. *c) qvæstionem habere*, udfritte En, udlokke Sandheden. Gánga framm af sér, *ultra vires niti*, *v. laborare*, arbejde over sine Kræfter. Gánga af sér, *a) decrescere*, tage af. *b) in ruinam vergi*, *de domo*, gaa til Grunde. Gángaz fyrir einhveriu, *allici aliqva re*, lade sig lokke af noget. Gánga á sig, *minari tempestatem*, *de äere dicitur*, trække op til Uvejr. Gángaz undir, *promittere*, love, paatage sig noget. Gánga úr skugga um, *evidentius perspicere*, se nøje efter, gjøre sig forsikret om. Gánga frá vilianum, *invitus facere*, gjøre noget imod sin Villie. Gángaz at, *prælium incipere*, be-

gynde en Træfning. Gánga á land, *exscensionem facere*, gaa i Land, gjøre Landgang. Gánga til baka, *repedare*, gaa tilbage. Gánga úr augakollum, *exischion pati*, rykkes af Led (om Hoften). Kýrnar gánga, *vaccæ vitulantur*, Kjøerne løbe Tyr. Ódul gánga undan hönum, *allodia amittit*, han mister sine faste Ejendomme. Húsid géngr, *domus vergit, defetiscit, vacillat*, Huset forfalder, gaar til Grunde. Hann géngr af hinum daudum, *nec illius morte desævit*, han piner ham som en Edderkop kan pine en Flue, *it.* han udholder langt mer end en anden (om to som arbejde sammen). Sættin géngr saman, *pax coalescit*, Forliget kommer i Stand. Þad géngr hönum vel, *bene illi cedit*, det gaar ham godt. So géngr hvörium, sem hann er gódr til, *qvisqve suæ fortunæ faber*, enhver skaber sin egen Lykke. Málid géck á hann, *cecidit causa*, han tabte Processen. Þad mun vidgángaz, *eveniet*, det vil gaa for sig. Sá madr géngr upp, *iste homo celebrescit*, den Mand kommer i Anseelse. Þeir peníngar gánga upp, *isti nummi dilapidantur*, de Penge fortæres. Þad géngr úr hófi, *modum excedit*, det gaar forvidt. Þar géngr á byrgdir, *cibaria deficiunt*, der række Levnetsmidlerne ikke til. Her géngr mikid á, *magni qvid hic est*, her er meget om. Þeir gángaz hiá, *prætereunt alii alios*, de gaa forbi hverandre. Láttu þér gánga vel á verk þitt, *fac cito proficiat opus tuum*, lad dit Arbejde gaa gesvindt. Láta ecki á sig gánga, *nulli cedere*, blive ved sit Forsæt.

Géngd, *f. progressus, cursus*, Gang. Fiskigéngd, *accursus piscium*, Fiskenes Nærmelse til Landet.

Géngi, *n. successus*, Fremgang. 2) *favor*, Yndest. Hann er þar í gódu géngi, *ibi acceptus est*, der er han yndet.

Géngi, *n. auxilium*, Hjælp, Bistand. Ecki er géngi, nema vígs-géngi sé, *non est comes fidus & fortis, qvi pugnam pro socio detrectat*, den er ingen tro eller brav Hjælper, der vægrer sig ved at stride for sin Ven.

Génginn, *desideratus*, savnet. 2) *præteritus*, forbi, forsvunden. Gódr er hvör génginn, illr aftr fenginn, *præterita laudamus, præsentia fastidimus*, vi savne det forbigangne, men blive kjede af det nærværende. Hönum er géngid, *desiderium illi relictum est*, han savner mange Ting. Af manni génginn, *viribus & vigore fractus*, udmattet. Af sér génginn, *idem*.

Génia, *f. securis*, en Økse. 2) *fœmina immodesta*, et uanstændigt Fruentimmer.

Génta, *f. ancilla petulans*, overgiven Tjenestepige.

Gépill, *m. cochleare patulum, latum*, en vid og stor Skje.

Gér, *n. fermentatio liqvidorum, defecatio*, Gjær, Gjæring. (N. O.)

Gér, *n. globus halecum, emergentium é mari qvando aves illis inhiant, vocantur ita con-*

junctim, en stor Mængde Sild der svømmer ovenpaa Vandet, tillige med Rovfuglene som forfølge dem.

Gér, *diductus*, *patulus*, *de hamo dicitur*, graadig.

Géran, *f. fermentatio*, Gjæring.

Géradr (dryckr), *potus*, *v. liqvor*, *adhuc fermentans*, gjærende, i Gjæring.

Gérd, *f. actio*, Handling. 2) *digestio*, Fordøjelse. *alias* görd, *infra*.

Gérdar-kækr, *m. gesticulatio*, affekteret Gebærde.

Gérdarlæti, *n. pl. simulatio*, Skrømteri, Hykleri.

Gérdi, *n. sepes*, *sepimentum*, Gjærde.

Gérdis-tún, *n. septum gramineum*, indhegnet Pløjeland.

Gérdur, *f. dea profana*, *nympha*, Gerde, en hedensk Gudinde.

Géri (at géra), *facere vid. infra* göri, gjøre.

Gérfilegr, *virilis*, *masculus*, mandig.

Gérfi, *n. persona*, en Maske. 2) *amictus*, *sive armamenta*, Klæder eller Rustning.

Gérfar, *f. pl. idem.*

Gérfibúr, *n. armamentarium*, Tøjhus, Rustkammer.

Géri, *m. parelius*, Bisol. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Ulvs Egennavn i den gamle Gudelære.

Gérla, *probe*, *perfecte*, *clare*, tydelig, gjørligen, meget vel. *alias* görla.

Gér-nýtinn, görnýtinn, *nihil commodi negligens*, som ikke lader nogen Ting spildes, som ved at benytte alt.

Gérpi, *n. virago*, Heltinde.

Gérpilegr, *virilis*, mandig. *â* garpr.

Gérr *v.* Görr, *perfectius*, *clarius* gérst, *clarissime*, nøjere, nøjest.

Gérr, *factus*, gjort. Vel at sér gérr, *virtute & viribus pollens*, vel udrustet af Naturen, af store Talenter.

Gérra, *f. homo vanus & absurdus*, *it.* gerro, en Sladderhank, et Drog.

Gérrulegr, *absurdus*, *gerroneus*, urimelig, naragtig.

Gérsamlega, görsamlega, *omnino*, *perfecte*, ganske.

Gérsemi, *f. nom. pr. virginis venustissimæ*, en Kvindes Egennavn i den gamle Gudelære. 2) *res qvæcunqve pretiosissima*, en Kostbarhed, Klenodie.

Gérugr, *fæculentus*, bærmefuld.

Gésknі, *f. vid.* késkni.

Géstabod, *n. convivium*, Gjæstebud.

Géstaherbergi, *n. hospitium*, *diversorium*, Værtshus, Gjæstgiversted.

Géstaskáli, *m. diversorium*, *pandocheum*, Gjæstehus.

Géstfedri, *m. qvi in terra peregrina*, *procul â propinqvis*, *moritur*, *cui hospes activus pro patre*, En som dør i fremmed Land langt fra sine Frænder, hvis Vært betragtes som hans Fader.

Géstgiafi, *m. caupo*, *hospes*, *pandocheus*, Gjæstgiver, Vært.

Géstkominn, géstkomandi, *hospes*, *peregrinus* Gjæst, Fremmed.

Géstqvæmd, *f. freqventia, confluxus hospitum*, megen Søgning.

Géstqvæmr, *freqvens*, som mange besøge. Þar var géstqvæmt, *freqvens ibi erat confluxus advenarum*, det Stæd besøgte mange, der tog mange ind.

Géstrisinn, *hospitalis*, gjæstmild, gjæstfri.

Géstrisni, *f. hospitalitas*, Gjæstmildhed, Gjæstfrihed.

Gét (gat, hefi gétid, at géta), *generare, gignere*, avle. 2) *concipere*, undfange. 3) *cum genit. mentionem facere*, omtale, give Efterretning om. Adam gat þriá syni, þeirra var gétid, *Adam tres filios generavit, qvorum mentio facta est*, Adam avlede tre Sønner, som man har faaet Efterretning om. Þess er gétid, sém gört er, *fama facti comes*, Ryztet følger Gjerningen. Géta í kollinn, *conjectura assequi*, gjætte ret. Géta góds til, *optima ominari*, haabe godt af En. 4) *acqvirere, it. sentire*, forskaffe, fornemme. Gódu dægri verdr sá gramr of borinn, er sér gétr slíkann sesa, *bono auspicio natus est rex, tantum sibi favorem acqvirens*, den Konge er født paa en lykkelig Dag, som saaledes vinder alles Yndest. Eg skal géta leyfi af kóngi, *acqviram permissionem â rege*, jeg vil faa Tilladelse af Kongen. Þorgrímr gat ástir Sigrídar, *Thorgrimus se insinuavit amoribus Sigridæ*, Torgrim vandt Sigrides Kærlighed. Leidiz margr ef gott gétr, *ducitur qvis facilius, si bene tractatur*, mangen lader sig lede med gode Midler.

Gét (gat, hefi gétat, at géta), *posse, valere*, kunne.

Géta, *f. vid.* gáta. At gétu minni, *ut conjicio*, som jeg sagde, efter min Gisning. Mér þykir lítil gétu-bót í því, *qvoad conjicere possum, parum juvabit*, efter min Tanke vil det ikke hjælpe meget.

Gétst (at gétaz), *sortibus certare*, kappes i at gjætte.

Gétraz (at gétraz), *idem*.

Gétspakr, *sagax*, viis, snild til at gjætte, opløse Gaader. Fíflin eru gétspökust, *in illis, qvæ omnibus scire negatum est, sapienti fatuus nihil cedit*, de enfoldige give de kloge intet efter i at forudse skjulte Hændelser.

Gétst, (at gétaz), *acqviescere, it. probare*, finde Behag i, samtykke. Ecki gétst mér at því, *non approbo*, det er ikke efter mit Behag.

Gétinn, *conceptus*, undfanget.

Gétnadr, *m. conceptio*, Undfangelse.

Gétnadar-limir, *m. pl. membra genitalia*, Fødselslemmer, Avlelemmer.

Gèy, *n. latratus*, Gjøen.

Gèy (gó, hefi gèyad, at gèya), *latrare*, gjø. 2) *irridere*, bele, bespotte. Spari ék eigi god géya, *ut lubet idola irrideo*, jeg sparer ikke at bespotte Guderne. Gést þú né gèya, *hospitem ne irrideas*, gjør ikke Nar af nogen Gjæst, Fremmed.

Gèyfa, *f. vapor, exhalatio,* Dunst, Uddampning. gufa.

Gèyfla, *f. ruga, plica,* en Fold, en Rynke. 2) *os distortum ut sæpe vetularum,* rynket Ansigt. *vid.* gófla.

Gèyfla (at gèyfla), *detorqvere, os ringere,* vrænge Munden. Gèyfla á sér vörina, *os detorqvere, distorqvere,* vrænge, opspærre Munden. Gömlum kénnum vér godanum, at gèyfla á saltinu, *senio jam confectum pontificem ob salis acorem ringere docemus,* vi vil lære den gamle Forstander (Gode) at bide i det sure Æble.

Gèyfladr, *distortus,* skjæv, vrang.

Gèymd, *f. cautela, observatio,* Forvaring.

Gèymi-búr, *n. penuarium,* Spisekjælder, Forraadskammer.

Gèymi (at gèyma), *servare, custodire,* gjemme, forvare, passe paa. Þess mun ég géyma, at koma þar álldrei, *cavebo ne unqvam istuc veniam,* jeg vil tage mig i Agt for ikke at komme der.

Géymilegr, *circumspectus,* forsigtig, betænksom.

Géyminn, *sollicitus, qvi fide custodit,* paapassende, omhyggelig, tro.

Géymir, *m. custos,* Vogter, Bevarer. 2) *mare,* Hav. *vid.* Gýmir.

Géymsla, *f. custodia,* Forvaring, Varetægt. Fiár géymsla, *f. pecuaria,* Kvægets, især Faarenes Bevogtelse.

Géymslu-fé, *n. depositum,* betroet Gods.

Géymslu-hús, *n. conditorium, penuarium,* Forraadskammer.

Géymslu-laus, *neglectus, incustoditus,* ubevogtet, uforvaret.

Géymr, *m. vasta solitudo,* en stor, tom Plads, et stort, tomt Rum, det store Verdensrum.

Géys, *n. grassatio, furor, vehementia,* Fremdryden, Grassering. gys.

Géysan, *f. idem.*

Géysi, *n. idem.*

Géysa (at géysa), *grassari, impetu ferri,* bryde frem, fare frem.

Géysilegr, *vehemens,* hæftig, frembrydende.

Géysíngr, *m. impetus, vehementia,* Hæftighed.

Géysi-mikill, *permagnus,* overmaade stor.

Géysi-stærd, *f. inusitata magnitudo,* overordentlig Størrelse.

Gía, *f. pandura, sambuca,* Gige; (*rectius* gígia).

Giá, *f. chasma, hiatus oblongus, it. ruptura montis,* et Gab, en Revne i Jorden, en Fjældkløft.

Giá, *f. dissoluta securitas,* Ryggesløshed.

Giafa-bréf, *n. instrumentum donationis,* Gavebrev.

Giafmilldr, *largus, liberalis,* gavmild.

Giaf-ord, *n. consensus matrimonii, ex parte propinqvorum virginis,* Samtykke til Ægteskab af Brudens Frænder. 2) *conjugium,* Ægteskab.

Giafvaxta, *maturus, it. nubilis,* giftefærdig. Giafvaxta mey, *matura viro virgo, nubilis,* en mandvoksen Pige.

Giá-gón, *n. láſcivia oculorum*, Øjekaſt her og der omkring. *â* giá & gón.

Giá-gónulegr, *vage circumferens oculos*, ſom gaber og gloer.

Giald, *n. pecunia, moneta*, Penge. 2) *debitum*, Gjæld. Hyggr æ giöf til giallda, *doſis antidoſi inhiat*, noget for noget om Venſkab ſkal holdes.

Gialda-vod, *f. pannus promercalis*, Klæde ſom man har til Udgifter.

Giald-dagi, *m. terminus ſolvendi*, *dies oculata calendæ*, en beſtemt Dag, paa hvilken en Skyldner ſkal betale ſin Gjæld, Termin.

Giald-fáng, *n. probæ, vulgares merces, v. res*, alle gangbare Vare. Gialdfángs kýr, ær, heſtar, klædi, *ordinariæ taxæ, v. promercalis æſtimationis, ſev juſti valoris, vaccæ, oves, equi, panni*, Kjøer, Faar, Heſte, Klæde, af ſædvanlig Værdi, uden Lyde.

Gialdgéngr, *qvalitate & qvantitate irrecuſabilis*, gyldig, gjængs og gjæv. Gialdgéng vara, *juſtæ merces, infucatæ*, lovlige og gode Varer.

Gialld-hús, *n. ærarium*, Skatkammer.

Giáld-kéri, *m. qvæſtor publicus*, Rentemeſter, Skatmeſter.

Giálfra (at giálfra), *obſtrepere*, buldre, larme imod. Hér giálfrar at landi, *hic terra allidit æqvor*, her ſlaa Bølgerne ind paa Landet.

Giálfr, *n. alliſio maris, ad littora*, Bølgernes Bruſen imod Landet.

Giálífi, *n. petulantia, diſſoluti mores*, overdreven Forlyſtelſe, Letſindighed.

Giálífislegr, *laſcivus, diſſolutus*, umaadelig, overgiven.

Giálífislega, *diſſolute, perdite*, ſkjødesløſt.

Giálífis-fullr, *vid.* giálífislegr.

Giálífisſamr, *idem.*

Giálífr, *idem.*

Giall, *n. ſcoria ferri, it. ſtrictura*, Jærnſinne, Hammerſlag, *it.* Gniſter.

Gialp, *f. vid.* giálfr. 2) *nom. pr. virginis giganteæ.*

Gialpa (at gialpa), *vid.* giálfra.

Giamm, *n. hilares facetiæ, pr. ſtridor maxillarum*, lyſtig Skjæmt.

Giamma (at giamma), *hilariter & ſecure indulgere jocis*, indlade ſig meget i Spøg. *qs.* kiamma, *â* kiammi.

Gián, *f. vid.* Giá.

Giáni, *m. ſocors, ſecurus, baro, v. barro*, tryggesløs, dorſk, efterladen.

Giarn, *pronus, proclivis, idem avidus*, gjerrig, tilbøjelig, hengiven til. Þad er hönum giarnt, *ſæpe ſolet*, det plejer han gjerne.

Giarnan, *lubenter, libenter, ultro*, gjærne. Lífsgiarnan, *pariter ac vitam*, ſom Livet.

Giardari, *m. vietor*, Faßbinder.

Gift, *f. donum*, Gave, Foræring; *angl.* gift, *idem.* Hann átti fátt til fiárgiftar, *arcta erat in re*, han havde faa Ting, han kunde miſte.

Gifta, *f. felicitas*, Held, Lykke.

Giftaz (at giftaz), *nubere*, giftes. Giftaz aftr, *ad vota secunda transire*, gifte sig anden Gang.

Gifti (at gifta), *nuptui dare*, *maritare*, give til Ægte.

Gifting, *f. nuptus*, Giftermaal.

Giftingar-madr, *qvi jus habet virginem nuptui dare*, en som staar for en Piges Giftermaal, Giftingsmand.

Giftumál, *n. pl. matrimonium*, Ægteskab, Giftermaal.

Giftusamlegr, *fortunatus*, heldig.

Giftusamlega, *feliciter*, lykkeligen, heldigen.

Giftr, *maritatus*, gift. Gift kona, *mulier maritata*, *uxor*, en gift Kone.

Gifur, *f. pl. gigantes fæminæ*, Jættekvinder. Gifur rata, *gigantes pedes illidunt saxis*, Jættekvinderne støde Fødderne mod Klipperne.

Gífr, *n. nugæ*, *odiosa battologia*, Sludder.

Gífra (at gífra), *blaterare*, *obstrepere*, sludre.

Gífur, *vehemens*, *avidus*, hæftig, umaadelig.

Gífurlegr, *idem*.

Gífurlega, *avide*, begjerligen, hæftig.

Gígiar-pufs, *m. aphrodita*, *volva marina*, *cunnus maris*. *vid.* hraunpufsa.

Gígur, *f. gigas fæmina*, Jættekvinde. 2) *apertura*, Aabning; (*rectius* gygr). Gígur í elldfialli, *crater*, Lufthullet, Krateren i ildsprudende Bjærge. Gigur í elldstó, *apertura*, *v. hiatus foci*, *spiramen*, Lufthul, Trækhul i Ilden. At vinna fyri gíg, *operam perdere*, tjene for intet.

Gickr, *m. audaculus*, en Gjæk, Nar.

Gil, *n. hiatus*, *fissura montium*, *alveus*, en liden Bjærgkløft, Fordybning.

Gilbra, *f. inæqvalitas*, *sinus*, Krumning, Bøjning, Bugt.

Gilbra (at gilbra), *torqvere*, *sinuare*, slaa i Bugter.

Gilbróttr, *tortuosus*, *sinuosus*, bugtet.

Gildi, *n. honor*, *æstimatio*, Ære, Anseelse. Hann er í miklu gilldi, *magnæ æstimationis est*, han er i stor Anseelse.

Gilldi, *n. pretium rei æqvipollens*, lige Værdi. Sú kona er karlmanns gildi, *illa mulier*, *virago est*, *mari æqvipollens*, den Kvinde har Mands Mod og Styrke.

Gildi (gilti, hefi gilt, at gilda), *valere*, *æstimari*, gjælde, være i den eller den Priis. Þad gildir so mikid, *tanti constat*, det koster saa meget. Þad gildir vid ríkisdal, *nummum imperialem æqvat pretio*, det er af en Rigsdalers Værdi. Mig gilldir at einu, *idem est mihi*, det er mig det samme.

Gildi (gilti, at gilda), *pretium rei statuere*, vurdere, skattere, taksere. Gilda vörur á móti peníngum, *merces ad pretium argenti taxare*, fastsætte Varers Værdi mod Penge.

Gildíng, *f. æstimatio*, *taxatio*, Vurdering, Skattering.

Gildíng, *f. superficiaria reparatio aggeris*, Istandsættelse af den ene Side af en Væg.

Gildleiki, *m. crassitudo*, Tykhed. 2) *valor*, Priis.

Gildna (at gildna), *crassescere, corpus facere,* blive tyk.

Gildra, *f. decipula,* Fælde.

Gildra (at gildra), *laqveos tendere,* sætte Fælde, Snare for. Gildra til dýraveida, *irretire feras laqveis,* fange Dyr ved Snarer.

Gildr, *validus, probus, pretio, v. viribus et virtute,* duelig, dygtig baade i Henseende til Værdi, Styrke og Mod. 2) *crassus,* tyk. Gildr karlmadr, *vir fortis,* en rask Mand. Gildr bóndi, *prædiator honoratus,* en god, anseelig Bonde.

Gilfi, *m. res poet. pr. magnificus,* en Konge. (*rect.* gylfi).

Gilia (at gilia), *diducere, alveum facere,* udvide, skille fra hinanden; gil. Gilia konu, *mulierem stuprare,* besove et Kvindfolk.

Gilpr, *m. flexura, sinus,* en Bugt, Bøjning. *vid.* kilpr.

Gilpróttr, *tortuosus,* bugtet. *vid.* gilbróttr.

Gilprur, *f. pl. inæqvalitas superficiei,* Bøjninger, Ujævnheder. *vid.* gilbrur.

Gilta. *f. scrofa,* en Griseso.

Gíma, *f. rima, hiatus, lumen transmittens,* en Sprække.

Gímald, *n. idem ac* gíma.

Gíman, *n. idem.*

Gimbill, *m. agnus, ovicula,* et Lam. *angl.* gimmer.

Gimbla, *f. agna,* en Gimmer.

Gimbrarlamb, *n. agnellus,* et Gimmerlam.

Gimbur, *f. agna,* en Gimmer.

Gimbur-skél, *f. concha orbiculata crassa minima,* en lille Mussel.

Gími (at gíma), *dehiscere,* gabe, sprække.

Gimlir, *m. nitor, splendor,* Glands, Klarhed. 2) *æther, v. splendidissimus locus cæli,* det herligste Sted i Himmelen. Sal veit ec standa, sólu fegri, gulli þaktan á Gimli, *scio diversorium esse, sole splendidius deauratum, in illa regione cæli qvæ Gimlir vocatur,* jeg kjænder en Sal, som er klarere end Solen og tækket med Guld, i den Himmelegn som kaldes Gimler.

Gimpur, *f. pl. genus qvoddam fimbriæ vestium,* et Slags Frynser, Fortred.

Gimsteinn, *m. gemma; pr. lapis splendens, v. phosphorescens,* Ædelsten.

Gín (gêin, hefi ginid, at gína), *hiare, os diducere,* gabe, spærre Munden op. Þú gèinst yfir því agni, *inescari te sinisti,* du lod dig fange med den Lokkemad.

Gin, *n. rictus, oris diductio,* Gab, Mundens Aabning.

Gina, *f. chasma nubium, radius cælestis,* Luftens Klarhed imellem Skyerne.

Ginar (at gina), *hiare, rarescere,* blive tynd, klare op. Nú ginar í loftid, *jam rarescunt nubes,* nu klarer det op i Været.

Gin-faxi, *m. character magicus,* Troldoms Tegn.

Gin-heilagr, *radians sanctitate,* højhellig. Gin-heilög god, *sacro sancta numina,* de aller-

helligste Guder. Þá géngu regin öll, á raukstóla, ginheilög god oc um þad gættuz, *tum potestates cœlorum in nubibus consederunt, dii radiantes & consultaverunt*, da satte Himmelens Magter sig paa Skyerne, de højhellige Guder, og holdt Raad derom.

Ginkéfli, *n. vid.* Góflа.

Gin-klofi, *m. spasmus cynicus*, Mundspærre, Krampetrækning i Ansigtet.

Ginni (at ginna), *allicere, seducere, inescare*, forlokke, narre, fange ved List.

Ginníng, *f. allectatio, inescatio*, Forlokkelse.

Ginnúngr, *m. qvi sibi imponere sinit*, En som lader sig bedrage.

Ginnúngr, *m. ala maxillа*, Kindben; *vid.* kinnúngr. Ginnúnga-gap, *oceanus arcticus*, de gamle Nordboers χαος.

Gintr, *allectus, inescatus*, forlokket, narret.

Gió, *f. vid.* giá, *lascivia*, Overgivenhed.

Giódr, *m. milvus*, en Glente. 2) *idem ac sequens*.

Gióla, *f. ventus frigidulus, aura frigida*, en kold Blæst. Fialla-gióla, *aura montana borealis*, kold Blæst paa de nordlige Isbjærge.

Giólulegr, *flatuosus, v. ventum ominans*, vindig, som ser ud til at blæse.

Gióſta (at gióſta), *gelide flare*, blæse koldt. *vid.* guſta.

Gióſtugr, *frigide ventosus*, koldt blæsende.

Gióſtr, *m. aura frigida*, kold Vind. *vid.* guſtr.

Gióta, *f. caverna, specus, scrobs*, Hule, Gab, Hul, Grotte.

Giöf, *f. donum, it. donatio*, Gave, Skjænk, Forærіng.

Giöft, *f. donatio*, Foder, Foring. Giaftarlaus, *sine donatione, v. pabulo*, som gaar ude om Vinteren, ikke fores. Ecki er giöftin á því, *non datur*, det vil ikke lade sig gjøre.

Giöfull, *largus opum*, rund, gavmild.

Giögl, *n. aqva, lympha*, Vand. Blód-giögl, *n. sangvis serosus*, vandigt Blod, Vanddelene i Blod.

Giögr, *n. fissura rupium, ubi fluctus, illiduntur*, en Sprække, Kløft i Klipper hvor Bølgerne skylle ind.

Giöll, *f. tuba*, en Trompete. 2) *petra cava*, hul Klippe. Giallar-horn, *n. tuba canora*, den høit klingende Trompet, hvori Heimdal blæser ved Verdens Ende.

Giörd, *f. cingulus, cingulum*, Gjord, Belte. Södulgiörd, *cingula eqvi*, Sadelgjord. Tunnagiörd, *vimen*, Tøndebaand, Gjord.

Gipſa (at gipſa), *gypsare*, gipſe.

Gips, *n. gypsum*, Gips. (N. O.)

Girdi (at girda), *cingere, circumdare*, omgjorde, omgive, omgærde. At girda ſig, *succingere se*, opſkjørte ſig, gjorde ſig, opkiltre ſig. Girda ſig ſverdi, *cingere se gladio*, ſpænde Sværdet paa.

Girdi, *n. vimen*, Baand, Vidie. 2) *omne lignum vietorum operi inserviens*, al Slags Træ som kan bruges til Karbaand.

Girdis-vidr, *m. idem*, Baandkjæppe.

Girdíng, *f. cingula, zona*, Gjord, Belte. 2) *sep-*

rum, *seps*, *sepimentum*, *agger*, Gjærde, Indhegning.

Giria (at giria), *dilatare*, udvide. *vid.* gér.

Girtr, *cinctus*, omgjordet, bebunden. 2) *victus*, et Kar som har Baand nok.

Girnd, *f. desiderium*, Begjerlighed.

Girndar-bruni, *m. æstus libidinis*, umaadelig Begjerlighed.

Girni, *n. ilia*, *intestina tenuia*, Tarme.

Girnilegr, *desiderabilis*, onskelig.

Girnir (at girna), *cupere*, begjere, attraa, er begjerlig efter. Mig girnir ecki at sitia, *nolo sedere*, jeg har ikke Lyst at sidde.

Girniz (at girnaz), *cupere*, *expetere*, have Lyst til, være begjerlig efter.

Gírugr, *avidus*, begjerlig, gjerrig. (N. O. bedre: ágiarn, giarn). Hefnigírugr, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig. (N. O. bedre: hefnisamr, hefndargjarn).

Gis, *n. deridiculum*, *cavillatio*, Narren, Drillen.

Gisinn, *rarus*, *hiulcus*, aaben, utæt.

Gisna (at gisna), *hiascere*, *fatiscere*, revne, sprække, blive utæt.

Gisnan, Gisnun, *f. hiantia*, Ridse, Sprække.

Giska (at giska á), *conjecturare*, gjætte, gjøre Slutning. (*qs.* gitska).

Gisl, *m. obses*, *alias olim* gils, Gidsel, *it.* Kavtionist.

Gisli, *m. idem.* 2) *radius*, Streale.

Gisling, *f. obsidatus*, *conditio obsidis*, Gidsel, Borgen.

Gisla (at gisla), *obsidem dare*, give Gidsel.

Gislúngar, *m. pl. vid.* Geislúngar.

Gistentr, *dentes hiulcus*, som har Tænder, der staa langt fra hinanden.

Gisti (at gista), *diversari*, *pernoctare*, blive Natten over et Sted som Gjæst. 2) *recipere*, tage imod en Gjæst.

Gisting, *f. hospitium*, Herberge.

Gistr, *hospitio exceptus*, herbergeret.

Giúfr, *n. vid.* hiúfr.

Gladiel, *n. gladiolus*, *framea*, Dolk, Spyd.

Gladlyndi, *n. hilaritas*, Lystighed, Munterhed.

Gladníng, *f. lætificatio*, Vederkvægelse, Fornøjelse.

Gladníngr, *m. idem.*

Gladsinni, *n. vid.* gladlyndi.

Gladr, *m. eqvus*, Hest.

Gladr, *lætus*, *hilaris*, glad, munter. 2) *splendens*, *nitens*, glat, glinsende.

Gladvær, *lætus*, lystig, munter.

Gladværd, *f. lætitia*, Munterhed, Lystighed.

Gladværi, *f. idem.*

Gláma, *f. albor*, *albities*, Hvidhed, deraf Navnet paa et vist Isbjerg. *inde nom. pr. montis*, *perpetua nive obsiti.*

Glámbles, *f. lingula alba*, hvid Blis i Panden.

Glámblesóttr (hestr), *eqvus alba lingula in fronte*, *ad nares usqve*, hvidblisset.

Glámbeckr, *m. apricitas*, Solskin, Varme af Solen. Þad liggr á glámbecki, *in aprico est*, det ligger under aaben Himmel, *it.* er uvis.

Glámeygdr *vid.* Glámskygn.

Glamm, *n. tinnitus*, Klang, Klingren. 2) *crepundia*, Rangle, Dukketøj.

Glammi, *m. streperus gerro*, en Gladdermund, en Vaaser.

Glámóttr, *vid.* glámblesóttr.

Glampi, *m. splendor, nitor*, Glimt, Skin. 2) *bracteata felicitas*, ustadig, kort Lykke.

Glampa (at glampa), *nitere, micare*, skinne, glinse. Þad glampar á, *refulget, renitet*, det giver Gjenskin.

Glamra (at glamra), *strepere, crepere*, larme, støje.

Glámskygn, *qvi glaucosi laborat*, som har slette Øjne.

Glámskygni, *f. glaucoma, achlys*, Øjensvaghed.

Glámsýni, *f. idem.*

Glamr, *n. vid.* Glamm.

Glámr, *m. vid.* Glámblesóttr hestr.

Glan, *n. expolitorum nitor*, glattede og polerede Vares Blankhed. Kaupa-glan, *fucus novarum mercium*, ny oppudsede Kramvarer.

Glanar (at glana), *lucescere*, klare op. Nú glanar til, *lucescit, nubes rarescunt*, nu klarer det op i Været.

Glanni, *m. valgus*, Skjævbenet. 2) *importunus scurra*, en paatrængende Nar.

Glans, *n. nitor*, Glands. 2) *fulgur*, Skin.

Glansa (at glansa), *nitere*, glindse, være blank.

Glansandi, *splendidus*, blank, glinsende.

Glansi, *m. jubar*, Straale, Skin. 2) *splendor, nitor*, Glands, Blankhed.

Glápeygdr, *hebes oculis*, som har dunkle, sløve Øjne.

Glápi (at glápa á), *obtueri, intueri*, stirre paa.

Glapna (at glapnaz), *deficere, it. errare*, slaa fejl, *it.* tage fejl. Glapnaz gódum ef þeir gá sín ei, *boni etiam delinqvunt, ni caveant*, de kloge forse sig ogsaa om de ikke tage sig i Agt. Glapnar syn, *visus hebescit*, Synet sløves, svækkes.

Glapp, *n. mala fortuna*, Uheld. Höppum og glöppum, *varia fortuna, it. perfas & nefas*, med afvekslende Lykke, *it.* med Ret og Uret.

Glappi, *m. fatuus, jactuarius*, en Dumrian, Pralhals.

Glappa-skot, *n. jactus fatuus*, dum Streg. Allir eiga glappa-skot á æfi sinni, *semel insanivimus omnes*, alle begaa en Fejl engang i Livet.

Glappa-yrdi, *n. pl. præcipitantia verborum*, Ord som tales ubetænksom.

Glappaz (at glappaz), *imprudenter facere*, gjøre noget ubetænksom, uoverlagt. Þad glappadiz uppá, *inopinato accidit*, det paakom uforventet.

Glap-skulld, *f. debitum casuale*, tilfældig Gæld.

Glap-víg, *n. homicidium casuale*, uforsætlig Drab, Vaadedrab.

Glar-meistari, *m. vitriarius*, Glarmester. (N. O.)

Glas, *n. vitrum*, Glas. (N. O. bedre: gler).

Glasa-hringing, *f. cottabus*, Klingen med Glassene.

Glaseygdr, *cui humor vitreus in oculis prævalet*, glasøjet.

Glaſkér, *n. pl. vaſa vitrea, hyalina,* Glaskar.

Glasſera (at glasſera), *incruſtare,* glaſſere. (N. O.)

Glaſsering, *f. encauſtum,* Glaſſering.

Glata (at glata), *perdere,* øde, forſpilde. 2) *amittere,* tabe.

Glatadr, *amiſſus,* tabt.

Glatan, *f. diſpendium, jactura,* Fortabelſe, *it.* Skade, Forliis. 2) *incuria,* Forſømmelſe.

Glataz (at glataz), *perire,* fortabes.

Glatúngr, *m. ſuarum rerum negligens,* forſømmelig, ſom ikke paſſer ſine Sager.

Glatúngslegr, *idem.*

Glatúngslega, *negligenter,* forſømmelig, ſkjødesløſt.

Glatr, *n. vid.* Glatan. Brædr á Mödruvöllum eydda klauſtra fè med glatri og heimſku, *fratres Mödruvallis dilapidarunt bona monaſterii incuria et imprudentia,* Brødrene paa Mødrevalle forødede Kloſterets Gods med ſkjødesløs Uforſigtighed.

Glaum-mikill, *clamoſus,* larmende, ſtøiende.

Glaumr, *m. reſonantia, ſolutior lætitia,* overgiven Glædſkab. 2) *ſtrepitus,* Larm, Støi.

Gled (at gledia), *gaudio afficere,* glæde, fornøje. 2) *polire,* glatte. Nú gledr guſtinn, *jam vento ſævire permittitur,* nu begynder Vinden at blaſe ſtærkere. Hann hafdi ný-glatt ſverdit, *gladium nuper polierat,* han havde nylig pudſet Sværdet.

Gledi, *f. lætitia,* Glæde.

Gledibragd, *n. frons ſerena,* mildt Anſigt, fornøjet Udſeende. 2) *jocus,* Spøg.

Gledilegr, *lætus, hilaris,* glædelig, frydefuld, glædelig.

Gledilega, *hilariter,* glædeligen.

Gledilæti, *n. pl. geſtus lætantium, it. jubilum,* Glædeſkrig, Glædesſpringer.

Gledimadr, *homo facetus,* en munter Mand.

Gledra, *f. milvus,* en Glænte. 2) *procax ancilla,* en ublu Tøs.

Gledſkapr, *m. vid.* gledi.

Gledſt (at glediaz), *gaudere, lætari,* glæde ſig, glædes.

Gleidgéngr, *varicus,* ſkjævbenet, ſkrævende.

Gleidi (at gleida), *diſtendere,* ſkræve, udſpile.

Gleidr, *varus,* ſkjævbenet.

Gleidna (at gleidna), *vid.* glidna.

Gleipi (at gleipa), *devorare, glutire,* ſluge i ſig. Gleipa hveliur, *auram ſorbilem haurire,* ſnappe efter Været.

Gleipilegr, *avidus, vorax,* graadig, ſlugende.

Gleipilega *avide,* med Begjerlighed, graadigen.

Gleipu-bein, *n. vid.* ſmiörva-ſegi.

Gleipnir, *m. vinculum ſuperinductum, ut ſaccus,* Navnet paa det Baand hvormed Fenrisulven blev bunden.

Glenni (at glenna), *diſtendere, pandere,* udſtrække, udſpænde.

Glenning, *f. diſtentio,* Udſtrækning.

Glens, *n. jocus ſalax,* letfærdig Skjæmt.

Glenſa (at glenſa), *jocari,* ſkjæmte.

Glenſka, *f. jocus mordax,* bidende Spøg.

Glenslæti, *n. pl. procacitas,* Overgivenhed.

Glens-mikill, *procax,* overgiven.

Glens-yrdi, *n. pl. vid.* glens.

Glep (at glepia), *interpellare*, hindre, forstyrre. 2) *caliginem oculis offundere*, forblinde Øinene. At glepia konu, *infatuare mulierem*, forføre et Kvindfolk. Þad glepr sýn, *offuscat oculos*, det blænder.

Gleps, *n. casses, plagæ*, Jægergarn. 2) *morsus*, Bid, eg. et Forsøg til at bide, et Glams med Munden.

Glepsa (at glepsa), *dentibus arripere*, at glamse, gribe eller gramse med Munden efter noget.

Glepsyrdi, *n. pl. vid.* Glens.

Gler, *n. vitrum*, Glas.

Gler-augu, *n. pl. conspicilla, perspicilla*, Glarøjne, Briller.

Gler-flaska, *f. ampulla vitrea*, Flaske (af Glas).

Glergluggi, *m. specularium, fenestra vitrea*, et Glasvindue.

Glerhallr, *m. qvartzum*, Kvarts.

Glerlitr, *m. color hyalinus*, Glasfarve.

Gler-rúda, *f. specular*, Glasrude. (N. O.)

Gler-smidr, *m. vitriarius*, Glarmester.

Glett, *n. lacessitio*, Opirrelse, Drillen. Því ridr þú í glett vid oss, *cur eqvitando nos lacessis*, hvorfor rider du, saaledes for at drille os?

Gletta, *f. idem.* Grágletta, *f. mordacitas*, Bidskhed.

Glettilegr, *suspectus*, mistænkelig.

Glettilega, *suspecto*, mistænkeligen.

Glettíngasamr, *pronus, ad irritandum*, som gjærne driller, opirrer andre.

Glettinn, *idem.*

Glettingar, *f. pl. fascinamenta*, Trylleri, Fortryllelse. 2) *irritatio*, Opirrelse. Þorgils var eingi glettínga madr, *Thorgils sine periculo irritari non potuit*, Torgils var ikke til at spøge med. Þeir sóktu at í glett, *oppugnatio in irritatione consistit*, deres Angreb var kun for at drille Modstanderne.

Glettiz (at glettaz vid), *irritare, lacescere*, drille, opirre, narres med en.

Glettni, *f. irritatio*, Opirrelse, eg. Tilbøjelighed til at drille. 2) *lusus*, Spøg, Lystighed.

Glettur, *f. pl. vid.* Glettni.

Gleymi (at gleyma), *oblivisci*, glemme.

Gleyminn, *obliviosus*, glemsom.

Gleymskr, *incuriosus*, uagtsom, ubekymret.

Gleymska, *f. incuria, oblivio*, Uagtsomhed, Glemsomhed. *â* glaumr.

Gliá, *f. stratum, v. planities nitens, seu glacie albicans inde nom. pr. tesqvæ, per eandem notionem*, en Mark eller Plads, der ser hvid, glindsende ud af Sne, deraf Navnet paa en vis Hede. 2) *nitela, v. nitor*, Blankhed, Glindsen. 3) *(ex effectu.)* Glía, *bisyll. lippitudo oculorum*, Øjensvaghed, rindende Øjne.

Gliár *vid.* Glær. 2) *color cyaneus*, lysblaa Farve.

Gliáir (at gliá á), *resplendere*, glindse.

Glidna (at glidna), *fatiscere, divaricari*, skilles ad, sprække.

Glidsa, *divaricatus*, som har spærret Benene for langt fra hverandre.

Glidrulegr, *frivolus*, letfærdig. gledra.

Glíkr, *similis*, lig. *vid.* líkr.

Glíngrari, *v.* Glíngurkramari, *m.* *nugiventus*, en som handler med allehaande ubetydelig Smaastads, en Galanterihandler.

Glíngra (at glíngra), *nitore fucato lusitare*, spille med en falsk, paasat Glands. 2) *crepere*, skralde, knorke.

Glíngr, *n. res speciosæ, nullius pretii*, Glimmer. 2) *crepundia*, Rangleri.

Glis, *n. fucus, offuciæ*, Sminke, falsk Prydelse. 2) *ornatus muliebris*, Kvindeprydelse.

Glislegr, *phaleratus, fucatus*, sminket, forfalsket. 2) *splendidus*, net, glimrende. Glisleg ord, *verba phalerata, fucata*, søde, favre Ord, Smigren. Glismæli, *idem.* Glisyrdi, *n. pl. idem.*

Glislega, *fucate, it. speciose*, falsk, *it.* net, smukt af Udseende.

Glit, *n. certum acu pingendi genus, in lino*, et Slags Brodering eller Udsyning paa Linned. 2) *nitor*, Glands, Blankhed.

Glita (at glita), *acu pingere formas in lino*, at brodere eller udsy (Linnet). 2) *nitere, renitere*, glindse, skinne.

Glitadr, *acu pictus*, broderet, udsyet.

Glitnir, *m. nitidus, splendidus*, blank, glindsende, *et inde.* 2) *serpentis nomen*, en Slanges Navn.

Glitra (at glitra), *retinere*, give Gjenskin. Gullid glitradi á móti sólunni, *reflexio radiorum solis, in auro micuit*, Guldet, som Solen skinnede paa, kastede Skin fra sig tilbage.

Glitta, *f. nitela*, Glimt.

Glittir (at glitta), *vid.* glitra.

Gliúfr, *n. pl. loca prærupta*, steile Steder af to Bjerge, som vende mod hinanden, Kløft. 2) *montium angustiæ*, en Snævring mellem Bjerge.

Gliúfra göng, *n. pl. incitæ, ubi omnia sunt, impervia & inaccessa*, en Snævring imellem Bjerge hvor man ingensteds kan komme frem.

Gliúpr, *bibulus*, som let trækker Vædsker til sig. 2) *mollis*, blød. Vats-gliúpr, *facile aqvam transmittens*, som suger Vand i sig. Gliúpr pappír, *charta bibula*, Trækpapir. Gliúpr madr, *cui increpationes aliorum facile cor tangunt, ut mollescat*, blødhjertet, bly Person.

Gliúpna (at gliúpna), *animum demittere*, lade Modet falde. *alias* glúpna.

Gliú-skin, *n. obscurus splendor solis*, svagt Solskin.

Glód, *f. pruna*, Gløð. *germ.* gluth.

Glódar-auga, *hæmalops, hyposphagma*, et blaat Øie.

Glódvolgr, *tepens*, varm.

Glódheitr, *ignitulus*, meget hed, glohed.

Glóandi, *candens, ignitus*, gloende.

Glóbiartr, *candens, splendens*, skinnende, hvid, blank.

Glódar-kér, *n. ignitabulum, it. arula*, Ildpande, Fyrfad.

Glófaxi, *m. eqvus juba albescente, discolore*, en Hest der har en lys Manke.

Glóföxóttr hestr, *eqvus eodem colore*, hvidmanket (Hest).

Glófi, *m. chirotheca*, Handske, Vante.

Glói (glódi, hefi glóad, at glóa), *candescere*, blive lys, blank. 2) *nitere, splendere*, glindse, skinne.

Glop, *n. negligentia*, Uagtsomhed, Skjødesløshed. *vid.* glöp.

Glopra (at glopra), *per negligentiam perdere*, tabe noget ved Uagtsomhed. 2) *de animantibus & herbis etiam decitur qvando intempestive fœtum, v. semen projiciunt*, bruges ogsaa om Dyr og Planter naar de komme for tidlig med deres Unger eller Frø.

Glópalldi, *m. idem ac seqvens.*

Glópr, *m. fatuus, vid.* Glappi, en Nar, en fremfusende, uagtsom Person. glápi. 2) *eminus videns qvod appetit & spe frustratur*, en som ser langt borte hvad han ønsker, men gaar glip af det; *vide infra* strandaglópr. Til þess er glópr at ginna, gèlldr hver heimsku finnar, *manet asinus, qvemcunqve asinum sors aspera fecit*, en Daare narres let, sin Dumhed maa undgjælde.

Gloppa, *f. caminus, ubi ignis subterraneus tandem erupuit, & desæviit*, en Hule, hvor den underjordiske Ild endelig er udbrændt.

Glor, *n. pallor famelici*, bleg, gusten Farve (i Hungersnød).

Glóra, *f. radius lucis, eminus intrans*, en liden lys Straale, som man ser langt fra.

Glóreygdr, *oculis micantibus*, som har tindrende Øjne.

Glóri (at glóra), *micare*, glimte, glimre. Þad glórir, *micat, in tenebris lucet*, det glimter, gløer. Glórir í kattar augun, *micant oculi felini*, Kattens Øjne gløe.

Glorsvángr, *fame torpescens, v. pallens*, meget forsulten (som viser sig ved en gusten Ansigtsfarve).

Glósa, *f. dictio*, Glose. 2) *interpretatio*, Udtydning. *gall.* glose.

Glósa (at glósa), *evulgare*, udbrede, gjøre bekjendt. 2) *interpretari*, forklare, udtyde.

Glossi, *m. flamma*, Ildslue. 2) *candor, splendor*, Glands, Skin.

Glossan (at glossa), *flagrare, flammas emittere*, slaa Lue ud, blusser, straaler. Glossar í, *scintillat, radiat, de glacie et ferro dicitur ubi frangitur*, det gnistrer, siges om Iis og Jern, som brækkes. *cognata sunt*, blys, blossi, glys, glossi.

Glott, *n. risus malignus, at suppressus, subrisus indignantis*, ondskabsfuld, men halvundertrykt Latter, den vredes, hævngjerriges Smil.

Glotti (at glotta), *indignanter subridere*, le, smile som en der tænker paa Hævn.

Glögglegr, *considerans*, agtsom, eftertænksom.

Glögglega, *perspicue*, klarligen, tydeligen.

Glöggskygn, *acuti visus*, skarpseende, skarpsynet.

Glöggſær, *evidens*, øjenſynlig, tydelig.

Glöggr, *acutus*, *perſpectus*, aabenbar, tydelig, nøjagtig. 2) *ſenſibilis*, *it.* *conſideratus*, fornemmelig, *it.* betænkſom. 3) *parcus*, knap, karrig. Hann var glöggr vid gèſti, *in hoſpites parcus erat*, han var karrig mod Gjæſter, Fremmede.

Glöggþeckinn, *perſpicax*, ſkarpſigtig, ſom tydelig kjænder noget langt fra.

Glöggþeckni, *f.* *perſpicacia*, Skarpſigtighed.

Glöp, *n.* *pl.* *incuria*, *inconſiderantia*, Ubetænkſomhed, Fejltagelſe. Elliglöp, *n.* *pl.* *deliria ſenum*, gamle Folks Barndom.

Glugga (at glugga, at *v.* í þad), *aperte oculis perqvirere*, ſe nøje efter, ſtirre paa. 2) *per tranſennam inſpicere*, ſe igjennem Vinduet.

Glugga-fiöl, *f.* *margo feneſtralis*, Vinduesramme.

Glugga-grind, *f.* *tranſenna*, Tralværk.

Glugga-hlerar, *m.* *pl.* *valvæ*, Vinduesſkaader.

Glugga-kiſta, *f.* *jugamenta*, *ſubſcudes*, ſammennaglede Fjæle, ſom danne et Vindue.

Glugga-rámur, *f.* *pl.* *clathri feneſtrarum*, Tralværk.

Gluggi, *m.* *feneſtra*, Vindue.

Gluggr, *m.* *idem.* 2) *foramen*, et Hul, en Glug.

Glumra, *f.* *tonitru*, Torden.

Glumra (at glumra), *vid.* glamra.

Glumra-gángr, *m.* *ſtrepitus continuus*, beſtandig Larm og Bulderen.

Glúmr, *m.* *urſus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri.*

Glumr, *m.* *ſtrepitus*, Bulder, Allarm.

Glundra (at glundra), *confundere*, *turbare*, forvirre.

Glundr, *n.* *ſorbillum tenue*, en tynd Drik.

Glúpna (at glúpna), *triſtari*, bedrøves. 2) *animum deſpondere*, tabe Modet. *vid.* gliúpna.

Glutrun, *f.* *vita diſſoluta*, uordentlig, ryggesløs Levemaade. 2) *prodigalitas*, Ødſelhed.

Glutra (at glutra), *prodigere*, *dilapidare*, øde.

Glýa (at glýa einn til), *offuſcare alicui oculos blanditiis*, faa En til noget ved Hykleri.

Glýari, *m.* *ſcurra*, en Spidsbube.

Glýa, *f.* *glaucoma*, *oculorum ſuffuſiones*, *v. ſupra*, Øjenſvaghed, rindende Øjne. glía.

Glyggr, *m.* *vid.* Gluggr.

Glym (glumdi, at glymia), *ſtrepere*, *reſonare*, larme, ſtøje. glymr undir, *reboat.*

Glýma, *f.* *lucta*, Bryden, Kjæmpen.

Glými (at glýma), *luctari*, kjæmpe, brydes.

Glymiandi, *m.* *tuba*, *cornu*, Trompet, Baſun. 2) *ſonus*, Lyd.

Glýminn, *luctandi peritus*, erfaren i at brydes, at ſlaa ſin Modſtander til Jorden.

Glýmra, *v.* Glýmara gángr, *m.* *reſonantia è ſtrepitu luctatorum*, Gjenlyd, der kommer af de Brydendes Larm. *vid.* glumragángr.

Glýmu-brögd, *n.* *pl.* *technæ palæſtricæ*, Sned eller Kneb, i at brydes.

Glýmumadr, *m.* *luctator*, en Kjæmper.

Glýmu-völlr, *m.* *palæſtra arena*, Kjæmpeplads.

Glymr, *m.* *reſonantia*, Gjenlyd. *vid.* glumr.

Glymt, *n. insultatio*, Tukken, Trodsen. 2) *lascivia*, Kaadhed.

Glymti (at glymta), *luctitari*, *it. insultare*, brydes idelig, *it.* begegner med Spot og Overmod. Hann glymtir nú ei lengr hér um hús, *domesticis nostris non diutius insultat*, nu fortrediger han ikke længer dem her i Huset. Qvígan glymtir um kálf, *vitula lascivit, etiam si fœta sit*, Kvien er springsk endskjøndt den er med Kalv.

Glypia, *f. tomentum rarum et rude*, slet, grov Uldentøj.

Glypiulegr, *rarus & rudis*, grov, tynd, strid. *vid.* gliúpr.

Glýr *v.* Glýri, *m. cachinnus*, Skoggerlatter.

Glýra-hlátr, *m. idem.*

Glyrna (at glyrna í), *oculis lucifugis spectare*, se i Mørke.

Glyrnur, *f. pl. oculi noctu videntes*, ɔ: *felini*, Øjne, som se i Mørke, ɔ: Katteøjne. At fetia í glyrnurnar, *intendere oculos*, se skarpt paa.

Glys, *n. vid.* glis *supra.*

Glysir (at glysa, í *v.* úr), *scintillare*, gnistre, funke.

Glytia, *f. vid.* glýa.

Glytar (at glyta), *obscure renitere*, give et mørkt, svagt Skin; *alias* glytia. Glytar vid skallinn á Goda ydrum, *calvities vestri curionis refulget*, Eders Gode (ɔ: Forstander) er saa skaldet som en Sten.

Glytta, *f. micamen, micatio*, Glimt.

Glyttir (at glytta í), *micare*, glimte.

Glædi (at glæda), *succendere*, antænde, gløde. Glæda elld, *prunas succendere*, antænde Ild, gløde.

Glædur, *f. pl. prunæ ignis*, Gløder. At kasta á glædur, *a*) *ignem nutrire*, kaste noget i Ilden. *b*) *primum impetum appetitus pacare*, dræbe, dæmpe sin Lyst, Begjerlighed i Fødselen.

Glædr, *coruscans*, tindrende, funklende. Glædr elldr, *ignis coruscans*, brændende Ild.

Glæför, *f. periculum, iter periculosum*, en Fare, farlig Rejse.

Glæfara-göng, *vid.* Gliúfragöng. 2) *iter maritimum*, Rejse til Søs.

Glæfara-ferd, *f. iter periculosum*, en farlig Rejse.

Glæfra-ferd, *f. idem.*

Glæfir, *m. cassida, galea*, Hjælm.

Glægnapaz *v.* Glænapaz, *nudus circumflari aura frigida*, være tyndklædt ude i Kulde. *á* glær & napr.

Glæpaz (at glæpaz), *decipi*, bedrages. 2) *lascivire*, være kaad. Nú ætlar gömlum at glæpaz, *jam etiam senes lasciviunt*, *v. mente labuntur*, nu begynder ogsaa de gamle at være kaade eller tage fejl.

Glæpugr, *facinorosus*, udædisk, forbrydersk.

Glæpr, *m. facinus, scelus*, ond Gjerning, Misgjerning. 2) *error, præcipitantia*, Fejl, Overilelse. Glæpa-madr, *facinorosus*, Misdæder.

Glær, *m. mare*, Søen. 2) *aer*, Luft, Vejr. At kasta á glæ, *in mare*, *v. in aera projicere*, kaste noget i Søen eller i Vinden.

Glær, *illustris, clarus*, lys, klar. 2) *relicinus*, strid, strittende. Glær himin, *aer clarus*, klar Luft.

Glæra, *f. facula*, et lille Blus. *vid.* glóra.

Glæring, *f. fulguratio, ignis prosiliens fatuus*, Gnistren.

Glæru-skin, *n. vid.* glæra.

Glæsi (at glæsa), *polire mundare*, glatte, polere.

Glæsilegr, *splendidus*, smuk, glimrende.

Glæsilega, *splendide, ornate*, sirligen, net, glimrende.

Glæsi-madr, *vir splendidus*, en stadselig Mand.

Glæsi, *n. splendor, albities*, Glands, Sirlighed.

Glæsir, *m. idem.* 2) *res splendida*, en sirlig Ting. 3) *arbor poetarum aurifera*, et guldbærende Træ hos de gamle mytiske Digtere.

Glæsis-vellir, *m. pl. campi amæni sive glaciales*, en yndig Egn eller en Mark bedækket med frussen og tindrende Sne. 2) *nom. pr. ditionis cujusdam Jötunheimorum, hodie Siberiæ*, Navnet paa et Landskab i Jøtenhejm (det nuværende Finland eller svensk Nordland).

Glæstr, *splendidus, politus*, poleret, skinnende. 2) *pruinam, v. nive albicans*, som tindrer af frussen Sne eller Rimfrost.

Glæta, *f. humor*, Vædske.

Gná, *f. nom. mulieris.* 2) *arboris genus*, et Slags Træ.

Gnadd, *n. vid.* gnaud.

Gnadda (at gnadda), *vid.* at gnauda.

Gnag, *n. rosio*, Gnaven, Nagen. *vid.* nag.

Gnaga (at gnaga), *rodere*, gnave, nage. *vid.* naga.

Gnak, *n. stridor*, Stød, Knarken.

Gnaka (at gnaka), *stridere*, knarke, suse, hvine.

Gnap, *n. mare, æqvor*, Sø, Hav. 2) *syrtes, brevia*, et Rev i Havet.

Gnapi, *m. aura aspera, gelida*, kold Blæst.

Gnapandi, *m. idem.*

Gnapi (at gnapa), *intentus intueri*, se stivt, opmærksomt paa noget. 2) *inhiare*, hige efter. 3) *cæli sævitiæ exponi*, udsættes for ondt og godt Vejr.

Gnata (at gnata), *collidi*, stode sammen, paa hinanden Griótbiörg gnata, *saxa colliduntur*, Klipper støde sammen.

Gnauda (at gnauda), *lamentari, misere qveri*, jamre sig, klynke.

Gnaud, *f. canum latratus*, Hundegjøen. Hundagnaud, *idem.* 2) *ejulatus & qverela miserorum*, Klage, Jamren. Leidiz mèr at heyra gnaud ydra, *tædet audire qverelas vestras*, jeg er bleven kjed af at høre eders Klagen.

Gnaudr, *m. idem.*

Gneip, *f. vid.* Greip, *v.* neip.

Gneisti, *m. scintilla*, Gnist. *vid.* neisti.

Gnest (at gnesta), *strepere*, larme. 2) *superbire*, hovmode sig, stoltsere.

Gníst, *n. stridor*, Hvinen, Knarken.

Gnístran, *f. idem.*

Gnístr, *n. idem.*

Gnísti (at gnísta), *stridere, crepere*, hvine, knarke, larme. Gnísta tönnum, *frendere, stridere dentibus*, skjære Tænder.

Gnoð, *f. navis actuaria, galera,* Jagtskib, Smakke. 2) *nom. pr. liburnæ qvondam.*

Gnóg, *satis,* nok. *vid.* nóg.

Gnóglega, *abunde, satis,* nok, overflødigen.

Gnóglegr, *abundans,* tilstrækkelig eller overflødig.

Gnógsamlegr, *idem.*

Gnógt *v.* Gnótt, *f. abundantia,* Overflødighed. Gnógta madr, *qvi bonis abundat,* en som har overflødig Rigdom.

Gnógr, *abundans,* overflødig.

Gnöp, *f. prominentia,* Udhang, Fremragen.

Gnüp, *f. idem.* 2) *nasus,* Næse. Þá hliöp í gnöpina á hönum, *tum excanduit,* da blev han vred (*qv.* gal i Snuden).

Gnötra (at gnötra), *tremere,* bæve, ryste. Tennurnar gnötra, *dentes trement, v. colliduntur,* Tænderne ryste, danse.

Gnudd, *n. murmur,* Mumlen, Murren. 2) *rogatio,* Beden, Begjering.

Gnudda (at gnudda), *murmurare,* knurre, brumme. 2) *rogationes freqventes facere,* bede meget, idelig.

Gnúpleitr, *pronus, cernuus, prominenti fronte,* som luder, bøjer Hovedet ned. 2) *torvus, vultu minax,* barsk, af bistert Aasyn. Hel var gráleit og gnúpleit, *Morta erat facie furvam & vultu minaci,* Hel (Dødens Gudinde) var mørk og barsk.

Gnúpr, *m. promontorium,* Forbjærg. 2) *prominentia montis,* en Bjærgtop, Pynten af et Bjærg. *vid.* núpr.

Gný (gnúdi, *v.* gnuddi, hefi gnýd, at gnýa), *fricare, it. subigere,* klaa, kradse, gnide, *it.* arbejde, ælte (kný). 2) *vi exponere,* udsætte for Voldsomheder. Stormurinn gnýr á húsunum, *domus tempestatibus exposita sunt,* Husene ere udsatte for stærke Storme. Mest gnuddi á Sturlu, *Sturla insectationibus & injuriis maxime expositus erat,* Sturla var mest udsat, det gik mest ud over ham.

Gnydr, *m. aqvarum strepitus,* Vandets Susen. gnaud.

Gnyda (at gnyda), *subigere,* arbejde igjennem, ælte (*Sv.* knåda).

Gnýpa, *f. fastigium montis prominens,* Pynten af et Bjærg.

Gnýptr, *præruptus,* stejl, brat.

Gnýr, *m. tumultus, strepitus,* Gny, Larm. Vopna-gnýr, *strepitus armorum,* Vaabengny, Bulder.

Gnæ (at gná), *vid.* næ.

Gnædi (at gnæda), *perflare, it. stridere,* larme, gjennemblæse. Vindr gnædir á húsum, *ventus verberat domus,* Vinden pisker, stormer paa Husene.

Gnædíngr, *m. aura frigida jugis,* kold Vind.

Gnæfi (at gnæfa), *eminere exserere se,* staa op i Vejret, rage ud over.

Gnæfrar, *m. pl. tignorum procerum capita, ultra contignationem eminentia qvæ eam continent & omnes angulos contignant,* de udstaaende Ender af Tømmerstokkene i et Træhus ved alle Hjørner. *vid.* næfrar.

Gnæfr, *m. sæpius in plurali* Gnæfrar, *cortex libei*, Bark, Birkebark. *vid.* næfrar.

Gnæfr, *procerus*, *celus*, høj, som rækker op i Vejret.

Gnægd, *f. abundantia*, Overflødighed.

God, *n. idolum*, en Gud, Afgud, Afgudsbillede. 2) *pupa*, et lidet Pigebarn.

Goda-dryckr, *m. nectar*, Gudernes Drik.

Goda-hof, *n. delubrum*, *fanum*, Afgudstempel.

Goda-matr, *m. ambrosia*, Gudernes Spise.

Goda-prestr, *m. flamen*, Afguds-Præst.

Gódfengr, *mitis*, *tractabilis*, lemfældig, føjelig, godlidende.

Gódfrægr, *virtutibus clarus*, bekjændt fra en god Side.

Gódfús, *benignus*, godhjærtet, velvillig.

Gódfýsi, *f. benignitas*, Godhed, Velvillighed.

Godgá, *f. irrisio deorum*, *blasphemia*, Gudernes Bespottelse.

Gódgèngr (hestr, *eqvus*), *gradarius colutorius tolutarius*, *asturco*, som gaar jævnt og let (om Heste).

Gódgèrd, gódgörd, *f. beneficium*, Velgjerning.

Gódgèrdasamr, *beneficus*, godgjørende.

Gódgiarn, *benignus*, velvillig, gunstig.

Gódgirni, *f. benignitas*, Gunst, Godhed.

Gódgripr, *m. res pretiosa*, en kostbar Ting. *vid.* dýrgripr.

Gódi, *m. bonitas*, *probitas*, Ærlighed, Oprigtighed. 2) *proventus*, *lucrum*, Baade, Gevinst.

Godi, *m. curio*, *pontifex*, *præfectus sacrorum & judiciorum*, Tempelforstander, Herredsforstander.

Gódkunnr, gódkunnugr, *boni nominis*, som er bekjændt fra en god Side, har et godt Rygte.

Gódlátr, *mitis*, mild, lemfældig, godlidende.

Gódlátlegr, *facilis*, *comis*, venlig, artig.

Gódlyndr, *mansvetus*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gódmenni, *vir probus*, *bonus*, en god, ærlig Mand.

Gódmenska *f. probitas*, Oprigtighed, Ærlighed.

Godord, *n. pontificatus*, Tempel- og Herredsforstanderskab.

Godords-madr, *m. vid.* Godi.

Gódordr, *verbis benignus*, venlig i Tale.

Gódqvendi, *n. bona mulier*, en god Kvinde.

Gódrædi, *n. pietas*, Fromhed, Retskaffenhed. 2) *benevolentia*, Velvillighed.

Gódrádr, *pius consultor*, som giver gode Raad.

Gódsamr, *vid.* Gódgiarn.

Gódsemi, *f. vid.* Gódgirni.

Gódverk, *n. pl. bona opera*, gode Gjerninger.

Gódvikni, *f. favor*, *studium*, Gunst, Velvillighed.

Gódvikinn, *benevolus*, gunstig, artig.

Gódvild, *f. vid.* gódvikni.

Gódviljadr, *benevolus*, velvillig.

Gódviliuglega, *ultra*, *sponte*, godvilligen.

Gódviliugr *vid.* Godviliadr, godvillig.

Gódvili, *m. vid.* gódvikni, Velvillie.

Gódr, *bonus*, god.

Gófla, *f. capistrum*, et Bidsel. *q.* gómla á gómr.

Goggr, *m. uncus ferreus piscatorum*, en Jern-krog, som Fiskerne bruge.

Gogga (at gogga), *unco attrahere*, faa fat paa en Fisk med saadan Krog.

Gói, *f. nom. pr. virginis.* 2) *nomen mensis, qvo sól peragrat signum piscium, hoc tempore æstuaria maxima sunt qvæ* gói-ginur *vocantur*, Enden af Februar og Begyndelsen af Marts, Navnet paa den Maaned, da Solen gjennemvandrer Fiskenes Tegn. I den Tid falder den største Havbrusen, som kaldes:

Gói-ginur, *f. pl. æstuaria verna, v. martia*, Foraars eller Marts Brænding.

Gói-bitill, *m. eqvisetum vernum, v. hyemale*, Poler-Padderok.

Gól, *n. ululatus, latratus*, Tuden, Hylen, Gjøen.

Gola, *f. aura frigida*, kold Vind, en Kuling. *vid.* gióla. Fiallagola, *aura montana*, kold Vind, der kommer fra Bjergene, Landkuling. Hafgola, *aura pelagica*, Havkuling.

Góla (at góla), *ululare*, (*phocarum*), tude, som Sælhunde. Hann gólar í görn, *intestina illi latrant*, hans Mave knurrer.

Golar (at gola), *flare, spirare*, blæse. Nú golar, *ventus jam spirat*, nu blæser det.

Goldinn, *solutus*, betalt. Goldnar skuldir, *nomina expedita*, betalt Gjæld.

Gólegr, *mollis, delicatus*, kræsen. 2) *magnificus*, stadselig, prægtig.

Gólf, *n. pavimentum*, Gulv. At leggia gólf, *pavire, pavimentare*, lægge Gulv. 2) *caupona, catogeum*, Bod, Værelse. At fara í fornu gólfin, *resumere vires*, faa Kræfter igjen.

Gólf-steinn, *m. tessera*, Gulvsten.

Golgrænn, *cymatilis*, vandblaa.

Gollr, *m. pericardium, arvina repletum*, Hjertepungen eller Hinden om Hjertet i Faar fuld af Fedt.

Gollur-skinn, *n. pericardium*, Hjertepung.

Golsi, *m. ovis ventre furvo*, et Faar som er mørkt, sort under Bugen.

Golsóttr, *ventre furvo*, som er mørk, sort under Bugen. *vid.* haustmögóttr.

Golþorskr, *m. asellus pelagicus maximus et macerrimus*, den store magre Havtorsk.

Gómbein, *n. pl.* (í fíngrum) *metacondyli*, det yderste Ben i Fingeren.

Gómbein, *n.* (í munni), *os palati*, Gane-Ben.

Gómfilla, *f. glandulæ salivales*, Spyttekirtlerne.

Góm-spari, *m. vid.* gófla. sperri.

Gómr, *m. palatum*, Gane.

Gómr, *m. digiti extremitas, metacondylus*, det yderste Led i Fingeren.

Gón, *n. oculorum indulgentia*, Øjekast hid og did.

Góna, *f. rostrum vituli marini*, en Havkalvesnude.

Góni (at góna), *intentus spectare*, se stivt paa.

Gopi, *m. cavitas, capedo aperta*, Hulhed, Aabning; *á* gap. Haltu fyri gopann á þér, *stringe rostrum*, ti stille. Pils-gopi, *perizoma adstrictum*, tilknappet, eller tilsnøret Pels.

Gor, *n. fænum in primo ventriculo ruminantium*

animalium, ante chylificationem; vulgus excrementa intestinorum ita vocat, & inde iis est: gorgér, Føden i den første Mave paa drøvtyggende Dyr, men gemenlig bruges det om alt det, som er i Tarmene, i hvilken Betydning den danske Almue ogsaa siger: Gor.

Gorgèr, *n. fermentatio fecum*, Bærme-Gjæring. *metaph. fastus insolens & vanus*, Hovmod, Stolthed.

Gorbor, *m. corvus*, en Ravn.

Gorblautr, *permadidus*, gjennemvaad.

Gorhnikill, *m.* (i saudarvömbum, af ullu) *aegagropilus*, et Slags sammenvoxsen Kugle af Uld som undertiden findes inden i Faars Indvolde; *vulgo Bezoar.* 2) i hestamögum af hári, *hippolitus*, en saadan af Haar i Hestemaver.

Gorkúla, *f. fungus fimetorum campanulatus*, Paddehat.

Gormánadr, *m. October, tempus mactrationis*, Slagtemaaned.

Gormr, *m. terra lutosa, cœnum, ablutes*, et dyndet Jordsmon. 2) *intestina piscium ilia spec. lupi marini*, Fiskeindvolde, især af en Søulv.

Gort, *n. gloriatio*, Praleri.

Gorta (at gorta), *gloriari*, prale.

Gortari, *m. jactator*, Praler.

Gortsamr, *jactabundus*, pralende.

Gosar (at gosa), *spirare*, blæse, puste. Hér gosar um, *hic ventus omnia perflat*, her blæser Vinden om.

Gosi, *m.* (i spilum) *mastrucatus*, Knægt i Kort.

Gosúngr, *m. vestis ampla pellicea, mastruca*, Skindpælts.

Got, *n. fætura piscium*, Fiskeæg, Fiskeleg.

Gota, *f. idem.* 2) *ovarium piscium*, Fiskerogn.

Goti, *m. eqvus*, Hest.

Gotrauf, *f. os egestionis piscium.*

Gotnar, *m. pl. viri strenui, milites*, raske Krigsfolk.

Góts, *n. opes, gaza*, Gods, Rigdom.

Gotúngr, *m. pullus eqvinus*, Føl. 2) *asellus fæmina, post fæturam*, en Huntorsk efter at den har kastet Legen.

Göfga (at göfga), *venerari, celebrare*, tilbede, hædre, prise.

Göfuglegr, *venerandus*, ærværdig.

Göfuglega, *cum veneratione*, ærværdigen, anselig, ypperlig.

Göfugleiki, *m. nobilitas, claritas*, Adel, Fornemhed, Ypperlighed.

Göfugr, *nobilis, clarus*, anselig, ypperlig, fornem.

Göfuglyndi, *n. generositas*, Ædelmodighed.

Gögn, *n. pl. emolumenta*, Gavn, Nytte. 2) *instrumenta, utensilia*, Redskaber, Husgeraad. Gögn (i máli), *probationes semiplenæ*, Halvbevis i en Sag.

Göll, *f. detrimentum, damnum*, Skade, Forlis. Fiörgöll, *dispendium vitæ*, Livets Forlis.

Göltri (at göltra), *excubias pedes agere, frigori expositus*, staa paa Vagt, gaa frem og tilbage paa sin Post i Kulde.

Göltur, *n. tales excubiæ itantium*, en saadan Post eller Vagt, hvor man gaar frem og tilbage.

Göltr, *m. verres*, en Orne, Galt.

Göngull, *ambulatorius, ititans*, som gjerne gaar, løber omkring. Þér verdr göngult, *ititas*, du har nok at løbe efter.

Göngu-ló, *f. vid.* kóngul-ló.

Göngumadr, *m. ambulator*, Vandringsmand. 2) *mendicus*, Tigger.

Gönur, *f. pl. cursus devius*, Løben fra den rette Vej, Bissen.

Gönu-hlaup, *n. idem.* At hlaupa í gönur, *in devia proruere*, løbe blindt frem, bisse.

Görd, *f. pactum*, Fordrag, Forening, Akkord. 2) *sententia laudum, arbitrium*, Dom, Kjendelse.

Gördar-madr, *arbiter*, Dommer, Voldgiftsmand.

Gördar-kjækr, *m. gesticulatio*, Gebærdespil.

Gördar-læti, *n. pl. affectatio*, tvungne Gebærder.

Gördir, *f. pl. facta, acta, negotia*, Gjerninger.

Gördr, *factus*, gjort.

Görfi, *n. apparatus*, Tilbehør, Rustning, Udrustning. *vid.* gérfi.

Görfibúr, *n. promtuarium*, Forraadskammer. *vid.* gérfibúr.

Görfuglegr, *virilis, qvadratus*, mandig, dygtig af Udseende.

Görfuglega, *viriliter*, mandigen, dygtigen.

Görfugleiki, *m. præstantia corporis*, Dygtighed, Drabelighed.

Göri (at göra), *facere*, gjøre. Göra af einum, *a) laudare aliqvem*, gjøre meget af En. *b) mulctare aliqvem*, mulktere En. Göra af landi, *relegare* forvise Landet. Göra á hluta manns, *injuriam viro facere*, fornærme En. Göra at fötum, *vestes interpolare*, istandsætte, gjøre ved Klæder. Göra at einum, *aggredi, v. gladio ferire*, angribe, hugge til En. Göra bæn, *precari*, bede, gjøre sin Bøn. Göra eftir einum, *adduci, v. afferri curare*, lade En hente, sende Bud efter En. Hann gördi eftir bændadætrum, *filias prædiatorum rapuit, v. per vim adduci fecit*, han lod Bøndernes Døttre hente til sig. Göra fyrir, *cohibere*, holde inde, tvinge, stille. Göra fyri mann, *a) malis artibus impotentem reddere*, gjøre en Mandsperson udygtig ved Troldom. *b) diris devovere, v. fascinare*, forbande, forhekse. Göra fyri vef, *telam nectere*, væve. Göra gott af sér, *bonum virum se præstare*, vise sig som en god Mand. Göra grein, *v.* greinarmun á, *distingvere*, gjøre Forskjel paa. Göra einum til, *molestiam alicui creare*, fornærme, fortrædige En. Göra frá sér, *ablegare*, sende bort. Göra hávada, *clamorem excitare*, gjøre Allarm, Spektakler. Göra heidr, *in honore habere*, ære, have Respekt for En. Göra íllt af sér, *malignitatem prodere*, vise Ondskab. Göra lágt undir höfdi, *contemtui exponere*, vise Foragt for. Göra mikid at verkum, *multum efficere*, udvirke meget. Göra med hiónum, *nuptias celebrare*, stifte et Ægteskab. Göra nýmæli, *novellas ferre*, for-

tælle Nyheder. Göra ord á, *evulgare*, udbrede, gjøre bekjendt. Göra ord, *nuncium mittere*, sende Bud. Göra reikníng, *rationem reddere*, gjøre Regning, Regnskab for. Göra sér upp sótt, *morbum simulare*, forstille sig syg, gjøre sig syg. Göra skúflur, *a*) *inqvirere*, randsage, forhøre. *b*) *ordalio probare*, vise sin Uskyldighed med Jærnbyrd. Göra statt og stödugt, *ratum facere*, fastsætte. Göra tíund, *decimare*, give Tiende. Göra til fé, *laniare*, slagte Faar. Göra til eins, *aggredi aliqvem*, angribe En. Göra vel til eins, *v.* einum, *gratificare alicui*, gjøre vel imod En, vise Tjeneste. Göra um málid einn, *unus solus arbiter esse*, være ene Dommer i Sagen. Göra vidnám, *obsistere*, gjøre Modstand. Göra úpp miólkina, *v.* skyrid, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Göra út af vid einn, *perimere*, slaa En ihjel, gjøre det af med En. Göra út af vid verkid *consummare*, fuldbringe et Arbejde. Göra sér útbriót, *irritando prævenire*, forekomme noget ved at ophidse En. Hann gördi vel til, *multa præstitit*, han gjorde meget. Þar gördiz so mikid at, *adeo invaluit*, der gik det saa vidt. Göri, *verbum auxiliare*, et Hjælpeord til at omskrive Datiden eller Imperf. f. Eks. Hann gördi at líta, *vidit*, han saa (ligefrem: han gjorde se.) Göri, *verbum neutrum*, et gjenstandsløst Gjerningsord: at blive, indtræffe. Þá gördi hallæri, *annonæ caritas incidit*, da indfaldt en Hungersnød (i denne Betydning bruges det ogsaa ofte i Lideformen ell. *passivum*).

Görla, *prorsus*, *manifeste*, tydeligen, gjørligen, grandgiveligen. *qs.* görlega, gèrlega, gèrla.

Görn, *f. in pl.* garnir, *intestina tenuia*, Tarme, Smaatarme.

Görníngar, *m. pl. actus*, *facta*, Gjerninger. 2) *artes magicæ*, Hekseri.

Görníngr, *m. contractus*, *transactio*, Fordrag, Forhandling. 2) *actus*, Gjerning, Handling.

Görníngs brèf, *n. instrumentum*, *tabula*, Testament.

Görníngs-meniar, *corpus delicti*, Levninger af et Værk.

Görnýtinn, *minutias bene curans*, som nytter alle Slags Smaating, benyttelig.

Görr, *plenius*, tydeligen. Görst, görast, *plenissime*, *optime*, bedst, tydeligst.

Görr, *factus*, *vid.* gördr. Görr úr landi, *proscriptus*, dømt til Landsflygtighed.

Görsamlega, *vid.* Görla.

Görvallr, *omnino omnis*, hele.

Görvur, *vid.* görr, *v.* gördr. Hann leggr alls á görva hönd, *manibus pollet & ad omnia feliciter eas applicat*, han arbejder alt hvad han foretager sig mesterligen.

Götóttr, *foraminatus*, fuld af Huller, hullet.

Götva (at götva upp), *pervestigare*, opspore, udforske, opdage. *vid* gata.

Götvadr, *pervestigatus*, udforsket.

Grábakr, *m. serpens*, Slange.

Gráblár, *glaucus*, graabla.

Gráblinda, *f. glaucoma*, en graa Plet i Øjet.

Gráð, *n. gula, aviditas*, Slugvorrenhed, Graadighed. 2) *fluctuatio maris*, smaa Søbølger.

Gráda, *f. gradus*, Grad. (N O.)

Graddi, *m. taurus*, Tyr. 2) *petulcus*, en som løber paa og støder.

Gradfé, *n. pecus masculum*, Kvæg af Hankjønnet.

Grádi, *m. fermentum butyri*, Syrlighed i Smør. Grádugr, *vorax, gulosus*, graadig. 2) *intempestus*, meget heftig.

Gráduglega, *gulose*, graadigen. 2) *inquiete*, uroligen.

Gradúngr, *m. taurus*, Tyr.

Gradr, *admissarius, non castratus*, ugildet.

Grádýr, *n. lupus*, Ulv.

Grádýri, *n. idem.*

Grafall, *m. cælum, cæles*, Gravstikke, Mejsel.

Grafari, *m. fossor, fossarius*, Graver.

Graf-götur, *f. pl. cuniculi sive viæ pedibus animantium erutæ*, Fodsti, som er traadt dybt ned i Jorden. At fara í grafgötur, *sollicite explorare*, efterforske nøje.

Graf-kyrr, *immotus, quasi humatum corpus*, ubevæget, saa stille som en Mus.

Grafníngr, *m. fossio*, Gravning.

Grafnár, *m. homo vivus, terræ datus*, en der levende er begravet.

Graf-silfr, *n. argentum fossile*, Sølv som opgraves af Jorden.

Grafskrift, *f. epitaphium*, Gravskrift.

Graf-steinn, *m. cippus*, Gravsten.

Gráfölr, *cineraceus*, askegraa.

Graftól, *n. pl. instrumenta fossorum sive sepulcralia*, Graveredskaber.

Graftar-kaun, *n. apostema, abscessus*, en Edderbyld.

Gráfygla, *f. vid.* Gragás.

Gráfygli, *n. vid.* Grágiæs.

Grágás, *f. vid.* Grágiæs.

Grágás, *f. codex legum reip. nostræ olim, impactus pelle anseris*, Graagaas, den gamle islandske Fristats Lovbog (formodentlig fordi den var indbunden i Gaaseskind).

Grágiæs, *f. anser griseus, ferus*, Graagaas.

Gráhærdr, *canus*, graahærdet.

Grájurt, *f. gnaphalium montanum*, Bjerg-Evigheds-blomst.

Grákèmdr, *mixtus ex albo & nigro colore, pectitus ex utrius coloris lana*, sammenkartet af hvid og sort Uld, spættet, blandet.

Grá-klæddr, *levcophæatus*, graaklædt.

Gráleikinn, *sævus, malignus in ludo*, slem at lege med.

Grallari, *m. graduale*, Salmebog.

Grályndr, *truculentus, malignus*, lumsk, af ondt Sindelav.

Grámáfr, *m. larus hornotinus vulgaris*, Graamaage.

Grámönóttr, *jubà griseà*, graamanket.

Gramr, *m. poet. Rex, sc. sceleratis iratus*, en Konge.

Gramr, *iratus*, *infensus*, vred, fortørnet, gram.

Gramr, *m.* *cerberus*, *per metathesin pro* Garmr. Hafi hann allir gramir, *furiis litator*, gid han var Fanden i Vold.

Grámúnkr, *m.* *frater ordinis franciscani*, en Fransiskaner Munk, Graabrødrene.

Gran, *n.* *granum* $\frac{1}{24}$ *scrupuli*, et Gran. Ecki gran, *ne qvidem*, ikke det allermindste. gry.

Grána (at grána), *canescere*, blive graa. Gránar gamanid, *jocus pejoratur*, *in scommata*, *v.* *in. jurias desinit*, nu bliver det til Alvor.

Grand, *n.* *noxa*, Skade. 2) *granum*, Grand.

Granda (at granda), *nocere*, skade, gjøre Ondt.

Grandi, *n.* *colliculus*, en liden Høj, Bakke.

Grandlaus, *integer*, *candidus*, retskaffen, uskyldig. 2) *sine noxa*, som gjør intet Ondt.

Grandleysi, *n.* *probitas*, *sinceritas*, Uskyldighed, Fromhed.

Grandvar, *probus*, *innocens*, from, uskyldig.

Grandvarlega, *exqvisite*, med stor Flid.

Granngiæfilegr, *exqvisitus*, udsøgt, nøjagtig.

Granngiæfilega, *sollicite*, med Flid, nøje, grangivelig.

Granni, *m.* *vicinus*, Nabo, Grande.

Grann-kona, *f.* *vicina*, Naboerske, Nabokone.

Granna-stefna, *f.* *conventus vicinorum*, *de necessitatibus oeconomicis*, Naboers Sammenkomst (Sognestævne).

Grannleitr, *facie macilentus*, som har maveragtig Ansigt.

Grannlegr, *gracilis*, spæd, tynd.

Granspréttingr, *m.* *vesticeps*, mandvoksen, som har Skjæg.

Grannr, *tenuis*, *gracilis*, smækker, tynd af Vækst. 2) *exqvisitus*, nøjagtig. Þad sá hann grant, *perspicue vidit*, det indsaa han nøje. Þeir leitudu grant, *exqvisite*, *etiam minima rimati sunt*, de ledte nøje, gjennemsøgte alt smaaligen.

Grannvaxinn, *gracilis*, tynd, smækker.

Grannvitr, *fatuus*, *insipiens*, uklog, vanvittig.

Grápappír, *m.* *charta bibula*, *v.* *emporetica*, graat Papir, Trækpapir.

Grár, *griseus*, *glaucus*, *cinereus*, graa. 2) *malignus*, ondskabsfuld. grár í gèdi, *v.* grályndr. Grátt silfr, *argentum ærosum*, *promercale*, urent og uægte Sølv. Þeir elldtu lengi grátt sylfr, *mutuis injuriis diu certabant*, *qvasi dicas*: *eorum argentum diu in igne fuit*, *at nunqvam purum evasit*, de fornærmede hinanden i lang Tid.

Gras, *n.* *gramen* (*spicatum*), Græs, en Urt.

Grasa-fiall, *n.* *mons lichenifer*, et Fjæld, hvorpaa der gror islandsk Mos.

Grasa-leit, *f.* *lichenum collectio*, Indsamlingen af islandsk Mos.

Grasa-grautr, *m.* *puls e lichenibus*, Grød af islandsk Mos.

Grásalt, *n.* *sal fossile*, *impurum*, Stensalt.

Gras-bruni, *m.* *uredo*, *urica*, Kornbrynde, Brand i Korn eller andre Urter.

Grasgardr, *m.* *hortus*, *v.* *viridarium*, Have, Urtehave.

Grasgêfinn, *graminosus*, fuld af Græs, græsrig. Grasgêfinn Engi, *n. prata herbosa*, græsrige Enge.

Gras-gêiri, *m. area oblonga, gramine obsita*, en græsbevoxen aflang Jordplet helst i Bjærg-lier.

Gras-grænn, *viridis*, grøn, græsgrøn.

Gras-hagi, *m. pascua*, Græsmark.

Gras-hoppa, *f. cicada*, Græshoppe. (N. O.)

Grá-sída, *f. ingens massa, v. cumulus subacti & compacti butyri*, et stort Forraad sammenpresset Smør.

Grá-skarpr, *m. carbo aqvaticus albicans*, graa Allike.

Grá-skinn, *n. pellis grisea spec. mustelina, v. sciuri grisei*, graat Skind, Graaværk.

Gras-leggr, *m. culmus*, Stilk, Straa.

Gras-lidr, *m. geniculum*, et Led eller Knæ paa Straa eller Stilke.

Grá-sleppa, *f. cyclopterus fæmina, ostracion*, Hun-Stenbider (en Fisk). *alias* gráslemba.

Gras-madkr, *m. eruca*, en Kaalorm.

Grasfera (at grasfera), *grassari*, grassere.

Grásvartr, *murinus color*, musegraa, graabrun.

Gras-svördr, *m. cæspes viridis*, Grønsvær.

Gras-tó, *f. idem, v. cæspes vivus*, frisk Grønsvær.

Gras-vídir, *m. salix herbacea*, Dværgpil, Fjældmor.

Gras-vidri, *n. aer humidus & tepidus*, ɔ: *appositissimus gramini proferendo*, varmt og fugtigt Vejr (som er det bedste for Græsvæksten).

Grátandi, *flens, lugens*, grædende.

Grátbæni (at grátbæna), *cum fletu efflagitare*, bede med grædende Taarer, bønfalde.

Grátfeginn, *præ lætitia lacrymans*, som græder af Glæde.

Grátgiarn, *plorabundus*, som let bevæges til Graad, grædemild.

Gráthliód, *n. vox flebilis*, grædende Stemme.

Grátinn, *lacrymans*, grædende.

Grátitlíngr, *m. alauda minor, campestris*, Spurv, en Graaspurv.

Grátkiökrandi, *qvi voce flebili & tremula vix audiri potest, ob fauces ploratu fere interceptas*, som neppe kan tale for Graad, hulkende. *vid.* kiökra.

Grátlegr, *flebilis*, begrædelig.

Grátlega, *misere, flebiliter*, begrædeligen.

Grátr, *m. fletus, ploratus*, Graad, Græden, Hylen.

Grátr í qverkum, *ploratus suppressus*, undertrykt Graad.

Grávara, *f. vid.* gráskinn.

Grávídir, *m. salix repens, nana*, krybende Pil.

Grautr, *m. puls, pulmentum*, Grød.

Gref (gróf, hefi grafid, at grafa), *fodere*, grave. 2) *tumulare, sepelire*, begrave, jorde. 3) *sculpere, cælare*, udgrave, drive. Grafa heilann, *mente agitare, meditari*, overveje, pønse paa. Grafa út myndir, *imagines sculpere*, udgrave, udstikke Billeder.

Grefr (at grafa), *jus facere*, bulne. Kýlid grefr, *ulcus fistulat*, Bylden sætter Materie.

Grefill, *m. vid.* Grafall.

Greíll, *m. malus dæmon*, en ond Aand, Djævel. *à grem*, greuel, *monstrum*, *abominamentum*.

Grefleyfíngi, *m. libertus*, *à ligone liber*, ɔ: *à fossorio sive servitute manumissus*, frigiven.

Grefi, *m. fossorium*, *pala*, *rutaber*, Gravspade, Hakke.

Grefra (at greftra), *sepelire*, begrave.

Greftradr, *sepultus*, begravet.

Greftran, *f. sepultura*, Begravelse, Ligbegjængelse.

Greftrar-kostnadr, *m. funeraticium*, *auctoramentum funebre*, Begravelses Bekostning.

Gregur, *f. apparatus eqvi*, *v. curri*, *norvegis*, Hesterøj, en Vogns Tilbehør.

Greidi, *m. officiositas*, *hospitalitas*, Tjenstfærdighed, Hjælpsomhed, Gjæstmildhed. 2) *auxilium*, *adjumentum*, Hjælp, Bistand. Eingvann göri èg greida á því, *in ea re nunqvam facilis ero*, det afslaar jeg gandske.

Greidi (at greida), *explicare*, *enodare*, rede, udrede. 2) *facilitare*, lede. 3) *solvere*, betale. Greida fyrir, *adjuvare*, være behjælpelig, understøtte. Greida ull, *lanam carpere*, pille Uld. Greida net, *retia explicare*, at rede et Net ud. Greida úr málum, *causas explicare*, afgjøre Sager. Greida skulldir, *nomina expedire*, betale Gjeld.

Greidfær (vegr), *via facilis*, god Vej.

Greidfenginn, *acqvisitu facilis*, let at bekomme.

Greidkèyptr, *emtu facilis*, let at kjøbe.

Greidlegr, *expeditu facilis*, rede, paa rede Haand.

Greidlega, *facile*, letteligen, uden Hinder.

Greidsla, *f. solutio*, Betaling. 2) *ponderatio*, Afvejelse.

Greidugr, *officiosus*, tjenstvillig, hjælpsom.

Greidasamr, *idem*.

Greidasemi, *f. officiositas*, Tjenstvillighed, Hjælpsomhed.

Greidvikni, *f. idem*.

Greidvikinn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig.

Greidr, *expeditus*, rede. 2) *facilis*, ikke besværlig, let, red. Greidr vegr, *via expedita*, en god, red Vej, let at finde. Greidr hestr, *eqvus currax*, en Hest, der løber temmelig gesvindt. Greidt hár, *crines pexi*, kjæmmet, redt Haar.

Greifa-dæmi, *n. comitatus*, Grevskab.

Greifi, *m. comes*, Greve.

Greifíngi, *m. meles*, *males*, en Grævling.

Greini (at greina), *exponere*, bekjende, fremsætte, detaillere. 2) *distingvere*, *discernere*, skjelne, adskille. Greina frá, *enarrare*, fortælle. Þá greinir á, *disconvenit inter eos*, de ere uenige.

Grein, *f. sectio*, *membrum*, *paragraphus*, Affnit, Stykke, Paragraf.

Grein, *f. sententia*, *ratio*, *v. divisio*, Mening, Hensigt, *it.* Forskjel. Hann gördi grein á því *rationem dedit*, han gjorde Regnskab for det. Hann gördi þad í þeirri grein, *eo sensu*, *ea ratione fecit*, det gjorde han i den Hensigt.

Greina-mikill, *ramosus*, grenet. Greinamikid trè, *arbor ramosa*, et Træ som har mange Grene.

Grein, *f. ramus arboris*, Gren.

Grein, *f. diffidium*, Uenighed. Þeim kom margt til greina, *in multis diffidebant*, de vare uenige i mange Ting.

Greinagódr, *folers, fapiens*, klog, vittig.

Greinalauft, *fine exceptione*, uden Undtagelse.

Greinarmunr, *m. differentia*, Forskjel.

Greind, *f. intellectus, folertia*, Klogskab, Forstand.

Greindarlaus, *ftolidus*, uforstandig, taabelig. 2) *triparcus*, en Gnier.

Greindarlítill, *imprudens, infrunitus*, uforstandig, tosset.

Greindarlegr, *circumfpectus, prudens*, betænksom, forsigtig.

Greindarlega, *prudenter*, forsigtigen, klogelig.

Greindr, *cordatus, it. difertus*, vittig, forstaalig, veltalende.

Greinilegr, *enodatus*, tydelig, klar.

Greinilega, *diftincte*, tydeligen.

Greinifemi, *f. prudentia, habilitas*, Forstand.

Greip, *f. finus digitorum, interftitium inter digitos*, Mellemrummet imellem Fingrene. 2) *curva, v. incurva manus*, en krum Haand. At fpenna greipar, *digitos pectinatim jungere*, lægge Hænderne sammen. Láta greipar sópa, *rapaci manu omnia auferre*, borttage alt mueligt. Gánga í greipar einum, *nimis confidere, facultatem fui opprimendi alicui dare*, gaa En lige i Hænderne, Kløerne. gríp.

Greipar-vöndull, *m. manipulus*, Haandfuld.

Greip, *f. anfa*, Hanke, Øre, Haandfang.

Greiparhalld, *n. idem.*

Greipar, *f. pl. fauces montium*, Bjergkløft.

Greipar, *m. pl. chirothecæ*, Handsker.

Greipa (at greipa), (um), *manu complecti*, tage fat paa.

Greipi (at greipa), *alveum in lignis excavare, qvo tabulata contineantur*, gjøre Huling, Falsning i en Fjæl, false sammen, panele.

Greipilega, *fenfibiliter*, haandgribeligen.

Greipilegr, *fenfibilis, apprehenfibilis*, haandgribelig.

Greipr, *curvus, cernuus*, ludende, nedbøjet.

Greipr, *apprehenfu fortis*, som tager fast om.

Greipíng, *f. alveus in ligno*, Spor, Fals, Hulingen i Kanten af en Fjæl.

Greiptr, *per alveos lignorum coaffatus*, falset, panelet.

Grela, *f. cultellus obtufus*, en lille sløv Kniv.

Grellfköp, *n. pl. iræ furor*, Raseri, rasende Vrede. Í grellfköpum, *furente ira*, i Raseri. *germ.* groll, *odium.*

Grem (at gremia, *offendere*, fortørne.

Gremft (at gremiaz), *ægre ferre*, fortryde, være fortrydelig over. Hönum gramdiz þad, *id ægre tulit*, det var han fortrydelig over.

Gremia, *f. ira, indignatio*, Fortrydelse.

Gren, *n. latibulum vulpecularum, ubi catulos educant, plerumqve faxetum concavum*, Rævehuler.

Grend, *f. vicinitas, vicinia*, Nabolav.

Greni, *n. abies*, Grantræ. Greni-trè, *n. idem.*

Grenja (at grenia), *gannire*, gjø, tude. 2) *lustra qværere*, søge, oplede sig Huler. Refarnir grenia sig á vorin, *adulta hyeme vulpes latibula sibi parant*, imod Foraaret opsøge Rævene sig Huler.

Grenj v. Grenji, *n. gannitus vulpium, cum resonantia saxeti*, Bjeffen, Gjøen, Tuden.

Grenjadr, *m. sonus cataractæ fluminis*, Larmen af en Fos.

Grenjandi, *m. idem.*

Grenlægia, *f. vulpecula in latibulo*, en Ræv, som har Unger.

Grenni, *n. propinqvitas, vicinia*, Naboskab. *vid.* grannr.

Grenni (at grenna), *attenuare, extenuare*, formindske, gjøre smal, tynd.

Grenniz (at grennaz), *tenerascere*, blive spæd, tynd.

Grenslaz (at grenslaz), *exqvisite inqvirere*, undersøge, randsage med Flid.

Greppr, *m. vir fortis & torosus*, en stærk Mand. 2) *poeta*, Digter.

Greppr, *m. ovarium piscium, post enixa ova*, Rognhuset, eller den i Fisken tilbageblivende Rogn.

Grer, *m. grandis bellator*, en stor Helt.

Greslegr v. gresilegr, *immanis*, græsselig. (N.O.)

Gresia (at gresia), *pabulari*, græsse. Þar var um audugann gard at gresia, *omnium rerum abundantia ibi erat*, der var Overflødighed af alle Slags.

Gref-járn, *n. filum ferreum, v. ferrum productum stramineum*, Jærntraad, Staaltraad.

Gretti, *n. ruga*, Rynke.

Gretti (at gretta sig), *caperare frontem*, rynke Panden.

Grettilegr, *torvus, v. rugosus*, rynket, barsk.

Grettinn, *idem.*

Grettir, *m. nom. pr. viri, pr. rugosus.*

Grettir, *m. serpens rugosus*, rynket Slange.

Grettis-haf, *n. saxum poet.* ɔ: *mare serpentum, qvi per saxa qs. natare, v. fluctuari videntur*, en Klippe hos Digtere. *metaph. aurum* Guld.

Grettr, *torvus, it. rugosus*, surseende, barsk, rynket i Panden.

Grey, *n. canicula*, en Tæve.

Greyhundr, *idem.*

Greyskapr, *m. indoles prava*, Nederdrægtighed.

Greytiz (at greytaz), *conglutinari, pultificum esse*, løbe sammen, blive til Grød. Þetta mél greytiz ecki, *hæc farina non conglutinatur, in pultem non concrescit*, dette Mel lader sig ikke røre ud, jævne.

Grid, *n. pl. pax, securitas*, Fred, Sikkerhed. 2) *induciæ*, Vaabenstilstand. 3) *domus*, Hus, Husly. Sigmundr beiddi grida um qvölldid, *Sigmundus vesperi domus securitatem qvæsiit*, Sigmund udbad sig at blive der den Aften.

Gridastadr, *m. asylum, locus sacer, inviolabilis*, et Fristæd, Tilflugtstæd for Forbrydere.

Grida-tími, *m. tempus inviolabile, sacrum spec.*

septimana sancta, hellig Tid, da alle have Sikkerhed. At géfa grid, *vita donare*, skjenke En Livet. Gánga á gridin, *pacta, v. pacem violare*, bryde Fred, Lejde, Ord.

Gridbítr, *m. violator pacis, fædifragus*, en som bryder Forbund, Fred.

Gridkona, *f. mulier domestica*, Tjenestepige.

Gridka, *f. contracte, idem.*

Gridland, *n. terra amica, non hostilis*, Fredsland, Fristæd.

Gridmadr, *m. domesticus sui juris, qvi patrifamilias debebat certa opera & certis temporibus*, en Karl, der blot paa visse Tider og med visse Arbeider skal tjene sin Husbond. *vid.* Grágás.

Gridmenn, *m. pl. homines pacifici*, fredelskende Mænd.

Gridnídíngr, *m. fædifragus*, En, som bryder Forbund, Fred, Tro og Love.

Gríd, *f. freqvens, continua & vehemens cupiditas, v. æstus animi*, Hæftighed, Lidenskabelighed.

Griddi, *m. taurus*, Tyr.

Grídarlega, *vehementer*, hæftigen.

Gridúngr, *m. vid* Griddi.

Grídur, *f. gigas fæmina*, Jættekvinde.

Griffon, *m. gryps*, Grip.

Grifia, *f. fovea, cavea*, Hule, Grube.

Grickir, *m. Græci*, Grækere. Griskir, *idem*, de græske.

Grickland, *n. Græcia*, Grækenland.

Grickr, *m. græculum negotium, græca fides*, et Puds.

Gríla, *f. larva, mormon*, et Spøgelse, Gjenfærd. 2) *terriculamentum*, Skrækkebillede. Þeir gördu hönum grílu, *terrorem incutiebant*, de gjorde ham forskrækket.

Grílulegr, *teter, torvus*, styg, forskrækkelig.

Grilli (at grilla), *ægre videre & obscure*, se i Taage, se utydelig. E'g grilli nú fiallid, *jam ægre montem video*, jeg ser Bjærget utydelig. Nú grillir í fiallid, *mons jam ægre cernitur*, man kan neppe se Bjærget.

Grillíng, *f. obscura visio*, dunkelt Syn.

Grillur, *f. pl. phantasia, phantasma*, Griller, Fantast.

Gríma, *f. conticinium, qvando omnia qvasi obvelata caligine videntur*, Nat, eller den første Tid af Natten, da alle Ting ere ligesom skjulte i Taage.

Gríma, *f. persona, larva*, Maske. 2) *galea*, Hjelm. Þá runnu á hann tvær grímur, *personam fere mutavit*, ɔ: *vix se continuit*, han blev tvivlsom.

Grimd, *f. sævitia, immanitas*, Grusomhed.

Grimmleiki, *m. idem.*

Grimmlegr, *trux aspectu*, af bistert Aasyn.

Grimmlega, *crudeliter, acerbe*, grusomt, tyrannisk.

Grimmúdugr, *crudelis, sævus*, grusom, tyrannisk.

Grimmr, *idem.*

Grimnir, *m. aper*, en Vildbasse, Vildsvin.

Grímu-madr, *vir larvatus, v. galeatus*, en som har Maske eller Hjelm paa.

Grímr, *m. idem.* 2) *agnomen Odini*, Odins

Tilnavn. 3) *nom. pr. virorum.* 4) *caper*, Gjedebuk.

Grind, *f. clathri, cancelli*, Sprinkelværk, Tralværk. Grindar-girding, *f. septum clathratum*, en med Tralværk indhegnet Plads. Grindarhurd, *f. janua clathrata*, en Dør af Sprinkelværk. Grindar-gluggar, *fenestræ cancellatæ*, Vinduer med Sprinkler for. Hvalir í grindum, *balænæ salientes*, Hvalfiske, der blande sig med hinanden. *ita dicuntur à modo coeundi, ubi mas supinus, erecto pene, fæminam sursum admittit, ut piscatores, visu edocti, referunt.*

Grind-verk, *n. clathra*, Tralværk. Grindverk um óda menn, *gyrgitium*, Sprinkelværk, som rasende Mennesker indlukkes i, Daarekiste.

Gríni (at grína), *cernuus, intentis oculis intueri*, stirre paa noget med opmærksomme Øjne. *alias* grýni.

Grión, *n. pl. ptisana, halica, zea*, Gryn.

Grióna-grautr, *m. ptisanarium*, Grød af Gryn.

Griót, *n. saxa, lapides*, Stene.

Griótgardr, *m. maceries, agger lapideus*, Stengjærde.

Griót-hrid, *f. lapidatio, jactus lapidum*, Stenkast.

Grióthrúga, *f. rudus, ruina*, Stendynge.

Griótpáll, *m. latomus*, et Redskab til at spalte Stene med. 2) *executor graviorum negotiorum*, En som udfører vanskelige Ting. Þeir brædur voru Griótpálar fyri búi Ósvifurs, *illi fratres, molestissimi cujusqve negotii executores erant, in rusticatu Osvifuris*, de Brødre havde at udrette alt det besværligste i Osvifers Husholdning. Halli var Griótpáll fyri málum Gudmundar ríka, *Hallius actor erat omnium causarum, qvas persequi placuit Gudmundo potenti*, Halle var Sagfører i alle Processer for Gudmund den rige.

Griótstólpi, *m.* (í vatni), *falere, pila*, en Stenpille (i Vand.)

Griótvarp, *n. vid.* Gríóthríd.

Griótveggr, *m. murus, agger lapideus*, Stenvæg.

Grip, *n. raptus*, Ran. 2) *captura, v. apprehensio*, Griben, Fatten.

Gríp (at grípa), *rapere, prehendere, capere*, tage fat paa. 2) *intelligere*, fatte, begribe. Grípa til, *arripere*, gribe til, rappe, rive til sig. Grípa á gulli vid einn, *phaleratis verbis uti persvadendo, v. rogando, sive blandiendo*, bruge favre Ord enten i at overtale, bede eller smigre for En.

Gripa-madr, *homo robustus & laboriosus*, en rask og arbejdsom Mand.

Gripdeild, *f. rapina, rapacitas mutua*, Ran, Plyndring.

Gripdeildar-madr, *raptor sc. suæ sortis*, en Ransmand, egentlig som tager med Vold det ham tilkommer.

Gripfugl, *m. gryphus*, Grib, Grif. 2) *ita vocantur omnes aves carnivoræ*, enhver Rovfugl.

3) *homo rapax*, *harpax*, En som er rask eller glubsk.

Gripl, *n. raptio*, Ran.

Griplur, *v.* Greiplur, *f. pl. chirothecæ*, Handsker.

Gripi, *m. carpus chirothecæ*, den forreste Del af en Handske.

Gripr, *m. res peculiaris*, *pretiosa*, *pr. res acceptabilis*, en kostbar Ting, Kostbarhed. 2) *pecus*, Kvæg. Stórgripir, *armenta*, stort Kvæg (især om Heste og Hornkvæg.)

Grís, *m. porcellus*, *porculus*, Gris. Grísirnir giallda, gömul svín vallda, *qvod sus peccavit*, *sucula sæpe luit*, Grisene lide ofte for det, de gamle Svin ere Skyld i. *Scelera parentum luuntur pœnis filiorum*, Børnene straffes for Forældrenes Forseelser.

Grís, *m. offa*, *v. bolus in jure sabajæ*, *v. qvando polenta cerevisia coqvitur*, en Billing eller Klump i Ølsuppe; *ita Hallfredus.* Nú sel ec af þó ýfiz ölköckar finni nockut, hverr taki seggr vid svarra, sínum ábyrgd mína. *eventus mihi non erit curæ*, *etiam si offa sabajæ*, (*ænigmaticum nomen* Grís) *irascatur*: *qvicunqve vir uxorem suam recipito*, nu fra-siger jeg mig alt Ansvar for Udfaldet, om end Ølklumpenes (Gaadenavn paa en Gris) Sind opirres, saa tage hver Mand mod sin Kone. *germ.* Griefz *halica*, *crimnum*.

Griska, *f. linqva græca*, det græske Sprog.

Griskr, *græcus*, græsk.

Gríslingr, *m. porculus subrumus*, en lille Gris.

Grisinn, *rarus*, *porosus*, *fæni instar*, utæt, tynd. *â* gras.

Griupán, *v.* Griúbán, *n. farcimen*, Pølse.

Gróandi, *m. vernum*, Vaar, Grøde. Þá var kominn gróandi í tún, *tum vernabat pratum domesticum*, da var Hjemme-Marken begyndt at grønnes.

Grobb, *n. impotens arrogantia*, Brovten, Praleri.

Grobba (at grobba), *insolenter sibi arrogare*, brovte, prale.

Grobbari, *m. infrunitus thraso*, en Praler.

Grobian, *m. idem.* *â germ.* grob.

Gróda-peníngar, *m. pl. moneta accisa*, vundne Penge.

Gróda-madr, *vir lucrosus*, *ditescens*, en som er snild i at profitere og berige sig.

Gródi, *m. lucrum*, Fordel, Profit. 2) *feracitas*, Frugtbarhed.

Gródr, *m. feracitas*, Grøde, Frugtbarhed.

Gródrar-vedr, *aer tepidus*, *humidus*, varmt og fugtigt Vejr, som er bekvemt for Jordvæxterne.

Gródurset (at gródursetia), *plantare*, *inserere*, plante, pode.

Gróf, *f. lacuna*, en Vandgrav, Pumpe. *vid.* gröf. Gróf í efri vör, *philtrum*, et Skaar i Overlæben. Gróf í nedri vör, *galacinum*, et Skaar i Underlæben.

Grófr, *agrestis*, *rudis*, grov, plump.

Gróinn, *floridus*, som staar i Blomster, blomstrende. 2) *sanatus ex vulnere*, helbredet af et Saar.

Gróm, *n. macula inveterata*, indgroet Skarn-Plet.

Grómtekinn, *fixis sordibus inqvinatus*, som Skarnet sidder fast paa.

Grómr, *inqvinatus*, uren, skiden. 2) *affectatus*, affekteret; *vid.* grófr. Hann talar grómt, *affectata verba facit*, han taler affekteret.

Grópna (at grópna), *detumescere, fracescere*, blive mør, raadne af alt for stor Modenhed.

Grópnadr, *fracescens*, som er bleven mør.

Grópinn, *fistulosus*, fuld med Piber eller Huller.

Grópa (at grópa), *coassare, sulcare*, fælde sammen, false.

Grópadr, *coassatus, sulcatus*, sammenfældet, falset.

Gróping, *f. coassatio*, Sammenfælding, Fals.

Groppa, *f. spongiositas*, Svampagtighed.

Groppulegr, *spongiosus*, svampagtig.

Gróska, *f. vegetatio radicum perennium*, de i Jorden liggende Rødders Vegetatsion om Foraaret; *qs.* graska. 2) *gramen vernans*, blomstrende Græs.

Grotta, *f. mola*, Mølle. 2) *machina hydraulica*, Vandmølle.

Grottu-saungr, *murmur molarum vel aqvarum*, en Mølles Knarken.

Grottuverk, *n. cryptarum machinæ hydraulicæ*, Værket i en Vandmølle.

Grotti, *m. fex v. sedimentum olei piscium*, Foden, eller det uklare af Fisketran.

Gröf, *f. scrobs, fovea*, Grøft, Grube. 2) *sepulcrum*, Grav.

Gröftr, *m. fossio*, Gravning. 2) *fovea*, Grøft. 3) *ossa é sepulcris eruta*, Menneskeben, som optages af de Dødes Grave. 4) *sculptura*, Udgravning, Udstikning. 5) *pus*, Røde, Vor.

Grön, *f. barba*, Skjæg. 2) *sp. mystax*, Flab. Hönum var lítt sprottin grön, *fere imberbis erat*, han havde neppe faaet Skjæg paa Hagen. So er ec nú gamall, sem á grönum má siá, *barba mea canitie senectutem loqvitur*, jeg er nu saa gammel som mit graa Skjæg viser. Látum grön sýa, *mystace colamus potum*, lad os sie Drikken gjennem Læberne.

Granraudr, *barbarossa*, rødskjægget.

Grös, *n. pl. vid.* fialla grös.

Grubb, *n. vid.* Grugg.

Grú, *n. vid.* Grúi.

Grúfi (grúfdi, hefi grúft, at grúfa), *cernuare*, lude, bukke sig dybt fremad. Grúfa nidr, *idem*.

Grúfa, *f. cubatio in ventrem proni*, Luden, Liggen paa Maven. Liggia á grúfu, *in armos procumbere*, at ligge næsegrus.

Grufl, *n. cæca attrectatio*, Famlen i Blinde.

Grufla (at grufla), *incertus attrectare*, famle i Blinde. Hann géck ecki gruflandi at því, *non erat incertus, perspicuum illi erat*, han havde ingen Betænkeligheder derom.

Grugg, *n. sedimentum, fæcula*, Grums, Bærme.

Grugga (at grugga), *commotare fæces*, røre det urene op i noget flydende, sammenrøre.

Gruggugr, *fæculentus*, grumset, uklar.

Grumr, *m. vid.* krumr.

Gruna (at gruna), *suspectum habere*, ane, have Mistanke om.

Grunadr, *suspectus*, mistænkt.

Grunar mig, *suspicor*, det aner mig, jeg formoder.

Grund, *f. solum, campus, planities*, Land, Mark, Slette.

Grunda (at grunda), *rimari, meditari*, betænke, overveje.

Grundvalla (at grundvalla), *fundare*, lægge Grundvold, anlægge.

Grundvallan, *f. fundatio*, Anlæg Grundfæstelse.

Grund-völlr, *m. fundamentum*, Grundvold.

Grunlaus, *sine suspicione*, uden Mistanke.

Grunleysi, *n. fiducia*, Udelukkelse af Mistanke.

Grunn, *n. fundus*, Grund, Bund.

Grunnfesti, *f. anchora cum fune anchorali*, Ankertov med Anker.

Grunngánga, *f. æstus maris maximus*, Havets største Brænding.

Grunnhygginn, *ignorans*, ukyndig.

Grunnhyggni, *f. inscitia, ignorantia*, Enfoldighed, Ukyndighed.

Grunnhygd, *f. idem.*

Grunnlodi, *m. retentio hami in fundo*, Fiskerkrogens Fastsidden i Bunden.

Grunnlaus, *vid.* botnlaus.

Grunnmál, *n. mensuratio per bolidem*, Lodning, Dybdens Maaling ved at lodde.

Grunnrót, *f. vid.* Grunngánga.

Grunnsacka, *f. bolis, catapirates*, Dybelod.

Grunnslód, *f. brevia*, Grunde i Havet. 2) *æquitas fundi*, jævn Bund. 3) *inferior tendo retis*, den nederste Kant af et Garn.

Grunnslódi, *m. idem.*

Grunnsóp, *n. extrema evacuatio*, fuldkommen Udtømning.

Grunnslíngladr (lækr), *gelu constrictus*, sammenfrossen (siges om en Elv eller Bæk).

Grunnsæi, *v.* Grunnsævi, *n. brevia*, farligt Sted i Søen, formedelst lavt Vand og Skjær.

Grunnsær, *imprudens*, uforsynlig, enfoldig.

Grunnsæi, *n. imprudentia*, Uforsigtighed.

Grunnsælegr, *vid.* Grunnsær.

Grunnúngr, *m. asellus*, Torsk.

Grunnr, *m. fundus*, Bund, Grund. Af hjartans grunni, *ex intimo corde*, af Hjertens Grund.

Grunnr, *vadosus, non profundus*, grund, som ikke er dyb. Grunnt var á hinu góda med þeim, *eorum amicitia fucata & suspicax erat*, deres Venskab havde ingen dyb Grund.

Grunsamr, *suspicax*, mistænksom. 2) *suspectus*, mistænkt.

Grunsemi, *f. suspicio*, Mistanke.

Grunr, *m. idem*, ogsaa Formodning. Búa um grun, *suspectus esse*, være mistænkt.

Grútr, *m. faces olei piscium, v. fæces fracidæ, amurca*, Fod eller Bundfald af Tran.

Grybba, *f. male morata mulier*, et arrigt Fruentimmer.

Grybbulegr, *minax*, truende, sursende.

Grynni (at grynna), *profunditatem minuere*,

formindske Dybden, tage af i Dybde. Hér grynnir, *hic vadum incipit*, her begynder Vandet at blive lavere. Þá grynntiz vinátta þeirra, *tum defervescebat illorum amicitia*, da begyndte deres Venskab at kjøles.

Grynníngar, *f. pl. brevia, pulvini maris*, Grunde i Vandet.

Grýta, *f. olla (lapidea, auxilla)*, en Grybe (eg. af Steen). *â* griót.

Grýti (at grýta), *lapidare*, stene.

Grýttr, *lapidatus*, stenet. 2) *lapidosus*, fuld af Stene. Grýttr vegr, *via lapidosa*, stenig Vej.

Græ (gréri, hefi gróid, at gróa), *florescere, virescere*, at groe, grønnes. 2) *coalescere, coire*, groe sammen. Nú grær jörd, sem ádr, *terra virescit ut olim*, nu grønnes Jorden ligesom før. Sárid grær, *vulnus coalescit*, Saaret groer til. Hatrid grær um sig, *odium radices agit*, Hadet griber om sig. Nú grær í loptid, *cælum obnubilatur*, Luften bliver tyk. Gróinn holdum, *opimus, præpinguis*, meget fed. Gróinn undir bóg, *idem*. 2) *prædives*, meget rig. Kýrnar græda sig, *vaccæ melius lactescunt*, *v. uberius lac dant*, Koerne malke bedre end før.

Grædandi, *medicabilis*, lægelig.

Grædari, *m. chirurgus, medicus*, en Læge

Grædi (at græda), *mederi, sanare*, læge, helbrede. 2) *lucrari, rem facere*, *v. ditescere*, vinde, profitere, blive rig.

Grædi, *n. æqoor, mare*, Havet. Grædlr, *m. idem. â colore viridi, qs.* grænnir; *vid.* gráð.

Grædiblaka, *f. plantago latifolia*, Vejbred med brede Blade.

Grædifíngr, *m. digitus medicinalis*, den Finger som er nærmest den lille Finger. *vid.* baugfíngr.

Grædíng, *f. sanatio*, Lægen, Helbredelse.

Grædipláſtr, *m. emplastrum*, etslags lægende Plaster.

Grædismyrsl, *n. pl. agglutinantia*, Smørelse til at læge Saar.

Grædgi, *f. gula, bulimia, fames canina*, Graadighed, Slugvurenhed. 2) *impetens affectus qvisqve*, enhver umaadelig Begjerlighed.

Grædska, *f. malitia radicata, odium*, indgroet Ondskab, Had.

Grædskulaus, *absqve malitia, innocens*, uskyldig, godmodig.

Grædskuleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed.

Grædsla, *f. sanatio, medicatus*, Helbredelse. Stór sár þurfa mikla grædslu, *majores plagæ medicum probant*, store Saar fordre god Helbredelse.

Grædslu-laun, *n. pl. sostrum*, Lægeløn.

Grængulr, *prasinus, porraceus*, løggrøn.

Græni jaxl, *m. bacca immatura vaccinii*, et umodent Bær. 2) *idem ac* gémla, *v.* gémlur.

Grængolar (at grængola), *aspectu virescere*, have grønagtigt Udseende. Hér grængolar í hylinn, *hic gurges virescit*, her er Dybet grønagtigt, ɔ: her er Vandet saa dybt at det er grønt af Udseende.

Grænka (at grænka), *virescere*, grønnes.

Grænn, *viridis*, grøn. Græn torfa, *cæspes vivus*, *gramineus*, Grønsvær. Kominn undir græna torfu, *terra obrutus*, *pr. dudum mortuus & sepultus, ut tumulus tempus habuerit virescendi*, tildækket med Grønsvær, ɔ: død og begravet for saa lang Tid siden, at hans Grav er begroet med grønt Græs.

Græt (grét, at gráta), *plorare*, *lacrymare*, græde.

Græti (at græta), *contristare*, faa en til at græde, bedrøve.

Grættr, *contristatus*, bedrøvet.

Gubb, *n. vomitus*, Spyen, Opkastelse. 2) *pr. elevatio*, Udsprudning.

Gubba (at gubba), *vomere*, *it. ebullire*, spye, brække sig, *it.* svolme op. 2) *superfluere*, & *elevari*, flyde over Bredderne, opsprudle i Højden.

Gud, *m. deus*, *summum & unicum numen*, Gud, den højeste og eneste Gud.

Guddómlegr, *divinus*, guddommelig.

Guddómr, *m. deitas*, *divinitas*, Guddom.

Gud-fadir, *m. susceptor*, *compater*, *sponsor fidei*, en Fadder (ved Barnedaab.)

Gudfedgin, *n. pl. susceptores*, *parentes lustrici*, Faddere.

Gudfrædi, *n. pl. theologia*, Theologie.

Gudin, *n. pl. dii*, *deastri*, Guderne.

Gudhræddr, *pius*, gudfrygtig.

Gudhrædsla, *f. pietas*, Gudfrygtighed.

Gudlast, *n. blasphemia*, Gudsbespottelse.

Gudlastan, *f. idem.*

Gudlasta (at gudlasta), *blasphemare*, bespotte Gud.

Gudlaus, *atheus*, *impius*, en Gudsfornægter, ugudelig.

Gudleysi, *n. impietas*, Ugudelighed.

Gudlax, *m. salmonis genus pugnax*, etslags Havfisk, prydet med forskjellige glimrende Farver.

Gudlegr, *divinus*, guddommelig. 2) *pius*, gudfrygtig.

Gudlega, *divine*, guddommeligen. 2) *pie*, gudfrygtigen.

Gudmódir, *f. susceptrix*, *mater lustrica*, *pro infante precibus pugnans*, en Gudmoder.

Gudnídingr, *m. apostata*, en Troesfornægter.

Gudrækinn, *religiosus*, gudfrygtig.

Gudrækni, *f. religio*, *pietas*, Gudfrygtighed.

Guds-hefnd, *f. adrastia*, Guds Hævn. Guds er hefndin, *adrastia Nemesis*, Hævnen tilkommer Gud.

Gudsifiar, *f. pl. cognatio spiritualis*, aandeligt Slægtskab.

Guds-kista, *f. gazophylacium*, Gudskiste.

Guds-laun, *n. pl. retributio dei*, Belønning af Gud.

Guds-laun! *Deus retribuat!* Gud lønne det!

Guds-ord, *verbum dei*, *oraculum divinum*, Guds Ord.

Guds-spiall, *n. idem. vulgo evangelium*, *propr. colloqvium dei cum hominibus*, Evangelium, eg. Guds Tale til Menneskene.

Gud-spialleri, *m. evangelista*, *pr. collocutor dei*, Evangelist.

Gudspialla madr, *idem.*

Guds-þackagiarn, *misericors, largus*, barmhjertig, gavmild.

Guds-þacka madr, *stipe, v. eleemosyna dignus*, et værdigt Almisselem.

Guds-þacka-verk, *opus misericordiæ*, en Barmhjertighedsgjerning.

Guds-þöck, *f. opus, qvod deus, qs. sibi factum accipit & remunerat*, en god Gjerning, som lønnes af Gud. *vulgo* gustuk.

Guds-þiónusta, *f. res divina, sacra*, Gudstjeneste.

Gudvefr, *m. textura discolor, figurata, pr. textura militaris, qvalis fuit vexillorum; tales togas figuratas nostrates, qvi lautiore erant in re, traxere, & hac indutus Gunnar de Hlidarendâ exiit, sementem facturus*, etslags vævet broget og figureret Tøj, som kaldtes Krigsvæv, da det lignede det som brugtes til Faner. Slige med Figurer indvævede Kapper bare de af vore Forfædre, som holdt sig vel i Klæder, f. Ex. Gunnar paa Hlidarenda da han gik ud at saa.

Gudvefiar-skickia, *toga figurata, v. segmentata*, en med Figurer indvævet Kappe; *vid.* gud, *v.* gudur. Gudvefiar pell var breidt yfir sængina, *lectus erat superstratus bysso figurata*, Sængen var overdækket med fint figureret Lærred.

Gudvísi, *f. theologia*, Theologie.

Gudur, *f. pugna*, et Feldtslag. Gud, *f. idem.*

Gudr *v.* Gunnr, *m. vir*, en Mand.

Gufa, *f. vapor, exhalatio*, vaad Røg, Dunst, Uddampning. 2) *syren*, en Havfru. 3) *metaph. umbra, vappa, homo nihili*, et Drog.

Gufar (at gufa), *vaporem exhalare*, uddunste, uddampe.

Gufulegr, *umbraticus*, doven, uvirksom.

Gufu menni, *n. vappa, homo nauci*, et Drog.

Gugginn, *subtristis, langvidus*, sorgmodig, forknyt.

Gugna (at gugna), *mollescere, tristari*, bevæges, bedrøves.

Gugnunar sótt, *f. marasmus*, tærende Syge.

Gula, *f. morbus regius, icterus*, Gulsot.

Gulu-sótt, *idem.*

Gulfætíngr, *m. agnellus recens natus*, et spædt Lam.

Gúll, *m. bucca*, Kjæve, det hule i Kinderne. 2) *os inflatum*, en opblæst Mund. 3) *nebula nivalis montana*, Snetaage paa Fjeldene.

Gull, *n. aurum*, Guld.

Gull-armband, *n. armilla aurea*, et Guldarmbaand.

Gull-epli, *n. pl. mala hesperidum*, Guldæblerne.

Gullfarfi, *m. arsenicum auripigmentum*, Guldfarve.

Gull-fialladr, *deauratus, auro tinctus, v. illitus*, guldfarvet, forgyldet. *vid.* fialla.

Gullgiördar madr, *adeptus, alchymista*, en Guldmager, Alkymist.

Gull-giördar-kunst, *f. alchymia, chrysopoia*, Guldmagerkonst, Alkymi.

Gull-hálsar, *m. pl. viri torqvati, v. luxuriosi.* Folk, som bruge Halskjæder af Guld, og overdaadige i Klædedragt.

Gullhlad, *n. frontale aureum,* et Guldsmykke. *vid.* hlad.

Gull-hús, *n. dactylotheca,* et Gjemme til Ringe.

Gullinn, *inauratus,* gylden, forgyldet.

Gull-kédia, *f. torqves aureus,* en Guldkjæde.

Gull-men, *n. idem,* (eller en Guldring).

Gull náma, *f. aurifodina,* Guldgrube, Guldmine. Gullmína, *f. idem.*

Gullofinn, *auro distinctus, v. intextus,* indvævet med Guld. Gullofid fat, *n. vestis attalica, auro distincta* (á vef, vóf, hefi ofid), et Klædningsstykke, indvævet med Guld.

Gúlpa (at gúlpa), *ore diducto inhiare,* at gabe med opspændt Mund. 2) *tumere,* at opsvolme (siges især om et Klædningsstykke som er for vidt).

Gulpr, *m. aura nebulosa, pelagica,* Vind af Havet med Taage.

Gullrekinn, *aureis clavis ornatus,* prydet med Guldsøm. Gull-rekid spiót, *hasta, capulo aureis bullis v. clavis interstrato,* et Spyd, hvis Skaft er beslaaet med Søm eller Dopper af Guld.

Gull-stycki, *n. patagium, auramentum,* etslags Fruentimmerhalsdug med indvirket Guld.

Gull-vidiur, *f. pl. catena aurea,* Guldlænker.

Gullvigt, *f. trutina monetaria,* Guldvægt.

Gull-smidr, *m. aurifex, faber aurarius,* Guldsmed.

Gull-smídis-smidia, *aurificina,* et Guldsmedværksted.

Gul-önd, *f. mergus major longiroster,* en gul And med lang Snabel.

Gul-rófa, *f. sisarum vulgare siser,* Guleroer.

Gulr, *flavus,* gul. Gular tennur, *dentes buxei,* gule Tænder.

Gumi, *m. primipilus,* en Høvding, Anfører. *vid.* brúdgumi.

Gumkaup, *n. emtio rei nihili,* svigagtig Handel.

Gummi, *m. helluo,* en Fraadser.

Gumma (at gumma), *helluari,* at fraadse.

Gumnar, *m. pl. comites primipili,* Anførerens Følgesvende. *sc.* guma.

Gumpur, *m. podex,* Rumpe.

Gums, *n. impostura, frustratio,* Bedrageri, Snyderi.

Gumsa (at gumsa), *deludere, decipere,* bedrage.

Gúnga, *f. homo pusillanimus,* en Kujon.

Gúngnir, *m. violentus domitor,* en vældig Undertrykker. *vulgo* gugnir.

Gunn, *f. pugna,* et Feldtslag. *vid.* gud.

Gunnur, *f. idem.*

Gunni, *m. vir pugnax,* en stridbar Mand.

Gunst, *f. favor,* Gunst.

Gunstugr, *favens, favorabilis,* gunstig.

Gupnir, *f. pl. vid.* Gaupnir.

Gusa, *f. fusio præceps, effluvium,* Sprudning, Sprøjten.

Gusa (at gusa), *eructare,* at udsprude, sprøjte.

Guss, *n. gingritus anserum,* Snadderen. (á gassi).

Gufsa (at gufsa), *gingrire*, snaddre. 2) *in vulgus effutire*, at løbe omkring med Sladder. Hann var at gufsa um þad, *multa de illa re effutiebat*, han sluddrede meget om det.

Gustar (at gusta), *flare*, at blæse, puste. Nú gustar, *ventus surgit*, det blæser.

Gustillr, *fedens*, stinkende.

Gustr, *m. aura frigida*, kold Blæst; *vid.* gióstr. 2) *hostilitas*, Fiendskab. Sturla sat heima, og gérdi á sér eingvann gust. *Sturla domi mansit, nec ullam hostilitatem ostendit*, Sturla holdt sig hjemme og afholdt sig fra alle Fiendtligheder.

Gutl, *n. agitatio liqvidorum*, en flydende Tings Rysten, Skvalpen.

Gutla (at gutla), *liqvida agitare ut bilbiant*, ryste flydende Ting, saa at de skvalpe. 2) *clocire*, klukke, kagle. Hér gutlar á leiglinum, *hic feria bilbit*, her skvalper det i Kuttingen, ɔ: her er en Taar paa Tønden.

Gydia, *f. dea*, *diva*, Gudinde. 2) *antistita sacrorum*, Forstanderske, øverste Præstinde.

Gydíngr, *m. Judæus*, en Jøde. *qs.* Júdíngr, *pronunciatione germanorum*.

Gýll, *m. parelius*, en Bisol.

Gylli (at gylla), *inaurare*, forgylde.

Gyllíng, *f. auratura*, *deauratio*, Forgyldning.

Gyllini, *n. nummus argenteus*, *v. aureus diversi valoris apud diversas gentes*, en Gylden.

Gyllini-ölld, *aureum seculum*, Guldalder.

Gyllini stycki, *vid.* Gullstycki.

Gyllíngr, *m. adulator*, en Smigrer, Hykler. 2) *splendidus*, glimrende, prægtig.

Gylltr, *deauratus*, forgyldet.

Gýpa, *f. vorago*, en Slughals, Forøder. 2) *hians rostrum*, et gabende Næb.

Gyps, *n. gypsum*, Gips. *vid.* gips.

Gýs (gaus, hefi gosid, at giósa), *eructare*, *in auras efflare*, at sprude, udspye.

Gýt (gaut, hefi gotid, at gióta), *partum eniti*, *parere*, *de avibus & piscibus dicitur*, føde, bringe Foster til Verden (siges helst om Kreature, Fugle og Fiske). At gjóta augum, *limis oculis intueri*, at skule, see med skjæve Øjne.

Gýta, *f. ovarium piscium*, Fiskerogn. *alias* gota.

Gædi (at gæda), *ornare*, *ditare*, at begave, gavne, berige en. 2) *bene habere*, behandle en meget vel. At gæda einn giöfum, *muneribus ornare*, at give en Foræringer. At gæda einum, *lautius tractare*, lade En have rigelig Underholdning.

Gædi, *n. pl. bona*, *dotes*, Goder, gode Egenskaber. 2) *emolumentum*, *proventus*, Indkomst, Fordel af noget. Fjöru gædi, *n. pl. proventus*, *proventus litoris*, Fordel af en Forstrands Rettighed. Lands-gædi, *n. pl. emolumentum fundi*, en Landejendoms Herligheder, ɔ: Jordsmonnets gode Beskaffenhed. Hrædflú gædi, *n. pl. res timenda*, en farlig Sag.

Gædíngr, *m. vir bonus & locuples*, en god og

bemidlet Mand. 2) *magnas*, en blandt de fornemste Mænd i en Stat eller Samfund. Jarl kalladi saman gædínga sína, *comes convocavit magnates suos*, Greven lod sammenkalde sine bedste Mænd.

Gædíngr, *m. eqvus gradarius, tolutarius*, en Pasgjænger, en ypperlig Hest.

Gædir, *m. largitor*, en gavmild Mand.

Gædska, *f. bonitas*, Godhed, Fromhed. 2) *ubertas*, Overflødighed, Frugtbarhed. Þar var gædska á skipi svo mikil, at menn komu lángt at til miölkaupa, *tanta ibi erat in navi ubertas, ut longinqva itinera facerent homines, ad mercaturam farris*, paa det Skib var saa stor Overflødighed, at Folk kom langvejs fra for at kjøbe Mel.

Gæfa, *f. successus, felicitas*, Lykke, Held, god Fremgang.

Gæfd, *f. mansvetudo*, Sagtmodighed, Fredsommelighed.

Gæfdar madr, *vid.* gæflyndr.

Gæfiz (at gæfaz), *mitescere, mansvescere*, at formildes, sagtnes, blive god at komme til rette med.

Gæflyndi, *n. mansvetudo, lenitas*, Sagtmodighed.

Gæflyndr, *mitis, mollis*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gæfulegr, *fortunatus, felix*, lykkelig, heldig.

Gæfulán, *n. bona fortuna*, god Lykke.

Gæft, *f. idem*, *vid.* Giöft.

Gæftir, *f. pl. pellacia, tempestates piscaturæ aptissimæ*, Stilhed i Vejret, belejlig for Fiskeriet.

Gæfr, *mansvetus*, sagtmodig. 2) *mollis, ductilis*, bøjelig, blød.

Gægiz (at gægiaz), *latenter prospectare*, at kige hemmelig i eller efter noget.

Gægiur, *f. pl. clandestinus speculatus*, hemmelig Kigen. At standa á gægium, *speculari*, at staa og kige efter noget, uden at ville lade sig se.

Gægr, *m. dolus*, et Puds, Skjelmsstykke.

Gælur, *f. pl. blanditiæ rhitmicæ*, kjelne eller søvndyssende Sange. 2) *cantus nutricum*, Ammesluenynnen.

Gæli (at gæla), *exhilarare*, at smigre, opmuntre.

Gæra, *f. pellis villosa, sisyra*, et Faareskind med Ulden paa.

Gæru-skinn, *n. idem.*

Gær, *heri*, i gaar. I' gær-morgun, *heri mane*, i gaar Morges. I' gær-qvölld, *heri vesperi*, i gaar Aftes.

Gæs, *f. anser*, en Gaas. *vid.* gás.

Gæti (at gæta), *observare*, se efter, give Agt paa. Þess gætir, *in parulo est*, man kan mærke det.

Gætir, *m. custor*, en Vægter, Bevogter.

Gætilega, *prudenter, caute*, forsigtigen, med Agtsomhed.

Gætni, *f. observantia, observatio*, Agtsomhed.

Gætinn, *attentus, circumspectus*, agtsom.

Gætsla, *f. vid.* Gætni. 2) *tutela, curatura*, Bevogtning, Værgemaal.

Gætslumadr, *m. custos*, en Vogter. 2) *cura*

prudenti observandus, en som behøver nøje Tilsyn.

Gætti, *n. cardo januæ*, Dørarel.

Gættir, *f. pl. vid.* Gátt.

Gætur, *f. pl. cura, attentio*, Paapassenhed, Opmærksomhed, Agtsomhed.

H.

Há, *f. pellis, cutis, corium*, Hud, Skind. Hann var alldrej med hýrri há, *intra suam pellem nunqvam contentus erat*, han var færdig at gaa ud af sit gode Skind, ɔ: han var aldrig tilfreds.

Há, *f. gramen chordum serotinum*, Græs som vokser paa Engen efterat Græsset er bleven afslaaet, Efterslets Græs. At slá hána, *secilere prata*, at slaa Græsset anden Gang.

Há-alldradr, *decrepitus senex*, meget gammel.

Háband, *n. vinculum, nervos poplitis adstringens*, etslags Tøjrebaand, som bindes fast om Haserne.

Hábeinn, *longipes*, langbenet.

Hábeinóttr, *idem*.

Hábendi (at hábenda), *constringere nervos poplitis, ut oves, usu pedis fere amisso, aufugere neqveant*, at tøjre Faarene med Baand om Haserne, at de ei kan løbe bort.

Hábord, *n. mensa suprema*, det fornemste Bord i Salen ved et Gjæstebud. Hann á ecki uppá hábordi, *inter honoratiores non habetur*, han er i ringe Agtelse.

Hábordr, *f. pl. foramina pro remis in pristi*, Huller til Aarene i en Gallej, eller en stor Baad. *ab.* hár *v.* háir & bora.

Hábrók, *f. galina*, Buffer, som gaa højt op.

Hád, *n. simulata laus, irrisio*, Spot, Ironi.

Hadda, *f. manubrium, v. ansa lebetis*, Haandsfang eller Øre paa en Kjedel. 2) *unda maris*, en Bølge.

Haddr, *m. flos campi*, Markblomster. 2) *peplum Vestæ aureum*, Vestas Gyldenstykkes Kappe, Klædebon. 3) *crines & in spec mulierum*, Haar, især Fruentimmers. 4) *quodcunqve ornamentum aureum*, enhver forgyldt eller gylden Prydelse.

Hádegi, *n. lux meridiana*, Middag. 2) *spec. scriptorum meridies*, Klokken 12 om Middagen.

Hádfullr, *irrisorius*, spodsk.

Hádfugl, *m. irrisor*, en Spotter, Spottefugl.

Hádgjarn *vid.* Hádfullr.

Hádúng, *f. contumelia*, Bespottelse.

Hádslegr, *ignominiosus*, haanlig, foragtelig. 2) *irrisorius*, spodsk.

Háduglegr, *idem*.

Hádyrdi, *n. pl. sannæ*, spottende Ord, Skamstikker.

Hádr, *commissus, factus*, fuldgjort, bragt til Ende. Hvar var bardaginn hádr, *ubi com-*

missum est prælium? hvor blev Slaget holdt? Ad vera ödrum hádr, *operam suam alicui debere, v. operæ reddendæ adstrictus esse*, være En tjenestepligtig.

Haf, *n. mare, æqvor*, Havet.

Haf, *n. elevatio*, Opløftelse. Haf á belg, *elevatio follis*, en Blæsebælgs Udspænding. Haf á vef, *elevatio filorum inferne in tela erecta*, Traadenes Højde nedenfra i verpendikulær Væv.

Hafandi, *habilis, utilis*, tjenlig, bekvem. I' húsi hafandi, *habilis domi*, en som man kan have i Huset.

Hafátt, *f. tempestas pelagica*, Vind fra Havsiden, Paalandsvind.

Hafdr, *habitus*, behandlet. 2) *pastus*, fødet, underholdt. Hann var vel hafdr, *bene pastus erat*, han blev holdt godt.

Haf frú, *f. syren*, en Havfru.

Haf-gall, *n. irina, meteoron aeris pelagici*, et regnbuefarvet Luftsyn paa Havet.

Hafgola, *f. ventus altanus, encolpias*, Storm fra Havkanten.

Haf-gufa, *f. vid.* Haf-frú.

Haf gýa, *f. idem.* Hafgýu-saungr, *cantus syrenum*, Havfrusang.

Hafinn, *sublatus, elevatus*, opløftet. Hafinn á krofs, *in crucem sublatus*, korsfæstet.

Haf-halld, *n. vid.* Höfölld, *v.* Háfholld á Háfr.

Hafís, *m. glacies pelagica, v. grönlandica*, Havis.

Haf-kóngr, *m. cochlea nobis maxima, turbo*, en Havsnegl.

Haflan *v.* Heflan, *f. inhibitio*, Vending (Søtermin).

Haflidr, *m. vid.* Hafli.

Hafli, *m. nom. pr. viri.* 2) *nauta*, en Sømand.

Hafmatr, *m. cibus omnis sorbilis, v. qvi ex cochlearibus sumitur, acratisma*, alle Slags Søbemad.

Hafna (at hafna), *recusare, abstinere, deserere*, undslaa sig for, holde sig fra. At hafna sig, *in portum se recipere*, gaa i Havn. At hafna bodi, *invitationem recusare*, afslaa et Tilbud. Nú hafnar jördin þér, *terra, v. prædium negat tibi fructum*, nu er Jorden eller Gaarden dig ugunstig. Vinirnir hafna hönum, *amici eum deserunt*, Vennerne skuffe eller forlade ham.

Hafnan, *f. abnegatio, denegatio*, Afslag, Afholdenhed.

Hafnarmynni, *n. catho*, Havnemunding.

Hafnar-rán, *injusta exclusio ex portu*, uretmæssig Havneran, ɔ: Udelukkelse af en Havn.

Hafnar-tollr, *portorium, it. adripagium*, Havnetold, Betaling for Brug af en Græsgang.

Hafnar-vadmál, *pannus utensilis, habilis, mediocri filo confectus*, grovt Vadmel til almindelig Brug.

Hafnaz (at hafnaz), *concipere foetum*, blive drægtig. Kýrnar hafnaz ei lengr, *vaccæ effætæ sunt*, Kjøerne have udbaaret.

Haframlega, *violenter*, voldelig, heftigen. *qs.* hamramlega.

Hafrót, *n. vid.* Sjóarrot. *R.*

Haf-rumba, *f. æstus pelagi grandior*, Havets Brusen, stærk Brænding. *vid.* rumba.

Hafrar, *m. pl. avena*, Havre.

Haf-ræna, *f. venti tropæi*, Havvinde.

Hafs-brún, *f. horizon marinus*, Havrand, Sø-horisont.

Haf-síld, *f. clupea, halex*, Havsild.

Haf-skip, *navis major, v. mercatoria*, et Skib.

Haf-svelgr, *m. vortex, evripus*, et Havsvælg, Malstrøm.

Haf-súla, *f. pelicanus maximus, albus non saccatus*, Pelikan, etslags store Søfugle. *vid.* súla.

Haft, *n. tricæ, nodus, retinaculum*, Hilde, Hæftelse.

Haf-tyrdill, *m. alca marina, sub dio cæcutiens*, en Havalke, Halkyon.

Háfr, *m. galeus (nobis) minimus, sqvalus vulgaris, acantias, spinax*, en Haj.

Háfr, *m. sagina, nassa, excipula*, Fiskeruse. Háfr í vef, *unum par filorum in liciis*, Syller i en Væv.

Háfr, *m. v.* hófr & reykháfr.

Háfur, *f. pl. donaria*, Liggendefæ.

Hafr, *m. caper, hircus*, Buk, Gjedebuk.

Hafr-hvalr, *m. delphin*, en Delfin, Springhval.

Haf-kicki, *n. genus qvoddam balænarum pingvissimum, corpore brevi, at crassissimo & rotundo*, en Art korte og rundagtige Hvalfiske. *â* köckr, *vid.* nordhvalr.

Hafr-staka, *f. pellis caprina*, et Gjedeskind. *â* stackr.

Haf-villa, *f. error devius navigantium*, Vildfarelse paa Havet.

Haf-þak, *n. glacies pelagica, continua*, vidtløftige Isflader paa Havet.

Haga (at haga), *concinnare, ordinare*, ordne, skikke, lave, sammenføje. Haga sér vel, *bene se gerere*, skikke sig vel. So hagar til, *ita se res habet*, saaledes hænger det sammen. Þad hagar mér vel, *expedit mihi*, det er mig til stor Nytte.

Hagagenginn, *pastu pastus*, fedet paa Græs. Hagagengid naut, *bos pascalis*, en Stud, der har gaaet paa Græs.

Hagall, *m. grando, floccus nivis*, Hagel. 2) *littera runica, forma sexangulari, ad similitudinem grandinis, v. asterisci*, et sekskantet Runebogstav i Ligning af et Hagel eller en Asterisk.

Haganlegr, *aptus, opportunus*, tilpas, bekvem.

Hagbardr, *m. telamon*, Kragsten. 2) *olim nom. pr. viri.*

Hagfelldr, *commodus*, bekvem.

Hagfæríngr, *m. agnus, â matre & lacte separatus, v. abactus, ovis delicula*, et Lam, der er skilt fra sin Moder.

Hagga (at hagga), *movere, dimovere*, at rokke en Ting, eller tage den bort af sit Sted.

Haggan, *f. parva motio*, Bevægelse; ubetydelig Forstyrring eller Flytning. *alias* höggun.

Hagi, *m. pascua, pascuum, ager pascuus*, Græsgang.

Haglendi, *n. idem.*

Haglda-braud, *n. scriblita, spira*, Kringle.

Hagleikr, *m. dexteritas, artificium*, Konst, Færdighed.

Hagleiks-madr, *artifex, opifex*, Kunstner, en duelig Haandarbeider (siges om Bygmester, Smed, Snedker, Tømmermand).

Hagl, *n. grando*, Hagel; *contractum pro* hagall. Nú er hagl, *grandinat*, det hagler. Nú haglar, *idem*.

Haglegr *vid.* Hagfelldr.

Hagmæli, *n. pl. verba lepida*, veltalende Ord.

Hagmæltr, *sermone lepidus*, veltalende. 2) *poeseos gnarus*, en heldig Rimer.

Hagnadr, *m. commodum, emolumentum*, Gavn, Nytte, Bekvemmelighed. 2) *prudentia oeconomica*, Forsynlighed, Oekonomi.

Hagnar (at hagna), *prodesse*, tjene, være til Nytte, gavne. Þad hagnar mér vel, *bene mihi prodest*, det nytter mig meget, det er ret bekvemt for mig.

Hagnýtinn, *minutias curans, res etiam vilissimas bene collocans*, en som samler paa, eller benytter sig af de ubetydeligste og ringeste Ting.

Hagordr, *disertus*, veltalende.

Hag-qvisti, *n. pascua herbis fruticantibus obsita*, Græsgang, hvor Lyng og Buskvekster gro.

Hag-qvæmni, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hag-qvæmlegr, *idem ac seqvens*.

Hagqvæmr, *opportunus*, bekvem, belejlig.

Hagrædi (at hagræda), *bene, apte ordinare, collocare, v. consulere*, ordne, sætte vel i Orden.

Hagrædi, *n. commoditas*, Bekvemhed.

Hagrædislega, *apte*, bekvemmeligen, passende.

Hagsamr, *commodus*, bekvem, nyttig.

Hagsamlegr, *idem*.

Hagsamlega, *commode*, bekvemt, tilpas.

Hagsemi, *f. commoditas*, Bekvemhed.

Hagsiáll, *bonus oeconomus*, forsynlig, god Husholder.

Hagsmunir, *m. pl. commodum*, Nytte, Fordel.

Hagspeki, *f. scientia oeconomica*, Kundskab om Husholdningen.

Hagstædr, *commodus*, bekvem, belejlig. 2) *temperatus*, maadelig, tilpas.

Hagsýnn, *prudens*, klog, fornuftig.

Hagsýni, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Hagr, *dexter, artificiosus*, konstig.

Hagtæri (at hagtæra), *bene dispensare*, anordne vel.

Hagr, *m. utilitas*, Gavn Nytte. 2) *conditio, sors*, Forfatning, Tilstand, Vilkaar. Miög géck saman hagr hanns, *res ejus arctabantur*, hans Forfatning blev slettere.

Hagvirkr, *habilis, dexter*, behændig, kunstig.

Hagþorn, *n. cornus*, Hagetorn, Korneltræ.

Háhyrníngr, *m. physeter, v. delphin maximus*, en Sprudthval, den største Art af Delphiner.

Hái (at há), *patrare, facere*, gjøre, sætte i Værk. At há bardaga, *prælium committere*, holde et Feldtslag.

Háir (at há), *cutem tentare*, angribe, skade Skindet.

Háir, *m. pl. scalmi*, Korbret, Rorpinde. *in singul.* hár *rarius*.

Haka, *f. mentum*, Hage.

Hak, *n. ansa rei*, Haandfang paa en Ting; *vid.* haki. 2) *inæqvalitas*, Ujævnhed.

Haka bredda, *f. barbitus*, *v. sambuca*, Lire, Hakkebræt.

Hákall, *m. carcharias*, *canis carcharias squalus*, *v. galeus major*, Havkalv.

Hákalla skúmr, *m. vid.* skúmr.

Hákalls-rudur, *f. pl. cartilago et alia rejectanea é carcharo*, Havkalve Brusk og andet saadan, som ingen skiøtter om. *vid.* rudur.

Haki, *m. extremitas alicujus rei*, det Yderste af en Ting. Hann vard á hakanum, *illi minima, v. iniqva sors cessit; pr. sedem incommodam & extremam nactus est*, ham tilfaldt den sletteste Lod, istedetfor: han fik den yderste og ubeqvemmeste Plads eller Sæde.

Haki, *m. uncus, qvo sera excipitur, dum clauditur*, Hage i en Laas.

Hacka (at hacka), *iterato nixu deglutire*, hakke, nedsluge med Anstrængelse.

Haklángr, *mento*, en som har lang Hage.

Hákr, *m. vir præceps*, *vehemens*, en ubesindig, hidsig og grov Mand.

Hákyrdi, *n. pl. procacitas verbalis*, uforskammede Ord.

Hala (at hala sig), *alios non interrupto ordine seqvi, pr. vulpium more in præcipitiis, continuatis caudis se erigere*, slutte sig til en Række efter Rævenes Maade, da de paa steile Steder hale sig op ved hinandens Hale.

Hala sig upp, *funium ope per prærupta eniti*, hale sig op paa et steilt Sted ved Hielp af et Tov.

Halakliptr hundr, *canis cui caudam furca premit*, en stumprumpet Hund. *á* klíp.

Halalángr, *prolixam habens caudam*, en som har lang Hale. *metaph. multis comitibus stipatus*, som har stort Følgeskab.

Halalaus, *excaudis*, uden Hale.

Halarófa, *f. cauda*, *uropygium*, *sacra spina*, Hale, Rumpe, det nederste Led eller Ben af Ryggraden.

Halarófu-hestr, *m. idem ac seqvens.*

Halarófu-stycki, *n. ima pars spinæ dorsalis cum cauda*, det nederste Rygled tilligemed Halen. *vulgo* halrófu stycki.

Hala-stiarna, *f. cometa*, *stella erratica*, *caudata*, Komet.

Háleikr, *m. excellentia*, Høihed. 2) *summitas* Toppen, det øverste.

Háleistr, *m. calceus laneus*, *totum tarsum ad talos tegens*, Halvstrømpe, Sok. *vid.* leistr.

Háleitr, *facie erecta*, som har opløftet Ansigt, ser op ad. 2) *sublimis*, *sanctus*, høi, hellig.

Háleitlegr, *idem.*

Háleitlega, *devoté*, *sancté*, høiligen, helligen.

Hálendi, *n. loca superiora*, *montana*, høitliggende Steder, Biergegne.

Hálfa, *f. pars altera dimidiata*, det halve; *vid.* álfa. Hálfumeira, *dimidio plus*, Halvparten mere.

Hálf-bródir, *m. frater uterinus*, Halvbroder.

Hálf-blindr, *cæculus*, Halvblind.

Hálf-gaman, *n. charientologia*, Halvspøg.

Hálf-gilldi, *n. dimidia pars pretii, pro damno*, det halve af en Tings Værdi.

Hálf-hríngr, *m. semicirculus*, Halvkreds.

Hálf-karra (at hálf-karra), *opus ad mediocritatem perficere*, halvgjøre. *pr. pectinare.*

Hálf-karradr, *imperfectus*, halvgjort.

Hálf-keypi, *n. pars dimidia pretii*, den halve Værdi.

Hálf-kosta, *mediocris*, maadelig.

Hálf-kyrkia, *f. capella, sacellum*, Kapel, Halvkirke.

Hálf kæríngr, *m. animus subiratus*, halv Vrede, Misfornøjelse. *á* kæri.

Hálflitr, *ex binis coloribus, æqvum referens*, farvet eller malet ved Blanding af tvende eller flere forskjellige Farver.

Hálfmörk, *f.* (at mælir), *semicotula, qvartarius*, et Pægelmaal, en Pægel.

Hálfmörk, *f.* (at vigt), *qvatuor unciæ*, otte Lod eller $\frac{1}{4}$ Pund, en Fjerding.

Hálfmörk, *f.* (verdaura), *bes unciæ argenteæ sive* 24 *ulnæ*, to Unser Sølv eller 24 Alen efter gammel islandsk Regning.

Hálfna (at hálfna), *dimidiare*, halvgjøre, være halvfærdig med en Forretning.

Hálfnadr, *dimidiatus*, halvgjort, halvfærdig.

Hálf-partr, *m. vid.* Hálfa.

Hálf-qvedinn, *non integro sensu*, utydelig, halvforstaaelig. Hálfqvedin ord, *verba cui plenus sensus deest*, Ord, som ingen fuldkommen Mening have.

Hálf-qvisti, *n. ramuli*, smaa Grene. At komaz ecki í hálfqvisti vid einn, *multis parasangis inferiorem esse*, staa langt tilbage for En.

Hálf-rétti, *n. dimidia mulcta, pro injuria personali*, halve Bøder for personlig Fornærmelse.

Hálfréttis-madr, *macula notatus, capite parum diminutus*, etslags mindre Mand, som kun har halv Rettighed mod en Dannemand.

Hálf-silki, *n. subsericum*, Halvsilke. Fat af hálfsilki, *vestis subserica*, et Klædningsstykke af Halvsilke.

Hálfsléttr dalr, *m. duella*, en halv Krone.

Hálf-systkyn, *n. pl. frater & soror, cui alteruter parentum communis est*, Halvsødskende.

Hálfsystkyn af födurnum, *ex patre, frater & soror*, Halvsødskende af en Fader. Af módurinni, *fratres & sorores uterini*, af en Moder.

Háif-tröll, *f. fere, v. semi-gigas*, Halvjætte.

Hálftrylltr, *tantum non omni humanitate exutus, semibrutalis*, halvvild, halvbrutal.

Hálfvaxinn, *puber*, halvvoksen.

Hálfvegis, *aliqvatenus*, nogenledes, tildels.

Hálfvirdi, *n. dimidium justi pretii*, den halve Værdi.

Hálfvisinn, *qvi hemiplegia laborat*, halvvissen, rørt af Slag.

Hálfvisnan, *f. hemiplagia*, Halvvisnen.

Hálfviti, *m. mente aliquatenus captus*, halvgal, ikke med fuld Forstand.

Hálfr, *dimidius, semis*, halv.

Hálfr annar, *sesqui, sesqui alter*, halvanden.

Hálfr ríkisdalr, *semiuncia, stater*, halv Rigsdaler. (R O.)

Hálfyrdi, *n. pl. vox semiplena*, halvt Ord.

Hali, *m. cauda*, Hale, Rumpe, Stjert. 2) *continua series*, sammenhængende Rad, Geled. Hann hefr lausum hala at veifa, *sui juris est, pro familia non est sollicitus*, han er sin egen Herre, har ingen flere at sørge for.

Hálka, *f. lubricum, lubricitas*, Glathed, Slibrighed.

Háll, *lubricus*, glat, slibrig.

Halla (at halla), *inclinare aliqvid*, helde, sætte noget saaledes at det helder.

Hallandi, *m. devexitas, clivus*, nedgaaende Skraahed.

Hallar (at halla), *vergere*, helde, lakke. Hallar út degi, *dies in vesperam vergit*, Dagen lakker mod Aften.

Hallaz (at hallaz), *vergere, inclinare in aliqvid*, helde.

Halld, *n. custodia*, Bevogtning, Fængsel. 2) *tutamen*, Beskjermelse. 3) *victus, v. usus*, Underholdning, Forsørgelse. Hann var þar í höftum og halldi, *ibi in vinculis & custodia tenebatur*, han sad der i Baand og Fængsel. Hann tók manninn til hallds og trausts, *in fidem et potestatem suam virum recepit*, han paatog sig at staa Manden bi med Raad og Daad. Hann var þar í gódu halldi, *bene tractabatur*, der havde han gode Dage. Þad kom mér at gódu halldi, *bene mihi usui fuit*, det var mig til stor Nytte.

Halld, *n. opinio*, Tanke, Mening. 2) *retinaculum*, Baand som man binder noget op med. Eftir mínu halldi, *mea opinione*, efter mine Tanker. Hann hefr hitann í halldinu, *timor eum retinet, periculum opinatur adesse*, Frygt holder ham tilbage, han mener der er stor Fare paa Færde.

Halld, *n. ansa vasis*, Hank, Øre.

Hallda, *f. idem.*

Halldfæri, *n. funis piscatorum, qvem manu reciprocant*, Fiskeline til at angle med.

Halldin-ordr, *fidus promissis*, ordholden.

Halldinnyrdi, *n. pl. continentia oris*, Taushed. 2) *fides promissorum*, Ordholdenhed.

Hallmæli (at hallmæla), *criminari*, laste, dadle.

Halldsamr, *constans*, varig, adstadig. Á því fé vard hönum ecki halldsamt, *opes istæ illi caducæ & fugitivæ erant*, det Gods kunde han ikke holde paa; der var ingen Drøjelse i de Penge.

Halloka, *o. subjugatus, sub jugum missus*, overvunden, undertvunget, forkuet. Oft hefnir sá er halloka verdr, *sæpe victus ulciscitur*, ofte hævner den Undertrykte sig. *á* hallr & ok, *qs.* hallaz á hann okid.

Hall-leitr, *obstipus*, kroghalset, en som vender Ansigtet til den ene Side. *alias* hallfleytr.

Hall-lendi, *n. vid.* Hallandi.

Hallqvæmr, *commodus*, bekvem, tilpas. *alias* haldqvæmr.

Hallqvæmd, *f. commoditas*, Bekvemhed.

Hallqvæmni *v.* Hallqvæmi, *f. idem.*

Halltra (at halltra), *claudicare*, halte, hinke.

Halltran, *f. claudicatio*, Halten, Hinken.

Halltr, *claudus*, halt, lam.

Hallr, *m. proclivitas*, heldende. Þángat vill hver hníga, sem hallr er, *omne grave tendit deorsum*, didhen vil enhver falde hvor han helder til.

Hallr, *inclinatus*, *it. proclivis*, nedheldende, skraa, *it.* tilbøjelig. Hallr (ad einum), *favens*, *proclivis in aliqvem*, bevaagen. Hann steig höllum fæti, *exteriore margine tarsi leve pressit vestigium*, han satte Foden let ned paa skraa. At fara höllum fæti fyrir ödrum, *necessitatem cedendi habere*, have nødigt at give efter for en anden.

Hallr, *m. lapis*, *spec. silex*, Steen, især Flintesteen. At piacka í hallinn, *ignem é silice excutere*, slaa Ild af en Steen.

Hallr, *m. idem.* 2) *nom. pr. et inde plura nomina pr.* Hallbiörn, Halldór, Hallfrídur &c, en Mands Egennavn.

Hallæri, *n. difficultas annonæ*, Uaar, dyr Tid.

Hálm-dýna, *f. storea*, *teges*, *fissura*, Halmdyne.

Hálmr, *m. stipula*, *culmus*, Halm.

Hálm-þak, *n. culmen*, Halmtag.

Hálmþústr, *m. manipulus straminis*, Halmknippe.

Hálna (at hálna, *v.* hálkna), *lubricari*, blive glat. Nú hálnar, *jam lubricatur*, nu bliver det glat.

Háls, *m. collum*, Hals. 2) *monticulus oblongus*, et Bjerg af lang Skikkelse. 3) *prora navis*, Forstavn af et Fartøj, Pligten. 4) *pes veli anterior*, forreste Sejl-Skjød. 5) *idem ac* kémpu-rúm. Hann réri í hálsi, *primi á prora interscalmii remex erat*, han roede ved det forreste Rorbrædt eller Rorpind.

Háls, *m. vir fortis*, *pr. animo & corpore erectus*, *v. elatus*, en kjek Mand, især det for modig og rank af Væxt. Bid ég ydr, gódir hálsar, at þér leggit til, hvad rádlegast þykir, *rogo vos, viri animosi, conferte in medium, qvod consultissimum videtur*, jeg beder Eder, gode Mænd! at I fremsige hvad I holde for raadeligst.

Hálsa (at hálsa), *corripere vela*, reve Sejlene. 2) *errando vacillare á linea*, fare skjævt. 3) *amplecti*, omfavne.

Hálsan, *f. corrugatio veli*, *qva cursus temperat*, Reven i Sejlene, hvorved Farten tager af.

Háls-bein, *n. claves*, *claviculæ*, Halsbeen. *vid.* vidbein.

Háls-biörg, *f. collare loricarum*, *v. ferreum*, den Del af et Harnisk som beskjermer Halsen.

HálsLólga, *f. struma*, *scrofula*, Kroe, Hævelse og Opsvolmen i Halsen.

Háls-fáng, *n. amplexus colli*, Omfavnelse, ved at kaste Armene om en andens Hals.

Háls-höggva (at háls-höggva), *decollare*, halshugge.

Háls-lédia, *f. monile, torques*, Halskiede.

Háls-klútr, *m. focale linteum*, Halsto klæde.

Háls-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, glandulæ colli*, Halskiertler.

Háls-kyrtla-bólga, *f. panus*, en Hævelse i Halsen.

Háls-mál, *n. foramen superne vestis, pro exserendo capite*, den Kant af Klæderne, der ligger omkring Halsen.

Háls-mein, *n. angina*, Halsbylde.

Háls-rígr, *m. tetanus*, Stivhed i Halsmusklerne. 2) *opisthonus*, en Sygdom, hvorved Ryggraden bliver skiev.

Háls-trefill, *m. vid.* Hálsklútr.

Háls-stýfr, *tetanicus*, plaget med Stivhed i Halsen.

Hálærdr, *eruditissimus*, høilærd.

Halr, *m. vir liber & liberalis*, en Ædling, fri og ædelmodig Mand. Halr er heima hver, *pater familias facile domi imperat*, enhver er Herre i sit eget Huus.

Hamall, *m. aries, balista, tormentum murale, cuneus*, en Murbrækker. *â germ.* hammel *vervex*.

Hamall, *cuneiformis*, kiledannet. At fylkia hamallt, *aciem cuneiformem, v. malleatam instruere*, opstille en kileformet Slagtorden.

Hamar, *m. malleus, tudes*, Hammer. 2) *saxum, rupes, rupinæ*, en stor og steil Klippe.

Hamarlá, *scoria ferri*, Sinner, Hammerslag, Skovre.

Hamar-munni, *m. os, v. rostrum mallei*, Hovedet paa en Hammer.

Hamars-högg, *n. ictus mallei*, Slag med en Hammer.

Hamar-skalli, *m. caput mallei*, det tykkeste af en Hammer.

Hamar-skúti, *m. prominentia rupis*, en fremhangende Klint.

Hama-skipti, *n. pl. metemsomatosis, v. transcorporatio*, Omskabelse eller Forvandling i andre Dyrs Skikkelse. 2) *vernatio serpentum*, Slangens Ombyttelse af Haar.

Hamaz (at hamaz), *furere, furiis agitari*, rase, 2) *transformari*, omskabes, faa en anden Skikkelse. At hamaz á einum, *insanire in aliquem*, rase mod En.

Hamdir, *m. nom. pr. viri.* 2) *indusiatus, v. potius loricatus*, klædt i en Særk eller Harnisk. *germ.* hembd, *indusium v. thorax hamatus*.

Hámeri v. Hámær, *f. lamia, squalus galeus, v. mustelus lævis*, Haabrand (en Fisk). *á* hár v. háir.

Hamfarir, *f. pl. volatus, v. grassatio in adscititia forma, extra proprium pellem*, Flyven eller Omfaren i en fremmed Skikkelse. 2) *transformatio*, Omskabelse. *á* hamr & fer.

Hamhleypa, *f. lamia, quæ in varias formas se mutare & transformare potest*, en Trold som kan paatage sig alle Slags Skikkelser. *á* hamr & hleyp.

Hami (at hama), *de equis dicitur ubi posteriora tempestatibus obvertunt*, bruges om Heste naar de vende Rumpen mod Uvejr.

Hamíngia, *f. felicitas*, Lyksalighed, Held.

Hamíngiusamr, *felix*, lykkelig, heldig.

Hamíngiusamlega, *feliciter*, lykkeligen.

Hamla, *f. medium scalmi*, det midterste af et Norbrædt.

Hamla, *f. catena*, *v. vinculum qvo remus ad scalmum alligatur, ne vacillet retro*, et Baand, hvormed man binder Aaren til Norpinden for at den ikke skal rokkes af sit Sted. Hömluband, *n. idem.* At láta dragaz úr hömlum, *tardare*, opsætte, forhale. At láta síga ur hömlum, *idem.*

Hamla (at hamla), *navim remis inhibere*, holde et Fartøj tilbage med Aarerne. 2) *cohibere, impedire*, hindre, forhale.

Hamladr, *impeditus*, forhindret. 2) *vincalis v. vulneribus inhabilis factus sui juris prosequendi*, som ved Fængsel eller Kvæstelse er sat ud af Stand til at kunde paatale sin Ret.

Hamlan, *f. inhibitio*, et Fartøjs Tilbageholden.

Hamledr, *n. corium é lumbis eqvorum, v. boum tergus (oris)*, Læder af Hestes eller Oxsers Lænder.

Hamóda, *impotenti percitus affectu*, oprørt af en uregjerlig Lidenskab. 2) *furens, insaniens*, rasende gal. *á* ódr.

Hamóra, *insanus*, gal, ustyrlig. *á* ær.

Hamóra, *furenter*, i Galskab og Raseri.

Hampa (at hampa), *manibus volvere, terere*, kaste noget hid og did mellem Hænderne.

Hamrá, *f. qs.* hamró, *securitas*, Tryghed, Sorgløshed. Hann var lengi í hamrá um Þad, *diu de hac re securus hæsit*, for den Ting var han længe ubekymret.

Hamrád, *n. pl. dubium & superficiale consilium*, Tvivlraadighed. Hann var í hamrádum, *inops boni consilii erat*, han var tvivlraadig.

Hamradr, *malleatus, tunsus*, hamret. Þad var allt hállt og hamrad, *lævigatum et malleatum erat, de fabrica dicitur, cujus rudissima pars tantum absoluta est*, det var alt glattet og hamret.

Hamramr, *immani, v. brutali robore pollens*, overordentlig stærk (af Legemskræfter).

Hamra-tröll, *n. gigas saxicola*, Jætte der boer i Klippehuler, en Bjergtrold.

Hamremi, *f. robur inusitatum*, overordentlig Styrke.

Hams, *m. cutis*, Ham, Hud. 2) *systema nervosum corporis*, Legemets Nervesystem. 3) *aspectus exterior*, udvortes Udseende. Hann var Þá í gódum hamsi, *evexia fruebatur, cuticulam bene curatam habuit*, han var da i god Lune; han befandt sig ret vel. Hönum var kalt í hamsi, *tremuit frigore*, han frøs, var næsten forkommet af Kulde.

Hamsar, *m. pl. fraces adipis, v. folliculi*, Græver af smeltet Talg eller Spæk.

Hamsillr, *pallescens, it. tetricus*, en som har gusten eller styggt Udseende, *it.* stræng, knarvuren.

Hamslaus, *macer, tetricus*, maver, surseende, udtæret. 2) *trux, ira æstuans*, grüelig, rasende.

Hamstola, *fanaticus, furens*, gal, rasende.

Hamr, *m. exuviæ, cutis*, Hud, Ham, Balg. Fugla-hamir, *exuviæ volucrum*, Fugleskind.

Hámús, *f. chimera monstrosa*, en opdigtet, vidunderlig Mus.

Hámæli, *n. pl. clamor*, Raab, Skrig. 2) *fama divulgata*, udspredt Rygte. Flest lágmæli komaz í hámæli, *pleraqve arcana sensim innotescunt*, de fleste Hemmeligheder blive Gjenstand for Folkesnak.

Hámæltr, *sonorus*, højtalende, som har lydelig eller stark Rest.

Hana, *en, ecce*, se, se der. Hana nú, *idem*.

Hand *f. vid.* Hönd.

Handa, *pro*, for. Til handa, *in manus, v. usum*, til ens Brug eller Nytte. Útvegadu þad handa mér, *impetra pro me*, skaf mig den Ting.

Handa-band, *n. stipulatio manualis*, Haandtag, Tilsagn med Haand og Mund.

Handa-burdr, *m. motus manuum*, Hændernes Bevægelse. Hann hefr seinann handaburd, *manu tardus est*, han er sendrægtig i sit Arbejde.

Handafli, *m. robur manuum*, Styrke i Hænderne. 2) *manu acqvisitæ facultates*, Formue, som man har forskaffet sig ved sit Haandarbejde.

Handan frá, *huc, trans v. per*, hertil, herhid, overfra, henover.

Handan at, *trans, ultra, illuc*, over fra den anden Side, herovertil.

Handan til, *trans, ultra*, paa hin Side.

Handarbak, *n. dorsum manus, metacarpus exterior*, den udvendige Haand (modsat af Luen i Haanden).

Handar-gagn, *n. oppositus usus manuum*, hvad som man har nødigt at have ved Haanden. Hann tekr margt til handargagns, *manibus ad multa commode utitur*, han gjør mange Ting nyttige ved sit Haandarbejde. Byrdíngar vóru ecki handargagni fyrir Xerxem, *naves onerariæ in usum Xerxis non erant ad manus*, Xerkses havde ingen Lastdragere ved Haanden.

Handar görfi, *n. qvicqvid manui inservit qvotidie, ad proprios usus*, hvadhelst som tjener til daglig Brug.

Handar-halld, *n. ansa*, Haandfang, Haandgreb.

Handar-hóf, *n. incerta v. fortuita mensura*, Maal eller Uddeling paa et Slumpetræf. At handar-hófi, *per numerum rotundum v. amussi alba*, paa en Slump, uden at give nøje Agt paa Tal eller Godhed.

Handar-jadar, *m. margo carpi inferior*, Kanten af Haanden eller den underste Del. 2) *circuitus volæ*, Omkredsen af den flade Haand. 3) *tutela, it. hypothenar*, Beskjærmelse, *it.* Nærhed. Lengi bió þad fátæka fólk undir handarjadri Mödruvellinga *pauper illa familia diu latuit sub tutela Mödruvellensium*, de fattige Folk vare længe under Mødruvellingernes særdeles Beskyttelse.

Handarjárn, *n. pl. manicæ ferreæ*, Haandjærn.

Handar-línur, *f. pl. incisuræ manuum*, Linier eller naturlige Indsnit i Hænderne.

Handar-línu list, *f. chiromantia*, Spaadomskunst af Hændernes Dannelse.

Handar-vani, *mancus, unimanus*, som ikkun har en Haand.

Handar-veif, *n. minima motio, v. elevatio manus*, Haandens Opløftelse, Vink med Haanden. I' einu handarveifi, *uno momento*, i et Øieblik.

Handar-vik, *n. nutus manus, leve opus*, et ubetydeligt Arbejde.

Handaskil, *n. pl. discrimen unius manus ab altera*, Adskillelse eller Mellemrum mellem Hænderne.

Handaskol, *n. inanis risus manuum, tricæ*, unyttige Gebærder med Hænderne. Pad vard allt at handa-skoli, *in risum inanem desiit*, det blev alt til unyttige Fagter. *alias* handa skvol.

Handa-skömm, *f. dedecus manuum*, et Arbejde, som gjør Mesteren Vanære.

Handa-tiltekt, *f. modus agendi*, Hændernes Bevægelse ved et Arbejde.

Handa-veiki, *f. chiragra*, Gigt eller Værk i Hænderne.

Handaverk, *n. pl. opus manuum, opificium*, Haandarbejde.

Handavinna, *f. opus sedentarium*, siddendes Arbeide.

Handbendi, *n. res manui adhærens*, en Ting, som hænger ved Hænderne. Hann er pitt handbendi, *tibi curæ est*, du maa sørge for ham.

Handbiörg, *f victus propriis manibus acquisitus*, Næring, som man skaffer sig ved sit Haandarbejde. Handbiargar madr, *proletarius, mercenarius*, Daglønner, som arbejder for sin Næring. Handbiargar-ómagi, *pupillus, v. invalidus mercenario labore sustentandus*, en Vanfør, som ikke kan erhverve sig selv sit Brød, men maa underholdes af andre.

Handbók, *f. manuale, enchiridion, it. adversaria*, Haandbog, *it.* Klakkebog.

Handbær, *ad manus, in promtu*, som er ved Haanden, paa rede Hænder. 2) *portatilis*, som kan bæres. Hann hefr ecki handbæra penínga, *nummos ad manus non habet*, han har ikke Penge ved Haanden.

Hand-dúkr, *m. mantile, chiromactrum*, Haandklæde.

Handfáng, *n. capulus, manubrium*, Haandfang, Skaf. 2) *palma, mensura palmaris*, en Haandsbred, Maal som kan omfattes med Haanden. Siö handföng, *septem palmæ*, syv Haandsbredder.

Handfastr, *manu fortis*, haandfast. 2) *solidus*, hel, massiv.

Handfarinn, *attrectatus*, vedrørt (med Hænderne).

Handfer (at handfara), *manu attrectare*, røre ved, føle paa (med Hænderne).

Handfesti (at handfesta), *manu stipulari*, love med Haand og Mund.

Handfesti, *f. funis prominentiæ rupis alligatus per qvem auceps se dimittit*, et Tov, fastbundet til en udhængende Klippespidse, hvorved Islænderne nedhale sig for at kunne dræbe Søfugle, som have deres Reder i steile Klinte, eller for at tage deres Æg.

Handfesting, *f. stipulatio*, Løfte med Haand og Mund.

Handfestur, *f. lorum simplex manuale demissorium, per prærupta*, et Haandreb som nedlades fra en steil Klippe for at holde sig fast med.

Handfliótr *vid.* Handfymr.

Handfylli, *f. manipulus*, Haandfuld.

Handfymi, *f. agilitas*, Behændighed, Smidighed.

Handfymr, *manu promtus*, behændig.

Handgenginn, *familiaris*, fortrolig. Handgengnir menn, *satellites regii*, Mænd af Kongens Livvagt. *vid.* hirdmenn.

Handgódr, *manu fortis*, *v. tenax*, haandfast eller fastholden.

Handgrip, *n. ansa*, Haandgreb, Hank. 2) *applicatio manus*, Greb med Haanden.

Handhafi, *m. possessor*, Ejer, Ihændehaver. Hann er handhafi þess hríngs, *annulum possidet*, han ejer den Ring.

Handhalltr, *manu æger*, som har daarlig Haand.

Handhef (at handhefja), *juvare*, afhjelpe, haandhæve. Gud vill sialfr handhefia kóng þann, og uppgáng hanns, *ipse deus regem istum, et ejus progressum vult juvare*, Gud selv vil ophjelpe den Konge, ophøje den Konge.

Handhöfn, *f. vid.* Handargérfi.

Handhögg (at handhöggva), *manu truncare*, haandhugge (hugge Haanden af en).

Handhöggvinn, *manu truncatus*, En som ved et Hug har mistet Haanden.

Handki, *m. funiculus*, en liden Snor eller Stroppe, en Merling. *vid.* hánki.

Handklædi, *m. mantile, manutergium*, Haandklæde.

Handkrykr, *m. ala, axilla*, Armhul. *á* krókr.

Handkryka-fýla, *f. hircus, fætor sub alis*, ram Stank eller Lugt af Svede fra Armhullerne.

Handkryka-hár, *n. pili subalares*, Haar som vokse i Armhullene.

Handlag, *n. vid.* Handaband.

Handlama *vid.* Handhalltr.

Handlás, *m. funis simplex in altera manu aucupis*, et enkelt Tov, som Fuglefængerne holde i den ene Haand. *v.* handfesti.

Handlaug, *f. lotio manuum*, Haandtvæt. 2) *malluvium*, et Vaskerfad.

Handlegging, *f. sponsalia de futuro*, Trolovelse.

Handlegg (at handleggia), *sponsalia de futuro procurare*, at troloves (ved at give hinanden Haand).

Handleggr, *m. ulna, cubitus*, Arm.

Handleggia raun, *f. tentatio virium cubiti*, Arbejde, som svækker Armene.

Handlida verkr, *m. chiragra, arthritis manuum*, Gigt i Haandledene.

Handlín, *n. mantile, mappula*, fint Haandklæde, Serviet.

Handmylna, *f. mola manuaria versatilis, trusatilis*, Haandkværn.

Handódr, *manuum incontinens*, en som rører ved alle Ting som han ser. 2) *furax*, tyvagtig.

Handqvörn, *f. idem.*

Handöxi, *f. ascia, securis manuaria*, Haandøkse.

Handradi, *m. loculus familiaris*, Leddike. Þad er ecki í handrada hiá hönum, *non est in loculis ejus, v. ei ad manus*, det er ikke i hans Leddike, han har det ikke ved Haanden.

Handremi, *f. fortitudo manuum*, Haandstyrke.

Handramr, *manu fortis*, haandfast, stærk i Hænder.

Handrán, *n. rapina é manibus alicujus*, Haandran.

Handsal, *n. stipulatio manufacta*, Løfte ved Haandtag.

Handsal, *n. annulus signatorius*, Signetring. Gullid var heillt, enn handsalid var nockud, lest, *annulus (aureus) integer erat, at pala erat aliqvid læsa*, Guldet (ɔ: Ringen) var helt, men Pallen noget beskadiget.

Handsala (at handsala), *fidem dextra stipulari*, love med Haandtag.

Handsals-stadir, *m. pl. systema civitatum, in securitatem mercaturæ*, Hansestæder. *vulgo*: hansa- *v.* hænsa-stadir.

Handsama (at handsama), *manu arripere*, gribe med Haanden, tage fat paa.

Handseinn, *manu tardus*, sendrægtig, ubehændig.

Handsel (at handselia), *tradere, in alium conferre*, afhænde, overgive til en anden.

Handselldr, *traditus, in alium collatus*, afhændet, overgivet.

Handski, *m. chirotheca*, Handske.

Handskiól, *n. idem.*

Handskór, *m. idem.*

Handskrifari, *m. amanuensis, ab epistolis.* Haandskriver, Sekretær.

Handskrift, *f. chirographum, syngrapha, cautio chirographica*, Haandskrift.

Handsög, *f. lupus*, en liden Sav.

Handspík, *f. batillus manuarius*, Haandspig.

Handsteinn, *m. lapis missilis manipularis*, Steen at kaste med.

Handstika (at handstika sig), *ope funis manibus emetiri summum rupis*, hidse sig op paa en steil Klippe ved Hielp af et Tov.

Handstrýkia (at handstrýkia), *idem.* á strýk.

Handtak, *n. apprehensio manus*, Griben til noget. *vulgo: opus, uno momento absolutum*, et Arbeide, som man kan gjøre i en Hast.

Handtéra (at handtéra), *tractare*, haandtere.

Handtígill, *m. zona, v. corrigia manuaria vestium, & aliarum rerum*, Bælte eller Remmer paa Klæder og andre Ting. Hann er sléttr sem handtígill, *lævis est ut zona vestium*, han er jævn som en glattet Rem.

Handtök, *n. pl. vid.* Handaband.

Handveg (at handvega), *manu trutinare*, veje i Haanden.

Handvegr, *m. commissura thoracis & manicæ in veste*, de Kanter af et Livstykke, som Ærmet syes til.

Handverk, *n. opificium, ars manuaria*, Haandværk.

Handverks-fólk, *n. operæ*, Haandværksfolk.

Handverks-madr, *opifex, mechanicus*, Haandværksmand.

Handverksbródir, *homotechnus*, Haandværksbroder.

Handverks-kunstir, *artes mechanicæ*, Haandarbejder, Kunster.

Handvís, *ad manum, in promtu*, værende ved Haanden.

Handvolka (at handvolka), *manu volvere*, have mellem Hænderne.

Handvopn, *n. pl. arma manuaria*, Vaaben, som kan bæres.

Handvömm, *f. securæ manus vitium, neglectæ rei culpa*, slet Arbejde.

Handyrdir, *f. pl. artes mulierum sedentariæ*, Fruentimmernetheder.

Handædi, *n. intemperies manuum*, Fremfusenhed, Lyst til at røre ved alt hvad man ser.

Hángandi, *pendens, pensilis*, hængende.

Hángi (at hánga), *pendere, hærere*, hænge. At hánga yfir, *imminere*, hænge over, være for Haanden. Sverdit héck, *v.* hángdi á veikum þrædi, *gladius tenui filo pendebat*, Sværdet hængte paa en svag Traad.

Hánginn, *pendulus* hængende. Hángid kiöt, *caro infumata*, røget Kød.

Hángi, *m. corpus humanum patibulo suspensum*, Menneskelegeme ophængt i en Galge.

Hángr, *m. idem.*

Hánga-god, *n. Odinus, qvia corporibus suspensorum ad necromantiam usus est*, Odin, som spaaede af hængte Kroppe.

Hángr, *m. salmo mas, rostro inferiore adunco*, Hanlaks med krum Snabel. 2) Hángr í máli, *suspicio*, Mistanke. 3) Hángr í tré, *vid.* tregi.

Hángsa (at hángsa), *morari, sibi deesse*, tøve, være dorsk.

Hani, *m. gallus gallinaceus*, en Hane. 2) *epistomium*, Hane i en Tønde eller Kar. 3) *villus oblongus lanæ*, en Uldlot. 4) Hani í bissulás, *draco*, Hane paa en Bøsselaas. At gala sem hani, *gallulare*, gale som en Hane.

Hana-gal, *gallicinium*, Hanegal.

Hana-kambr, *m. crista*, Hanekam.

Hana skégg, *n. palea*, Haneskjæg.

Hánki, *m. funiculus*, Rem. *vid.* fetill.

Hánka (at hánka), *traducto funiculo tenere*, stikke en Traad eller Merling igjennem noget (bruges især om etslags Kur paa Heste). 2) *in suas partes trahere, v. inescare*, faa paa sit Parti, forlokke.

Hann, hún, þat, *ille, illa, illud*, han, hun, det

Hanpr, *m. cannabis*, Hamp.

Hanp-akr, *cannabetum*, Hampager.

Hanp-strengr, *cannabinus funis*, Hamptov.

Hanpverks madr, *restio*, Rebslager.

Hanp-verk, *opificium*, *cannabium*, Hampværk.

Happ, *n. bona sors*, *v. fortuna inopinata*, god Skjæbne eller uventet Lykke. Oft kémr óveidnum happ, *grata superveniet quæ non sperabitur hora*, en slet Fisker gjør ofte lykkelige Træk, ɔ: Lykken kommer ofte uventet.

Happa-fengr, *m. res fortunate acqvisita*, en Ting man har faaet af særdeles Held.

Happafenginn, *fortunatus*, heldig, lykkelig.

Happafundr, *m. res inventa*, *qvæ inventorem fortunatum facit*, en opdaget Ting, der gjør Finderen lykkelig.

Happsamr, *in acqvirendo fortunatus*, heldig.

Hapt *vid.* Haft.

Hapur-task, *n. scruta frivola*, ringe Boskab, Rips Raps.

Hár, *celsus*, *sublimis*, *it. procerus*, høj, *it.* høj af Vækst.

Hár, *n. crinis*, Haar.

Hára-biartur, *albus crines*, som har lyse Haar.

Háraddadr, *voce sonorus*, højrøstet, en som har stærk Stemme.

Hárbrúda, *f. mulier pulchricoma*, et Fruentimmer som har smukt Haar. 2) *dryas*, en islandsk Fjeldplante, hvis Blade bruges som Te, ellers kaldet Holtasóley.

Hardángr, *m. locus famis & penuriæ*, et Sted, hvor der er Hungersnød og Mangel.

Hardbaks-hestr, *torturæ genus*, Træhest, (en Art Pinebænk). 2) *mala crux*, Pine, Plage.

Hardbrióstadr, *corde durus*, *immitis*, *trux*, ubarmhjertig, grusom.

Hardbrysti, *n. durities cordis*, Haardhjertighed.

Hardbýll, *in domesticos triparcus*, sparsom eller karrig Husholder.

Hard-drægr, *avarus*, gjerrig.

Hardeygdr, *flammantibus oculis*, *v. feris*, som har gnistrende eller gruelige Øjne.

Hardfengi, *n. fortitudo*, *virtus militaris*, Mandighed, Kjekhed, Tapperhed.

Hardfengr, *strenuus*, *manu fortis*, tapper, haandfast.

Hardgédi, *n. severitas*, Strænghed, Alvorlighed.

Hardgédia, *durus*, *asper ingenio*, stræng, haard i Sindet.

Hardgör, *vid.* Handfengr.

Hardgreipr, *apprehensu fortis*, som griber stærkt til.

Hardhnackadr, *duræ cervicis*, haardnakket.

Hardindi, *n. pl. severitas*, *summum jus*, Strænghed, Retfærdigheds Haandhævelse uden Naade.

Hardindi, *n. pl. caritas annonæ & asperitas cæli*, *v. qvicqvid aggravat sortem hominum*, dyr Tid, haardt Vejr, og hvad der gjør Livet besværligt.

Hardlegr, *severus*, haard.

Hardleikni, *f. lusus ferox*, *immitis*, Ondskab i Leg.

Hardleikinn, *lusu ferox*, *v. sævus*, haard og ond at lege med.

Hardlega, *fortiter*, mandigen, brabeligen. 2) *duriter*, *stricte*, haardt, strængeligen.

Hardleitr, *vultu severus*, af bistert Aasyn.

Hardla *pro* Hardlega, *fortiter*, mandigen. 2) *valde*, *admodum*, meget, stærkt, overmaade.

Hardlyndi, *n. asperitas ingenii*, haardt Sindelag.

Hardlyndr, *durus*, *severus*, haard, streng.

Hardmannlega, *fortiter*, mandhaftigen.

Hardmúladr, *duri oris*, grov i sin Tale. 2) *eloqvens*, veltalende.

Hardmæltr, *voce severus*, haardtalende, som har eftertrykkelig Stemme.

Hardneskia, *f. cataphracta*, Harnisk.

Hardna (at hardna), *indurescere*, *occallescere*, hærdes, blive haard. 2) *vires sumere*, *adolescere*, komme til Kræfter, blive fuldvoksen.

Hardnadr, *induratus*, hærdet. 2) *adultus*, fuldvoksen.

Hardrádr, *severus*, streng, haard.

Hardrétti, *n. dura tractatio*, haard Medfart. 2) *fames*, Hunger.

Hardrædi, *n. severitas*, Alvorlighed, Strenghed. 2) *facinus difficile*, besværligt Foretagende eller Gjerning.

Hardsinna *vid.* Hardlyndr.

Hardsinnadr, *idem.*

Hardsnúinn, *durus*, *ferox*, *acris animi*, stiv, streng, ond at komme til rette med. Hardsnúinn strengr, *funis bene tortus*, haardt snoet Tov.

Hardskeyttr, *acer animo & viribus*, rask af Sind og Legeme.

Hardspori, *m. callis lubricus induratæ nivis*, haardtraadt Sne.

Hardsperra, *f. contractio musculorum*, *post nimiam extensionem*, Stivhed i Musklerne, efter megen Anstrængelse.

Hardsóktr, *difficilis oppugnatu*, *ascensu*, *v. impetratu*, vanskelig at overvinde eller erholde.

Hardsvíradr, *duræ cervicis*, stivhalset. 2) *obstinax*, *refractarius*, halsstarrig, egensindig.

Hardsvíruglega, *contumaciter*, haardnakket.

Hardsýlldr, *glacie constrictus*, stivfrossen. 2) *sævus*, *trux*, gruelig, grumtseende.

Hardúdugr, *truculentus*, grum.

Hardúd, *f. sævitia*, *ferocia*, Haardhed, Grusomhed.

Hardýdgi, *f. idem.*

Hardvítugr, *durus in perferenda*, *v. infligenda pæna*, haard i at taale Straf, eller i at straffe andre.

Hardr, *durus*, *it. induratus*, haard, *it.* haardfør, hærdet. Harda-torf, *n. cæspes effossus*, *turfa*, Torv. Hardr í horn at taka, *durus*, *intractabilis*, *sc. nimis imperiosus*, *si in domum recipiatur*, haard at fordrage, ɔ: som vilde blive altfor vanskelig at omgaaes med. Hardr af sér, *fortis*, *tolerans*, haardfør, udholdende.

Hardþiaka (at hardþiaka), *affligere*, mishandle.

Hardæri, *n. vid.* hallæri.

Hardæti, *n. pl. cibi indurati*, *v. duri*, tør Mad.

Hardætr, *esu durus*, tør at æde.

Háreid, *f. medium, v. basis scalmi, super qva remus libratur*, Midten af et Rorbrædt. *â* rid.

Háreistr, *in altum erectus*, af høj Rejsning; *â* rís. Háreist hús, *domus alta contignatione â trabibus, vulgo nobis qvæcunqve contignatio infra* 90 *gradus*, et Hus af høj Reisning fra Bjelkerne opefter.

Háreysti, *f. clamor inconditus*, højt Skraal. *â* raust. 2) *tumultus*, Støj, Larm.

Háreystr, *grandisonus, it. sonorus*, højlydende.

Hárfagr, *pulchricomus*, haarfager, som har smukt Haar.

Hárfall, *n. alopecia, defluvium capillorum, madarosis*, Haarfald.

Hárfar, *n. aspectus cutis villosæ*, Haarets Udseende.

Hárgar (at hárga), *pubere, pubescere, crinescere*, faa Haar, blive haaret.

Hárgaz (at hárgaz), *idem*.

Hárgadr, *crinitus, pilosus*, haaret, som har faaet Haar.

Hárgreida, *f. pecten rarius, discerniculum crinale*, Redekam, Haarkam.

Hár-hamr, *m. cutis villosa*, haaret Hud.

Hari *v.* Harri, *m. rex, pr. heros excelsus*, Konge, egentlig: høj eller stor Helt.

Hari (at hara), *ægre vitam tolerare*, opholde Livet kummerlig, leve i Elendighed. *vid.* hiari.

Hark, *n. strepitus*, Knarken, Støjen.

Harka, *f. durities*, Haardhed. 2) *gelu intensum*, stærk Frost. Hörku frost, *frigus conclamatum*, klingrende Frost.

Harka, *f. fortitudo animi & corporis*, Uforsagthed, Sinds- og Legemsstyrke. 2) *tolerantia in adversis*, Standhaftighed i Modgang. Allt hröck fyrir hörku þeirra og árædi, *fortitudini & audaciæ illorum nihil erat impervium*, alt maatte vige for deres Tapperhed og Mod.

Harka (at harka), *durare*, blive haard, holde ud. Harka af sér, *contra dolorem se durare*, hærde sig mod Smerten, udholde Smerten. Harka saman, *per fas & nefas corradere, vi extorqvere*, sammenskrabe med Ret og Uret, udpresse med Vold.

Harkamadr, *vir sævus, immitis*, en stræng og umild Mand.

Harkalega, *duriter, violenter*, haardelig, voldelig.

Harkasamlega, *idem*.

Harki, *m. vis, violentia*, Voldsomhed. 2) *res angustæ*, Mangel, Ting som ere vanskelige at erholde.

Hárknífr, *m. novacula*, Ragekniv.

Harla *pro* Hardla, *valde*, meget, storligen.

Hárlaus, *glaber*, glat, haarløs.

Hárlockr, *m. cirrus, it. cincinnus*, Haarlok, Haarkrølle.

Hárlos, *n. vid.* Hárfall.

Harma-bót, *f. levamen luctus*, Lindring i Sorger.

Hármadkr, *m. acarus*, Haarorm.

Harma (at harma), *lugere, dolere*, sørge, begræde.

Harma-grátr, *m. threnus, lamentatio*, Beklage, Hylen.

Harma-qvædi, *n. lessus*, Klagesang.

Harmasaungr, *m. idem.*

Harmdauda, *diu post mortem desideratus*, et Menneske, hvis dødelige Afgang meget beklages.

Harmdaudi & Harmdaudr, *idem.*

Harmr, *m. luctus, mæror, dolor*, Sorg, Jammer, Bedrøvelse. At reka harma sinna, *dolorem, v. damnum suum ulcisci*, hevne sin Sorg eller Skade.

Harmþrúnginn, *mærore percitus*, sorrigfuld.

Harpa, *f. mensis, qvo sol signum tauri permeat*, den Maaned, naar Solen er i Tyrens Tegn.

Harpa, *f. cythara, lyra*, en Harpe. Hörpu-slagari, *cytharædus*, Harpeslager.

Harpa (at harpa at), *redarguere*, give Irettesættelse, dadle. 2) *coarctare*, trykke sammen, sammenknibe. *vid.* herp at.

Harpix *v.* Harpeis, *m. resina*, Harpiks.

Harpix-vidr, *arbor resinifera*, Harpikstræ.

Hárprúdr, *pulchricomus*, haarfager.

Hárpúdr, *n. amylum*, Haarpuder. (N. O.)

Harri, *m. rex, dominus, hodie*, Herre. herra.

Hársár, *cui cutis dolet, ob crinis levem attactum*, som ikke taaler at lade tage sig i Haaret.

Hárseckr, *m. cilicium*, Haarfilt, en Sæk vævet af Haar.

Hár-sía, *f. colum setaceum*, Haarsie.

Hár-snod, *n. vid.* snod.

Hársveipr, *m. cirrus nativus*, Haarkrølle, Buklel. *vid.* sveifr.

Hársvördr, *m. vid.* Hárhamr.

Hárskurdr, *m. tonsura*, Haarskiæren.

Hárskurdar madr, *tonsor*, Haarskiærer.

Hár-tó, *f. funis setaceus*, Haartov, Reb af Haar.

Hártoga (at hártoga), *crines vellere, deglubere, depilare*, ruske En i Haaret, rykke Haaret af.

Hás, *raucus*, hæs.

Hasalld, *n. vid.* Asalld.

Hasar (at hasa), *nauceam movere*, væmmes. Mig hasar, *appetitum obruit, dicitur de immodica pingvitie vel dulcedine*, jeg væmmes (ved Maden), siges gemenlig naar Maden er for fed eller sød.

Háseti, *m. remex, assidens scalmo*, Rorkarl, den som sidder ved Aarerne. *á* hár.

Hásigldr, *expansis velis*, med fulde Seil. Hann er nu ecki hásigldr, *jam corrugat vela*, han drog nu Seilene ind. *metaph. animum despondet*, han taber Modet, ydmyges.

Hásinar, *f. pl. nervi poplitis*, Knæhaser.

Háskasemi, *f. periculum*, Farlighed.

Háskasamlegr, *periculosus*, farlig.

Háskasamlega, *periculose*, farligen.

Háskérdíngr, *m. vid.* Hákall. *á* hár.

Háski, *m. periculum*, Fare. Háskaferd, *iter periculosum*, farlig Reise.

Hasl, *n. corylus*, en Hessel, Hasseltræ.

Hasla (at hasla völl), *locum pugnæ coryli perticis mesari, v. circumdare*, afmaale eller om-

gjerde en Kampplads med Stænger (af Hasseltræ).

Hasta (at hasta), *festinare, properare*, haste, ile. Hasta á, *objurgare, fronte ad severitatem composita*, tiltale alvorlig og med truende Mine.

Hastarlegr, *repentinus*, pludselig.

Hastarlega, *subito, repente*, pludseligen.

Hástafr, *m. clamor*, Raab, Skrig. Þeir æptu hástöfum, *clara voce clamabant*, de skreg eller raabte højt.

Hástockr, *m. vid.* Bordstockr.

Hastr, *trux, immitis*, haard, umild.

Hastr, *m. festinatio*, Hast, Ilen.

Hásumar, *n. æstas adulta*, høj Sommer, den bedste Sommertid.

Hásæti, *n. thronus, solium*, Trone.

Hasæti, *n. pl. pingviariæ cupediæ*, fed og lækker Spise, Lækkerbidsken.

Hasætinn, *mando*, en Fraadser, Lækkermund.

Hata (at hata), *odio habere*, hade.

Hataz vid einn, *odio aliqvem perseqvi*, at være hadelig mod en, forfølge.

Hátaladr, *sonorus, it. eloqvens*, højtalende, *it.* veltalende.

Hatari, *m. osor*, Hader.

Hati *m. parelius, præcursor solis*, Bisol.

Hátíd, *f. festum, festivitas*, Højtid, Fest. Hræranlegar hatídir, *feriæ conceptivæ, mobiles*, Højtider, som indfalde paa uvisse Dage. Óhræranlegar hátídir, *feriæ anniversariæ, statæ*, Højtider, som alletider indfalde paa de samme Dage af Aaret.

Hátídlegr, *festivus, solennis*, højtidelig.

Hátída-bragr, *m. festivitas solennis*, Højtidelighed.

Hátídlega, *festive*, højtideligen.

Hátign, *f. majestas*, Majestæt.

Hátimbradr *vid.* Háreistr.

Hátrón, *m. thronus*, Trone. *vid.* hásæti.

Hátta (at hátta), *moris habere*, pleje, være vant til. 2) *cubitum ire*, lægge sig i Sengen, gaa til Sengs.

Háttadr, *in cubitum repositus*, som er gaaet til Sengs. 2) *moratus*, sædelig, af en vis Beskaffenhed. So er Því háttad, *ita se res habet*, saaledes forholder det sig.

Hátta-lag, *n. consvetudo, mores*, Sædvane, Skik.

Hatta-makari, *m. pileo, pilearius*, Hattemager.

Hátta-skipti, *n. pl. mutatio morum*, Sædernes Forandring.

Hátta-tími, *m. tempus cubitum eundi*, Tid at gaa til Sengs.

Hattband, *n. redimiculum, spira*, Hattebaand.

Hattbard, *n. parapetalia, ala pilei*, Skyggen paa en Hat.

Háttsemi, *f. vid.* Hátta-lag.

Hattr, *m. pileus*, Hat. Doctors eda Magisters hattr, *biretum*, Doktorhat.

Háttr, *m. mos*, Skik, Brug, Vane. *in pl.* hættir.

Háttr, *m. dispositio temporum ad opera æconomica*, Dagens eller Tidens Inddeling til

kunstigt Arbejde. 2) *idem ac* háttatími. At ná háttum á bæinn, *ad prædium venire priusquam cubitum eat familia*, komme til Gaarden førend Folk er i Seng. Þar vóru gódir hættir, *prudens dispositio temporum ibi erat*, der var en god Orden; Tiden anvendtes der vel.

Hatr, *n. odium*, Had, Fjendskab.

Haturlegr, *odiosus*, hadelig, forhadt.

Haturlega, *odiose*, hadeligen, fjendtligen.

Hávadasamr, *garrulus*, Sladderhank, aabenmundet.

Hávadamadr, *vir clamosus*, en som har høit Mæle. 2) *inquietus*, urolig.

Hávadi, *m. clamor*, Raaben, Skrigen. 2) *strepitus, garritus*, Larmen, Støjen, Knarken. Í hávada, *palam, coram aliis*, offentligen, i alles Paahør.

Hávadi, *m. summa*, største Delen. 2) *poet. mare*, Hav. Hér er hávadinn af fé mínu, *hic summa habentiæ meæ est*, her er det meste af min Formue.

Hávar, *garrulus, clamosus*, højtalende.

Hávaxinn, *procerus*, høj, langvoksen.

Haudna, *f. capra*, en Gjed.

Haudr, *n. terra inculta*, udyrket Jord.

Hávella, *f. anas islandica, phasianus marinus*, Gadisse, Angletaske (en Søfugl.)

Hávetr, *m. hyems adulta*, Højvinter.

Hauga-elldr, *m. fascinamentum, ignem referens, circa tumulos mortuorum*, en Jætteild, Ild som mentes at brænde rundt om Gravhøje.

Hauga-ölld, *f. ætas collium, tumulorum*, Højalderen i Hedenold (modsat Brandealder).

Hauga (at hauga saman), *coacervare*, sanke sammen, opdynge i Mængde.

Haugbúi, *m. larva, umbra tumulorum*, Højtrold eller Gjenfærd.

Haugr, *m. collis, tumulus mortuorum*, Høj, Gravhøj. Mykiu haugr, *fimetum*, Møgdynge.

Haukr, *m. accipiter, fringillarius*, Høg. Haukr í horni, *occultus amicus*, hemmelig Ven. Hann á sér hauk í horni, *alieno consilio valet*, han har en forborgen Tilflugt (en hemmelig Raadgiver).

Hauklegr í augum, *v.* snareigdr. Hauklegr í fasi, *acer, vehemens*, fyrig, snar, hurtig.

Haukr, *m. uncus piscatorius minor*, et Slags Fiskerkrog.

Haul-band, *n. amma, bracherium*, Brokbaand.

Haull, *m. hernia, ramex*, Brok, Tarmeløb. Púng-haull, *hernia scrotalis*, Pungbrok. Vindhaull, *hernia ventosa, pnevmatocele*, Vindbrok. Naflahaull, *hernia umbilicalis, enteromphalos*, Navlebrok.

Haunk, *f. spira, it. funiculus*, Garnvinde. 2) *glomus lanæ*, Uldnøgle. Hann á haunk uppi bakid á þér, *obligatum te habet*, du er ham forbunden.

Haus, *m. cranium*, Hjerneskal.

Hausa-mót, *n. pl. commissura cranii*, Hjerneskallens Sammenføjelse.

Haus-skél, *f. vid.* Haus.

Haus-kélla, *f. idem.* Fremri hauskélla; *coronale, os frontis*, Pandebenet. Eftri hauskélla, *os occipitis*; Nakkebenet.

Haust, *n. autumnus*, Høst, Efteraar. Haustid er á förum, *autumnus jam præceps est*, Høsten er snart forbi.

Haustar (at hausta), *autumnare*, lakke mod Høsten. Þá tók at hausta; *tum autumnescere cæpit*, da begyndte Høsten at yttre sig. Nú haustar, *autumnat, aer autumnat*, nu begynder Høsten.

Haust-annir, *opera autumnalia*, Høstarbejde.

Haustbod, *n. convivium autumnale*, Høstgjestebud.

Haust-hrídir, *f. pl. autumnæ tempestates*, Høstuvejr.

Haustlegr, *autumnalis*, som hører til Høsten.

Haustmögóttr saudr, *ovis ventre furvo, at corpore omni præterea albo â terræ colore*, et Faar der har sort Mave, men er ellers hvidt.

Haustvedr, *n. autumnitas*, Høsttid, Høstvejr.

Haustverk, *n. pl. vid.* Haustannir.

Haust yrkia, *f. idem.* 2) *messis*, Høsten, Høstning.

Hebreskr, *Hebræus*, Hebraisk.

Hebreska, *f. lingva hebræa, v. sancta*, det hebraiske Sprog.

Hédan, *hinc*, herfra.

Hédar v. Hédra, *hic propius*, nærmere herved.

Hédari, Hédastr, *propior, proximus*, nærmere, nærmest.

Héf (hóf, hefir hafit, at hefia), *tollere, extollere*, løfte op, tage op. 2) *ordiri, incipere, it. suscipere*, begynde, fange an, *it.* tage paa sig. Hefia hendur til himins, *manus in cælum tollere*, opløfte Hænder til Himmelen. Normenn vildu hefia Hákon til ríkis, *Norvegi Haconem ad fastigium regni extollere voluerunt*, Nordmændene vilde sætte Haagen paa Tronen. Hefiaz handa, *opus aggredi*, lægge Haand paa et Værk. Þórir hóf grautinn, *Thorir cochleari pultem sorpsit*, Thorer spiste Grød med en Skje. Hann hefr ofan af fyri sér, *se ipse sustentat*, han nærer sig af sit Arbejde. Hann hefst vel vid, *bene sustentatur*, han trives vel. Þeir hófuz orda, *vocem sustulerunt*, de begyndte at tale. Þad hefr ecki uppá sig, *non prodest*, det hjelper intet. Þad hefr eitthvad uppá sig, *aliquid significat*, det har noget at betyde. Hér hefr sögu Þidriks af Bern, *hic incipit Historia Theodorici Veronensis*, her begynder Historien om Didrik af Bern. Hér hefium vér Breta sögur, *hic ordimur historias Bretarum*, her begynde vi de brittiske Historier.

Hefd, *f. honor, dignitas*, Hæder, Ære. *â* hef.

Hefd, *f. præscriptio, usucapio*, Hævd.

Hefda (at hefda), *usucapere, usufacere*, hævde.

Hefdadr, *usu-captus*, hævdet.

Hefdarlegr, *insignis magnificus*, herlig, prægtig.

Hefdarlega, *splendide*, anseligen, prægtigen.

Hef-ar-gáfa, *honorarium*, Ereskjenk.

Hefdar-madr, *vir eximius*, en stor Mand.

Hefir (hafdi, at hafa), *verbum auxiliare*, (Hjelpeord). Þeir höfdu bygt, *ædificaverant*, de havde bygget. E'g hefi setid og þagat, *sedi & tacui*, jeg har siddet og tiet.

Hefir (hafdi, hefir haft, at hafa), *habere*, have, *vulgo* hefi *etiam ante vocalem*. Þar hafdi stór nær, *pæne erat*, det var meget nær ved. Hafa á hand-nöckum, *in deliciis habere*, *qvam mollissime tractare*, bære paa Hænderne, behandle en Ting overmaade varlig og vel, kjele for En; *qs* handanna öckum, ɔ: *montibus volæ manus*. Hafa fyri stafni, *moliri*, være i Værk med, beskæftige sig med. Hafa um hönd, *tractare*, handtere. Hafa sig vid, *exercere*, øve sig i. Hafa at sér, *intentum esse operi*, arbejde flittig. Hafa af sér, *sibi deesse*, *se ipsum defraudare*, være Skyld i sit eget Tab. Hafa fyrir, *laborem impendere*, have Umage for. Hafaz at, *operari*, være beskjæftiget med. Sú sótt hafdi kóngin í heliu, *morbus ille regem neci dedit*, den Sygdom lagde Kongen i Graven. Vid hann tiáir eck í tveim höndum at hafa, *molliter tractari non sustinet*, *æqvitatem non curat*, det hjelper ikke at bruge milde Midler imod ham. At hafa ofan af fyri sér, *necessitates vitæ sibi ipse acqvirere*, erhverve sig selv det nødvendige. At hafa ofan af fyrir einum, *tædium avertere*, være en til Morskab. At hafa uppi, *indagare*, *invenire*, opdage. Hafaz vel vid, *bene sustentari*, trives vel. Hvad mun þad hafa uppá sig? *a*) *qvid proderit*? hvad vil det hjelpe? *b*) *qvid significabit*? hvad mon det betyder? Hafaz vid, *morari*, opholde sig. Fatid hefst vid á saumnum, *futura vestis contrahitur v. corrugatur*, Klædet trækkes sammen, eller tager Folder ved Sømmen.

Hefil-beckr, *m. dolatorium*, Høvlebænk.

Hefill, *m. dolabra*, *dolabella*, Høvl.

Hefill, *m. exaltatio rei*, en Tings Opløftelse. *á hef.*

Hefill, *m. funis elevator veli*, Tov til at ophidse Sejlene med. *vid.* dragreip.

Hefilspænir, *m. pl. runcinarum raptus*, Høvlespaane.

Hefla (at hefla), *dolare*, høvle. 2) *contrahere vela*, rebe Sejlene. *qs.* hemla.

Heflan, *f. dolatio*, Høvlen. 2) *corrugatio veli*, Sejlenes Reben.

Hefnd, *f. ultio*, *vindicta*, Hævn.

Hefndargiarn, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig.

Hefni (at hefna), *vindicare*, *ulcisci*, hævne. Hefnaz á einum, *vindictam sumere de aliqvo*, hævne sig paa En. Hefna á einum, *idem*. Hefna eins, *ulcisci aliqvem*, hævne En. Hefna dauda einhvers, *mortem alicujus ulcisci*, hævne Ens Død.

Hefni-leid, *f. processus vindictæ*, Hævnens Fremgang. At snúa á hefnileid, *vindictam moliri*, tænke paa Hævn.

Hefnigírugr, *vid.* hefndar-giarn.

Hefnisamr, *idem.*

Hefríng, *f. procella*, Uvejr, Storm. 2) *nom. pr. insulæ*, en vis Øes Navn.

Hefti (at hefta), *impedire, compedire, reprimere, intricare*, hæfte, hindre.

Hefti, *n. manubrium, capulus*, Skaft, Haandfang.

Hefríng, *f. vid.* Haft.

Heftr, *compeditus, impeditus*, hæftet, forhindret.

Hegdan, *f. gestus, mores*, Sæder, Skik.

Hegda (at hegda sér), *se gerere*, skikke sig.

Hegni (at hegna), *coercere, castigare*, straffe. 2) *circumsepire, aggere munire*, indhegne, omgierde. Kóngar láta hegna til landhreinsunar, *reges, ut terram pacent, malos coercent*, Kongerne lade de onde straffe for at rense Landet. Hegna má madr um engi sitt ef vill, *pratum suum sepibus metiri (& ita alios inde coercere, si lubet, cuicunqve integrum esto*, enhver har Lov til at indhegne sin Eng, ifald han vil.

Hegníng, *f. castigatio*, Straf, Revselse. 2) *septum*, Hegn, Gjerde.

Hegnari, *m. vindex, ultor*, Revser, Havner.

Hegri, *m. ardea*, Hejre (Fugl).

Heia (at heia), *morari*, tøve, dvæle, bie; *vid.* hái & hía. Heia frá, *morari, tempus fallere*, opholde sig uden for sit Hjem, forbrive Tiden.

Heid, *n. sudum, serenum*, klart Vejr.

Heida-blágresi, *n. herba, geranium*, Storkenæb (en Urt).

Heid, *f. gens, populus*, Folk, Nation. Þegi var sem Þessum, Þengil á jó strengiar, miöd fyri málma qvediu, mær heid-Þægum bæri, *tum aliud erat tempus, quam cum huic regi omnibus acceptissimo, in navi hydromel infunderet virgo, ante pugnam*, det var en anden Tid, da Jomfruen iskjenkede Mjød for den elskede Konge paa Skibet førend Slaget stod.

Heidi, *f. tesqva montana*, Ørken, Hedejord. Heida jörd, *terra sabulosa, dumis horrida*, sandig og lyngbevoxen Egn.

Heidfé, *n. stipendium militum*, Beholdning.

Heidbirta, *f. serenum*, klar Luft.

Heidbirtir (at heidbirta), *serenare*, klare op. Nú heidbirtir, *jam conserenat, disserenat*, nu klarer Luften op.

Heidbiartr, *sudus, serenus*, klar.

Heidíngi, *m. gentilis, unus ex gente*, Hedning. *â* heid.

Heidinn, *gentilis, ethnicus*, hedensk.

Heidíngi, *m. lupus montanus*, en Ulv som opholder sig paa Heder eller Bjerge. *â* heidi.

Heidínglegr, *gentilis*, som har hedenske Sæder og Skikke.

Heidínglega, *more gentili*, paa hedensk Maade.

Heidir (at heida), *vid.* heidbirtir.

Heidni, *f. gentilismus, ethnicismus*, Hedenskab, Hedenold. 2) *religio gentibus communis*, ɔ: *v. idololatria*, hedensk Tro, Afgudsdyrkelse.

Heidmenn, *m. pl. satellites regi*, kongelige Drabanter.

Heidra (at heidra), *honorare*, *venerari*, ære, hædre.

Heidran, *f. veneratio*, Dyrkelse.

Heidrikia, *f. serenum*, klart Vejr.

Heidrikr, *serenus*, klar.

Heidrún, *f. capra*, en Gjed.

Heidskír, *vid.* Heidrikr.

Heidur, *f. vid.* Heidi.

Heidr, *serenus*, klar, ren. Heidr himinn, *cælum serenum*, klar Luft.

Heidr, *m. honor*, *dignitas*, *existimatio intensiva*, Hæder, Ære, Anseelse.

Heidvirdr, *genti honoratus*, ærværdig, almindelig agtet.

Heidvidri, *n. serenum*, klart og godt Vejr.

Heidvidris dagr, *dies innubis*, klar Dag.

Heidurlegr, *honoratus*, hæderlig.

Heidurlega, *honorifice*, hæderligen.

Heidursamlega, *idem*.

Heidursamr, *honestus*, ærefuld, anstændig.

Heidursemi, *f. honestas*, Anstændighed.

Heidurs-dagr, *dies nuptialis*, Hædersdag.

Heidurs-verdr, *honore dignus*, hæderværdig.

Heigull, *m. herba*, en Urt; *vid.* húsíslaukr. 2) *homuncio segnis*, *qs. pendens*, et Drog. Heigull *pro* Heingull.

Heji (at heja), *vid.* heja, *supra*.

Heiki (at heikia), *supprimere*, nedtrykke, bøje ned.

Heikiz (at heikiaz), *deficere*, afstaa fra et Forehavende, give tabt. 2) *desidere*, sidde paa Huk.

Heilagr, *sanctus*, *sacer*, hellig. 2) *inviolabilis*, uforkrænkelig.

Heilagr-dómurinn, *reliqviæ alicujus sancti*, Helligdom, Relikvier.

Heilabrot, *n. pl. exercitatio ingenii*, Grublen. 2) *cura*, Omhu.

Heilabú, *n. pia mater illæsa, cum cerebro*, Hjernehinden tilligemed Hjernen selv.

Heilagleiki, *m. sanctitas*, Hellighed.

Heilaglega, *sancte*, helligen.

Heilaköst, *n. pl. phantasmata*, Griller.

Heilagfiski, *n. passer*, *solea*, *plevronectes hypoglossus*, stor Flynder, Skulder (Fisk). *vulgo* heilafiski.

Heila-kúpa, *f. cranium*, Hjerneskal.

Heilbrigda (at heilbrigda), *sanare*, *mederi*, læge, helbrede.

Heilbrigdi, *f. sanitas*, Sundhed, Karskhed.

Heilbrigdr, *sanus*, *sospes*, sund, frisk.

Heilhugi, *m. candidus*, *fidus*, tro, oprigtig. 2) *infractus animo*, ufortsagt, færig. Heilhugarád, *consilia candida*, velmente Raad.

Heilhuga, *immitis*, haardhjertig.

Heili, *m. cerebrum*, Hjerne.

Heilindi, *n. pl. sanitas*, Helsen, Sundhed. 2) *cibus saluber*, sund Spise.

Heill, *n. omen*, Forvarsel (Lykke, Skjebne). Illu heilli komtu, *malo omine advenisti*, ulykkelig var din Ankomst hertil. Gódu heilli fórtu þadan, *auspicato omine illinc abiisti*, lykkelig var din Bortgang derfra.

Heill, *f. salus*, *prosperitas*, *fortuna*, Held, Lykka,

lighed. Lítt heillum horfinn, *paucis carus*, elsket af faa. Gud sé þess lofadr, at hann hefr ei heillum horfa gört vid oss um sigurinn, *laus sit deo, qvi nos victoria non defraudari sivit*, Gud skee Lov og Tak at han ikke lod Sejeren vige fra os. Heillum horfinn, *felicitatis, v. fortunæ superstes*, som overlever sin Lykke, hvis Lykke er forbi.

Heill, *integer, totus*, hel 2) *sanus, prosper*, sund, frisk, karsk. Heill á húfi, *idem*. Mæltu allra manna heilastr, *omnium prosperrimus hæc dixeris*, hil være dig for din Tale. Kýrin er heil, *dicitur post egestionem secundiarum*, siges om en Ko efter Efterbyrdens Udkastelse.

Heill, *candidus, fidus*, tro, oprigtig.

Heilladriúgr, *constantis felicitatis*, lykkelig, heldbringende.

Heillaþúfa, *f. faustum omen, v. auctor fortunæ*, heldigt Varsel, Middel til ens Lykke.

Heilla (at heilla), *fascinando plagium patrare*, fratrygle, bortsnappe Mennesker ved Hekseri.

Heilladr, *fascinatus*, bortsnappet paa saadan Maade, fortryllet.

Heilleiki, *m. candor, fides*, Oprigtighed.

Heillega, *candide*, oprigtigen.

Heillegr, *sano similis*, hel eller sund af Udseende.

Heilmargr, *plurimus*, mangen en, ret mange.

Heilmikill, *multo maximus*, meget stor.

Heilnæmi, *n. pharmacum*, Lægedom, Medikament. 2) *salubritas*, Sundhed.

Heilnæmr, *saluber*, sund, tjenlig for Sundheden.

Heilrádr, *bene consulens*, god Raadgiver.

Heilrædi, *n. pl. sanum consilium*, gode eller sunde Raad.

Heilsa, *f. sanitas, it. valetudo corporis*, Helbred, Legemets Sundhed.

Heilsa (at heilsa), *salutare, salutem dicere*, hilse.

Heilsan, *f. salutatio*, Hilsen.

Heilskygn, *integro usu oculorum gaudens*, som har ubeskadigede Øjne, fuldkommet Syn.

Heilsmídi, *n. candor*, Oprigtighed, Ærlighed.

Heilsubiladr, *cachecticus*, skrøbelig, svag.

Heilsu-far, *n. valetudo*, Helbred. Gott heilsufar, *acamatos, evexia*, god Helbred, god Helsen. Illt heilsufar, *cachexia*, svag Helbred, Skrøbelighed. Þeir spurdu at heilsufare hanns, *de valetudine ejus qværebant*, de spurgte om hans Helbred.

Heilsubrestr, *m. valetudo infirma*, svag Helbred, Sygelighed.

Heilsubrigdi, *n. pl. mutatio valetudinis*, Helsens Forandring.

Heilsusamr, *salutaris*, god, sund.

Heilsusamlegr, *salubris*, nyttig, gavnlig.

Heilsusamlega, *salubriter*, til Nytte og Held.

Heilsuveikr, *debilis, infirmus*, svagelig af Helbred.

Heilund, *f. vulnus, qvo, rupto cranio, cerebrum læditur*, Saar paa Hovedet som gaaer lige ind til Hjernen.

Heim, *domum, adv.* hjem.

Heima, *domi*, hjemme.

Heima og á búi, *domi & ruris*, hjemme og ude paa Landet.

Heiman, *domo, de domo*, hjemme fra.

Heima (at heima), *in domum recipere*, tage i sit Huus. Einginn má hýsa hann né heima, *nulli licet eum in domum, v. sub tectum, recipere*, ingen maa huse ham eller hjemme have.

Heimafenginn, *domi acqvisitus*, hjemmegjort, som man har faaet hjemme.

Heimafúll, *inhospitalis*, ugjestfri, uhøflig mod Fremmede.

Heimafæddr, *indigena*, hjemmefødt.

Heimalinn, *indigena, domi natus & educatus*, Hjemfødning, født og opdraget hjemme.

Heimagángr, *domi notissimus*, daglig Gjæst, meget husvant.

Heimangenginn, *de domo itans*, gaaet hjemmefra. Hann á ecki heimangengt, *non vacat illi tempus domo abire*, han har ikke Lejlighed at være borte af Huset.

Heima-kona, *f. vid.* áma.

Heima-nióli, *m. lapatum, rumex acutus*, Skræppe, Botte. *alias* heimis-nióli.

Heiman-fylgia, *f. dos, bona dotalitia*, Medgift. Heimanfylgiulaus mey, *virgo indotata*, Mø uden Medgift.

Heiman-mundr, *n. dos*, Medgift, Hjemgift.

Heimar, *m. pl. certæ regiones terræ*, visse Lande eller Egne. *vid.* álfheimar, mannheimar &c. *infra.*

Heima-ríkr, *domi superbus*, stolt og bydende hjemme i Huset.

Heima-sæta, *f. virgo domi innupta*, giftefærdig Jomfru i sin Faders Huus.

Heima-tök, *n. pl. opes domi acqvisitæ*, Formue som man har eller skaffer sig hjemme. Hæg eru heimatökin, *facile propriis utimur*, hvad man har hjemme er let at gribe til.

Heimbod, *n. invitatio ad epulas*, Indbydelse til Gjæstebud.

Heimburdr, *m. ostiatim qvæsitus cibus*, sammentigget Føde. Rír er heimburdurinn, *fugax est cibus petendo acqvisitus*, Betlerens Forraad er lidet Forslag.

Heimbrymi, *m. colymbus maximus, v. arcticus*, Hav Hymber (en Fugl).

Heim-för, *f. iter domum, reditus*, Hjemrejse.

Heimfararleyfi, *n. domum redeundi venia*, Tilladelse at rejse hjem.

Heimferd, *f. vid.* Heimför.

Heimfús, *nostalgia affectus*, som har Hjemsyge.

Heimfýsi, *f. nostalgia*, Hjemsyge.

Heimgialld, *n. pretium competens, talio*, Gjengield, Lige for Lige.

Heimi, *m. domus propria*, Hjem. Hvör fór til síns heima, *domum abiere omnes*, enhver gik til sit Hjem.

Heimili, *n. idem.*

Heimilis-búi, *vicinus*, Nabo.

Heimila (at heimila), *jus impertire, v. auctor alicui esse*, hjemle, give fuldkommen Ret til en Ting.

Heimilld, *f. auctoritas, jus, titulus possessionis*, Hjemmel. Hann var ecki heimilldar vandr, *de jure acqvirendi non erat sollicitus*, han brød sig ikke meget om Hjemmel.

Heimilldar-madr, *auctor*, Hjemmelsmand. 2) *bonæ fidei possessor*, retmæssig Ejer.

Heimilis-madr, *domesticus*, hørende til Huset, Medlem af Familien.

Heimilis-qvidar-vitni, *n. testes domestici*, Vidner fra samme Hus.

Heimill, *jure acqvisitus*, hjemmel, erhvervet med rette. Heimil skal þín vist hér, *jus hospitii tibi hic liberum erit*, dig staar det frit for at opholde dig her.

Heimkoma, *f. reditus domum*, Hjemkomst.

Heimkynni, *n. domus nota, propria*, Hjem, Bopæl.

Heimótt, *f. vid.* Hiemótt.

Heimrædi, *n. piscatura marina ante fores*, Fiskefangst ved ens egen Bopæl.

Heims-jadar, *m. cardo mundi*, Verdens Pol eller Udkant.

Heims-skaut, *n. poli arcticus & antarcticus*, begge Polerne.

Heimska, *f. stultitia*, Taabelighed.

Heimska (at heimska), *stultitiæ insimulare*, bebrejde (beskylde for) Taabelighed.

Heimskaz (at heimskaz), *obbrutescere*, blive taabelig.

Heimskíngi, *m. fatuus*, Taabe, Dumhoved.

Heims-kríngla, *f. orbis terrarum*, Jordklode.

Heimsklega, *stulte*, taabeligen.

Heimskulega, *idem*.

Heimsklegr, *fatuus*, tosset, taabelig.

Heimskulegr, *idem*.

Heimskulæti, *n. pl. scurrilitas*, taabelige Lader.

Heimskr, *stultus, inexpertus, domi educatus*, taabelig, uerfaren. *qs.* heimiskr, ɔ: Hjemfødning. Heimskt er heimalid barn, *inexpertus qvid scit? experientia scientiarum magistra*, en Hjemfødning er dum eller uden Levekløgskab. Heimskr verdr þú af því, *pro stultitia tibi reputabitur*, det vil man sige er tosset af dig. Heimskr er alldrei hygginn, *sero sapiunt phryges*, en Taabe bliver aldrig klog.

Heimslegr, *mundanus*, som tilhører Verden. Heimslegar lystíngar, *voluptates mundanæ*, Verdens Vellyster.

Heimsókn, *f. visitatio*, Besøg. 2) *desiderium domum eundi*, Længsel efter at komme hjem. 3) *invasio hostilis*, fjendtligt Anfald. 4) *freqventia advenarum*, megen Søgning af Gjester.

Heimslit, *n. pl. finis mundi*, Verdens Ende.

Heimsýki, *f. nostalgia*, Hjemsot, Sygdom af Længsel efter sit Hjem.

Heimsæki (at heimsækia), *visitare, invisere*, besøge.

Heimsækinn, *avidus domum redeundi*, som attraar at komme hjem.

Heimta, *f. postulatio, v. postulatum*, Fordring, Begjæring. Heimtufrekr, *expostulans*, paastaaende, urimelig i Fordringer.

Heimtinn, *expostulans*, paastaaende.

Heimti (at heimta), *postulare, exigere*, fordre, kræve, forlange. 2) *attrahere*, drage til sig. 3) *recuperare*, faa igjen. Þeir heimtu ad sér bátinn á strengnum, *fune naviculam ad*

se traxerunt, de halede Baaden til sig med Tovet. Þeir þóttuz hann úr heliu heimt hafa, *quasi redivivum illum sibi recuperasse videbantur*, de tykkedes at have faaet ham igjen fra de Døde.

Heimtíng, *f. postulatum*, Fordring.

Heimtur, *f. pl. idem.* 2) *recuperatio*, Igjenerholdelse.

Heimuglega, *clam, occulte*, hemmeligen.

Heimuglegr, *arcanus*, hemmelig.

Heimugleiki, *m. arcanum*, Hemmelighed.

Heimr, *m. mundus*, Verden. 2) *domus, habitaculum*, Bopæl, Hjem. Hann er á milli heims og heliu, *in agone mortis est, v. sibi non est conscius*, han er mellem Liv og Død, eller ved ikke af sig selv. Hann er á milli tveggia heima, *idem.* Hann á hér heima, *hic domesticus est*, her er hans Hjem.

Heimr, *m. cœtus*, Folkeforsamling. *vid.* Þíngheimr.

Heimr, *m. regio, districtus terræ*, Land, Landskab; *vid.* heimar. Iórsala heimr, *Palæstina*, Jødeland.

Hein, *cos mollis*, fin Slibesten. 2) *molle quid*, noget blødt.

Heinbrýni, *n. idem.*

Heinbrymi, *m. vid.* Heimbrymi.

Heingéstr, *m. eqvus admissarius*, en Hingst. 2) *nom. pr. ducis olim Cimbrorum.*

Hein-gæs, *f. anser domesticus, non ferus*, tam Gaas.

Heinklædi, *n. pl. lintea leviora*, meget lette Linklæder.

Heipt, *f. odium vaticanum*, heftigt Had.

Heiptaz (at heiptaz), *odium concipere*, fatte Had.

Heiptrækinn, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig.

Heiptugr, *idem.*

Heit, *n. votum, promissum*, Løfte. 2) *minæ*, Trudsler.

Heitan, *f. minæ*, Trudsler.

Heita, *f. coctio*, Kaagen.

Heitbundinn, *voti obnoxius*, som har gjort et Løfte.

Heitfé, *n. pecunia, in sacros usus dicata*, Gods, givet til gudeligt Brug.

Heitfengr, *qvi ingentem calorem vel fervorem sustinere potest*, som kan spise kaaghed Mad, eller taale stærk Varme.

Heiti (hét, hefi heitid, at heita), *vocari nominari*, hede, kaldes. 2) *vocare, nominare*, kalde, give Navn. 3) *vovere, votum facere*, gjøre et Løfte. Þeir hétu barnid Jón, *infantem vocarunt Jonam*, de kaldte Drengen Jon. Heita eftir daudum manni, *nomen demortui habere*, opkaldes efter en afdød Mand. Heita í höfud á einum, *nomen alicujus, dum in vivis est, referre*, bære en levende Mands Navn. Heita á einn, *votum facere alicui sub conditione contingenti, it. vocare, v. evocare*, love en noget, hvis man opnaaer et Ønske, *it.* udfordre eller anraabe.

Hann hét á menn sína at duga sem best, *ille commilitones hortabatur præstarent se viros*, han opmuntrede sit Mandskab til at vise Tapperhed. H. hét á Þór til stórræda, *H. Thorem invocavit, quando magna facinora moliebatur*, H. anraabte Thors Hjelp til store Foretagender.

Heiti, *n. nomen proprium*, Navn. Þeir spurdu hann at heiti, *de nomine ejus rogarunt*, de spurgte om hans Navn.

Heiti (heitti, hefi heitt, at heita), *calefacere*, varme, gjøre hed.

Heitíng, *f. minæ*, Trudsel, Truen. Heitíngar yrdi, *n. pl. idem*, truende Ord.

Heitíngasamr, *minax*, *minitabundus*, truende, som truer tit.

Heitinn, *nominatus*, nævnet. 2) *vulgo: defunctus*, død (afgangen, salig). 3) *promissus*, lovet.

Heitiz (at heitaz vid), *extrema mala minari*, true En med alt. Hann heitadiz vid félaga sinn, *socio extrema mala minatus est*, han truede sin Kammerat med alt ondt.

Heitrofi, *m. violator promissi, fœdifragus*, Meneder, En som ikke holder sit Løfte.

Heitstrengi (at heitstrengia), *jurando se obligare, sancte vovere*, forbinde sig til noget med Ed, love højtideligen. *vid.* strángr, strengi.

Heitstrenging, *f. serium sanctum votum*, højtideligt Løfte.

Heitstrengdr, *obligatus*, *damnas voti*, som ved Løfte er bestemt.

Heitr, *fervens*, *fervidus*, hed, kaaghed, gloende. 2) *ira incalescens*, meget vred og fortørnet.

Heityrdi, *n. pl. promissio*, Løfte. Heitord, *n. idem.*

Hekla, *f. chlamys*, *tunica brevis*, *v. pallium humeros tegens*, en kort Kappe eller Overkjortel. 2) *cucullus*, en Hætte.

Hel, *f. mors*, Død (Dødens Gudinde).

Helia, *f. idem.* Þeir villdu hann í heliu, *neci datum voluere*, de ønskede hans Død.

Hel, *n. lethum*, Død. At slá í hel, *occidere*, slaa ihjel.

Helblár, *lividus*, *v. luridus*, sortblaa, dødningebleg.

Helblinda, *f. fatalis cæcitas*, dødelig Blindhed.

Helför, *f. iter fatale*, Gang til Døden. 2) *exitus vitæ*, Livets Ende.

Helfró, *f. remissio morbi, letho vicina*, Sygdommens Lindring nær ved Dødstunden.

Helft, *f. dimidium*, Halvdel. Til helftar, *ad dimidium*, den halve Del. At gánga midr enn til helftar manni, *v.* vid mann, *plus dimidio minorem esse*, ikke at være halvt saa stor som en anden.

Helga (at helga), *sacrare*, *consecrare*, hellige, indvie. 2) *sanctificare*, helliggjøre. 3) *immunem, inviolabilem proclamare*, erklære en for hellig og uforkrænkelig.

Helgadr, *sanctificatus*, *sacratus*, helliggjort. Helgad vatn, *aqva lustrica*, Døbevand. Helgad braud, *hostia*, helliggjort Brød. Helgad Þíng, *forum consecratum*, helligt Ting.

Helgi, *f. sanctitas*, Hellighed. 2) *festus dies*, hellig Dag. 3) *immunitas, v. inviolabilitas*, Stats eller Personers Uforkrænkelighed, f. Ex. Tingfred, Kirkefred o. s. v.

Helgibrigdi, *n. pl. violatio festi diei*, en hellig Dags Vanhelligelse.

Helgibrot, *n. idem.* 2) *mulcta pro violatione sabbathi*, Bøder for Helligbrøde.

Helgi-dagr, *dies festus*, hellig Dag.

Helgidagsveitsla, *f. agape*, hellig Dags Maaltid.

Helgi-dómr, *m. res sacra*, Helligdom. 2) *sanctuarium*, et helligt Sted.

Helgihalld, *n. sacra solennitas*, Helligholdelse, Højtidelighed.

Helgilundr, *m. lucus*, en hellig Lund eller Skov.

Helgisetr, *n. monasterium asceterium*, Kloster.

Helgispiöll, *n. pl. vid.* Helgibrot.

Helgimeyar *v.* Helgar meyar, *sanctimoniales*, Nonner.

Helgi-þiófr, *sacrilegus*, Kirketyv.

Helgi-þiófnadr, *m. sacrilegium*, Kirkeran.

Helgra manna tídir, *memoriæ sanctorum*, Messer efter hellige Mænd, Helgenes Messer.

Helgrindur, *f. pl. pomœria inferorum*, Dødningernes indhegnede Opholdssted hos Guden Hel (efter den Eddiske Mytologi).

Helgr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *immunis & inviolabilis*, hellig, uforkrænkelig. *vid.* heilagr.

Heliar-lidr, *atlas*, Halsled.

Heliar-madr, *vir immanis*, en grumme stor Mand.

Heliar-skinn, *n. cutis lurida mortuorum*, Ligenes blege Hud.

Hella, *f. petra*, en Klippe eller flad Steen.

Hellu-þak, *n. tectum scandulare*, Steentag.

Helluhnodri, *m. sedum vermiculare*, Helleknop, Bladløs.

Helld (hielt, hefi halldid, at hallda), *tenere, habere*, holde, have. 2) *arbitrari, opinari*, tænke, mene. 3) *iter dirigere*, styre sit Løb et Steds hen. Hallda loford, *stare promissis*, holde Løfte. Hallda af einum, *laudare, magni facere*, holde af En. Hallda fölu, *venum exponere*, frembyde tilkjøbs. Hallda í taumi, *temperare, it. coercere*, holde tilbage, holde Maade med. Hallda med einum, *facere cum aliqvo*, holde med En. Hallda kyrru fyri, *qviescere, manere*, holde sig hjemme, leve i Stilhed. Hallda rædu, *perorare*, holde en Tale. Hallda sér í kyrd og stilli, *intra suam pellem rite se continere*, holde sig rolig og stille. Hallda sér til gylldis, *honorem suum observare*, holde over sin Hæder. Hallda tídir, *sacra celebrare*, forrette eller bivaane Gudstjeneste. Hallda til jafns vid einn, *ambitione contendere*, kappes med En. Hallda lög, *leges servare*, holde sig Loven efterrettelig. Hallda vingan, *f. amicitiam colere*, leve i Venskab med En. Þeir hélldu í sudr-átt, *austrum versus iter dirigebant*, de styrede mod Syd. Hönum hélt vid kafnan, *fere suffocatus erat*, han var nær ved at

kvæles. At hallda kú, *vaccam saliri facere*, at holde en Ko til Tyren. Hönum hélst þad ecki uppi, *illi non tolerabatur*, det fik han ikke Lov til at gjøre. Hann heldst vel vid, *bene sustentatur, v. ejus habentia non decrescit*, han trives vel, eller hans Formue tager lidt af. Hallda á loft, *celebrare, it. notum facere*, berømme, gjøre bekjendt. Máfi hélst illa á fé sínu, *Mafus prodigus erat facultatum suarum*, Mav holdt ilde Hus med sit Gods. Hallda til góda, *ignoscere*, holde til gode.

Helldinn, *solidus, tenax*, vandtæt.

Helldr, *potius*, heller.

Helldri, Hellstr, *potior, potissimus*, fornemmere, større, ypperst, størst.

Helli (at helle), *fundere*, øse, gyde. Hella út, *effundere*, udøse, udgyde. Hella inn, *infundere*, indgyde.

Hellíng, *f. fusio, infusio*, Udgydelse.

Hellir, *m. antrum, specus*, Klippehule.

Hellis-munni, *m. ostium antri*, Mundingen af en Hule.

Hellis-mynni, *n. idem*.

Helli-skúr, *f. imber, typhon*, Pladskregn.

Helli-steypa, *f. idem*.

Helmíng, *f. dimidium, semissis*, Halvdel.

Helmíngr, *m. idem*. Helmíngi meiri, *duplus*, dobbelt. Helmíngr, *qs.* helfíngr, *á* hálfr.

Helmínga félag, *n. societas æqvalis*, lige Fællesskab.

Helmínga-skipti, *n. pl. distributio æqvalis inter duos*, Deling i to lige Dele.

Helmr, *m. vid.* Hiálmr. *angl.* helm. 2) *hemisphærium*, Halvkugle.

Helmur, *f. pl. species qvædam literaturæ runicæ*, en Figur i den runiske Skrift.

Helsi, *n. collare*, Halsbaand.

Helsíngi, *m. anas torqvata, brenta*, et Slags And.

Helsíngia nef, *n. pentelasmis, bernicula*, Andenæb.

Helsótt, *f. morbus lethalis*, Helsot, dødelig Sygdom.

Helstríd, *n. luctus, ob mortem amici*, Sorg efter en afdød Ven. 2) *agon*, Strid med Døden. At vera í helstrídi, *animam agere*, stride med Døden.

Helti, *f. claudicatio*, Halten, Halthed.

Helti (at helta), *claudicantem facere*, gjøre halt.

Helvegr, *m. via lethi ad inferos*, Dødens Vej.

Helvíti, *n. infernus, pr. culpa morte digna, v. poena mortuorum*, Helvede, ɔ: Dødsstraf, eller Misgjerning som fortjener Døden.

Helvítskr, *infernalis*, helvedes, som hører til Helvede. *vid.* vískr.

Hem (at hemia), *cicurare*, tæmme, spæge. Hann verdr ei haminn, *cicurari non potest*, man kan ikke faa ham til at være rolig.

Hem, *n. culeus vastissimus*, en stor og vid Sæk. 2) *exuviæ*, Hud, Ham.

Hemill, *m. tutela, custodia*, Bevogtning, Varetægt. Hafdu hemil á barni þessu, *custodi hunc puerum, v. coerce ne extravagetur*, pas

paa dette Barn, eller hav Agt paa at det ikke skal gaa bort.

Hemíngr, *m. corium é cruribus jumentorum*, Hud eller Læder af Heste- eller Studelaar. 2) *nom. pr. viri, victor, pacator*, Seiervinder, Fredsstifter. *á* hem.

Hempa, *f. toga*, Kappe, Overkjortel.

Hendi (at henda), *manibus jactare*, kaste med den ene Haand, og gribe med den anden. 2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa. Henda mark á draumum, *somniis fidem habere*, sætte Tro til Drømme. Henda gaman at, *in jocum vertere*, slaa hen i Spøg. Henda spiót á lofti, *hastam, prius qvam collimat, prehendere*, gribe et Spyd førend det træffer Maalet.

Hendir (at henda), *accidere, evenire*, hende sig, indtræffe, paakomme. Þad hendir marganu, *plurimis accidit*, det hender mangen en.

Hendilángr, *favens, benevolus*, gunstig, velvillig. Hann var mér oft hendilángr, *sæpe mihi benevolentiam præstitit*, han var mig ofte til Tjeneste. Einginn var þér þar hendilengri, *nemo tibi benevolentior ibi erat, qvam ille*, ingen var dig der saa gunstig som han.

Hendíng, *f. casus, fors*, Hendelse. Af hendíngu, *forte*, af Hendelse.

Hendíng, *f. actio cominus*, Klammeri. Þar vard í hendíngum med þeim, ádr þeir kæmiz á skip, *ad manus venit inter ipsos, priusqvam naves conscenderint*, de kom i Haar sammen, førend de gik ombord.

Hendíng, *f. stropha in rythmo*, et Vers (Afdeling i Poesi).

Hengi (at hengia), *suspendere*, hænge.

Hengi, *n. crepido nivalis supereminens*, en udhængende Snebrink. 2) *funis qvo aliqvid pendet*, Line, som noget hænger paa.

Hengia, *f. idem*.

Hengi, *n. cadaver suspensi*, Legeme af En som har været hængt.

Hengiflug, *n. præcipitium saxi*, en høj Klippes Steilhed.

Hengiandi þiófr, *cruciarius*, Galgefugl, Tyv som har fortjent Galgen.

Hengi-klettr, *m. crepido*, en nedhængende Klippe.

Hengi-lás, *m. sera pendens, pensilis*, Hængelaas.

Hengilegr, *vacillans, cernuus*, vaklende, rystende. Hvad muntu hafs á otri, hengilegr hái drengium, karl, þvíat kraftr þinn fyrniz, kinngrár mega vinna, *qvid tu senex canus et cernuus, inter alacres juvenes, in navi facies, nam veterascit jam robur tuum*, hvad kan du, en gammel Mand, graahærdet og krum, hvis Kræfter tage af, due til her paa Skibet, blandt raske Karle.

Hengi-mæna, *f. animal gibbosum*, et krogrygget Kreatur.

Hengíng, *f. strangulatio, suspendium*, Kvælen, Hængen.

Hengíngar-ól, *f. laqveus*, Strikke (til at hænge en med.)

Hengla, *f. animal effætum & macrum*, et magert og ufrugtbart Kreatur.

Hentar (at henta), *decet*, *decere*, sømme, anstaa, lade vel. 2) *prodesse*, gavne, nytte. Þad hentar oss ecki, *non prodest nobis*, det kan ikke hjelpe os noget.

Hentilegr, *aptus*, *appositus*, bekvem.

Hentilega, *apte*, bekvemmeligen.

Hentisemi, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hentugleiki, *m. idem.* 2) *occasio*, Lejlighed.

Hentugr, *commodus*, bekvem, tilpas.

Hentr, *appositus*, *oportunus*, skikket til, bekvem. Þad er hönum einum hent, *ille solus compos est*, det er han allene skikket til.

Heppinn, *fortunatus*, heldig.

Heppni, *f. fortuita felicitas*, Held.

Her, *m. exercitus*, *copiæ*, Krigshær. 2) *multitudo*, Mængde. Þar fer nú flockurinn þeirra sunnlendínga, og er her manns, *ibi copiæ australium eunt, & sunt ingens multitudo*, det marserer, farer den sønderlandske Flok frem, bestaaende af en talrig Mængde Mennesker.

Hér, *hic*, her. Hér og hvar, *sparsim*, hist og her.

Hér í nánd, *in vicinia*, her i Nærheden.

Hérad, *n. tribus.* Herred. 2) *districtus*, *qvi montibus & mari terminabatur*, *v. fluminibus*, *ut omnes aqvæ illuc confluant*, Distrikt, som er indgrændset af Sø og Bjerge eller Elve, saa at alle Vande løbe der sammen.

Hérada-skifti, *n. pl. collimitium districtus*, Distrikternes Grændser til hverandre.

Hérads-dómari, *judex tribuarius*, *toparcha*, Herredsdommer.

Hérads-fleygr, *per tribum volans*, som er udbredt over hele Herredet. Hérads-fleygt rikti, *rumor per tribum emanans*, Rygte, som gaaer i det hele Herred.

Hérads-fundr, *m. conventus*, *contribulum*, Møde af Herredets Indvaanere.

Hérads-menn, *m. pl. contribules*, Herredsmænd.

Hérads-stiórn, *f. toparchia*, et Herreds Bestyrelse.

Hérads-þíng, *n. prima instantia*, *conventus toparchalis*, Herredsting.

Herbergis-sveinn, *cubicularius*, Kammerjunker.

Herbergi, *n. hospitium*, *diversorium*, Herberge, Gjestgiversted. 2) *cubiculum*, Kammer, Værelse.

Herbergi (at herbergia), *hospitari*, *diversari*, gjeste. 2) *excipere*, *in hospitium recipere*, herbergere, tage imod Rejsende.

Herbláſtr, *m. vid.* Her-óp.

Herbrestr, *m. fragor militaris*, Larm i en Krigshær.

Herbúdir, *f. pl. castra*, Lejr.

Herbúnadr, *m. apparatus militiæ*, Udrustning til Krig, Krigsrustning. 2) *impedimenta militaria*, Trods og Bagage ved Armeer.

Herda-blöd, *n. pl. scapulæ*, *spatulæ*, Skulderblade.

Herdabreidr, *humerosus*, som har brede Skuldre.

Herdamikill, *idem.*

Herdahvilft, *f. interscapulum*, Hulhed mellem Skulderbladene.

Herdar, *f. pl. humeri*, Skuldre. At hlaupa

undir herdar einum, *subvenire lapsum, v. infortunium avertere*, afvende Ens Fald eller Ulykke.

Herdi (at herda), *durare, indurare*, hærde. Herda hugann, *animum sumere, obfirmare*, fatte Mod. Herda sig, *viribus niti*, anstrænge Kræfterne, stræbe af alle Kræfter.

Herdíng, *f. induratio*, Hærdelse.

Herdsla, *f. idem.*

Herdslu stockr, *m. vid.* Nór.

Herdslu-vatn, *n. aqva ferraria*, Vand til at hærde Jærn i.

Herdr *v.* Herdtr, *induratus*, hærdet. 2) *arefactus*, tørret.

Herfa, *f. homo nauci, fugax, hosti à tergo non facie notus*, et Drog, ɔ: en Kujon, som vender Ryggen men ikke Ansigtet mod Fienden. *vid.* hörfa.

Herfáng, *n. præda*, Bytte, Krigsbytte.

Herfiötr, *n. pl. terror panicus*, panisk Skræk.

Herfiötur *v.* Herfiötra, *f. una parcarum*, en af de nordiske Parser.

Herfilegr, *fœdus, abominandus*, fæl, afskyelig.

Herfilega, *fœde*, fælt, afskyeligen. 2) *luctuose*, jammerligen, sørgeligen. *á* harmr.

Herferd, *f. expeditio militaris*, Ledingstog.

Herför, *f. idem.*

Herflockr, *m. cohors militum*, en Flok Krigere.

Herfylkíng, *f. acies*, Slagtorden.

Herfær, *militiæ habilis*, krigsdygtig, som kan tjene i Krig.

Herhlaup, *n. tumultus militaris*, Storm af Krigere.

Hergánga, *f. forma expeditionis*, Mars.

Héri, *n. lepus*, Hare.

Heria (at heria), *arma circumferre*, hærje, paaføre Krig. Þeir heriudu ríki keysarans, *regnum imperatoris infestabant*, de hærjede Keiserens Rige. Þeir heriudu á ríki Skotta kóngs, *regi Scotiæ bellum inferebant*, de paaførte den skotske Konge Krig.

Herian, *m. bellator, agnomen Odini*, Kriger, Odins Tilnavn.

Herkérlíng *qs.* Herjans kérlíng, *quædam parcarum, anus sc. difficillima, imperiosa*, en af Parcerne, en Pokkers Kjelling (som er arrig og slem at komme til rette med).

Herkia, *f. durities*, Haardhed.

Herkir, *m. ignis*, Ild. 2) *gigas*, Jette. *á* hark.

Herkinn, *patiens doloris, v. malorum*, taalmodig i Smerte eller Modgang.

Herkiur, *f. pl. sors aspera, angustiæ*, haard Modgang, Skjæbne.

Herklædi, *n. pl. armatura, indumenta militaria*, Krigsrustning.

Herklæddr, *armatus, loricatus*, klædt i Harnisk. bevæbnet.

Herklædiz (at herklædaz), *armari*, at iføre sig Krigsrustning, bevæbne sig.

Herkóngr, *m. rex imperator, sine terra*, Konge over en Krigshær, men uden Land. 2) *rex*

militiæ deditus, *bellator*, *bellax*, en Konge som er hengiven til Krig.

Herkuml, *m. insigne militum*, Kriger-Mærke, Vaaben. Þeir gördu herkuml á hiálmum, *insignia sua in galeis pingebant*, *quæ interdum erant signum crucis*; de anbragte Mærker eller Vaaben (som undertiden vare Korsets Tegn) paa deres Hjelme.

Herlegr, *magnificus*, *it. lautus*, herlig, prægtig.

Herlega, *magnifice*, herligen.

Herleidíng, *f. captivitas*, Tagen til Fange, Fangenskab.

Herleidi (at herleida), *captivum ducere*, tage til Fange.

Herleiddr, *captivus*, tagen til Fange i Krig.

Herleidsla, *f. vid.* Herleidíng.

Herlid, *n. exercitus*, Krigshær.

Herlúdr, *m. cornu*, *tuba militaris*, Krigstrompet.

Hermadr, *m. miles*, *vir militaris*, Krigsmand, Soldat.

Hermannlegr, *militaris*, af krigersk Udseende.

Hermannlega, *militari modo*, paa krigersk Maade.

Hermi (at herma), *narrare*, *referre*, fortælle, berette. Herma eftir, *imitari*, efterabe.

Hermi-kráka, *f. mimus*, en Gjøgler, Efteraber.

Hermilegr, *dolendus*, sørgelig. *vid.* hersilegr.

Hermsl, *n. luctus*, Sorg, Klage.

Hérna, *hic*, her.

Hernadr, *m. bellum*, *militia*, Krigstog. At reka hernad, *bellum gerere*, føre Krig.

Hernadar sök, *f. crimen violentiæ militaris v. injusti belli*, en Fornærmelse, som er gyldig Aarsag til Krig.

Hernám, *n. præda*, Rov, Bytte. Hann var tekinn at hernámi, *bello captus est*, han blev gjort til Krigsfange.

Hérna-meginn, *horsum*, her hen, paa denne Side.

Hernuminn, *bello captus*, tagen i Krig.

Heróp, *n. classicum*, *clamor militaris*, Feldtskrig eller Raab, hvormed man gav Tegn til Slagets Begyndelse.

Herör, *f. sagitta circumlata*, *convocandi exercitus causa*, Budstikke (en Pil eller Spyd, hvorved Krigerne i Bøjgden sammenkaldtes til Leding eller Landets Forsvar); *vid.* Böd. At skéra upp herör, *talem sagittam ligneam formare & mittere*, at udsende Budstikken.

Herpíngr, *m. coarctatio*, Sammentrykken, Sammenkniben.

Herpíngs-kulldi, *acre frigus*, bitter Kulde.

Herpi (at herpa at), *graviter arguere*, give En haard Irettesættelse.

Herpípa, *f. tuba militaris*, en Pibe, som hører til Krigsmusik.

Herrádr, *m. dominus*, Herre, Herremand.

Herramadr, *idem*.

Herradagr, *m. dies comitialis*; *comitia*, Herredag, Rigsdag.

Herradómr, *m. principatus*, Overmagt, høj Værdighed.

Herradæmi, *n. dominium*, Herredømme.

Hersaga, *f. nuncius invasionis hostilis*, Budskab

om fjendtligt Indfald. At bera herſögu, *illatum bellum annunciare*, give Efterretning om fjendtligt Indfald. 2) *fecialem agere*, forkynde Krig.

Hers-höfdíngi, *m. dux militum*, Feldtherre, Anfører.

Hers-hofdíngiadæmi, *m. præfectura militum*, Anførsel.

Herſíng, *f. centuria militum*, en Hob Krigsfolk, Hærſkare.

Herſir, *m. ſatrapa, dux militum, centurio*, Friherre, en høj Offiser.

Herſkapr, *m. vid.* Hernadr. 2) *arma*, Vaaben, Krigsruſtning.

Herſkár, *expoſitus hoſtium invaſioni*, ſom er udſat for fjendtligt Anfald.

Herſkiölldr, *m. clipeus militaris*, Hærſkjold, Skjold. At fara herſkilldi yfir, *bello perſequi, arma circumferre*, øve Fjendtligheder i Landet.

Herſporar, *m. pl. murices, tribuli ferrei*, Fodangler.

Herſveit, *f. cohors, v. manipulus militum*, Hob, Hærſkare.

Hertek (at hertaka), *captivum ducere*, tage til fange.

Hertekinn, *captivus*, tagen til fange.

Herteking, *f. captivitas*, Tilfangetagelſe.

Hertogi *v.* Hertugi, *m. dux exercitus*, Hertug.

Hertuga dæmi, *n. ducatus*, Hertugdømme.

Hertýgi, *n. pl. arma*, Vaaben, Krigsruſtning.

Hertýgdr, *armatus, cataphractus*, udruſtet, bevæbnet.

Herverk, *n. hoſtilitas*, fjendtlig Medfart og Ødelæggelſe. 2) *ſtrages hominum*, Nederlag.

Hervirki, *n. idem.* 2) *munitio*, Forſkandsning.

Hérviſt, *f. hic ibidem mora*, Ophold her.

Hérviſtar tími, *m. dies vitæ*, Livstid.

Hér um, *circa, circum circiter*, omtrent, ungefær. Hér um 10 ár, *circa decennium*, omtrent 10 Aar.

Hér um bil, *circa hoc momentum*, ſaa omtrent.

Hervodir, *f. pl. arma protectoria*, Forſvarsvaaben.

Hervopn, *n. pl. arma militaria*, Vaaben.

Hervædiz (at hervædaz), *corpus munire facere, armari*, bevæbne ſig. *vid.* herklædi.

Hes, *n. palear boum*, Doglæp paa Nød.

Heſl, *n. vid.* Haſl.

Heſlis-nyt, *f. vid.* hnot.

Heſlis-ſtengur, *f. pl. rami corylorum*, Haſſelſtænger.

Heſpa, *f. fibula*, Spænde, Hægte. 2) *ſpira, girgillus*, Haſpe.

Heſputré, *n. girgillus*, Haſpe.

Heſpulægt-tré, *qvod in peripheria habet duas ulnas, vel qvando vir mediocris ſtaturæ ſub brachio lignum ita tenere poteſt, ut digitus impudicus coxendicem tangere posſit*, Haſpetræ, ſom har to Alen i Omkreds, hvilket en Mand af middelmaadig Størrelſe kan holde ſaaledes,

at han med Fingrene kan berøre Hofteblatet, uden at bukke sig.

Hestr, *m. eqvus, mannus*, en Hest.

Hesta at, *n. conflictus, v. pugna eqvorum*, Hestekamp.

Hesta-drengr, *m. mediastinus, eqvistrator*, Hestedreng, som passer og sadler Heste.

Hesta-járn, *n. pl. soleæ ferreæ eqvorum*, Hestesko.

Hesta-kaup, *n. hippopolium*, Hesteombytning.

Hesta-glíngr, *n. phaleræ*, Hestetøj til Prydelse.

Hesta-madr, *eqviso, agaso*, Hestetygter.

Hesta-múll, *m. luparum, camus*, et haardt Mundstykke at tvinge Heste med.

Hesta-stiaki, *m. vacerra*, en Stavre eller Pæl at binde Heste ved.

Hesta stód, *n. eqvaria*, Stod, Stutteri.

Hesta-vaktari, *m. hipponomus*, Hestevogter.

Hestavíg, *n. vid.* Hesta at; *fuit ludi, v. spectaculi genus, veterum*, (det var en Art af Leg eller Skuespil hos de Gamle.

Hest-folalld, *n. eqvuleus, mannulus*, en liden Hest, en Fole.

Hest-hófr, *m. ungula eqvina*, Hestehov.

Hest-hófs-nagli, *m. clavus ungularis eqvorum*, Hestehovs eller Hesteskosøm.

Hesthús, *n. eqvile*, Hestestald.

Hetia, *f. heros, athleta*, Helt, Kiæmpe.

Hetiulegr, *heroicus*, heltemæssig.

Hetta, *f. cucullus*, Hætte. 2) *pileus*, Hat.

Hettu sótt *f. tetanus*, Stivhed i Halsmusklerne. At skéra einum hettu snid, *modice redarguere futilitatis*, give en maadelig Irettesættelse for ubetænksom Tale eller Gjerning.

Hey, *n. fœnum*, Hø. 2) *strues fœni*, Høstak. Uppborid hey, *fœnum cumulatum*, stor Høstak. At binda hey, *fœnum fasciculare*, binde Hø i Knipper eller Stakke. Raka hey, *rastris corradere fœnum*, skrabe Hø sammen med Riven. Rifia hey, *rastro volvere strigas fœni*, at vende Hø, for at det kan tørres.

Heya (at heya), *fœnum secare, fœnisecio vacare*, meje eller bjærge Høet.

Heyannir, *f. pl. fœnisecium*, Høbiæring, Høslæt. 2) *mensis, qvo sol peragrat signum Leonis*, August Maaned.

Heybaggi, *m. fascis fœni*, Høknippe.

Heyband, *n. fascicularia*, Høbinding.

Heybólstr, *m. cumulus fœni*, Høhesse.

Heydis, *f. idem.*

Heydýna, *f. embrimium, segestre*, Hødyne.

Heyfáng, *n. complexus fœni*, Høvisk.

Heyfleckr, *m. vid.* fleckr.

Heyfúlga, *f. vid.* heydis.

Heygardr, *m. fœnile*, Høgaard, Høstænge.

Heygi (at heygia), *tumulare, condere*, begrave, jorde.

Heygdr, *tumulo conditus*, jordet (paa hedensk Maade).

Heyhlada, *f. fœnile*, Hølade.

Heyhneppi, *n. vid.* Heyfáng.

Heyhrip, *n. formio fœnicularius*, en Høkasse.

Heykleggi, *m. vid* Heyfúlga.

Heykrókr, *m. uncus fœnarius*, Høtyv, Høgaffel.

Heykuml, *n. vid.* Heykleggi.

Heylaupr, *m. corbis pabulatoria*, en Høkurv.

Heyló, *f. vid.* Þey-ló.

Heylön, *f. meta fæni*, Høhesse.

Heymeis, *m. vid.* Heylaupr.

Heyrari, *m. auditor*, Hører, Tilhører.

Heyrandi, *audiens*, *auditor*, hørende. I' heyranda hliódi, *uno tantum audiente*, kun i en enestes Paahør.

Heyri (at heyra), *audire* høre. 2) *dicto audiens esse*, adlyde. Heyrdu mig! *exaudi me!* hør mig! Heyrdu mér! *a) audi!* hør! *b) obedi!* giør hvad jeg har befalet! Heyr á endimi! *audi nova, inusitata!* hør, hvilken vidunderlig Snak! E'g heyri til, *ausculto*, jeg hører eller lytter til. Þad heyrir hönum til, *ad eum pertinet*, det hører ham til. Mér heyriz vera kallad, *sentio me clamorem audire*, jeg synes nogen kalder.

Heyrir (at heyra), *auditur audiri*, høres, man hører. Þar heyrir brak í húsinu, *stridor in domo auditur*, man hører Knarken i Huset.

Heyrir, *m. auditor*, en Hører. Heyrum kunnugt, *vulgo auditum*, *v. notum*, almindelig bekiendt.

Heyrilegr, *decens*, sømmelig, anstændig.

Heyrilega, *decenter*, anstændigen.

Heyrn, *f. auditus*, Hørelse.

Heyrnar-göng, *n. pl. labyrinthus*, Drehul.

Heyrnar deyfa, *f. cophocis*, Døvhed, svag Hørelse.

Heyrnar-lækningar, *acoustica*, Lægedom for Hørelsen.

Heyrnarlaus, *surdus*, døv. Heyrnardaufr, tunghørig.

Heyrugr, *obediens*, hørig og lydig.

Hey-fáta, *f. vid.* Heybaggi.

Heyskapr, *m. fænisecium*, Høbjæring.

Heystackr, *m. rejectamenta superne ex acervo fæni*, *v. caspes*, *qvo legitur*, det som er muggent ovenpaa en Høstak, eller det Grønsvær den tilbækkes med. 2) *acervus fæni*, Høstak.

Hey-stál, *n. margo acervi fæni*, Kanten af en stor Høstak.

Hey-tóft, *f. vid.* Heygardr.

Hey-vöndull, *m. fascis fæni*, *qvantum manu ad coxendicem porrecta sub lacerto comprehendi potest*, Høvisk, en Haandfuld Hø.

Hí, *n otium*, *mansio secura domus*, Fritimer, Lediggang hjemme i Huset. Hann er uppá hopp og hí, *ludos & otia sectatur*, han gaar ledig, og leger.

Hí, *n. lanugo tenerrima*, første Skiæg, fin Laad.

Hía (at hía), *otiari*, *it. operiri*, *desidere*, leve i Stilhed, *it.* bie efter. Hann híar af tímann, *tempus fallit*, han fordriver Tiden.

Hiá, *apud*, *juxta*, hos, ved Siden af.

Hiábarn, *n. proles illegitima*, uægte Barn.

Hiábýli, *n. villula*, *tugurium*, en Husmandsplads.

Hiábægi (at hiábægia), *declinare*, *v. præterire*, afvende, afværge, eller gaa forbi. Hönum

er hiábægt allri veidi, *fato frustratur omni captura*, Lykken er ham ugunstig i alslags Fangst.

Hiadn, *n. nix detumescens, desidens, compacta*, Sne som smeltes, svinder bort. *vid.* hiarn.

Hiadna (at hiadna), *desidere, detumescere, disparere*, forsvinde, smelte bort.

Hiadnan, *f. subsidentia*, Forsvinden.

Hiadníngar, *m. pl. manes bellatores, Hédini milites*, kjæmpende Dødninger, Hjedins Krigsfolk (efter en eddisk Fabel).

Hiadnínga víg, *n. pl. prælium fucatum manium*, Dødningernes indbildte Kamp.

Hiágud, *m. idolum*, Afgud.

Hiáhlidrunarsamr, *piger, socors*, lad, fortrøden ved Arbejde.

Hiáhlidrunarsemi, *f. socordia*, Efterladenhed, Dovenskab.

Hiáhvíla, *f. contubernium*, Staldbroderskab, Samkvem. 2) *concubinatus, consvetudo*, Sammenleje, kjødelig Omgang. 3) *concubitus*, Hosliggen.

Hiákátlegr, *absurdus*, underlig, sær. 2) *intempestive jocosus*, som bruger Skjemt og Spøg i utide.

Hiack, *n. pulsatio*, Slag, Støden.

Hiacka (at hiacka), *feritare, pulsitare*, slaa tit og ofte. *alias* jacka.

Hiákona, *f. concubina, pellex*, Bislopperske, Medhustru.

Hial, *n. sermocinatio*, Snak, Samtale.

Hiala (at hiala), *sermocinari, fabulari*, snakke, pluddre.

Hialari, *m. nugator*, en Sladdrer. *vid.* skialari.

Hialdriúgr, *longus in sermocinatione*, som er vidtløftig i Snak. Þeim vard hialdriúgt, *diu collocuti sunt*, de havde lang Samtale.

Hiáleggr (med frammhandlegg), *radius ulnæ*, det smaleste Ben i Forarmen.

Hiálega, *f. concubitus*, Hosliggen, Sammenleje.

Hiáleiga, *f. villa*, Husmandsplads. *vid.* kot.

Hiáleigumadr, *m. villicus*, Husmand.

Hiáleitr, *facie limus*, skjævtseende, skulende.

Hiall, *m. gradus, stratum altius*, en Forhøjning. 2) *penuarium, aeri expositum, pro cibis torrifaciendis*, Hytte, hvori Fiskeforraad o. s. v. tørres af Vinden. 3) *pergula siccatoria*, et Bislag til at tørre i.

Hialldra (at hialldra), *disseminare*, udsaa, udsprede. 2) *ningere*, sne. Nú hialldrar, *jam ningit*, nu sneer det.

Hialldr, *n. ningor infreqvens tenuissimus*, ubetydeligt Snefog. 2) *sementis rarior*, tynd Saaen.

Hialli, *m. colliculus, area plana, v. prominentia in latere montis*, en Høj eller Brink, paa Kanten af et Fjeld.

Hiallr, *m. vid.* Hiall.

Hiálmadr, *galeatus*, som har Hjelm paa.

Hiálmfagr, *cute faciei venusta*, skjøn af Ansigt.

Hiálmfiödur, *f. crista galeæ*, Fjeder paa en Hjelm, Fjederbusk.

Hiálmóttr, *vertice albus, alias discolor, qs.* ga-

leatus, de bobus &c. pecudibus dicitur, som er hvid ovenpaa Hovedet, men ellers af forskjellig Farve (siges om Kvæg).

Hiálm-ſtríta, *f. conus, v. apex galeæ*, Spidſen af en Hjelm.

Hiálmun, *f. gubernaculum navis*, Skibsror. *à tremore, v. mobilitate dictum*, kaldes ſaa af dets Bevægelighed og Knarken. *vid.* jálma.

Hiálmun-völr, *m. tigillum, qvo regitur gubernaculum*, Styrepind, Styrvol.

Hiálmvölr, *m. idem. vid.* völr. *belg.* Helmſtock.

Hiálmr, *m. galea*, Hjelm. 2) *hemiſphærium*, Halvkugle. 3) *ſinciput hominis*, Forhovedet paa et Menneſke. 4) *lychnuchus penſilis*, Lyſekrone. Hiálmlilia, *f. delphinus*, Arm af en Lyſekrone.

Hiálp, *f. auxilium*, Hjælp, Biſtand.

Hiálpa (at hiálpa), *juvare, auxiliari*, hjælpe. Þad hiálpar vel, *bene prodeſt*, det nytter meget.

Hiálpari, *m. auxiliator*, en Hjælper.

Hiálparmadr, *idem.*

Hiálparlaus, *auxilii expers*, hjælpeløs.

Hiálpar-lid, *n. auxilia, copiæ auxiliatrices*, Hjælpetropper.

Hiálpar-þurfi, *m. opis indigus*, ſom behøver Hjælp.

Hiálplega, *ſufficienter*, tilſtrækkeligen.

Hiálpſamlega, *idem.*

Hiálplegr, *ſufficiens*, tilſtrækkelig.

Hiálpſamlegr, *idem.*

Hiálpvænlegr, *à qvo auxilium ſperandum, bonæ ſpei opis*, ſom man kan vente Hjælp af.

Hialt, *n. pomum, v. globus capuli*, Knappen paa en Kaarde. Hialtid efra géck af ſverdinu, hliόp þá brandurinn fram úr medalkaflanum, *pomum poſterius capuli avulſum eſt, itaqve lamina gladii é capulo decidit*, Kaardeknappen gik af, ſaa at Bladet faldt fra Fæſtet.

Hialti, *m. gladius*, Sværd, Kaarde. 2) *nom. pr. viri.*

Hiappa (at hiappa), *v.* jappa.

Hiar, *n. alterutra ala confibulatorum*, Hængſel.

Hiara, *f. cardo*, Dørakſel, Hængſel. Hurdarhiörur, *cardines januæ*, Dørakſel.

Hiaraſtiarna, *f. ſtella polaris*, Polarſtjerne.

Hiardſveinar, *m. pl. opiliones*, Faarehyrder.

Hiardreki, *m. opilio*, Faarehyrde.

Hiari (heims), *m. axis mundi, cardo, polus*, Jordens eller Verdens Akſel.

Hiari *v.* Hari (at hiara *v.* hara), *ægre vitam agere*, leve i Elendighed. Hann harir vid, *vita illi pendet*, han lever et uſſelt Liv.

Hiarna (at hiarna), *convaleſcere, caleſcere*, komme ſig, blive friſk igjen. Hann er á hiarni, *in difficultatibus verſatur, apolis eſt*, han er i ſlemme Omſtændigheder.

Hiarn, *n. nix compacta, gelu indurata*, haardfroſſen Sne.

Hiarni, *m. cerebrum*, Hjerne.

Hiarn-ſkál, *f. cranium*, Hjerneſkal.

Hiarn-ormr, *m. febris ungarica, lues pannoniæ, vermis cerebri*, Hjerneorm, den ungerſke Syge

Hiarsi, *m. sinciput*, Panden, Pandebenet. *qs.* hiarnsi.

Hiarsi, *m. belua qvædam longæva, species cervorum*, en Art af Hjorte, som lever meget længe. 2) *silicernium*, en udlevet Knark. Hann er gamall hiarsi, *de sene decrepito dicitur*, siges om en meget gammel Mand.

Hiarsalegr, *corpulentus*, fed, skyldig.

Hiarta, *n. cor* Hjerte.

Hiarta-gódr, *misericors, mitis*, godhjertig, medlidende.

Hiartagras, *n. behen album*, Smelleblomster, Skummellike.

Hiarta-kofi, *m. ventriculus cordis*, Hjertekammer.

Hiarta-lag, *n. animus elatus*, Sindelag.

Hiartahulstrid, *n. pericardium*, Hjertekulen.

Hiarta-prýdi, *f. fortitudo animi*, Sjelestyrke, Edelmod.

Hiartanlegr, *ex corde*, hjertelig.

Hiartar horn, *n. cornu cervi*, Hjortetakker.

Hiarta-rætur, *f. pl. basis cordis*, Hjerterødder.

Hiart-gróinn, *cordi fixus*, hjertelig, indgroet i Hjertet.

Hiart-kolla, *f. cerva*, en Hind.

Hiartnæmr, *cor tangens*, hjerterørende.

Hiartkær, *dilectus ex corde*, hjertekær.

Hiartsláttr, *m. palpitatio cordis*, Hjerteklappen.

Hiartverkr, *m. cardialgia*, Hjertesyge.

Hiáræna, *f. mentis inops, misellus*, Fjante.

Hiárænulegr, *mente non integer*, enfoldig.

Hiá-sól, *f. parelius, anthelius*, Bisol.

Hiásögull, *falsiloqvus*, løgnagtig.

Hiástod, *f. auxilium*, Bistand.

Hiátrú, *f. superstitio*, Overtro.

Hiártingl, *n. paraseline*, Bimaane, et Luftsyn.

Hiávera, *f. præsentia*, Nærværelse.

Hiáverk, *n. opera succisiva*, Bisag, et Arbejde som man har foruden sine sædvanlige Forretninger.

Hiávinna, *f. idem.*

Hiávikasamr, *fugax, de eqvo sæpe dicitur*, flygtig, (siges især om Heste, som løbe tit ud af Vejen.) Hiávikasamt verdr hönum, *multa eum avocant ab incæpto*, mange Ting komme i Vejen for ham, som hindre hans Forsæt.

Hiávik, *n. deflectio a viâ*, Afvigelse fra Vejen.

Híbýli, *m. domicilium, ubi otiari & manere licet*, Hjem, hvor man kan opholde sig i Rolighed. *á* hí & býli.

Híbýlaprúdr, *qvi domum suam & res domesticas ornatas & bene curatas habet*, som har sit Hus og Husgeraad i god Stand og Orden. 2) *qvi domi mansvetus & bene moratus paterfamilias est*, en god og sædelig Husfader.

Hie, *n. obsoletum, v.* hí. 2) *ros*, Dug.

Hiegétill, *m. lapis, spec. silex, qs.* hie *generans*, en Sten, især Flintesten. Augu hanns vóru hvít, sem hiegéltar, *oculi ejus albidi erant, ut crusta silicum*, hans Øjne var hvidagtige, ligesom Skorpen paa en Flintesten.

Hie-gómi, *m. pulvis in fornace domus residens*, Støv, Spindelvæv. *metaph. vanitas*, Forfængelighed. *qs.* hie fyri góminn.

Hiegómadýrd, *f. vana gloria*, forfængelig Herlighed.

Hiegóma mál, *n. causa, v. res nihili*, en Sag, som ikke er af nogen Vigtighed eller Betydning.

Hiegómatal, *n. vaniloqvium*, letfærdig og løs Snak.

Hiegómlegr, *vanus*, forfængelig.

Hiegómlega, *vane*, forfængeligen.

Hiegómleiki, *m. vanitas*, Forfængelighed.

Hiegyla, *f. qs.* hiekylia, *aura tenuis*, en liden Luftning. *metaph. res nihili*, Ubetydelighed.

Hiela, *f. pruina*, Rim, Rimfrost. *qs.* hie-lá.

Hielogi, *m. ignis fatuus*, Morild, Lygtemand.

Hielog, *n. idem.*

Hielugr, *pruinosus, v. rescidus*, fuld af Rimfrost eller Dug.

Hiemótt, *f. vacerra*, en Stavre eller Pæl.

Hiemóttarlegr, *nimis pudibundus*, altfor skamfuld og undselig.

Hiemótlegr, *idem.*

Hiena (at hiena), *evanescere*, forsvinde. *vid.* hiadna.

Hieri, *m. lepus*, Hare. *vid.* héri.

Hiervilla, *f. qs.* hieravilla, *error pavidorum & inopum mentis*, frygtsomme og enfoldige Folks Vildfarelse.

Hik, *n. mora, hæsitatio*, Tøven, Tvivlraadighed.

Hikan, *f. idem.*

Hika (at hika), *cedere, recedere*, tøve, vige tilbage, staa i Tvivl.

Hikadr, *animo fractus*, tvivlraadig.

Hiklaus, *audax, confidens*, djerv, uforsagt.

Hilla, *f. abacus, repositorium*, Hylde.

Hilldíngr, *m. poet. rex*, Konge. 2) *bellicosus, bellonæ filius*, krigersk, Krigsgudindens Søn. *â seqventi.*

Hilldur, *f. Bellona*, Krigens Gudinde. 2) *prælium*, Feldtslag. At vekia hilldi, *prælium incipere*, begynde et Feldtslag. Upp var þá hilldur of hafin, *tum pugnam exorsi sunt*, da begyndtes Slaget. Hákonarmál.

Hilmir, *m. poet. rex*, Konge. 2) *protector, v. galeatus*, Beskytter, eller som har Hjelm.

Hilmi (at hilma), *occultare, sub galea tegere*, skjule, dølge, hylle. At hilma yfir, *idem.*

Hilmíng, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen. I' hilmíngu, *occulte, sub prætextu*, hemmeligen.

Hilman, *f. idem.*

Himin, *m. cælum, æther*, Himmel. 2) *laqvear*, helt Loft, Tronhimmel, Dække. Hann er himnum at siá, *sursum aspiciendus est*, han er at se paa Himmelen. Hann ber vid himin, *in aera eminet*, han knejser højt op i Luften.

Himinblár, *cyaneus*, himmelblaa.

Himinbúar, v. Himnabúar, *m. pl. cælites*, Himmelens Indbyggere.

Himinhvolf, *n. hemisphærium superius*, Himmelens Hvælving.

Himinliós, *n. lux cælestis*, Himmelens Lys.

Himinríki, *v.* Himnaríki, *n. regnum cælorum*, Himmerige.

Himinteikn, *n. pl. prodigia cælestia*, Lufttegn.

2) *signa zodiaci*, de tolv Himmeltegn. 3) *astra*, Stjerner, en Konstellation.

Himin-túngl, *n. pl. orbes cælestes, astra*, Himmellegemer.

Himna, *f. membrana, cuticula*, Hinde.

Himnabraud, *n. manna, cibus cælestis*, Himmelbrød.

Himneskr, *cælestis*, himmelsk.

Himpi, *n. ingens massa in manibus*, en stor Klump imellem Hænderne. *vid.* hampa.

Hind, *f. cerva*, en Hind. 2) *decor, lepor*, Artighed, Skjønhed. Hann qvad so at hind var á, *ejus poemata lepidissima erant*, hans Vers vare meget sirlige. Í hindar-hlióði, *modeste, decenter, sine garritu*, sagte, sømmeligen, uden Allarm.

Hindar kálfr, *m. hinnulus, catulus cervinus*, Hind- eller Hjort-Kalv.

Hindla, *f. cervula*, en ung eller liden Hind. Gömul hindla, *vocatur quodcunque pecus macrum, senio effætum*, saaledes kaldes et mavert og af Elde ufrugtbart Kvæghoved.

Hindra (at hindra), *impedire, morari*, hindre, opholde.

Hindradr, *impeditus*, hindret.

Hindran, *f. impedimentum*, Hindring.

Hindur-hlióð, *n. rixa, contradictio, garritus*, Kiv, Modsigelse, Skvalder. Hann er kominn úr hindur-hlióði, *ex tumultu elapsus est*, han er sluppet bort fra Larmen.

Hindur-vitni, *n. pl. contradictiones, testimonia contradictoria*, Modsigelser, modsigende Vidnesbyrd.

Híngat, *huc*, hid, herhen. *olim*, hinnug.

Híngarna, *idem*.

Híngat-betr, *propius*, nærmere hid.

Híngat-burdr, *m. nativitas Xti*, Kristi Fødsel.

Hínkra (at hínkra), *cunctari, morari*, nøle, tøve, dvale. Hann er ecki so haltr, sem hann hínkrar, *ultra necessitatem claudicat*, han er ikke saa halt som han hinker.

Hinn, hin, hitt, *ille, illa, illud*, hin, hint.

Hinn og þessi, *hic & ille*, hin og denne.

Hinns vegar, *ab alio latere*, paa hin Side.

Hí-nótt, *f. nox tædiosæ expectationis*, kjedsom Forventnings Nat. Oft mér mánadr minni þóckti, enn sú hálf hínótt, *sæpe integer mensis mihi brevior videbatur, quam illa tædiosa dimidiæ noctis expectatio*, ofte syntes mig en Maaned kortere end den halve Nats kjedelige Venten.

Hinumegin sióar, *transmarinus, (adv.)* paa hin Side, eller *(adj.)* værende paa hin Side Søen.

Hiól, *n. rota*, Hjul. 2) *supplicii genus*, Radbrækning.

Hiólbora, *f. tubus rotæ*, Hul gjennem et Hjul.

Hiólbörur, *f. pl. essedum, cisium, it. unirotum*, Hjulbør.

Hiólgaddr, *m. axis*, Akselen paa et Hjul.

Hiólgiörd, *f.* (af járni) *canthus*, Hjulskinne.

Hiólhríngr, *m. orbis rotæ*, Hjulfelge.

Hiól-kríngla (utan), *f. aspis*, Hjulring.

Hiólrif, *n. pl. radii rotarum*, Hjulege.

Hiólspelir, *m. pl. radii rotarum*, det samme.

Hiólspæll, *m. radius rotæ*, det samme.

Hióltittr, *m. paxillus, embolum*, Hjulpind.

Hióltré, *n. lignum guajacum*, Hjultræ, Gvajaktræ. *alias* hiólvidr.

Hiólvinda, *f. trochlea, rechamus*, Rulle, Tridse, Brøndhjul.

Hióm, *n. pulvis minutissimus in superficie*, lidet Støv paa Overfladen. 2) *tenuis pingvedo, v. crusta liqvori cuidam innatans*, lidet Fidt eller Skum, der svømmer ovenpaa en Vædske.

Hióma (at hióma), *superficiem spissare*, tyknes, sætte sig til Skum eller Skorpe.

Hión, *n. pl. familia, famulitium*, Familie, Tyende. Hann rédiz þar at hióni, *ad operas domesticas se locavit*, han lod sig fæste til Tyende der i Huset.

Hión ánaudug, *servitium*, Træl, Trælle, Livegne.

Hión, *n. pl. hodie conjuges*, Ægtefolk.

Hiónaband, *n. matrimonium, conjugium*, Ægteskab.

Hiónabands-görníngr, *contractus matrimonialis*, Ægteskabs Kontrakt, Ægtepagt.

Hióna-bands lýsíngar, *f. pl. trinæ proclamationes, sive banna ecclesiastica, matrimonii*, Ægteskabs Tillysninger (fra Prædikestolen).

Hióna-senna, *f. friviculum*, Trætte mellem Ægtefolk.

Hióna-skilnadr, *m. divortium*, Ægteskabsskilsmisse.

Z z

Hióna-sæng, *f. thalamus, thorus genialis*, Ægteseng.

Hióna-vígsla, *f. benedictio pastoralis matrimonii*, Ægtevielse.

Hiödnun, *f. vid.* Hiadnan.

Hiör, *m. gladius*, Kaarde, Sværd. 2) *cardo*, Doraksel.

Hiörd, *f. grex, pecus*, Hjord.

Hiörtr, *m. cervus, elaphus*, Hjort. Hiörturinn skríkir, *cervus rancat*, Hjorten skriger.

Hiört-kæll, *v.* Hiötkiöll. *vid.* kulvís.

Hiörur, *f. pl. cardines*, Hængsler.

Hipp, *n. saltus*, Spring, Hop. Hann er hipp um hvapp, *per valles & lacunas saltando fertur, metaph. vagus & vanus est*, han render over Dale og Sumpe, ɔ: han streifer omkring som en Landstryger.

Hird, *f. satellitium*, Livvagt. *alias* hyrd, *ut et omnia seqventia a* hiörd.

Hirdi (at hirda), *custodire, servare*, forvare, passe paa. Hann hirdir ecki um þad, *non curat, aspernatur*, han skjøtter ikke om det.

Hirdíngi, *m. pastor ovium, opilio*, Faarehyrde.

Hirdíng, *f. curatio, custodia*, Bevogtning, Varetægt.

Hirdir, *m. idem.*

Hirdis-kofi, *m. tugurium, attegiæ*, Hyrdehytte.

Hirdis-pípa, *f. buccina pastoritia*, Hyrdepibe.

Hirdis-rismál, *n. pl. surgendi tempus pastoris, nobis hora sexta antemeridiana*, Tid for en

Hyrde at staa op; nemlig Kl. 6 om Morgenen.

Hirdis-skreppa, *f. bursa pastoris* (*herba*), Hyrdetaske, Taskeurt.

Hird-madr, *m. satelles aulicus*, en Hofbetjent, Livgarde af en Fyrstes Livvagt.

Hirdprestr, *m. concionator aulicus*, Hofpræst.

Hirdprúdr (kóngr), *qvi satellitium aulicum splendide habet*, en Konge, som holder sine Hoffolk og Livvagten prægtig.

Hirdstióri, *m. aulæ magister, nobis gubernator regius, v. præfectus*, Hofmarskalk; forhen i Island, en Stiftsbefalingsmand eller Statholder.

Hirdstiórn, *f. præfectura*, Overbefaling, Statholderskab.

Hirdvist, *f. vita aulica*, Hoflevnet.

Hirdulaus, *negligens*, forsømmelig, ligegyldig.

Hirdulauslega, *negligenter*, Skødesløst.

Hirduleysi, *n. negligentia*, Forsømmelse, Skjødesløshed.

Hirduleysíngi, *m. incuriosus*, en Døgenigt, Dagdriver.

Hirdusamr, *solers*, omhyggelig, paapassende.

Hirdr, *tutus*, sikker, vel forvaret. Þá er hann hirdr, er hann kémr þángat, *in tuto est, cum istuc venerit*, naar han først kommer derhen, saa er han sikker.

Hirdusemi, *f. solertia*, Omhu, Paapassenhed.

Hirti (at hirta), *castigare*, straffe, revse.

Hirtíng, *f. castigatio*, Straf.

Hirtinn, *v.* Hirdinn, *diligens*, paapasselig, flittig.

Hirtni, *f. diligentia*, Flittighed, Omhyggelighed.

Hirtnis-madr, *vir diligens, solers*, en vindskibelig og paapasselig Mand.

Hirts-fángari, *m. culter venatorius*, Hirsfænger.

Hisa (at hisa), *funibus attollere*, hejse, hale.

Hismi, *n. palea, acus, titivillitium*, Avne, Emte.

Hispra (at hispra), *munditiem affectare*, at overdrive Renlighed og Pyntelighed.

Hispur, *n. affectatio decoris*, Pænhed, unødvendig Pyntelighed.

Hissa, *stupefactus, attonitus*, forbavset.

Hissar (at hissa), *stupere*, forbavses, henrykkes. Mig hissar, *stupeo*, jeg studser.

Hissaz (at hissaz), *obstupescere*, studse, forbavses.

Hít, *f. bulga*, Svælg, en stor Pose.

Hita, *f. fervor*, Hede. 2) *calefactio, coctio*, Kogen. Ölhita, *coctio cerevisiæ*, Ølbryggen. Hann er einn um hituna, *propriis viribus valet, pr. est convivator sine conviva*, han er ene om Bryggningen, istedet for: han holder et Gjæstebud uden Gjæster (har den Ting for sig selv)

Hita-bladra, *f. pabula*, Hedeblegne.

Hitamikill *fervidus*, meget hed.

Hitarodmi, *m.* (í andliti manna) *pyrosis*, Hede af Fedme (i Folkes Ansigt).

Hita-verkr, *m. inflammatio*, hidsig Varme eller Smerte i Legemet.

Hiti, *m. calor, fervor, caldor*, Hede, Varme. Fíkiutréd vex vid hitann, *ficus sequitur caldorem*, Figentræet vokser ved (eller af) Varme.

Hitna (at hitna), *calescere, calefieri,* blive hed.

Hitnar (at hitna), *idem.* Hönum hitnar nú, *jam calescit,* nu bliver han varm eller hed.

Hitu-kétill, *m. lebes cerevisiarius,* Bryggerkjedel.

Hitta (at hitta), *indagare, v. invenire,* opspore, opdage. 2) *incidere in aliqvem, v. aliqvid,* hitte, finde, treffe. Þeir hittuz á veginum, *in via convenere,* de traf hinanden paa Veien.

Hiú, *n. pl. famulitium,* Tienestefolk, Husfolk.

Hiúfrar (at hiúfra), *parum pluit, pluere,* regne lidt, smaaregne.

Hiúfr, *n. pluvia tenuis, ros,* Smaaregn Dug.

Hiúgra (at hiúgra at sér), *abblandire,* kæle for en, lokke til sig paa den Maade. á júgr.

Hívíg, *n. cædes servi,* en Træls Drab. 2) *mutuæ cædes servorum,* indbyrdes Drab blandt Trælle.

Hiúka (at hiúka), *molliter fovere, v. tractare,* pleie omhyggelig, behandle meget vel.

Hiúkun, *f. mollis tractatio,* særdeles god og omhyggelig Behandling.

Hiúkra *v.* Hiúgra.

Hiún, *n. pl. vid.* Hión.

Híun, *f. torpor, tardatio,* Dorskhed, Sendrægtighed. *vid.* hía.

Híúngr, *m. lanugo,* tynde, fine Haar; ubetydeligt Haar. *á* hí.

Hiúp-færi (at hiúp-færa), *ferali linteo induere,* paaklæde et Lig, iføre det Ligskjorten.

Hiúpr, *m. velamen, it. indusium,* et Lagen eller vidt og stort Klædebon. 2) *linteum ferale,* Ligklæder, Ligskjorte.

Hiúskapr, *m. conjugium,* Ægteskab.

Híuskapr, *m. torpor,* Dorskhed.

Hixti (at hixta), *singultire,* hikke.

Hixti, *m. singultus,* Hikken. *alias* hyxti.

Hlad, *n. platea, stratum,* Gade, brolagt Plads. 2) *septum, agger,* omgjærdet Forhøjning. 3) *fimbria, patagium, it. aureorum v. auratorum bullarum series in veste,* Fryndser, en Rad af gyldne eller forgyldte Hegter paa et Klædebon.

Hladbúinn, *auratis fimbriis ornatus,* smykket med gyldne Hegter eller Fryndser.

Hlada, *f. horreum,* Lade.

Hladgardr, *m. sepes domestica,* et Gjærde, eller Plankeværk, hvorved Gaardpladsen indhegnes.

Hladi, *m. strues,* en Stak, Dynge. Fiskahladi, *strues piscium,* Fiskestak.

Hladinn, *stratus,* opbygt, opført. 2) *oneratus,* ladet, lastet.

Hladvarpi, *m. circuitus á foribus, intra jactum,* det Stykke af Græsmarken, som ligger nærmest Gaardspladsen foran de islandske Huse.

Hladvarp, *n. idem.*

Hláir (at hlá), *liqvescere,* smeltes, tø. 2) *liqvefacere,* smeltes, optø. Snióinn hláir af, *nix liqvescit,* Sneen tøer bort.

Hláka, *f. regelatio,* Tøveir.

Hlacka (at hlacka), *clangere,* klinge, skralde. 2) *exsultare,* hovere, frydes overmaade.

Hlacka yfir, *insultare, more aqvilæ*, hovere over ens Undergang, ligesom Ørnen over Rovet. Hlacka til, *dulci spe exsultare*, glæde sig i Haabet.

Hlálegr, *tabidus, it. languescens*, henfaldende, vansmægtig.

Hlána (at hlána), *tepescere, tabescere*, tø, opløses, svinde hen. Vedrid hlánar, *aer regelascit, regelatur*, det tøer op i Vejret.

Hland, *n. lotium, urina*, Pis, Urin.

Hlandbladra, *f. vesica*, Urinblæren.

Hland-gaung, *f. ureteres*, Urinkarrene.

Hlandsteinn, *m. hypostasis urinæ*, Bundfald af Urin.

Hlandstemma, *f. stranguria, dysuria*, Forstoppelse i Urinrøret.

Hlár, *laxus*, slap.

Hlass, *n. onus carpenti, v. currus*, Læs, Vognlæs. Opt velltir lítil þúfa þúngu hlassi, *parva sæpe gleba ingentes parietat currus*, ofte vælter en stor Vogn over en liden Tue. *minima caveat, qvi maxima molitur*, den som foretager sig store Ting, bør vel tage sig i Agt for Smaating.

Hlátr, *m. risus*, Latter.

Hláturmilldr, *ridibundus*, lattermild.

Hlávidri, *n. vid.* Hláka.

Hlaun, *f. clunis crassa*, en tyk Rumpe.

Hlaup, *n. cursus*, Løben, Rinden. 2) *lac concretum*, sammenløben Melk.

Hlaup-ár, *n. annus intercalaris*, Skudaar.

Hlaupársdagr, *dies bissextilis*, Skuddag.

Hlaupari, *m. cursor*, en Løber. 2) *erro*, Landstryger.

Hlaupa-stelpa, *f. stritabilla*, en Rendetøs.

Hlauprúmr, *plus satis amplus*, meget rummelig. Hlauprúmt fat, *vestis ampla*, et Klædningsstykke, som er mere end vidt nok.

Hlaupsamr, *currax*, som løber meget, er villig til at løbe. Hlaupsamr hestr, *eqvus currax*, en Hest som er meget for at løbe.

Hlaut, *n. sangvis victimarum*, Blod af Offerdyr.

Hlautbolli, *m. vas, qvo sangvis victimarum excipiebatur*, Kar eller Skaal til Offerblodet.

Hlaut-teinn, *m. aspergillum in sacrificiis*, en Kost, hvormed Offerblodet stænktes over Mennesker, Husgeraad m. v.

Hled (hlód, hefi hladit, at hlada), *struere, construere*, bygge, opføre. 2) *onerare*, lade. Hlada skip, *onerare navem*, lade et Skib. Nú hledr nidr snió, *jam nix copiose desidit*, nu falder Sneen ned i Dynger.

Hledsla, *f. structura, stratum*, Bygnings Opførelse. 2) *oneratio navis*, et Skibs Tilladning.

Hleifr, *m.* leifr.

Hleginn, *ludibrio habitus*, belet. á hlæ.

Hlein, *f. tibicen telæ erectæ*, den ene Stolpe i en islandsk Væverstol. 2) *murex litoralis*, et slags Skjælfisk.

Hlecki (at hleckia), *in catenas conjicere*, lægge i Lænker.

Hleckiz (at hleckiaz á), *catenas non evitare*, komme i Lænker. *metaph. in malum incidere*, geraade i Ulykke.

Hleckiahundr, *canis catenarius*, Lænkehund.

Hleckr, *m. catena*, Lænke.

Hlemmi (at hlemma), *tundere, planare*, baske, støde, slaa stærkt paa. Hlemma aftr, *claudere*, at slaa en Dør eller Luge haardt i.

Hlemmi-gata, *f. via planissima*, jævn og god Vej.

Hlemmiskeid, *n. curriculum planissimum*, jævn Rendebane.

Hlemmi-skúr, *f. imber*, Pladsregn. *vid.* hlömm.

Hlemmisléttr, *tabulati instar planus*, jævn og slet som et Gulv.

Hlemmr, *m. operculum, aulæ*, et Laag, Lem.

Hlenni, *m. nom. pr. viri, pigellus*, en doven Knegt.

Hlér, *m. Neptunus*, den nordiske Havgud. *vid.* ægir.

Hlera, (at hlera eftir), *auscultare*, lytte efter. Hlera at, *hospitalitatem exhibere*, vise Godhed mod Fremmede.

Hleri, *m. fenestræ operculum*, Vinduesskaade.

Hler, *n. auscultatio*, Lytten. 2) *fenestra*, Vindue. At standa á hlere, *sublegere sermones*, at staa paa Lur.

Hlessa, *lassus*, træt, mat. 2) *obstupefactus*, forbavset; *á* hlass. Hlessi (at hlessa nidr), *raptim desidere facere*, lade falde tungt eller haardt ned. Hlessa vagn, *currum onerare*, læsse paa en Vogn.

Hleyp (hlióp, hefi hlaupid, at hlaupa), *currere*, løbe, rende. Hann hlióp á sig, *præcipitanter fecit*, han forløb sig. Hlaupa til vopna, *ad arma concurrere, neutraliter dicitur*, gribe til Vaaben. Miólkinn hleypr, *lac concrescit*, Melken løber sammen. *inde*. Hlaupin miólk, *lac coagulatum*, sammenløben Melk.

Hleypi (at hleypa), *concitare*, fremskynde, drive afsted; hlaup. Hleypa fyrir, *obdare*, skyde for. Hleypa hesti, *eqvum concitare*, at ride i Gallop, faa Hesten til at løbe. Hleypa miólk, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Hleypa nidr segli, *vela demittere*, at stryge Sejl. Hleypa vatni, *aqvam ducere*, lede Vand. Hleypa tré, *cuneare, discuneare*, at kløve Træ. Hleypa til fiár, *admittere arietes ovibus*, lade Vædderne springe. Hleypa til lömbum, *subrumare agnos matribus*, lade Lammene komme til Mødrene. Hleypa upp dómum, *judicia turbare*, at forstyrre en Retsforsamling. Hlaupa í höfud mönnum, *inopinato opprimere*, overfalde Folk uforventet. Hann hleypr upp vid eitt ord, *ira concitatur uno verbo*, han farer op over et eneste Ord. Þar hlióp upp, *inflammabatur contusio*, det hovnede op. Strax hlióp í nasir hönum, *statim excanduit*, strax blev han hidsig.

Hleypi-dómar, *m. pl. præjudicia*, Fordomme, ugrundet Omdømme.

Hleypíngar, *f. pl. concitationes*, heftige Bevægelser.

Hleypi-loka, *f. repagulum ductorium versatile*, Slagbom, Skaadde, en Gjek.

Hleypi-hurd, *f. cataracta*, Faldbør.

Hleypi-gaddr, *m. obex, pessulus, vectis*, Skaadde eller Stang for Døre og Porte.

Hleypir, *m. vid.* kæsir.

Hleypi-skúta, *f. celox, catascopium*, Smakke, Jagtskib.

Hleypst (at hlaupaz um), *elabi, effugere*, undkomme, undflye. 2) *fidem fallere*, holde ikke sit Løfte.

Hlid, *n. ostium, porta*, Port, Led.

Hlidskiálf, *n. porta cæli tremens*, ɔ: *nubes, ita Odinus tribunal suum vocavit*, Himmelens bævende Port, kanske Skyerne, saaledes kaldte Odin det Sted, hvor han havde sit Høisæde.

Hlíd, *f. latus*, Side. 2) *devexitas, v. latus montis*, en Fjeldlie, Siden af et Bjerg eller Høi.

Hlidhallr, *favens*, bevaagen.

Hlidboginn, *in latus vergens*, som helder til den ene Side.

Hlid-krókr, *m. devium*, Afvei.

Hlidra (at hlidra til), *jure cedere*, give efter. Hlidra hiá, *declinare*, sno sig fra. Hlidra sér hiá, *præterire, it. connivere*, forbigaa, *it.* se igiennem Fingre med.

Hlidrun, *f. concessio*, Eftergivelse. 2) *socordia*, Dorskhed.

Hlidskiár, *m. fenestra lateralis*, Vindue paa Siden af en Bygning.

Hlie, *n. umbra*, Læ, Skygge. 2) *intermissio*, Ophør. Draga sig í hlie, *subducere se*, skjule sig, snige sig bort.

Hlie-bord, *n. latus navis secundum ventum, v. æstum maris*, ɔ: *aversum vento*, Læbord.

Hlíf, *f. scutum, ut et alia arma protectoria*, Skjold, saaog alleslags Forsvarsvaaben. 2) *tutamen*, Beskyttelse, Beskjærmelse.

Hlífarlaus, *inermis, sine lorica, casside, clipeo &c.*, ubevæbnet, værgeløs.

Hlífar-skiölldr, *m. clipeus*, et Skjold. 2) *protectio & protector*, baade Forsvar og Forsvarer. Ei mun ég hafa þig at hlífarskilldi, *tua protectione non utar*, dig skal jeg ikke have til Beskytter.

Hlífd, *f. tutela*, Beskjermelse, Forsvar. 2) *venia, indulgentia*, Skaansel.

Hlífdarvopn, *n. pl. arma protectoria*, Forsvarsvaaben.

Hlífinn, *parcus*, sparsommelig, skaanende. 2) *modestus*, beskjeden.

Hlífi (at hlífa), *parcere, indulgere, tueri*, skaane.

Hlífiz (at hlífaz vid), *idem*.

Hlífni, *f. parcimonia*, Sparsommelighed 2) *indulgentia*, Skaansel.

Hlickr, *m obliqvitas, curvamen, aduncitas*, Bøining, Krumning. At reka hlick á *aduncare*, bøie, krumme.

Hlickióttr, *tortuosus, curvus, sinuosus*, snoet i Bugter og Krumninger.

Hlín v. Lín, *f. dea profana*, en hedensk Gudinde. 2) *arboris genus*, en Træart.

Hlínkind, *f. benevolentia*, Godhed, Medlidenhed. *v.* línkind.

Hlinni (at hlinna at), *vid.* hlynna at.

Hlinr, *m. genus arboris cujusdam sylvestris*, Lønnetræ.

Hlióđ, *n. sonus, vox non interpellata*, Lyd. I' heyranda hlióđi, *aliis audientibus*, i andres Paahør. I' þegianda hlióđi, *tacite*, hemmelig. Hlióđ drap úr hirđinni, *omne satellitium conticuere*, hele Livvagten blev stille og tavs. At beiđaz hlióđs, *petere audiri, v. silentium, ut audiatur*, at opfordre andre til Taushed for at kunne høres. I' einu hlióđi, *una voce*, enstemmig. Tala í hlióđi, *submisse loqvi*, tale lavt.

Hlióđa (at hlióđa), *sonare, insonare*, lyde, give Lyd fra sig. Hlióđa til eđr á, *compellare*, kalde paa.

Hlióđar (at hlióđa), *sonare*, lade høre, give Lyd fra sig. Hverninn hlióđar þađ? *qvomodo sonat?* hvorledes lyder det?

Hlióđa-belgr, *m. tuba coriacea*, Trompete, Skalmeje. 2) *vir garrulus*, Skraalhals.

Hlióđa-gángr, *m. clamor assiduus*, vedholdende heftig Lyd.

Hlióđa-grein, *f. articulatio vocis*, Takt, artikuleret Lyd.

Hlióđalag, *n. vid.* Hlióđagrein.

Hlióđamikill, *canorus, sonorus*, højtklingende, høirøstet.

Hlióđandi, *sonans*, lydende, klingrende.

Hlióđastrengr, *m. vid.* Hlióđagángr. 2) *nervus lyræ*, Harpestreng.

Hlióđbær, *in vulgus emanans*, almindelig bekjendt.

Hlióđfæri, *n. pl. instrumenta musica, fides*, alleslags musikalske Instrumenter.

Hlióđfæra-slagari, *m. fidicen*, Spillemand, Musikant.

Hlióđfærastrengir, *m. pl. fides cordæ*, Strenge paa musikalske Instrumenter.

Hlióđ-glöggr, *acutus, pollens auditu*, En, som hører ret vel.

Hlióđiátr, *taciturnus*, tavs.

Hlióđlaus, *mutus*, stum, maalløs.

Hlióđlegr, *taciturnus*, tavs. 2) *modestus*, sagtmodig.

Hlióđlega, *sine strepitu*, uden Larm og Støj.

Hlióđlítill, *tenui voce*, lavrøstet.

Hlióđ-lyndr, *subtristis, taciturnus*, tavs og stille, noget tungsindig.

Hlióđlæti, *n. taciturnitas*, Tavshed.

Hlióđmæli, *n. pl. verba arcana*, hemmelige Sager. 2) *dicta sub cautela silentii*, Ord som hviskes hemmelig til en anden.

Hlióđna (at hlióđna), *tristari*, blive tavs og bedrøvet. Þá hlióđnađi um þá, *tum demittebant vocem*, da bleve de stille, lode al Støj fare.

Hlióđpípa, *f. fistula, calamus*, Pibe, Rørfløjte.

Hlióđskraf, *n. susurrus*, Hvisken.

Hlióđr, *subtristis, taciturnus*, tavs og halvbedrøvet.

Hlióma (at hlióma), *resonare*, klinge. Þađ hliómar, *resonat*, det giver Lyd fra sig.

Hliómandi málmr, *æs resonans*, klingende Metal.

Hliómr, *m. sonus, clamor*, Lyd, Støi.

Hlód, *n. pl. caminus, focus*, Skorsteen, Ildsted. 2) *fulcra*, Stene til at støtte Kjedelen paa begge Sider.

Hlódakall, *m. scoria cremiorum, audela*, Skovre af det som brændes.

Hlodyn, *f. terra qs. stratum*, Jord.

Hlotnaz (at hlotnaz), *adipisci*, faa, bekomme.

Hlotníng, *f. sors*, Lod, tilfalden Andel.

Hlórridi, *m. agnomen Thoris ex eqvitatione ignita, per aera*, Thors eller Tordengudens Tilnavn, af lynende Fart gjennem Luften.

Hlöck, *f. arboris genus*, etslags Træ. 2) *dea profana*, en hedensk Gudinde.

Hlömm, *f. fustis, v. fustigatio*, Knippel, Kjep, Prygl. Ófúsa dró ec ísu, áttac fáng vid lángo, vann ec at höfdi hennar hlömm, þad var fyri skömmo, *gadum sqvamosum attraxi invitum, cum asello longo mihi conflictus erat, cujus caput fuste nuper contrivi*, jeg traf en uvillig Kulle, med Langen havde jeg Dyst; jeg knuste nylig dens Hoved med en Prygl.

Hlúi (hlúdi, hefi hlúat, at hlúa at), *fovere*, varme.

Hlummr, *m. manubrium remi*, Haandfanget paa en Aare.

Hlumma (at hlumma), *manubrio remi tergum proximi remigis ferire*, støde med Aarene til den Roerkarl som sidder paa næste Roerbænk.

Hlúnkr, *m. resonantia cavitatis*, Gjenlyd fra et hult Sted.

Hlúnkar (at hlúnka), *resonare*, give Gjenlyd, skralde hult. Hér hlúnkar undir fæti, *hic remugit cavitas*, her er noget under Foden, som giver Gjenlyd.

Hlunnar, *m. pl. phalangæ*, Skibs eller Baads Roller. *in sing.* hlunnr.

Hlust, *f. concha*, en Muslingskal. 2) *auris*, Øre. Hann sitr á hlustunum, *pudet audire, v. surditatem simulat*, han sidder paa Ørene, ɔ: han vil ikke høre, eller lader som han ikke hører det. At leggia hlustir vid, *auscultare*, lytte efter.

Hlusta (at hlusta til), *auscultare*, høre paa.

Hlusta-verkr, *m. otalgia*, Ørepine.

Hluta (at hluta), *sortes jacere*, kaste Lod om. 2) *sortim accipere*, faa ved Lodkastning. Hluta í sundr, *partiri, in partes dividere*, dele.

Hlutaz (at hlutaz um), *sortiri*, kaste Lod om, dele ved Lodkastning.

Hlutdeilld, *f. participatio, it. sors*, Deltagelse, *it.* Lod, tilfalden Andel.

Hlutdeili (at hlutdeila), *participare*, gjøre deelagtig, meddele.

Hlutdeilinn, *diligens, sollicitus de alienis rebus*, en som blander sig i uvedkommende Sager.

Hlutdeildar-madr, *idem*.

Hlutfall, *n. sors, sortiio*, Lod, Tilfald.

Hlutgengr, *justæ sortis capax*, som vel fortjener sin Del.

Hluti, *m. pars, portio*, Del. K. misti mikinn hluta lids síns, *rex plurimam partem sui ex-*

ercitus desideravit, Kongen mistede en stor Del af sin Krigshær.

Hlutkast, *n. vid.* Hlutfall.

Hlutkésti, *n. idem.* At varpa hlutkésti, *educere sortem*, at kaste Lod.

Hlutlaus, *exsors*, *expers*, som har ingen Del i.

Hlutmeltíngr, *m. cui sors inimica est*, *v. qvem sortitor defraudat*, en som Skjebnen er ugunstig, eller som bedrages af den som kaster Lodden.

Hlutmeltr, *forte defraudatus*, som er bedraget i Lodkastning.

Hlutræníngr, *m. idem.*

Hlutsamr, *polypragmonicus*, som gjerne blander sig i andres Anliggender. 2) *imperiosus*, herskesyg.

Hlutseigr, *tenax*, *it. contumax*, karrig, paaholden, *it.* trodsig, halsstarrig.

Hlutsemi, *f. polypragmosyne*, ufornøden Deltagelse i andres Tvistigheder eller Anliggender.

Hlutskarpr, *forte felix*, lykkelig i Lodkastning.

Hlutskifti, *n. vid.* Hlutdeild.

Hlut-taka, *f. consortium*, Delagtighed.

Hlut-takari, *m. particeps*, Deltager.

Hlut-tekníng, *f. vid.* Hluttaka.

Hlutvandr, *integer vitæ*, retskaffen.

Hlutr, *m. res*, Ting. 2) *sors v. talus*, Lod, 3) *cubus*, *qvo sortes ducuntur*, Terning, hvormed Lodkastning skjer. At taka hlut, *participare*, tage Del i. Eiga hlut í, *idem.* Bera hluti í skaut, *sortire*, kaste Lod. At liggia á milli hluta, *extra sortem*, *v. in sequestro esse*, at ligge mellem Lodderne, ɔ: ei at høre til noget vist Parti. At leggia hlut sinn vid, *periculum participare*, deltage i Faren. Hafa, *v.* bera lægra hlut, *inferior evadere*, at tabe i Spil eller Trætte. Sitia yfir annars hlut, *obesse aliorum felicitati*, staa en anden i Lyset, hindre ens Lykke. Hanns hlutr þótti miög hafa vid brunnid, *sors ejus fundo adustæ adhæsisse videbatur*, ɔ: *illum mansisse sortem iniqvam & deterrimam*, man syntes hans Lod var bleven temmelig sveden, ɔ: ubillig og uheldig.

Hlýdi (at hlýda), *obedire*, *parere*, adlyde. 2) *procedere*, lykkes. Ecki mun þad hlýda, *non procedet*, det vil ikke hjelpe noget. Þad hefr eingum hlýdt, *nemini bene cessit*, det lykkedes ingen hidindtil. Hlýdi á, *ausculto*, høre paa. Hlýdi yfir, *idem.*

Hlýdinn, *obediens*, *morigerus*, lydig. Hlýdugr, *idem.*

Hlýdni, *f. obedientia*, Lydighed.

Hlýindi, *pl. calor*, Varme.

Hlýna (at hlýna), *calescere*, blive varm. Nû hlýnar, *jam frigus remittit*, nu bliver det varmt i Vejret. Hlûnar, *idem.*

Hlynni (at hlynna at), *favere*, *fovere*, ynde, elske, beskytte.

Hlynnindi, *n. pl. commodum v. fulcrum rei familiaris*, Bekvemmelighed eller Hjælp for Husholdningen. *alias* hlunnindi.

Hlyntr, *favens*, gunstig, velvillig.

Hlynr, *m. arboris genus*, *tilia*, Lindetræ.

Hlýr, *egelidus*, *tepidus*, lunken, varm.

Hlýri, *m. frater*, *socius*, Staldbroder, Kammerat.

Hlýri, *m. anarricha maculata*, *inter lupos marinos pinguissima*, en Art af Steenbidere.

Hlýrfeitr, *præpinguis*, meget fed.

Hlýri, *n. rostrum*, *assula triangularis ad utrumque summum latus proræ*, Gallion eller trekantet Bræt paa begge Sider af Forstavnen. Skip Magnúss ks. kom á hlýrid Mariusúdinni, *navis Magni regis impegit in summam proram Mariusudæ*, Kong Magnus's Skib stødte paa Mariesudens Gallion.

Hlýrbyrdt skip, *quæ tales assulas habet*, *fluctibus avertendis aptas*, Skib, som har saadanne Planker, tjenlige til at afværge Bølgerne.

Hlýrnir, *m. cælum*, Himmel. *à calore*. *vid.* hlýr.

Hlýt (hlaut, hefi hlotit, at hlióta), *obtinere*, *impetrare*, faa, erholde. 2) *cogi*, *necesse habere*, nødes, tvinges til.

Hlýt, *f. res*, *consistentia*, Ting, Tilstrækkelighed. Til nockurrar hlýtar, *mediocriter*, nogenledes, middelmaadig.

Hlýti (at hlýta), *uti*, bruge, benytte sig af. Ei villdi hann ödrum þar til hlýta, *illo solo uti voluit*, han vilde ikke bruge nogen anden dertil. Hann hlýtti ecki þeirri einni konu, *ea sola muliere non contentus erat*, han lod sig ikke nøje med den Kone allene.

Hlæ (hló, hefi hlegit, at hlæa), *ridere*, *gaudere*, le, glæde sig. 2) *nitere*, glindse. Öxin hlær, *securi acies albet*, c: *obtusa est*, Øxsen glindser, ɔ: dens Eg er sløv. Hlæa hlídar vid Hallsteini, *latera montium gratulantur Hallsteno adventum*, Fjeldsiderne le mod Halstein, eller lykønske ham ved Ankomsten.

Hlæandi, *ridens*, leende. 2) *effuse gaudens*, overgiven i sin Glæde.

Hlæi, *n. ridiculum*, Gjækkeri. *vid.* athlæi. Hendi ofs ei þad hlæi, *istam ridendi materiam non demus*, giid vi ikke give dem Anledning til Latter.

Hlæi (hlægdi *v.* hlædi, at hlæa), *gaudio afficere*, glæde, være Aarsag til andres Glæde. Þú elskar þá hina aumu þiód, Drottins svika er diöful hlædu, *gentem miseram perduellium amas*, *quæ diabolum gaudio affecerunt* (*Thorgils ad Magnum regem Olavi filium*), du elsker det usle forræderske Folk, som glædede Djævelen — sagde Skjalden Torgils til den norske Konge Magnus Olafs Søn. Þad hlæir mig, *mihi gaudio est*, det glæder mig.

Hlæilegr, *ridiculus*, latterlig.

Hlæilega, *ridicule*, latterligen.

Hlær *v.* Hlýr.

Hnacka-dramb, *n. cervix*, *crista*, Nakke, en Haarbusk paa Baghovedet.

Hnacka-drembi, *n. idem*.

Hnacka kérra, *f. tetanus*, Stivhed i Halsen.

Hnacka-kértr, *retorta cervice*, ſtivnakket, kneiſende.

Hnacka-kúlur, *f. pl. cervix piſcium*, Fiſkenakker. 2) *contuſio nuchæ ex fuſtigatione*, Hævelſer i Nakken af Stød eller Slag.

Hnacka-gróf, *f. nucha*, Hulheden i Nakken.

Hnacka-hnaus, *m. cæſpes triqvetus*, et trekantet Stykke Grønſvær.

Hnacka-ſmidr, *m. ephippiarius*, Sadelmager.

Hnacka-ſpik, *n. tori occipitis*, Nakkeſpæk, fedt Kiød i Nakken.

Hnackgiörd, *f. vid.* Södulgiörd.

Hnackhnúa *f. nodus, v. apex ephippii, v. frons*, Sadelknap.

Hnacki, *m. occiput*, Nakke.

Hnackmidi, *m. index anchoræ*, Ankerſtok.

Hnackr, *m. ephippium, ſcordiſcus*, Sadel.

Hnáleikr, *m. alacritas*, Fyrighed, Behændighed, Hurtighed. *vid.* knáleiki.

Hnalla (at hnalla), *fuſte tundere*, banke eller knuſe med en Kiep.

Hnallr, *m. fuſtis, v. flagellum piſcatorum*, Knippel, Kiep.

Hnappa (at hnappa ſaman), *conglobare*, ſamle tilſammen i en Hob, Klode eller Dynge.

Hnapphellda, *f. compes eqvorum, ſive vinculum globulo & laqveo connexum*, Hilde, ſom i Island bruges til Heſte, for at de ej ſkal løbe bort.

Hnappr, *m. globulus, caput*, Knap. 2) *turba, caterva*, Hob, Flok.

Hnappr, *arctus, aſper*, knap, trang. Hann bió vid hnappa koſti, *aſperitatem ſortis expertus eſt*, han havde knapt hvad han behøvede.

Hnár, *ſtrenuus, impiger*, raſk, hurtig. *vid.* knár.

Hnáreiſtr, *ſuperciliosus*, hovmodig, kneiſende. 2) *in altum recurvus*, høit opreiſt og tilbage heldende.

Hnarra- *v.* Hnerra-vandr, *moroſus, difficilis*, knurvurren.

Hnaſk, *n. violenta qvaſſatio*, Stødet og Ryſten. 2) *lucta*, Bryden.

Hnaſka (at hnaſka), *qvaſſare, inqvietare*, ryſte, ſkumpe.

Hnatin, *ſedulus, diligens*, flittig. *vulgo* natinn

Hnatta (at hnatta), *vibrare, elevare*, ſvinge, ſlaa Bold, kaſte op i Luften.

Hnattleikr, *m. ſphæromachia*, Boldſpil.

Hnattſækinn, *ſphæromachiæ peritus*, en god Boldſpiller. 2) *pervicax, agilis*, behændig, ſmidig.

Hnauk, *n. labor tædioſus, opus ſervile*, kiedſommelig Forretning eller Trældoms Arbeide.

Hnauka (at hnauka), *cernuus laborare, ſervire*, arbeide nedbøiet. *vid.* hnokinn.

Hnaukſamr, *ſollicite laborioſus*, arbeidſom. Hnaukſamt verdr hönum nú, *multa jam illi negotium faceſſunt*, nu har han travelt, nu maa han ſlide og ſlæbe.

Hnaukr, *m. vid.* Hnúkr. Hann færdiz í

hnaukana, *viribus nitebatur*, han stræbte af alle Kræfter, isteden for: han satte Skuldrene op, og trak dem sammen, *pr. axillas elevavit et contorsit.*

Hnaus, *m. cæspes, gleba, pr. massa*, Jordklump, Grønsvær. 2) *cuneus, qvo lamina dolabræ moderatur*, Kile i en Høvl.

Hnaus-veggr, *m. agger cæspititius, terreus*, Væg, opført af Grønsvær.

Hnefa (at hnefa), *adunca manu prehendere*, gribe uden om med Haanden. Hér er nú hnefad ráð, *consilium in manu est, è re nata sumendum*, her er Raad paa rede Haand.

Hnefa-högg, *n. pugnus, colapha*, Ørefigen, Kindhest.

Hnefa-spiölld, *n. pl. pugillares*, Skrivtavle.

Hnefi, *m. pugnus*, Næve. *alias* knefi. 2) *tracta*, en Haand- eller Nævefuld. Mélhnefi, *tracta farinæ*, en Haandfuld Mel. Landhnefi, *tracta terræ*, et lidet Stykke Land.

Hnegg, *n. hinnitus eqvorum*, Vrinsken.

Hneggia (at hneggia), *hinnire*, vrinske.

Hnegi (at hnegia), *flectere, inclinare*, bøje, bukke. At hnegia sig, *inclinare se*, bukke sig. Hann hnegiz til miskunar, *ad misericordiam flectitur*, han røres til Medlidenhed. Hnegiaz at, *inclinari*, være tilbøjelig til.

Hneigianlegr, *flexilis, flexibilis*, bøjelig.

Hneigdr, *inclinatus*, tilbøjelig, hengiven til.

Hneiging, *f. flectio*, Bøjning.

Hneiki (at hneikia), *vid.* Hnicki.

Hneita, *f. sal dulce algarum*, søbt Salt af et slags Søtang. 2) *mulier poet.* Kvinde.

Hneittr, *saccharo algarum albicans*, hvidagtig af sødagtigt Tangsalt.

Hneixla (at hneixla), *offendere, scandalisare*, give Forargelse.

Hneixli. *n. scandalum, offendiculum*, Forargelse.

Hnecki (at hneckia), *impedire, repellere*, hindre, holde tilbage.

Hnecking, *f. obstaculum*, Modstand, Hindring.

Hneckir, *m. idem.*

Hnelli (at hnella), *protrudere*, skyde frem, støde frem.

Hnellinn, *plagosus*, som slaar gjerne. *â* hnallr. 2) *rotundus, it. acer & fortis*, rund, *it.* rask, fyrig.

Hneppa, *f. curvatura*, Krumhed, Bøjning.

Hneppi (at hneppa), *curvare, premere*, bøje, knibe sammen. Hneppa sig, *curvare, contrahere membra*, krumme Lemmerne. Hneppa út af húsi, *è domo expellere*, drive ud af Huset.

Hneppi (at hneppa), *fibulare, connectere*, knappe.

Hneppi, *n. manipulus*, Bundt, Neg, Knippe.

Hnepping, *f. curvatura*, Bøjning. 2) *fibulatio*, Knapning.

Hneptr, *uncus*, kroget, krum, *it.* knappet.

Hneppr *vid.* Hnappr. Hneppr er fridr med greppum, *ægre servatur pax hominibus*, der er knap Fred blandt Folk.

Hnerra (at hnerra), *sternuere, sternutare*, nyse.

Hnerri, *m. sternutamentum*, Nysen.

Hnesla, *f. funis, it. laqveus*, Reb, *it.* Strikke, Snor. Hnesla og hnappr, *ocelli & noduli*, Knaphul og Knap.

Hnettinn, *rotundus, compactus*, rund, fast.

Hnettilegr, *idem.* 2) *fortis & dexter*, rask og behændig.

Hnettilega, *fortiter, dextre*, rask, behændigen.

Hneysa, *f. lapsus, inclinatio*, Fald, Hælden. 2) *dedecus, ignominia*, Vanære, Skam.

Hneysulegr, *ignominiosus*, vanærende, skammelig.

Hniálidr, *m. commissura cruris & ossis femoris, artus poplitis*, Knæhase, Knæledet.

Hniálida-verkr, *m. gonagra*, Værk i Knærne.

Hnidra (at hnidra), *detrahere honori alicujus, diffamare*, søge at formindske Ens Ære. At hnidra á bak, *absentem diffamare*, fortale En i hans Fraværelse.

Hnidran, *f. detrectatio*, Skumlen, Bagvaskelse.

Hnie, *n. genu*, Knæ. *vid.* kné.

Hnieleistr, *m. fibula conjungens transtra cum tabulatis, ex utroqve latere navigioli, vi vocis, solea genuum, nam ad hanc uncatam fibulam remiges olim stantes in genua se excipere*, en Slaa eller Krampe, som forener Rorbænken med Breddebeklædningen paa Siderne af en Baad. Ordet betyder egentlig Knæsaale, fordi Rorkarlene forhen holdt sig oppe paa Knæerne ved denne krumme Slaa, medens de roede staaende.

Hnierunnr, *m. progenies, stirps*, Slægt, Stamme.

Hniesbót, *f. poples*, Knæhase.

Hnieset (at hniesetia), *in gremio collocare*, sætte i sit Skjød.

Hniesig, *n. lapsus in genua*, Knæfald. 2) *ignominia, levior diminutio capitis*, Vanære, Plet paa Æren.

Hniesigr, *m. idem.*

Hnieskél, *f. patella, rotula*, Knæskal.

Hnífa-smidr, *faber cultrarius*, Knivsmed.

Hnífi, *n. manubrium cultri*, Knivskaft.

Hnífi (at hnífa), *cornu evacuare*, udtømme et Horn. Hann hnífdi í einu af horninu, *cornu absqve pausa evacuavit*, han udtømte Hornet i en Slurk.

Hnífill, *m. corniculum*, lidet Horn. 2) *pinnaculum proræ navium*, den yderste Spidse af et Fartøj, Forstavn.

Hnífilbickia, *f. pr. canis cornuta*, hornet Hund. *metaph. increpatio cum fustigatione*, Skamslikker og Prygl tillige.

Hnífil dryckia, *f. ubi seorsum qvisqve ingurgitat vinum*, Drikkelag, hvor hver drikker for sig, adskilt fra andre.

Hnífilyrdi, *n. pl. scommata*, Skoser, stiklende Ord.

Hniflóttr, *cornicula habens rotunda & uncinata*, som har korte og krogede Horn.

Hnífr, *m. culter*, Kniv.

Hníg (hneig *v.* hnieg, at hníga), *desidere, cadere*, falde sagte, synke ned. 3) *fluere*, rinde, flyde. Blódid hnígr ei, *sangvis non fluit*, Blodet rinder ikke. Pad hnígr hér at, *huc*

spectat, det sigter her til. Ef þid beriez, muntu hníga. *si ad manus venerit inter vos, tibi intereundum*, hvis I slaaes, vil du falde. Margt hnígr at hönum, *multa in ejus emolumentum confluunt*, mange Ting flyde sammen til hans Fordel.

Hníginn, *occisus*, dræbt. 2) *affectus*, svækket. Híginn á efra alldr, *provectæ ætatis*, til Alders.

Hnigna (at hnigna), *decrescere, deficere*, tage af, blive svag. Hönum hnignar, *langvescit, decrescit*, hans Kræfter tage af, han bliver svag.

Hnignandi, *caducus, languidus*, affældig, svag, hvis Kræfter tage af.

Hnignan, *f. langvor, detrimentum*, Affældighed, tiltagende Svaghed.

Hnikar, *m. agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Hnikudr, *idem*.

Hnikla (at hnikla), *glomerare*, vinde i Nøgle.

Hnikill, *m. glomus, it. globus*, et Nøgle af Traad eller Garn, *it.* Klode, Kugle. Hniklar í brúnum, *contractum supercilium, qvod signum iracundiæ habetur*, sammendragne Rynker i Panden (som gjerne ansees for Tegn til Vrede).

Hnicki (at hnickia), *raptare*, gribe eller støde haardt til.

Hnickr, *m. techna, dolus*, Skjelmsstykke. 2) *apprehensio violenta*, hastigt Greb eller Stød. Þad gengr hnickium og skrickium, *impari passu, per iteratos nisus procedit*, det gaar i ujævne Skridt, (med Stød og Fald, Hulter til Bulter).

Hnióðr, *m. dehonestatio*, Beskjæmmelse, Tort.

Hnióskr, *m. vid.* Fnióskr.

Hniótr, *m. colliculus*, Bakke, Høj. 2) *glabrities*, en Tue, Jordklump. Flædar-hniótr, *v. supra*.

Hnípinn, *curvus, it. mæstus*, krum, *it.* bekymret.

Hniplíngr, *m. vid.* skarfr, *est variatio speciei*, Hvidlaaring, Skarv (etslags Søfugl).

Hnippi, *n. vid.* Hneppi.

Hnippi (at hnippa), *impingere*, støde til.

Hnippíng, *f. lucta levior*, ubetydelig Bryden. Orda-hnippíngar, *f. pl. contentiones virulentæ*, Skjændert, heftig Trætte.

Hnippiz (at hnippaz), *luctari, congredi*, brydes. Vorir frændr hafa lengi vid hnipst, *majores nostri contentionis ferram diu inter se reciprocaverunt*, vore Slægtninger have længe været hinandens Uvenner.

Hnipr, *n. curvum & contractum corpus*, Legemets krumme Stilling. At sitia í hnipri, *contractis artubus hærere*, at sidde saaledes. At vefia sig í hnipr, *de fele dicitur, ad saltum se præparante*, siges om Katten, naar den krummer sig for at gjøre et Spring. 2) *puerile ludi genus*, etslags Drengeleg.

Hnifs, *n. sapor gravis, v. ingratus cibariorum*, Afsmag eller stærk Smag ved Mad. Hönum þótti hnifs at látædi mannsins, *gestus viri abominabatur, vitiosos reputabat*, han følte

Nødbydelighed for Mandens underlige Fagter.

Hnoda, *f. rhombus, glomus,* et Garnnøgle.

Hnoda (at hnoda), *depsere, farinam subigere,* ælte, kneje.

Hnod, *n. bulla ferrea, tudendo facta,* en hamret Jerndoppe, Hovedet af et Søm.

Hnodadr, *depsiticus,* æltet.

Hnodhamar, *marculus,* Smedehammer, Forhammer.

Hnodri, *m. floccus,* Noppe, Flok, Fnug.

Hnodróttr, *floccosus,* noppet.

Hnokinn, *cernuus, pronus,* krum, nedbøjet.

Hnocki, *m. unciolus, uncinus,* liden Krog. Hann rak járnhnocka á kistu Klausa, *fundapilam Klöfii uncinis ferreis occlusit,* han naglede Jernkroge eller Hager paa Kloises Ligkiste.

Hnollr, *m. algor,* Kulde, Gysen. *vid.* hrollr.

Hnos, *m. nixus, v. nisus debilis,* Anstrængelse, især af svage Kræfter.

Hnosa (at hnosa), *niti, conniti,* stræbe af alle Kræfter.

Hnoss, *f. brabeum, cymelium,* en kostbar Ting. 2) *nom pr. virginis, v. Deæ,* en Jomfrues eller Gudindes Navn.

Hnoss-gæti, *n. deliciæ,* Lækkerbidsken.

Hnoss-gætr, *eximius, v. rarus,* herlig, ypperlig, *it.* sjelden.

Hnot, *f. nux avella, v. coryli,* Hesselnød, *it.* Hesseltræ, Nøddetræ.

Hnotskógr, *m. nucetum,* Nøddeskov, Hessellund. At fara á hnotskóg, *nuces quæsitum exire,* gaa ud for at plukke Nødder. *metaph. dissimulanter explorare,* udspejde ubemærkt.

Hnota! (at hnota), *vellicare, leviter fricare,* nappe, gnide, gnide sagtelig.

Hnotur, *f. pl. articulatio dorsi & costarum spuriarum,* Rygradens og de falske Ribbens Sammenføjning. Kýrin geymir hnotur, *pinguedo vaccæ illam articulationem obtegit,* Koen er saa fed, at Ryglederne ikke kan ses.

Hnotber, *de armentis dicitur, qvando illa articulatio, ob maciem, attactu cutis numerari potest,* siges om Hornkvæg, naar det er saa magert, at man kan tælle Rygbenene, ved at føle paa Huden.

Hnöggra (at hnöggra), *impingere,* slaa paa. 2) *succussare, v. cæspitare,* stumpe.

Hnöggr, *parcus,* knap, karrig. 2) *rei intentus,* flittig.

Hnöckóttr, *cervice, v. tergo discolore,* som har broget Hals eller Ryg.

Hnökróttr, *scaber,* ru, knudret.

Hnökra (at hnökra), *vid.* Hnoggra.

Hnökrur, *f. pl. scabrities, inæqvalitas,* Ruhed, Skrumpenhed.

Hnörr, *m. navis mercatoria,* Handelsskib.

Hnöttóttr, *globosus, rotundus,* rund (som en Kugle). Hnöttóttar rætur, *bulbi, radices bulbosæ,* runde Rødder.

Hnöttr, *m. sphæra, it. bulbus,* Klode, Kugle, *it.* etslags Løg eller Rodvækst. At núa Hnöttinn, *actum agere,* at gnide en Kugle

ɔ: vedblive at arbejde paa en Ting, som allerede er færdig.

Hnúa, *f. tuber*, Knude, Pukkel.

Hnúubakr, *m. balena tubere pinniformi in dorso, fistula in medio capite*, Norhval, etslags Hvalfisk, som har en stor finnedannet Pukkel paa Ryggen.

Hnúar, *m. pl. nodi, condyli digitorum*, Fingerknogler, de fremstaaende Led af Fingeren, naar den bøjes sammen. *in singulari* hnúi.

Hnudla (at hnudla), *subigere, densare*, sammentrykke, tætte, valke. 2) *in tubercula compingere*, sammentrykke i Knuder.

Hnúdr, *m. tuber, tuberculum*, Knude, Bylde.

Hnugginn, *tristis*, bedrøvet.

Hnúkr, *m. gibber in jugo montis*, Bjergspidse.

Hnupl, *n. compitatio*, Smaatyveri, Rapsen.

Hnupla (at hnupla), *surripere*, smaastjæle, rapse.

Hnuplsamr, *rapax*, tyvagtig.

Hnuplúngr, *m. corvus aqvaticus, pelicanus medius*, en Art af Skarve (Søfugl). *alias* gráskarfr.

Hnúsk, *n. raptatio, v. contusio*, Rysten, *it.* Stød, Knusen.

Hnúskan, *f. idem.*

Hnúska (at hnúska), *contundere ad livorem*, prygle eller knuse, indtil Huden bliver blaa.

Hnúskr, *m. tuber*, Knude, Hævelse.

Hnútr, *m. nodus*, Knude.

Hnúta, *f. nexus, nodus, it. tophus*, Led, Ledemod, Knoggel, *it.* Sandsten.

Hnybba (at hnybba), *cornupetere*, støde, stange Kødt. Nautin hnybbaz, *boves congrediuntur*, Nødene stanges.

Hnyd (hnaud, hefi hnodit, at hnióda), *ferrum tuditare, retundere*, hamre paa Jærn.

Hnydia, *f. bulbus radicis arboreæ, radix bulbosa arboris*, Knuder i Roden af et Træ, eller en knudret Rod.

Hnýdíngr, *m. physeter*, Spækhuggeren (etslags Hvalfisk).

Hnydraz (at hnydraz), *cogi in floccos (de lana)*, løbe sammen i Nopper (siges om Uld).

Hnycki (at hnyckia), *uncare*, krumbøje. *à* hnocki.

Hnýs (hnaus, hefi hnosid, at hniósa), *labare, cespitare*, snuble. 2) *sternutare (boum & eqvorum)*, nyse (siges om Heste og Okser).

Hnýsa, *f. delphinus minimus, delphiniscus*, Marsvin.

Hnýsi (at hnýsa), *scrutari, explorare*, udspejde, efterforske. *vid.* niósn.

Hnýsinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Hnýsni, *f. curiositas*, Nysgjerrighed.

Hnysa (at hnysa at), *favere, it. ornare*, ynde, *it.* pryde. *à* hnoss.

Hnyt, *n. commissura annuli, cinguli &c.*, Sammenføjning paa en Ring, Baand o. s. v.

Hnýta (at hnýta), *connodare*, knytte.

Hnytbiarg, *n. saxum præruptum*, stejl Klippe.

Hnyt, *f. nux*, en Nød. *vid.* nyt.

Hnýti (at hnýta), *nectere, plectere*, knytte. Þar hnýtir vid, *ad idem redit*, det begyn-

der, hvor det slap. 2) *scabrum est*, det er knudret.

Hnýting, *f. nexus, nodatio*, Knytten.

Hnýt, Hnaut (at hnióta), *labare*, snuble. *vid.* hnýs, hniótr.

Hnytla, *f. nodulus*, en liden Knude.

Hnyt-mida (at hnyt-mida), *locum collimare, terminum constituere*, mede uøjagtigen, sigte paa.

Hnyt-skiól, *n. umbraculum sub præcipitio rupis, v. clivi*, Ly eller Skjul under en Klippe eller Kej.

Hnytskógr, *m. nucetum*, Nøddeskov.

Hnýttr, *nexus*, knyttet. 2) *in callum concretus*, sammengroet til en tyk Skal eller Knude.

Hó, *clamor opilionum*, Faarehyrdernes Raab.

Hóa (at hóa), *conclamare greges*, at raabe, for at drive Hjorden sammen.

Hóf, *modus, medium, mediocritas*, Maade, Maadelighed, Middelvej. Pad gégnir ecki hófi, *modum non sapit*, deri er intet Maadehold. Hafa sig í hófi, *modum tenere*, holde Maade. U'r hófi, *supra modum*, umaadeligen.

Hóf, *n. convivium celebre*, stort Gjestebud.

Hof, *n. aula principum*, en Fyrstes Hof. 2) *fanum, delubrum*, et Afgudstempel.

Hófa (at hófa til), *convivium, v. solemnia celebrare*, holde Gjestebud eller anstille en Højtidelighed.

Hófband, *n. catena, v. vinculum climacteris*, Kjede, hvori en Kjedel hænges over Skorstenen.

Hófblaka, *f. caltha palustris*, Koblomme, Engeblomme, Smørurt.

Hófdýr, *n. monycha*, et Dyr, som har hele Hove.

Hofgardr, *m. aula*, et fyrsteligt Hof.

Hofgards-menn, *aulici*, Hofbetjente.

Hofgydia, *f. sacerdos fæmina*, Præstinde i et Afgudstempel.

Hófhvarf, *n. dicitur ubi ungula eqvina desinit in cutem*, det Sted paa en Hestefod, hvor Huden og Hoven komme sammen.

Hofláúngr, *m. in morem aulicorum superbiens*, en Spradebasse, der bryster sig som en Hofmand.

Hóflyndr, *moderatus*, sagtmodig.

Hofmadr, *aulicus*, Hofmand.

Hófnefr v. Hánefr, *m. rostrum climacteris*, Hagen paa den Kjede, hvori Kjedelen hænges over Skorstenen.

Hófótóttr (saudr), *furvus pedes*, et Faar, som har sorte Fødder.

Hófsamr, *temperans*, maadeholden, som holder Maade.

Hófsmadr, *idem*.

Hófsemi, *f. modestia, temperantia*, Maadelighed.

Hof-tollr, *m. tributum fano solvendum*, Skat til et Afgudstempel.

Hófr, *m. ungula eqvina*, Hestehov.

Hófr, *m. uncinus culinaris, in qvo ollæ pendent, climacter*, Kjede med Krog, hvorpaa en Kedel hænger over Ilden; *alias* háfr v. hár.

Hann er heill á hófi, *res ejus adhuc integræ pendent*, han er frisk eller ubeskadiget. *metaph. desumta ab olla.*

Hóglátr, *modestus*, sagtmodig, skikkelig.

Hóglegr, *mansvetus*, *moderatus*, beskjeden, sagtmodig.

Hóglega, *moderate*, med Maade, sagtmodigen.

Hóglífi, *n. vita qvieta*, *mollis*, rolig Levemaade, roligt Liv.

Hógsamr, *mansvetus*, sagtmodig.

Hógvikinn, *facilis*, *benignus*, tjenstvillig, godmodig.

Hógvikni, *f. gratificatio*, Tjenstvillighed.

Hógvær, *mitis*, mild, god.

Hógværd, *f. mansvetudo*, *modestia*, Sagtmodighed.

Hógværi, *f. idem.*

Hoki (at hoka), *incurvus hærere*, *v. in imo sede*, at sidde krum, paa Huk, eller i det underste Sæde. Hoka at konum, *incumbere mulieri*, besove et Fruentimmer. 2) *effæminari*, forkjæles, blive kvindagtig. Hesturinn hokir fæti, *eqvus incurvat pedem*, Hesten krummer Foden.

Hokinn, *incurvus*, *cernuus*, nedbøjet, krum.

Hokra (at hokra), *tenui rusticatu se sustentare*, opholde Livet ved ringe Bondenæring. Hokra undan, *fugere*, flygte, drage sig tilbage.

Hol, *n. cavitas*, Hulhed. Efra hol líkamans, *thorax*, Brysthulheden. Nedra hol líkama, *abdomen*, Underlivet.

Hól, *n. laus*, Ros. 2) *jactantia*, Selvros, Brovten. At gylla med hóli, *adulari*, smigre for En.

Hola, *f. foramen*, *os*, *caverna*, Hule.

Hola (at hola innann), *cavare*, udhule.

Hólballdr, *n. jactantia*, store Ord, Selvros.

Hólberi, *m. encomiastes*, en Smigrer, Hykler.

Hólkn, *n. aspretum*, *glabretum*, *it. lava*, et ujævnt og ufrugtbart Sted, *it.* Lavastrækning.

Holbeckia (at holbeckia), *abnegare*, afslaabeckr.

Hólbréf, *n. epistola commendatitia*, Anbefalingsskrivelse.

Hólgiarn, *adulatoribus nimis tribuens*, som elsker Smiger. 2) *gloriosus*, *jactabundus*, pralende, brovtende.

Holgóma, *bronchus*, En, som snøvler.

Holgröftr, *m. cuniculus*, Mine, Gang under Jorden.

Holgraftar mein, *sinus*, en ond Byld.

Holhnúska, *f. tabes*, *phthisis*, *pr. extuberantia ventris morbida*, Tæring, Svindsot, istedetfor Mavens usunde Opsvulmen *vid.* hnúskr.

Hólkr, *m. tubus*, Tude, hult Rør.

Hóll, *m. tumulus*, *colliculus*, Høj.

Hólm-gánga, *f. duellum*, *monomachia*, Tvekamp.

Hólmgaungumadr, *duellator*, en Tvekjæmper, Duellist.

Hólmi, *m. insula*, Holm, en liden Ø.

Hollqvæmr *vid.* Hallqvæmr.

Hollr, *fidus*, *sincerus*, huld, oprigtig.

Hólmr, *m. arena*, Kampplads. Skora á hólm, *ad duellum provocare*, udfordre til Tvekamp.

Gánga á hólm, *in arenam descendere*, begive sig til Kamppladsen.

Hold, *n. caro*, Kjød.

Holda-knoda, *n. animal carnosum*, et fyldigt Dyr.

Holda-kicki, *n. idem.*

Hold-fall, *n. macies*, Magerhed, Skunkenhed.

Hold-fúi, *m. gangræna, necrosis*, Dødkjød, Kræbsskade.

Holdgan, *f. incarnatio*, Kjødets Paatagelse.

Holdgrannr, *strigosus, macer*, mager, smækker.

Holdlegr, *carnalis*, kjødelig.

Holdmikill, *carnosus, corpulentus*, kjødfuld, fyldig.

Holdrosi, *m. cutis inversa*, den indvendige Side af Huden.

Hold-tekia, *f. vid.* Holdgan.

Holdugr, *torosus, carnosus*, fed, fyldig.

Hollusta, *f. fides, fidelitas*, Huldskab, Troskab.

Hollustu-eidr, *homagium*, Troskabsed.

Holóttr, *foraminosus, fistulosus*, fuld af Huller.

Hólpinn, *salvus, tutus*, hjulpet, tryg, sikker. Hönum er hólpid, *in tuto est*, han er i Sikkerhed.

Hólsamr, *gloriosus*, stortalende, pralende.

Hóls-munir, *m. pl. jactantia*, Selvros.

Holt, *n. aspretum, confrago, colliculus saxeri*, en ujævn og stenig Jordplet eller Høj, (forhen brugtes Ordet om en tyk Skov). Opt eru í holti heyrendr nær, *qvicqvid in locis cavis dicitur, per resonantiam aliorum aures verberat*, mellem Højene eller i Skoven ere tit Tilhørere nærmere end man tænker.

Holta-rót, *f. radix silenes*, Roden af en liden Bjergnelike.

Holta-sóley, *f. dryas, herba*, takblabet Frøhale.

Holund, *n. vulnus, ad cavitatem corporis, v. intestina transactum*, et Saar, som trænger indtil Indvoldene.

Holundar-sár, *n. idem.* Holsár, *n. idem.*

Holr, *cavus*, hul.

Holurd, *f. saletum cavum*, en hul Stenhob, Ur.

Holædur, *f. vena cava*, Hulaaren i Legemet.

Hóp, *n. recessus, v. derivatio fluminis, v. maris, confluens*, Mundingen af en Flod, eller en lille Vig af Søen, hvori en Bæk falder. 2) *refugium*, Tilflugtsted.

Hopa (at hopa), *recedere*, vige tilbage. At hopa sér til vansa, *cessione turpi in vituperium incurrere*, vige sig til Vanære.

Hopan, *f. cessio*, Vigen.

Hópa-kaup, *n. emtio per aversionem*, Hobekjøb.

Hópum saman, *turmatim*, i Hobetal.

Hopp, *n. saltus, chorea*, Spring.

Hoppa (at hoppa), *saltare*, springe.

Hópr, *m. turba, turma, caterva*, Hob, Flok.

Hór, *m. vid.* Hófr.

Hór, *m. adulterium*, Horeri, Hor. 2) *adulter*, Horkarl. Hvör þeirra hefr þinn hór verid, *qvisqvis eorum adulterium tecum commisit*, enhver af dem har været din Boler.

Hóra, *f. adultera*, Hore, Skjøge.

Hora (at hora), *fame emedullare*, udhungre.

Horadr, *emedullatus, macer*, mager. Horad lamb, *agnus curio*, magert Lam.

Hóraz (at hóraz), *adulterium committere*, bedrive Hor.

Horaz (at horaz), *macescere*, blive mager.

Horblaka, *f. trifolium fibrinum*, Bukkeblade.

Hordíngull, *m. stiria mucosa*, Snot, som hænger fra Næsen.

Hórdómr, *m. adulterium*, Horeri.

Horfi (at horfa), *spectare, intueri*, se paa. Pad horfir at mér, *ante me est, ad me spectat*, det vender mod mig. Pad horfir til, *veniet, erit*, det ser ud til. Par horfiz illa á, *in ruinam vergit*, der ser det ilde ud. Horfdu nú vid, *adversus esto*, vend dig nu lige imod. Horfaz í augu, *se invicem intueri*, se hinanden i Øjnene. Ef so bídr vid at horfa, *modo venerit occasio*, om man saa synes, hvis Leilighed gives. Horfa öll augu úr höfdi sér, *oculis indulgere, donec hebescant*, stirre, indtil Øjnene blændes.

Horfinn, *e conspectu subductus*, som er ude af Sigte. Heillum horfinn, *superstes fortunæ*, hvis Lykke er ude; *vid. supra* heill. Vel um horfinn, *aspectu pulcher*, smuk af Udseende. Virdiz mér Vatsfiördr vera, sem sagdr er, heidarlega húsadr, horfinn um med grænt torf, *prædium* Vatsfiörd *mihi videtur, ut fama fert, honorifice ædificatum, tectum cæspide viridi*, mig synes Gaarden Vatnsfjord være, ligesom Rygtet har fortalt, meget vel bygget, omringet med Gjærder og Tage af Grønsvær.

Horfullr, *mucosus*, snottet, fuld af Snot.

Hórgetinn, *adulterinus*, Horeunge, avlet i Hordom.

Horhögld, *f. macie confectum animal*, et meget magert Kreatur.

Hórkarl, *m. mœchus, adulter*, Horkarl.

Horklessa, *f. mucor, v. sputum crassius*, Snot, slimagtigt Spyt.

Hórkona, *f. adultera*, Horkvinde.

Horlopi, *m. caro flacca & exsucca macie*, Kjød, som er slapt og udtæret af Magerhed.

Horn, *n. angulus*, Hjørne, Vraa, Afkrog. 2) *cornu*, Horn. 3) *tuba*, Valdhorn. Hann hleypr ecki af sér hornin, *nihil festinat*, han skynder sig slet ikke. *metaph. deducta (ut videtur) â cervis.* Hardr í horn at taka, *durus atqve difficilis*, haard, og ond at komme til rette med. Hafa horn í sídu manns, *persequi aliqvem, pr. cornu petere latus ejus*, forfølge En, (egentlig: at stange en i Siden). Hann á í margt horn at líta, *multa illi sunt curanda & observanda simul*, han har mange Ting at sørge for, og give Agt paa.

Horn (á höndum), *n. callus*, haard og tyk Hud i Hænderne.

Horn-augu, *oculi limi*, skjæve Øjne. At líta hornaugum, *limis oculis intueri*, skjæle til en.

Hornblód *vid.* koppablód.

Horn-klofi, *m. corvus*, en Ravn. Hann hángir í hornklofanum, *inhæret miser aliorum ungvibus, v. aliena potestate*, han er i andres Kløer (eller Vold).

Hornbláſtr, Hornabláſtr, *m. tubarum ſonitus*, Lyd af Valdhorn eller Baſuner.

Hornlím, *m. gluten*, Hornliim.

Hornóttr, *cornutus*, ſom har Horn.

Horn-ſíli, *n. gaſteroſteus, pungitius*, Hundeſtejle.

Hornſtafr, *m. columna angularis*, Hjørneſtøtte.

Hornſteinn, *m. lapis angularis*, Hjørneſten.

Horn-úngr, *m. filius illegitimus*, Slegfredbarn.

Hornúngr, *m. potus ê cornu hauſtus*, Drik, ſom man drikker af Horn.

Hornugla, *f. vid.* Náttugla.

Hortugr, *verbis inſolens*, trodſig i Ord, gjenſtridig. *qs.* ordtugr.

Hóru-hús, *n. lupanar*, Horehus.

Hórukró, *f. idem.*

Hoſa, *f. caliga*, Hoſe, Strømpe.

Hoſkar (at hoſka), *valere*, due, være til Nytte. Þad hoſkar þér ecki, *non ſufficiet tibi*, det nytter dig ikke. Hvad ſem hoſkar, *qvicqvid rei ſit*, hvorledes det end er, hvadſomhelſt ſker.

Hoſkaz (at hoſkaz), *celebreſcere, celebris fieri*, blive berømt.

Hoſkr, *fortis, generoſus, it. celeber*, brav, ædelmodig, *it.* berømt. Þeir þóttuz hoſkir af þeſsu verki, *hoc facinore famam ſibi comparaſſe putarunt*, de troede at have ſkaffet ſig ſtort Navn ved denne Bedrift.

Hoſóttr, *pedes diſcolor*, hvis Fødder have en anden Lød end Kroppen.

Hoſpítal, *n. noſocomium*, Hoſpital. *vid.* ſpítali.

Hoſpítals-haldari, *noſocomus, parabolanus, diaconiæ prætor*, Hoſpitalsforſtander.

Hoſs, *n. mollis qvaſſatio*, ſagte Ryſten eller Skumpen.

Hoſsa (at hoſsa), *qvatire, motare ſurſum*, ſkumpe, kaſte ſagte i Vejret.

Hóſta (at hóſta), *tuſſire*, hoſte. Hóſta frá ſér, *extuſſire*, udhoſte, harke ud.

Hóſti, *m. tuſſis*, Hoſte. Þurr-gall-hóſti, *tuſſis ſicca*, Kighoſte. Hvidu-hóſti, *tuſſis convulſiva*, ſtærk Hoſte.

Hót, *n. geſtus, affectus*, Lader, Gebærder. 2) *minæ*, Trudſler. Hann var liúfr í hótum og atvikum, *geſtu et converſatione mitis erat*, han var venlig og mild i Lader og Omgang. Ecki hót, *nihil*, ikke det mindſte. Hann ſvaradi, og helldr vid hót, *regeſſit, & qvidem non ſine minis*, han ſvarede med noget truende Mine.

Hóta (at hóta), *minari*, true.

Hótan, *f. minæ*, Trudſel.

Hótfindinn, *moroſus*, vanſkelig, knurvorren.

Hótfindni, *f. moroſitas, inepta & frivola reprehenſio*, Knarvorrenhed, Dadleſyge.

Hotta (at hotta), *eqviſonum clamare*, at raabe i en vis Tone, for at drive Heſte frem.

Hott, *n. eqviſonum clamor*, Raab for at faa Heſte til at gaa hurtigere.

Hödd, *f. aurum, v. opes, nervi rerum gerendarum*, Guld, Gods, Penge.

Höfda (at höfda), *caput imponere, superimponere*, sætte Hoved paa. 2) *incipere*, begynde. Höfda sok, *contestari litem, actionem instituere*, anlægge, begynde Søgsmaal, Sag.

Höfda-brík, *f. corona, v. lorica lectus*, Lænen af en Seng.

Höfdafiöl, *f. pluteus*, Sengebret.

Höfdahluti, *m. caput cum thorace*, Hovedet tillige med Bugen.

Höfdalag, *n. superior pars lecti*, den Ende af Sengen, hvor man lægger Hovedet.

Höfda-skip, *n. navis capitata, v. rostrata*, et Skib med Gallion.

Höfdi, *m. promontorium*, Forbjerg.

Höfdíngi, *m. princeps, magnas*, Høvding, Herremand.

Höfdínglegr, *magnificus, splendidus*, stadselig, prægtig, gavmild.

Höfdínglega, *magnifice*, kosteligen, prægtigen, rundelig.

Höfdíngskapr, *m. magnificentia*, Pragt, Rundhed.

Höfgi, *m. onus, gravitas*, Byrde, Tyngde. Hann tók allann höfga af hesti sínum, og leiddi hann á gras, *onere omni eqvum levavit, atqve in pascua abduxit*, han lettede al Byrden af sin Hest, og førte den paa Græs.

Höfgr, *gravis, ponderosus*, tung, svær. 4) *difficilis*, vanskelig.

Höfn, *f. portus*, Havn. 2) *fœtus, embryo*, Foster. 3) *habentia*, Formue, Ejendele. 4) *pascua*, Græsgang. Hann nádi höfninni, *portum nactus est*, han slap ind i Havnen. Konunni leystiz höfn, *mulier abortum fecit*, Konen fødte i Utide, for ilde. Kýrin helldr uppi höfnum, *vacca ad solitum tempus vitulatur*, Koen kalves paa den sædvanlige Tid. Höfn á skipi *vid.* áhöfn, höfn á kúum, *conceptio vaccarum*, siges om Kjør, naar de have faaet Kalv. Þar er fiárhöfn góð, *pascua ibi læta sunt*, der er god Græsgang for Faar.

Höfölld, *n. pl. licia*, Syller i en Væv. *vid.* hafalld.

Höfrúngr, *m. delphinus major, thursio phocæna*, Delfin.

Höfrúnga-hlaup, *n. pl. ludi qvoddam genus, ubi pueri, delphinum in morem, alter alteri supercurrunt*, et Slags Drengeleg, hvor de springe over hverandre, efter Delfinernes Maade.

Höft, *n. pl. deastri gentium, qs. moderatores rerum*, Hedningernes Afguder, som Tingenes Styrere. 2) *vincula, retinaculum*, Baand, hvormed nogen hæftes eller hindres. *in singul.* haft, *vid. supra.*

Höfud, *n. caput, venter supremus veterum*, Hoved, den øverste Del af Maven hos de Gamle. Höfud framanverdt, *bregma, sinciput*, Forhovedet, Panden. Koma fyrir einn höfdinu, *ad frugem ducere*, bringe En paa den rette Vej. Til höfda, *caput versus*, ved Hovedet. Setia mann til höfuds einum,

sicarium in aliqvem subornare, udsætte en Snigmorder paa En, sætte Pris paa Ens Hoved.

Höfud, *n. initium, v. summitas, it. scena rei*, Begyndelse, Hovedpost.

Höfudband, *m. redimiculum, vitta*, Hovedbaand.

Höfudbani, *m. percussor*, Morder, Drabsmand.

Höfudbáts-madr, *celevstes*, Hovedbaadsmand.

Höfudbendur, *f. pl. funes nautici primarii mali*; de stærkeste Tov, som gaa fra Masten til Dækket. *metaph. amici fidissimi, parastatæ*, de paalideligste og vigtigste Venner.

Höfudbindi, *n. vid.* Höfudband.

Höfudból, *n. prædium primarium, liberum*, Hovedgaard, en stor Gaard.

Höfudborg, *f. metropolis*, Hovedstad.

Höfudbúnadr, *m. ornatus capitis*, Hovedstads, det Klædningsstykke, hvormed Hovedet dækkes eller prydes.

Höfudburdr, *m. gestus capitis*, den Maade, hvorpaa man bevæger Hovedet. 2) *auctoritas*, Anseelse. Fyrir ættar sakir var höfudburdr hanns mikill, *ob nobilitatem generis, magnæ erat auctoritatis*, formedelst høj Fødsel var hans Anseelse stor.

Höfud-dagr, *decollatio Johannis Baptistæ*, Johannes Halshuggelse.

Höfud-engill, *archangelus*, Hovedengel.

Höfud-fedr, *patriarchæ*, Patriarkerne.

Höfud-grannr, *capite mulctatus*, tømt fra Livet. Höfudgrant mun verda vinum prestis *stabit capitibus amicorum parochi*, det vil gjelde Præstens Venner Hovedet.

Höfud-hár, *n. capillus capitis*, Hovedhaar.

Höfudlaus, *acephalus, truncus*, hovedløs.

Höfudlaus-görníngr, *crimen capitale*, Hovedforbrydelse, halsløs Gjerning.

Höfud-órar, *m. pl. deliria mentis*, Affindighed, Vanvid, falske Syner.

Höfud-prestr, *pontifex maximus*, ypperste Præst.

Höfudprjónn, *m. acus capitata, acicula*, Knappenaal.

Höfud-ríngl, *n. vid.* Höfudórar.

Höfud-sképnur, *f. pl. elementa*, Elementerne.

Höfud-skörúngr, *m. excellens virago*, et meget duligt Fruentimmer.

Höfud-skýla, *f. umbraculum*, Skyggehat, Bind om Hovedet, for at beskjærme Ansigtet mod Sol og Regn.

Höfuds-madr, *tribunus, dux militaris, it. præfectus*, Befalingsmand, *it.* Offiser, den sædvanlige Benævnelse for Islands fleste Stiftamtmænd til sidst i det 17de Aarhundrede.

Höfud-smidr, *m. architectus*. Bygmester.

Höfud-stadr, *m. metropolis*, Hovedstad.

Höfud-stóll, *m. as, sors*, Hovedstol.

Höfud-stór, *capito, macrocephalus*, som har stort Hoved.

Höfud-stycki, *n. summa, caput*, Hovedstykke.

Höfud-svim, *n. vertigo, scotomia*, Hovedsvindel.

Höfud-svími, *m. idem.*

Höfud-sundli, *m. idem.* Höfudsundl, *n. idem.*

Höfud-svördr, *m. cutis capitis pilosa*, den Hud paa Hovedet, der er overgroet med Haar. Ei muntu standa yfir höfud-svördum vor-

um, *nunqvam videbis capita nostra (cervicibus resecta) ad pedes tuos*, du skal aldrig se vore Hoveder ligge for dine Fødder.

Höfudverkr, *m. cephalalgia, cephalæa*, Hovedpine. Höfudverkr í halfu höfdi, *hemicrania*, Hovedpine i det halve Hoved.

Höfud vindar, *venti cardinales*, Hovedvindene.

Höfud-vörðr, *m. custos corporis*, som bevogter ens Liv.

Höfudr, *m. inventor, auctor*, Opfinder, Ophavsmand.

Höfundr, *m. idem*.

Höfud-þýngsl, *carebraria*, Hovedpine.

Höfugleiki, *m. gravitas*, Tunghed. 2) *gravedo corporis*, Snue, Upasselighed.

Höfugr *vid.* Höfgr.

Högg, *n. verber, plaga*, Hug, Slag. Hann á vid marga í höggi, *cum multis ei res est*, han har Stridigheder med mange. Med höggi, *cæsim*, med Hug.

Högg (hió, hefi höggvid, at höggva), *cædere, percutire*, hugge. Höggva af, *amputare*, afhugge. Höggva úr, *exsculpere*, udhugge. Hönum var nærri höggvit, *propinqvus ejus cæsus est*, Hugget gik ham nær, ɔ: hans Nærpaarørende blev dræbt. Höggva hestinn sporum, *eqvum calcaribus instigare*, give Hesten af Sporene. Konúngr skylldi höggva úr allar greinir, *regi relicta erat decisio totius litis*, Kongen skulde afgjøre Trætten i alle Dele.

Högld, *f. fibula, spira*, Spænde, Hægte, Malle.

Hann ætlar sér hagldirnar, enn hinum töglin, *sibi capulum, cuspidem aliis destinat*, ɔ: *sibi soli sapit*, han vil forrette det letteste, men overlade andre det sværeste, ɔ: han sørger allene for sin Fordel.

Höggormr, *m. scorpius*, Hugorm, Slange, Skorpion.

Högg-orrusta, *f. cominus conserta manus*, Fægtning, Slag.

Högg-skógr, *m. sylva cæda*, Skov til Vedhug.

Höggsverd, *n. spatha, v. acinacis*, Huggekaarde, Slagsværd.

Höggvopn, *n. pl. arma, qvibus infliguntur ictus*, Vaaben til at hugge med.

Höggun, *f. é loco motio*, Rørelse fra Stedet.

Höggni, *m. felis mas*, Hankat.

Hökt, *n. claudicatio*, Halten.

Hökti (at hökta), *claudicare*, at halte.

Hökull, *m. thorax*, Brystharnisk. 2) *epidytis sacerdotalis, planeta, casula, eristachelium*, Messehage.

Hökul-brækur, *f. pl. fæmoralia caligis affixa*, lange Bukser, som ere bundne faste til Anklerne. *alias* ökul-brækur; *vid.* ökli.

Höku-nótt, *ultima nox solis in signo capricorni, ethnicis olim sacra*, den sidste Nat Solen gaar i Stenbukkens Tegn, hvilken Hedningerne holdte hellig. Haki v. Hökull, *hæc nox sola numerum imparem faciebat dierum totius anni, medium dividens hyemem*, denne Nat afdelte Vinteren i to lige Dele, men foraarsagede at Dagenes Tal i det hele Aar var ulige.

Hökuflútr, *m. ima pars menti*, den nederste Del af Hagen. Hann lét síga hökuflútin, *pudore faciem demisit*, han slog Hovedet ned af Undseelighed.

Hökuflór, *mento*, som har stor Hage.

Höll, *f. aula regia*, et kongeligt Slot.

Hölldr, *m. dominus fundi aviti, v. allodialis*, Odelsmand. Hölldr í búi, *prædiator potens & rei lautæ*, en anselig og formuende Landsmand.

Hölldar, *m. pl. rustici*, Bønder. 2) *milites præsidiarii*, Besætning i en Fæstning. *ä* helld.

Höllun, *f. nutus, nutatio*, Helden til en af Siderne.

Höm, *f. clunis eqvorum*, Lænd, Bag. Hesturin setr hömina í vedrid, *eqvus clunes tempestati obvertit*, Hesten vender Bagen mod Uvejret. *metaph.* Því seturdu hömina vid hönum? *cur posteriora illi obvertis?* hvorfor vender du ham Bagen?

Hömlur, *f. pl. scalmi clavus uterqve, anterior & posterior*, baade den forreste og bageste Korpind.

Hömluband, *n. retinaculum remi in scalmo, strophium*, et Baand paa Aaren at den ikke skal vakle.

Hömlun, *f. vid.* Hamlan.

Hönd, *f. manus, palma*, Haand. Það er mér innan handar, *mihi facile est, v. certum ad manus*, det er mig en let Sag, eller jeg har det ved Haanden. Hönum félluz hendur, *obstupuit*, han blev rent forbavset. At hafa hendur fyri sér, *manibus obniti*, forsvare sig med Hænderne. Þeir þóttuz hafa höndum himin tekid, *ultra modum in sinu gaudebant*, de troede de havde gjort uhyre Lykke. Med hardri hendi, *dura manu, severe*, alvorligen, strængeligen. At sitia audum höndum, *sedens otiari*, sidde ørkesløs. At vera fyri annars hönd, *vices præstare alicujus*, være paa en andens Vegne. At giallda *v.* launa útí hönd, *pecuniam statim præstare, græca fide mercari*, betale eller lønne strax (kontant). At leysa hendur sínar, *pro se satisfacere communi operi*, fyldestgjøre sin Pligt, forrette et Pligtarbejde. At fela á hendur, *fidei alicujus committere*, anbefale. Hvad er nú fyrir hendi? *qvid est ad manus?* hvad er nu for Haanden? 2) *qvid jam faciendum?* hvad skal man nu gjøre? Med hángandi hendi, *lente, torpide*, seendrægtigen, med Uvillighed. Þú ert ecki annarar handar madr hanns, *ne qvidem dimidiis illius viribus par es*, du er ikke halv saa stærk som han.

Hönd (í milli úlflids og góma), *acrochir*, Haanden mellem Haandledet og det forreste af Fingrene.

Höndla (at höndla), *tractare*, handtere. 2) *asseqvi, capere*, fange, faa fat paa. 3) *mercaturam facere*, drive Handel.

Höndlan, *f. usurpatio*, Brug. 2) (*hodie*) *mercatura*, Handel.

Höndugr, *dexter*, behændig. Hendugr, *idem*.

Hönduglegr, *idem*. Hönduglega, *dextre*, behændigen.

Hör, *m. linum fractum*, Hør.

Hördr *v.* Herdr, *induratus*, hærdet. 2) *nom. pr. viri*, et Mandsnavn.

Hördugr, *trux*, *austerus*, grusom, haard. 2) *strenuus*, rask, duelig.

Hörfa (at hörfa undan), *cedere*, *fugere*, vige tilbage, flygte.

Hörga, *f. aspretum editius*, en Bierghøjde, Klippehøj. *qs.* herka, harka. Nú eru ecki uppi nema hærstu hörgar, *præter asprera editiora nix omnia hausit*, nu er alt bedækket med Sne, undtagen de højeste Bakker (eller Klipper).

Hörgabrúdur, *f. sponsa divum*, *immanissima gigas*, *eandem idolum*, Gudernes Brud, var en Jættekvinde, dyrket som en Gudinde, (hed egentlig: Torgerd).

Hörgar, *m. pl. aræ idolorum*, *lararium*, Afgudernes Altere. 2) *lares*, *idola*, Husguder, Afgudsbilleder.

Hörgull, *m. extremitas*, *v. minima pars rei*, den yderste eller den mindste Del af en Ting. 2) *defectus*, *penuria*, Mangel, Fattigdom. *qs.* hörkull, *á* harka. Hér er hörgull á heyi, *fæni penuria hic est*, her er Mangel paa Hø. Hann sagdi frá öllu útí hvörn hörgul, *omnia*, *etiam minimas circumstantias*, *retulit*, han fortalte alt til Punkt og Prikke.

Hörmúng, *f. miseria*, *luctus*, Elendighed, stor Sorg. *á* harmr.

Hörmulegr, *flebilis*, begrædelig, ynkelig.

Hörmulega, *luctuose*, ynkeligen.

Hörpuskél, *f. pecten* (*maris*) *auritus striatus*, *concha pectinata*, *purpurea*, etslags Muskel af rundagtig Dannelse, med ophøjede Striber.

Hörpudiskr, *m. idem*.

Hörpu-slagari, *m. citharædus*, Harpeslager.

Hörund, *n. cutis*, *derma*, det yderste af Huden. I' milli skinns og hörunds, *inter cutem & cuticulam sive epidermidem*, imellem den yderste og inderste Hud.

Hörundsfarfi, *color russus*, Kjødfarve.

Hörundshvítr, *corpore candido*, som har meget hvid Hud.

Höslur, *f. pl. vid.* Heslis-stengur.

Höstugr, *austerus*, *sævus*, bister, stræng, bidsig.

Höttóttr, *caput discolor*, hvis Hoved er af anden Farve end Kroppen.

Höttr, *m. pileus*, *capitium*, etslags Fruentimmerhat. Hann svarar og horfir útí hött, *in omnibus absurditatem prodit*, han svarer og stirrer hen i Vejret (som en Fjante).

Hráblautr, *crudus & recens*, *de pellibus & carnibus animantium dicitur*, raa og blød, siges om Skind og Kjød af Kreature.

Hrada (at hrada), *celerare*, *maturare*, haste, skynde. Hrada sér, *festinare*, skynde sig. Hrada ferd sinni, *maturare iter*, haste med

Reisen. Nú er þörf at hrada sér, *festinato opus est*, nu er det nødvendigt at man skynder sig.

Hradberg (á tönnum), *rubigo, v. tartarus dentium*, Skorpe paa Tænderne. *vid.* hrodi & berg. Þad liggr á hradbergi fyrir hönum, *dicendi copia valet*, han er begavet med en særdeles Talerkonst.

Hradfleygr, *volatu celer*, som flyver hastig.

Hradfættr, *pernix*, rask til Fods.

Hradhendtr, *manu pernix, promtus*, behændig, hurtig i sit Arbeide.

Hradi, *m. celeritas*, Hastighed, Ilfærdighed, Hurtighed.

Hradlega, *celeriter*, hastigen.

Hradmæltr, *lingva volubili*, som taler hurtig.

Hradneytinn, *esu promtus*, som spiser hurtig.

Hradr, *celer*, hurtig, snar.

Hrafl, *n. tracta*, en Tot. *qs.* hraml, *á* hrammr. Snióhrafl, *n. nix recens & rara*, ɔ: *manipuli nivis hic vel illic*, nyfalden Sne, adspredt hist og her.

Hrafla (at hrafla), *manu verrere*, skrabe sammen.

Hraflandi, *m. præcipitantia*, Nedfalden, Nedstyrten.

Hriflínga-biörg, *f. vitæ sustentatio ex rapto*, Næring af Rov.

Hriflíng, *f. rapina*, Rov.

Hrafn, *m. corvus*, en Ravn. *pr. rapax*: *oscen phæbejus, Phæbi ales.*

Hrafn (af nauti), *radii sterni, v. costæ spuriæ*, Fordelen af en Okserүg tillige med Ribbenene.

Hrafna-blökur, *f. pl. folia radicalia dentis leonis*, Løvetands Blade.

Hráfnaklukka, *f. cardamine pratensis*, vild Karse, Gjøgeblomster.

Hrafna-krúnk, *n. crocitus*, Ravneskrig.

Hrafna-mál, *n. idem.*

Hrafn-önd, *f. anas cristata, nigra, pectore & abdomine albis*, Topand.

Hrafn-reidur, *f. balæna (nobis) media, ventre plicato*, etslags Hvalfisk.

Hrafn-svartr, *coracinus*, sort som en Ravn.

Hrafntinna, *f. gagates islandicus*, islandsk Agat, Obsidian.

Hrafsi, *m. nom. pr.* 2) *rapax*, en Røver. *qs.* hramsi.

Hragl, *m. glomus aqveus ignis*, Fugtighed som udsprudes af Ilden.

Hraglandi, *m. pluvia rarior & frigidior*, enkelte kolde Regndraaber fra Skyerne.

Hraglar (at hragla), *pluere*, smaaregne.

Hrái, *m. cruditas*, Raahed. 2) *nom. multitudinis*, ɔ: *insecta marina*, Søinsekter, siges om en stor Mængde.

Hrájetinn, *insectis marinis exesus, qvod corporibus animantium accidit sæpe in fundo maris, intra paucos dies*, fortæret af Søinsekter, hvilket tit hændes Legemer, som have ligget faa Dage i Søen.

Hrak, *n. res rejectanea, nullius pensi*, en Ting uden al Værdi, aldeles ubrugelig.

Hrakadr, *gravissimo contemtu exceptus*, modtaget paa en yderst haanlig Maade.

Hrakdómr, *m. vid.* Hrak.

Hrakför, *f. iter ignominiosum*, haanlig Reise.

Hrákhólar, *m. pl. colles vento expositi*, Høje, som ere udsatte for Vind og Vejr. Hann er á hrákhólum, *infestatur adversa fortuna*, Skjæbnen er ham ugunstig.

Hráki, *m. sputum*, Spyt.

Hrakinn, *propulsus*, forjaget, fordreven. 2) *vexatus*, plaget, ængstet.

Hraklegr, *rejectaneus*, aldeles uduelig. 2) *incomtus, male habitus*, slet behandlet.

Hraklega, *male*, slet, ilde.

Hrakmagr, *aeris molestiis macer*, som af slet Behandling er bleven mager.

Hrakmáll, *linqva impetens, convitiosus*, som har en uforskammet Mund, en Skjændegjæst.

Hrakmenni, *n. homo nauci, barathro*, et slet Menneske, en Keltring.

Hrakníngr, *m. molestia, persecutio*, Besværlighed, Møje. 2) *objurgatio*, *v. convitia*, Skjænden, Skjeldsord.

Hraknings-ferd, *iter molestum, damnosum*, en besværlig og uheldig Reise.

Hrakordasamr, *convitiosus*, som bruger Skjeldsord, uforskammet i sin Tale.

Hrakraufadr, *ictibus multis læsus & deformatus, de lignis & metallis dicitur*, beskadiget med Hug eller Stik (siges om Træ og Metaller).

Hraks-virdr, *nihili æstimandus*, som ikke er af nogen Værdi.

Hraktr, *propulsus*, forjaget.

Hraksnýtr, *vilissimus*, meget ringe, som ingen vil have. E'g vil þad ecki hraksnýta, *infra vilissimas res æstimo*, i mine Øjne har det ikke ringeste Værd.

Hrakvidri, *n. sæva tempestas*, Uvejr.

Hrakvidrasamr, *tempestuosus*, stormende Vind med Regn og Blæst.

Hrakyrdi, *n. pl. increpatio acris*, haard Irettesættelse. 2) *convitia*, Skjeldsord.

Hrakyrdr *vid.* Hrakordasamr.

Hrálíka, *caro viva cute detracta*, levende Kjød, som Huden er trukket af. Hann féck so mikil útbrot at hann vard allr hrálíka, *tanta scabie affectus est, ut tota cutis permadesceret sanie*, han blev overfaldet af saa stærk Udslet, at hele Kroppen blev bar for Hud.

Hrammr, *m. ursus*, Bjørn.

Hrammr, *m. armus, pes ungulatus belluarum*, Benet paa et Dyr der har Kløer.

Hrammsa (at hrammsa), *violenter arripere*, rive hastig til sig.

Hranna (at hranna), *undas formare, undare*, at bølge, løbe over med Bølger. Þar hrammar skarnit á, *fordibus undatim suffusum est*, Skarnet flyder derpaa ligesom i Bølger.

Hrannarekstr, *m. imber sæpius intermittens*, Pladsregn, som imellem holder op.

Hrap, *n. lapsus*, Nedstyrten.

Hrapa (at hrapa), *ruere, præcipitari*, styrte ned. 2) *festinare*, haste, skynde. Ecki mun ég hrapa at því, *non tam cito faciam*, det gjør jeg ikke saa hastig.

Hraparlega, *præcipitanter, stolide*, ubetænksom.

Hraparlegr, *præceps*, fremfusende, overilende. 2) *subitaneus*, pludselig.

Hraplandi, *m. festinatio, præcipitantia*, Il, Hast. Þad vard hönum fyrir í hraplanda, *immediate fecit*, det gjorde han i Ubetænksomhed.

Hrapordr, *præcipitanter loqvens*, som taler ubetænksomt. Sæmundr prestr vard vid þetta hrapordr, *Sæmundus sacerdos, his visis, oris impotentiam prodidit*, dette bragte Præsten Sæmund til at tale ubetænksomt.

Hrappa (at hrappa at), *increpare*, give Irettesættelse. *vid.* harpa at.

Hrappr, *m. nom. pr. viri.* 2) *immitis, violentus*, ublid, voldsom.

Hrár, *crudus*, raa.

Hrasa (at hrasa), *labi, cadere*, snuble, falde. *vid.* rasa.

Hráskinns leikr, *cestorum ludus*, Raaskinds Leg (brugtes af Jætterne i Hedenold).

Hráskinns-skór, *m. pl. carbatinæ*, Sko af ugarvet Læder.

Hráslagi, *m. udor pelagicus*, Fugtighed af Søen.

Hrat, *n. acini & floces baccarum*, Stene i Bær.

Hrata (at hrata), *ruere, impingere*, støde sig, snuble. *vid.* rata.

Hratta (at hratta at), *impellere, accelerare*, haste, drive frem.

Hratti, *m. æstus maris modicus at freqvens*, maadelig men idelig Branding. Hér er hratti vid fiöruna, *hic mare plaugit*, her suser Søen ved Stranden.

Hrausa (at hrausa), *divellere*, splitte ad, slide ad. 2) *perforare*, gjennembore.

Hrausa, *f. alveus vulneris*, Aabning i et Saar. *vid.* rufa.

Hrausan, *f. vulnus, it. fissura*, Saar, *it.* Sprække, Aabning.

Hrávidi, *n. arbor viridis*, frisk Træ.

Hrávidr, *m. idem.*

Hraukr, *m. strues aridorum*, en Stak, Dynge, (især af brændbare Ting, f. Ex. Torv).

Hraukr, *m. carbo aqvaticus, pelicanus ater*, Topskarv.

Hraun, *n. aspretum salebræ, lava*, Lava, en forbrændt Klippestrækning.

Hraungl, *n. strepitus*, Larm, Støj. 2) *tumultuaria structura ex rudi saxo*, slet Bygning af utilhugget Steen, som falder sammen af sig selv.

Hraungla (at hraungla), *ex rudi lapide male struere, ita ut suapte cadat strues*, at bygge paa den Maade. Þad hrauglaz, *non cohæret*, det vil ikke hænge sammen.

Hraungloppa, *f. cavitas fenestrata, v. caminus saxeti olim liqvefacti; accolis pro ovilibus sunt*, Huler, Lava, Klipper, som tildels bruges til Faarelejer.

Hraunpussa, *f. vid'* gigiar puss.

Hrausflega, *fortiter*, mandigen, tappert, med Styrke.

Hraustleiki, *m. vires*, Kræfter, Styrke. 2) *sanitas*, Sundhed.

Hraustr, *fortis*, *it. sanus*, stærk, rask, *it.* sund. Helgi Ásbiarnarson var hraustasti madr, enn einginn afreksmadr at afli, *Helgius Asbiörnis erat vir animo fortissimus, at robore corporis mediocris tantum*, Helge Asbjørnsen var en meget kjæk Mand, men ingen stærk Mand af Legemskræfter.

Hráæti, *n. pl. cibaria cruda*, raa Spise.

Hrediar, *f. pl. pudenda virilia*, de mandlige Skamdele.

Hrefna, *f. corvus fæmina*, Hunravn. 2) *qvintus â carina circulus tabulati navis*, den femte Afdeling af Planker fra Kjølen i en Baad af islandsk Bygningsmaade. 3) *idem ac* hrafn-reidur.

Hregg, *n. imber exydrias v. exhydrias*, Pladsregn.

Hreggvidri, *n. idem.*

Hreidra (at hreidra), *nidulari*, gjøre eller bygge Rede.

Hreidr, *m. nidus*, en Fuglerede.

Hreidr-böllr, *m. ovum effætum, ultimum effætæ avis*, en Hunfugls sidste Æg, hvoraf ingen Unge udklækkes.

Hreifi, *m. manus vituli marini*, Labbe paa en Sælhund. 2) *manus hominis, sc. metacarpus cum digitis*, Haand paa et Menneske.

Hreifi (at hreifa), *movere, pr. manutractare*, røre, berøre. á hreifi. Hreifa vid, *tangere*, røre ved. Hreifa sér, *movere*, røre sig. Hreifa upp á sér, *peplum melius construere, de mulieribus dicitur*, rette paa sin Pynt, (siges om Fruentimmer).

Hreifilegr, *alacer*, fyrig, rask.

Hreifdr, *motus*, rørt.

Hreifíng, *f. motio*, Rørelse, Bevægelse.

Hreifíngr, *m. melioratio status*, Omstændighedernes Forbedring, bedre Kaar. Hann huxar sér til hreifíngs, *sperat meliora, arrogat sibi spem*, han glæder sig i Haabet.

Hreifr, *hilaris, solito animosior*, munter, som er i bedre Lune end han ellers plejer.

Hreimr, *m. sonus*, Lyd.

Hreimir (at hreima), *resonare*, give Lyd fra sig.

Hreinn, *purus*, ren.

Hreinn, *m. nom. pr. viri.* 2) *rangifer, rheno tarandus*, et Rensdyr, især en Hanren.

Hreindýr, *n. idem*, et Rensdyr.

Hreinlátr, *munditiem amans*, renfærdig.

Hreinlega, *munde, pure*, renfærdigen. 2) *candide, probe*, oprigtigen.

Hreinlegr, *mundus, nitidus*, renlig, pyntelig.

Hreinleiki, *m. puritas, castitas*, Renhed.

Hreinlífi, *n. castitas*, Kydskhed.

Hreinlífr, *castus*, kydsk.

Hreinlyndi, *n. candor*, Oprigtighed, Fromhed.

Hreinlyndr, *candidus*, from, oprigtig.

Hreinlæti, *n. mundities*, Renfærdighed.

Hreinmannlega, *candide*, oprigtigen. 2) *viriliter*, mandigen.

Hreinmannlegr, *candidus*, oprigtig, retsindig, ærlig. 2) *virilis*, mandhaftig.

Hreinmenska, *f. candor*, Oprigtighed, Ærlighed. 2) *virilitas*, Mandighed, Kjækhed.

Hreinsa (at hreinsa), *mundare*, *expiare*, rense, feje. Hreinsa akr, *agrum sarrire*, *runcare*, rense en Ager. 2) *elapidare*, *exossare*, rense en Mark for Sten og Grus. Hreinsa sig af málinu, *crimen diluere*, frie sig fra en Sag, rense sig fra en Beskyldning.

Hreinsan, Hreinsun, *f. expurgatio*, *expiatio*, Renselse. 2) *depuratio*, Luttren.

Hreinsanar-offr, *n. piamentum*, *catharma*, Renselsesoffer.

Hreinsanar-elldr, *m. purgatorium*, Skjersild, Renselsesild.

Hreinskilinn, *candidus*, oprigtig, redelig.

Hreinskiftinn, *justitiæ (commutativæ) observans*, som er oprigtig i Handel og Vandel.

Hreinstaka, *f. pellis rangiferina*, Rensdyrs Skind.

Hreinvidri, *n. serenum*, *sudum*, klar Luft.

Hreisa, *f. ancilla fugitiva*, *v. extorris*, en Tøs, som er bortløbet af Tjeneste, en Landstrygerske.

Hreisi, *n. casa*, *mapalia é virgultis*, en ussel Hytte. 2) *cubile*, *stratum virgulteum*, *qvo pauperes utuntur*, Leje af Rør eller Lyng, hvoraf Fattige betjene sig.

Hreisar, *f. pl. virgulta*, Risbusk. *alias* hrísar.

Hreisiköttr, *m. ermineus*, *mustela nivea*, en Hermelin. *vid.* hermelin.

Hreistra (at hreistra), *desqvamare*, skrabe Skjæl af.

Hreistradr, *sqvamosus*, med Skjæl paa. 2) *desqvamatus*, som Skjællen er skrabet af.

Hreistran, *f. desqvamatio*, Skjællens Afskraben.

Hreistugr, *sqvamosus*, med Skjæl paa, fuld af Skjæl.

Hreistr, *n. sqvama*, Skjæl.

Hreiti, *n. rixa*, Kiv, Tvistighed. *alias* hreyti *rectius*. Þeir komu í hreiti saman, *ad convitia inter illos venit*, de kom til at kives med hinanden.

Hreiti (at hreita), *dispergere*, *dissipare*, adsprede, splitte ad. At hreita framm ordi, *in verba proruere*, lade et Ord falde i Hidsighed. 2) *mulgere* malke (*verb. art.*) 3) *lactare*, *modicum lac dare*, give maadelig Melk fra sig.

Hreitir, *m. dissipator*, *vibrator*, En som adspreder og udstrør.

Hrek (at hrekia), *pellere*, *propellere*, forjage, fordrive. 2) *amare increpare*, tale haardt til, irettesætte. Þá hrekr undan, *frustra contra ventum nituntur*, Vinden driver dem fra Landet.

Hreckia-madr, *m. idem ac seqvens*.

Hreckióttr, *subdolus*, *neqvam*, skalkagtig, undersundig, fuld af Skjelmsstykker.

Hreckvísi, *f. neqvitia*, Skalkagtighed.

Hreckvíslega, *neqviter*, skalkagtigen.

Hreckvís, *neqvam*, udlært i Skjelmsstykker.

Hreckvíslegr, *idem*.

Hreckr, *m. dolus, it. nequitia*, Kneb, Skjelmsstykke, *it.* Skalkagtighed.

Hrelldr, *mæstus*, bedrøvet.

Hrelli (at hrella), *tristitia afficere*, bedrøve.

Hrellíng, *f. mæror*, Bedrøvelse.

Hremmdr, *saucius, pr. ungvibus violatus*, saaret (o: af et Rovdyrs Kløer). Þeir vóru miög hremdir, *graviter vulnerati erant*, de vare ilde saarede.

Hremmannlega *vid.* Hreinmannlega.

Hremmi (at hremma), *ungvibus arripere, rapere, brancare*, gribe med Kløerne, bortsnappe.

Hremmíng, *f. convulsio, cruciatus, dolor*, stor Smerte. 2) *idem ac seqvens*.

Hremmíngr, *m. manipulus, merges*, en Haandfuld, et Knippe.

Hremsa, *f. sagitta*, en Piil. 2) *ungula adunca*, en kroget Kló eller Kralle. Drekinn hafdi fest hremsur sínar í holdi dýrsins óarga, *draco ungulas in carnem leonis impegerat*, Dragen havde fæstet sine Kløer i Løvens Kjød.

Hreppa-mót, *n. comitia curiata, tribunitia, conventus tribuarius*, Sognestevne (i Island: Repsting).

Hreppa stefna, *f. idem*.

Hreppi (at hreppa), *conseqvi, forte adipisci*, faa, opnaa, erholde.

Hreppstióri, *m. pauperum curator, tribunus, curio ruricolaris & rurestris*, Repstyrer (i Island: Sognefoged og Fattigforstander).

Hreppstiórn, *n. curatura pauperum, tribunatus*, Sognefoged-Embede, Fattigforstanderskab.

Hreppstiórnarþíng, *n. vid.* Hreppamót.

Hreppsmadr, *contribulis*, Repsmand, Sognebarn (som hører til et Sogn.

Hreppskil, *n. pl. ratio, v. obligatio contribulium*, de Paalæg, som bør ydes af en Reps eller Sogns Indvaanere til falles Bedste.

Hreppr, *m. pagus, curia, tribus minor ruralis, districtus tribunitius*, Rep, Sogn (som staar under en eller flere Repstyreres Opsyn).

Hrer, *n. vid.* Hrör.

Hress, *vivax, sanus, vegetus, it. animosus*, sund, frisk, *it.* fyrig, modig. At hressa sig, *relaxare animum*, gjøre sig lystig, muntre Sindet.

Hressi (at hressa), *relaxare, recreare*, vederkvæge.

Hressíng, *f. recreatio*, Forfriskning, Vederkvægelse.

Hressilegr, *vid.* Hress.

Hressilega, *animose*, uforsagt.

Hret, *n. tempestas procellosa*, Uvejr, Snefog. Viku hret, *procella septiduana*, Uvejr, som vedvarer en hel Uge.

Hreyki (at hreykia), *struere, erigere*, opreise, rejse i Vejret (siges især om Stakke eller Dynger). Hreikia hatti, *cristas erigere*, lade Hatten sidde højt paa Hovedet.

Hreysti (at hreysta), *confortare*, sætte Mod og Styrke i En.

Hreysti, *f. fortitudo*, Styrke, Tapperhed.

Hreyſtilegr, *robuſtus*, raſk, tapper.

Hreyſtilega, *robuſte*, tappert, kraftigen.

Hreyſtimadr, *vir fortis*, en ſtærk eller tapper Mand.

Hreyſtiverk, *n. egregium facinus*, Heltegjerning.

Hriá, *f. moleſtia*, Møje, Elendighed.

Hriádr, *lacerus*, reven, ſlidt. 2) *ærumnoſus*, kummerfuld, elendig.

Hriái (at hriá), *lacerare*, ſønderrive, ſlide i Stykker. 2) *moleſtare*, beſvære, bedrøve.

Hriálega, *lacere*, *it.* *moleſte*, forrevent, *it.* beſværligen.

Hriálegr *vid.* Hriádr.

Hríd, *f. procella*, *nimbus*, Uvejr, Pladsregn eller Snefog. 2) *prælium*, *concurſus*, Træfning, Angreb. 3) *momentum temporis*, et Øjeblik, Haandevending. I' hríd, *una*, tilhobe, tillige. Hardaſta hríd í fóttum, *achme*, en Sygdoms haardeſte Anfald. Fædíngar hríd *vid.* fædíng.

Hrídarſeigr, *contumax*, *difficilis*, *tardus*, ſtiv, halſtarrig, dorſk.

Hridia, *f. ſcreatus*, Harken, Rømmen. *vid.* hrydia.

Hrídum, *interdum*, *per intervalla*, undertiden, ſommetider, imellemſtunder. Sveinarnir voru ſtundum at Hvammi, enn hrídum at Stadi, *pueri*, *interdum Hvammi*, *at ſæpius per intervalla Stadi manebant*, Drengene opholdt ſig imellemſtunder paa Hvam, men dog ofteſt paa Stad.

Hríf (at hrífa), *rapere*, gribe. *vid.* ríf. 2) *ſcalpere*, rive, klø, kradſe. 2) *ſufficere*, virke, række til. Hrífa mun þad, *effectum dabit*, det vil ſikkert virke. Þad hrífr hönum ecki, *non afficit illum*, det virker ikke paa ham.

Hrífa, *f. raſtrum*, *furcilla*, en Rive. 2) *iteratio*, Igjentagelſe. Hann kalladi upp í hrífu, *clamitabat*, han raabte i et væk.

Hrifs, *n. raptus*, Griben. Hriffan, *f. idem.*

Hriffa (at hriffa), *rapere*, *corripere*, gribe, rive haſtig bort. Hriffa til ſín, *harpagare*, ſnappe, ſtjæle bort.

Hrigla, *f. aſthma*, *in ſp. moribundorum*, Rallen af Trangbryſtighed (iſær hos Døende).

Hrikalegr, *inconcinnus*, *it.* *gracilis*, klodſet af Væxt, *it.* tynd, ſmal.

Hriki, *m. longurio*, en meget høj Mand.

Hrikt, *n. ſtridor*, *crepitus*, Knarken, ſkraldende Lyd.

Hrikti (at hrikta), *ſtridere*, *crepere*, knarke.

Hrím, *n. fuligo*, Sod. 2) *pruina*, *ros congelatus*, Rim, Rimfroſt.

Hrímalldi, *m. fuligine paſtus*, ſom har drukket Sod i ſig.

Hrímfroſt, *n. pruina*, *nebula gelida*, Rimfroſt.

Hrímþurſi, *m. fuligine teter*, *aut frigore & gelu horridus gigas*, en Jette, der ſer ud ſom Sod, eller har fælt Udſeende af Rimfroſt og Is. *rectius* hrím-þurs.

Hrina, *f. commotio aeris*, *cito deſæviens*, Luftens

pludselige Forandring til mildere Vejr. 2) *inconditus clamor*, fælt Skrig eller Raab. 3) *vagitus*, Børneskrig.

Hrín (hrein, hefi hrinid, at hrína), *clamare*, skrige, skraale. 2) *adhærere*, hænge ved, sidde fast paa. Þad hrín á, *adhæret: de unguentis ut & imprecationibus dicitur*, det sidder fast ved, (siges om Smørelser, samt Forbandelser eller Velsignelser).

Hrínga (at hrínga), *gyrare, it. circulare*, danne en Kreds, *it.* omringe, omgive.

Hríngadr-kadall, *m. spira*, Tov, som er lagt i Kringler.

Hríngabrynia, *f. lorica annulata, hamis conserta*, Ringepandser, et Harnisk, der bestaar af sammenføjede Ringe i hverandre.

Hríngbrot, *n. orbis saltatorius*, Ringbrud (ɔ: en Runddands, som før brugtes i Island).

Hrínghyrndr, *cornubus camuris*, som har krumbøjede Horn.

Hríngia, *fibula*, Spænde.

Hríngi (at hríngia), *æra qvatire, campanam pulsare*, at ringe.

Hríngiari, *m. æditus*, en Klokker.

Hríngíng, *f. pulsatio campanæ*, Ringen.

Hríngla (at hríngla), *cum sonitu qvatire*, klimpre, klingle. 2) *qvati*, give en klingende Lyd fra sig. Gialldit hrínglar í fiódi hanns, *resonant nummi in marsupio ejus*, Pengene klinge i hans Pung. Hann hrínglar gialldi, *qvatit æra*, han klinger med Pengene.

Hríngofinn (dúkr, *textura*) *annularis, scutulata*, ringvævet Tøj.

Hríngormr, *m. herpes, zona, serpens, uredo*, Ringorm.

Hríngr, *m. circulus, gyrus*, Ringbugt, Ring. 2) *annulus*, Fingerring.

Hrinur, *f. pl. resonantia*, Gjenlyd. 2) *vociferatio*, vedholdende Skrig.

Hrinr, *m. idem*. I[a] Túngufialli æpti mikid óp, og var mikill hrinr á eftir, *in Tungufialli ingens clamor editus est, quem ingens resonantia excepit*, fra Bjerget Tungefjeld kom et højt Skrig, hvorpaa fulgte stærk Gjenlyd.

Hrióda (at hrióda), *vacuare*, tømme. *vid.* riódur.

Hrión, *n. scabretum*, Ruhed, Skrumpenhed.

Hriómóttr, *scaber*, ru, knudret, újævn.

Hriónúngr, *m. res incompacta, in ruinam prona*, slet Arbejde, uden Varighed. *vid.* hrun.

Hrióstugr, *glaber*, ujævn.

Hrióstug-ord, *verba austera, dura*, knudrede Ord.

Hrióstr, *n. aspretum, glabretum*, et ujævnt og ufrugtbart Sted.

Hrip, *n. distorta corbis, formio*, en utæt Kasse eller Kurv. 2) *scriptura tumultuaria*, Skrift, som man har skrevet i en Hast. 3) *lanificium crassissimum*, ɔ: *opus tumultuarium*, meget grovt Uldentøj, ɔ: Hastværk, som ikke duer stort.

Hripa (at hripa), *perfluere*, rinde igjennem. 2) *tumultuarie agere*, gjøre noget i Hastværk, især skrive.

Hrís, *n. frutex*, Ris, Krat. 2) *virga*, Ris, en Baand. At gánga úr hrísi vid einn, *ad extrema usqve causam persequi*, forfølge en Sag til det yderste.

Hrísla, *f. virga*, en Baand, liden Green.

Hrísluqvistr, *m. virgula*, Riskvist, en liden Green.

Hrís-grión, *n. pl. oryza*, Risengryn.

Hrísgrióna-grautr, *m. ptisanarium oryzæ*, Risengrød.

Hrísland, *n. fruticetum, frutetum*, Egn, bevokset med Ris eller Krat.

Hríslaz (at hríslaz), *fruticari*, buskes, skyde Grene. 2) *virgulas v. frutices formare*, danne Grene eller Kviste.

Hrís-rif, *f. fruticum evulsio*, Risbuskenes Oprykning.

Hrís-runnr, *m. virgultum, fruticetum*, Risbusk.

Hristi (at hrista), *qvatire, qvassare*, ryste. Hrista af sér, *excutere*, ryste af sig. Hrista höfudit, *caput qvassare, v. adnuere*, ryste med Hovedet.

Hristíng, *f. qvassatio, concussio*, Rysten.

Hristíngr, *m. tremor*, Bæven, Rystelse. 2) *bubulcis est varii generis fænum, aliud alio interspersum*, forskjellige sammenblandede Høsorter.

Hrísúngr, *m. filius ex matre ancilla, ante partum manumissa, sub dio in fruticeto genitus*, kaldtes fordum en kort for Barnefødselen frigiven Slavindes Søn, maaskje fordi han fødtes ude i Krattet, under fri Himmel.

Hriúfr, *mæstus*, sorrigfuld, bedrøvet.

Hrodafenginn, *incomtus, crassus*, grov, plump.

Hrodafullr, *idem*.

Hrodalegr, *idem*.

Hrodavirkr, *negligenter, v. sordide agens*, som arbejder slet og fuskeragtig.

Hrodi, *m. purgamentum, qvisqviliæ*, Udfejning, Skarn, Uhumskhed.

Hrodinn, *evacuatus*, udtømt. *á* ryd. Hrodid skip, *hominibus evacuata navis, ad internecionem omnibus deletis*, et Skib, som er blottet for Folk, hvis hele Mandskab er dræbt i Kamp.

Hródr, *m. encomium, laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poema*, et Digt.

Hródurhollr, *omnia in meliorem partem pro altero interpretans, honori favens*, som udtyder alle andres Handlinger paa den bedste Maade, *it.* ærekjær.

Hródugr, *sibi arrogans*, storagtig, brovtende, som gjør sig for meget til.

Hródurskota (at hródurskota), *in pejorem partem, v. locum movere, v. ferre, detrahere*, føre af Lave og Orden, forringe, fortale. Verdr hródurskotat harla, hér tíni eg þad, mínum munat einn of styr stála, starflaus födr arfi, *patrimonio meo multum detrahitur, id hic refero, non ero unus armorum otiosus spectator*, min Fædrenearv forringes saare meget, maa jeg her fortælle; ene vil jeg ikke være Kampens ørkesløse Tilskuer.

Hróf, *n. statio navis, navale*, Skibsstade. 2) *rimosa & caduca structura*, Bygning, som ikke er af nogen Varighed. At setia upp í hróf, *desistere ab opere*, give et Værk tabt, holde op med et Værk.

Hrófa (at hrófa upp húsi), *ex ruinis caducæ domus alteram vilem exædificare*, opføre en svag Bygning af gamle Ruiner.

Hrófatylla, *f. vacillans structura*, vaklende Bygning.

Hrofna (at hrofna), *lacerari*, splittes ad. 2) *diminui*, formindskes. *alias* rofna. Hrofnar af fé hanns, *opes ejus dilabuntur*, hans Gods adsplittes.

Hroftr, *m. agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Hrogn, *n. pl. ova piscium*, Fiskerogn.

Hrognkélsi, *n. pl. ostracium, cyclopterus, lumpus, v. lepus marinus*, en Art af Stenbidere. *alias* hrockélsi.

Hrogn-lægia, *f. piscis ovipara*, Hunfisk, som føder Rogn af sig.

Hrói, *m. athleta*, en Kjæmpe. 2) *rex*, Konge. *gall.* roi; *hinc.* Horn-hrói, *aries*, en Vædder.

Hrokaskapr, *m. superbia, insolentia*, Overmod, Stolthed.

Hrokafullr, *fastuosus*, overmodig, stolt, opblæst.

Hroka (at hroka sér), *superbire, intumescere*, hovmode sig, stoltsere.

Hrokayrdi, *n. pl. verba indigna, fastuosa*, stolte eller overmodige Ord.

Hroki, *m. superbia*, Overmod, Hovmodighed (egentlig: Opblæsthed, Ophævelse). *pr. tumor, extollentia*.

Hrockáll, *m. angvilla, murena*, en Art af Aal.

Hrockinn, *rugosus*, rynket.

Hrockinskinna, *f. anus rugosa*, en skrumpen Kjerling.

Hrockinnhærdr, *crispus*, kruushaaret, krøllet.

Hrókr, *m. avis*, (en Fugl). *vid.* hraukr. 2) *vir fortis & grandis*, *it. insolens*, en stor og stærk Mand, *it.* hoffærdig, stolt. 3) *longurio, latrunculorum satelles*, Brikke i Skakspil. At skáka í hróks-valldi, *auctoritate alicujus potentioris niti*, trodse nogen, i Haab om en Stormands Beskyttelse. 4) *auctor*, den Fornemste Ophavsmand. Sæmundr í Odda sagdi Gizor Hallsson væri hrókr alls fagnadar, Páls bisk. S., *Sæmundus Oddensis dixit Gizorem Halli filium esse auctorem omnis lætitiæ convivalis*, Sæmund fra Odde sagde at Gissor Hallsøn var Ophavsmand til alle selskabelige Lystigheder.

Hrólfr, *m. nom. pr.* 2) *plenipotentiarius, it. potens*, som har en uindskrænket Myndighed, *it.* mægtig.

Hrollr, *m. horror*, Gysen, Bæven.

Hrollir (at hrolla), *horrere*, gyse, skjælve. Hrollir hugr, *horret animus*, Sindet gyser.

Hrollkalldr, *frigore horridus, tremens*, gyselig kold, bævende af Kulde.

Hróp, *n. clamor*, Raab. 2) *calumnia, convitium*, Last, en skammelig Bagtalelse. 3) *vilissimum*

& rarissimum tomentum, meget grovt Uldentøj.

Hrópa (at hrópa), *clamare*, raabe. 2) *diffamare*, berygte, beskjæmme.

Hróplaus, *sine calumnia*, uberygtet.

Hróplegr, *vitiosus*, *malæ famæ*, berygtet. 2) *clamitans*, som raaber højt og ideligen. Hrópleg synd, *peccatum in cælum clamitans*, himmelraabende Synd.

Hrópsamr, *calumniosus*, bagtalersk.

Hrós, *n.* *laus*, *encomium*, Roes, Berømmelse.

Hrósa (at hrósa), *laudare*, *decantare*, rose.

Hrósan, *f.* *laudatio*, *laus*, Lovtale, Roes. Hrósa sigri, *triumphare*, triumfere, hovere.

Hross, *n.* *eqva*, en Hoppe (siges og om Heste overhovedet). *olim* hors.

Hrossa-afli, *eqvaria*, Hesteavl.

Hrossa-gaukr, *m.* *gallinago*, *scolopax*, Bekkasin, Stensneppe. *ita dictus à cantu hinnitu non absimili, fatuis fatidicus habetur*, (kaldes saaledes af den Sang, som ligner Hestes Brinsken; og menes af Overtroiske at forkynde dem deres forestaaende Skjebne i det Aar, naar den første Gang lader sig høre).

Hrossa-kambr, *m.* *strigil*, Hesteskrabe.

Hrossa-læknir, *m.* *mulomedicus*, *medicus veterinarius*, Hestelæge.

Hrossa-móda, *f.* *æsypum eqvorum*, løse Haar og Støv paa eller af Heste.

Hrossa-puntr, *m.* *gramen culmo tereti lignescente cavo*, Fjeldbrottehale, Fjeldkjempe.

Hrossa-skélla, *f.* *sistrum*, *tintinnabulum*, en Skralde, hvormed Heste bortskræmmes af Græsmarken.

Hrossa-skreppa, *f.* *idem*.

Hrossa-skrapa, *f.* *idem*. Hrossabrestr, *idem*.

Hrossa-sótt, *f.* *morbus eqvinus*, Hestesot. 2) *morbus curatu facilis*, en Sygdom der er let at kurere.

Hrossa-þáng, *n.* *fucus bifurcatus*, Hestetang, Sværdblar.

Hross-há, *f.* *pellis eqvina*, Hestehud.

Hross hár, *n.* *seta eqvina*, Hestehaar.

Hross-hófr, *m.* *ungula eqvina*, Hov paa Heste.

Hrósverdr, *laude dignus*, rosværdig.

Hrot, *n.* *pars multitudinis*, nogen Mængde. Nú er komit hrot af fiski, fugli &c., *pisces, aves &c., appropinqvant, at solito rariores*, en Del Fisk (eller Fugle) har indfundet sig, men færre end de ellers pleje. *à* hrýt.

Hrota, *f.* *anser scoticus*, *bernacla*, *vid.* margæs, en Gaaseart. 2) *effætum animal decrepitæ ætatis*, et meget gammelt og ufrugtbart Kreatur.

Hrotgamall, *decrepitæ ætatis*, meget gammel.

Hrotti, *m.* *gladius*, et Sværd. 2) *neqvam*, et Skarnsmenneske. 3) *homo inusitatæ vastitatis*, et Menneske af usædvanlig Størrelse.

Hrotur, *f. pl.* *ronchi*, Snorken.

Hröck (hröck, hefi hrockit, at hröcka), *cedere*, *moveri*, vige hastig tilbage, bevæges. Hröckva saman, *contorqveri*, fare sammen (formedelst

pludselig Forskrækkelse). Hröcka vid, *sufficere*, række til. Þad hröckr, *sufficit*, det er nok. Hröcka undan, *cedere*, *fugere*, trække sig hastig tilbage, flygte i en Hast. Hröckr úr hendi, *e manu amittitur*, det slipper udaf Haanden. Þad er raun sem hröckr, *experientia docet qvid sufficiat*, Erfaringen lærer hvad man har nok af.

Hröck-áll, *m. rectius qvam* hrockáll *vid supra*.

Hröckvi (hrökti, hefi hrökt, at hröcka), *agere*, *torqvere*, drive haardt frem, forfølge stærk. At hröckva hestinn sporum, *calcaria addere eqvo*, slaa Hesten med Sporerne. Ormurinn hröcktiz ofanní Raud, *serpens torqvebatur in os Rödi*, Slangen blev jaget ned i Røds Strube.

Hrönglaz (at hrönglaz), *vid.* Hraunglaz.

Hrönn, *f. fluctus*, *unda*, Bølge, Bove. 2) *imber*, Pladsregn. 3) *ejectamentum maris*, Dynge af Søvæxter, som Havet kaster op til Stranden.

Hrönnum, *ubertim*, *abundanter*, overflødigen.

Hrör, *n. corpus lacerum*, et sønderrevet Lig, et Aadsel. *alias* hrer. Flycktuz ernir at fylkiz hröri, *ad lacerum corpus regis aqvilæ confluxerunt*, Ørne stimlede flokkevis til Kongens sønderrevne Lig. *Sic.* skiphrer, *lacera navis*, et gammelt Skibsskrog.

Hrörlegr, *lacer*, *caducus*, *it. nutans*, faldefærdig, forreven, *it.* lidende.

Hrörna (at hrörna), *lacerari*, *labascere*, forslides, forværres, svækkes.

Hrörnun, *f. decidium*, Aftagelse.

Hrösun, *f. lapsus*, Fald, Snublen. *vid.* ras.

Hrúdra (at hrúdra), *crusta obduci*, bedækkes med Ro eller Skorpe.

Hrúdr, *m. crusta vulneris*, Ro paa Saar.

Hrúdr-kall, *m. balanus*, *lopas litoralis*, Bjergsrur. Hafhrúdr-kall, *lopas pelagica maxima*, Sø-Tulip. Skipa-hrúdr-kall, *dentalium*, *v. entalium vulgare*, *tubus vermicularis*, *teredo navalis*, en Sø-Orm, som æder sig ind i Fartøjer. Hvala-hrúdr-kall, *lopas cetacia*, en SøOrm, som sætter sig paa Hvalfiske.

Hrufa, *v.* rufa, *f. scabrities*, Ruhed, Hvashed. 2) *crusta*, Skorpe.

Hrufl, *n. cutis exigua læsio*, ubetydeligt Saar eller Beskadigelse paa Huden.

Hrufla, *f. idem.*

Hrufle (at hrufla), *cutem lædere*, forrive Huden lidt.

Hrufóttr, *asper*, *scaber*, ru, hvas. Hrufóttar tennur, *dentes scabri*, urene eller hule Tænder.

Hrúga, *f. cumulus minor*, en Dynge.

Hrúgalld, *n. idem.* Hrúgum saman, *copiose*, i Dynger, i Mængde.

Hrúga (at hrúga saman), *cumulare*, opdynge, sammendynge. Þad hrúgaz, *cumulatur*, det dynges sammen.

Hrúka, *f. vid.* Hrúga.

Hrucka, *f. ruga*, *plica*, *stria*, Rynke, Fold.

Hrucka (at hrucka), *rugari*, *corrugari*, rynke, sætte Rynker eller Folder.

Hruckóttr, *rugosus, caperatus*, rynket, skrumpen.

Hruckulaus, *erugatus*, uden Rynker.

Hrumi, *m. miseria, ægritudo*, Svaghed, stor Legems-Skrøbelighed. *alias* hrymi. Hann komst af med hrumanum, *ægre evasit*, han undkom med Nød og Neppe.

Hrumnir, *m. gigas capularis*, en gammel Jette.

Hrúmull, *ærumnosus*, svag, skrøbelig, møisommelig. Hönum géck hrumullt, *ærumnosus erat*, han havde kummerfulde Dage.

Hrumr, *æger, infirmus*, skrøbelig, afmægtig.

Hrun, *n. ruina*, Fald, Undergang.

Hrund, *f. dea profana*, en hedensk Gudinde. 2) *poet. mulier*, en Kvinde.

Hruni, *m. vid.* Hrun.

Hrúngnir, *m. gigas*, en Jette. 2) *violentus, streperus*, voldsom, larmende.

Hrútaberialíng, *n. rubus saxatilis*, Brambærris.

Hrútspelld, *n. obturamentum fæcundationis, v. actus ineundi arietis*, et Bindsel, hvorved Vædre hindres fra at springe.

Hrútr, *m. aries*, Vædder.

Hrútsmerki, *n. idem*, Vædderens Himmeltegn. Sauma fyri hrúta, *obturamentum præsuere, v. subsuere arieti*, at sy et Bindsel paa en Vædder. At spretta fra hrútum, *resuere*, at opsprætte det igjen.

Hrydia, *f. fluctus pelagicus iteratus*, Brænding ved Stranden. 2) *catharrus, it. screatus*, Katar, Flod, Snue, *it.* stærk Rømmen.

Hrydia (at hrydia), *screare, exspuere*, harke, rømme sig.

Hrydiukall, *m. screator*, en gammel Mand, som ofte harker og rømmer sig.

Hrydiulegr, *squalidus, turpis*, styg, uret.

Hrydiulega, *squalide*, hæsligen, stygt.

Hrydiuverk, *n. turpe facinus*, Skarnsstykke. 2) *expiatio*, Afsonelse. *á* ryd, ruddi.

Hrisling, *f. læsio*, Beskadigelse. Med hrislingum, *non sine læsione*, ikke uden Beskadigelse. *vid.* hrumr.

Hrygd, *f. tristitia*, Sorg, Bekymring.

Hrygg-brýt (at hryggbrióta), *repandum frangere dorsum*, at brække Ens Ryg over. 2) *denegare*, afslaa, nægte. 3) *sponsum repellere*, give en Frier Kurven.

Hryggi (at hryggia), *tristitia adficere*, bedrøve.

Hryggiar-lidir, *m. pl. vertebræ veræ, spondyli*, Rygben.

Hryggiar-tindar, *m. pl. spina*, Rygrad.

Hryggilegr, *tragicus, lugubris*, sørgelig, jammerlig.

Hryggilega, *tragice*, sørgeligen.

Hryggla, *f. asthma*, Trangbrystighed, Stakaandethed.

Hrygglengia, *f. corium dorsuale*, Skindet af Ryggen.

Hryggspenna, *f. amplexus luctatorum*, Brydernes ublide Favntag; (naar de tage hinanden haardt om Ryggen for desnærere at bringe til Fald.

Hryggr, *tristis*, sorrigfuld, bedrøvet.

Hryggr, *m. dorsum, tergum*, Ryg. 2) *colliculus*

oblongus, *elevatio superficiei*, aflang Banke eller Høj.

Hrygna, *f. piscis ovipara fœta*, Hunfisk. á hrogn.

Hryki, *m. vid.* Hriki.

Hryllilegr, *horrendus*, gyselig, fæl, rædsom.

Hryllíngr, *m. horror*, Gysen, Skræk, Forfærdelse. á hrollr.

Hryllir (at hrylla), *horrere*, skjælve, gyse. *v.* hrollir. Mig hryllir vid, *horreo*, jeg gruer for.

Hrymi, *m. vid.* Hrumi.

Hrymr, *m. ignis*, Ild. *vid.* hreymr,

Hryn (at hrynia), *ruere*, falde ned, styrte omkuld.

Hryſsa, *f. equa*, en Hoppe. *vid.* hroſs.

Hryſsi, *n. idem. vid.* únghryſsi.

Hryſsángr, *m. pullus equinus*, en Fole.

Hrýt (hraut, at hrióta), *cadere*, falde, falde af. 2) *ronchos ducere*, *stertere*, snorke, snorksove. Nú hrýtr ur lopti, *pluvia eſt*, *at rara*, der komme nogle faa Regndraaber ned. Margt hrýtr at hönum, *multa in eum cadunt emolumenta*, mange Ting falde ham til Fordel.

Hrýti (at hrýta), *ſalire* (*arietum*), bespringe (siges om Vædrene).

Hrýtíng, *f. initus* (*arietum*), Vædrenes Springen.

Hræ, *n. cadaver*, en død Krop, Aadsel. 2) *res lacera*, en ubrugelig Ting. Skips-hræ, *navis lacera*, et gammelt ubrugeligt Fartøj.

Hræda, *f. terriculamentum*, Skrækkebillede, Ræde, Skrække.

Hrædi (at hræda), *terrere*, skrække, forfærde, kyse.

Hrædiz (at hrædaz), *timere*, frygte, være bange for.

Hræddr, *timidus*, frygtsom, ræd.

Hræddr, *m. timor*, Frygt, Rædsel, Banghed. Hann gat ei dulid hræddinn, *timorem non potuit tegere*, han kunde ej dølge sin Frygt. E'g fá hræddinn á hönum, *timorem ejus animadverti*, hans Udseende robede Frygt.

Hrædilegr, *terribilis*, forskrækkelig, rædsom.

Hrædilega, *formidoloſe*, forfærdeligen.

Hrædſla, *f. metus*, *timor*, Frygt, Banghed. Hrædſlu-gædi, *n. pl. extrema neceſſitas*, *v. tabula naufragii*, den sidste Tilflugt, eller Planke af et sønderslaget Skib.

Hræ-dýr, *n. animal carnivorum*, kjødædende Dyr.

Hræ-fugl, *m. avis carnivora*, kjødædende Fugl.

Hræki (at hrækia), *ſpuere*, *ſputare*, spytte. á hráki. At hrækia vid einu, *adſpuere*, spytte med noget.

Hræ-qvikindi, *n. vid.* Hrædýr.

Hræla (at hræla), *radio pectere*, arbejde med en Væverskytte.

Hrælegr, *cadaveroſus*, som ser ud som et Lig.

Hræliós, *n. ignis fatuus*, *lambens*; *capræ ſaltantes*, Vejrlys, Lygtemænd.

Hræll, *m. radius textorum*, en Væverskytte eller Spole.

Hrælog, *n. ſidus Helenæ*, Lygtemænd, Vejrlys, Morild.

Hrælogi, *m. idem.*

Hræmuglegr, *teter, abominandus*, styg, fæl.

Hræmuglega, *turpiter*, stygt.

Hræmúgi, *m. vermes in cadavere*, Orme i døde Legemer. *v. strages hominum bello cæsorum*, en Dynge af dræbte Mennesker.

Hræranlegr, *mobilis*, bevægelig, rørlig.

Hræranlegleiki, *m. mobilitas*, Bevægelighed.

Hræri (at hræra), *movere*, bevæge, røre. Hræra flautir, *rudicula agitare vel inflare lac*, lave af Melk en islandsk Ret som kaldes Flautir.

Hræri, *m. obturaculum lebetis*, Laag paa en Kjedel. 2) *turunda*, sammentrillet Dejg. 3) *tudicula, rudicula*, en Kokkeskje, Grydeskje. 4) *idem ac* læskríkr. Spiótid Áſbiarnar kom í hræra á Högna og rendi ofaní lærit, *hasta Asbiornis per ingvina Högnii deorsum femur attigit*, Asbjørns Spyd traf Laarkrigen paa Høgne, og gik nedad til Laaret.

Hræring, *f. motio*, Bevægelse.

Hræſinn, *jactabundus*, pralende, brovtende. *á* hrós.

Hræſibreckur, *f. pl. clivus, unde liqvida cito emanant*, Skraahed eller Skrænter, hvorfra flydende Ting snarligen nedfalde. At bera á hræſibreckur, *in vulgus divulgare aliorum errata*, udraabe andres Forseelser. *á* ræſi *v.* rás.

Hræſnari, *m. adulator*, en Hykler.

Hræſni, *f. hypocrisis, adulatio*, Hykleri, Smigren. 2) *arrogantia*, Hovmod, Stolthed.

E e e

Hræſna (at hræſna), *adulari, per irrisionem laudare*, hykle, smigre. Hræſna siálfum ſér, *sibi arrogare, adulari*, hykle for sig selv.

Hræſniſlegr, *adulatorius, simulatus*, hykkelsk.

Hræſniſlega, *simulate*, hykkelsk.

Hrævarelldr, *m. ignis lambens*, Vejrlys, Luftild i raat Vejr.

Hrævar-liós, *n. idem.*

Hrævardaun, *m. fœtor cadaverum*, Stank af døde Legemer.

Hrævar-lygt, *f. idem.*

Hvái (at hváa), *surdastrorum more, repetitionem aliorum sermonis petiturire*, at fordre tit, efter de tunghøriges Maade, Igjentagelsen af andres Tale. Hváa *etiam est canum vox, media inter murmur & latratum*, hváa kaldes og den Lyd Hundene give fra sig, mellem Murren og Gjøen.

Hvad? *qvid?* hvad? Hvad lengi? *qvamdiu?* hvor længe?

Hvada látum? *qvid hoc rei est?* hvad er det for noget?

Hvadan? *unde?* hvorfra? Hvadan at? *idem.*

Hvadan-æfa, *undiqve, ex omni plaga*, fra alle Kanter.

Hvadan-æpna, *idem.*

Hvada-madr ertú? *qvis tu est?* hvad for en Mand er du?

Hvada manni? hvad at manni er hann? *qvalis est?* hvad for en Mand er han?

Hvad fyri mann mun þessi? *qvinam hic?* hvad mon denne er for En?

Hvad-nær? *qvando?* hvornaar?

Hvad fiölmennr muntú verda? *qvotus eris?* hvor stort Følge vil du have?

Hvalbard, *n. vid. supra* bard.

Hvalbláſtr, *m. respiratio balænarum*, Hvalfiskenes Pusten, hvorved de udsprude Vandstraaler af Blæserøret. 2) *fistula eorum aerea*, deres Blæserør.

Hvalambr, *n. sperma ceti, at apud exteros oleum é capite balænæ, qvæ cotodon vocatur, sperma ceti audit*, Hvalfiskens Sædvædske, eller og en Olie, som faaees af Hovedets Fidt.

Hvala-mid, *n. cetaria*, Hvalfiskemed.

Hvallátr, *n. idem.*

Hvalfiara, *f. nundinæ, ubi carnes balænarum venduntur*, Stranden, hvor en Hvalfisk ligger, og dens Kjød sælges.

Hvalfiskr, *m. balæna, cetus plagiurus*, Hvalfisk.

Hvala-madr, *cetarius*, Hvalfanger.

Hvalfángari, *m. idem.*

Hvalgrafir, *f. pl. caveæ, ubi cetarii olim macerabant lardum balænarum*, Grave, hvor fordum Hvalfængerne forvarede Hvalspækket.

Hvaljárn, *n. jaculum, spiculum cetarium*, Harpun.

Hvalqvörn, *f. vid.* qvörn.

Hvalreki, *m. egestio balænarum in litora maris*, Hvalfiskes Opkasten til Stranden. 2) *littus, tali egestioni oportunum*, en Strandbred, hvorpaa Hvalfiske tit drive op.

Hvalſkídi, *n. pl. laminæ corneæ balænarum*, Hvalfiskeben.

Hvalſmiör, *n. oleum ex balænis*, fin Hvalfisketran.

Hvalr, *m. vid.* Hvalfiſkr.

Hvalþvesti, *n. vid.* þvesti.

Hvammr, *m. convallicula decliva*, en liden Dal eller Fordybning.

Hvanna-nióli, *m. angelica seminifera, v. matura florescens*, Angelik-Stilk. *Norveg.* Joll, Jolle.

Hvanngardr, *m. hortus angelica consitus*, en Have, hvor Angelik vokser.

Hvapp, *n. lacuna, vallicula*, en liden Dal eller lavt Sted mellem Høje.

Hvappaz (at hvappaz uppá), *improviso accidere*, paakomme uformodet.

Hvapplíngr, *m. pusio impuber*, Drengebarn som neppe kan gaa. *á* vappa.

Hvar? *ubi?* hvor? Hver fyrir? *qvare?* hvorfor?

Hvarſemhelſt, *ubicunqve*, hvorsomhelst

Hvarf, *n. discessus ab oculis*, pludselig Bortgang. 2) *refugium, v. in absconso latibulum*, hemmeligt Tilflugt- eller Skjælested. *vid.* biarnarhvarf. At hlaupa einum hvarf, *cursu alicujus oculis se subducere*, løbe fra En, og skjule sig. Hann vard mér at eingu hvarfi, *nihil auxilii apud eum inveni*, jeg fik ingen Hjelp hos ham. 3) *colliculus, & qvicqvid conspectum rei intercludit*, Høj, eller hvadsomhelst der standser Udsigten.

Hvarflandi, *palabundus*, omvankende. 2) *vacillans animo*, tvivlraadig, ustadig.

Hvarfla (at hvarfla), *evagari*, *divagari*, vanke omkring. Árúni hvarfladi hugr, *Aaroni animus vacillabat sollicitudine*, Aaron vaklede af Bekymring. Margt hvarflar mér í hug, *multa sunt*, *quæ animum sollicitant*, mange Ting svæve mig for Tankerne.

Hvarma (at hvarma augum), *movere palpebras*, bevæge Øjelaagene.

Hvarma hár, *n. pl. cilia*, *setæ palpebrarum*, Haarene paa Øjelaaget.

Hvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag. *qs.* hvarfr á hverf. Hvarmr efri, *palpebra superior*, *major*, det øvre Øjelaag. Hvarmr nedri, *palpebra inferior*, det underste Øjelaag.

Hvása (at hvása), *fessus anhelare*, puste efter stærk Bevægelse.

Hvass, *ventosus*, vindig. 2) *acer*, hvas, skarp. 3) *aculeatus*, *spinosus*, spids.

Hvass-eygr, *oculis ferocibus*, *acutis*, som har skarpe Øjne.

Hvass-vidri, *n. ventus acer*, en Storm. Nú er hvast, *ventus spirat*, nu blæser det stærkt.

Hvata, *f. incitamentum*, *Horta dea*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Hvata (at hvata), *festinare*, *celerare*, skynde, haste.

Hvatabúska, *f. ancilla præcipitans*, en fremfusende Tøs.

Hvatabúskulegr, *præceps*, *immoderatus*, fremfusende, fusentastisk.

Hvatamadr, *m. suasor*, Tilskynder.

Hvatlegr, *alacer*, fyrig, rask, uforsagt.

Hvatleiki, *m. alacritas*, Fyrighed, Raskhed.

Hvatskeyti, *n. temeritas*, Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Hvatskeytlegr, *repentinus*, *it. celer*, pludselig, *it.* hurtig, siks.

Hvatvís, *consilio præcox*, ubesindig, som gjør noget uden Overlæg. *alias* vatvís.

Hvatvísi, *f. præcipitantia consilii*, Ubesindighed, Dumdristighed.

Hvatvíslegr, *vid.* Hvatvís.

Hvatr, *masculus*, *alacer*, fyrig, rask. 2) *masculini generis*, som er af Hankjønnet. *qvod de animantibus dicitur*, (siges om umælende Dyr).

Hvattr, *acutus v. acuminatus*, skarp eller spids, *it.* opmuntret.

Húd, *f. cutis*, *corium*, *pellis*, Hud, Skind. Hann er skálkr í húd og hár, *intra pellem propriam neqvam est*, han er en Skjelm med Hud og Haar, ɔ: i Grunden er han en Skjelm.

Húdarskélmir, *m. eurybates*, en stor Skjelm.

Húda (at húda), *polire*, glatte, polere.

Húdfat, *n. ascopera*, *v. lectus scorteus*, Pengepose, *it.* en Læderseng.

Húdfletti (at húdfletta), *virgis cædere*, *flagellare*, hudflette, hudstryge. 2) *excoriare*, tage Huden eller Skindet af.

Húdkast, *n.* (í andliti), *lichen*, et slags Udslæt i Ansigtet.

Húdkeipr, m. *uterculus, genus navigii,* et Slags Jolle; en grønlandsk Skindbaad.

Húdlát, n. *flagellatio, fustigatio,* Hudflettelse.

Húdlaus, *sine cute, v. cujus superficies non cohæret,* hudløs, hvis Overflade ikke er hel.
Húdlaus siór, *mare æstuosum,* brusende Sø.
Húdlaus flói, *palus putrida, sine gramine,* et dybt Morads uden Græs.

Húdstroka, f. *fustigatio,* Hudflettelse, Hudstrygelse.

Hveiti, n. *triticum,* Hvede.

Hveiti-braud, n. *panis triticeus, v. similagineus,* Hvedebrød.

Hveiti-salt, n. *flos salis,* fint Salt.

Hveiti-velling, f. *athera,* Hvedevelling.

Hvecki (at hveckia), *decipere,* skuffe, fikfere, bedrage.

Hveckiaz (at hveckiaz), *dolum sentire,* skuffes, bringe Bedrageri i Erfaring.

Hveckióttr, *subdolus, vafer,* trædsk, listig, fuld af Kneb.

Hveckr, m. *dolus, impostura, it. irritatio,* Svig, Bedrageri, Puds, *it.* Opirren til Vrede.

Hvel, n. *colliculus,* en liden Høj eller Bakke. 2) *orbis, discus, it. rota,* en rund Kugle eller Halvkugle, *it.* Hjul.

Hvelfi (at hvelfa), *camerare, fornicare,* hvælve, bygge som en Hvælving. 2) *invertere,* vende om, dreje om.

Hvelfdr, *absidatus,* hvælvet.

Hvelfing, f. *fornix, camera, testudo, laqveare,* Hvælving, hvalt Loft.

Hvelfiskúr, f. *typhon,* stærk Regn, stor Byge.

Hvelia, f. *pellis balænarum, & plurium piscium,* Skind af Hvalfiske og flere Fiskearter.

Hvell, *sonorus, argutus,* klingende, lydende, knaldende.

Hvellandi, m. *idem.*

Hvell (hvall, at hvella), *tinnire,* klinge, lyde, knalde.

Hvellr, *sonorus,* lydende.

Hvellr, m. *sonitus, clangor,* stærk og pludselig Lyd, et Knald. Púdr-hvellr, *detonatio,* et Knald, som frembringes af antændt Krudt.

Hve-nær? hví-nær? hvad-nær? *qvando?* hvernaar? naar?

Hvelpr, m. *catulus, canis,* Hvalp.

Hveptsinn, *procax, petulans ore,* ublu, uforskammet, bidsk. à hvoptr.

Hveptsa (at hveptsa), *sannis irritare,* anfalde med Skjeldsord, tirre uforskammet.

Hveptsni, f. *petulantia, it. irritatio,* Uforskammenhed, *it.* Opirren.

Hveptsyrdi, n. pl. *idem,* uforskammede Ord.

Hveptlingr, m. *dicax, procax pusio,* en mundkaad Knøs.

Hver v. Hvör, *qvis, qvisqvis, omnis,* hvem, hvilken. Hverr fyri sig, *singuli viritim,* hver for sig.

Hver er, hvöred, *qvi,* som. Hver einn, *qvisqve,* enhver.

Hver, m. *lebes ingens, stagnatum,* en stor Kjedel. 2) *thermæ, fons æstuans,* en varm, kaagende Kilde.

Hvera-fýla, *f. mephitis*, en svovelagtig Stank af varme Kilder eller Bade.

Hvera-vatn, *n. aqva mineralis*, mineralsk Vand (især af varme Kilder).

Hverf (at hverfa), *disparere*, forsvinde. 2) *iter dirigere*, rejse et Steds hen. Hverfa aftr, *redire*, vende tilbage. Hverfa frá, *se recipere*, *it. desistere*, bortvige, *it.* falde fra.

Hverfa, *f. versura v. latus rei*, Runding eller Side af en Ting. 2) *venter interior inversus soleæ*, Mave af Kreaturer, naar dens indvendige Del er vendt ud ad.

Hverfandi, *versatilis*, som kan vendes og drejes omkring. Á hverfanda hveli, *versatili rota*, paa et omløbende Hjul eller Kugle.

Hverfi, *n. locus depressus*, *collibus undiqve cinctus*, et lavt Sted, rundtomkring omringet af Højder. 2) *territorium*, Landstrækning, Gebet, en Landsby.

Hverfi (at hverfa), *vertere*, dreje omkring. Hverfa um, *invertere*, vende om.

Hverfíngr, *m. vid.* Hvirfíngr.

Hverflyndr, *varius*, *inconstans*, vægelsindet, ustadig.

Hverfull, *caducus*, affældig, forfængelig. 2) *transitorius*, som gaar fra det ene Parti over til det andet.

Hverfr, *versatilis*, som kan snoes og drejes omkring. 2) *obliqvus*, skjæv. Skipid er hverft á stiórnborda, *navis in dextram latus cursum obliqvat*, Skibet løber skjævt til Styrbordssiden. Því fari þér so hverft í dag? *cur hodie ita obliqvatis iter*? hvorfor gaar I saa mange Kringelkroge i Dag?

Hverfu-steinn, *m. cos rotaria*, *v. aqvaria*, Slibesten.

Hvergi, *nullibi*, ingensteds.

Hverki, *nec*, hverken. Hverki þessi né hinn, *nec hic nec ille*, hverken denne eller hin.

Hverkinlega, *mediocriter*, *&* *in neutram partem*, middelmaadigen (ingen af Delene).

Hverkinnlegr, *mediocris*, middelmaadig, maadelig.

Hverkins so, *mediocriter*, middelmaadigen.

Hverna, *f. olla*, *urna*, en Potte, Gryde.

Hverneiginn, *qvomodo*, hvorledes.

Hverneg, Hvernin, *idem*.

Hvernveg, Hvörn-veginn, *idem*.

Hverr? *qvis*? hvem? *vid.* hver?

Hvörskonar, *cujuscunqve hominis*, hvad for en Mands, *it.* af hvilken Slags.

Hvörskyns, *cujuscunqve generis*, af hvilket eller hvadhelst Kjøn.

Hverslags, *cujuscunqve speciei*, af hvadhelst eller hvilket Slags.

Hversu? *qvomodo*? hvorledes, paa hvad Maade?

Hversu mikill? *qvantus*? hvor stor?

Hvert? *quo*? hvorhen?

Hver-tveggia, *ambo*, begge Dele.

Hver-vetna, *ubiqve*, allevegne.

Hverugr, Hvörugr, Hvurugr, *neuter*, ingen af to.

Hvessi (at hvessa), *acuere*, *it. cuspidare*, hvæsse, skærpe, *it.* tilspidse. At hvessa augun á einn,

minaci oculo aspicere, stirre paa en med truende Øje. Nú hvessir, *jam surgit ventus*, nu begynder Vinden at blæse.

Hvet (hvatti, hefi hvatt, at hvetia), *acuere*, skjærpe, gjøre skarp. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Hvetia *f. exhortatio*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Húfa, *f. pileus*, Hue.

Húfr, *m. stega navis, tertia & quarta â carina*, 3die eller 4de Beklædnings Afdeling fra Kjølen paa et Fartøj. Undir-húfr, *stega tertia*, 3die Beklædning. Yfir-húfr, *stega quarta*, 4de Beklædning. *alias* úfr. 2) *poet. navis*, et Skib. Þeim þótti mikid í húfi, *pretiosum illis videbatur onus navis*, dem syntes Skibsladningen stor eller kostbar. *metaph. ingens damnum, si male cesserit*, *metuebant*, de ansaa det for en stor Skade, dersom deres Foretagende løb ilde af.

Huga (at huga), *cogitare, curare, it. providere*, betænke, overveje, *it.* sørge for. Hönum er hugad um þad, *in animo fixum habet*, det ligger ham paa Hjertet.

Hugadr, *animosus, audax*, modig, uforsagt.

Hugar-far, *n. mens, opinio*, Gemyt, Sindelag.

Hugar-hvörf, *n. pl. mutatio mentis, metanœa*, Sindsforandring, Hovedbrud.

Hugar-burdr, *m. opinio*, Mening, Indbildning.

Hugarlátlegr, *affabilis, it. gratus*, blid, velvillig, *it.* kjær, behagelig.

Hugarlund, *f. imaginatio*, Indbildning. At göra sér í hugar-lund, *imaginari*, indbilde sig.

Hugást, *f. intimus amor*, inderlig Kjærlighed.

Hugbod, *n. præsagium mentis*, Anelse.

Hugda, *f. pectus v. cor*, Bryst eller Hjerte. 2) *amor, benevolentia*, Kjærlighed, Velvillie. Hann taladi af hugdu, *candide & benevole locutus est*, han talte oprigtigen og velvilligen.

Hugd, *f. idem.*

Hugdar-madr, *amicus*, en Ven. Hugdu-madr, *idem.*

Hugdeiga, *f. mollities animi*, Forsagthed, Sindets Blødhed.

Hugdiarfr, *animo fortis*, uforsagt.

Hugferdi, *n. animus*, Sindelag.

Hugfesti (at hugfesta), *memoriæ mandare*, lægge paa Hjertet.

Hugfullr, *animosus, animo fortis*, modig.

Hugga (at hugga), *solari*, trøste.

Huggan, *f. solatio, consolatio*, Trøsten, Husvalelse. *alias* huggan.

Hugganarsamr, *consolatorius*, trøstelig.

Huggandi (sem huggaz kann), *consolabilis*, som lader sig trøste.

Huggari, *m. consolator*, Trøster.

Huggædi, *n. pl. bona mens, indoles exorabilis*, godt Sindelag, et godt Hjertes Egenskaber.

Hughraustr, *animosus*, behjertet, modig.

Hughreysti, *f. fortitudo animi*, Sindsstyrke.

Hughreysti (at hughreysta), *animare, solari*, trøste, opmuntre.

Hugleidi (at hugleida), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

Hugleiding, *f. meditatio*, Betænkning, Overvejelse.

Hugleikinn, *diu meditatus, animo fixus*, fast i Tankerne, længe overvejet, tænkt.

Hugléttir, *m. levamen animi*, Lindring for Sindet, Husvalelse.

Hugliúfi, *m. vir affabilis*, en venskabelig og yndet Mand.

Hugliúfr, *lenis, mitis, affabilis*, blid, venskabelig, godmodig.

Hugmódr, *m. indignatio*, Vrede, Fortrydelse.

Hugmóds-yrdi, *n. pl. verba aculeata*, bidende Ord.

Hugnadr, *m. gratificatio*, Villighed, Tjeneste.

Hugnan, *f. idem.*

Hugnaz (at hugnaz einum), *gratificari*, være til Villie, gjøre En Tjeneste.

Hugprúdr, *generosus*, højmodig, kjæk.

Hugprýdi, *f. generositas, v. animi fortitudo*, Højmodighed, *it.* Sindsstyrke, Kjækhed.

Hugqvæmr, *consideratus, memoriæ fixus*, overvejet. 2) *gratus, affabilis*, venlig, behagelig.

Hugraun, *f. angor, pr. tentatio animi*, stor Sorg, Angest.

Hugrackr, *vid.* Hugprúdr.

Hugrecki, *f. fortitudo animi*, Sindsstyrke, Kjækhed.

Hugrenníng, *cogitatio*, Tanke, Indfald.

Hugsa (at hugsa), *sæpe cogitare, meditari*, tænke, overveje.

Hugsan, *f. cogitatio*, Tanke, Eftertanke.

Hugsanarsamr, *diligens*, paapassende, flittig, omhyggelig.

Hugsunarsemi, *f. diligentia*, Omhyggelighed, Flid.

Hugsanlegr, *cogitabilis*, muelig at tænke, som lader sig tænke. Þad er hugsanlegr, *cogitabile est*, det lader sig tænke.

Hugsunarlaus, *securus, incuriosus*, skjødesløs, nagtsom, ligegyldig.

Hugsunarleysi, *n. incuria*, Skjødesløshed.

Hugsandi, *sollicitus*, tankefuld. Hugsi. *idem.*

Hugsvala (at hugsvala), *consolari*, husvale.

Hugsvölun, *f. recreatio mentis*, Husvalelse.

Hugsvinnr, *sapiens*, vis, klog.

Hugsvinns-mál, *n. pl. præcepta Catonis senioris*, den Vises Tale eller Leveregler.

Hugull, *officiosus*, tjenstvillig.

Hugr, *m. animus, mens*, Sjæl, Sind. Hönum er hugr á, *concipit mente, desiderat*, han har Lyst til. Hann er ecki hugar síns rádandi, *non est compos mentis*, han kan ikke styre sit Sind.

Hugþeckr, *animo gratus*, yndet, afholdt.

Hugþockadr. *idem.*

Hugþocki, *m. favor*, Yndest.

Hugþótti, *m. opinio*, Mening, Tanke. 2) *placitum*, Forgodtbefindende.

Hví? *cur?* hvi, hvorfor?

Hvía (at hvía), *adhinnire eqvorum lascivientium*, vrinske ad (siges især om Hingster).

Hvida, *f. paroxismus*, Sygdoms Anfald. 2) *fervida actio*, en hidsig Handling. 3) *cita commotio aeris*, en Byge, Vindstød.

Hvidra (at hvidra), *cito commoveri*, bevæges pludselig.

Hvidríngr, *m. pruritus intermittens*, Kløen og Kriллen, som ophører imellem.

Hvidríngs-kládi, *m. idem.*

Hvika (at kvika), *vacillare, titubare*, rave, vakle.

Hvik, *n. cessio*, Vaklen, Vigen.

Hvikull, *vagus, fluxus, inconstans*, ustadig, flygtig. Hvikul augu, *oculi emissitii*, ustadige Øine.

Hvílld, *f. qvies*, Hvile.

Hvíldardagr, *m. sabbathum, v. nobis: dies solis*, Hviledag, hos os: Søndagen.

Hvíli (at hvíla), *reqviem dare*, hvile. At hvíla sig, *interqviescere*, hvile sig imellem.

Hvílíkr? *qvalis?* hvordan? hvad for En?

Hvíla, *f. lectus, cubile*, Seng, Hvilested.

Hvíliz (at hvílaz), *qviescere*, hvile sig.

Hvílrækinn, *desidiosus, lectum colens*, doven, som har Sengen kjær.

Hvílrækni, *f. desidia*, Dovenskab.

Hvílubrögd, *n. pl. leges, v. officia thori*, visse Ægteskabspligter.

Hvílu-rúm, *n. lectus*, Sengested.

Hvíluvod, *f. lodix*, Sengedække.

Hvim, *n, motus celer*, hastig Bevægelse.

Hvima (at hvima), *cito movere*, bevæge hastig. Hvima augum, *circumferre oculos*, se overalt, have Øinene allevegne.

Hvimeygr, *oculis vagis, emissitiis*, som har ustadige Øine.

Hvimleidr, *ob curiositatem invisus, v. exosus*, led eller kjedsom, formedelst utidig Nysgjerrighed.

Hvimstyggr (hestr), *inpatiens freni & sessoris*, en sky og velig Hest.

Hvín (hvein, at hvína), *fremere*, hvine.

Hvínandi atfall, *n. fremens accursus maris*, stærk Flod fra Havet (modsat Ebbe).

Hvinr, *m. cottabus, sonus ex vibratione*, Smeld, Kladsken. 2) *fremitus venti*, Vindens heftige Susen.

Hvinn, *m. furunculus*, en Rapser, en som smaastjeler. 2) *furcifer*, en Galgeknebel. Viltu hvinn, þér á kinn, þenna lykil heita, *visne, tu furcifer! stigmate candentis hujus clavis in gena insigniri*, vil du, din Galgeknebel! faa en af denne hede Nøgle sat paa din Kind.

Hvinska, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Hvinska (at hvinska), *subfurari, subpilare*, stjæle (især Ting af ringe Værdi).

Hvipp, *n. saltus, celer cursus*, Hoppen, Springen, hurtigt Løb. Hann er hvipp um hvapp, *inconstans & oscitanter omnia percurrit*, han løber hist og her omkring. Hvipp inn og hvapp inn, *ultro citroqve*, hist og her, frem og tilbage.

Hvirfill, *m. vertex, it. fastigium*, Hvirvel, Isse, *it.* Top. 2) *gyrus*, Ring, Kreds, Runding.

Hvirfilvindr, *turbo, typhon*, en Hvirvelvind.

Hvirfla (at hvirfla), *in gyrum agere*, hvirvle.

Hvirfíngr, *m. circulus, gyrus*, Kreds, Ringrenden.

Hvirfíngs-dryckia, *f. compotatio circularis*, Drikkelag i en Kreds, en Vennekreds ved Drikkebordet.

Hvískr, *n. susurramen*, Hvisken.

Hvískra (at hvískra), *mussitare*, *susurrare*, hviske.

Hvísl, *n. susurrus*, Hvisken.

Hvísla (at hvísla), *in aurem dicere*, hviske en i Øret.

Hviss, *n. fremitus proruentis liquoris*, Brusen, Opbrusen.

Hvissa (at hvissa), *fremere fluidorum*, bruse, suse.

Hvíta, *f. albedo, candor*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*, det Hvide i Æg. 3) *lacticinia*, Melkemad.

Hvíta-drottins-dagar, *Pentecoste*, Pintsedage.

Hvítasunna, *f. idem*.

Hvíta-dagar, *m. pl. idem*.

Hvíta-logn, *n. malacia, alcedonia*, Blik, stille Havblik.

Hvítfága (at hvítfága), *dealbare*, gjøre hvid, polere blank.

Hvítfágadr, *dealbatus*, hvittet, hvidblank.

Hvítfyssa v. Hvítfossa (at hvítfyssa), *rapiditate spumare*, skumme af hastig Fart. Þar hvítfyssir v. hvítfossar vid skérid, *ibi ad scopulum mare spumat*, der skummer Brændingen ved Skjæret.

Hvíti, *m. albedo*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*, det Hvide i Æg.

Hvítíngr, *m. mare, à candescente æstu*, brusende Sø, skummende Bølger.

Hvítklæddr, *candidas vestes indutus*, som har hvide Klæder paa, hvidklædt.

Hvítleitr, *subalbidus*, hvidagtig.

Hvítmata (at hvítmata), *candescere*, hvidne. Hvítmatadi í augun, *caligabant oculi, glaucoma illis erat obductum*, det hvide i Øjnene vendte ud.

Hvítna (ad hvítna), *albescere*, hvidne, blive hvid.

Hvítu-matr, *m. lacticinia*, Melkemad.

Hvítvodúngr, *m. candidatus, nuper baptizatus, in albis*, som er iført hvide Klæder, ɔ: nylig døbt.

Hvítuvodir, *f. pl. alba, toga candida*, hvide Klæder (som de kristne Proselyter før bleve iførte ved Daaben).

Hvítr, *albus, candidus*, hvid.

Hvítr-hörunds-blettr, *alphus, leuce*, en hvid Plet paa Huden.

Hvítr litr, *color albus, lacteus, niveus*, hvid Farve.

Hvítr laukr, *m. allium*, Hvidløg.

Hvívetna, *omnis*, alt, *it.* allevegne. Allir bera ei gáfu til hvívetna, *non omnes in omnibus felices sunt*, alle ere ikke heldige i alting.

Húki (at húka), *hærere, ægre sedere*, sidde paa Huk.

Hukull, *m. vid.* Hökull.

Hul, *n. velum, it. obscuritas*, Dække, *it.* Dunkelhed. Hul á lofti, *obscuritas cœli*, Taage

i Luften, mørk Himmel. Hul í máli, *obscuritas causæ*, Dunkelhed i en Sag.

Hulda, *f. idem.*

Huldu-fólk, *n. genus hominum infernas abstrusum, ut credebant olim ethnici*, Ellefolk, Underjordiske.

Huldu-konstir, *f. pl. visiones, phantasia*, falske Syner, Trylleкunster.

Huldukonsta madr, *visionarius*, Fantast, Troldemand.

Huldr *vid.* Hulin. At fara huldu höfdi, *incognito ire*, rejse, uden at lade nogen kjende sig.

Hulinn, *tectus, occultus, abstrusus*, skjult.

Hulins-hiálmr, *m. persona, larva*, en Maske, (en overnaturlig Hjelm, som fordum af Nordboerne troedes have den Kraft at gjøre dens Bærer usynlig).

Hulstr, *n. theca*, Futteral.

Hum! *interjectio aspernantis*, et Udraab, som røber Foragt og Uvillie.

Húm, *n. crepusculum*, Tusmørke.

Humall, *m. lupulus (herba)*, Humle.

Húmar (at húmar), *vesperascere*, mørknes, lakke mod Aften.

Humma (at humma vid), *admurmurare*, tilkjendegive Misfornøjelse ved Mumlen.

Humótt, *f. iter incertum*, uvis Kaas, ubestemt Gang. *á* húm & átt. Hann fór í humótt eftir hönum, *incerto cursu eum est insecutus*, han søgte at naa (eller se) Manden, uden ret at vide, hvor han skulde gaa.

Humri, *m. gammarus, macrourus, astacus marinus*, en Hummer. *alias* humar *v.* hamarr. Humra-klær, *f. pl. gammari chelæ*, Hummerkløer. *vid.* krabbi.

Hún, *m. catulus ursinus*, en Bjørneunge. 2) *ansa variarum rerum*, Haandfang paa adskillige Ting. 3) *caput baculi, it. summitas mali*, Knap paa en Stok, eller Toppen af en Mast. *gall.* hune, *corbita mali.*

Hunáng, *n. mel*, Honning. At giöra hunáng, *mellificare*, gjøre eller lave Honning.

Hunángs-dryckr, *melitides promulsis*, Honningdrik.

Hunángs-eymr, *m. favus, libum*, Honningkage.

Hunángs-fall, *n. ros melleus, drosomel*, Honningdug.

Hunángs-blettr, *m. lenticula, fucæ, sparsumos, phacia permanens*, Fregne, en brun Plet paa Huden.

Hunángs-fluga, *f. apis*, en Bi.

Hunángs vín, *n. mulsum*, Honningvin.

Húnbora, *f. carchesium*, det øverste af en Skibsmast, hvor den Blok eller Tridse sidder, som holder Raaen til Masten.

Húnbiörn, *m. vid.* Hún.

Hunda-dagar, *m. pl. dies caniculares*, Hundedage.

Hunda-gey, *n. latratus canum*, Hundegjøen.

Hunda-giá *v.* gá *v.* gió, *f. idem.*

Hunda-kédia, *f. millus, millium*, Hundelænke.

Hunda-lús, *f. ricinus*, Hundelus.

Hunda-stiarna, *f. canicula, sirius*, Hundestjernen.

Hunda-ædi, *n. rabies canina (morbus)*, Vandskÿ. 2) *sordidissima vita*, slet og nedrig Opførsel.

Hund-fiski, *n. vid.* Hnýdíngr.

Hund-gamall, *centenarius, centennis*, meget gammel. *qs.* hundrad-gamall, Hundredaarig.

Hund-hveli, *n. vid.* Hnýdíngr.

Hundíngi, *m. centurio*, en Hovedsmand (en Offiser for hundrede Mand. 2) *nom. pr.*

Hund-margr, *centumgeminus, centuplicatus*, meget mange, i Hundredevis. Þad var fyri löngu, er leid hélldu, helldr hund- margir Hækíngs feriu, *olim plusqvam centuriatim Hækingi nave profecti sunt*, det er længe siden, at mange hundrede fore af Sted med Hækings Skib.

Hundrad, *n. centum*, Hundrede.

Hundrad (verdaura), *hodie qvatuor unciæ argenti, sive centum & viginti ulnæ, qvorum qvæqve est diobularis, itaqve etiam vocari potest triens assis*, fordum 120 Alen Vadmel (som da tjente istedet for Mynt hos Islænderne), 8 Lod Sølv, 4 Sølvspesier, Ting af den Verdi.

Hundrad-silfurs, *olim viginti unciæ argenti*, forhen 40 Lod Sølv.

Hundrads-skadi, *ingens damnum*, stor Skade, Forlis. Þad er einginn hundrads skadi, *tolerabile damnum est*, det er ingen stor Skade. Ecki er hundrad í hættunni, *modicum est periculum, v. non stat vita*, der er ikke saa stor Fare ved det.

Hundrads-bót, *f. plena satisfactio, v. sufficiens reparatio*, fuldkommen Skadeserstatning eller tilstrækkelig Forbedring. *Hi modi loqvendi desumti sunt á* hundrad silfurs, *qvod olim erat mulcta pro cæde hominis liberi.*

Hundrad-fætla, *f. scolopendra multipeda litoralis*, Tusendben (en Insekt).

Hundradfalldr, *centuplex*, hundredefold.

Hundradfalldadr, *centuplicatus*, som er gjort, eller bliver hundredefold.

Hundradasti, *centesimus*, hundredeste.

Hundrads-flockr, *m. centuria*, en Flok, bestaaende af 100 Mand, et Kompagni Soldater.

Hundrads-höfdíngi, *m. centurio*, Kompagnisçef.

Hundradsinnum, *centies*, hundrede Gange.

Hundrudum saman, *centuriatim*, hundredevis.

Hunds-kiaftr, *m. rictus*, en Hundeflab.

Hunds-nálgr, *m. cynorexis, appetitus caninus*, Hundegraadighed.

Hundshland, *n. vid.* naglæta.

Hundtík, *f. canicula*, en Tæve.

Hundvís, *multiscius, centiscius, consilio valens*, en klog Mand eller Kone, som har mange Kundskaber. Hundvís jötun, *magicæ artis peritissimus gigas*, en Jætte, som er vel erfaren i Trylleкunster.

Hundr, *m. canis*, en Hund. Hundr í spilum, *qvinio*, Femmen i Kort. Bæar-hundr, *canis domesticus*, Gaardshund. Hleckia-hundr, *canis catenarius*, Lænkehund. Fiárhundr, *canis pecuarius*, Hyrdehund.

Húngra (at húngra), *fame cruciare, cibum subtrahere*, udhungre, plage med Hunger.

Húngrar (at húngra), *esurire*, hungre, være sulten.

Húngradr, *famelicus*, hungrig.

Húngr, *n. fames, inedia*, Hunger.

Húngurband, *n. epipenetica*, et Baand, som bindes om Livet, for at gjøre Hunger mindre følelig.

Húngur-morda, *fame confectus*, nær ved at dø af Hunger.

Húngur-vaka, *f. qvod famem excitat*, noget som opvækker Hunger.

Hvoll, *m. collis rotundus*, en rund Høj. *vid.* hóll.

Hvoma, *f. gula*, Mavepibe, Madpiben i Halsen. Svælg.

Hvoma (at hvoma), *glutire, abligurire*, svælge, sluge i sig.

Hvomr, *m. lurco, helua*, en Fraadser, Slughals.

Hvopstór, *bucco, bucculentus*, en Pløskjævet.

Hvoptr, *m. bucca*, Kjæve.

Hvolf, *n. convexitas*, Rundbøjning. 2) *hemisphærium*, en Halvkugle. Á hvolfi, *pronus, inversus*, som ligger paa Munden (som et Kar).

Hvolfi (at hvolfa), *invertere*, vende ned, vende forkjert. 2) *pronus jacere*, ligge paa Munden. Báturinn hvolfir, *navigium inversum jacet*, Baaden ligger aved.

Hvönn, *f. angelice, panaces angelicum*, Angelikplante.

Hvörf, *n. pl. amissio bonorum per ignotos fures*, Tab af Gods ved ubekjendte Tyve.

Hvörgi, *vid.* Hvergi.

Hvörginlegr, *neutro similis*, som hverken er af det ene eller andet Parti, Mening *o. s. v.* *vid.* hverkinlegr.

Hvörginlega, *in neutram partem*, hverken af det ene eller andet Parti o. s. v. *vid.* hverkinlega.

Hvörmóttr, *vid.* Eyglóttr.

Hvörthelldr, *utrum*, hvad enten.

Hvör-tveggia *v.* -tveggi, *uterqve*, begge to.

Hvörugr, *neuter*, ingen af to.

Hvörugumegin, *ex neutra parte*, paa ingen af Siderne.

Hvöt, *n. pl. incitamenta*, Opmuntringer, Tilskyndelser.

Huppar, *m. pl. hypocondria*, Tyndlivet.

Hurd, *f. janua, fores pendentes*, en Dør. Hurd á hiörum, *janua cardinata*, Dør paa Hængsler.

Hurdar-ás, *m. rudis & indigesta moles*, stor Byrde. *pr. hyperthyrum superliminare*, Tværbjelken over en Dør. Hann tekr hurdar ás um öxl sér, *ultra vires molitur*, han paatager sig formeget. *pr. superliminare cum janua & foribus elevare & auferre conatur, ut olim Samson, qvem imitari vult*, ɔ: han vil efterligne Samson i at tage Døren med dens hele Indfatning paa Ryggen.

Hurdar-bak, *n. recessus pone januam, pr. janua inversa*, en Afkrog bag ved Døren. Á hurdarbaki, *pone fores*, bagved Døren.

Hurdar-hamar, *m. cantharus*, en Dørhammer.

Hurdarhríngr, *m. cornix, anſa januæ*, Ring paa en Dør.

Hurdar-oki, *m. impages, ſubſcus*, Revler paa en Dør.

Hurdar-járn, *n. pl. cardines*, Hængſler.

Hurr, *n. ſtrepitus traharum, v. tractus alicujus ligni ſuper indurata nive*, Knarken af en Slæde eller anden Ting, der ſlæbes over haardfroſſen Sne eller Jord.

Hurra (at hurra), *ſtrepere per induratam nivem, v. congelatam terram*, gaa frem med knarkende Fart over haardfroſſen Jord.

Hús, *n. domus, ædes*, et Hus. Hús vænt og velſtædilegt, *domus farta, tecta*, et godt og velbygt Hus. Hús af húſi, *domeſticatim*, fra Hus til Hus. Hús fra húſi, *oſtiatim*, fra Dør til Dør. Hús á annars lód, *ædes ſuperficiaria*, et Hus, der ſtaar paa en andens Grund.

Húſabak, *n. poſticum domus*, Baggaard, en Plads bag ved Huſet.

Húſabær, *m. rus, villa, v. inſula*, en Landsby, Bondegaard, *it.* en ſtor Gaard, Hotel.

Húſagardr, *m. vallus domeſticus*, Mur, eller Gjærde omkring Huſet.

Húſa-leiga, *f. locarium*, Husleje.

Húſa-ſmidr, *m. architectus*, Bygmeſter.

Húſa-ſnotra, *f. felis*, en Kat. *vid.* ſnotra. 2) *ſcopæ*, en Fejekoſt, Linſe. 3) *coronis domus*, Snitkelværk paa Bygninger.

Húſa-rof, *n. rudus*, Grus af nedfaldne Huſe.

Húſa-torf, *n. ceſpes tectorum*, Grønſvær til at tække Huſe med.

Húſki, *m. ruſticus*, en uſſel Bonde. 2) *parcus*, en Gnier.

Húſkalegr, *ruſticus*, tølperſk, bondeagtig, barſk. 2) *ſordide tenax*, karrig, gnieragtig.

Húſkalega, *ſordide, parce*, ſurſittigen, gnieragtigen.

Huſl, *n. venerabile*, Sakrament. Hann géck til ſkripta, tók huſl og bleſſan, *confeſſus eſt, deinde ſumſit corpus domini & benedictionem*, han gik til Skrifte, modtog Sakramentet og Velſignelſen. *alias* hunſl.

Huſlkér, *n. pixis ſacra*, en Alterdaaſe.

Huſs, *n. vox v. ſibilus opilionum*, Hyrdernes Hyſſen.

Huſsa (at huſsa vid), *ſibilo excipere*, hyſſe ad en andens Tilbud eller Tale.

Húſs-agi, *m. diſciplina domeſtica*, Hustugt.

Húſs-bóndi, *m. herus, paterfamilias*, Husfader, Husbonde.

Húſsbónda-réttr, *m. jus herile*, en Husfaders Ret.

Húſs-búnadr, *m. ornatus, v. apparatus domeſticus*, Husgeraad.

Húſs-dyr, *f. pl. fores, janua domeſtica*, Husdør. Húſs-dyra prýdi, *f. antipagmenta*, Sirater omkring Døren.

Húſs-fadir, *m. paterfamilias*, Husfader.

Húſs-freya, *f. materfamilias*, Husmoder.

Húſs-freyu-ſæti, *n. matroneum*, Husmoderens Sæde.

Húfs-fólk, *n. familia*, Husfolk, Tjenestefolk.

Húfs-fridr, *m. fecuritas domeftica*, Husfred.

Húfs-gángr, *m. mendicatio*, Tiggen, Betlen. At fara um á húfsgángi, *oftiatim cibum quærere*, gaa om og tigge.

Húfs-gángs-herra, *m. alpha penunatorum*, en ftoragtig Betler.

Húfs-gángs madr, *m. mendicus*, en Tigger.

Húfs-god, *n. pl. penatus, lares*, Husguder.

Húfs-göngull, *aliena quadra victitans*, en Smaa-radser, Snyltegjeft. (*adj.*)

Húfs grid, *n. pl. vid.* Húfs fridr.

Húfs-karl, *m. domefticus*, en Tjener. 2) *operarius*, Tjeneftekarl.

Húfs-krofs, *m. ærumna domeftica*, Huskors.

Húfs laukr, *m. fempervivum tectorum*, Huslog.

Húfs madr, *m. vid.* Gridmadr.

Húfs-módir, *f. hera, domina, materfamilias*, Husmoder.

Húfs-nædi, *n. domus, hofpitium*, Husly, Herberge.

Húfs-nædis-laus, *domus expers*, husvild.

Húfs-rúm, *n. capacitas domus*, Huslejlighed, Husrum. 2) *locus, v. hofpitium in domo*, Plads eller Loft i et Hus for Fremmede.

Húfs fnígill, *m. limax, domiporta terreftris in tefta*, en Snegl.

Húfs-ftiórn, *f. æconomia domeftica*, Husbeftyrelfe, Husholdning.

Húfs ftiórnar-ftand, *n. ordo, v. ftatus oeconomicus*, Husholdningsftanden.

Húfs-ftædi, *n. area domus*, Husgrund, Plads til at bygge paa.

Húfs þíngi, *n. confultatio familiaris*, Familieraadflagning.

Húfs-þirmfl, *n. pl. vid.* Húfs-grid.

Hvums, *n. repreffæ vocis fibilus*, Forbavfelfe.

Hvumfa (at hvumfa), *confundere*, forvirre. Hann hvumfadiz vid, *vox faucibus hæfit*, han blev forvirret, han kunde neppe udftamme et Ord.

Hvur, *vid.* Hver. *ita hodie, ut et olim multi protulerunt* hvur *pro* hver *fic* dögurdr, dogverdr &c.

Hvylft, *f. convallicula, lacuna*, en Fordybning, en liden Dal.

Hvæli (at hvæla), *lacunam facere*, udhule, danne en Hule.

Hvæli, *m. lacuna*, en Hule.

Hvælóttr, *lacunofus, inæqualis*, fuld med Huller, ujævn.

Hvæfi (at hvæfa), *graviter anhelare*, pufte eller ftønne af Træthed, drage Aanden haardt og haftigen.

Hvæftr, *laffitudine anhelus*, ftakaandet af Træthed.

Hýdi, *n. exuviæ*, Hud, Ham. 2) *luftrum*, Dyreleje, Dyrehule.

Hýdi (at hýda), *excoriare, it. flagellare*, flaa, *it.* hudftryge, hudflette. 2) *pelles fuperinducere*, forhude. At hýda belg, *folli pelles fuperinducere*, forhude en Blæfebælg.

Hýdbiörn, *m. urfus in luftro latitans*, en Bjørn, der ligger ſkjult i fit Leje.

Hýddr, *excoriatus*, flaaet, fom Skindet er ta-

get af. 2) *corio indutus*, som er ikort et Skind, som har kastet Skind over sig.

Hýding, *f. flagellatio*, Hudstrygelse.

Hygg (hugdi, at hyggia), *autumare*, *cogitare*, holde for, mene, tænke. Hyggia at, *observare*, efterse, lægge Mærke til, give Agt paa. Aftr at hyggia, *iterata observatione*, ved at lægge Mærke til paa ny. Eftir á at hyggia, *observatione sera nimis*, ved at indse noget bag efter (for sildig).

Hyggia, *f. opinio*, Mening, Tanke. 2) *præsagium animi*, Anelse.

Hyggiandi, *m. idem.* 2) *sapientia*, Klogskab, Viisdom.

Hyggilegr, *circumspectus*, *prudens*, klog, betænksom, forsigtig.

Hyggilega, *prudenter*, forsigtigen, klogt.

Hygginn, *prudens*, klog. Skadinn görir mann hygginn, *nocumenta documenta*, af Skade bliver man klog.

Hyggindi, *n. pl. sapientia*, Klogskab. So eru hyggindi, sem í hag koma, *sapit qui rebus sapit*, *v. sibi sapit*, det er Klogskab som kommer til Nytte.

Hyggiuvit, *n. opinio*, *v. imaginatio*, Mening, *it.* Indbildning.

Hygla (at hygla), *molliter tractare*, behandle en kjælent eller særdeles lemfældig.

Hyglan, *f. tractatio mollis*, kjælen Behandling. *á* hugr.

Hyl (huldi, hefi hulid, at hylia), *occultare*, skiule, dølge.

Hyldgar (at hyldga), *concrescere*, gro til. *á* hold. Sárid hyldgar, *vulnus concrescit*, Saaret groer til.

Hyldgaz (at hyldgaz), *carnes facere*, *pinguescere*, blive fed, blive fyldig.

Hyldinn, *carnosus*, kjødfuld, fyldig.

Hyldir, *f. pl. involucrum infantis*, *in utero*, *exinde secundinæ*, Efterbyrd.

Hylki, *n. capsa*, et lidet Kar.

Hylli, *f. gratia*, Huldskab, Yndest. *á* hollr.

Hylli (at hylla), *homagium præstare*, hylde. 2) *benevolentiam captare*, *v. acquirere*, vinde Ens Yndest. Hylla kóng, *homagium præstare regi*, hylde en Konge. Hylla fyrir einn, *pacem alicui procurare*, udvirke Fred eller Gunst for en anden. Hylla med þiófi, *furi fidem dare*, *& cum eo occultare res furtivas*, hæle med en Tyv. Hyllaz til, *captare occasionem*, gribe Leiligheden. Hyllir undir, *eminet*, det staar i Vejret. *á* hóll. Hyllir upp, *visu exaugetur per humidum aerem*, siges om Gjenstande, som forstørres for Øjnene i fugtig Luft. Hann hyllir til þess, *recolligit ejus memoriam*, han erindrer det dunkelt.

Hylli-bod, *n. oblatio v. invitatio in gratiam captandam*, Tilbud som gjøres for at sætte sig i en andens Gunst. 2) *charitis pollicitatio*, Løvter, som man ikke agter at holde.

Hylling, *f. accapitum*, *acaptagium*, Hylding.

Hyllingar-eidr, *m. homagium*, Hyldingsed.

Hyllingar, *f. pl vid.* Upphyllingar. Hann sá þad í hyllingu, *obscure*, *per nebulam*, *v. ae-*

rem humidum, qs. macroscopium, vidit, han saa det i disig Luft, eller som i Taage.

Hylr, *m. gurges, altum, profundum*, et Svælg, Dyb. Hyldýpi, *n. idem.*

Hýma (at hýma), *dubius hærere, qs. dormituriens*, være tvivlraadig, døsig. *á* húm.

Hypia, *f. lanificium v. textura ampla & rudis*, grovt og utæt Uldentøj eller Vævning.

Hypia (at hypia), *rudi modo texere*, væve grovt Tøj, paa en slet Maade. *á* hiúpr.

Hypill, *m. vestis ampla, rudis & levis*, vidt og stort Klædemon af grovt og slet Tøj.

Hyr, *m. ignis*, Ild.

Hýr, *lætus, mitis*, glad, blid. 2) *tepidus*, lunken.

Hýra, *f. benignitas*, Velvilligbed. 2) *calor*, Lunkenhed, Varme.

Hyrdr, *vid* Hirdr, & *pluria ibidem.*

Hýri (at hýra), *gratificare*, vise Tjeneste, være til Villje. 2) *calefacere*, varme. Hann hýriz vid þad, *eo lætatur*, det behager ham overmaade vel.

Hýrlega, *benigne*, velvilligen, gunstigen.

Hýrlegr, *benignus*, blid, gunstig.

Hyrna, *f. securis*, en Økse. 2) *protuberantia, cornu*, Horn, Hage.

Hyrndr, *cornutus*, som har Horn.

Hyrníng, *f. angulus domus, it. versura*, Hjørne af et Hus, *it.* Kanten som forbinder to Sider af en Bygning.

Hyrníngr, *m. aries*, en Vædder. 2) *nom. pr. viri.* 3) *cornutus*, som har Horn.

Hýru-gódr, *mitis, benignus*, mild, blid, godmodig.

Hýsi (at hýsa), *in domum recipere*, huse, modtage Fremmede i sit Hus. *á* hús. 2) *ædes exstruere*, bygge Huse.

Hýsíng, *f. receptio in domum*, Fremmedes Modtagelse. 2) *ædificatio*, Bygning, Byggen.

Hyski, *n. familia*, Folk, Familie. *á* hús.

Hyskinn, *deses, domi cunctabundus manens*, dorsk, lad, uvirksom.

Hyskni, *f. desidia, cunctatio*, Ledighed, Uvirksomhed.

Hý-víg, *n. cædes servi, v. servæ*, en Træls eller Slavindes Mord. *á* hiú.

Hæ! *interjectio ridentis*, Ha!

Hæd, *f. altitudo, sublimitas*, Højde. 2) *collis*, en Bakke.

Hædi (at hæda), *simulata laude attollere, irridere*, hele, bespotte. *á* hád.

Hæddr, *irrisus*, bespottet.

Hædilegr, *ridiculus*, latterlig.

Hædinn, *irrisorius, irrisor*, som gjerne spotter og fikserer andre.

Hædni, *f. irrisio*, Spotten, Gjækken.

Hæfa, *f. fas*, Ret.

Hæferska, *f. civilitas, modestia*, Belevenhed, Høflighed. 2) *officiositas, verba & gestus honorifici*, sømmelige Ord og Lader.

Hæferskr, *urbanus, modestus*, beleven, beskjeden.

Hæversklegr, *idem.*

Hæversklega, *modeste*, sømmeligen, anstændigen.

Hæfi (at hæfa), *ferire scopum, ad scopum collineare, collimare,* træffe Maalet.

Hæfi, *n. meta, scopus,* et Maal, som man sigter til. 2) *congruentia, proportio, jus,* Overensstemmelse, rigtigt Forhold, Ret. Þad er ecki mitt hæfi, *scopus est, qvem ferire neqveo,* det er et Øjemed jeg aldrig kan opnaa. Þad er ecki yfir þitt hæfi, *non est ultra vires tuas,* det overgaar ikke dine Kræfter. Þad er ecki hæfi, *injustum est,* det er ubilligt. Ecki er hæfi til þess, *nihil veri habet,* det er aldeles usandt, uden Grund.

Hæfilátr, *modestus,* skikkelig, beskjeden.

Hæfilega, *apte,* tilpas, bekvemt. 2) *mediocriter,* middelmaadigen.

Hæfilegr, *aptus, appositus,* bekvem, tilpas. 2) *mediocris,* maadelig, middelmaadig.

Hæfindi, *n. pl. vid.* Hæfa.

Hæfinn, *collimandi peritus,* heldig eller forfaren i at træffe det Maal, han sigter til.

Hæfir (at hæfa), *decet, decere,* sømme, være anstændigt.

Hæfni, *f. collimandi peritia,* Forfarenhed i at træffe et vist Maal.

Hæfr, *aptus, opportunus,* bekvem.

Hægd, *f. modestia,* Sagtmodighed. 2) *tranqvillitas aeris,* stille Vejr, Blik. 3) *qvies, v. remissio doloris,* Ro, Smertes Lindring. Hann gördi þad í hægdum sér, *per qvietem fecit,* det gjorde han uden Anstrængelse. Ecki er hægd á því, *difficile est,* det er besværligt, det er ingen let Sag. Hann hefr eingva hægd, *dolor illi qvietem abrumpit,* Smerten betager ham al Ro. Hann beiddiz þess med hægd, *modeste petiit,* han bad om det med Beskjedenhed.

Hæg-gengr (hestr, *eqvus*), *gradarius,* en Pasgjænger.

Hægi (at hægia), *moderare, mitigare,* formilde, stille, lindre. At hægia á sér, *pausare, qviescere,* hvile sig ved et Arbejde, lade al Anstrængelse fare. Hægia sér, *inservire naturæ,* gjøre sit Behov. Nú hægir, *sedatur, desævit ventus,* det stiller af (i Vejret). Hægiz þér nockud? *an mitigatur dolor tuus?* mærker du nogen Lindring? Nú hægiz um fyrir hönum, *jam melius illi tempora, v. res succedunt,* nu faa Tingene en bedre Vending for ham.

Hægindi, *n. pulvinar, cervical,* en Hynde, Hovedpude.

Hægindi, *n. pl. commodum, commoditas,* Nytte, Bekvemmelighed. At leita mönnum hægindа, *molliter tractare,* lette andres Møje.

Hæglátlega, *modeste, placide,* sagtmodigen.

Hæglátlegr, *modestus,* sagtmodig.

Hæglátr, *idem.*

Hægrameginn, *ad dextrum latus,* til højre Side. Virda á hægra veg, *in meliorem partem vertere,* optage i den beste Mening.

Hægri-hönd, *f. dextra, manus facilior,* den højre Haand.

Hægvidri, *n. aer temperatus, temperies aëris*, stille Vejr, mild Luft.

Hægr, *dexter, facilis*, let, haandelig. 2) *moderatus, qvietus*, sagtmodig, stille.

Hækil-biúgr, *poplites curvus*, som har krumme Knæer.

Hækilega, *ægre, in extremitate*, med Nød, neppe.

Hækilegr, *periculosus*, farlig.

Hækill, *m. extremitas*, det yderste af en Ting.

Hækíngr, *m. ensis, qvi extremitates corporum amputat*, en Sabel (kaldes saa fordi Lemmerne afhugges med den). 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Hækiur, *f. grallæ, in sing.* hækia, Stylter, Krykker. Hönum bregdr til hækiu, *mores indecori inveterascunt, inveterato more claudicat*, han halter efter sin gamle Vane, eller han har ikke fuldkommen forandret sine Sæder.

Hækiugángr (þá madr stikar stórum), *m. gressus grallatorius*, Stylteskridt, stort og langt Skridt.

Hækiukall, *m. grallator*, en Styltegjænger, en gammel Mand, som gaar med høje Krykker.

Hæcka (at hæcka), *in altum crescere*, tage til i Højde. 2) *elevare*, forhøje.

Hæckan, *f. elevatio*, Ophøjelse.

Hæla (hæladi, hefi hælad, at hæla), *clavis figere*, nagle.

Hælbor, *m. pernio*, Frost i Fødderne, Hul paa Hælen.

Hældrægr, *talaris*, sid, som gaar ned til Hælene. Hældrægt fat, *vestis talaris*, Klæde, som gaar ned til Hælene.

Hældræpr, *vid.* Hældrægr.

Hæli, *n. receptus, refugium*, Skjul, Tilflugtsted.

Hæli (hældi, hefi hælt, at hæla), *laudare*, rose, berømme. *á* hól.

Hæliz (at hælaz um), *gloriari*, brovte, brasse.

Hælinn, *jactabundus*, brovtende, pralende. 2) *adulabundus*, hyklersk, smigrende.

Hæll, *m. vidua post cædem mariti*, en Enke, hvis Mand er dræbt.

Hæll, *m. calx, calcaneum, pars posterior tarsi*, Hæl. Þad er ecki undir hælinn lagt, *non est ad pedes, v. sub pedibus difficillimum est*, det er ikke under Hælene, ɔ: det er meget vanskeligt (at bekomme eller udrette).

Hæll, *m. palus paxillus*, en Krog eller Hage at hænge noget paa, eller fæste noget med. 2) *manubrium*, Skaft, Haandfang.

Hælni, *f. laudatio*, Ros, Berømmelse.

Hælspor, *n. vestigium calcis*, Spor efter Hælen. Hann nær ecki hælsporum hinns, *etiam in minimis minor est illi*, han er i ingen Ting hans Mage.

Hæna, *f. gallina*, en Høne. Hæna at fyrsta varpi, *pullitra*, en Høne, som første Gang lægger Æg.

Hæniz (at hænaz at einum), *favorem alicujus captare, ei adhærere*, holde sig til En, søge at vinde Ens Yndest.

Hæns, *n. pl. gallus & gallina*, Høns.

Hænsa-hûs, *n. gallinarium, ornithon*, Hønsehus.

Hænsa-tré, *n. fulcrum gallinarium, v. pullarium*, Hønsepind.

Hænu-úngar, *m. pl. pullaster & pullastra*, Hønseunger.

Hæpi, *n. lubricitas*, Slibrighed.

Hæpr, *lubricus, non bene tutus*, slibrig, usikker.

Hæpinn, *idem.* Þad er hæpit, *non est tutum*, det er usikkert.

Hæpilegr, *idem.* 2) hæpinn, *balbus*, læspende i Udtalen.

Hæpilega, *non certo*, usikkert. 2) *ægre, v. periculose*, vanskeligen, farligen. Hæpilega kominn, *in periculum illapsus*, som er kommen i Fare.

Hæra, *f. cilicium*, Haarfilt, Madrats. 2) *capillus canus*, graa Haar. Hæru-seckr, *saccus cilicinus*, en Sæk, som er vævet af Haar.

Hærdr, *comatus*, haaret. 2) *canus*, graahærdet.

Hæri (at hæra), *pilare*, pille Haar. At hæra ull, *lanam pilare*, pille grove Haar fra den fine Uld.

Hæríngr, *m. clypeus, harengus*, et Skjold. 2) *asperior pars lanæ*, det grove af Ulden.

Hæriz (at hæraz), *canescere, canitiem induere*, blive graahærdet, faa graa Haar.

Hæru-kall, *m. senex canus*, en graahærdet Mand.

Hærukollr, *m. idem.*

Hærulángr, *promissis crinibus*, som har lange Haar.

Hæruskotinn, *canescens*, noget graahærdet.

Hæsi, *f. raucedo, asaphia*, Hæshed. *â* hás.

Hæsíngr, *m. gramen rarum, exsuccum*, utæt og saftløst Græs.

Hæsinn, *vid.* Hás.

Hæti, *n. hilum*, et Gran, den ringeste og mindste Ting. Ecki féck hann hæti af Því, *ne hilum qvidem impetravit*, han fik ikke det allermindste deraf.

Hætti (at hætta), *cessare, desistere*, holde op. 2) *periculum facere*, forsøge, gjøre Forsøg. At hætta lífi sínu, *vitæ periculum adire*, vove sit Liv i Fare.

Hættinn, *audax, it. temerarius*, dristig, *it.* uforsigtig.

Hætta, *f. periculum*, Fare.

Hætt, *periculose*, farligen. Hættilega, *idem.* Hætt er einu auga nema vel fari, *pretiosissimus lusco unus oculus*, det ene Øje staar i Fare, hvis Tingen ej spænder des bedre af, eller hvem der har kun et Øje, maa tage det saa meget bedre i Agt.

Hættulegr v. Hættilegr, *idem qvod seqvens.*

Hættr, *periculosus, præceps*, farlig.

Hættur, *f. pl. dispositio operum*, Anordning for Tjenestefolkenes Arbejde. Þar eru gódar hættur, *tempora œconomica ibi bene disponuntur*, der ere Arbejdstimerne vel inddelte.

I.

I, *præpositio, accus. & ablat. casus, in & ad*, i. 2) í *in compositis particula diminutiva, sub*, i Sammensætning svarer det til Adverbiet noget, eller det Danske: agtig ved Enden af Adjektiva f. Ex. *sic.* íbeiskr, *subamarus*, beskagtig. ífeitr íkalldr, noget fed, halvkold o. s. v.

Já, *ita, etiam, imo*, ja.

Jábródir, *m. assentator*, Jabroder.

Jadar, *m. fimbria, margo, ora vestis*, Kant, Som paa Klæder. 2) *ora maritima*, Strandkant, Kyst. Blálands jadar, *ora Africæ minoris*, den afrikanske Kyst.

Jadraka v. Jardreki, *m. scolopax, numenius (nobis), major*, et slags Sneppe (Færeisk: Ilara Kona).

Jádr v. Játadr, *ligius*, bortfæstet, tjenstpligtig. Sá er ei fiálfradr, sem ödrum er jádr, *alteri obligatus, non est sui juris*, den raader ej sig selv som er bortfæstet til en anden.

Jafn, *æqvus, planus*, jævn, flet, lige. Jafn á bádar vogir, *æqvilibris, æqvus in utramqve partem*, lige stor i begge Vægtskaale, ligevægtig. Ecki er jafnt á komid med yckr, *non estis in omnibus æqvales*, I ere ikke Ligemænd (i Daad eller Lykke). Jafn vid sig, *bene congruens*, forholdsmæssig, vel passende.

Jafna, *f. planities*, Jævnhed, Slette.

Jafna (at jafna), *æqvare, planare*, slette, jævne. 2) jafna saman, *comparare, æqviparare*, sammenligne. At jafnaz vid, *æqvipollere, æqvivalere*, ligne, være ligegod.

Jafnadar-géd, *n. æqvanimitas, constantia*, jævnt Sindelag, retsindig og standhaftig Tænkemaade.

Jafnadarlega, *constanter, sæpe*, tit, ofte.

Jafnadar-skifti, *n. pl. æqvalis partitio*, jævn Deling.

Jafnadar-madr, *vir æqvus, probus*, en retskaffen og oprigtig Mand. 2) *æqvalis*, Ligemand.

Jafnadr, *m. paritas, æqvalitas, it. talio*, Lighed, *it.* Gjengjeld, Lige for Lige. 2) *æqvalitas*, Billighed, Retsindighed. 3) *tempus continuum*, Tidsfølge. Med jafnadi, *sæpiuscule*, sædvanligen, meget tit, mange Gange.

Jafnadr, *m. comparatio*, Sammenligning. Mannjafnadr, *comparatio hominum*, Sammenligning imellem visse Folk.

Jafnalldri, *m. coævus, æqvalis*, lige gammel, jævnaldrende.

Jafnan, *jugiter*, stedse, jævnligen.

Jafn-bodinn, *par, æqvus*, lig, ligestor, jævnlig.

Jafn-bolt, *æqvaliter, æqva mensura* (bolli), efter lige Maal.

Jafndægur, *n. pl. æqvinoctium*, Jævndøgn.

Jafndægri, *n. idem.*

Jafnframt, *eodem gradu, similiter*, med lige Fremgang, paa samme Tid eller Maade.

Jafnfætis, *pari passu*, med lige Skridt. Einginn stód hönum jafnfætis, *facile primus erat*, han overgik alle.

Jafngiarn, *æqvus, justus*, billig, retsindig. Jafnadargiarn, *idem.*

Jafngódr, *æqvalis, similis*, lige, ligestor, *it.* ubeskadiget.

Jafni, *m. æqvalis, similis*, Lige.

Jafni, *m. licopodium complanatum,(herba)*, Javne (en Farveurt).

Jafníngi, *m. vid.* Jafni, *æqvalis*, Ligemand.

Jafnkeypi, *n. contractus par, æqvus*, lige Kiøb, billig Handel eller Kontrakt. *á* kaup.

Jafnkýti (at jafnkýta), *obgannire*, modsige heftig. 2) *digladiari*, kives, trættes. (kuti).

Jafnlegr, *assiduus*, idelig, jævnlig.

Jafnlega, *jugiter*, immer, stedse, jævnligen.

Jafnlengd, *f. terminus idem diei v. anniversentis, proximi*, Aardag, den samme Tid eller Dag i næste Aar.

Jafnlengi, *n. idem.* Hann lifdi til jafnlengis annars dags, *ad idem tempus proximi diei vixit*, han levede til den samme Time Dagen efter.

Jafnlida, *par potentia v. copiis*, lige Mandstærk, lige mægtig.

Jafnlitr, *concolor*, enslydet, som er af samme Farve.

Jafnlyndr, *constans, semper eodem affectu*, en Mand af uforanderligt Sindelag, som altid er i samme Lune.

Jafn-nær, *sine successu*, uden Følger, ligesom før, forgiæves.

Jafn-nærri bádum, *pari gradu utriqve vicinus*, lige nær ved begge.

Jafnódum, *assidue, sine intermissione*, immer, uden Ophold.

Jafnoki, *m. conjux*, Ægtefælle, Ægtemage. 2) *æqvalis*, Lige, Mage.

Jafnrædi, *n. par conjugium*, Ægteforening imellem to lige Personer.

Jafnsídis, *ad latus*, ved Siden. At gánga einum jafnsídis, *latus alicui claudere*, gaa ved Siden af En.

Jafn-sætti, *n. æqva pacificatio, v. conditio paciscendi*, billigt Forlig.

Jafntamr, *æqve assvetus*, lige vant til. Jafntamr á bádar hendur, *ambidexter*, som er ligesaavel vant til at bruge den venstre som den højre Haand.

Jafnvel, *etiamsi*, endskiøndt, om end.

Jafnvirdi, *n. æqvale pretium*, af lige Værdi.

Jafnvægi, *n. æqvilibrium, æqvipondium*, Ligevægt. 2) *sacoma*, Modvægt.

Jafnvigt, *f. idem.*

Jafnvægr, *æqvilibris, æqvilanx*, ligevægtig.

Jafnyrdi, *n. pl. mutua dicteria*, lige Ord paa begge Sider.

Jafnyrdi (at jafnyrda), *talionem dicteriis reddere*, besvare Skieldsord, eller Irettesættelser paa samme Maade.

Jafn-ærr, *similis*, lig. *á* ærr. Pád var allt jafnært, *similem habuit eventum*, det var altsammen lige meget (ɔ: det udvirkede intet).

Jag, *n. exercitatio*, idelig Øvelse. 2) *vexatio*, Plagen, Anfægten.

Jaga (at jaga), *exercere*, øve idelig. 2) *vexe-*

re, it. venari (aga), tumle, drive omkring, *it.* jage.

Jagan, *f. vid.* Jögun.

Jagaz (at jagaz), *exerceri assiduo labore*, slide og slæbe hele Tiden. Jagaz á sama, *eandem sæpius obtrudere cramben*, vrøvle, igjentage tit den samme Ting.

Jagg, *n. exercitatio verbalis*, Ordkrig. 2) *incondita verba*, grove Ord.

Jagl, *n. identicæ nugæ*, Vrøvl.

Jagsteik, *f. bis cocta crambe*, opkogt Tøj, kjedelig Igjentagelse.

Jagt, *f. venatio*, Jagt.

Jagthundr, *canis venaticus*, en Jagthund.

Jagtskip, *n. navis speculatoria, catascopium*, et Jagtskib.

Jái (jádi, hefi jád, at já *v.* jáa), *affirmare*, bejae.

Jakaferd, *f. glaciei fluxus in fluminibus & sinubus*, Drivis (især paa Elve og Indsøer.

Jaki, *m. ingens glaciei fragmentum*, et stort Stykke Is, Isklump. Hann er stödugr eins og jaki *montis v. glaciei instar firmus eqvus*, han staar fast som en Isklump, (om Heste).

Jack, *n. vid.* Jagl.

Jacka (at jacka saman), *cumulare*, dynge sammen. *á* acka. 2) jacka, *obtuso ferro secare*, skjære med sløvt Jern. *vid.* hiacka.

Jakobs fífill, *m. senecio, foliis pennatifidis*, en Jakobsurt.

Jálkr, *m. cantherius, vulgo, eqvus duodecenni major*, en gildet Hest, Vallak, siges sædvanlig om en Hest, som er ældre end 12 Aar. *Norvegis* gielk, *eqvus castratus, veterinarius, vid.* Þiálgr, Þiálg *v.* Þiálk. *qs.* Þiálgadr *v.* Þiálkadr.

Jálma (at jálma), *strepere, tremere*, støje, knatke.

Jálmr, *m. strepitus, it. tremor*, Knagen, Knarken, Støjen, *it.* Bæven, Rystelse.

Jamla (at jamla), *queritari*, klynke, beklage. 2) *rogitare*, bede meget og flittigen.

Jánka (at jánka), *leviter annuere*, bifalde løselig.

Jáord, *n. affirmatio, consensus*, Jaord.

Japl, *n. vid.* Jódl.

Japla (at japla), *dentibus subigere, v. volvere*, tygge. Hesturinn japlar mielin, *eqvus frena mandit*, Hesten tygger paa Mundstykket.

Japp, *n. iteratio*, idelig Igjentagelse.

Jappa (at jappa), *iterare*, igjentage ideligen.

Jáqvædi, *n. assensus*, Bifald, Bejaen.

Jáqvædi (at jáqvæda), *assentiri*, bejae, bifalde.

Jarda (at jarda), *sepelire, humare*, jorde, begrave.

Jardabók, *f. index prædiatorius*, Jordebog.

Jardabygging, *f. prædiorum locatio*, Jorders Bortforpagtning, eller Bortfæstning.

Jarda-góts, *n. latifundia, prædia*, Jordegods.

Jardakaup, *n. emtio prædiorum*, Jordekjøb.

Jardan, *f. sepultura*, Jordefærd, Begravelse.

Jardar-ágódi, *m. reditus prædiani*, Indkomster af Jordegods.

Jardar-avöxtur, *m. fructus terræ*, Jordens Afgrøde, Frugt.

Jardarber, *n. pl. fraga*, Jordbær.

Jardarberialing, *n. fragaria*, Jordbærris.

Jardar-deili, *n. pl. geographia*, Jordbeskrivelse.

Jardar-för, *f. exequiæ*, Jordefærd.

Jardar-hnaus, *m. cespes*, Jordbylke.

Jardar-köckr, *m. gleba*, Jordklump.

Jardar-kotún, *n. lana salicis pyrolæ*, Laad eller Føn paa Vidie (Ageruld e o. s. v.)

Jardar-kyn, *n. genera terræ*, Jordart.

Jardarlím, *n. bitumen*, Jordbeg.

Jardar-men, *n. cespes vivus, utraqve extremitate terræ adhærens, qvem olim jurantes subierant*, Grønsvær, fast til Jorden paa begge Ender (hvorunder de Nordiske Hedninger fordum stillede sig, naar de aflagde Ed).

Jardarmæling, *f. geometria*, Jordmaalingskonst.

Jardar-spiöll, *n. pl. detrimentum, v. violatio fundi*, Jordspilde, Skade som paakommer eller tilføjes Jordegods.

Jardar-synir, *m. pl. terrigenæ*, Jordens Sønner.

Jardar-usli, *m. vid.* Jardar-spiöll.

Jardaskipti, *n. permutatio prædiorum*, Jordes eller Gaardes Ombytning.

Jardbann, *n. denegatio terræ, dicitur ubi nives condensatæ pastum intercludunt*, Jordens Tildækning af Sne (som hindrer Kreaturernes Udgang).

Jardbúar, *m. pl. terricolæ, terrigenæ*, Jordbeboere.

Jardeigandi, *m. prædiatus vir, dominus fundi*, Jorddrot, Proprietær.

Jardelldr, *m. ignis subterraneus*, Jordild.

Jardepli, *n. pl. solana tuberosa*, Jordæbler, Kartofler.

Jardfall, *n. terra decidua*, Jordfald, en Rifte eller Sprække i Jorden.

Jardfastr-steinn, *m. saxum*, en jordfast Klippe, eller stor Sten, der sidder fast i Jorden.

Jardfiúk, *n. ninger volans, v. repens*, Snefog, som driver langs Jorden.

Jardhús, *n. domus subterranea, hypogæum crypta, it. syrus*, en Jordkjelder, eller underjordisk Hvælving.

Jardlaus, *gramine nudatus*, bar for Græs. Hér var jardlaust mánadar tíma í vetr, *hæc hyemi nivibus obruta, v. interclusa erat terra integrum mensem*, denne Vinter var Jorden en hel Maaneds Tid bedækket overalt med Sne og Is.

Jardlegr, *terrenus*, jordisk.

Jardmikill, *terrosus*, fuld af Jord.

Jardmunni, *m. spelunca*, Jordkløft, Hule.

Jardneskr, *terrestris, terrenus*, jordisk.

Jardnædi, *n. habitaculum, domus*, Bopæl med tilliggende Jord.

Jardskiálfti, *m. terræ motus*, Jordskjælv.

Jardvarp, *n. humi stratio*, Jordskuf, Nedkastelse til Jorden.

Jardvarpan, *f. idem.*

Jardvarpa (at jardvarpa), *humi sternere*, slaa omkuld, nedkaste til Jorden.

Jardvegr, *m. solum, crusta soli*, Jordbund. Hardr jardvegr, *difficilis & dura terra*, fast og haard Jordbund.

Jarg, *n. tædiosa iteratio*, kjedelig Igjentagelse, Bravlen. 2) *impudentia*, Uforskammenhed. *â* arg.

Jargan, *f. idem.* Jargr, *n. idem.* (*angl.* Jargon, *sermo inconditus*).

Jarganlega, *multoties*, *tædiose*, mange Gange, kjedsommeligen.

Jarganlegr, *tædiosus*, *it. petulans*, kjedsommelig. *it.* ublu.

Jarki, *m. exterior margo metatarsi*, *v. plantæ*, den udvendige Kant af Foden.

Jarl, *m. comes*, en Greve. *vid.* ar & erill. *olim ministri domestici principum ita vocabantur*, saaledes kaldtes i gamle Dage Regenternes ypperste Hofbetjente. *Sic. Atlius rex Budli filius ad suos satellites*, Kong Atle Budles Søn sagde til sine Hofmænd: Eggia ec yckr Jarlar, at auka harm stórann vífs ens veglega, vil ec þad líta, *hortor vos satellites, augete gravissimum dolorem mulieris magnificæ, id videre gestio*, jeg opfordrer Eder, I Hofmænd! til at forøge den stolte Kones store Harme, det ser jeg gjerne. *vid.* atlamái Grænlendíku.

Jarls-ríki, *n. comitatus*, Grevskab.

Jarldómr, *m. idem.*

Jarls-nafn, *n. honor v. dignitas comitis*, Greveværdighed.

Jarma (at jarma), *balare*, bræge.

Jarmr, *m. bee ovium*, *balatus*, Faarenes Brægen. 2) *lamentatio*, Hylen, Skraalen. Fugls jarmr, *garritus avium*, Fugleskrig.

Járn, *n. ferrum*, Jærn. *olim* ísarn *v.* earn.

Járn, *n. pl. compedes ferreæ*, Jærnlænker.

Járna (at járna), *calceare*, *eqvo soleas affigere*, beslaa en Hest.

Járnadr-hestr, *eqvus soleatus*, en skoet Hest.

Járnbardi, *m. navis rostro ferreo v. ferrato*, et Skib med Jærngallion, jærnbeslaget Skib.

Járnboltar, *m. pl. numellæ*, Jærnbolte, Bolt og Jærn.

Járnbroddar, *m. pl. soleæ*, *v. clatri ferrei*, *ad firmanda vestigia hominum*, *per glaciem ambulantium*, Jærnbaand med Braadde, som bæres under Fodderne, for at man ikke skal glide paa glat Is.

Járnburdr, *m. ferri candentis gestatio*, *ordalium*, Jærnbyrd. At festa járnburd, *juramentum purgationis*, *v. ordalium offerre*, frembyde at rense sig med Jærnbyrd.

Járngiall, *n. scoria ferri*, Hammerskjæl. *vid.* giall.

Járngiörd, *f.* (um hiól), *canthus*, Hjulbeslag.

Járngrindur, *f. pl. clatri*, *cancelli*, Jærngitter, Tralværk af Jærn.

Járnkall, *m. vectis ferreus*, *rutrum*, en Jærnstang.

Járnkrókr, *m. farculum*, *capreolus*, Jærnhage, Jærnkrog.

Járnklínka, *f. obex ferreus*, Jærnskaade for Døre.

Járnlitr, *m. color ferrugineus*, Jærnfarve.

Járnklömbrur, *f. postomis*, Skrueværk af Jærn, et Skruestykke.

Járnlá, *f. iricolor libella stagnantis aquæ marinalis*, Vand, blandet med Jærnerts.

Járnlöm, *f. lamina ferri*, Jærnplade.

Járnmeis, *m. cribrum ferreum*, et Jærnsold.

Járnmél, *n. pl. orea, lupatum*, et Jærn-Mundstykke til Heste.

Járnmilri, *n. frustum ferrarium*, et Stykke Jærn.

Járn-nagli, *m. clavus ferreus*, Jærnsøm.

Járnnáma, *f. ferraria, ferrifodina*, Jærngrube.

Járnrekendr, *m. pl. clavi ferrei, catena ferrea*, store Jærnagler, en Jærnkjede.

Járnrendr, *vid.* Járnsleginn.

Járnrist, *f. cratis ferrea*, en Jærnrist.

Járn-ryd, *n. ferrugo*, Jærnrust.

Járn-sál, *f. homo triparcus*, en Nidding, Gnier.

Járnsleginn, *ferratus, ferro asperatus*, jærnbeslagen. Járnsleginn skiölldr, *clipeus ferratus*, jærnbeslaget Skjold.

Járnsmidr, *m. faber ferrarius*, en Smed (som forfærdiger Jærnarbejde. 2) *carabus (insectum)*, en Insekt-Art.

Járnsmídi, *n. opus ferrarium*, Jærnarbejde.

Járnsmidia, *f. officina ferraria, ustrina*, en Smede.

Járnspadi, *m. ligo ferreus*, Jærnspade.

Járnsudu neistar, *m. pl. strictura*, Gnister af gloende Jærn.

Járn-tól, *n. ferramentum*, Værktøj af Jærn.

Járn-töltur, *f. pl. vid.* Járnbroddar. *â* tölti.

Járnvardr, Járnivardr, *ferratus*, jærnbeslaget.

Drekinn var allr járnvardr frá siómáli, *draco (navis) totus, â libella maris ferratus erat*, hele Dragen (Skibet) var jærnbeslagen oven for Vandet.

Járn-vír, *m. filum ferreum*, Staaltraad.

Járn-völr, *m. baculus ferreus*, en Jærnstok.

Járn-ædar (í jörd), *f. pl. venæ ferreæ*, Jærnaarer i Jorden.

Jarpr, *spadiceus, v. badius*, rødbrun, kaffebrun. 2) *subst. eqvus eodem colore*, en Hest af den Farve.

Jarteikn, *n. signum*, et Tegn. 2) *miraculum*, Jertegn.

Jartegn, *f.* Jarteini, *n. idem.*

Jarteikna (at jarteikna), *significare*, bemærke, betyde. Hvad jarteiknar leikr sá, *quid indicat ludus iste*, hvad har den Leg at betyde.

Jastr, *n. nugarum strepitus*, Sludder, Bulder. 2) *strepitus v. fremitus foliorum arboris, ut & ramorum, sæviente vento*, Susen eller Knagen i Blade eller Grene paa Træer, af en stærk Storm.

Jastr, *m. ramus arboris*, en Gren, Kvist.

Jastra (at jastra), *strepere*, knarke, støje, larme. 2) *garrire*, skvaldre, sludbre.

Jata, *f. præsepe*, en Krybbe.

Jötu-bönd, *n. pl. mutuli ovilis*, Bredderække i en Faaresti.

Játa (játadi, jάtti, at játa), *affirmare, annuere*, sige ja til, bifalde. Játa sig, *confiteri*, bekjende sine Forseelser. Játaz, *idem.*

Játandi, *m. confessor*, Troesbekjender.

Játari, *m. idem.*

Játan, *f. confessio*, Bekjendelse, Tilstaaelse. *alias* játan.

Játníng, *f. idem.*

Játsa (at játsa), *freqventer, sæpe annuere*, bejae, bifalde igjentagne Gange.

Játsa, *assentiens*, bifaldende. Hann vard játsa, *assentit*, han gav sit Bifald.

Jaxlar, *m. pl. dentes molares, maxillares*, Kindtænder. Efstu jaxlar, *dentes sapientiæ*, de Tænder, der sidst vokse.

Jaxla-verkr, *m. siagonagra, arthritis maxillarum*, Tandpine.

Jáyrdi, *n. asseveratio*, Jaord.

I'beiskr, *subamarus*, beskagtig.

I'biúgr, *subcurvus*, noget krum.

I'boginn, *idem.*

I'búd. *f. inhabitatio*, Boaning.

I'burdr, *m. profusio, luxus in re*, Overdaadighed, Ødselhed, (anvendt paa et Maaltid, Ret, Drik o. s. v. 2) *hami in piscem adactio*, Fiskefangst med Krog.

I'bygginn, *prudens*, forsigtig, betænksom. 2) *subdolus*, underfundig.

I'byggr, *idem.*

Idavöllr, *m. viretum*, en grøn Plads.

Idgiölld, *n. pl. talio*, Gjengjeld, Vederlag. *qs.* inngiölld.

Idia, *f. opera, labor domesticus*, husligt Arbejde. *qs.* innia, *á* inni.

Idia (at idia), *operari*, arbejde.

Idiar *v.* ifiar, *f. pl. byssus lanuginosa*, et Slags meget fint laadent Lærred. 2) *viror prati*, Engens Grønhed.

Idia-grænn, *viridis, floridus*, grøn.

I'dífing, *f. intinctus*, Dyppen. I'dífíngar-juck, *n. embamma*, Dyppelse.

Idinn, *diligens, solers*, arbejdsom, flittig, vindskibelig.

Idiumadr, *laboriosus*, en arbejdsom Mand.

Idka (at idka), *solere, freqventare*, øve, lægge sig efter.

Idkan, Idkun, *f. exercitium*, Øvelse.

Idni, *f. sedulitas*, Flittighed, Vindskibelighed.

Idraband, *n. mesenterium*, Kraase.

Idraheill, *v.* Hraustr, *eusplanchnos*, som har gode og sunde Indvolde.

Idran, *f. pænitentia*, Fortrydelse, Anger. *á* idr.

Idrandi, *pænitens*, angrende, bodfærdig.

Idranarlaus, *impœnitens*, ubodfærdig, forhærdet.

Idranarleysi, *n. impœnitentia*, Ubodfærdighed, Forstokkelse.

Idra-qveisa, *f. tormina alvi, passio iliaca*, Mavepine.

Idraz (at idraz), *pænitere, resipiscere*, at fortryde, angre, *it.* omvendes. Mig idrar þess, *pœnitet me*, jeg fortryder det.

Idull, *continuus*, uafbrudt, vedvarende. 2) *freqvens*, idelig. Idular föstur, *freqvens jejunium*, idelige Faster.

Idullegr, *idem.*

Idullega, *freqventer*, idelig, tit, ofte.

Idr, *n. pl. intestina, viscera*, Indvolde.

I'fylia, *f. fœta, de eqvabus dicitur*, drægtig (siges om en Hoppe).

I'færa, *f. hamus major piscatorum*, en stor Fiskerkrog.

I'gángr, *m. profusio*, Ødselhed.

I'gángs-klædi, *n. pl. induviæ*, Gangklæder.

Igda, *f. hirundo*, en Svale. *vid.* egda.

I'gilldi, *n. res æqvalis*, en lige god Ting, Mage. Sú kona var karlmanns ígilldi at hreysti, *illa mulier viros fortitudine æqvabat*, det Fruentimmer var ligesaa stærk som en Mandsperson.

Igla, *f. scopelismus*, fordrejede Ansigtstræk.

Iglda, *f. echinus fœmina*, et Hun pindsvin.

Igldubrún, *f. supercilium contortum & hispidum*, rynket Pande.

Igldr, *trux, minax*, truende, gruelig.

Igli (at igla sig), *trucem induere vultum*, sætte et vredt Ansigt op, fordreje sine Ansigtstræk.

Igliz (at iglaz), *setas obvertere*, rejse Børster. 2) *vultus torvitate male minari*, paatage en truende Mine.

I'gull, *m. echinus terrestris, erinaceus*, et Pindsvin.

I'gulkér, *n. echinus maris testaceus, pomum, v. ovum marinum*, etslags Skjelfisk, rund af Skabning med udstaaende Pigge.

Igultanni, *m. ursus*, en Bjørn. *alias* jugtanni *à forma dentium*.

I'gulur, *subflavus*, gulagtig.

I'huga (at íhuga), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

I'hugafullur, *consideratus*, tankefuld, betænksom.

I'hugan, *f. meditatio*, Betænkning, Eftertanke.

I'hugasemi, *f. idem*.

I'hugasamr, *consideratus*, agtsom, betænksom.

I'hvolfr, *cornificatus, cornuatus*, hvælt.

I'keyptr, *qvi minimi emit*, som faar for godt Kjøb. Hann þóttiz íkeyptr, *felicem mercatum se fecisse sentiebat*, han troede at have gjort et særdeles godt Kjøb.

I'korni, *m. sciurus*, et Egern.

I'klædi (at íklæda), *induere*, iføre.

I'klæddr, *indutus*, iført.

Ikt, *f. paralysis*, Gigt.

Iktir (at ikta), *sentire ictum v. singultum prorumpere gestientem*, at mærke til et Stød, (ɔ: Hikke som vil bryde ud). Þad iktir í hönum hláturinn, *ægre risum deprimit*, han kan neppe bare sig for Skoggerlatter.

Iktsiúkr, *paralyticus*, verkbruden.

Iktsýki, *f. vid.* ikt.

Il, *f. planta pedis*, Fodblad, den hele nederste Del af Foden.

I'lát, *n. vas, repositorium*, et Kar til at gjemme adskillige Ting i.

I'laungun, *f.* (þúngadra qvenna) *pica, citta*, Appetit, Lystenhed (siges især om svangre Koner).

Ilbreidr, *pansa*, som har brede Fodblade.

Ílenging, *f. desiderium*, Lyst, Længsel, Begjerlighed.

Ílengiz (at ílengiaz), *moras nectere*, forhale, dvæle, nøle.

Ilgia, *f. alce fæmina*, Hun-Elsdyr.

Ílit, *n. color cutis*, Hudens Farve. Hann er daufr ílits, *pallescit*, han har tabt sin naturlige Farve, han ser ilde ud.

Illa, *f. vomica, abscessus, digitorum paronychia*, en Edderbyld paa Fingrene.

Illa, *male*, ilde, slet.

Illakyntr, *vulgo infamis, male audiens*, berygtet, som staar i ondt Rygte.

Illa-ræmdr, *idem*. Illa til finnis, *v.* til frids, *iniqvo animo*, ildesindet. Illa géfaz ill rád, *mali incepti, malus eventus*, onde Foretagender have ondt Udfald.

Illbrigdi, *n. malum facinus*, en ond Gjerning, et Skarnstykke.

Illdeilur, *f. pl. lites injuriosæ*, en syg Trætte, hadefulde Tvistigheder. At deila illdeilum, *mutuis injuriis certare*, at tilføje hinanden grove Fornærmelser, være i heftigt Klammeri.

Il-leppr, *m. pedule*, en Sok.

Illfengr, *neqvam malignus*, ond, slem, arrig.

Illfús, *idem*.

Illfygli, *n. mala avis*, en ond Fugl. 2) *neqvam*, et Skarnsmenneske.

Illgengr (hestr), *succussator*, en Hest, som har en haard og ubehagelig Gang.

Illgiarn, *malignus*, ond, misundelig.

Illgirni, *f. malitia*, Ondskab, Vanartighed.

Illgörd, *f. maleficium, injuria*, Fornærmelse, ond Handling.

Illgördasamr, *maleficus*, ond, ubædisk.

Illgresi, *n. lolium, zizania*, Ukrud.

Illhreifíngr, *m. neqvam*, et Skarn, ondt Menneske. *á* reisi.

Illhrysśúngr, *m. idem. pr. malæ eqvæ malus pullus*.

Illilegr, *torvus, minax*, grumtseende, truende.

Illindi, *n. pl. malitia*, Ondskab, ondt eller vrantent Sindelag.

Illíngr, *m. nebulo*, en Kjeltring, Skurk. Illíngasveit, *cœtus nebulonum*, en Forsamling af slette Folk.

Illkunnr, *neqvitia notus*, berygtet.

Ill-lifnadr, *m. vita nefaria*, slet Opførsel, skammelig Levemaade. Hákon Jarl vard ill-lifnadarmadr, *Hacon comes in vitam nefariam prolapsus est*, Grev Haagen overgav sig til en skammelig Levemaade.

Illmannlega, *neqviter*, skarnagtigen.

Illmenni, *n. nebulo, neqvam*, et slet Menneske, en Skurk.

Illmenska, *f. malitia*, Ondskab, Grusomhed.

Illordasamr, *maledicus*, uforskammet i Munden.

Illqvittinn, *mordax*, bagtalersk. *á* qvittr.

Illqvittni, *f. mordacitas, criminatio mala*, Bagtalelse, Bagvaskelse.

Illrádr, *malignus*, vanartig, ondskabsfuld.

Illrædi, *n. malignum propositum*, ond Hensigt eller Forsæt. 2) *nefas, scelus*, Misgjerning.

Illrædis-madr, *vir sceleratus*, en Misdæder.

Illsinni, *n. mala indoles*, ondt Sindelag.

Illsinnadr, *pravæ indolis*, vanartig.

Illska, *f. malitia*, Ondskab.

Illskaz (at illskaz), *iram concipere*, blive vred, grov.

Illskiptinn, *vid.* Illfengr.

Illsku-kýli, *n. vomica*, en Edderbyld.

Illskupar, *n. flagitium*, en skammelig Handling.

Illtýngi (at illtýngia), *calumniari*, laste, bagvaske. *â* túnga.

Illtýnginn, *calumniator*, *mordax*, bagtalersk, som taler ondt om andre.

Illúd, *f. minax vultus*, truende Mine.

Illúdlega, *torve*, *minaciter*, bistert, fælt.

Illúdleiki, *m. truculentia*, Grumhed, Fælhed.

Illúdlegr, *trux*, *torvus*, *minax*, gruelig, bister, truende.

Illvidri, *n. sæva*, *spurca tempestas*, Uvejr.

Illvidrasamr, *procellosus*, stormende, brusende, urolig.

Illvidris-kráka, *f. mala*, *inauspicata avis obnuncians*, en ulykkelig Fugl, Fugl som spaar Uvejr (siges og om en som spaar eller bebuder ondt). *â* kráka.

Illviliadr, *malevolus*, ildesindet.

Illvilia-madr, *inimicus*, en Uven, Avindsmand.

Illvilie, *m. malevolentia*, Misundelighed, Avind.

Illvirki, *m. homo maleficus*, en Misdæder.

Illvirki, *n. maleficium*, en ond Gjerning.

Illviti *v.* I'llsviti, *m. malum omen*, et slemt Varsel.

Illr, *malus*, *pravus*, ond. Hönum er íllt, *ægrotat*, han er syg, (har faat ondt). Nú er íllt í fióinn, *jam plangit mare*, Søen er urolig. Pá gördiz íllt til matar, *tum ægre cibus acqviri potuit*, da blev det meget vanskeligt at faa Fødemidler.

Illyrdi, *n. maledictum*, Skjeldsord.

Illyrdi (at illyrda), *maledictis insectari*, udskjelde, bruge onde Ord.

Illyrmi, *n. angvis noxius*, en skadelig Snog. 2) *multitudo angvium*, en Mængde Slanger.

Illþýdi, *n. vid.* Illínga-sveit.

Ilm, *f. dea ethnicorum*, en af Hedningernes Gudinder. Ilmur, *f. idem.*

Ilma (at ilma), *fragrare*, lugte vel, give en sød Lugt fra sig. 2) *odorare*, foraarsage en behagelig Lugt. Pad ilmar, *redolet*, det lugter vel.

Ilman, *f. odoratio*, Lugten.

Ilmandi, *dulcis*, vellugtende, sød.

Ilmíng, *f. vid* Ilman. Ilmi, *m. vid.* Ilmr.

Ilmsætr, *prædulcis*, meget sød og behagelig.

Ilmr, *m. fragrantia*, *suavis odor*, Vellugt.

Ilvegr, *m. vestigium*, Spor. 2) *ima pars caligarum subtalari pedis obversa*, den Del af en Strømpe, som sidder under Foden.

Ilr, *m. calor*, *v. tepor*, Varme, Lunkenhed.

Ilþorn, *n. ungula animalium v. avium rapacium*, Kløer paa Rovdyr eller Rovfugle.

I'ma, *f. discordia*, Uenighed, Trætte. 2) *prælium*, *ubi dubia sors*, en Træfning, hvis Udfald er tvivlsomt.

I'ma (at íma), *dubitare*, tvivle, være tvivlraa-

dig. *qs.* ifa, *hodie* efa. Hann er at íma þad med sér, *dubius hæret*, han er tvivlraadig, betænker sig paa Sagen.

I'ma *f. gigas fæmina*, en Jettekvinde. I'mugustr, *mala affectio animi*, Modbydelighed, Uvillje. 2) *animus*, Sind.

Imbruvika, *f. angariarum septimana*, Tamper-Uge.

Imbrudagar, *m. pl. angariæ, jejunia qvatuor temporum*, Tamperuge. *vid* embra.

I'mynd, *f. imago optime expressa*, nøjagtig Afbildning, et vel truffet Billede.

I'mynda (at ímynda sér), *sibi imaginari*, forestille sig.

I'myndisllegr, *scurrilis, imitator*, pudserlig, som efteraber andre.

Inn, *in, intro*, ind.

Innan, *intus*, indvendig, indenfra.

Innan at, *ab intus*, inden fra.

Innanbæar, *in domibus*, inde i Huset.

Innangángr, *m. aditus, per ædes contiguas*, bedækt Gang fra et Hus eller Værelse i et andet.

Innangengr, *ab intus accessibilis*, som man kan komme til indenfra. Hér er innangengr, *per cryptas subterraneas patet hic exitus*, her kan man komme ind eller ud, til eller fra et andet Værelse.

Innan-hafnar-fat, *n. hypodytes, hypocamisium, vestis interior*, Underklædning.

Innanhandar, *in manu, v. promtu*, for Haanden, paa rede Haand. 2) *in potestate*, i Ens Magt.

Innanlands, *intra fines regionis*, indenlands.

Innan-skamms (ɔ: tíma), *brevi*, inden kort Tid.

Innan-stocks, *intra hypothyrum, v. contignationem sive domum*, i Huset.

Innantökur, *f. pl. colica*, Bugvrid, Bugløb.

Innantil, *intrinsecus, intra*, indentil, indvendig.

Innar, innra, inst, *intra, interius, intime*, inde, inderligere, inderst.

Innar-betr, *interius*, længere inde.

Innarfrá, *intra*, indenfor, indenfra.

Innar á vid, *introrsus*, indimod.

Innbirla (at innbirla), *persvadere*, indbilde, overtale, faa til at tro. Innbirla sér, *præsumere*, indbilde sig.

Inbirlíng, *f. præsumtio*, Indbildning, fast og forudfattet Tanke.

Innbláftr, *m. inspiratio*, Indblæsning, Indskydelse.

Innblæs (at innblása), *inspirare*, indblæse.

Innbúi, *m. domesticus, incola*, Indvaaner.

Innbundin (bók), *liber compactus, inpactus*, indbunden (Bog).

Innbyggiari, *m. cives, incola*, Indbygger.

Innbyrdis, *mutuo*, indbyrdes. *á* bord.

Innbyrdis, *mutuus, intestinus*, indbyrdes. Innbyrdis stríd, *n. bellum civile*, Borgerkrig.

Indíaland, *n. India orientalis*, Indien.

Indíur, *f. pl. idem.*

Indíaniskr, *indus, indicus*, indiansk.

Indigó, *n. indicum anilum*, Indigo.

Inndreck (at inndrecka), *imbibere* indbrikke.

Inndrótt, *f. satellites regii*, Livvagt.

Inndæla, *f. libertas naturalis*, naturlig Frihed. 2) *voluptas*, Vellyst, Fornøjelse.

Inndæli, *n. idem.*

Inndæll, *liber, commodus*, behagelig, bekvem. 2) *familiaris*, fortrolig, føjelig. *vid.* dæll. At göra einum inndællra, *gratificare*, være en til Villie og Fornøjelse.

Inndælislegr, *commodus, it. jucundus*, behagelig, fornøjelig.

Inndælislega, *commode*, behageligen, fornøjeligen.

Inneftir, *introrsum*, indad.

Inneygr, *cælophthalmus*, huløjet.

Innfall, *n. incursio, irruptio*, Indfald (i et Land). 2) *hodie conceptus*, Indfald, Tanke.

Innfrá, *intra eminus*, længere inde.

Innfæri (at innfæra), *inferre, invehere*, indføre.

Innfærsla, *f. invectio*, Indførsel.

Inngánga, *f. ingressio, ingressus*, Indgang.

Inngángr, *m. aditus*, Indgang (til et Hus o. s. v.) 2) *vestibulum*, Forgaard, Forstue.

Inngeng, (at inngánga), *ingredi, introire*, gaa ind, indgaa. At inngánga sáttmála, *ferire fœdus*, indgaa Forbund. Inngánga skilmála, *conditionem accipere*, antage visse Vilkaar, indgaa en Kontrakt.

Inngróinn, *inveteratus*, indgroet. Inngróinn vani, *habitus, mos inveteratus*, indgroet Vane.

Innhlaup, *n. refugium*; Tilflugt. Allir höfdu þeir innhlaup hiá Snorra, *his omnibus refugium erat apud Snorrium*, de havde alle Tilflugt hos Snorre.

Innhýsi (at innhýsa), *in domum recipere*, tage i sit Hus, huse.

Inni, *n. domus*, Bopæl, Hjem. 2) *lustrum ferarum*, Dyreleje. Inni, *intus*, inde, indvendig.

Inni (at inna), *narrare*, fortælle, berette. Inna frá, *idem.* Inna til vid einn, *alloqvi, mentionem facere*, tale til En; omtale en Ting løselig til en anden. Inna til máls, *idem.*

Inni (at inna), *mercedem numerare*, betale. E'g á hönum gott upp at inna, *a me bene meritus est*, jeg er ham forbunden for hans Velgjerninger. Hann skal inna hinum fyri starf sitt, *hic pro labore illius mercedem numerato*, han skal lønne ham for hans Arbejde.

Innibod, *n. convivium domi*, et Gjæstebud, som holdes hjemme.

Innífli, *n. pl. viscera, intestina, pantices, splanchna*, Indvolde.

Innihalld, *n. argumentum, materia*, Indhold.

Innihelld (at innihallda), *continere, comprehendere, complecti*, indeholde. 2) *vi tenere*, holde tilbage (især med Vold eller Uret).

Innihús, *n. domus contigua*, et Værelse i Huset, *it.* Hus, som man kan komme til igjennem en Bagdør.

Innilega, *diligenter, exqvisite*, inderligen.

Innilyk (at innilykia), *complecti*, indbefatte, indeholde. 2) *includere*, indelukke.

Innivist, *f. cibus domesticus*, huslig Spise.

Innkomst, *f. reditus, proventus*, Indkomst.

Innlegg, *n. subscriptio controversiæ, it. libellus memorialis*, et Indlæg for Retten, *it.* en skriftlig Erindring.

Innlendr, *indigena*, indfød, indenlandsk.

Innplanta (at innplanta), *inserere*, indpode.

Innplantadr, *insitus, insititius*, indpodet, indplantet.

Innra, Inst, *interius, intime*, indre, inderst.

Innri, Instr, *interior, intimus*, indre, inderst. (*adj.*) Innri dyr, *f. pl. posticum*, Bagdør, Gang til et andet Hus eller en anden Fløj af Huset. Innri-hurd, *f. postica*, Bagdør.

Innræti (at innræta), *radicare*, indpode, rodfæste. *á rót.*

Innrættr, *insitus*, indpodet, indgroet.

Innset (at innsetia), *instituere, constituere*, indsætte.

Innsetníng, *f. institutio, constitutio*, Indsætning, Anordning. Innsetníngar ordin, *verba institutionis sacræ cœnæ*, Formular ved Alterens Sakramente.

Innsigla (at innsigla), *obsignare*, forsegle, besegle.

Innsiglan, *f. obsignatio*, Forsegling.

Innsiglanar-laun, *f. cerarium*, Forseglingspenge.

Innsigli, *n. sigillum*, Segl, Signet. At brióta frá innsiglid, *resignare, reserare*, bryde et Segl op.

Innskeifr, *varus*, Kjævbenet indad.

Innskrifadr, *in codicem relatus*, indskrevet.

Innskrifa (at innskrifa), *in codicem referre*, indskrive.

Innstæda, *f. pecudes ferreæ, v. earum complexus, adscriptus fundo*, Jærnfæ, Inventarium. 2) *sors caput*, Tilfald, Arvedel.

Innstædu-eyrir, *m. sors, caput, summa*, Hovedstol, Arvelod, et Boes Masse.

Inntak, *n. materia, scopus, argumentum*, Materie, Indhold, Stof.

Inntaka, *f. acceptio*, Indtagelse (f. Ex. af et Lægemiddel).

Inntek (at inntaka), *capere, occupare*, indtage.

Inntekt, *f. proventus, reditus*, Indtægt, Indkomst.

Innvafinn, *involutus*, indrullet, indviklet.

Innvef (at innvefia), *involvere*, indrulle, indvikle.

Innverdir, *m. pl. custodes cubiculi*, Kammerjunkere; Husets indvendige Vogtere.

Innvidir, *m. pl.* (í skipi) *compages, v. costæ navis*, Indholter i et Skib.

Innvígi (at innvígia), *inaugurare, consecrare*, indvie.

Innvirdulega, *exqvisite*, nøje, med stor Flid.

Innvortis, *intrinsecus*, indvortes.

Innvols, *m. vid.* Innífli.

Innyfir, *per, it.* (*interdum*) *evrum versus*, over, *it.* ind i Landet. Innyfir fiall, *per montem, evrum versus*, ind over Fjeldet (ɔ: ind i Landet).

Innytiar, *f. pl. usus & proventus fundi*, Herlighed, Nytte, som man har af en Jord. 2) *idem ac* ítak.

Ínytia (at ínytia sér), *in usum sibi vertere*, benytte sig af, anvende sig til Nytte.

Jód, *n. proles, fœtus*, Barn, Afkom, Yngel.

Jódl, *n. volutatio cibi in ore*, Madens Omvæltning i Munden.

Jódla (at jódla), *edentuli infantis more cibum in ore volutare*, vælte Føden om i Munden (som et spæde Barn gjør).

Jódsiúk-kona, *mulier parturiens*, Barselkone, en Kone i Barnsnød.

Jódsótt, *f. dolor parturientis*, Fødselsſmerter. Hörd jódsótt, *f. dystocia*, haarde Fødselsſmerter.

Jól, *n. pl festum (nobis) natalitiorum christi, olim sacrificium & symposium circa initium aqvarii*, Jul.

Jóla (at jóla), *inqvinare pingvedine cibariorum & potus, ut fit in conviviis*, besudle, tilsøle.

Jóladagr, *natalis christi*, Juledag.

Jóla-skrá, *f. præsagium de temperie aeris ex duodecem diebus natalitiorum, à 24 Decembris ad 5tum Jan.*, Julemærker, Spaadom om Vejr, af de 12 Juledage. *germ.* Zwölffnachte.

Jóla-sveinar, *m. pl. manduci brumales*, Bussemænd at skrække Børn med (maaskje forhen en Art af Julebukke).

Jólatídir, *f. pl. natilitia*, Juletid. 2) *celebratio festi natalitiorum*, Julefestens Højtideligheder. Þeir sóktu jólatídir, *sacris natalitiorum intererant*, de gik i Kirke om Julen.

Jólfudr, *ursus*, en Bjørn. *qs.* jól-munnr, *vid.* jóla.

Jóla-veitsla, *f. vid.* Jól, *lautissimum & splendidissimum convivium*, Julegjestebud, et prægtigt Gjestebud.

Jónfrú, *f. virgo*, en Jomfru, Mø. *germ.* Jungfrau.

Jónfrúdómr, *m. virginitas*, Mødom, Jomfrudom.

Jónfrú-jörd, *f. terra primigenia*, Jord, som ikke før har baaret Frugt, som dyrkes første Gang.

Jónkæri, *m. juvenis nobilis*, en Junker. *alias* júnkæri, *olim regum filii ita vocabantur.*

Jór, *m. eqvus*, en Hest. jós, jó.

Jó-rekr, *m. ursus, poetice*, en Bjørn.

Jó-reykr, *m. nubes pulveris ex eqvitatu*, Støvskyer, som opkomme formedelst megen Riden eller Kjøren.

Jórmöngandr, *m. serpens, terram ambiens poetarum, v. serpens jubatus eqvi instar*, en Slange, som de gamle sagde at omringede hele Jorden, *it.* en Slange.

Jórmöngrund, *f. universa terra fertilis*, den hele frugtbare Jord, et frugtbart Land.

Jörmönrekr, *m. bos jugalis*, en Okse, som drager Aag.

Jórtra (at jórtra), *ruminari*, tygge Drøv, tygge om igjen.

Jórtr, *n. ruminatio*, Drøvtyggen. 2) *rumentum*, Drøv. Jórtr-peníngr, *pecus ruminans*, Kvæg, som tygger Drøv.

Jótland, *Cimbria*, Jylland.

Jóstr v. Jastr, *m. ramus arboris*, Green paa et Træ. *germ.* ast.

Jöfnudr, *vid.* Jafnadr.

Jöfnunar-hrífa, *f. farculus*, en Rive, Rybdehakke.

Jöfr, *m. rex*, en Konge. (*â Jove*) *qs.* jöfugr, *sanctus, inviolabilis, divinus*, hellig, guddommelig, uforkrænkelig.

Jögun, *f. litigium, rixa*, Trætte, Kiv, Tvistighed. 2) *iterata rogitatio*, idelig Tryglen.

Jögunarlega, *iterum atqve iterum*, heftigen, heftig og idelig.

Jögunarsamr, *litigiosus*, trættevorren, trættekjær, et Gnav.

Jökull, *m. mons glacialis*, et Jisbjerg.

Jörd, *f. terra*, Jord. 2) *humus*, Muld, Muldjord. 3) *prædium*, Jordegods, Gaard.

Jörfi, *m. lutum*, Dynd, Skarn. *Norvegi adhuc terram palustrem nigram*, ɔ: *martialem præcipitatam vocant* jörme, *per notissimam metathesin m. pro f. vid. Essendrop* over Lier Sogn.

Jörp, *f. eqva colorebadia*, en mørkebrun Hoppe.

Jötun, *m. gigas, cyclops*, en Jætte. 2) *scirrus cancrosus*, en krebsagtig Byld.

Jötun-heimar, *m. pl. patria gigantum, districtus Siberiæ supernus sive montanus, item Cimmeriorum terra*, Jættenes Land (maaskje den nordlige bjergige Del af Siberien, eller og Cimmeriernes Land).

Jótun-módr, *m. brutalitas*, vild Styrke, ualmindelige Kræfter, Raseri i Vrede.

Jötun-oxi, *m. staphylinus pubescens niger*, et slags Insekt. 2) *cete*, en Hvalfisk.

Irádníngs-yrdi, *vid.* rádníngs-yrdi.

Iréna (at íréna), *cedere*, vige, give efter. *vid.* réna. Hann villdi ecki láta íréna, *cedere noluit*, han vilde ikke give efter.

Ir, *m. cornu, arcus*, et Horn, Bue. *vid.* yr.

Irar, *m. pl. Hyberni*, Irlændere.

Irland, *n. Hybernia*, Irland.

Irpa, *f. gigas, mulier, colore fusca*, en sortebrun Jettinde. 2) *lupa*, en Ulvinde.

Irpa, *f. eqva colore fusca*, en sortebrun Hoppe. *vid.* jarpr.

Is, *c. turba, motus, tumultus*, Støj, Allarm, Stimmel.

Is, *m. glacies, nix concreta*, Jis.

Isa, *f. gadus sqvamosus minor, ore cirrato, linea laterali nigra*, en Kulle (en Havfisk). At draga ísur, *dormitare, nictare capite*, nikke, blunde. Fliót í manninn blaut ísan, *aphya ad ignem, adagium piscatorum*, fersk Kulle er snart kogt.

Isa-lög, *n. pl. junctura glacialis*, Jis.

Isarn, *n. ferrum*, Jærn. *vid.* járn.

Isaumr, *m. opus, v. imblema acu pictum, acupictile*, udsyet Tøj, Brodering.

Is-díngull, *m. vid.* frostdíngull.

Isettr, *non imprudens*, betænksom, klog.

Is-fugl, *m. halcyon, alcedo*, Jisfugl.

Is-gylldíngr, *m. asellus, gadum sqvamosum æqvans pretio*, en liden Torsk, der er af lige Værdi med en Kulle. â ísa.

I'ſ-högg, *n. chrymoclaſtes, glaciei conciſorium*, et Redſkab til at opbryde Js med.

Iſia (at iſia), *proruere*, bryde frem med Støj og Allarm. *á* ös *v.* is.

Iſia, *f. mulier incompoſitis moribus*, en Flane, et uſædeligt Fruentimmer.

I'ſiá, *f. cautela*, Sikkerhed, Forſikring, *it.* Forſigtighed, Betænkning.

I'ſiárverdr, *cautela dignus*, ſom er værd at betænke.

I'ſiónar-verdr, *idem*.

I'ſíng, *f. gelicidium, aqva aerea, congelata*, Jsſlag.

I'ſ-kalldr, *præfrigidus, prægelidus*, iskold.

I'ſkra (at íſkra), *fremere, fervere*, fnyſe, bruſe. *vid.* eyſkra, öſkra. Sá hlutr íſkradi í hönum, *eam rem ægerrime tulit*, den Ting ærgrede ham ret inderlig. Verkurinn íſkrar í ſárinu, *dolor in vulnere frendet*, Smerten brænder i Saaret.

I'ſkyggilegr, *ſuſpectus*, mistænkelig. 2) *umbratilis*, ſkyggefuld. 3) *umbraticus*, folkeſky, ſom holder ſig i Enſomhed.

I'ſkyllda, *f. ſervitus*, en Beſværing og Byrde, ſom ligger paa Gods eller Grund; en Rettighed. So margar íſkylldur á kyrkan í Odda í annara manna jardir, *tot ſervitutes, in fundis alienis, templum Oddenſe posſidet*, ſaa mange Rettigheder kan Kirken paa Odde fordre af andres Jorde.

I'ſland, *n. Islandia*, Jsland.

I'ſlendſkr, *islandus, v. islandicus*, islandſk.

I'ſleggir, *m. pl. ſoleæ oſſeæ*, etſlags Skøjter af Hesteben. At fara á íſleggium, *ſoleis osſeis currere*, at løbe paa Jsen med ſlige Hestebens Skøjter paa Fødderne.

I'ſmöl, *f. glacies contrita, glarea glacialis*, ſmaa Jsſtykker.

I'ſólfr, *m. urſus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*.

I'ſpen, *f. inteſtinum rectum ex bobus, arvina repletum*, Endetarmen af Kvæg, fyldt med Fidt. *á* ſpen, ſpenia.

I'ſtad, *n. ſtapia, ſtapes, ſtapeda, aſtraba*, Stigbøjle.

I'ſtada, *f. continentia, conſtantia*, udholdende Standhaftighed.

I'ſtödulaus, *pavidus*, frygtſom, bange.

I'ſtöduleyſi, *n. pavor, puſillanimitas*, Klejnmodighed, Frygtſomhed.

I'ſtödulítill, *puſillanimis*, frygtſom, klejnmodig.

I'ſtra, *f. adeps, arvina*, Jſter.

I'ſtru-magi, *m. abdomen, homo præpingvis, epiplocomiſta*, en Jſterbug.

I'ſtr, *f. vid.* I'ſtra.

I'tak, *n. vid.* íſkyllda.

I'ta *f. penſum operis, qvod protrudendo peragitur*, Fremſtøden i en Ryk.

I'tala, *f. æqva proportio pecudum in paſcuis*, forholdsmæsſig Mangde af Kvæg, ſom flere eje paa en Græsgang.

I'tar, *m. pl. viri præſtantes, v. laborioſi*, fortrinlige eller arbejdſomme Mænd.

I'tarlega, *sollicite, v. exqvisite*, nøje, flittigen.

I'ti (at íta), *trudere, pellere*, skyde frem, støde. I'ta undir, *protrudere*, skyde eller støde frem. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde. I'taz á, *certare*, stræbe om Kap, kappes.

I'treka (at ítreka), *iterare, rememorare*, igjentage.

I'trekan, *f. iteratio, rememoratio*, Igjentagelse.

I'tr, *eximius, præstans*, fortræffelig, ypperlig, fortrinlig. 2) *exqvisitus*, udsøgt, udvalgt. Hann spurdi hid ítrasta, *exqvisitissime qvæsiit*, han spurgte meget nøje (yderlig).

I'turmannlegr, *vid.* I'tr.

Jú, *adverbium affirmandi, qvando negative qværitur*, jo.

Júbb, *n. ruma flaccescens*, flattede Bryster. 2) *vile exsuccum fænum*, Hø uden Saft og Kjærne.

Júdi, *m. Judæus*, en Jøde.

Júdaland, *n. vid.* Gydíngaland.

Júgr, *n. ruma, uber*, Yver. *alias* júfr.

Juck, *n. jusculum, jus*, Suppe.

Jula (at jula) *v.* Hiula, *vid.* Hiala, *de infantibus dicitur, qvando adhuc lallare non possunt*, siges om Børn som pjaddre uden at kunne tale.

Júngfrú, *f. virgo nobilis, v. honoratior*, en adelig eller fornem Jomfru. *vid.* jónfrú.

Júngi, *m. pars cultri teres, capulum versus*, den runde Deel af et Knivsblad.

Júngkæri, *m. vid.* Jónkæri.

Jurt, *f. herba*, en Urt.

Jurtagardr, *m. hortus*, en Have, Urtegaard.

Jurtagards-madr, *hortulanus*, en Urtegaardsmand.

Jurta-safn, *n. herbarium*, en Samling af Urter.

Jurta-safi, *f. succus plantarum*, Urtesaft.

Jurta-salt, *n. alcali, sal vegetabile*, Plantesalt, Ludsalt.

Jusla, *f. obba*, en stor Skaal eller Bæger. Hann tók justu fulla af midi, og drack af, *obbam plenam hydromelis arripuit & ebibit*, han tog en stor Skaal fuld med Mød og tømte den.

Ixna, *saliens, vitulans*, siges om Køer, som vil bespringes. *vid.* yxn. Kýrin er ixna, *vacca salit, v. marem petit*, Koen springer.

I'þrótt, *f. ars, professio*, Konst, Haandværk, Færdighed. *á* þróttr.

I'þróttamadr, *artium peritus*, en Mand, som forstaar forskjellige Konster eller Legemsfærdigheder.

Jæja! *johia, interjectio cunctantis*, ja! ja!

K.

Kád, *n. Fœtus recens natus*, et spædt Foster eller Yngel. *vid.* kód. Barna-kád, *fœtus humanus*, et spædt Barn.

Kada, *f. gallina, pulletra*, en Høne.

Kadall, *m. funis cannabinus, rudens*, et Tov. Lífkadall, *funis, v. rudens sacræ anchoræ*, Tovet til Pligtankeret.

Kadal-stigi, *m. scala stuppea*, en Rebstige.

Káetta, *f. diæta*; Kahyte. *germ.* kajute.

Káf, *n. insultus ludicrus*, Gramsen.

Kaf, *n. ars urinatoria*, Dykkerkonsten. 2) *absconsio, submersio, it. profundum*, Sænkning, *it.* Dybet. At færa í kaf *v.* kaf-færa, *submergere*, nedsynke.

Káfa (at káfa), *ludicre insultare, it. volutare*, gramse paa, *it.* omvælte, ryste op. Káfa í heyi, *fœnum volutare*, ryste op i Høet.

Káfaz (at káfaz uppá), *jocose irritare*, opirre i Skjemt.

Kafa (at kafa), *urinare*, dykke, gaa under Vandet.

Kafalld, *n. ningor densus*, tyk Snefog. Nú er komit kafalld, *ningit toto cœlo*, nu sneer det stærkt.

Kafa-rekia, *f. pluvia densa*, tyk Dug.

Kafa-reykr, *m. fumus densus*, tyk Røg.

Kaffe, *n. coffea*, Kaffe.

Kaffe-baun, *f. bona, v. bonna coffeæ*, en Kaffebønne.

Kaffe kanna, *f. rhitium coffeale, cantharus coffealis*, en Kaffekande.

Kaffe-tré, *n. jasminum arabicum, lauri foliis*, et Kaffetræ.

Kafi, *m. v.* kafn, *n. fumus densus, it. pluvia densa*, tyk Røg eller megen Dug.

Kafinn, *oneratus, it. immersus*, bebyrdet, *it.* nedsænkt. Kafinn önnum, *abysso laborum immersus*, overvældet med Forretninger, som har meget at bestille.

Kafli, *m. membrum, v. spatium*, et Stykke, Deel, Rum, Plads. 2) *intervallum temporis*, Tidsrum. Köflum saman, *per intervalla, particulatim*, stykkeviis, imellemstunder.

Kaf lodinn, *toto corpore hirsutus*, haaret overalt (siges og om en Mark, naar Græsset er stort og tæt).

Kafna (at kafna), *suffocari, interclusione spiritus extingvi*, kvæles.

Kafnan, *f. suffocatio*, Kvælen. Hönum lá vid kafnan, *fere suffocatus est*, han var nær ved at kvæles.

Káffaz (at káffaz uppá), *provocare, insilire in aliqvem*, angribe, udfordre, opirre En.

Kagi, *m. palus*, Kag.

Kaggi, *m. dolium, anchoræ funi, indicis loco, supernatans*, Ankerboje. 2) *liqvidorum mensuræ genus*, 18 *sextarii*, en Tønde (især til Tran og Tjære), et slags Maal til flydende Ting; *angl.* kag, *dolium, cadus.*

Kái (at ká), *fœnum explicare rastro*, brede Høet ud med en Rive.

Kaka, *f. placenta*, en Kage.

Káka (at káka), *negligenter attrectare*, gjøre med Skjødesløshed noget, behandle overfladisk. *freqvent*: á kái.

Kackilldi, *n. massa informis*, en Klump. á köckr.

Kákl, *n. levis pulsatio*, let Banken.

Kákla (at kákla), *lente pulsare*, at banke let eller sagte.

Kál, *n. olus, crambe, caulis, brassica*, Kaal. Grænt kál, *brassica viridis, crispa*, Grønkaal. Savoy kál, *brassica sabaudica*, Savoykaal. Hvítt kál, *brassica capitata alba*, Hvidkaal. Róta kál, *brassica gonylodes*, Kaalrabi. Kál rabí yfir eda undir jörd, *idem*, under eller over Jorden. Snidkál, *brassica præscissilis*, Snitkaal. Blómkál, *brassica cauliflora, pompejana, cyprica*, Blomkaal. Höfda-kál, *brassica imperialis*, Hovedkaal. Spírkál, *brassica florigera, prægnans*, Spirkaal. Krullkál, *brassica apiana, sabellica*, Kruskaal.

Kál, *n. inqvinamentum*, Søl, Sudlen. *vid.* qvol.

Kála (at kála), *inqvinare, oletare*, besudle.

Kala (at kala), *frigide spirare, it. frigore affici vel damnum pati*, blæse koldt, *it.* beskadiges af Kulde eller Frost. At láta kala, *chalare, terminus nauticus*, drage Sejlene ind.

Kál-át, *n. olerarium*, Kaalspisen.

Kalda-bad, *n. frigidarium*, koldt Bad.

Kalda-gaman, *n. jocus acerbus*, bitter Spøg.

Kalda-hlátr, *m. risus irascentum acerbus*, den Vredes bittre Latter. 2) *risus sardonius*, ustyrlig Latter (i en Sygdom).

Kálda-kol, *n. extinctio iguis in domibus, intermissio usus ignis*, ɔ: *desertio domus ante tempus lege definitum*, Arneildens Udslukkelse i et Hus, eller Borttagelsen fra en Gaard før Fardag eller den lovbestemte Flyttetid.

Kalda, *f. febris*, Feber, Koldesyge. Köldu-sýki, *f. idem.* Köldu-órar, *phrenesis*, Galskab, som foraarsages af hidsig Feber, Feberdrømme. Kalda, heit *v.* hitzug, *febris ardens*, hidsig Feber. Svita kalda, *elodes*, Feber, som medfører stærk Sved. Skiálfta kalda, *phriscodes*, Feber, som medfører Rysten og Bæven. Fiórda dags-kalda, *febris qvartana*, fjerde Dags Feber. Dagleg kalda, *pyriochis*, daglig Feber. Uppdráttar kalda, *hectica*, tærende Feber, Svindsot.

Kalda-kul, *n. frigus*, kold Blæst, Kulde. At taka kaldakul úr vatni, *tepefacere*, at varme koldt Vand, gjøre det lunkent.

Kald-ambr, *n. molestus labor*, besværligt Arbejde.

Kalda-piss, *n. dysuria*, Koldpis.

Kalda vesl, *n. aqva, cujus calor æstate minor est qvam athmosphæræ*, Kilder, hvori Vandet er koldt om Sommeren.

Kald-egg, *n. ovum subventaneum*, Vindæg.

Kald-hamra (at kaldhamra), *tudendo indurare metalla*, at tilhamre kolde Metaller.

Kaldhamran, *f. induratio*, Hamren paa kolde Metaller.

Kaldi, *m. frigus*, Kulde. 2) *austeritas*, Haardhed, Barskhed, Strænghed.

Kald-lyndr, *immitis, severus*, barsk, umild, stræng.

Kaldór, *m. ferrum fragile*, skjørt Jern.

Kaldrani, *m. clivus editior, v. promontorium aeris injuriis expositum*, en høj Bakke eller Forbjerg, udsat for Vejrets Barskhed. 2) *athlas*, Hvirvelbenet ved Halsen.

Kaldr, *frigidus*, kold.

Kal-dyr, *n. pl. fores exteriores, antica*, den yderste Dør, Fordør, Hovedindgang til et Hus.

Kaldyria, *f. pluvia frigida*, kold Regn. á úr v. yria.

Kaldyriulegr, *infestus, rigidus*, kold, vandkold, barsk.

Kaleikr, *m. calix*, en Kalk. *olim* kalkr.

Kálfa-spordr, *m. cauda gastrocnemii*, den nederste Del af Læggen.

Kálfbær-kú, *f. forda, vacca fœta*, en drægtig Ko.

Kalf-full kú, *idem*.

Kálfi, *m. sura*, Læggen paa Benene, Kalle.

Kálf-siúk kú, *f. vacca parturiens*, en kalvsyg Ko.

Kálf-suga, *f. placenta*, en Del af Koens Efterbyrd.

Kálfr, *m. vitulus, buculus boum, ita etiam vocantur plurium armentorum & balænarum vituli*, en Kalv, saa kaldes og Hjortes, Daadyrs, Rensdyrs og Hvalfiskes Unger. 2) *res minor in relatione ad majorem*, siges om en mindre Ting i Hensyn til en større, hvortil den hører. *Sic.* Eyar kálfr, *insula minor, majori annexa*; en liden Ø, som ligger tæt ved en større. Fialls kálfr, *monticulus, majori monti contiguus*, et lille Bjerg o. s. v.

Kálgardr, *m. hortus olitorius*, en Have, Kaalhave.

Kálgards-madr, *m. olitor*, en Urtegaardsmand.

Kálgards-spadi, *m. marra*, en Spade eller Hakke.

Kál-gresi, *n. brassica, crambe*, Kaal.

Kal, *m. flatus frigidus*, kold Blæst. 2) *noxa frigore illata*, Skade, som foraarsages af Frost. 3) *dissidium, offensa*, Usamdrægtighed, Tvedragt, Fornærmelse.

Kalinn, *frigore obrigens*, frussen.

Káljóla (at káljóla), *vid.* kala & jóla.

Kalk, *n. calx, cementum*, Kalk.

Kalka (at kalka), *calce obducere*, kalke.

Kalkbursti, *m. penicillum tectorium*, en Kalkbørste.

Kalkbleyta, *f. calcis maceratio*, Kalks Udblødelse.

Kalk-jörd, *f. calx nativa*, Kalkjord.

Kálkaup, *n. lachanopolium*, Kaalkjøb.

Kalk-trog, *n. lacus, mortarium*, Kalkbænk.

Kalkún, *m. gallo, pavo*, en Kalkun.

Kalkr, *m. vid* Kaleikr.

Kall, *m. vid.* Karl.

Kall, *n. clamor*, Raab.

Kalla (at kalla), *clamare, vocare, calare*, kalde, raabe. 2) *dicere, ajere, asserere*, sige, bejae,

bekræfte. Hann kallar sig Þórd, *Theodorum se nominat*, han kalder sig Tord. Hann kalladiz heita Jón, *dixit se vocari Jonam*, han sagde, at hans Navn var Jon. Kalla á, *vocare*, kalde paa. 2) *invocare*, *adorare*, anraabe, paakalde. Kalla saman, *convocare*, sammenkalde. E'g kalla þú hafir vel skrifad, *ajo te bene scripsisse*, jeg siger du har skrevet vel.

Kallan, *f. vocatio*, Kalden.

Kalls, *n. jocus*, Spøg, Skjemt. 2) *irrisio*, Spot, Bespotten.

Kallsa (at kalsa), *jocose interpellare*, sige noget i Spøg, falde en saaledes ind i Talen. 2) *irridere*, uble, bespotte.

Kalls bréf, *n. codicilli officiorum*, et Kaldsbrev.

Kám, *n. macula*, *labes*, Smuds.

Káma (at káma), *maculare*, *contaminare*, besudle, smudse.

Kamar, *m. latrina*, *forica*, *camera*, et Vandhus.

Kambhús, *n. theca pectinaria*, Kamfutteral.

Kambr, *m. pecten*, Kam. 2) *carmen*, Karte.

Kamers, *n. conclave domus*, et Kammer, Værelse. (N. O.)

Kámleitr, *f. facie fusca*, som har sortebrun Ansigtsfarve. 2) *tetricus*, af skummelt Udseende.

Kampa-lampi, *m. cancer macrourus vel homaroides*, *squilla fusca*, etslags Hav-Insekt.

Kampaleifar, *m. pl. reliquiæ cibi præmorsæ*, Madlevninger, hvoraf Resten er bleven afbidt.

Kampa (at kampa), *mastigare*, tygge.

Kamphundr, *m. molossus*, en stor Hund.

Kampi, *m. barbatulus*, en som har et lidet Skjæg, stumpskjæget.

Kamrar, *m. pl. loculi*, *recessus secreti*, afsides Kamre.

Kámugr, *maculosus*, *sordidus*, smudsig, skiden.

Kampr, *m. caput parietis*, *anterior maceriæ pars*, udstaaende Kant af en Væg. 2) *clivus*, en Brink. *Sic.* malar kampur, *clivus litoralis*, Stenbrink eller Brink ved Stranden. 3) *mystax*, *labri superioris barba*, Skjæg paa den øvre Læbe.

Kana-bragd, *n. dens proræ*, *cui retinacula alligantur*, *aliis nodus*, *quo dens proræ induitur*, det yderste af en Baads Forstavn, hvor Tovene bindes fast, eller og den Knude hvormed dette skjer.

Kanelbörkr, *m. canella*, *cinnamomum*, Kanelbark.

Kanal-tré, *xylo-cinnamomum*, Kanel.

Kani, *m. prominula pars rei*, noget fremstaaende paa en Ting. 2) *rostrum*, Snabel, Snude. 3) *cymba*, etslags Baad, en Kane. 4) *vasculum ansatum*, *barbatus*, et lidet Kar med Haandgreb.

Kann (at kunna), *posse*, kunne. 2) *scire*, *tenere*, vide, kjende. Þad kann ég þér rád, *hoc tibi consilium scio*, det Raad ved jeg for dig. Hann kunni alla stigu á Fracklandi, *omnes vias per Galliam novit*, han kjendte alle Veje i Frankerig. At kunna einum þöck, *gratias*

referre, at takke En. At kunna einhveriu illa, *ægre ferre*, være misfornøjet med noget. Hann kann þar ecki vid sig, *fordet illi locus*, han er ikke fornøjet paa det Sted, Þar kann hann best vid sig, *arridet illi locus*, det Sted behager ham bedst. Ecki mun ég kunna þig fyri þad, *non in te ob eam rem animadvertam*, jeg vil ikke beskylde dig for det.

Kanna (at kanna), *lustrare*, *it. scrutari*, bese, *it.* lede nøje, randsage flittigen. 2) *numerare*, talle, opregne. Kannaz vid, *agnoscere*, *it confiteri*, kjendes ved, erkjende, *it.* bekjende.

Kanna, *f. cantharus*, *barbatus*, en Kande.

Kanni, *m. pars*, *vices*, Andel, Forretning paa en andens Vegne. Hér er einginn af hanns kanna, *hic nemo pro eo v. ejus vice adest*, her er ingen istedet for ham eller paa hans Vegne.

Kanonisera (at kanonisera), *in numerum sanctorum referre*, *adorationi exponere*, kanonisere, optage En i de Helliges Antal.

Kannské, *forte*, *fortassis*, kanskje. Kann vera, *idem.*

Kanta (at kanta), *marginare*, kante.

Kantadr, *marginatus*, kantet. Margkantadr, *polyædrus*, som har mange Kanter.

Kantari, *m. cantor*, en Sanger.

Kantara-kápa, *f. toga cantorum*, en Korkaabe.

Kantaz (at kantaz á), *altercari pr. collidi*, skjendes, mundhugges, klamres.

Kantr, *m. ora*, *latus*, Kant.

Kanúkadæmi, *m. canonicatus*, Kannikedømme.

Kanúkr, *m. canonicus*, en Kannike.

Kanzelere, *m. cancellarius*, en Kantsler. (N. O.)

Kanzellie, *n. archivum*, *cancellie*, Kanselli. (N O.)

Kápa, *f. cappa*, *toga*, *pallium*, *it. velamen*, en Kappe, *it.* Klædebon.

Kapall, *n. caballus*, *eqva*, en Hoppe.

Kapari, *m. pirata*, *prædo maritimus*, en Kaper. (N. O.)

Kapara-skip, *n. navis piratica*, Kaperskib.

Kapella, *f. sacellum*, *sacrarium*, en Kapel, Sakresti.

Kapellán, *f. sacellanus*, *symmysta*, Kapellan.

Kapítuli, *m. curia*, en Raadsforsamling. 2) *ædicula sepulcris superstructa*, et lille Kapel, opbygt over Ens Grav. 3) *homines ecclesiastici ordinis*, *procuratores necessitatum templi*, & *simul judices causarum matrimonii*, et Kapitul, en Forsamling af geistlige Mænd, Kirkens Forvaltere, og tillige Dommere i Egteskabssager.

Kapital, *n. sors*, *caput*, Kapital, Hovedstol.

Kapp, *n. fervor animi*, *it. contentio*, Flid, Kappen, Nidkjærhed, Flittighed, *it.* Kiv, Trætte.

Kappalinn, *optime saginatus*, fedet, mæsket.

Kappdeilur, *f. pl. contentiones litigiosæ*, Trætter, Kiv, Strid.

Kappdrykkiur, *f. pl. compotationes contentiosæ*,

et Drikkelag, hvor den ene kappes med den anden i at drikke.

Kappel (at kappala), *summa cura saginare*, fede, mæske.

Kappgiarn, *ved.* Kappsamr.

Kappgirni, *f. contentio*, Trættekjærhed.

Kappi, *m. heros, athleta*, en Helt, Kjæmpe.

Kappmella, *f. laqveus, qvi sponte arctatur & laxatur*, en Rendeknude.

Kappmæli, *n. pl. contentio*, Kiv, Trætte.

Kappræda, *f. idem.*

Kappsamr, *contentiosus*, trættekjær, kivagtig. 2) *sedulus, industrius*, flittig, arbejdsom, nidkjær.

Kappsamlega, *certatim*, ivrigen, nidkjært.

Kappsemi, *f. contentio*, Kiv, Trætte. 2) *industria*, Flid, Flittighed, Arbejdsomhed.

Kapps-madr, *vir industrius, serius*, en flittig og virksom Mand. 2) *vir contentiosus*, en trættekjær eller paastaalig Mand.

Kapps-munir, *m. pl. contentio virium*, Kappen.

Kaprûn, *n. cucullus, caputium cum collari*, en Hætte.

Kapteinn, *m. centurio, capitaneus*, en Kaptajn. (N. O.)

Kaptugi, *m. idem.*

Kapûn, *m. gallus eviratus*, en Kapun.

Kar, *n. sqvalor, it. res rejicula*, Smuds, Skarn, *it.* en Ting, som ikke duer til noget. *pr. tomentum vile.* Kar er á kampi varum, *sqvalet mystax noster*, mit Skjæg er smudsigt.

Karaukinn, *in centonem consutus*, øget overalt.

Kardemoma, *f. cardamomum*, Kardemomme.

Kardinali, *m. cardinalis, pater purpuratus*, en Kardinal.

Karfa, *f. corbis, cophinus, sporta*, en Kurv.

Karfasta, *f. jejunium intra carinam*, en vis Faste (hos Katolikerne).

Karfi, *m. navis actuaria, in pompam adornata*, en Lystjagt, et lidet pynteligt Fartøj. 2) *cyprinus pelagicus, carpio*, etslags Havfisk, *it.* en Karpe.

Kargr, *contumax*, haardnakket, uforskammet. 2) *piger, ignavus*, lad, dorsk, doven. 3) *tenax*, karrig, gridsk.

Kargleiki, *m. contumacia*, Haardnakkenhed, Uforskammenhed. 2) *tenacitas*, Karrighed.

Karhöfdadr *crispus & fuscus crines*, som har sortladent og krøllet Haar.

Kári, *m. Æolus, v. ventus*, Vindens Gud. 2) *nom. pr. viri, stridens*, en Mands Egennavn. *alias etiam*, kár.

Karína, *f. carina, v. carena*, en vis Faste, hos Katolikerne.

Karkoli, *m. passer lævis, maculosus, platessa maculis croceo rubris*, en Rødspætte.

Karl, *m. vir*, en Mandsperson. 2) *senex*, en gammel Mand. *vulgo* kall.

Karlinna, *f. virago maritata*, en gift Kone, Mandinde.

Karl-kénni (at karl-kénna), *ad masculinum genus referre*, henføre til Hankjønnet.

Karlmadr, *m. mas*, en Mand, Mandsperson. 2) *vir fortis*, en rask Mand.

Karlkyn, *n. genus masculinum*, Hankjønnet.

Karl-línu erfdir, *f. pl. succesſio agnatica, francica*, en Arvegangsmaade fra Mand til Mand, (med Kvindekjønnets Tilſidesættelſe).

Karlmanna-gægia, *f. secutuleja*, et mandgalt Fruentimmer.

Karlmanna-ſkáli, *m. andronetis, andron*, et Karlekammer, Soveſtue for Mandsperſoner.

Karlmannaſtólar (í kyrkiu), *androneum*, Mandsfolks Stole (i en Kirke).

Karlmannlegr, *virilis*, mandig.

Karlmannlega, *fortiter, viriliter*, mandigen, tappert.

Karlmenni, *n. vir fortis*, en ſtærk Mand.

Karlmenſka, *f. fortitudo*, Mandighed, Tapperhed.

Karl-ſyft, *f. vid.* Karlkyn. *alias* karl-ſvift, *vid.* qvenſvift.

Karlægr, *continue decumbens, clinicus*, En ſom ikke kan forlade Sengen, formedelſt Sygdom eller høj Alder.

Karma (at karma), *domum, v. aream in partes dividere*, gjøre Afdelinger i et Hus. *vid.* karfa *v.* kirfa.

Karmadr, *aggere v. tabulato in areas diviſus*, afdelt med en Væg eller Plankeværk.

Karmr, *m. pars, membrum domus*, en Afdeling i Huſet.

Karnadr, *m. fornicatio*, en hvalt Bygning.

Karn, *n. ramex*, Brok. Karn í ſkapi, *cholera*, Hidſighed (i Sindet).

Kárna (at kárna *v.* karna), *labaſcere*, forfalde, aftage, forværres. 2) *ſtridere*, hvine, knarke.

Karnadr, *labaſcens, non integer*, forfalden, ſvækket.

Karp, *n. contentio*, Kiv, Trætte.

Karpa (at karpa í moti), *obgannire*, knurre imod.

Karpordr, *obgannieus, omnia carpens*, ſom knurrer imod, trodſig, dadleſyg.

Karra (at karra), *pectinare, pectere*, karte.

Kýrnar karra kálf ſinn, *vaccæ vitulum lambunt*, ɔ: *lingva pectinant*, Kjørene ſlikke deres Kalve, ɔ: karte dem med Tungen.

Karra (at karra), *lagopodum & anſerum tetrinnire*, Rypers og Enders Snadren. Hurdin karrar á járnunum, *fores ſtrident, v. crepunt*, Døren knarker paa Hængſlerne.

Karri, *m. lagopus mas*, en Han-Rype. *alias* riúpkarri. 2) *carmen, pecten*, en Karte.

Karrkambar, *m. pl. pectines lanariorum*, Uldkarter.

Karſkleiki, *m. ſtrenuitas*, Raſkhed, Mandighed.

Karſklega, *ſtrenue*, raſk, hurtigen.

Karſkr *qs.* Karlſkr, *virilis, ſtrenuus*, mandhaftig, raſk.

Karta, *f. ſcabrities*, Ruhed, Hvashed. 2) *tenuior aculeus ſolearum eqvi*, en lille Pig paa Heſteſko. 3) *gemma arborum*, Knop paa Træer. *qvod & norvegis olim idem eſt.*

Kartinn, *obſtinatus*, halſtarrig, ſtiv, haardnakket. *pr. pungens.*

Kart-nögl, *f. ungvis adulterina*, en knubret Nægl. Kartnögl og niórafótr komaz ecki í himnaríki, *electis nullus remanebit nævus*, knubrede Nægle og skjæve Ben komme ej i Himmerig, ɔ: de Udvalgte opstaa uden nogen Legemsfejl.

Kasa (at kasa), *cumulare, tumulare*, dynge sammen, dynge paa hinanden. *á* kös.

Kasadr, *cumulatus*, sammendynget. 2) *ad primum gradum solutionis, v. putrefactionis redactus*, som ved at ligge i en Dynge er begyndt at stinke og raadne.

Kássa, *f. pulmentum ex farina & aqva, qvo jejunantes semel per diem vescebantur*, tynd Melgrød af Vand.

Kassi, *m. arca, arcula, scrinium*, en Kasse, Kiste. Myglad var braud í kösfum Gibeoníta, *mucidus erat panis in scriniis Gibeonitarum*, i Gibeoniternes Kister var skimlet Brød.

Kast, *n. jactus, missio*, et Kast. Uppá sídkastid, *tandem, ultimo jactu*, tilsidst, paa Sidstningen. Gott kast, *evobolus, jactus basilicus, venereus*, et lykkeligt Kast. Illt kast, *jactus infelix*, et uheldigt Kast.

Kast, *n. condyli, v. capita ossium*, Ledemod, eller Knorter paa Benene i Legemet. 2) *malleolus se exserens in præruptis montium*, en Ujævnhed paa en stejl Bjergkant. 3) *bina sors piscaturæ ex eodem navigio*, en dobbelt Andel eller Lod af en Baads Fiskefangst. 4) *palla*, en Kvindekaabe.

Kasta (at kasta), *jacere, mittere*, kaste. Kasta at einum, *obtrectare*, laste, stikke paa En. Kasta at ordi, *arguere*, irettesætte. Kasta á sig holdum, *pingvescere*, blive fyldig. Kasta fótum undir sig, *curriculo se dare*, give sig til at rende. Kasta í nasir, *objicere*, bebrejde. Kasta reifi, *de ovibus dicitur, ubi lana decidit*, siges om Faarene, naar Ulden falder af dem. Kasta steini um megn sér, *nimia aggredi*, begynde paa Foretagender, hvilke man ikke er voksen. Kasta teníngum, *talos jacere*, kaste Terninger. Kasta um hesti, *eqvum repente retorqvere*, vende sin Hest pludselig tilbage. Kasta upp, *evomere*, brække sig, kaste op. Kasta utan á sig, *palam ostentare*, hænge uden paa sig (til Skue). Kastaz á qvedium, *invicem oscitanter salutari*, hilse hinanden løselig. Kastar í kiötid, *caro alcalescit*, Kjødet begynder at raadne. Miklu er fyri fætur kastad, *multa amittuntur*, meget kastes bort, sættes til. Hönum kastar fyri brióst, *nauset*, han faar ondt for Brystet, er færdig at brække sig.

Kastali, *m. castellum*, et Kastel, en Fæstning.

Kastalamenn, *m. pl. castellani*, Besætning i en Fæstning.

Kastanía, *f. castania*, Kastanie.

Kastmöl, *f. glarea*, grovt Sand med smaa Stene.

Kasúldin, *vid.* Kasadr.

Kati, *m. catinus*, et Fad. 2) *cymba*, en Baad.

Katanes, *pars aqvilonaris Scotiæ*, den nordlige Del af Skotland. *pr. cymbarum promontorium.*

Kátína, *f. lætitia solutior*, Kaadhed, Overgivenhed af Glæde.

Kátlega, *aliene*, underligen, besynderligen. 2) *solute*, skjødesløst.

Kátlegr, *alienus*, underlig, besynderlig, sær, 2) *solutus*, overgiven, glad.

Katún, *n. bombax*, Kattun. *vid.* bómull. *alias* kattún, kotún, kartún.

Kátr, *lætus*, *hilaris*, *solutus*, glad, munter, lystig.

Kaudi, *m. homuncio*, *virtute & viribus cassus*, en slet Karl, et Drog.

Kaventa *v.* Koventa, *f. cerevisia secundaria*, Øl af middelmaadig Styrke.

Kaun, *n. ulcus*, en Byld.

Kaup, *n. mercatus*, *emtio*, Kjøb. 2) *merces*, *v. res emta*, Varer eller kjøbte Ting. 3) *sponsalia*, Trolovelse, Fæstensøl.

Kaupa-bálkr, *m. titulus legis*, *de emtione & venditione*, Titel paa den Lovbogens Del, som handler om Kjøb og Salg.

Kaupamadr, *m. mercenarius*, en Lejesvend, Daglønner. Kaupamenn eda konur, *operæ conductitiæ*, Folk, som ere lejede til Arbejde.

Kaupa menska *v.* -vinna, *labor theticus*, *mercenarius*, lejet Tjeneste eller Arbejde. 2) *conditio thetica*, *mercenaria*, Daglønneres Næringsvej.

Kaupandi, *m. emtor*, en Kjøber. Kaupari, *idem*. Eins og selianda og kaupanda kémr saman, *pro lubitu contrahentium*, ligesom Kjøber og Sælger blive enige om.

Kaupa-nautr, *m. venditor*, *altera pars contractus mercatorii*, en Sælger, en af de Parter, som har sluttet Handel sammen, Kunde.

Kaupángr, *m. commeatus mercium*, Tilførsel af Varer. 2) *emporium*, en Kjøbstæd eller Handelsplads.

Kaupángs-madr, *emporus*, en Handelsmand, Indvaaner af et Kjøbstæd.

Kaupbréf, *n. instrumentum emtionis*, *tabulæ contractus*, Kjøbebrev.

Kaupbætir, *m. corollarium*, *mantissa*, Tilgift paa en sluttet Handel.

Kaupeyrir, *m. mercis*, Kjøbmandsvarer.

Kaupferd, *f. iter mercatorium*, *expeditio mercatoria*, en Handelsrejse, Rejse i Handelsforretninger. At hafaz vid í kaupferdum, *mercaturam exercere*, foretage Kjøbmandsrejser.

Kaupfox, *n. fraudulenta venditio*, bedragelig Handel. 2) *nugivendulus*, en Bissekræmmer.

Kaupgiarn, *emax*, kjøbsyg, kjøblysten. At vera kaupgiarn, *emtitare*, *emturire*, være kjøbsyg.

Kaupgirni, *f. emacitas*, Kjøbsyge, Kjøbelyst.

Kaupgialld, *n. præmium*, *stipendium*, Løn, Hyre.

Kaupgörníngr, *m. pactum contractus*, Kjøbekontrakt.

Kauphöndlan, *f. mercatura*, *mercatus*, Handel, Kjøbmandskab.

Kaupi (at kaupa), *emere*, *mercari*, kjøbe. Kaupa med hiónum, *sponsalia consecrare*, bringe en Ægtepagt istand.

Kauplaus, *sine præmio*, uden Belønning.

Kauplaust, *gratis*, omsonst, uden Betaling.

Kaupmáli, *m. contractus*, *spec. contractus matrimonii*, en Kontrakt, især en Ægtepagt.

Kaupmála-bréf, *n. tabulæ matrimoniales*, *instrumentum dotale*, Ægtepagt (Dokument som udfærdiges derom).

Kaupmadr, *m. mercator*, *negotiator*, *propola*, en Kjøbmand, Handelsmand.

Kaupmánga (at kaupmánga), *mercari*, drive Handel, prange.

Kaupmanns-bók, *f. rationarium*, en Handelsbog.

Kaupmanns-búd, *f. taberna mercatoria*, en Kjøbmandsbod.

Kaupmanns-húfa, *f. medusa minor*, *cæruleo-violacea*, *pulmo marinus*, en Manæte eller Golpe (etslags Søorm).

Kaupmanns-vara, *f. merx promercalis*, *proba*, Kjøbmandsvare.

Kaupöl, *n. convivium sponsaliorum*, Fæstensøl.

Kaupstadr, *m. emporium*, *urbs*, et Kjøbstæd, Handelsstad.

Kaup-rein, *f. locus nundinarum*, Markedssted.

Kaupskapr, *m. mercatus*, *mercatura*, Handel, Kjøbmandskab.

Kaupskip, *n. navis mercatoria*, *corbita*, et Kjøbmandsskib. Kaupskipmadr, *corbitor*, en Sømand, som farer med Handelsskibe.

Kaupslaga (at kaupslaga), *negotiari*, drive Handel.

Kaupstefna, *f. nundinæ*, Marked.

Kauptíd, *f. nundinium*, Handelstid, Markedstid.

Kaup-tún, *n. vicus*, *emporium*, en Handelsplads, Kjøbstæd.

Kaur, *n. murmur*, *it. stridor*, Brummen, Susen, Murren, *it.* Knagen, Knarken. *vid.* kurr.

Kaura (at kaura), *mussitare*, brumme, mumle ved sig selv. Þad kauradi hvör í sínum híbýlum, *id qvisqve mussitabat in suis ædibus*, enhver mumler det i sit Hus. Þar kaurar í *stridet*, det knager.

Kédia, *f. torqves*, *monile*, *it. catena*, en Kjæde, Halsbaand, *it.* Lænke.

Kéf (kóf, hefi kafid, at kéfia), *supprimere*, dæmpe, undertrykke, kvæle.

Kéfla (at kéfla), *cylindro planare*, rulle Tøj. At kéfla lömb, *agnos capistrare*, at sætte en spids Pind i Munden paa unge Lam, for at de ikke skal patte Moderen.

Kéfli, *n. baculus*, *cylindrus*, *it. palanga*, *hostorium*, en rund Stok, et Rulletræ.

Kéfling, *f. complanatio*, *spec. linteorum*, Rullen (især af Linned).

Keffir, *m. vid.* Kepfir.

Keikiz (at keikiaz), *recurvari*, vrides, krummes tilbage.

Keikr, *erectus animo & corpore*, opreist, rank, kjek.

Keila, *f. gadus dorso monoterygio minor*, en Brosme. 2) *fæmina animalium rapacium*, Hun blandt Rovdyr. *sic.* refkeila *vulpes fæmina*, Hunræv.

Keimr, *m. sapor*, *sæpius pro ingrato sumitur*, Smag, som oftest Afsmag.

Keimlaus, *simplicissimi saporis*, uden Affmag. 2) *candidus, integer*, oprigtig, retsindig, ærlig.

Keingr, *m. uncus, uncinus*, en Krog, Hage. 2) *gibber*, en Bulk, Puffel.

Keipar, *m. pl. vid.* Keypar.

Keipa (at keipa), *funem piscatorium reciprocare, ductitare*, at trække Fiskerlinen lidt op, og lade den synke igjen.

Keipnagli, *m. scalmus, v. clavus scalmi posterior*, den bageste Rorpind.

Keipnef, *n. scalmus anterior*, den forreste Rorpind.

Keipr, *m. scalmus navigii*, et Rorbrædt.

Keiri, *n. scutica, lorum terginum*, en Pidsk.

Keira (at keira), *pellere, loris cædere, trudere*, pidske, støde eller drive frem. Keira á vagni, *curru vehi*, kjøre. Keira út af flódinni, *v.* afskeidis, *exorbitare*, vige fra den rette Vej.

Keis, *m. aqvaliculus venter, stomachus exuberans*, en tyk Vom.

Keisa *f. gallina*, en Høne.

Keisari, *m. vid.* Keysari.

Keita, *f. urina exolescens*, gammel Urin.

Kéckiz (at kéckiaz), *grumescere*, løbe sammen i Klumper.

Kéckr, *m. offa in jure v. pulte*, en Klump i Suppe eller Grød. 2) *gleba*, en Jordklump, et Stykke Jord.

Kécki, *n. idem.* Kicki, *n. idem. si.* hafkicki. *Balænæ genus pingvissimum*, et slags meget tykke og fede Hvalfiske.

Kél (kól, hefi kalid, at kala), *frigore rigere*, fryse (beskadiges af Frost). Hann kélr, *friget, v. alget*, han fryser.

Kélda, *f. palus*, et Kjær, Morads, Sump.

Kéldóttr, *paludosus*, fuld af Sumpe.

Kéldu-svín, *n. tringa cinerea cryptarum, tringa disparens magicorum*, en liden Fugl, der opholder sig i Moradser.

Kélfdr, *uterum gerens*, kalvet, drægtig. Kélfd kú, *vacca fœta, forda, horda*, en drægtig Ko.

Kélfíng, *f. partus, paritura vaccarum*, Kalven.

Kélfi (at kélfa), *vitulum parere*, kalve. Kélft skal hafa kýr um vetr fyri Pálsmessu, *vacca vitulum edidisse debet hyeme ante festum Pauli apostoli*, en Ko bør have kalvet om Vinteren før Paulsmesse.

Kélta, *f. gremium, sinus*, Skjød. *alias* költa.

Kélti (at kélta), *tussire*, hoste. *a proxime præcedenti.*

Kéltr, *m. tussis*, Hoste. *alias* költr.

Kém (kom, hefi komid, at koma), *venire*, komme. Koma flatt uppá *super venire*, komme hastig eller uformodentlig paa. Koma einum til at gráta edr hlæa, *risum vel lacrymas alicui movere*, faa En til at le eller græde. Komaz vid, *lædi*, beskadiges. 2) *animo pungi*, røres, bevæges, tage sig noget nær. Koma á loft, *elevare*, opløfte. 2) *patefacere*, aabenbare, bringe for Dagen. Koma sér vel vid alla, *gratus esse omnibus*, være yndet af alle. Komaz at raun, *experiri*, faa Prøver af, erfare. E'g kémst ei til þess, *tempus mihi non vacat*, jeg har ingen Tid dertil. Hönum

þótti eckert til koma, *nihili æstimavit*, han syntes ikke noget om det, agtede det slet intet. Áhlaup þitt kémr þér ei fyrir allt, *impetus tuus ad omnia non sufficit*, det Angreb hjelper dig ikke nok. Nú ætlar at koma á, *cælum minatur pluviam*, nu vil det til at regne. Hvad kom at hönum? *quid illi accidit?* hvad kom over ham? Ef vitnum kémr vid, *si testibus evinci potest*, om Vidner kan anbringes, dersom det kan bevises med Vidner. Þad kémr sér vel, *acceptum est*, det passer sig vel, det er kjærkomment. Þad kémr mér ecki vid, *nihil ad me*, det er ikke min Sag, det kommer mig ikke ved. Hvar kémr kapp þitt nidr? *quid fervor animi tui efficit?* hvad udvirker din Nidkjærhed eller Iverighed. Mér kémr í hug, *subit animum*, det falder mig ind. Ockr kémr saman, *inter nos convenit*, vi enes om det, vi ere enige. Hann kom mestu á leid, *plurimum effecit*, han udvirkede mest. Allt mun þér fyrir eitt koma, *omnia tua consilia idem unus exitus manebit*, det kommer dig alt ud paa et. E'g kém því ecki til þín, *afferre tibi nequeo*, jeg kan ikke bringe det til dig. E'g kém mér ecki at því, *a me non impetro*, jeg kan ikke faa mig dertil.

Kémst (at komaz), *venire v. pergere posse*, kunne komme, eller komme frem. Hann komst ecki yfir um ána, *amnem transire non potuit*, han kunde ikke komme over Elven.

Kémbi (at kémba), *comere*, *pectere*, karte, kjæmme. Þeir kémbdu þeim ecki haglegar tialdkúlur, *tentoria illorum invaserunt*, pr. *capita illorum verberibus male mulctarunt*, de slog dem blaa og brune i Hovedet (en figurlig Talemaade).

Kémbing, *f. pexitas*, Kjæmmen.

Kémbi, *n. manubrium pectinis*, Haandfanget paa en Karte.

Kémbdr, *comptus*, kjæmmet.

Kémpa, *f. pugil*, en Kjæmpe. *pr. fultor.*

Kémpur, *f. pl. supremum tabulatum navis*, den øverste Brædde-Beklædning i en Baad.

Kémpingr, *m. Telamon*, en skjægget gammel Mand. Þar sat hann kémping, *sculptilis instar immotus sedit*, han sad der ubevægelig som en Støtte.

Kémpu-rúm, *n. primum interscalmium navis*, Rummet imellem de to forreste Rorbænke. *hodie vulgo* háls.

Kéndr, *notus*, bekjendt. 2) *paululum potus*, lidt beskjenket, berusct. 3) *agnominatus*, opkaldt efter en anden. Hann var kéndr vid módur sína, og kalladr Ásleifar-son, *a matre agnomen traxit, & Asleifæ filius vocatus est*, han fik Tilnavn af sin Moder, og blev kaldt Asleves-søn. Alldrei var hann vid konu kéndr, *qvoad sciri potuit, integram servavit castitatem*, aldrig blev han beskyldt for at have havt Omgang med Fruentimmer.

Kengr, *m. curvatura*, en Krog, Hage, Bøjning.

Kengboginn, *curvus*, krumbøjet.

Kéniar, *f. pl. quæsita ratio refragandi*, Vrantenhed, Modsigelsesaand.

Kéniótti, *impudicus carpendo, & diversa quæritando*, vranten, trodsig, opsætsig.

Kénnari, *m. præceptor, docens*, en Lærer.

Kénnandi, *m. idem.*

Kénni (at kénna), *docere*, lære (*cum dativo*). 2) *noscere*, kjende (*cum accusativo*).

Kénni (at kénna), *sentire*, føle. Kénna í brióſti um, *condolere*, ynkes over, have Medlidenhed med. Kénna til, *dolorem sentire*, føle Smerte. Kénna á, *gustare*, smage paa. 2) *sentire pati*, lide for, bøde for. Þad kénnir metnadar, *fastum sapit*, det lader stolt. Þad kénnir, *vere sapit, sentire licet*, det kan man vel mærke, det smager af. Kénna um, *imputare*, tilskrive, give Beskyldning for. Þad er þér at kénna, *tibi recte imputatur*, du er Skyld deri. Kénnir hvör sín, þó klækilegt sé, *dolorem omnes aversantur, quod tamen imbecillitatem prodit*, enhver hader Smerten, hvilket dog er Svagheds Mærke *).

*) I Olaf Gunlogsens Samling af islandske Ordsprog anføres dette saaledes: Kénnir hvad sín, þó klækilegt sé, og i almindelig Tale siges ofte: Kénnir hvör sín þó klækióttr sé, (ɔ: enhver føler den Smerte eller Fortræd som ham vederfares, endskjøndt han er lastefuld, — med andre Ord: en Skurk har ogsaa Følelse.

Kénniz (at kénnaz), *vid.* kannaz við.

Kénnidómr, *m. clerus*, Gejstlighed, Lærestand.

Kénnifadir, *m. præceptor*, en Lærer, Læremester.

Kénni-leiti, *n. locus, v. colliculus notior*, en kjendelig Høj eller Bakke.

Kénnimadr, *m. vid.* Kénnari.

Kénnimannlegr, *clericalis*, som hører til Gejstligheden.

Kénnimannſkapr, *m. officium pastorale*, et gejstligt Embede.

Kénnimerki, *n. nota, character, signum*, et Kjendemærke, Tegn.

Kénníng, *f. doctrina*, Lære, Lærdom. 2) *nota characteristica*, Særkjende, Kjendemærke.

Kénníng, *f.* (í ſkálldſkap) *prædicatum, item appellatio*, visse Benævnelser i Poesi.

Kénníngar-nafn, *nomen characteristicum*, et Navn, der gives til Særkjende, for at adskille en Mand eller Ting fra andre, eller betegne visse Egenskaber ved denne o. s. v. 2) *cognomen*, Tilnavn, Øgenavn.

Kénníngar-ſon, *filius putativus*, en formentlig Søn, som dog er uægte.

Kénniteikn, *n. vid.* Kénnimerki.

Kénni-valld, *n. magistratus ecclesiasticus, v. hierarchiæ*, den gejstlige Øvrighed.

Kénſl, *n. notio*, Kjenden, Viden, Begreb om. Einginn ber hér kénſl á hann, *nulli hic notus est*, her kjender ingen ham.

Kénſla, *f. informatio*, Undervisning.

Kénslu-laun, *n. pl. minerval, didactrum*, Betaling for Underviisning.

Kénslur, *f. pl. insimulatio*, Beskyldning, Bebrejdelse. At bera sig undan kénslum, *purgare se à criminationibus alicujus*, befri sig for en Beskyldning.

Képpi (at képpa), *certare, contendere*, kappes. â kapp.

Képpi-kéfli, *n. virga pithometria*, et Tvistens Eble, en Ting, som begjærligen søges. 2) *res exoptanda, brabeum*, en onskelig Ting, en Ting som mange kappes om at faa.

Képpi-lyckia, *f. idem*. 2) *felic[iter] consummatum opus*, et lykkelig fuldendt Arbejde.

Képpinn, *contentiosus*, trættekjær.

Képpni, *f. contentio, certamen*, Kappen, Kiv, Tvistighed.

Képpr, *m. fustis, rudis, clava*, en Kølle, en Prygl. 2) *tumor, extuberantia*, en Knort eller Knude paa en Ting.

Képpr, *m. ventriculus secundus, brutorum ruminantium, reticulum*, Mave i drøvtyggende Dyr.

Képsi v. Késsir, *m. servus molestus, oblocutor*, en trodsig Tjenestekarl, en Modsiger.

Kér, *n. pl. vid.* kör.

Kér, *n. vas*, et Kar. 2) *palus*, en Sump, Morads.

Kéralld, *n. vas*, et Kar.

Kérfi, *n. fasciculus, v. compages rerum minutarum*, et Kjærve, et Bundt eller sammenhængende Samling af smaa Ting.

Kérfill, *m. chærefolium*, Kjørvel.

Kéri, *m. turunda, vulneribus applicata*, en Linskav, lang Vikle, (til Saar).

Kérla, *f. anus, anicula*, en Kjærling. *alias* kélla.

Kérlaug, *f. lavacrum, labrum, pelluvium*, et Bad (i et Kar).

Kérlíng v. kéllíng, *f. vid.* kérla.

Kérlíngar-elldr, *m. fumus terræ, crepitus lupi, Bovista*, et slags Fyrsvamp.

Kérlíngar-eyra, *n. fucus, folio latissimo atque crassissimo*, et slags Søtang med brede Blade.

Kérlíngar-ól, *f. lentissimus ille nervus maxillæ inferioris asellorum*, en Del af et tørret Torskehoved.

Kérlíngar-vella, *f. nebula humi repens*, tyk Taage, der holder sig ved Jorden.

Kérra, *f. carrus*, en Karre.

Kérri (at kérra upp), *exertare, extollere*, opreise, ophøje, løfte i Vejret.

Kérski, *f. jocus*, Spøg, Skjemt. 2) *scurrilitas*, Kaadhed.

Kérskinn, *salax, scurrilis, it. jocosus*, kaad, løsagtig, naragtig, *it.* skjemtsom.

Kérskni, *f. sales mordaces*, Stikgloser, bidende Spøg. 2) *animus mordax*, bittert Sindelag.

Kérskilátr, *vid.* Késkinn.

Kérskilegr, *idem*.

Kérskyrdi, *n. pl. vid* Késkni.

Kértahiálmr, *m. lychnucus pensilis, candelabrum polymyxum*, en Lysekrone. — med tveimr liósum, *candelabrum dimyxum*, med to Lys.

— með þremr liósum, *candelabrum trimyxum*, med tre Lys.

Kértaliós, *n. candela lucens*, et brændende Lys.

Kérta-rak, *n. ellychnium*, Væge i Lys, Lysevæge.

Kértastika, *f. candelabrum*, en Lysestage.

Kérti-sveinn, *lychnophorus*, *ceroferarius*, en Kammertjener, Opvarter.

Kértr, *erectus*, oprejst, rejst i Vejret.

Késia, *f. gesum*, *v. gessum*, en Lanse, Kastespyd.

Kéta, *f. vid.* Kota.

Kétill, *m. ahenum*, *lebes*, *cortina*, *cacabus*, en Kjedel. 2) *nomen pr. viri.*

Kétilhrím, *n. fuligo*, Kulstøv eller Sod paa en Kjedel.

Kétlíngr, *m. catulus*, en Kattekilling.

Kétta, *f. felis fæmina*, Hunkat.

Keyfa (at keyfa), *contra ningorem niti*, gaa eller arbejde sig frem i en Snedrive, eller lige imod stærk Snefog.

Keyf, *n. nisus contra ningorem*, Gang i en Snedrive eller mod Snefog. *á* kóf.

Keypar, *m. pl. ejulatus phocarum*, Sælhundetuden. *á* kópr. 2) *vagitus puerorum*, Børneskrig, Børneunoder.

Keypa (at keypa), *ejulare phocarum*, tude som en Sælhund. 2) *vagire puerorum*, skrige som Børn.

Keyplíngr, *m. phocæna*, *nuper editus phocæ catulus*, en lille Sælhund, Sælhundehvalp.

Keysari, *m. Cæsar*, *augustus*, *rex romanorum*, en Kejser.

Kiá (at kiá), *sternarum & plurium avium more sonum conduplicare*, siges om Terner og flere Slags Fugle, naar de skrige i Hobe sammen. Kiá saman nefium, *rostra coaptare*, lægge Næbbene sammen. 2) *conferre capita*, stikke Hovederne sammen.

Kiafta (at kiafta), *maxillas movere*, bevæge Kindbenene. kiamta. 2) *nugari*, *frivola effutire*, sladdre.

Kiafta-magn, *n. loqvacitas*, Sladderagtighed.

Kiafta-skvol *v.* -skol, *n. idem.*

Kiafta-tífa, *f. mulier loqvax*, *garrula*, en Sladderkjerling.

Kiaft-fær, *vulgo* Kiaftfor, *loqvax*, sladderagtig.

Kiaft-vik, *n. canthus oris*, Mundvig.

Kiaftr, *m. rostrum*, *rictus*, *it. maxilla*, Kjæft, Tryne. Haltu á þér kiaftinum, *rigescat tibi utraqve maxilla*, *v. cave thoracem*, hold din Kjæft.

Kiafts-högg, *n. colaphus*, Ørefigen, Kindhest. At géfa kiaftshögg, *maxillare*, give Ørefigen.

Kiagg, *n. vagatus difficilis sub onere*, besværlig Gang under en tung Byrde.

Kiagga (at kiagga *v.* kiagga), *ægre sub onere procedere*, kunne neppe gaa under en tung Byrde.

Kiak, *n. vid.* Kiagg. 2) *parva securis*, en lille Økse.

Kiaka (at kiaka), *tundere*, støde, slaa stærkt paa.

Kialaz (at kialaz við einn), *curare aliqvem*, have Omsorg for en. 2) *participare cum aliqvo*, deltage med En.

Kial-askr, *m. superior margo carinæ*, den indvendige Rand af Kjølen i et Skib.

Kial-far, *n. alveus, qvem carina navis format*, den Fure Kjølen af et Fartøj danner, hvor det slæbes over.

Kiálka-bein, *n. os maxillare*, Kjæveben.

Kiálka-filla, *f. cutis maxillæ*, Hud og Kjød paa Kinden.

Kiálka-meidur, *f. pingvissimum lardum é maxillis balænarum*, det fede Spæk af Hvalfiskenes Kjæveben.

Kiálka-skiól, *n. cucullio*, en Regnhætte.

Kiálki, *m. maxilla, mandibula*, Kjæve. Kiálki lands, *lingula terræ montosa*, en Landodde, Jordtunge. Sleda-kiálki, *jugum rhedæ, nonnunqvam osseum, é maxillis v. costis balænarum*, Slædetræer (som ofte ere af Hvalfiskes Kjæve eller Ribben. Sperrukiálkar, *contignationes supremæ domuum*, Sparrebjelker.

Kiallari, *m. cella*, en Kjelder.

Kiallara madr, *cellarius*, en Kjeldermester.

Kial-sidur, *f. pl. assulæ, ab utroqve latere carinæ*, de Kjølen nærmeste Bræder paa hver Side af den.

Kial-sog, *n. imus fundus navis, locus sentinæ*, Bunden i et Skib.

Kiammi, *m. maxilla*, Kindben.

Kiamsa (at kiamsa), *buccas volutare*, bevæge Kjævebenene.

Kiamt, *n. motio maxillarum*, Kjævebenenes Bevægelse. 2) *tussis ferina*, Dyrs Hoste.

Kiamta (at kiamta), *leviter screare*, harke, hoste lidt.

Kiánk, *n. avium vox, sp. crocitus*, Fugleskrig. 2) *facetiæ mutuæ*, gjensidigt Spøg.

Kiánka (at kiánka), *arridere*, le, smile ad.

Kiánkvís, *augur*, en Spaamand. 2) *effuse facetus*, overgiven.

Kianni, *m. vid.* Kiammi.

Kiarkr, *m. robur, fortitudo*, Mandighed, Styrke. 2) *animus*, Mod, Fyrighed.

Kiarklaus, *imbecillis*, svag, kraftesløs.

Kiarkleysi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Mathed.

Kiarni, *m. medulla, nucleus, vis, cremor*, Kjærne.

Kiarnhafr, *m. hircus admissarius*, en Gjedebuk.

Kias, *n. adulatio*, Smigreri.

Kiasa (at kiasa v. kiassa), *blandiri*, smigre, kjele.

Kiasmáll, *blandiloqvus*, sødtalende.

Kiasmæli, *n. pl. blanditiæ*, Smigren, Sødtalenhed, Slesken.

Kid, *n. hædus*, et Kid.

Kida, *f. hæda*, Hunkid.

Kida (at kida sér), *molliter se fricare*, klø sig lidt.

Kida-hús, *n. hædile*, en Gjede- eller Kidsti.

Kida-kiöt, *n. caro hædina*, Kidkjød.

Kidlíngr, *m. hædulus*, et lidet Kid.

Kielki (at kielkia), *obniti, oggannire*, tale imod, svare trodsig.

Kielkinn, *obstinatus, oggannicus,* stiv, haardnakket. á kiálki.

Kíf, *n. lis, altercatio,* Kiv, Twistighed.

Kífa (at kífa), *litigare,* kives.

Kífing, *f. vid.* Kíf. Þar urdu nockrar hrossakífingar, *de eqvis aliqvid litigationis intervenit,* der opstode nogle Twistigheder angaaende Heste.

Kífingr, *m. litigator,* En som er trættekjær.

Kífinn, *litigiosus,* trættekjær.

Kífsamr, *idem.*

Kíkir, *m. dioptra, tubus opticus,* en Kikkert.

Kicki, *n. vid.* Kéckr.

Kikna (at kikna), *recurvari,* krummes tilbage. *vid.* keikr.

Kila, *f. frigida,* koldt Vand.

Kilia, *f. aura gelidior,* kold Blæst. á kali.

Kilia (at kilia), *molestare,* besvære. Nú kiliar, *aura frigescit,* nu bliver Luften kold. Hann kilr í nögl, *dolet illi frigore caro sub ungvibus,* hans Neglerødder fryse.

Kilpaz (at kilpaz), *sinuari,* slaaes i Bugter.

Kilpóttr, *sinuosus,* som har mange Bugter.

Kilpr, *m flexura, sinus,* en Krumbøjning, Bugt. 2) *sp. ansula, qva manubrium mulctri annectitur,* den Hank hvormed Haandfanget fæstes til en Malkespand.

Kilting, *f. subcingulum,* Kiltebaand. *vid.* kiölta.

Kimbi, *m. subsannator,* en Spottefugl.

Kimbíng, *f. dicteria, jocus invectivus,* Spotglose, Gluffe. *alias* gimbing, á gambr.

Kími (at kíma at), *deridere,* bespotte, gjøre Nar af.

Kímilegr, *jocularis, v. derisorius,* løjerlig, ir. spodsk.

Kímilyrdi, *n. pl. vid.* Kimbíng.

Kíminn, *derisor,* en Spotter, Spottefugl.

Kímni, *f. vid.* Kimbíng.

Kindi (at kinda), *ignem alere,* nære Ilden.

Kindir, *m. ignis,* Ild. 2) *ignem nutriens,* den der nærer eller tænder Ilden.

Kíngála, *f. eqva, alveo in dorso discolore,* en Hoppe.

Kíngia, *f. fibula clitellarum,* en Hægte til en Kløftsadels Gjord.

Kíngi (at kíngia), *cervicem rotare v. incurvare,* dreje eller bøje Halsen. *alias* kinki. Kíngia nidr bita, *glutire,* skylle en Bid ned.

Kíngr, *m. vid.* Kengr. At kippa kíngs, *curvum ad se raptare aliqvem,* rykke En vældig til sig, saa at han er faldefærdig.

Kinn, *f. maxilla, mala,* Kjæve, Kind. 2) *latus montis,* et Bjergs Skraahed.

Kinnbein, *n. pl. genæ,* Kindben.

Kinnfiskr, *m. buccula,* Kindbakke, Kjødet paa Kinden.

Kinnfiska-soginn, *facie macer,* som ser mageragtig ud, har indfaldne Kinder.

Kinnbiörg, *f.* (á hiálmi), *buccula.* den Del af en Hjelm, som skuler Kinden.

Kinnhestr, *m. colaphus, alapa,* en Kindhest, Munddask.

Kinnrodi, *m. rubor genarum*, Rødme paa Kinderne. 2) *pudor*, Undseelse.

Kinnskær, *genas albus*, (*eqvus*), en Hest som har hvid Kjæve.

Kinnstór, *bucculentus*, *bucco*, en som har stor Kjæve.

Kinnvángar, *m. pl.* (utan) *malæ*, (innann) *bucca*, Kindbakker.

Kinnúngr, *m. axilla navigii*, Fordelen af en Baad.

Kiói, *m. sterna* (*nobis*) *major*, *fusco alba*, *coprotheros auctorum*, en Struntjager.

Kióll, *m. tunica exterior*, *palliolum*, en Kjole.

Kiós, *f. convallis angustior*, en smal Dal. *à* kyós *v.* qvos.

Kióftugr, *loqvax*, *dicax*, som bruger mange Ord, meget snaksom, sladdervorren. *à* kiaftr.

Kiökra (at kiökra), *flebilem emittere vocem*, tale med klynkende Røst.

Kiökrandi, *flebilis*, *fletus*, halvgrædende.

Kiökr, *n. vox*, *v. sonus flebilis*, klynkende Røst.

Kiöll, *m. carina*, *poet. navis*, Kjølen i et Fartøj, Skibsbund, det underste af Skibet, *it.* i Poesi: et Skib.

Kiöllr, *m. tremor*, Skjælven, Rystelse. 2) *frigus internum*, indvortes Forkjølelse. At göra einum kiöll, *timorem incutere*, indjage En Skræk.

Kiöllyndr, *austerus*, *immitis*, umild, streng.

Kiölr, *m. carina*, en Kjøl, Skibskjøl. 2) *dorsum montis*, Bjergaas. *à forma inversæ carinæ.*

Kiör, *n. vid.* Kör.

Kiörr, *f. palus*, Morads, Sump. *gen.* kiarrar. *terra saltuosa*, *aqvatica*.

Kippi (at kippa), *raptare*, rykke. Kippa at sér, *attrahere*, rykke til sig. Kippa sér upp vid, *mirari*, *ægre ferre*, *pr. humeros elevare*, fare sammen af Forundring, *it.* krympe sig ved. Kippir hverium í kyn sitt, *suum qvisqve genus refert*, *plurimi patrissant*, enhver slægter sine Forældre paa, eller ligner sine Slægtninge. Þeir kiptuz á, *attractu certabant*, de trak hver i sin Ende. Því var af hönum kipt, *fatali infortunio amisit*, det blev snappet fra ham (han mistede det). At kippaz vid, *contremescere*, fare sammen. Kippa upp, *in fasciculos colligere*, bundte.

Kippa, *f. sylloge*, *fasciculus*, *merges*, et Bundt.

Kippilyckia, *f. optima occasio capturæ*, *qvando laqveus in manu aucupis est*, & *simul fera irretita*, Rendesnore hvori Fugle fanges. Hann er kominn í kippilyckiu, *affulget illi fortuna*, han er i Snaren.

Kippíngr, *m. attractio*, Tiltrækning.

Kippr, *m. mora*, *impedimentum*, Ophold, Hindring. 2) *interstitium loci*, et Stykke Vej. Þeir voru gódan kipp hver frá ödrum, *aliqvid interstitium erat inter illos*, der var et godt Stykke Vej mellem dem.

Kipra (at kipra), *corrugare*, slaa Rynker paa, rynke sammen.

Kipran, *f. contractio*, Sammenkrympning, Indkniben.

Kipríngr, *m. idem.*

Kirfilegr, *compositus*, som er i Orden, sat i Lave. á kérfi.

Kirfilega, *composite, junctim*, ordentligen; i Sammenføjning.

Kirna, *f. vid.* Strockr. á kiarni. 2) *gallina*, en Høne.

Kirnu-askr, *vid.* Strockr.

Kirni (at kirna), *butyrum excutere*, at kjærne. 2) *altercari*, skjendes, kives, mundhugges.

Kirni, *n. altercatio*, Klammeri.

Kirníngr, *m. aries, v. caper castratus*, en gildet Vædder eller Buk. 2) *contentio*, Kiv, Tvistighed.

Kirnir í, *micat*, det glimter, glinser. Kirnir í egg axar, *micat acies securis*, Øksens Eg glimter (eller glinser).

Kirsiber, *n. cerasum*, Kirsebær.

Kisa, *felis*, en Kat.

Kisulegr, *sordide abblandiens*, en Smigrer.

Kista, *f. cista, scrinium, arca*, en Kiste.

Kistill, *m. cistella*, en liden Kiste, et Skrin.

Kistulegg (at kistuleggia) (lík), *loculo condere*, lægge et Lig i Kisten.

Kistu-smidr, *scriniarius*, en Snedker, en som forfærdiger Ligkister.

Kíti (at kíta), *litigare, altercari*, skjendes, mundhugges.

Kítiz (at kýtaz á), *idem.*

Kítíngr, *m. contentio*, Mundhuggen, Skjenden.

Kitl, *n. titillatio*, Kildren.

Kitla (at kitla), *titillare*, kildre. Mig kitlar, *titillum sentio*, jeg kildres.

Kiúka, *f. caseus molliculus*, en blødagtig Ost. 2) *caro sub unguibus & ungulis*, Kjødet under Negler eller Kløer. *vid.* qvik.

Kiúklíngr, *m. pullus*, en Unge. *q.* qviklíngr.

Kláda bóla, *f. papula*, en Hedeblegne, Bable.

Kláda-hrúdr (hvítr), *m. vitiligo*, fnatagtig Spætte paa Kroppen.

Kláda kroppr, *scabiosus*, fuld af Skab, fnattet.

Kláda-smyrsl, *n. pl. medicamenta psorica*, Fnatsmørelse.

Kláda-vos, *n. impetigo, depetigo*, Skab, Skurv.

Kládfelldr, *scabiosus*, fnattet.

Kládugr, *idem.*

Kláda-þrimlar, *m. pl. epinyctides*, fnatagtige Hævelser.

Kládi, *m. pruritus, psora*, Kløen, Krillen. 2) *scabies*, Fnat, Udslæt. Þurra-kládi, *scabies sicca*, tør Fnat.

Kláfr, *m. corbus, cophinus, clatrum vectorium*, en Kurv eller Kasse, hvori noget føres paa Heste.

Klafi, *m. bifurcus varus, furcula, qva boves palo alligantur*, trekløftet Stykke Træ, hvorved man binder Stude og Kjør i Stalden. *vid.* klofi.

Klaga (at klaga), *accusare, in jus vocare*, klage, anke paa, paaanke.

Klaga, *f. accusatio*, Klage, Paaanke, Klagemaal. Klögumál, *n. pl. idem.*

Klagan, *f. idem.*

Klagari, *m. accusator, actor*, en Klager.

Klak, *n. clangor avium*, Fugleskrig. Klak nam hann fugla, *clangorem v. sonum avium didicit intelligere*, han lærte at udtyde Fugleskrig.

Klaka (at klaka), *clangere*, klinge, skralde, kladske. Klaka úppá börn, *manibus clangere pueris*, kladske med Hænderne for Børn.

Klakahnaus, *m. gleba congelata*, en frossen Jordklump.

Klaki, *m. terra congelata*, frossen Jord. Þad kom hönum á kalldann klaka, *hoc eum in exilium ejecit, domum ejus exedit*, det drev ham fra Hus og Hjem, bragte ham i Elendighed.

Klackr, *m. rupes, it. nubes pyramidatæ*, en opstaaende Klippe, *it.* toppede Skyer. 2) *palus v. paxillus clitellarum*, en Pind eller Pig paa en Kløftsaddel, til at hænge Byrden paa.

Klacka-ský, *n. pl. nubes pyramidatæ*, toppede Skyer.

Klackseckr, *m. mantica, pera, sacciperium*, en Taske, Madpose, Randsel.

Klaklaust, *sine querela, v. damno*, uden Klage, Skade eller Forlis.

Klám, *n. obscænitas, fescennia*, Utugtighed, uanstændige Ord, smudsige Ord.

Klambra (at klambra), *qvam rudissime cumulare v. construere, sc. parietem*, opdynge eller opkaste (især en Jordvæg) uden Flid og Kunst.

Klambrar-veggr, *m. agger, ex frustis glaciei rarus, & non solidus*, en utæt og skrøbelig Væg af frossen Jord eller Iisstykker.

Klambra, *f. frustum glaciei*, et Iisstykke.

Klambr, *n. idem.*

Klamburslegr, *rudis, inscitus*, ubehøvlet, grov.

Klámfenginn, *obscænus*, grov, som bruger skammelige og uanstændige Ord.

Klámhögg, *n. ictus contumeliosus, vulnus obscænum, per nates transversas*, Hug eller Saar som anbringes paa Legemets hemmelige Steder.

Klámhöggvinn, *medias cæsus nates*, som har faaet et saadant Hug eller Saar.

Klampi, *m. fibula, it. subscus*, en Hægte, *it.* en Knag, en Liste til at sætte Fjæle sammen med.

Klámtal, *n. verba fescennina prætextata*, utugtig Tale.

Klámvísur, *f. pl. versus fescennini*, utugtige Viser.

Klámyrdi, *n. pl. verba impudica*, ukydske Ord, smudsig Tale.

Klámyrdtr, *verbis obscænus*, smudsig i Ord og Tale.

Klandra (at klandra), *damno afficere*, tilføie Skade.

Klandradr, *afflictus*, som har lidt Skade.

Klandr, *n. damnum jactura*, Skade, Tab, Forlis. 2) *periculum, persecutio*, Fare, Forfølgelse.

Klapp, *n. palpus, palpitatio*, Klappen. 2) *sculptura*, Udhuggen.

Klappa (at klappa), *palpare*, *manibus mulcere*, klappe. 2) *scalpere*, *it.* *tundere*, udhugge, *it.* banke. Klappa um, *contrectare*, stryge, klappe paa. 2) *finem imponere*, *perficere*, bringe til Ende, fuldende.

Klápr, *m.* *rude vas*, *v.* *instrumentum rusticum*, et grovt Kar eller Redskab.

Klár, *clarus*, *mundus*, *purus*, klar, ren, ublandet.

Klár, *n.* *resina lactea*, *gluten*, tyndet Lim.

Klár, *m.* *eqvus*, *clitellarius*, *veterinarius*, en Hest, Øg, Arbejdshest.

Klár, *rutrum*, *sarculum*, en Hakke, Ryddehakke.

Klára (at klára), *purgare*, *mundare*, klare, rense. Klára reikníng, *nomina solvere*, klarere en Regning.

Klárvígr, *servili modo pugnans*, *paletans*, *rastro pro armis utens*, som slaas paa Trælles eller Bondeknoldes Vis, ɔ: med Hakker o. s. v. *hodie vulgo organoclastes*, den som brækker de Redskaber, hvilke han skal bruge.

Klaret, *n.* *claretum*, *vinum hippocraticum*, Klaret 2) *qvibusdam*. *hydromel*, *aqva mulsa*, Mød.

Klas, *n.* *cento*, Flikværk, sammensyte Pjalter. 2) *rudis sutura*, grov Syning.

Klasbardi, *m.* *cento*, sammenflikket Tøj, Flikværk.

Klasadr, *centonarius*, sammenlappet, flikket.

Klasi, *m.* *junctura*, *nexus*, Forbindelse, Sammenføjning. 2) *cento*, Flikværk. 3) *racemus*, Klase. Eya-klasi, *insularum nexus*, en Samling af mange Øer som ligge tæt ved hinanden. Skéria-klasi, *syrtium junctura*, en Samling af Skjær. Bóta klasi, *m.* *cento*, mange sammensyte Lapper.

Klasa (at klasa), *centones consuere*, sammenlappe.

Klastra (at klastra), *syllabatim legere*, *syllabizare*, læse stavelsevis. 2) *rudissime opus peragere*, jaske et Arbejde af.

Klastr, *n.* *syllabica lectio*, *legendi rudimenta*, Læsning stavelsevis. 2) *rudis compactio*, grov Sammenføjning.

Klatra (at klatra), *amittere*, *abjicere*, tabe, miste.

Klatr, *n.* *res viles*, *rejectanea*, uduelige Ting.

Klauf, *f.* *ungula fissa*, en Kløve. 2) *riparum fauces*, Kløft i en Bakke eller Klippe.

Klauf, *f.* *idem qvod* greip. Kolbeinn féck sár í ilina nedan, og skar úti klaufina vid stóru tá, *Kolbeinus volam plantæ pedis confossus est*, *nec prius vulnus desiit*, *qvam perrumperit per intercapedinem hallucis*, Kolben fik et Saar i Fodbalden, som gik ud i Aabningen ved den store Taa.

Klaufi, *m.* *bos*, et Nød, Kløvdyr. 2) *olim nom.* *pr.* *viri*.

Klaufalegr, *infrunitus*, *pr.* *taurinus*, dum eller klodset som en Stud.

Klaufdýr, *f.* *pl.* *dionycha*, *animalia ungula bifida*, Kløvdyr.

Klaufhamar, *m.* *malleus ungulatus*, *marculus*, en kløftet Hammer.

Klaufa, *f. claufula, fententia, periodus,* en Sætning, Periode (i Stil).

Klauftra-fólk, *afcetæ,* Klosterfolk.

Klauftra-mey, *afcetria,* en Nonne, Klosterjomfru.

Klauftr, *n. clauftrum, cænobium, afceterium,* et Kloster.

Klauftr-halldari, *m. cænobii conductor, cænobiarcha fecularis,* en Klosterholder (saaledes kaldes Forpagterne af de sekulariserede Klostergodser i Island).

Klefi, *m. cella, penuarium,* et Forraadskammer.

Kleggi, *m. fæni condenfati ftrues,* en meget fast Høstak. 2) *maffa compacta alicujus rei,* en sammenbynget fast Masse.

Klek (klak *v.* klok, at klaka), *clangere,* skralde, skrige som en Ørn.

Klek (klakti, at klekia út), *fœtare, ovis incumbere,* udklække, ligge paa Æg.

Kleima, *f. macula,* en Plet, Klik. 2) *vulnufculum, plaga,* en Skramme, lidet Saar.

Kleimi (at kleima), *lædere, vulnerare,* saare let, blessere. 2) *illinere, maculare,* sætte Klik paa, besudle.

Kleipr, *anguftus, in extremis,* knap, som er paa det sidste. (klíp). Nú er komid í kleipann tíma, *noviffimum tempus eft,* nu er Tiden bleven knap.

Klembrar (at klembra), *congelafcere,* sammenfryse, fryse haardt sammen.

Klembrur, *f. pl. vid.* Klömbrur & Klambra.

Klemmi (at klemma), *coarctare,* klemme, trykke.

Klemma, *f. anguftiæ, res arctæ,* Klemme.

Klén *v.* Klien, *parvus, tener,* lille, knap.

Klenódiur, *f. pl. clenodia, res pretiofæ,* Klenodier, Kostbarheder. (N. O.)

Kleppr, *m. tumor, nodus,* en Knort, Knude.

Kleppheftr, *m. buricus,* en liden Hest, Krallik.

Kleprar, *m. pl. ftiriæ congelatæ,* Istappe, Egler.

Kleprar (at klepra), *congelafcere,* fryse sammen.

Kleprótt, *inæqvalis, nodofus,* knortet.

Klerkdómr, *m. clericatus,* en Gejstligs Embede eller Værdighed. 2) *doctrina,* Lærdom.

Klerkr, *m. clericus,* en Gejstlig, en Klerk. 2) *doctus,* en Lærd. Klerkraffettr, *ad communionem laicam amandatus,* en afsat Klerk.

Klerklegr, *clericalis,* Gejstlig, vedkommende Klerke eller boglige Kunster.

Klefsi (at klefsa), *linere, illinere,* paasmøre, bestryge, klakke.

Klefsa, *f. litura,* Paasmørelse, Overstrygelse, en Klik.

Klefsíngr, *conglutinatio,* Sammenlimning.

Kleftr, *liturus, illinitus,* overstrøget, klakket.

Kletti, *n. fcroti v. clitoridis pingvedo,* Fedme ved Avlingsdelene. 2) *maffa compacta, cujuscunqve pingvedinis,* et haardt Stykke Fedt.

Klettr, *m. fcopulus, rupes, faxum,* en Klippe.

Kletta-fkorur, *f. pl. fauces rupium,* Bjergkløfte.

Kleyf, *f. clivus, pr. fiffura rupium,* en Brink, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pilæ, fauces,* Bjergkløfter, Klippebakker.

Kleyfr, *fissilis*, let at kløve, som lader sig flække.

Klía, *f. nausea*, Væmmelse, Ekkel. Klíu-lækníngar, *medicamenta antemetica*, Lægemidler mod Væmmelse.

Kliádr, *expeditus*, fuldført, tilendebragt. Kliádr er sá vefr, *expedita est tela*, den Væv er tilendebragt.

Kliái (at kliá), *expedire*, *laxare*, gjøre færdig. Kliái út, *at finem perducere*, fuldbringe, bringe til Ende.

Kliá-griót, *n. saburra telæ erectæ*, Stene til at stramme Rendegarnet i en islandsk Vævestol.

Kliár, *m. idem. in pl.* Kliáir.

Klíar (at klía), *nauseare*, væmmes. Hann klíar, *nausea illi movetur*, han væmmes.

Klid, *f. una explicatio telæ*, *demensum*, et Stykke Tøj som er under Vævning, en Opgave af Arbejde i en vis Tid.

Klid, *n. garritus*, Kvidren.

Klidan, *f. idem.*

Klidr, *m. idem.* 2) *susurrus*, Susen, Surren. Árklidr, *susurrus amnis*, Aaens Susen. Fugla-klidr, *garritus avium*, Fuglekvidren.

Klida (at klida), *tædiose iterare eadem*, at vrøvle, gjentage en og samme Ting paa en kjedsommelig Maade.

Klif, *n. clivus*, *it. trames*, Brink, *it.* en Klipvesti.

Klif, *f. fascis*, *sarcina*, en Rejsebylt, Byrde (især for Heste). *in pl.* klifiar.

Klifa (at klifa), *transcendere*, klyve eller klavre. 2) *iterare*, igjentage. *Sic.* Magnús Kóngur Berbeinn: aud hefic minn þann er mönnum margteitum réd ec veita, húf lét ec klöckvann klifa kólgur, illa fólginn, *opes meas male collocavi*, *qvas in homines lascivientes profudi*; *flexiles naves transcendere feci fluctus*, jeg har anvendt det Gods ilde, som jeg har uddelt til udsvævende Mennesker; jeg har ladet de bøjelige Skib klyve frem over de skummende Bølger. Klifa á, *tædiose iterare v. repetere*, vrøvle, vaase idelig om det samme.

Klifberi, *m. clitellæ*, en Kløftsadel.

Klifbær, *par sarcinis ferendis*, som er istand til at bære en klækkelig Byrde. Klifbært dyr, *animal sarcinarium*, et arbejdsført Lastdyr.

Klifia (at klifia), *sarcinas imponere*, lægge Last paa.

Klifia-hestr, *eqvus clitellarius*, *caballus sagmarius*, en Hest der bærer Bylter eller Byrder.

Klifra (at klifra), *manibus & pedibus clivum ascendere*, klavre.

Klifraz (at klifraz), *idem.*

Klicka (at klicka), *maculare*, sætte Klik paa, klakke.

Klickr, *m. macula*, en Klik, Plet.

Klíndr, *illinitus maculatus*, besudlet, tilsmurt.

Klíngi (at klíngia), *tinnire*, *clangere*, klinge.

Klíni (at klína), *illinire*, oversmøre, overstryge. 2) *inqvinare*, besudle, smøre, kline.

Klíníngr, *m. lætamen terræ*, Gjødning, Kliníng. 2) *illinamentum*, Overſmørelſe.

Klíníngsleir, *m. lutum*, Dynd, ſej Jord eller Veg.

Klínka, *f. obex, vectis ſuapte rotatilis*, en Klinke.

Klíp (at klípa), *torqvere*, knibe.

Klípa, *f. anguſtiæ*, Klemme. 2) *res arctæ*, Knibe, knappe Ting. 3) *particula rei mollioris*, en Smule af bløde Ting, f. Ekſ. Smør. At komaz í klípu, *ad incitas redigi*, komme i Knibe.

Klípi-töng, *f. forceps dentata*, en Knibtang.

Klippi, *n. maſſa*, en Klump, Maſſe.

Klippi (at klippa), *tondere, it. ſecare*, klippe, beklippe, *it.* ſkjære.

Klippíng, *f. tonſura*, Klippen, Klipning.

Klippíngr, *m. pellis tonſa*, klippet Skind.

Klippur, *f. pl. forfices*, en ſtor Saks.

Klíſtra (at klíſtra), *glutinare*, kliſtre.

Klíſtr, *n. gluten, lutum*, Lim, Kliſter. 2) *inutilis iteratio operis*, Flikteri, Flikkeværk. 3) *clyſter*, Klyſter.

Klitti, *n. media pars braccarum, qvæ pudenda tegit*, den Del af Bukſerne ſom bedækker Skrævet. *vid.* kletti.

Klittur, *f. pl. idem.*

Kló, *f., in pl.* klær, *ungvis, ungula multifida*, en Klo. 2) *ramus fruticis*, en Gren af Ris eller Lyng. *alias* língkló. 3) *qvicqvid multifidum eſt*, enhver Ting, der har mange ſmaa Grene. At hafa allar klær úti, *omnia tentare*, forſøge alle Ting, hjelpe ſig frem ved alle Slags Midler. *pr. undiqvaqve omnia rapere.*

Kló (á segli), *pes (veli)*, Skjød paa et Seil.

Klóaz (at klóaz), *ungvibus certare*, klaaes, ſtride med Kløerne. Öndverdir ſkulu ernir klóaz, *adverſis roſtris aqvilæ certant*, naar Ørnene ſlaaes, ſkulle de vende Næbbene mod hinanden. *Hoſtis ſit hoſti, facie qvam tergo notior*, en Krigsmand bør heller vende Anſigtet end Ryggen mod ſin Fjende.

Klódýr, *n. animal rapax*, Rovdyr.

Klof, *n. femorum intercapedo*, Skrævet.

Klofa (at klofa), *femora diſtendere*, udſtrække Laarene fra hinanden.

Klofa-kéllíng, *f. bifurca, varrus*, en Kløft, en tvegrenet Stavre.

Klófar, *n. veſtigium ungulæ fisſæ*, Spor efter en Kløve.

Klofa-rót, *f. radix bifurca*, en tvegrenet Rod.

Klófeſti, *n. qvantum una vice aves rapaces ungvibus arripiunt*, ſaameget ſom Rovfugle paa en Gang kan gribe med Kløerne. At koma klófeſti á, *rapere, in poteſtatem redigere*, faa fat paa, faa i ſin Magt.

Klofi, *m. fisſura, it. furca*, en Kløft, Sprække, *it.* en Gaffel. 2) *trames, incitæ*, en ſnæver Vei, ſmal Sti. 3) *fores*, Dør. Þar var hurd hnigin á klofa, *janua ibi fores occluſit*, der var Døren lukket til.

Klofinn, *fisſus, it. diſcuneatus*, kløvet, ſprækket, *it.* ſplittet itu ved Kiler.

Klofna (at klofna), *dissolvi*, skilles ad, løses fra hinanden.

Klofníngr, *m. res dississa*, en Ting, som er kløvet i Stykker, skilt fra hinanden.

Klofníng, *f. fissio*, Splitten, Kløvning.

Klókindi, *n. pl. prudentia*, *solertia*, Klogskab.

Klóklega, *callide*, fornuftigen, klögeligen.

Klóklegr, *prudens*, klog, forstandig.

Klókleiki, *m. vid.* Klókindi.

Klókskapr, *m. idem.*

Klókr, *prudens*, *it. callidus*, klog, *it.* listig, unberfandig.

Klór, *n. fricatio*, Klaaen, Kradsen, Gniden.

Klóra, *f. laceratio cutis, ex ungvibus*, Ridse paa Huden.

Klóra (at klóra), *fricare*, *scabere*, klaa, rive, kradse, gnide.

Klósegi, *m. nubes oblongæ rariores & continuentes, presagæ tempestatum*, aflange tynde Skyer, der som oftest ere Tegn til forestaaende Storm.

Klót, *n. capulus ensis v. globulus capuli*, et Kaardefæste, eller Knap paa Haandgrebet.

Klóúngr, *m. lichenum species*, en Art Fjeldmos.

Klópáng, *n. fucorum species*, etslags Tang.

Klögun, *f. querela*, Klage.

Klögumál, *n. pl. idem*, Klagemaal.

Klök (at klökva), *flebili sono proferre*, udsige med klagelig Røst.

Klöckr, *flexibilis*, *flexilis*, bøjelig. 2) *pusillanimis*, klejnmodig. 3) *voce tremulus*, som har en bævende Stemme.

Klöckna (at klökna), *animum*, *vocem & vultum* *demittere*, røres, bevæges (i Sindet), miste Modet.

Klömbrur, *f. pl. subscudes*, en Skruestikke. 2) *saxetum invium*, et stenigt Sted, hvor man ikke ret kan komme frem.

Klöpp, *f. pons v. scabellum, sive gradus*, en Bro, Skammel eller Trappe. 2) *murex*, *petra prominens*, en Brink eller udhængende Klippe. 3) *limbus commissuræ manicæ & thoracis in toga muliebri*, en Kantning paa Sømmen over Ærmerne af en Fruentimmer-Kaabe.

Klúka, *f. cumulus minor*, en liden Stak eller Dynge.

Klúki (at klúka), *vacillans sedere*, sidde ravende eller paa et vaklende Sæde.

Klucka, *f. campana*, *cloca*, en Klokke.

Kluckari, *m. vid.* Hríngiari.

Kluckna-hlióð, *n. æris sonus*, Klokkelyd. 2) *aurium tinnitus*, Lyd for Ørene.

Kluckna-hliómr, *m. idem.*

Kluckna-port, *n. campanile*, et Klokketaarn.

Klucku-kólfr, *m. crotalum*, *malleus*, *rhopalum*, en Klokkeknevel.

Klucku-kopar, *m. æs calidarium*, Klokkekobber.

Klucku-smidr, *m. campanarius*, en Klokkestøber.

Klumba, *f. clava*, en Kolle.

Klumbufótr, *m. scaurus*, En, der har store Ankelfoder.

Klumbu-nefia, *f. alca, rostri sulco unico*, Klubalke, en Søfugl.

Klumbr, *m. globus*, *massa*, en Klump.

Klumma, *f. pagina typographica*, en Kolumne, i Bogtrykkerier.

Klumpr, *m. vid.* Klumbr.

Klumsa, *spasmo sinico laborans*, siges især om Heste, som ej kunne aabne Munden formedelst etslags Krampe.

Klúngr, *n. saxetum*, et stenigt Sted. 2) *sentis*, *tribulus*, Torn, Tjørne. Hann rann þar upp í milli klúngra og hagþorna, *ibi in mediis senticetis & cornetis floruit & adoluit*, han voxste der op blandt Tjørne og Hagetorne.

Klúngur-breckr, *f. pl. senticetum*, Tornebusk; en Bjerglie besat med Torne.

Klúngra (at klúngra upp), *rudi materia ædificare*, opbygge af slette Materialier.

Klúngróttr, *salebrosus*, fuld med Tuer og Knuder, ujævn. 2) *senticosus*, tornefuld.

Klúngur-vofa, *f. vid.* Kóngul-ló.

Klúr, *male tornatus*, *impolitus*, grov, slet forarbejdet.

Klúrlegr, *idem*.

Klúrleikin, *idem*.

Klúrvirkr, *malus artifex*, en Fusker, en slet Arbejder.

Klúrlega, *impolite*, *ineleganter*, uden Konst og Smag.

Klúsa (at klúsa), *vid.* Klasa.

Klúsadr, *intricatus*, indviklet, urede, vildsom. Þetta mál er margklúsad, *lis ista forensis intricatissima est*, denne Sag er meget forviklet.

Klýf (klauf, hefi klofid, at kliúfa), *findere*, *cuneare*, kløve, splitte, skille ad ved Kile.

Klycki (at klyckia), *campanam pulsare*, ringe en Klokke.

Klæ (kló, hefi klegit, at klæa), *fricare*, *scabere*, klaa, kradse.

Klæar (at klæa), *pruritum sentire*, klø. Hönum klæar, *prurit*, han kløer.

Klæda-burdr, *m. amictus*, *indumentorum schema*, Klædedragt.

Klæda-bursti, *m. muscarium setaceum*, *excutiæ*, Klædebørste.

Klæda-drægt, *f. vid.* Klædaburdr.

Klæda járn, *n. ferramentum pressorium*, et Presjern.

Klæda-kista, *f. arca vestiaria*, en Klædekiste.

Klæda-klefi *v.* skápr, *m. vestiarium*, et Klædekammer, Klædeskab.

Klæda-strángi, *m. volumen panneum*, et sammenrullet Stykke Klæde.

Klæda-vod, *f. pannus indutilis*, Tøj, som bruges til Klæder.

Klæda-ormr, *m. tinea*, *sis*, Møl, Klædeorm.

Klæddr, *vestitus*, klædt.

Klæd-fár, *seminudus*, som har faa Klæder, halvnøgen.

Klædi, *n. vestis*, Klæde, Klædebon. 2) *pannus*, Klæde, Tøj.

Klædi (at klæda), *amicire*, *vestire*, iføre, klæde paa. Klæda veggi med leir, *argilla loricare parietes*, beklæde eller overstryge Vægge med Ler.

Klædlaus, *nudus, investis*, nøgen, uden Klæder.

Klædleysi, *n. nuditas*, Nøgenhed.

Klædnadr, *m. amictus, vestitus*, Klædning.

Klæki (at klækia), *vitium imputare*, paabyrde eller tilregne En en Last eller Forseelse.

Klæki, *n. vitium, it. immaturitas*, Lyde, Udyd, Feil, *it.* Umodenhed.

Klækiafullr, *homo nauci, nebulo*, lastefuld, et Skarn, Drog.

Klækialaus, *fortis, virilis*, uden Lyde, ærlig, mandig.

Klækilegr, *impotens, imbellis*, afmægtig, svag.

Klækilega, *impotenter*, afmægtigen.

Klækis-menn, *homunciones*, slette Mennesker.

Klækiskapr, *m. pravitas*, Vanartighed, Ondskab. 2) *pusillanimitas*, Klejnmodighed.

Klækr, *m. vitium, defectus virtutis*, Feil, Forseelse, Vanartighed.

Klæminn, *obscœnus, impudicus*, utugtig, smudsig i Ord og Tale. *á* klám.

Klæmiz (at klæmaz), *obscœna verba loqvi, impudice membris uti*, bruge smudsige Ord eller Lader.

Knái (at kná), *posse*, kunne.

Knálega, *strenue, alacriter*, rask, kjæk, mandigen.

Knálegr, *strenuus*, mandhaftig, tapper.

Knáleiki, *m. strenuitas*, Mandighed, Tapperhed.

Knapi *v.* Knappi, *m. puer pedisequus, servulus*, en Knøs, Opvarter. *germ.* knabe.

Knapr, *m. idem.*

Knappr, *m. globulus*, en Knap.

Knappr, *arctus*, knap. Knappir kostir, *res arctæ*, knap Udkomme. Þar var knappt til ellds-neytis, *difficile erat cremia acqvirere*, der var Mangel paa Brænde.

Knár, *strenuus, alacer*, tapper, fyrig, mandhaftig.

Knatta (at knatta), *super axillas elevare*, tage paa Skuldrene, løfte over Skuldrene.

Knatt-drepa, *f. funda, é qva mittitur pila lusoria*, en Slynge til at kaste Bolden med.

Knattleikr, *m. lusus pilæ*, Boldspil. *vid.* hnattleikr.

Kné, *n. vid.* Hnie.

Knélidr, *m. idem.*

Knefa (at knefa), *arripere, apprehendere*, gribe, omfatte med Haanden. Knefa hári sínu, *contorqvere crines*, binde sit Haar. Þad er knefad, *constitutum est*, det er fastsat, fast besluttet. *qs. constricta manu apprehensum.*

Knéfall, *n. genuflectio*, Knæfald. 2) *scabellum pro genubus*, en Skammel til at knæle paa.

Knefa-spiölld, *n. pl. pugillares*, en Skrivtavle.

Knefi, *m. pugnus*, en Næve. *vid.* hnefi.

Kneif *v.* Hneif, *f. nautis est hamus, aliis diductior*, en Angel, Fiskerkrog af det større Slags.

Kneifi, *vid.* Knefa.

Kneiki (at kneikia), *vi torqvere retro v. ad latus*, vrie tilbage eller til Siden.

Knékrýp (at knékriúpa), *in genua procumbere*, knæle.

Knéleistr, *m. vid.* Hnieleistr.

Knérunnr *vid.* Hnierunnr, *linea recta descendens*, nedstigende Linie.

Knésbót, *poples*, Hase, Knæhase.

Knéskot, *n. defectus consistentiæ poplitis*, Knæhasens Svækkelse. At koma knéskoti á einn, *aliqvem supprimere, cedere cogere*, undertrykke En, tvinge En til at give efter.

Kné-tabl, *n. alea*, Brætspil, Terningspil.

Kniálida-verkr, *m. gonagra, arthritis genuum*, Gigt eller Værk i Knæerne.

Knífr, *m. vid.* Hnífr.

Kníp (at knípa), *torqvere*, vrie, snoe.

Knippi, *n. fasciculus*, et Knippe.

Knittilegr, *rotundus, it. acer*, rund, *it.* rask, snild.

Knittr, *m. opus, it. ars, techna*, et Værk, *it.* Kneb, Kunst.

Knosa (at knosa), *contundere*, knuse. *alias* knúsa.

Knosadr, Knúsadr, *contusus*, knuset.

Knörr (knarrar), *m. navis mercatoria, navigium*, et Kjøbmandsskib, et Fartøj.

Knöttr, *m. pila, globus, discus*, en Bold. *vid.* hnöttr.

Knurr, *n. murmur*, Knur.

Knurra (at knurra), *murmurare*, knurre.

Knurrsamr, *trico*, knurvorren.

Knúska (at knúska), *contundere*, knække, knuse.

Knúskun, *f. contusio, oppressio*, Trykken, Knusen.

Knútr, *m. vid.* Hnútr. 2) *nom. pr. viri.*

Kný́ (knúdi, at knýa), *cogere, urgere, it. hortari*, nøde, tvinge, *it.* tilraade, tilskynde. Hann let knýaz, *cogi passus est*, han lod sig tvinge, han blev nødt.

Knýar, *m. pl. viri bellaces*, krigerske Mænd.

Knýti (at knýta), *nodare*, knytte. 2) *flagellare*, pidske, krabaske. Þeir knýttu hann keirum, *scuticis illum flagellarunt*, de pidskede ham med Svøber.

Knýti, *n. fasciculus*, et Bundt, Nøgle.

Knýtill, *m. idem.*

Knýtil-skauti, *m. fasciculus linteus*, et Bundt Linned eller Linnedtraad. *vid.* skaut.

Knæ (knái, knádi, at kná), *posse*; *est verbum auxiliare*, kunne. *vid* næ, nádi.

Knæfr, *fortis, acer*, tapper, rask, fyrig. *vid.* næfr.

Kobbi, *m. phoca, vitulus marinus*, en Sælhund.

Kód, *n. vid.* kad & qvoda.

Kódna (at kódna), *marcescere*, visne, svinde ind, falme. *vid.* qvodna.

Koddi, *m. pulvillus, pulvinar*, en Pude, Hovedpude.

Kodri, *m. scrotum*, Pungen. *metaph. virilitas*, Manddom. Hann var hræddr um kodrann á sér, *evirationem metuit*, han frygtede for at miste Pungen.

Kóf, *n. ningor tenuis*, lidt Snefog. 2) *interclusio spiritus*, Aandeklemmelse. Kófdryckia, *f. ebrietas ad suffocationem*, stærk Beruselse. Kófsveittr, *sudore elangvescens*, stærk svedende.

Kofa, *f. avis migratoria*, en Trækfugl. 2) *pullus avium*, en Unge. *vid.* lundakofa, teistikofa.

Kófadr, *vid.* Kóffveittr.

Kófenta *v.* Kufenta, *f. tenuisſima cereviſia*, tyndt Øl.

Kofi, *m. tugurium*, en Hytte.

Kofri, *m. mitra*, en Kabuſe. Sighvatr hafdi lambſkins kofra á höfdi, *Sighvatus geſtabat mitram furratam agninis pellibus*, Sighvat havde en Lamſkindshue paa Hovedet.

Kofr, Koffr *v.* Kúffort, *n. ſcrinium viatorum, fiſcus, arca camerata*, en Rejſekuffert. *gall.* coffre.

Kofur-járn, *n. ſagitta*, en Pil. *metaph. homo extreme cholericus, qs. volans, pungens, aculeatus*, en overmaade hidſig, eller yderſt koleriſk Mand.

Kofur-málugr, *iracundus*, vredladen i Tale, hidſig.

Kofur-yrdi, *n. præcipitantia linguæ*, knubbede Ord.

Kok, *f. os, ſive gula v. fauces*, Munden eller Struben, Svælget. *vid.* qvok.

Koka (at koka), *deglutire*, ſluge i ſig, opſluge.

Kocka (at kocka), *coqvere*, koge.

Kockáll, *m. cucullus, curruca*, Hanrej.

Kockála (at kockála), *cucurbitare*, gjøre til Hanrej.

Kocka-ſleif, *f. trulla*, en Kokkeſkje, Grydeſkje.

Kocka-ſpadi, *m. tudicula*, en Kokkeſpade. (N. O.)

Kockhús, *n. culina*, Kjøkken. (N. O.)

Kockr, *m. coqvus*, en Kok.

Kóklaz (at kóklaz), *ægre per invia evadere*, komme frem paa Uveje, med Nød og Neppe.

Kol, *n. carbo*, Kul.

Kola, *f. lampas*, en ſladagtig Lampe.

Kolamadr, *m. carbonarius*, en Kulſvier.

Kolblad, *n. unus carbo*, et eneſte Kul.

Kolbrandr, *m. idem.*

Kolfellir, *m. ſumma vaſtitas*, ſtor Ødelæggelſe eller Tomhed.

Kólfr, *m. capitii qvoddam genus*, etſlags Fruentimmers Hovedtøj. 2) *bulbus radicum v. caulis craſſior herbæ*, tyk Rod eller Urteſtilk. Kólfa-rætur, *radices bulboſæ*, tykke Rødder.

Kólfr, *m. crotalum campanæ*, en Knøvel, Klokkeknøvel. 2) *cylindrus*, en Sylinder. 3) *ſagitta ex baliſta emittenda*, en Pil eller Spyd, ſom kaſtes med en Krigsmaſkine. Hann var ſo fliótr, ſem kólfi væri ſkotid, *ſagittæ inſtar celer erat*, han var ſaa hurtig ſom et Kaſteſpyd.

Kólga, *f. unda, v. æſtus maris*, Bølge eller Søens Bruſen. *vid.* ólga.

Kólgufiór, *mare turgidum*, bruſende, ſkummende Sø.

Koli, *m. plevronectis ſpecies, paſſerculus ſqvamis aſperis*, en Flynder af de mindre Arter, iſær en Skrubbe.

Kolk, *n. calamitas udoris frigidi*, Elendighed ſom Vaadhed og Kulde medbringer.

Kolkna (at kolkna), *frigore enecari*, dø af Kulde, fryſe ihjel.

Kolkrabbi, *vid.* Smockfiſkr.

Kolla, *f. vaſculum ſine anſis*, et Kar uden

Haandgreb. 2) *animal sine cornubus*, et Dyr (helst Faar) af Hunkjønnet, uden Horn.

Kollardr, *m. vid.* Knéleistr.

Kollhnýsa, *f. præceps lapsus*, Kuldbøtte, et hovedkulds Fald. (hnýs). Hann steipti sér kollhnýsu, *præcipite se rotavit*, han slødte Kuldbøtter.

Kollhríd, *f. summus nixus parturientis*, Fødselsveernes haardeste Anfald.

Kollhúfa, *f. capitii genus ovale*, en rund Hue. At leggia kollhúfur, *caput rotare*, dreje Hovedet omkring.

Kollóttr, *ovalis, non cornutus, v. aculeatus*, kuldet. 2) *inermis*, værgeløs eller ubevæbnet. 3) *egenus, inops*, purfattig. Kollótt prik, *baculus sine aculeo, obtusus*, en Stok uden Brod eller Pig. Þú átt ecki vid kollóttann at kláſt, *cum inermi non tibi res est*, du har ikke med en værgeløs at bestille.

Kollkaſta (at kollkaſta), *funditus evertere*, kuldkaste.

Kollſteypi (at kollſteypa), *idem.*

Kollvarpa (at kollvarpa), *idem.*

Kollr, *m. nom. pr. capito, it. galeatus*, Hovedstor, *it.* som har Hjelm paa.

Kollr, *m. cranium, caput*, Hoved, Hjerneskal. 2) *apex*, Spids, Top Þér í koll kémr, *in tuum caput redundabit, in te recidet*, det vil komme over dit Hoved. At detta um koll, *humi prosterni*, falde omkuld. At géta í kollinn, *conjectura assequi*, gjette ret. Þad gengr koll af kolli, *viritim, ab uno in alterum, progreditur*, det gaar fra Mand til Mand.

Kolmúla, *f. capra*, en Gjed.

Kolmyrkr, *n. cimmeriæ tenebræ*, Bælmørke.

Kolmyrkr, *carbonis instar niger*, kulsort. Sá madr hafdi kolmyrk klædi, *atris vestibus ille vir indutus erat*, den Mand havde kulsorte Klæder paa.

Kolſvartr, *id. m.*

Kólna (at kólna), *frigescere*, blive kold, kjølnes.

Kolor, *m. terra colorata, qva pingi licet*, Farvejord. (*lat.*)

Kolvidr, *m. cremium, it. sylva cædua*, Pindebrænde, smaahugget Brænde, *it.* Skov som hugges til Kul.

Kolvidar-ſkógr, *idem.*

Koma, *f. adventus*, Tilkomst, Ankomst. Komumadr, *advena*, en Fremmed, en Gjest. Komandi, *m. idem.*

Komandi ár, *annus prospiciens*, kommende Aar.

Kómenta, *f. cella, it. penetrale*, et Afslukke, lidet Kammer, *it.* Lønkammer.

Kominn, *appropinquatus*, kommen. Kominn af fótum framm, *decrepitus*, udlevet. Vel á ſig kominn, *concinnus*, i god Stand. Af sér kominn fyri þreytu, *labore defectus*, udmattet, meget træt og mat. Þad er ei illa af sér komid, *non indignum est*, det passer ikke ilde.

Kompán, *m. socius, sodalis*, Kammerat, Staldbroder.

Kompánaſkapr, *m. societas*, Staldbroderskab.

Kompánlegr, *familiaris*, selskabelig, munter i Omgang.

Kompání, *n. societas mercatoria*, et Kompani, Handelsselskab. (N. O.)

Kompás, *m. pixis nautica*, et Kompas. (N. O.)

Kompliment, *n. pl. officiosa urbanitas*, Kompliment. (N. O.)

Kona, *f. mulier, fœmina*, en Kone, et Fruentimmer. *vid.* qvan.

Konbænir, *f. pl. procatio*, Beilen, Frien. At fara í konbænir, *ambire virginem*, fri til et Fruentimmer.

Konfáng, *n. matrimonium*, Giftermaal (siges om Manden, som tager eller faar sig en Kone).

Kónga-krabbi, *m. cancer macrourus, cancellus auctorum, v. Bernhardus eremita*, Buhummer (en Krabbeart).

Kónga-ftefna, *f. comitia regum, in societate civitatum*, et Møde af Konger.

Kóngborinn, *regio stemmate ortus*, kongbaaren, af kongelig Fødsel.

Kóngdómr, *m. regnum*, et Kongerige. 2) *regia potestas*, Kongeværdighed.

Kónglegr, *regius, splendidus*, kongelig.

Kóngsbréf, *n. diploma regium*, et Kongebrev.

Kóngs-gardr, *aula, sedes regia*, et kongeligt Slot, Kongens Gaard. 2) *fiscus regius*, Kongens Skatkammer. Þad féll allt í kóngsgard, *hæc omnia in fiscum regium redacta sunt*, det Hele tilfaldt Kongens Kasse.

Kóngs-görfi, *n. ornatus regius*, kongelig Dragt.

Kóngs höll, *f. aula regia*, Kongens Hof eller Etat.

Kóngshyrd, *f. aulici, satellites regis*, Hoffolk, Livvagt.

Kóngs-menn *regii milites*, Kongens Krigsmænd, de som ere i kongelig Tjeneste.

Kóngsmynt, *f. moneta regia*, kongelig Mynt.

Kóngs-ríki, *regnum*, et Kongerige.

Kóngs-ftedi, *m. regium jus monetarium*, kongelig Myntrettighed til at udstæde Penge.

Kóngs-tign, *f. regia majestas*, kongelig Værdighed.

Kóngs-valld, *n. dominium eminens*, kongelig Magt, Kongens Overherredømme.

Kóngull, *vid.* Köngull.

Kóngr, *m. rex, contracte pro* Konúngr, en Konge.

Kóngs-vatn, *aqva regis*, Vand eller Indsø, der tilhører Kongen.

Konft, *f. ars*, Kunst. *alias* kunft.

Konftamadr, *m. artifex*, en Kunstner.

Konft-verk, *n. artificium*, et Kunstnerarbejde. (N. O.)

Kontrafei, *n. effigies*, et Kontrafej, Skilderi.

Kontra-ftefna, *f. vocatio reciproca*, en Kontrastævning. (N. O.)

Konu-brióft, *n. mamma, uber*, Bryster, Kvindebryst.

Konulaus, *innubus*, uden Kone, ugift.

Konúnglegr, *vid.* Kónglegr.

Konúngs-nef, *n. suffrago*, Hase, Baghase, Knokle eller Knæ paa Dyrenes Agterben.

Konúngsæll, *bono rege beatus*, som har en god Konge.

Konúngr, *m. rex, pr. heroum progenies vel propinqvus*, en Konge. *qs.* kon-úngr.

Konu-púngr, *m. vid.* Brimbútr.

Konu-ríki, *n. gynocratia, uxorium imperium*, Konens Herredømme (over Manden).

Konr, *m. vir præstans, nobilis*, en ypperlig Mand, Mand af fornem Herkomst. 2) *rex v. imperans*, en Konge eller Beherſker. 3) *propinqvus*, Slægtning, Frænde. Konar-víſur, *carmina regia*, et kongeligt Digt.

Kópa, *f. defectus virium*, Udmattelse, Svækkelse. *vid.* abl-kópa.

Kópar (at kópa), *enervare, vires tentare*, svække, udmarve, tage paa Kræfterne.

Kopar, *m. æs, cuprum*, Kobber.

Kopar-grænka, *f. ærugo*, Spanskgrøn, Kobberfarve. Kopar-rid, Kopar-hrím, *n. idem.*

Kopar-náma, *f. ærifodina*, en Kobbermine.

Kopar-ſmídi, *n. ærificium, æramentum*, Kobberarbejde.

Kopar-ſmidr, *m. faber ærarius, fusor æramentarius*, en Kobbersmed.

Kopar-ſteinn, *m. cadmia*, Kobold, Kobbererts.

Kopar-ſvarf, *n. æris recrementum*, Filſpaane af Kobber.

Kopar-ſtycki, *n. ærea ſcriptura*, et Kobberſtykke. 2) *tormentum æneum*, en Metalkanon. (N. O.)

Kopía, *f. exemplar, apographum*, Afſkrift, Kopi. (N. O.)

Kopíiſti, *m. librarius*, en Kopiiſt, Afſkriver. (N. O.)

Koppa, *f. tænia, ſæpius in pl.* Koppur, et Fruentimmer Hovedſmykke, beſtaaende af forgyldte Sølvdopper, heftede til et Baand.

Koppa-blód-taka, *f. ſcarificatio*, Kopſætten. At taka koppablód, *ſcarificare*, kopſætte.

Koppu-band, *f. vitta*, et Hovedbaand, (ſe koppa).

Koppr, *m. vaſculum rotundum ſine anſis*, et lidet rundt Kar uden Haandgreb, en Kop. 2) *cucurbita*, en Koppe (til Kopſætning).

Koppu-ſteinn, *f. cadmia fornicaria*, Kobold. Görir hann ſér búd úr koppuſteini, *domum e lapide calaminari v. cadmia ſibi erigit*, han forfærdiger ſig Bod (eller Hus) af Kobold.

Kópſíld, *f. clupea zata, dorſo praſino*, et ſlags ſtor Sild med grøn Ryg.

Kópr, *m. phocula*, en lille Sælhund.

Kór, *m. chorus*, et Kor Syngende. 2) *pars templi, ubi canitur, exedra, ſacrarium, ſanctuarium*, Kor, den inderſte Del af en Kirke.

Kordi, *m. machæra*, en Kaarde.

Kórdiákn, *m. unus ex choro, cantor*, en Degn, en Korſanger.

Kórdiáknar, *m. pl. diaconium, chorus*, Kordegne.

Kór-dyr, *f. pl. porta ſpecioſa*, Kordør.

Korgugr, *fæculentus*, bærmefuld, grumſet.

Korgr, *m. colluvies, ſentina, fæcula*, Bærme, ſtідent Vand, Grums.

Kórinna, f. *corintha, passula minor, passula corinthiaca*, Korender. (N. O.)

Kork, n. *cortex suberis*, Kork. Karkartré, *suber, phellodrys v. phellus*, Korktræ.

Korka, f. *cachexia, tabes*, Vantrivenhed, Tæring.

Korkna (at korkna), *fracescere, tabescere*, tørres, svinde hen, vansmægte.

Korkr, m. *vid.* Kork. 2) *glabrities glaciei*, Isens Glathed.

Korn, n. *granum, it. semen*, et Korn, Gran, *it.* Frø. Ecki korn, *nihil*, ikke et Gran, ikke det allerringeste.

Korn, n. *frumentum, seges*, Korn, Sæd. 2) *res minutula*, en Smaating.

Korna-barn, n. *infans, pr. embrio*, et spædt Barn.

Korn-akr, m. *ager frumentarius, seges*, en Kornager.

Kornbelgr, m. *pericarpium, it. gluma, siliqva*, Kornbælg.

Kornbruni, m. *sideratio*, Kornbrand, Kornbrynde.

Kornbýngr, m. *cumera*, en Kornbing.

Korngresi, n. *gramen spicatum*, akset Græs, Kornhalm.

Korn-hlada, f. *granarium, horreum*, Kornlade.

Korn-jel, Korn-el, n. *grando*, Hagel.

Korn-kaup, n. *frumentatio*, Kornkjøb.

Korn-land, n. *solum frumentarium*, Kornland.

Korn-ormr, m. *cuculio, gurgulio, cis*, Kornorm.

Korn-púngr, m. *gluma*, Kornbælg.

Korn-sád, n. *sementis*, Kornsæd. 2) *satio*, Saaen.

Korn-settr, *granatus*, kornsat (siges om fint og smaat ophøjet Arbejde). Korn-sett víravirki, *argentum pustulatum*, fint og smaat Filegran.

Korn-sigd, f. *falx messoria*, en Segl eller Kornle.

Korn-skéra, f. *messis*, Indhøstning af Korn.

Kornskérumadr, *messor*, en Høstmand, Mejer.

Korn-stíngr, m. *merga*, en Korntyv, Korngaffel.

Korn-súra, f. *bistorta*, Fjeldrug, liden Slangeurt.

Korn-sædi, n. *frumentum seminale*, Kornsæd.

Korn-úngr, *infans*, spæd, meget ung.

Kornvöndull, m. *meges, spicarum manipulus*, et Kornneg.

Korpa, f. *ruga*, en Rynke, Folde.

Korpi (at korpa), *rugas facere*, danne Rynker og Folder.

Korpna (at korpna), *adstringi, constringi*, sammenkrympes, drages sammen.

Korpulegr, *tabidus*, henfaldende, ussel af Udseende.

Korrex, n. *reprehensio*, Irettesætten. (N. O.)

Korrar (at korra í), *per lassis, v. coarctatas fauces respirare*, at ralle, drage Aanden besværlig gjennem Halsen.

Korra (at korra), *infanti nænias canere*, nynne for Børn.

Korrí-ró, *næniæ pueriles*, Ammesang.

Kort, n. *mappa geographica*, et Landkort.

Korta (at korta), *decurtare*, *diminuere*, forkorte, korte af.

Kortr, *curtus*, kort.

Kos, *n.* *electio*, Valg, Kaar.

Kos-eyrir, *m.* *res optima eligenda*, en særdeles god, udvalgt Ting.

Kos-gripr, *m.* *idem.*

Kosníng, *f.* *vid.* Kos.

Koss, *m.* *osculum*, et Kys.

Kossagángr, *m.* *exosculatio*, hyppig Kyssen.

Kossakær, *osculabundus*, som gjerne vil kysse.

Kosta (at kosta), *lædere*, *frangere*, brække, beskadige. Kosta til, *v.* uppá, *sumtus facere in rem aliqvam*, *insumere*, koste paa, bekoste.

Kosta (at kosta), *constare*, koste.

Kostabod, *n.* *sors oblata*, *optima conditio*, et fordelagtigt Tilbud.

Kostadr, *læsus*, *viribus fractus*, beskadiget, svækket (siges om Dyr eller Mennesker).

Kostgódr, *virtuosus*, *optimæ notæ*, dydig, *it.* kjernefuld.

Kostgripr, *m.* *qs.* Kosta-gripr, *res eximia*, en ypperlig eller udsøgt Ting.

Kostgæfi (at kostgæfa), *diligenter curare*, lægge Vind paa, beflitte sig paa.

Kostgæfi, *n.* *v.* Kostgæfni.

Kostgæfni, *f.* *diligentia*, *industria*, Flid, Vindskibelighed.

Kostnadr, *m.* *sumptus*, *impensæ*, Bekostning, Omkostning. At leggia fé í kostnad, *pecuniam in sumptus profundere*, udøse sine Penge, belæsse sig med Udgifter.

Kostnadarsamr, *sumptuosus*, kostbar, bekostelig.

Kostugr, *pingvis*, *de pascuis & cibis dicitur*, fed, kraftig, kjærnefuld (siges om Enge eller Føde).

Kostulegr, *eximius*, *egregius*, kostelig, herlig.

Kostulega, *egregie*, kosteligen.

Kostr, *m.* *pingvedo*, Fedhed, Kjærne. Þar var meiri kostr í miólk, *ibi lac erat pingvius*, Melken var der federe.

Kostr, *m.* *sors electio*, Valg, Kaar. 2) *cibus*, Kost, Føde. *v.* farkostr. 3) *virtus*, Dyd. 4) *conditio*, *it.* *facultas*, Tilstand, Forfatning, *it.* Evne, Formue. Vel þú annanhvern kostinn, *alterutram sortem elige*, vælg det ene af de to Vilkaar. Hann hefr marga kosti til at bera, *multis virtutibus ornatus est*, han besidder mange Dyder. Hann á vid bágann kost at búa, *conditione iniqva utitur*, han er i en vanskelig Forfatning. Hálfdán var kostamadr meiri til fiár og annars afla, enn hver annar, *Halfdani facultates erant majores qvam aliis, ob rem lautam & alias vires*, Halfdan var bedre istand end enhver anden, i Henseende til Formue og andre Udveje. Ecki er kostr á því, *non datur facultas*, der er ingen Lejlighed dertil, det kan ikke gaa an, det faaes ikke.

Kosúngr, *m.* *mastruca*, en Skindpels. *vid.* gosúngr.

Kot, *n.* *villula*, *magalia*, en Bondehytte eller Husmandshus. 2) *pectorale*, *thorax*, en Vest eller Brystdug.

Kota, *f. particula domus secreta, v. angulus,* en liden Afdeling eller Krog i et Hus.

Kota (at kota sér nidr), *tenuem rusticatum incipere,* bosætte sig som Husmand, begynde en liden Bondenæring.

Kotkall, *m. rusticus, pauperculus,* en Husmand, en ringe Bonde.

Kotra, *f. alea, ludus talaris,* et Bretspil.

Kotra (á tening), *f. qvaternio,* fire paa en Terning.

Kotroskinn, *domi sibi sapiens, arrogans,* bondestolt, en indbildsk Hjemfødning.

Kotrubord, *n. alveus lusorius,* Brettet til at spille i.

Kotrumadr, *m. tesserarius, aleator,* en som spiller tidt i Brettet.

Kotrureitr, *m. sedes pessi,* Afdeling i et Bretspil.

Kotru-tabl, *n. ludus tesserarius,* Bretspil, Terningspil.

Kotún, *n. gossypium,* Planteuld. (N. O.)

Kotúngr, *m. villicus,* en Husmand eller fattig Bonde.

Kotúngi, *m. idem.*

Kovarni v. Kovan, *m. canis melitæus, ad fæminarum delicias paratus,* en Skjødehund; *alias* skauthundr. Frostu-Þíngs-lög Hákonar kóngs: ef madr drepr kovan-racka fyri manni, gialldi 12 aura, enn Þad er kovan, ef madr tekr hendi sinni um hálsinn, so at saman taki fíngurinn, enn 6 aura fyri mióhund, enn fyri veidihund hálfa mörk, og so fyri nautahund, *si qvis occiderit alterius canem melitæum, duodecim uncias solvito, is autem melitæus est, cui qvis manu collum apprehendat, & ita ambiat, ut digitorum metacondyli se contingant, pro cane tenerrimo cursore, sex uncias, pro cane venatico autem, dimidiam marcam (qvatuor uncias), ut et pro cane bubulcorum,* hvem der dræber en andens Skjødehund, skal bøde 12 Ø e. Men det er en Skjødehund, hvis Hals man kan saaledes omfatte med Haanden, at Fingrene naa sammen; for en Vindspiller 6 Øre; for en Jagthund en halv Mark, ligesom for en Hyrdehund.

Koventa v. Kuventa, *f. cerevisia secundaria,* tyndt Øl.

Köggull, *f. articulus digitorum,* Led eller Ledemod paa Fingrene. 2) *idem ac* köckr *v.* kökull.

Kögr, *m. cirrus, fimbria; peniculamenta,* Frynd-ser.

Kögur-sveinn, *m. fæminarum pediseqvus pro peniculamentis elevandis,* en Dametjener.

Kögradr, *cirratus, fimbriatus,* bebræmmet, frynset, kruset.

Köckull, *m. vid.* Köggull.

Köckr, *m. gleba,* en Jordklump, Jordhylke. 2) *grumus pultis,* en Klump i Grød. *vid.* keckr.

Köllun, *f. vid.* Kallan.

Kölski, *m. satanas,* Diævelen. 2) *senex procax,* en ublu, gammel Knark.

Kölſkulegr, *vehemens & abſurdus*, heftig og urimelig.

Kölſkulega, *vehementer*, heftigen.

Kölſúgr, *ſarcaſticus*, ſpodſk.

Köngull, *m. ſtrobilus ſive ſemen pinuum, abietum & plurium arborum*, Gran, Fyrre og flere Træers Frø eller Kongler.

Köngul-ló, *f. aranea*, en Edderkop. *á* ló, *i pl.* lær. *aliis* köngul-vofa, konúngvofa, gaungu-ló.

Köngul-lóar-vefr, *tela araneorum*, Edderkoppens Væv, Spindelvæv.

Könnu-ſtóll, *m. vid.* Trapitſa, et lidet Bord, en Servante.

Kör, *n. electio*, Valg, Kaaren. *alias* kér *v.* kiör. 2) *ſors, conditio*, Kaar, Lod, Skiebne. Þad væri kör, *exoptatisſimum foret*, det vilde være ønſkeligt, Hann á vid ſig körin, *ipſe optionem habet liberam*, han har ſelv frit Valg.

Kör, *electus, deſignatus*, kaaret, udvalgt.

Kör, *f. lectus ægrotantium*, en Sygeſeng. Fyrir hönum er komid á kararendan, *cum acmeſte luctatur*, det er ude med ham, hans Sygeleje er ſnart forbi.

Körf, *f. calatus, qvalus, cophinus*, en Kurv.

Körfurſti, *m. princeps elector*, en Kurfyrſte.

Körgripr, *m. præcipuum*, en udvalgt Ting.

Köri (at kéra), *eligere*, kaare, vælge.

Körinn. *electus*, kaaret, udvalgt.

Körlegr, *ex voto, eximius*, ſom er efter Ønſke.

Körvilltr, *optionis infelix*, uheldig i at kaare eller vælge.

Kös, *f. congeries*, en Samling, Dynge.

Köſtr, *m. ſtrues, rogus*, en Dynge, Stak.

Köt *v.* Kiöt, Kér, *n. caro*, Kiød.

Kötbúd, *f. carnarium macellum*, en Kiødbod, Slagterbod.

Kötlegr, *carnalis*, kiødelig.

Kötmángari, *m. macellarius, lanius*, en ſom ſælger Kiød, eller holder Slagterbod.

Kötmángara-torg, *macellum*, Slagtertorv, Torv hvor Kiød ſælges.

Kötpylſa, *f. lipocreas*, Kiødpølſe, Pølſe.

Köt-ſaup, *n. juſcellum carneum*, Kiødſuppe.

Köttr, *m. felis, catus, elurus*, en Kat. 2) *in capite piſcium, apex pulpæ, qvæ* qverkſegi vocatr, et Navn paa et viſt Stykke i et Fiſkehoved.

Köt-æta, *f. animal carnivorum*, Kiødæder, et kiødædende Dyr.

Kötæxli, *n. ſarcoma*, en Udvækſt af Kiød.

Krá, *f. angulus domus, ſeceſſus*, en affides Krog. I' hverri krá, *per omnes angulos*, i hver Krog.

Krabb, *n. confuſio*, Uorden, Forvirring. 2) *reactio*, utidig Omgiøren.

Krabba (at krabba), *commiſcere*, blande ſammen, forvirre. 2) *reagere, v. inſcie attrectare*, giøre om igjen, *it.* vedrøre eller behandle noget ubehændig.

Krabbagángr, *m. progreſſus cancrinus*, Kræbsegang. ɔ: *contra rem, modum & ordinem.*

Krabbaklær, *f. pl. acetabula, brachia cancrorum, chelæ*, Krabbekløer.

Krabba-mein, *n. cancer, carcinus*, Kræft, Kræft-skade.

Krabbamerki, *n. cancer*, Krabbens Himmeltegn.

Krabbi, *m. cancer*, en Krabbe, Krebs.

Krabl, *n. contrectatio levis*, sagte Bedrøren.

Krabla (at krabla), *attrectare*, røre ved.

Krabs, *n. dispersio*, Adspredelse, Udspredelse. 2) *hyemalis pastio, ubi nives dispersæ sunt*, det Foder, som Kvæget faar om Vinteren, ved at rage Sneen bort af Jorden med Forbenene. Lömbin gánga í kröbsin fiárins, *agni legunt reliqvias ovium in pastione hyemali*, Lammene græsse i de Pletter, som de andre Faar have blottet for Sne.

Krabsa (at krabsa), *dispergere*, adsprede. Féd krabsar hæglega þenna snió, *hanc nivem pecora pedibus facile dispergunt*, Faarene skuffe letteligen denne Sne bort.

Krabsa á, *superspargere*, overstrø. 2) *metaph. in ænigmate loqvi*, tale forblommet. Ramn qvedst ei myndi krabsa á þad at segia Gizori Jarli sannindi, *Rafnus dixit se, absqve ambagibus, Gizori comiti veritatem patefacturum*, Ravn sagde, at han uden Omsvøb vilde sige Jarl Gissor Sandheden.

Kradak, *n. turba, multitudo*, Vrimmel, Mængde.

Krafa, *f. exactio*, Krav, Fordring. *á* kref.

Krafi, *necessitas*, Nødvendighed, Fornødenhed. Þar féck hvör sinn krafa, *omnium necessitatibus satis subministrata sunt*, enhver fik der sin Nødtørftighed (eller hvad ham tilkom).

Kragi, *m. collare*, en Krave.

Kraka (at kraka), *harpagine attrahere*, trække til sig med en Hage.

Kráka, *f. cornix*, en Krage. 2) *avis fatidica sinistra*, en Ulykker forvarslende Fugl. Húngrkráka, *mala avis famem ominans*, en ond Fugl, som spaar Hunger. Illvidris-kráka, *tempestatem ominans*, en Uvejrs Fugl.

Kraki, *m. harpago*, en Hage, Baadshage.

Kraki *v.* Kracki, *m. tenellus puer, pusio*, en lille Dreng, Knøs. Hrólfr Kraki, *Hrolfus tener*, den lille (smalle eller spedlemmede) Rolf.

Kracka (at kracka), *castigare*, tugte, straffe.

Krackilldi, *n. castigatio*, Revselse, Irettesættelse. 2) *dissidium*, Uenighed, Tvistighed.

Krákuaugu, *f. vulgo* Krans-auga, *nux vomica*, Krageøjne eller Krebsøjne (Bræk-Nødder).

Krákufætla, *f. coronopus*, Kragefod, Hanefod, (en Urt).

Krákuskél, *f. mytulus vulgaris minor*, en Muskel eller Musling.

Krákustígr, *m. iter tortuosum*, en Sti eller Linie, som gaar i Kringelkroge, Kringvej, Omvej, Sneglegang.

Krákr, *m. corvus*, en Ravn. 2) *nom. pr. viri.*

Kram, *n. merx, mercimonium*, Kram, Kramvare.

Kramari, *m. institor, tabernarius*, en Kræmmer.

Krambúd, *f. taberna, pergula institoria*, en Krambod.

Krami, *m. pressio*, Trykken. Kramakryki, *infans morbidus*, et sygeligt Barn.

Kraminn, *pressus, pressatus, it. contusus*, trykt, presset, *it.* knuset.

Krams-fugl, *m. turdus*, en Kramsfugl, Drossel.

Kramsi, *m. corvus*, en Ravn. *pr. discerpens.*

Kramvara, *f. vid.* Kram.

Kramr, *mollis, semifluidus; de pingvedine, nive, metallis &c. dicitur*, blød, halvflydende (siges om Fedt, Sne, Ler, Metaller o. s. v.)

Krángalegr, *tener, gracilis*, tynd, smal.

Krángi, *m. collum ovis longum & tenerum*, en lang og smal Faarehals.

Kránkdæmi, *n. morbus, ægritudo*, Skrantenhed, Upasselighed, Sygdom.

Kránkfelldr, *morbidus*, sygelig.

Kránkleiki, *m. idem.*

Kránkr, *æger, ægrotus*, upasselig, skranten, syg. Hönum er kránkt, *ægrotat*, han skranter.

Krans, *m. sertum, corona*, en Krands.

Krans-auga, *vid.* Kráku-auga.

Krap, *n. nix semiliqvida*, halvtøet Sne.

Krapasamr, *procellosus*, stormende, fuld med Uvejr.

Krapi, *m. pluvia nivosa, nix fluida*, fugtigt Snevejr, kold Slud.

Krapa-hríd, *f. procella nivalis, egelida*, sludagtigt Snefog.

Krappa-rúm, *n. interscalmium navis proximum à malo*, Rummet imellem Rorbænkene næst ved Masten.

Krappi, *m. subscus, securicula*, et Kaarsbaand, Sinketap, Krampe.

Krappr, *arctus*, trang, knap, indskrænket. 2) *curvus*, krumbøjet, krøget. Hann qvad þad krappa kosti, *iniqvas dixit conditiones*, det kaldte han haarde Vilkaar.

Krapta (at krapta), *posse*, kunne, formaa, være i Stand til.

Kraptalaus, *infirmus*, svag, afmægtig, kraftesløs.

Krapta-verk, *n. miraculum*, et Underværk, Mirakel.

Krapt-súpa, *f. jusculum consummatum*, Kraftsuppe. (N. O.)

Kraptr, *m. robur, vires*, Kraft, Styrke.

Krás, *f. mattea, pulpamentum*, lækker Mad.

Krafs, *n. crebra decussatio, dilaceratio*, Riven, Kradsen.

Krafsa (at krafsa), *perfricare, dilacerare*, rive, kradse.

Krátan, *n. sculptile*, udstukket Arbejde. *á* krota. Krátans kall, *senex rugosus*, en rynket Knark.

Kraumar (at krauma), *lente coqvi*, koges sagte.

Kraumr, *m. vid.* Krumr. 2) *imus gradus coctionis*, sagte eller liden Kogning.

Kraum, *n. idem.*

Kreda, *f. delicatulus*, Kjeledægge.

Kredulegr, *idem.*

Kredda, *f. religio*, Ens Troesartikel. 2) *symbolum*, et Løsen, et Tegn, hvorpaa man kjender En.

Kref (krafdi, hefi krafid, at krefia), *exigere*, kræve, fordre, forlange. At krefia einn máls,

compellare ipsum, udbede sig at faa at tale med En.

Krefda, *f. achores*, Udslæt i Hovedet.

Kregda, *f. infans morbidus, v. tenellus*, et sygt eller svagt Barn.

Kregdulegr, *tener, imbecillis*, afmægtig, vanmægtig.

Kreika (at kreika), *lente progredi*, gaa sagte. *vid.* reika.

Kreik, *n. lentus gradus*, korte Skridt, sen Gang. *vid.* reik.

Kreima, *f. animal viribus fractum*, et Kreatur der har tabt sine Kræfter. *à* krem. Hann er eingin kreima, *integris viribus est*, han har sine fulde Kræfter, han er ingen Stakkel.

Kreisti (at kreista), *torqvere, premere*, trykke, klemme, knibe. Kreista út, *extorqvere*, udpresse. Hann kreistir þurrar brár, *siccas torqvet palpebras*, ɔ: *simulat dolorem*, han presser tørre Øjelaage, ɔ: han lader som han var bedrøvet.

Kreisting, *f. contortio*, Sammenkniben, Sammenkrossen.

Krekla, *f. ramex arborum, v. frutex tortuosus*, en bøjet Gren af Træer eller Ris.

Krecklóttr, *tortuosus*, som har mange Bøjninger, bugtet.

Kreklu-skél, *f. tellina rugosa, non præmorsa*, etslags Muslinger.

Krem (at kremia), *contundere*, trykke, knuse. 2) *infringere*, svække, faa Bugt med. Margir krömduz lengi í sóttinni, *multi diu morbo illo infirmabantur*, mange plagedes længe af den Sygdom.

Kremmíngr, *m. manipulus*, en Haandfuld. *vid.* krúmma.

Krenkia (at krenkia), *infringere, debilitare*, svække, krænke. 2) *stuprum inferre*, krænke, besove. *vid.* kránkr.

Krenkíng, *f. debilitatio*, Svækken, Svækkelse. 2) *ægror*, Krænkelse, Kummer. 3) *stuprum*, Krænkelse, Besovelse.

Krenkiz (at krenkiaz), *debilitari*, svækkes, blive afmægtig. 2) *ægrescere*, blive svag og syg.

Krepia, *f. ningor pluvius*, regnagtig Sne.

Kreppa, *f. coarctatio*, Sammentrækning, Sammenbøjning. 2) *angustiæ, difficultas*, Trang, Knibe.

Kreppi (at kreppa), *incurvare, coarctare*, bøje, krumme. Kreppa at einum, *difficultates creare alicui*, sætte En i Knibe.

Kréppíng, *f. contractura*, Sammentrækning.

Kreptr, *contractus, incurvatus*, sammentrukket, bøjet, krummet. 2) *uncus*, kroget.

Kría, *f. sterna, hirundo marina*, en Terne, Kropkirre. *vid.* þerna. Kríu-skégg, *n. barba furcata*, kløftet Skjæg.

Kriái (at kriá), *desiderare, qværere*, attraa, forlange, søge at faa. 2) *qværi*, søges, være søgt. Hann kriáir *v.* kríar sér hvad hann gétr, *sollicite mendicat*, han tiltrygler sig alt hvad han kan. *vid. germ.* kriegen, *accipere.*

Kriá, *f. petitio*, Søgen, Begjæring. Stoltarmenn ſvara fyri kriár ſínar, *viri magnifici petunt qvidem, at non mendicant*, fornemme Folk begjære vel, men betle ikke.

Kriála (at kriála), *parum ſe movere*, bevæge ſig lidt. Ecki kriálar á hönum, *immotus qvaſi exanimis jacet*, han rører ſig ikke det mindſte.

Kril, *n. res perparva*, en Smule, Ubetydelighed.

Kríli, *n. idem*.

Kríla (at kríla), *nectere, texere*, flette, ſnoe.

Krím, *n. vid.* Augnakrím.

Krimti (at krimta), *ægre animam trahere, ut vix audiatur*, drage Aanden ſaa ſagte, at det neppe kan høres 2) *ſubmiſſe ſcreare*, harke ſagte.

Krimtr, *m. vox crepera*, en ſvag Lyd.

Kríngi (at kríngia), *circulare, circinare*, omringe. 2) *circumtondere*, klippe omkring, afrunde.

Kríngil-yrdi, *n. pl. ambages*, mørk Tale, Omſvøb.

Kríngíng, *f. rotundatio*, Runden, Afſirklen, Runddrejen.

Kríngla, *f. orbis, rotundula*, en Kreds, Runding.

Kringlóttr, *rotundus, circularis*, rund.

Kríngln-torf, *n. cæſpes orbicularis*, rund Tørv, afrundet Grøntørv.

Kríngſkér (at kíngſkera), *circumtondere*, ſkjære eller klippe omkring, beſkjære.

Kríngſkorinn, *circumtonſus*, klippet eller ſkaaren omkring, beſkaaren.

Kríngsól, *n. gyratio*, Ringrenden. (*qs.* kríngum ſól).

Kríngſóla (at kríngſóla), *gyrare, in gyrum ducere, regyrare, neutr.* gaa en Ringvej, dreje rundt om, i en Kreds.

Kríngum *v.* í kríng, *circa, per circulum*, omkring.

Kríngumſtædur, *f. pl. ſtatus, facies rerum*, Omſtændigheder.

Kríngr, *m. gyrus*, en Ring, Kreds.

Kríngr, *dexter*, bekvem, behændig. Þad fer hönum kríngt, *apte manus admovet*, han gjør det behændigen, det gaar let for ham.

Krippa, *f. vid.* Kryppa.

Kriſma, *f. chriſma, unctio*, Salvelſe. (Kat. O.)

Kriſtall, *m. cryſtallum*, Kriſtal.

Kríſt, *n. ſonus pipientis*, pibende Lyd.

Kríſti (at kríſta), *ſtridere, pipire, pipare, de paſſeribus dicitur*, pibe, pipe, ſiges om Spurrer.

Kríſtin, *pipiens, murmurans, ſuſurrans*, pibende, mumlende, ſuſende. At því ſyrr mege, þier t' meins giöra, kríſtinn daud kona, *ut eo minus tibi nocamento erit lamia murmurans v. ſuſurrans*, for at den pibende, murmlende eller hvidſkende Kvindeſpøgelſe Gjenfærd desmindre ſkal gjøre dig Skade. *vide* Gróugaldr. *)

---

*) Dette er tilſat af en anden Haand end Forfatterens. Skal Ordet ikke, efter manges Mening, læſes Kriſtín (Kriſten) vilde jeg heller udtale det kreiſtin (o: knibende), da i undertiden i de ældſte islandſke Skrifter (ligeſom endnu i Engelſk) bør læſes ſom ei. F. M.

Kriſtíngr, *m. vid.* Kriſt.

Kriſtinn, *chriſtianus*, kriſten.

Kriſtinn-réttr, *m. jus canonicum, ſive eccleſiaſticum*, Kirkeret.

Kriſtna (at kriſtna), *ad chriſtianam religionem homines perducere*, kriſtne, omvende til den kriſtelige Tro.

Kriſtni, *f. religio chriſtiana*, Kriſtendom. 2) *tempus, poſtqvam religio chriſtiana invaluit*, Kriſtendommens Tidsrum. 3) *eccleſia*, Kriſtenhed.

Kriſtr, *m. Chriſtus, unctus*, Kriſtus.

Krít, *f. creta*, Kridt. 2) *nom. pr. inſulæ*, Øen Kreta eller Kandia.

Krit (at krita), *moleſte minutim acqvirere*, erhverve lidt efter lidt med megen Umage. Hann kritr ſo ſmátt fé, *etiam minutias acqvirere ſatagit*, han er ſtræbſom i at erhverve endog de mindſte Smaating.

Krit, *n. ſuſurrus, musſitatio*, Hviſken, Mumlen, Snurren.

Krita (at krita), *minurire, musſitare*, brumme, mumle, knurre.

Kríta (at kríta), *creta pingere*, at kride.

Krítadr, *cretatus*, kridet.

Kritr, *m. disſidium*, Uenighed, Tvedragt, Tviſtighed. 2) *musſitatio*, Mumlen, Knurren.

Kró, *f. caſula, it. abſceſſus*, en Hytte, Vraa, Afkukke, *it.* Byld, *vid.* krá. 2) *caupona*, Kro, Krohus.

Króa (at króa), *circumſepire, includere*, indelukke, omgjerde. At króa lömbin, *agnos includere, ſecludere*, indelukke Lammene, ſkille dem fra Modrene.

Króarmadr, *m. caupo*, en Kromand.

Króarkona, *f. copa*, en Krokone.

Krof, *n. exenteratum corpus pecudis*, Krop af Qvæg uden Indvolde.

Krógi, *m. infans faſciis involutus*, et ſpæde Barn (ɔ: i Svøb).

Króka-fá, *f. varietas indirecti itineris*, Kringvej, Omvej.

Króka-kérfi, *n. circulus uncinorum*, et Hægtekarve.

Króka-par, *n. par fibularum*, et Par Hægte.

Krókaſpiót, *n. tragula*, et Spyd eller Landſe med Krog.

Krókaſteik, *f. extremum inteſtini recti*, det yderſte af Endetarmen. *vid.* ars-görn.

Króka-laus, *ſine ambagibus*, ligefrem, uden Omveje.

Krókhryggr, *m. cyphos, cyphoſis*, Pukkel paa Ryggen.

Krókhryggiadr, *gibboſus*, krogrykket, pukkelrygget.

Kroki (at kroka), *uncinare*, krumme, bøje. Heſturinn krokir fæti, *eqvus pedem uncinat, ima tantum ungula tangit terram*, Heſten krummer Benet, berører Jorden kun med den forreſte Rand af Hoven.

Krokinn, *pronus, cernuus*, næsgrus, nedbøjet, krum. *vid.* hnokinn.

Krokna (at krokna), *rigeſcere, cui vari frigore*, krympes ſammen af Kulde. 2) *enecari frigore*, dø af Kulde.

Króknefiadr, *naso aqvilino, adunco*, krognæset.

Krókódíll, *m. crocodilus*, en Krokodil. (N. O.)

Krókóttr, *tortuosus*, kroget, bugtet.

Krókr, *m. uncus, uncinus*, en Krog, Hage. 2) *angulus*, en Krog, Vraa. 3) *diverticulum viæ, itineris flectio*, en Afvej, Omvej, Kringelkrog. 4) *ansa*, Haandgreb, Haandfang. 5) *flexio, flexura*, Bøien, en Bøjning. Koma skal krókr í móti bragdi, *cum vulpibus vulpinandum*, List skal sættes mod Rænker.

Króna (kóróna v. krúna), *f. corona*, en Krone, Krands. 2) *rasura sincipitis*, en raget Plet paa Forhovedet. 3) *regium, summum imperium*, Regjering, Overherredømme. 4) *coronatus danicus*, den danske Krone.

Krónu vígsla, *f. coronatio*, Kroning.

Kronika, *f. chronica*, Krønike, Aarbog. (N. O.)

Kroppna (at kroppna), *rigescere, stupescere frigore*, stivne af Kulde.

Kropníng, *f. genuflectio communicantium sacræ cœnæ*, Knæfald (især Kommunikanteres). Sturla lét taka þar mat í kyrkiu, og bera út um kropníng, *Sturla ex templo cibaria rapi fecit, atqve inter communicationem absportari*, Sturla plyndrede Fødevarer der i Kirken, og lod føre dem bort medens Folk knælede for Alteret.

Kropp, *n. vellicatio*, Pillen, Plukken.

Kroppa (at kroppa), *cutem fricare*, gnide Huden. 2) *vellicare, carpere*, plukke, pille.

Kroppr, *m. corpus, cuticula*, Krop, Legem. 2) *truncus corporis*, en Krop uden Hoved.

Krofs, *m. crux*, et Kors. 2) *omnia adversa, qvæ ob fidem in christum fidelibus obveniunt*, Modgang (*eccles.*)

Krofsa (at krofsa), *signo crucis notare*, korse.

Krofsa-trú, *f. staurolatria*, Korstro, Korsets Tilbedelse.

Krofs-beri, *m. crucifer*, en Korsdrager.

Krofs bönd, *n. pl.* (í húsi) *capreoli*, Korsbaand i Bygninger.

Krofs burdr, *m. gestatio crucis*, Korsbæren.

Krofs festi (at krofsfesta), *crucifigere*, korsfæste.

Krofs fiskr, *m. asterias, stella marina*, et slags Søorm.

Krofs gángr, *m. peristylium*, Korsgang.

Krofs-götur, *f. pl. compitum, qvadrivium*, Korsvej.

Krofs-mark, *n. signum crucis, it. crucifixum*, Korsets Tegn, *it.* et Krusifiks.

Krofs-máti, *m. qvadraus norma*, Korssnit.

Krofs-messa, *f. amburbalia*, Korsmisse. Krofsmessa á vori, *crucis inventio, 3 Maji*, den 3 Maj, Tjenestefolks Skiftetid i Island. Krofsmessa á hausti, *crucis exaltatio, 14 Septembris*, Korsets Ophøjelse, den 14 Sept.

Krofsóttr, *decussatim nigro colore variegatus*, tegnet med Korsfigurer.

Krota (at krota), *cælare, sculpere*, udstikke, udgrave, gravere.

Krot, *n. sculptura*, Udgraven, udstukket Billedværk.

Krotadr, *cælatus, sculptus;* udstukket, graveret.

Kröf, *f. vid.* Krafi.

Kröfur, *f. pl. exactiones*, Krav, Fordringer. *vid.* krafa.

Kröggvar *v.* Kröggur, *f. pl. discrimen, periculum, it. incitæ, angustiæ*, Vanskeligheder, Farer, *it.* Trang, Forlegenhed. Oft eru kröggur í vetrar ferd, *iter hyemale difficultatis plenum*, paa Vinterrejser forefalde tit Vanskeligheder.

Kröggr, *freqvens*, talrig, vrimlende. Þar var krögt af silúngum, *ibi truttis omnia plena erant*, Foreller vrimlede der overalt.

Kröckr, *idem.*

Kröm, *f. pressura*, Trykken, Presning. 2) *morbus diutinus*, langvarig Sygdom. krem.

Kröptugr, *validus, fortis*, stærk, kraftig.

Krú, *n. multitudo*, en stor Mængde. *alias* grú *v.* grúi. Þar var mikid úa krú, *innumera multitudo insectorum ibi erat*, det var en stor Vrimmel af Insekter.

Krubba, *f. ampulla*, en Flaske eller Krukke.

Krubbu-fat, *n.* (ɔ: diúpt) *mazonomum*, et dybt Fad eller Skaal.

Krufinn, *exenteratus*, opskaaren, som Indvoldene ere tagne udaf.

Krucka, *f. urceus*, en Krukke.

Krull, *n. confusio*, Sammenblanding, Forvirring.

Krulla (at krulla), *confundere*, forvirre. 2) *calamistare, crispare*, kruse, krølle. Krullad hár, *intorti capilli, concinni, coma*, kruset eller krøllet Haar.

Krullu-járn, *n. calamister*, et Krusejern.

Krumgódr, *sapidus, solidus, efficax*, velsmagende, fast, kraftig.

Krumma, *f. manus concava*, krummet Haand. 2) *manipulus*, en Haandfuld.

Krummi, *m. corvus (tagax)*, en Ravn.

Krumr, *m. cremor, flos rei*, Saft, Kjærnen af en Ting.

Krúna, *f. vid.* Króna, *it. alba macula in pecudum fronte*, en hvid Plet i Kvægets Pande.

Krúnóttr, *alba macula variegatus*, som har hvid Plet i Panden.

Krúngr, *m. gibber, gibba*, krogrygget, pukkelrygget. Herdakrúngr, *m. gibba cervix*, Pukkel paa Skulderen.

Krúnk, *n. crocitus*, Ravneskrig.

Krúnka (at krúnka), *crocitare*, klukke eller skrige som en Ravn.

Krúnkr, *m. corvus*, en Ravn.

Krúnkinbor, *m. idem.*

Krús, *f. testa, crater testaceus*, et Krus.

Krúsa (at krúsa), *vid.* krulla.

Krydd, *n. conditura*, Krydren, Kryderi.

Krydda (at krydda), *condire*, krydre.

Krydd-öl, vín, dryckir, *aromatites*, krydrede Drikke.

Krydd urtir, *f. pl. aromata*, Kryderurter, Specerier.

Kryf (krufdi, hefi krufid, at kryfia), *exenterare*, opskære, tage Indvoldene udaf. Kryfia til mergiar, *ad medullam usqve penetrare*,

metaph. sollicite exquirere, skjære indtil Marven, *it.* opsøge flittigt.

Kryki (krýki), *m. angulus, secessus*, en Vraa, Krog. *â* krókr. 2) *inguina*, Skambelene, Laarkrig. 3) *puer pauperculus, in recessu educatus*, et usselt Barn, opdraget i Fattigdom.

Kryka-þunnr, *depigis*, som har tynde Laarkrige.

Krýni (at krýna), *coronare*, krone.

Krýníng, *f. coronatio*, Kroning.

Krýp (kraup, at kriúpa), *in genua procidere*, knæle. Kriúpa at kniám eins, *ad genua alicujus accidere v. provolvi*, falde paa Knæ for En.

Kryppa, *f. gibbus, it. curvamen, spira*, en Pukkel paa Ryggen, *it.* Bøjning, Kringelbugt, Krumbugt. kroppr.

Kryppill, *m. gibbosus*, krogrygget. 2) *claudus, luxatus*, lam, halt.

Krypplíngr, *m. idem.*

Kryci-vika, *septimana crucis inventionis*, Korsets Opdagelses Uge.

Kræda, *f. species quædam lichenum*, en Art Fjeldmos.

Kræda, *f. mollities*, Blødhed, Veghed. *vid.* kreda.

Kræfr, *fortis, robustus*, stærk, rask.

Kræki ber, *rectius* krákuber, *n. pl. baccæ empetri*, Kragebær.

Krækiberialíng, *n. empetrum*, Kragebærbusk.

Kræki (at krækia), *fibulare*, spænde, knappe, fæste sammen med Hægter o. s. v. 2) *hamo capere*, faa fat paa eller trække til sig med en Krog eller Hage. 3) *deviare, â via deflectere*, afvige fra den rette Vej, tage en Omvej.

Krækill, *m. uncus*, en Krog, Hage.

Krækilfætlur, *f. pl. aves fissipedes*, Fugle som ikke have Hinde mellem Tæerne.

Kræklíngr, *m. vid.* Krákuskél.

Kræklínga-fiara, *litus mytulophoron*, Strandbred, hvor Muslinger falde i Mængde.

Krælar (at kræla), *ægre se movere*, bevæge sig lidt. Þad krælar ecki á hönum, *nihil movetur*, han rører sig ikke det allermindste.

Kræsi (at kræsa), *vid.* krydda.

Kræsilegr, *delicatus*, lækker, fin, vellystig. Kræsilegir réttir, *lautæ dapes*, krydrede eller velsmagende Retter.

Kræsinn, *delicatus*, kræsen.

Kræstr, *conditus, saliaris*, krydret.

Kú, *f. vacca*, en Ko. *vid.* kýr.

Kúa lubbi, *m. crepitus lupi, adhuc immaturus*, etslags Svamp.

Kúa-mykia, *f. bolbiton, fimus bovillus*, Komøg.

Kubba (at kubba), *amputare, it. perfringere*, kappe, hugge tversover, *it.* brække.

Kubbi, *m. cochlea, testa univalvis*, en Snegl.

Kubbr, *m. trunculus*, en lille Stump.

Kudúngr, *m. vid.* Kubbi.

Kufl, *n. persona, larva*, en Maske. 2) *cucullus, capitis tegmen togæ affixum*, en Hætte fast til Kaaben.

Kufl-madr, *cucullo indutus*, som har en Hætte

paa Hovedet. 2) *personatus*, en maskeret Person.

Kuflúngr, *m. idem.*

Kúfadr, *supra margines repletus*, ganske fuld, topmaalt.

Kúfúngr, *m. vid.* Kudúngr.

Kúfr, *m. convexitas*, Top. Kúfr uppaf mæle-kéralldi, *mensura abundans*, Topmaal. Fialla-kúfr, *nebula montium apices tegens*, Taage øverst paa Bjergtoppene. Hatt-kúfr, *pileolus*, en liden Hat.

Kúga (at kúga), *cogere*, *adigere*, tvinge, nøde, kue.

Kúgan v. Kúgun, *f. coactio*, Tvang.

Kúgadr, *flaccus medullam*, udmagret. 2) *coactus*, tvungen, kuet.

Kuggi, *m. navigium breviusculum*, et kort Fartøj. *vid.* kaggi.

Kuggr, *m. idem.*

Kúgilldi, *n. vacca v. sex oves lactariæ*, et Kvilde, ɔ: en Malkeko eller seks Malkefaar. 2) *pecudes ferreæ*, Jernfæ, Besætning af Kvæg paa en Gaard.

Kúgr, *m. medulla flaccescens*, tynd, kraftløs Marv.

Kúka (at kúka), *cacare*, forrette sin Nødtørft.

Kukl, *n. præstigiæ*, *artes dardaniæ*, Gjøglerі, Taskenspilleri.

Kuklari, *n. præstigiator*, en Gjøgler, Taskenspiller.

Kukulur, *m. vid.* Fiörukonkr.

Kúkr, *m. cacus*, Menneskeskarn.

Kul, *n. aura frigida*, kold Blæst eller Luftning.

Kula, *f. idem.*

Kúla, *f. tumor*, *tuber*, en Hævelse, Knude. 2) *globus*, en Kugle. 3) *cervicula aselli*, Nakken af en Torsk.

Kular (at kula), *frigescere*, *it. flare*, *spirare*, blive kold, kjølnes, *it.* lufte, blæse.

Kulbord, *n. latus navis vento obversum*, den Side af Skibet som vender mod Vinden.

Kúlda, *f. tumor*, *torpor*, Brantenhed, *it.* Dorskhed.

Kúldaz (at kúldaz), *torpescere*, sløves, slæbe sig frem.

Kúlduleitr, *tumida facie*, hoven eller tyk i Ansigtet.

Kullda-bólga, *f. œdema*, Frost i Lemmerne.

Kullda-brölt, *n. divagatio impatientis frigoris*, Bevægelse som man gjør sig i Kulde for at holde sig varm.

Kulldaskél, *f. concha orbiculata lævis*, etslags Muslingeskal.

Kullda-strá, *n. homo inops*, et enligt eller forladt Menneske, som ingen tager sig af.

Kulldi, *m. frigus*, Kulde. 2) *animus infensus*, hadefuldt Sind. Hann þóttiz af þeim ráðum kullda kénna, *subolere sibi visus est, ex illis consiliis infensum in se animum*, han syntes at de Raad viste Fjendskab mod ham.

Kúlpar (at kúlpa), *tumere*, *prominere*, udstaa, rage frem.

Kúlpeygr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne. *vid.* úteygdr. Hann er kúlpeygr eins og músin, *perinde ac muribus oculi illi prominent*, han har udstaaende Øjne ligesom en Muus.

Kúlpeygd, *f. exophthalmia*, Fremøjenhed.

Kul-vís, *algiosus*, kuldskjer, som ikke kan taale Kulde.

Kúluvambi, *m. ventricosus*, storbuget, tykvommet.

Kúluvaxinn, *convexus*, runtbøjet, rundhvalt.

Kumbari, *m. navis rudior*, *mercatoria*, en Skude, et uanseligt Kjøbmandsskib.

Kumba, *f. ancilla corpulenta*, en tyk eller klodset Pige.

Kúmen, *n. carvi*, *carum v. cuminum*, Kummen.

Kuml, *n. cumulus*, en Høj, Bakke, Dynge. 2) *idem ac* kufl.

Kumpán, *m. vid.* Kompán.

Kumpás, *m. acus magnetica*, *pixis nautica*, Kompas. (N. O.)

Kumpr, *m. filico*, et Drog.

Kumra (at kumra), *mussare*, *mussitare*, brumme, mumle. 2) *leviter hinnire*, vrinske lidt eller sagte.

Kumr, *n. mussitatio*, Mumlen, Surren.

Kundr, *m. filius*, Søn (Poet.) 2) *propinqvus*, en Slægtning, Forvandte, Nærpaarørende.

Kúngr, *m. vid.* Kudúngr.

Kúníngr, *m. cuniculus*, en Kanin.

Kúnís, Kúnína, Kanína, *f. idem.*

Kunnátta, *f. scientia*, Kundskab.

Kunngöri (at kunngöra), *notum facere*, kundgjøre, bekjendtgjøre. *qs.* kunnugt göri.

Kunníngi, *m. sodalis*, *familiaris*, en Bekjendter.

Kunnleiki, *m. notitia*, Kundskab. 2) *familiaritas*, Bekjendtskab. Göra í kunnleika, *notum facere*, gjøre bekjendt.

Kunnleiks-madr, *familiaris*, en Bekjendter. 2) *concubitor*, en Boler.

Kunnleiks kona, *f. concubina*, en Bislopperske, Medhustru.

Kunnugr, *gnarus*, *notus*, bekjendt.

Kunnugleiki, *m. notitia*, Bekjendtskab.

Kunnusta, *f. vid.* Kunnátta.

Kunnr, *vid.* Kunnugr. Kunnr at löstum, *vitiis infamis*, berygtet for Laster. Kunnr at manndygdum, *virtutibus clarus*, bekjendt for Dyder.

Kunta, *f. cunnus*, det kvindelige Skamlem, Fødselslem.

Kúpa, *f. cuba*, *vas rotundum*, et rundt Kar eller Skaal. *vid.* heilakúpa.

Kúpu-myntr, *vid.* Framm-myntr.

Kúpu-vaxinn, *ovalis* oval, rundladen.

Kúra, *f. qvies*, Hvile, Ro. Hann liggr í kúru sinni, *qvietus jacet*, han ligger i sin Rolighed.

Kurfa, *f. homo laboris & frigoris impatiens*, En der hverken taaler Kulde eller Arbejde. 2) *desidia*, *mollities*, Orkesløshed, mageligt Levnet.

Kurfl v. Kurl, *n. virgarum frustula*, *v. trunculi in carbones ferrariorum*, Træer eller

Kiśstammer, sønderhugne i smaa Stykker før at svies til Kul.

Kurfla (at kurfla), *virgas putare*, hugge, smaahugge Træ.

Kurfr, *m. trunculus, it. fragmentum*, en liden Stamme, *it.* et afbrudt Stykke. Hann hnefadi spiórs-kurf sinn, *fragmentum hastæ suæ arripuit*, han greb et Stykke af sit brækkede Spyd.

Kurfulegr, *mollis, desidiosus*, vellystig, magelig, ørkesløs.

Kúri (at kúra), *hærens qviescere*, ligge i Ro, være ørkesløs.

Kuriel, *n. corallium*, Koral (N. O.)

Kurr, *m. & n. murmur, qverela*, Klage, Knurren. 2) *stridor*, Knarken, Knagen.

Kurra (at kurra), *murmurare*, suse, brumme, knurre. 2) *minurire palumbum*, kviddre eller girre (om vilde Duer).

Kúrrent-silfr, *moneta cursoria*, Kurant, Sølvmynt. (N. O.)

Kurt, *n. urbanitas, civilitas*, Høflighed, fin Levemaade.

Kurteis, *civilis*, høflig, beleven.

Kurteisi, *f. vid.* Kurt. *gall. courtesie v. courtoisie, comitas.*

Kurteislega, *urbane*, fint, høfligen, behageligen.

Kúrur, *f. pl. sollicitudines*, Bekymringer.

Kusa, *f. vitula*, en Kvie eller Hunkalv.

Kusi, *m. vitulus*, en Hankalv.

Kúskél, *f. concha orbiculata crassa*, en Venus-Musling.

Kussa (at kussa), *vid.* Fussa.

Kussari, *m. pirata*, en Korsar, Sørøver. *gall. corsaire.*

Kussi, *m. vid.* Kusi.

Kúsúnga (at kúsúnga), *colaphizare*, give Ørefigen.

Kúsúngr, *m. colaphus*, Ørefigen.

Kuti, *m. cultellus*, en lille Kniv.

Kuta (at kuta), *cultellis pungere*, stikke eller skjære med en liden Kniv.

Kútr, *m. congius*, en Kutting eller liden Tønde. Hálfkútr, *congius dimidius*, en halv Kutting.

Kyki (at kykia), *deglutire*, sluge ned. *â* kok *v.* qvok.

Kyklíngr, *m. pullus*, en Kylling. *vid.* kiúklíngr.

Kylfa, *f. clava, it. fistuca*, en Kolle, *it.* en Buk, Rammel.

Kýli, *m. ulcus, tuber, apostema*, en Byld.

Kýlis tilgörd, *pyosis*, byldagtig Hævelse.

Kýli (at kýla), *amputare musculos occipitis asellorum*, skjære Nakken af en Torsk. *â* kúla. 2) *ingurgitare*, sluge, svælge i sig. *â* kýll. At kýla miöd, *magnis haustibus hydromel bibere, pantices libere madefacere*, svælge Mød i store Slurke.

Kylia, *f. vid.* Kul.

Kýll, *m. rivus*, en Bæk. 2) *media pars braccarum*, den midterste Del af et Par Ben-

klæder. 3) *gurges, it. uter, mantica*, et Svælg, *it.* en Læderfæk, Taske.

Kylliflatr, *ad fundum proſtratus*, kaſtet til, eller udſtrakt paa Jorden.

Kyllir, *m. culeus, uter, it. ſcrotum*, en Læderſæk, Taske, *it.* Pungen.

Kylpr, *m. vid.* Kifr. á kúlpa.

Kymbi, *n. alias* gymbi, *faſciculus*, et lidet Knippe.

Kymbilhyrndr, *erectis cornubus*, ſom har opſtaaende Horn.

Kymbill, *m. faſciculus*, et lidet Bundt eller Knippe. 2) *grumus*, en Jordhøj, Bakke. *vid.* kuml.

Kymi, *m. receſſus, angulus*, en Vraa, Krog.

Kyn, *n. genus, gens, familia, ſexus*, Slægt, Kjøn. 2) *res mira*, Under, underlig Ting. Þad er ei kyn, *non eſt mirum*, det er ingen Under.

Kynd, *f. vid.* Kyn. 2) *ſoboles*, Afkom, Stamme.

Kyndi (at kynda), *ſuccendere*, tænde, antænde, brænde. Þar er kyndt þángi, *fucus ibi focum alit, pro foco legitur*, der bruger man Tang til Brændſel.

Kyndill, *m. lux*, Lys.

Kyndilmeſsa, *f. feſtum luminum, ↄ: purificationis Mariæ. Hypapante*, Kyndelmiſſe.

Kyndíng, *f. ſuccenſio*, Antændelſe, Brænden.

Kynduglega, *aſtute*, træſkelig, liſtigen.

Kyndugr, *verſipellis*, ſnedig, træſk, liſtig.

Kynferdi, *n. genus, proſapia*, Slægt, Herkomſt.

Kynferdugr, *genere nobilis*, af ſtor Herkomſt.

Kynfiölld, *f. prolitas*, talrigt Afkom.

Kynfylgia, *f. ingenium patronymicum*, arveligt Sindelag eller Sindsgaver.

Kýngi, *f. magia*, Trolddom. 2) *portentum, res nulli nota*, en vidunderlig Ting eller Begivenhed.

Kyngia, *f. res portentoſa, inſolitæ magnitudinis*, en Ting af uhyre Størrelſe.

Kýngi-hríd, *f. vehemens procella magica*, et heftigt Uvejr, frembragt ved Trolddom.

Kýngi (at kýngia), *glutire*, ſluge ned. Kýngia nidr bitanum, *offulam deglutire*, ſluge en Bid ned.

Kyniar (at kynia), *mirari*, ſtudſe, forundre. Mig kyniar, *miror*, jeg ſtudſer, forundrer mig over.

Kyniar, *f. pl. res mira, portentum*, Ting eller Begivenhed, et underligt Tegn.

Kynia-menn, *homines abſtruſi ingenii*, ſærſindede Folk.

Kyniadr, *ortus, oriundus*, kommen af, fød af.

Kyniaſtór, *prægrandis*, meget ſtor.

Kyniaz (at kyniaz), *generari*, avles, fødes af.

Kynlegleikar, *m. pl. omina*, underlige Varſler eller Anelſer.

Kynlegr, *alienus*, underlig. Kynlegr hlutr, *res mira*, en forunderlig Ting.

Kynhi (at kynna), *notum facere*, gjøre bekjendt.

Kynni, *n. domus nota v. familiaris*, et bekjendt eller venſkabeligt Hus. 2) *notitia*, Bekjendtſkab.

Kynníng, *f. notitia*, Bekjendtskab.

Kynnis-leit, *f. vid.* Kynnis-vist, Kynnis-sókn, *f. idem.* At fara á kynnis-leit, *visitatum ire amicos*, at besøge sine Venner eller Bekjendtere.

Kynnis-vist, *f. visitatio amicorum*, Vennebesøg.

Kynríkr, *vid.* Kynstór.

Kynqvísl, *f. ramus prosapiæ*, Æt, Green af en Slægtstamme.

Kynsl, *n. pl. res insolita*, en usædvanlig Ting. Vér fæckum ætterni vort, nær stór kynsl atbera, *numerositati nostræ familiæ aliqvid detrahimus, qvando insolitum qvid accidit*, vi mindske vor talrige Slægt, naar noget usædvanligt paakommer.

Kynslód, *f. genus, generatio*, Slægt, Stamme.

Kynspeki, *f. scientia genealogica*, genealogisk Videnskab.

Kynstafr, *m. vid.* Kynqvísl.

Kynstór, *natu nobilis, natalibus clarus*, af stor Herkomst, fød af berømmelige Forældre.

Kynstr, *n. pl.* Kynsl.

Kynstramenn, *vid.* Kyniamenn.

Kynsæll, *felici posteritate clarus*, en Fader eller Stamfader, som har lykkeligt Affom.

Kynþáttr, *m. vid.* Kynqvísl.

Kýprus-vidr, *m. cupressus*, Cypresstræ.

Kýr, *f.* (*rectius olim* kú, kúinnar, kúinni, kúnni, kúna *& in plur.* kýr, kúanna, kúnum, kýrnar) *vacca*, en Ko.

Kýr-auga, *f. vasculum sphæriforme*, et kugelrundt Kar, et lidet Kar.

Kyrd, *f. tranqvillitas*, Stilhed, Rolighed.

Kyria (at kyria upp), *cantum exordire*, begynde Kirkesangen.

Kyrie, Kyrie, *supplicatio*, en Salme som begynder med dette Ord.

Kýr-gilldi, *n. vid.* Kúgilldi.

Kyrki (at kyrkia), *strangulare*, kvæle. 2) *contrahere*, trække sammen, sammensnærpe.

Kyrkíng, *f. strangulatio*, Kvælen. *á* qverk.

Kyrkíngr, *corrugatio*, Sammendragen i Rynker, Sammenkrympning.

Kyrkia, *f. ecclesia, cætus*, den kristelige Kirke, Menighed. *vulgo (minus apte) templum*, en Kirke. At sækia kyrkiu, *templum petere, freqventare*, søge Kirken, gaa flittig i Kirke.

Kyrkiu-agi, *disciplina ecclesiastica*, Kirketugt. At lída kyrkiu-aga, *dare piacula*, udstaae Kirkestraf.

Kyrkiu-bialla, *f. tintinnabulum*, liden Kirkeklokke.

Kyrkiu-bók, *f. matricula*, en Kirkebog. 2) *diptychon*, Præstens Ministerialbog. *vulgo* mínisteríalbók.

Kyrkiu-bóndi, *matricularius, œconomus ecclesiæ*, en Kirkeværge (som tillige er Bonde paa den Gaard, hvor Kirken staar).

Kyrkiu-dagr, *festum dedicationis templi*, Kirkens Indvielsesdag.

Kyrkiu-diákn (sem þiónar presti í messu), *camillus, hierodulus*, Degn, Kirkesanger.

Kyrkiu-eignir, *f. pl. manus mortua*, Kirke-Eiendomme, Gods som tilhører en Kirke. At

gëfa kyrkium, *dare in manum mortuam*, give eller testamentere til Kirker.

Kyrkiu-forsvar, *n. advocatio, jus patronatus*, Kirkens Forstanderskab.

Kyrkiu-forsvars madr, *advocatus templi*, en Kirkeforstander, Kirkeværge.

Kyrkiu-fridr, *jus asyli templorum*, Kirkefred.

Kyrkiu-fundr, *conventus ecclesiasticus*, Gejstlighedens Forsamling i Kirker.

Kyrkiu-fé, *bona ecclesiastica*, Gods som tilhører en Kirke.

Kyrkiu-gardr, *cœmeterium, conditorium, polyandrium*, en Kirkegaard.

Kyrkiu-hríngíng, *f. tintinnabulatus*, Ringen i Kirken.

Kyrkiu-pallr, *m. pulpitum*, Pulpitur eller ophøjede Steder i en Kirke.

Kyrkiu-patrón, *divus, cui templum dicatum*, en Kirkepatron. (N. O.)

Kyrkiu-prestr, *parochus*, en Sognepræst.

Kyrkiu rán, *n. sacrilegium*, Kirkeran.

Kyrkiu-reifari, *m. sacrilegus*, en Kirkeraner, Kirketyv.

Kyrkiu-reikníngr, *m. album*, Kirkeregnskab.

Kyrkiu-rækinn, *freqvens ad templum*, som tit gaar i Kirke. Hann hyrdir hverki um kross né kyrkiu, *nec cruces, nec templa curat*, ɔ: *in omnibus est irreligiosus*, han skjøtter hverken om Kors eller Kirker, ɔ: han opfører sig i det hele ugudelig.

Kyrkiu-saungr, *psalmodia sacra*, Kirkesang.

Kyrkiu-sida-bók, *f. ordinantia ecclesiastica, liber liturgicus, rituale*, Kirkeordinans, Ritual.

Kyrkiu-sidir, *m. pl. cæremoniæ*, Kirkeskikke, gejstlige Seremonier.

Kyrkiu-skrúd *v.* -skrúdi, *anathema*, Kirkens Ornamenter.

Kyrkiu-sókn, *f. parochia, paræcia*, Kirkesogn, Sogn.

Kyrkiu-sóknar-menn, *parochiani*, Sognefolk, Sognemænd.

Kyrkiu-stiórn, *f. hierachia*, Hierarki, Kirkens Bestyrelse. 2) *potestas ecclesiastica, circa sacra*, de Gejstliges Myndighed i Kirkesager.

Kyrkiu-stólar, *sedilia templi, subsellia*, Kirkestole.

Kyrkiu-vaktari, *m. commendatarius*, Kirkeforstander. 2) *hierophylax, æditus*, en Kirkevogter.

Kyrkiu-vaktan, *f. commenda*, Kirkeforstanderskab.

Kyrkiu-veriari, *m. procurator templi*, en Kirkeværge.

Kyrkiu-vígsla, *f. dedicatio templi, encænia*, Kirkevielse.

Kyrkiu-þiófnadr, *sacrilegium*, Kirketyveri.

Kyrkiu-þiófr, *m. sacrilegus*, en Kirketyv, Kirkeraner.

Kyrlátr, *qvietus*, sagtmodig, rolig, stille.

Kyrlegr, *idem.*

Kyrnir (at kyrna), *de obtusa ferri acie dicitur*, siges om sløvet Eg. Kyrnir í egg á öxinni, *acies securis sibi non constat, sed qs. grana format*, Eggen er bleven sløvet, (saaledes at smaa Korn synes at sidde paa den). *á korn.*

Kyrpíngr, *m. ruga*, Rynke. 2) *vir rugosus*, en rynket Mand.

Kyrpi (at kyrpa), *vid.* kipra.

Kyrrlæti, *n. modestia*, Sagtmodighed, Beskjedenhed.

Kyrr, *tranquillus*, *qvietus*, rolig, stille, fredelig. At sitia um kyrt, *qviete vivere*, holde sig hjemme, leve rolig. Hallda kyrru fyrir, *idem*.

Kyrri (at kyrra), *pacare*, gjøre rolig, bringe Fred og Ro tilveie. Konur úngr kyrdi fugla, *nobilis ille juvenis occipitres instituit*, den unge ædle Herre gjorde Høge tamme. Nú kyrrir vedr, *desævit ventus*, nu lægger Vinden sig.

Kyrriz (at kyrraz), *mitescere*, formildes, sagtnes, stilles. Þeir Arnór kyrduz vid bréfinn, *Arnor cum sociis, epistolis acceptis desæviere*, Arnor og hans Følgeskab sagtnedes ved Brevenes Indhold.

Kyrrmódugr, *animo tranqvillo*, sagtmodig.

Kyrseta, *f. vita sedentaria*, Hjemmesidden, Stillesidden.

Kyrserning, *f. seqvestratio*, Beslag, Sekvestration.

Kyrset (at kyrsetia), *seqvestrare*, sekvestrere, lægge Beslag paa.

Kyr-sæi, *n. mare pacificum*, stille Sø. 2) *pellacia*, Havblik.

Kyrsæti, *n. vid.* Kyrseta.

Kyrtill, *m. tunica*, en Kjortel. 2) *glandula tumescens in carne*, en Kjertel, Yre i Kjødet. Kyrtla bólga, *panus*, *gangræna*, Bullenhed i Kjertlerne.

Kyrvidri, *n. aer tranqvillus*, stille Veir, Stilhed i Luften.

Kyrrur, *f. pl. malacia*, *pellacia*, Blikstille, Havblik.

Kyrþeyr, *m. intimus animus*, Sjelens Inderste. Hann geymdi þad í kyrþey, *alta mente servabat*, han bevarede det i Sindet med den dybeste Tavshed.

Kýs (kaus, hefi kosid, at kiósa), *eligere*, kaare, vælge.

Kyssi (at kyssa), *osculari*, kysse. Þeir kyssaz, *invicem deosculantur*, de kysses.

Kýta, *f. ovarium asellorum*, Huntorskens Æggestok eller Rognsamling. *vid.* gyta.

Kýtaz (at kýtaz á), *altercari*, kives. *á* kuti. Kýta kappi, *contendere*, trætte eller klamres heftig. *vid.* jafnkýti.

Kýtla (at kýtla), *cædere*, *ferire*, slaa, pidske. Menn Eyólfs kýtludu Ara med keirum, *comites Eyolfi Arium scuticis feriebant*, Eyolvs Følgemænd pidskede Are med Svøber.

Kytra (at kytra sér nidr), *in angulo latere*, sætte sig ned eller skjule sig i en Vraa.

Kytra, *f. recessus villæ angustus*, en snæver Gang eller Vraa i en Hytte. *á* kot.

Kæfa, *f. interclusio animæ*, Aandsklemmelse, Kvælen.

Kæfa, *f. coctio lenta*, *inclusa*, *ne vaporet*, noget som koges sagte, og tillige er tildækket for ikke at uddunste.

Kæfa (at kæfa), *suffocare*, kvæle.

Kæfdr, *suffocatus*, kvalt.

Kækr, *m. gestus indecorus*, en usømmelig Gebærde; visse Lader som nogle vænne sig til.

Kæla, *f. aura frigida*, kold Blæst. 2) *inimicitia, simultas*, Misforstaaelse, Fjendskab. 3) *frigidarium*, koldt Bad.

Kæli (at kæla), *refrigerare*, kjøle. Nú kælir, *ventus spirat*, nu blæser det op.

Kæl-lyndr, Köl-lyndr, *austerus, trux*, haard, streng, grusom.

Kælu-kér, *n. vas refrigeratorium*, Kjølekar.

Kæmeistari, *promus, condus, cellarius*, Kjøgemester, Kjeldermester.

Kæna, *f. linter piscatorum*, en liden Fiskerbaad. 2) *haustrum*, en Øse, Øsekar.

Kænlega, *dextre, sapienter*, snildelig, klogt, kyndigen.

Kænleikr, *m. dexteritas*, Færdighed, Snildhed.

Kænlegr, *dexter, habilis*, behændig, flink, snild.

Kænn, *peritus, solers*, erfaren, klog, kyndig.

Kænska, *f. comis sapientia*, venlig Klogskab. 2) *pia fraus*, uskyldig List. Med kænsku, *maturo consilio*, med modent Overlæg, med Snildhed.

Kæpa, *f. phoca fœmina*, Hunsæl.

Kæpi (at kæpa), *parturire phocarum*, føde Unger (siges om Sælhunde). Á þessum skérium kæpa selir árlega, *in his scopulis phocæ annuatim vitulos pariunt*, paa disse Skjær lægge Sælene sine Unger aarlig.

Kæpar, *m. pl. ejulatus parturientis phocæ*, en Hunsælhunds Skrig, naar den har Fødselssmerter.

Kæplingr, *m. recens natus vitulus phocæ*, en spæd Sælunge.

Kæri (at kæra), *qveri, incusare, litem intendere*, klage, kjære. Kærir hver sinn qvída, *proximus qvisqve sibi*, enhver klager sin egen Nød, ɔ: ser paa sit eget Bedste.

Kæri! *amabo!* Kjære!

Kær, *carus, dilectus*, kjær. So vard kært med þeim, *eorum amicitia adeo invaluit*, de bleve saa gode Venner.

Kæra, *f. sponsa, v. uxor*, Brud, Kone. 2) *pr. amica*, Kjæreste.

Kærasta, *f. idem*, Kjæreste.

Kærasti, *m. sponsus v. maritus*, Kjæreste, Brudgom.

Kæra, *f. lis, controversia*, Klage, Sag, Tvistighed. Kærur, *f. pl. idem*.

Kærumál, *n. pl. idem*, Klagemaal, Kjæremaal.

Kærkominn, *acceptus*, kjærkommen. (N. O.)

Kærliga, *amanter*, kjærligen.

Kærleiki, *m. amor*, Kjærlighed. Kærleikr, *m. idem*.

Kæsir, *m. coagulum, coagmentum, abomasum refertum*, en Kalvemave, som bruges for at faa Melk til at løbe.

Kæstr, *incaseatus*, sammendynget, lagt i en tildækket Dynge. 2) *ad primum gradum solutionis redactus, de carne carcharorum in specie dicitur, qvæ infra hunc gradum solutionis inter edulia non numeratur*, som allerede er begyndt at opløses, eller gaa over i Forraadnelse (siges især om Havkalvekjød der holdes for uspiseligt, med mindre det paa saadan Maade opløses eller behandles).

Kæti, *f. lætitia*, Munterhed, Glæde. (kátr).

Kæti (at kæta), *consolari, gaudium afferre*, muntre, fornøje, glæde.